La Nova Testamento

Enhavtabelo

Evangelio laŭ Mateo	1
Evangelio laŭ Marko	22
Evangelio laŭ Luko	35
Evangelio laŭ Johano	58
Agoj de la Apostoloj	75
Epistolo al la Romanoj	97
Unua Epistolo al la Korintanoj	106
Dua Epistolo al la Korintanoj	115
Epistolo al la Galatoj	121
Epistolo al la Efesanoj	124
Epistolo al la Filipianoj	127
Epistolo al la Koloseanoj	129
Unua Epistolo al la Tesalonikanoj	131
Dua Epistolo al la Tesalonikanoj	133
Unua Epistolo al Timoteo	134
Dua Epistolo al Timoteo	137
Epistolo al Tito	139
Epistolo al Filemono	140
Epistolo al la Hebreoj	141
Epistolo de Jakobo	148
Unua Epistolo de Petro	151
Dua Epistolo de Petro	154
Unua Epistolo de Johano	156
Dua Epistolo de Johano	159
Tria Epistolo de Johano	159
Epistolo de Judas	160
Apokalipso	161

Mateo

ĈAPITRO 1

1 La libro de generacio de Jesuo Kristo, filo de David, filo de Abraham.
2 Abraham naskigis Isaak; kaj Isaak naskigis Jakobon; kaj Jakob naskigis Judason kaj liajn fratojn;
3 Kaj Judas naskigis Fareson kaj Zaran el Tamar; kaj Fares naskigis Esromon; kaj Esrom naskigis Aram;
4 Kaj Aram naskigis Aminadabon; kaj Aminadab naskigis Naasonon; kaj Naasson naskigis Salmon;
5 Kaj Salmon naskigis Booz el Rahxab; kaj Booz naskigis Obed el Rut; kaj Obed naskigis Jiŝajon;
6 Kaj Jiŝaj naskigis la reĝon David; kaj la reĝo David naskigis Salomonon de ŝi, kiu estis la edzino de Urija;
7 Kaj Salomono naskigis Roboamon; kaj Roboam naskigis Abijan; kaj Abija naskigis Asan;
8 Kaj Asa naskigis Jozafaton; kaj Josafat naskigis Joramon; kaj Joram naskigis Oziason;
9 Kaj al Uzija naskigis Joatamon; kaj Joatam naskigis Aĥazon; kaj Aĥaz naskigis Ĥizkijan;
10 Kaj HXizkija naskigis Manaseson; kaj Manase naskigis Amonon; kaj Amon naskigis Josxijason;
11 Kaj Joŝija naskigis Jeĥonjan kaj liajn fratojn, en la tempo, kiam ili estis forkondukitaj en Babelon;
12 Kaj post kiam ili estis venigitaj en Babelon, Jeĥonja naskigis Salatiel; kaj Salatiel naskigis Zorobabel;
13 Kaj Zorobabel naskigis Abiud; kaj Abiud naskigis Eljakimon; kaj Eljakim naskigis Acoron;
14 Kaj Acor naskigis Sadokon; kaj Sadok naskigis Ahximon; kaj Aĥim naskigis Eliud;
15 Kaj Eliud naskigis Eleazaron; kaj Eleazar naskigis Matanon; kaj Matan naskigis Jakobon;
16 Kaj Jakob naskigis Jozefon, la edzon de Maria, el kiu naskigxis Jesuo, kiu estas nomata Kristo.
17 Kaj ĉiuj generacioj de Abraham ĝis David estas dek kvar generacioj; kaj de David ĝis la forkonduko en Babelon pasis dek kvar generacioj; kaj de la forporto en Babelon ĝis Kristo estas dek kvar generacioj.
18 Kaj la naskiĝo de Jesuo Kristo estis tiel: kiam lia patrino Maria estis edziniĝinta al Jozef, antaŭ ol ili kunvenis, ŝi troviĝis graveda de la Sankta Spirito.
19 Tiam ŝia edzo Jozef, estante justa viro, kaj ne volante fari ŝin publika ekzemplo, intencis forĵeti ŝin sekrete.
20 Sed dum li pripensis tion, jen aperis al li anĝelo de la Sinjoro en sonĝo, dirante: Jozef, filo de David, ne timu preni al vi Maria, vian edzinon; ĉar tio, kio estas gravediĝinta en ŝi, estas de la Sankta Spirito.
21 Kaj ŝi naskos filon, kaj vi donos al li la nomon JESUO, ĉar li savos sian popolon de iliaj pekoj.
22 Kaj cxio cxi tio farigxis, por ke plenumigxu tio, kio estis dirita de la Eternulo per la profeto, dirante:
23 Jen virgulino gravediĝos kaj naskos filon, kaj oni donos al li la nomon Emanuel, kio signifas: Dio kun ni.
24 Tiam Jozef, levinte el dormo, faris, kiel ordonis al li la angxelo de la Eternulo, kaj prenis al si sian edzinon;
25 Kaj ne konis sxin, gxis sxi naskis sian unuenaskitan filon; kaj li donis al li la nomon JESUO.

ĈAPITRO 2

1 Kaj kiam Jesuo naskiĝis en Bet-Leĥem de Judujo en la tempo de la reĝo Herodo, jen venis saĝuloj el la oriento al Jerusalem;
2 dirante:Kie estas la naskita Reĝo de la Judoj? ĉar ni vidis lian stelon en la oriento, kaj ni venis, por adorkliniĝi al li.
3 Kiam la regxo Herodo tion auxdis, li maltrankviligxis, kaj la tuta Jerusalem kun li.
4 Kaj kunveninte cxiujn cxefpastrojn kaj skribistojn de la popolo, li demandis ilin, kie Kristo devas esti naskita.
5 Kaj ili diris al li: En Bet-Lehxem de Judujo; cxar tiel estas skribite per la profeto:
6 Kaj vi, Bet-Lehxem, en la lando Juda, ne estas la plej malgranda inter la princoj de Judujo; cxar el vi eliros reganto, kiu regos Mian popolon Izrael.
7 Tiam Herodo, sekrete alvokinte la sagxulojn, demandis ilin diligente, je kioma horo aperos la stelo.
8 Kaj li sendis ilin al Bet-Lehxem, kaj diris: Iru kaj sercxu la knabeton; kaj kiam vi lin trovos, raportu al mi, por ke mi ankaux venu kaj adorklinigxu al li.
9 Aŭdinte la re on, ili foriris; kaj jen la stelo, kiun ili vidis en la oriento, iris antaŭ ili, ĝis ĝi venis kaj staris super la loko, kie estis la knabeto.
10 Kiam ili vidis la stelon, ili ĝojis kun tre granda ĝojo.
11 Kaj kiam ili venis en la domon, ili vidis la knabeton kun lia patrino Maria, kaj falis malsupren kaj adorklinigxis al li; kaj malferminte siajn trezorojn, ili prezentis al li donacojn; oro kaj olibano kaj mirho.
12 Kaj avertite de Dio en sonĝo, ke ili ne revenu al Herodo, ili foriris al sia lando alimaniere.
13 Kaj kiam ili foriris, jen anĝelo de la Eternulo aperis al Jozef en sonĝo, dirante: Leviĝu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj forkuru en Egiptujon, kaj estu tie, ĝis mi sciigos al vi; Herodo serĉos la junan infanon por pereigi lin.
14 Kiam li levigxis, li prenis la knabeton kaj lian patrinon nokte, kaj foriris Egiptujon;
15 Kaj li estis tie gxis la morto de Herodo, por ke plenumigxu tio, kio estis dirita de la Eternulo per la profeto, dirante: El Egiptujo mi vokis mian filon.
16 Tiam Herodo, vidinte, ke li estas mokata de la saĝuloj, treege koleris, kaj sendis, kaj mortigis ĉiujn infanojn, kiuj estis en Bet-Leĥem kaj en ĉiuj ĝiaj limoj, de la aĝoj de du jaroj kaj malpli, kiel; la tempon, kiun li diligente demandis de la saĝuloj.
17 Tiam plenumigxis tio, kio estis dirita de la profeto Jeremia, dirante:
18 En Rama estis auxdata vocxo, plorado kaj plorado kaj granda funebro; Rahxel ploranta pri siaj infanoj kaj ne volis konsoli, cxar ili ne ekzistas.
19 Sed kiam Herodo mortis, jen anĝelo de la Eternulo aperis en sonĝo al Jozef en Egiptujo;
20 dirante: Leviĝu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj iru en la landon de Izrael; ĉar mortis tiuj, kiuj celis la vivon de la knabeto.
21 Kaj li levigxis, kaj prenis la knabeton kaj lian patrinon, kaj venis en la landon de Izrael.
22 Sed kiam li aŭdis, ke Arĥelao reĝas en Judujo en la ĉambro de sia patro Herodo, li timis iri tien; tamen, avertite de Dio en sonĝo, li foriris en la regionojn de Galileo;
23 Kaj li venis kaj logxis en urbo nomata Nazaret, por ke plenumigxu tio, kio estis dirita per la profetoj: Li estos nomata Nazaretano.

ĈAPITRO 3

1 En tiuj tagoj venis Johano, la Baptisto, predikante en la dezerto de Judujo,
2 kaj dirante: Pentu, ĉar la regno de la ĉielo alproksimiĝas.
3 Ĉar ĉi tiu estas tiu, pri kiu estis dirite per la profeto Jesaja, dirante: Voĉo de krianto en la dezerto: Preparu la vojon de la Eternulo, rektigu Liajn vojojn.
4 Kaj tiu sama Johano havis sian veston el kamelharoj kaj ledan zonon cxirkaux siaj lumboj; kaj lia manĝaĵo estis akridoj kaj sovaĝa mielo.
5 Tiam eliris al li Jerusalem kaj la tuta Judujo kaj la tuta regiono ĉirkaŭ Jordan;
6 kaj estis baptitaj de li en Jordan, konfesante siajn pekojn.
7 Sed kiam li vidis multajn el la Fariseoj kaj Sadukeoj veni al lia bapto, li diris al ili: Ho vipuridoj, kiu avertis vin, ke vi forkuru de la venonta kolero?
8 Donu do fruktojn taŭgajn por pento;
9 Kaj ne pensu diri en vi: Ni havas Abrahamon kiel patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio povas el ĉi tiuj ŝtonoj starigi filojn al Abraham.
10 Kaj nun ankaux la hakilo estas metita al la radiko de la arboj; tial cxiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakita kaj jxetita en fajron.
11 Mi ja vin baptas per akvo por pento; sed tiu, kiu venas post mi, estas pli potenca ol mi, kies ŝuojn mi ne estas inda porti; li baptos vin per la Sankta Spirito kaj per fajro;
12 kies ventumilo estas en lia mano, kaj li purigos sian plankon kaj kolektos sian tritikon en la grenejon; sed la grenventumaĵon li forbruligos per fajro neestingebla.
13 Tiam Jesuo venis el Galileo al Jordan al Johano, por esti baptita de li.
14 Sed Johano malpermesis lin, dirante: Mi bezonas esti baptita de vi, kaj vi venas al mi?
15 Kaj responde Jesuo diris al li: Lasu nun, cxar tiel decas al ni plenumi cxian justecon. Tiam li suferis lin.
16 Kaj Jesuo, baptite, tuj supreniris el la akvo; kaj jen la cxielo malfermigxis al li, kaj li vidis la Spiriton de Dio malsuprenirantan kiel kolombo, kaj lumantan sur lin;
17 Kaj jen vocxo el la cxielo, diranta:CXi tiu estas Mia Filo amata, en kiu Mi havas plezuron.

ĈAPITRO 4

1 Tiam Jesuo estis kondukita de la Spirito en la dezerton, por esti tentata de la diablo.
2 Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, li poste malsatis.
3 Kaj kiam la tentanto venis al li, li diris: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke tiuj sxtonoj farigxu panoj.
4 Sed li respondis kaj diris: Estas skribite: Ne nur per pano vivos homo, sed per cxiu vorto, kiu eliras el la busxo de Dio.
5 Tiam la diablo kondukas lin en la sanktan urbon, kaj starigis lin sur la pinton de la templo;
6 kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ĵetu vin malsupren; ĉar estas skribite: Li ordonos pri vi al Siaj anĝeloj; kontraŭ ŝtono.
7 Jesuo diris al li: Estas skribite: Ne provu la Sinjoron, vian Dion.
8 Denove la diablo levas lin sur tre altan monton, kaj montras al li ĉiujn regnojn de la mondo kaj la gloron de ili;
9 Kaj li diris al li: Ĉion ĉi tion mi donos al vi, se vi falos kaj adorkliniĝos al mi.
10 Tiam Jesuo diris al li: Foriru de cxi tie, Satano; cxar estas skribite: Al la Sinjoro, via Dio, vi adorklinigxu, kaj al Li sola vi servu.
11 Tiam la diablo lin forlasis, kaj jen angxeloj venis kaj servis al li.
12 Kaj kiam Jesuo auxdis, ke Johano estas jxetita en malliberejon, li foriris en Galileon;
13 Kaj forlasinte Nazareton, li venis kaj loĝis en Kapernaum, kiu estas ĉe la marbordo, ĉe la limoj de Zabulon kaj Neftalim;
14 por ke plenumigxu tio, kio estis dirita de la profeto Jesaja, dirante:
15 La lando Zabulon kaj la lando Neftalim ĉe la maro, trans Jordan, Galileo de la nacianoj;
16 La popolo, kiu sidis en mallumo, vidis grandan lumon; kaj al tiuj, kiuj sidis en la regiono kaj ombro de morto, elkreskis lumo.
17 De tiu tempo Jesuo komencis prediki, kaj diri: Pentu; cxar la regno de la cxielo alproksimigxis.
18 Kaj Jesuo, irante apud la maro de Galilea, vidis du fratojn, Simonon, nomatan Petro, kaj Andreon, lian fraton, jxetante reton en la maron; cxar ili estis fisxkaptistoj.
19 Kaj li diris al ili: Sekvu min, kaj mi faros vin fisxkaptistoj de homoj.
20 Kaj ili tuj forlasis siajn retojn kaj sekvis lin.
21 Kaj foririnte de tie, li vidis aliajn du fratojn, Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, en la ŝipo kun ilia patro Zebedeo, riparantajn siajn retojn; kaj li vokis ilin.
22 Kaj ili tuj forlasis la ŷipon kaj sian patron, kaj sekvis lin.
23 Kaj Jesuo trairis la tutan Galileon, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj sanigante ĉian malsanon kaj ĉian malsanon inter la popolo.
24 Kaj lia famo disvastiĝis tra la tuta Sirio; kaj oni venigis al li ĉiujn malsanulojn, kiuj estis kaptitaj de diversaj malsanoj kaj turmentoj, kaj demonhavantojn kaj frenezulojn kaj paralizulojn; kaj li resanigis ilin.
25 Kaj sekvis lin grandaj homamasoj el Galileo kaj Dekapolis kaj Jerusalem kaj Judujo kaj el trans Jordan.

ĈAPITRO 5

1 Kaj vidante la homamasojn, li supreniris sur la monton; kaj kiam li sidiĝis, liaj disĉiploj venis al li;
2 Kaj li malfermis sian buŝon, kaj instruis ilin, dirante:
3 Felicxaj estas la malricxuloj en spirito, cxar ilia estas la regno de la cxielo.
4 Felicxaj estas la plorantoj, cxar ili estos konsolitaj.
5 Felicxaj estas la humiluloj, cxar ili heredos la teron.
6 Felicxaj estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas justecon, cxar ili satigxos.
7 Felicxaj estas la kompatemaj, cxar ili akiros kompaton.
8 Felicxaj estas la korpuraj, cxar ili vidos Dion.
9 Felicxaj estas la pacigantoj, cxar ili estos nomataj filoj de Dio.
10 Felicxaj estas tiuj, kiuj estas persekutitaj pro justeco, cxar ilia estas la regno de la cxielo.
11 Felicxaj vi estas, kiam oni vin insultos kaj persekutos kaj malvere diros kontraux vi cxian malbonon pro mi.

12 GXoju kaj tre gxoju; cxar granda estas via rekompenco en la cxielo; cxar tiel ili persekutis la profetojn, kiuj estis antaux vi.
13 Vi estas la salo de la tero; sed se la salo perdiĝis, per kio ĝi estu salata? de nun gxi estas bona por nenio, krom esti elpelita kaj piedpremita de homoj.
14 Vi estas la lumo de la mondo. Urbo starigita sur monteto ne povas esti kaŝita.
15 Kaj oni ne ekbruligas lampon kaj metas ĝin sub buŝejon, sed sur kandelabron; kaj ĝi lumas al ĉiuj, kiuj estas en la domo.
16 Tiel lumu vian lumon antaŭ homoj, por ke ili vidu viajn bonajn farojn, kaj gloru vian Patron, kiu estas en la ĉielo.
17 Ne pensu, ke mi venis, por detrui la legxon aux la profetojn; mi venis ne por detrui, sed por plenumi.
18 Çar vere mi diras al vi: is la çielo kaj la tero forpasos, eç unu joto nek unu streketo neniel forpasos el la le o, is çio plenumi os.
19 Kiu do malobeos unu el ĉi tiuj plej malgrandaj ordonoj kaj tiel instruos homojn, tiu estos nomata la plej malgranda en la regno de la ĉielo; sed kiu faros kaj instruos ilin, tiu estos nomata granda en la regno de la ĉielo.
20 Ĉar mi diras al vi, ke se via justeco ne superos la justecon de la skribistoj kaj Fariseoj, vi neniel eniros en la regnon de la ĉielo.
21 Vi auxdis, ke estas dirite de la antikvaj tempoj: Ne mortigu; kaj kiu mortigos, tiu estos en danĝero de la juĝo;
22 Sed mi diras al vi, ke kiu koleras kontraŭ sia frato senkaŭze, tiu estos en danĝero de juĝo; , estos en danĝero de infera fajro.
23 Se do vi alportas vian oferon al la altaro, kaj tie rememoros, ke via frato havas ion kontraŭ vi;
24 Lasu tie vian oferon antaux la altaro, kaj iru; unue repacigu kun via frato, kaj poste venu kaj proponu vian donacon.
25 Rapide akordiĝu kun via kontraŭulo, dum vi estas kun li sur la vojo; por ke la kontraŭulo ne transdonu vin al la juĝisto, kaj la juĝisto ne transdonu vin al la oficisto, kaj vi estu ĵetita en malliberejon.
26 Vere mi diras al vi:Vi neniel eliros de tie, gxis vi pagos la plej grandan dekonon.
27 Vi auxdis, ke estas dirite de la antikvaj tempoj: Ne adultu;
28 Sed mi diras al vi, ke ĉiu, kiu rigardas virinon, por deziri ŝin, adultis kun ŝi jam en sia koro.
29 Kaj se via dekstra okulo ofendas vin, elsxiru gxin kaj forjxetu gxin de vi; cxar estas utile por vi, ke unu el viaj membroj pereu, kaj ne ke via tuta korpo estu jxetita en Gehenon.
30 Kaj se via dekstra mano faligas vin, detranĉu ĝin kaj forĵetu ĝin de vi;
31 Estas dirite: Kiu forsendos sian edzinon, tiu donu al ŝi eksedzigan skribon;
32 Sed mi diras al vi, ke kiu forsendos sian edzinon, krom pro malcxasteco, igas sxin adultigi;
33 Denove vi auxdis, ke estas dirite de la antikvaj tempoj: Ne jxuru vin, sed viajn jxurojn plenumu al la Eternulo;
34 Sed mi diras al vi: Ne jxuru; nek per la cxielo; ĉar ĝi estas la trono de Dio:
35 Nek sur la tero; ĉar ĝi estas benketo por liaj piedoj; ĉar ĝi estas la urbo de la granda Reĝo.
36 Kaj ne jxuru per via kapo, cxar vi ne povas fari ecx unu haron blanka aux nigra.
37 Sed via interparolo estu: Jes, jes; Ne, ne; ĉar ĉio, kio estas pli ol ĉi tiuj, venas de malbono.
38 Vi auxdis, ke estas dirite: Okulo pro okulo kaj dento pro dento;
39 Sed mi diras al vi, ke vi ne rezistu al malbono; sed kiu batos vin sur vian dekstran vangon, turnu al li ankaux la alian.
40 Kaj se iu volas procesi kontraŭ vi kaj forpreni vian veston, lasu al li ankaŭ vian mantelon.
41 Kaj kiu vin devigos iri unu mejlon, iru kun li du.
42 Donu al tiu, kiu petas de vi, kaj de tiu, kiu volas prunti de vi, vi ne forturnu.
43 Vi auxdis, ke estas dirite: Amu vian proksimulon kaj malamu vian malamikon.
44 Sed mi diras al vi: Amu viajn malamikojn, benu tiujn, kiuj vin malbenas, faru bonon al viaj malamantoj, kaj preĝu por tiuj, kiuj vin persekutas kaj persekutas;
45 por ke vi estu filoj de via Patro, kiu estas en la cxielo; cxar Li levigxas Sian sunon sur la malbonulojn kaj la bonulojn, kaj pluvon sur la justulojn kaj la maljustulojn.
46 Ĉar se vi amas tiujn, kiuj vin amas, kian rekompencon vi havas? ĉu eĉ la impostistoj ne estas same?
47 Kaj se vi salutas nur viajn fratojn, kion vi faras pli ol aliaj? ĉu eĉ la impostistoj ne tiel?
48 Estu do perfektaj, kiel via Patro, kiu estas en la cxielo, estas perfekta.

ĈAPITRO 6

1 Gardu vin, ke vi ne faru vian almozon antaŭ homoj, por esti viditaj de ili; alie vi ne havas rekompencon de via Patro, kiu estas en la ĉielo.
2 Kiam do vi faras vian almozon, ne trumpetu antaux vi, kiel faras la hipokrituloj en la sinagogoj kaj sur la stratoj, por ke ili havu gloron de homoj. Vere mi diras al vi: Ili havas sian rekompencon.
3 Sed kiam vi faras almozon, via maldekstra mano ne sciu, kion faras via dekstra;
4 por ke via almozo estu en sekreto; kaj via Patro, kiu mem vidas en sekreto, rekompencos vin.
5 Kaj kiam vi pregxas, vi ne estu kiel la hipokrituloj; cxar ili amas pregxi starante en la sinagogoj kaj en la anguloj de la stratoj, por ke ili estu viditaj de homoj. Vere mi diras al vi: Ili havas sian rekompencon.
6 Sed vi, pregxante, eniru en vian cxambreton, kaj ferminte vian pordon, pregxu al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, rekompencos vin.
7 Sed kiam vi pregxas, ne ripetu vanajn ripetojn, kiel faras la nacianoj;
8 Ne estu do similaj al ili; ĉar via Patro scias, pri kio vi bezonas, antaŭ ol vi petas de Li.
9 Tiel vi do preĝu: Patro nia, kiu estas en la ĉielo, Via nomo estu sanktigita.
10 Venu Via regno. Faru Via volo sur la tero, kiel en la ĉielo.
11 Donu al ni hodiaŭ nian ĉiutagan panon.
12 Kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn, kiel ni pardonas al niaj ŝuldantoj.

13 Kaj ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de malbono; cxar Vi estas la regno kaj la potenco kaj la gloro por eterne. Amen.
14 Ĉar se vi pardonas al homoj iliajn kulpojn, via ĉiela Patro ankaŭ pardonos al vi;
15 Sed se vi ne pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ankaû ne pardonos viajn kulpojn.
16 Kaj kiam vi fastas, ne estu, kiel la hipokrituloj, kun malĝoja mieno; ĉar ili malbeligas sian vizaĝon, por ke ili ŝajnu al homoj fasti. Vere mi diras al vi: Ili havas sian rekompencon.
17 Sed vi, kiam vi fastos, sanktoleu vian kapon kaj lavu vian vizaon;
18 por ke vi ne ŝajnu al homoj fasti, sed al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, malkaŝe vin rekompencos.
19 Ne amasigu al vi trezorojn sur la tero, kie tineo kaj rusto putriĝas, kaj kie ŝtelistoj trarompas kaj ŝtelas;
20 Sed kolektu al vi trezorojn en la ĉielo, kie nek tineo nek rusto malboniĝas, kaj kie ŝtelistoj ne trarompas nek ŝtelas;
21 Ĉar kie estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro.
22 La lumo de la korpo estas la okulo; se do via okulo estas sola, via tuta korpo estos plena de lumo.
23 Sed se via okulo estas malbona, via tuta korpo estos plena de mallumo. Se do la lumo, kiu estas en vi, estas mallumo, kiel granda estas tiu mallumo!
24 Neniu povas servi al du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu, kaj amos la alian; alie li tenos al unu, kaj malestimos la alian. Vi ne povas servi Dion kaj Mamonon.
25 Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi manĝos aŭ kion vi trinkos; nek tamen por via korpo, kion vi surmetu. CXu la vivo ne estas pli ol mangxajxo, kaj la korpo pli ol vestajxo?
26 Rigardu la birdojn de la cxielo; cxar ili ne semas, nek rikoltas, nek kolektas en grenejoj; tamen via ĉiela Patro nutras ilin. Ĉu vi ne estas multe pli bonaj ol ili?
27 Kiu el vi, zorgante, povas aldoni unu ulnon al sia staturo?
28 Kaj kial vi zorgas pri vesto? Pripensu la kampajn liliojn, kiel ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas;
29 Kaj tamen mi diras al vi, ke ecx Salomono en sia tuta gloro ne vestis sin kiel unu el cxi tiuj.
30 Tial, se Dio tiel vestas la kampan herbon, kiu estas hodiaux, kaj morgaux estas jxetata en la fornon, cxu ne multe pli vestos vin, ho malgrandfiduloj?
31 Tial ne zorgu, dirante: Kion ni mangxu? aŭ: Kion ni trinku? aux:Per kio ni estu vestitaj?
32 (Ĉar ĉion ĉi tion serĉas la nacianoj;) ĉar via ĉiela Patro scias, ke vi bezonas ĉion ĉi.
33 Sed serĉu unue la regnon de Dio kaj Lian justecon; kaj ĉio ĉi estos aldonita al vi.
34 Tial ne zorgu pri la morgaŭo; ĉar la morgaŭo zorgos pri la aferoj de si mem. Al la tago sufiĉas ĝia malbono.

ĈAPITRO 7

1 Ne jugxu, por ke vi ne estu jugxataj.
2 Çar per kia ju o vi ju os, vi estos ju ataj;
3 Kaj kial vi rigardas la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato, sed ne rigardas la trabon, kiu estas en via propra okulo?
4 Aux kiel vi diros al via frato: Permesu al mi eltiri la lignereton el via okulo; kaj jen trabo estas en via propra okulo?
5 Vi hipokritulo, unue eljxetu la trabon el via propra okulo; kaj tiam vi vidos klare, por elĵeti la lignereton el la okulo de via frato.
6 Ne donu sanktajxon al la hundoj, kaj ne jxetu viajn perlojn antaux la porkoj, por ke ili ne tretu ilin sub siaj piedoj kaj ne turnu sin kaj dissxiris vin.
7 Petu, kaj estos donite al vi; serĉu, kaj vi trovos; frapu, kaj estos malfermita al vi;
8 Ĉar ĉiu, kiu petas, ricevas; kaj tiu, kiu sercxas, trovas; kaj al la frapanto gxi estos malfermita.
9 Aux kiu el vi estas homo, al kiu, se lia filo petos panon, li donos al li sxtonon?
10 Aŭ se li petos fiŝon, ĉu li donos al li serpenton?
11 Se do vi, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn al viaj infanoj, des pli via Patro, kiu estas en la ĉielo, donos bonaĵojn al tiuj, kiuj petas de Li?
12 Tial cxion, kion vi volas, ke la homoj faru al vi, vi ankaux faru al ili; cxar cxi tio estas la legxo kaj la profetoj.
13 Eniru tra la mallarĝa pordego; ĉar larĝa estas la pordego, kaj larĝa estas la vojo, kiu kondukas al pereo, kaj multaj estas, kiuj eniras ĝin;
14 Ĉar mallarĝa estas la pordego, kaj malvasta estas la vojo, kiu kondukas al vivo, kaj malmultaj estas, kiuj ĝin trovas.
15 Gardu vin kontraux falsaj profetoj, kiuj venas al vi en sxafaj vestoj, sed interne ili estas rabemaj lupoj.
16 Vi konos ilin per iliaj fruktoj. Ĉu homoj kolektas vinberojn el dornoj aŭ figojn el kardoj?
17 Tiel same ĉiu bona arbo donas bonan frukton; sed putra arbo donas malbonajn fruktojn.
18 Bona arbo ne povas doni malbonajn fruktojn, kaj malbona arbo ne povas doni bonajn fruktojn.
19 CXiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakita kaj jxetita en fajron.
20 Tial laux iliaj fruktoj vi ilin konos.
21 Ne cxiu, kiu diras al mi:Sinjoro, Sinjoro, eniros en la regnon de la cxielo; sed tiu, kiu faras la volon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo.
22 Multaj diros al mi en tiu tago: Sinjoro, Sinjoro, ĉu ni ne profetis en via nomo? kaj en via nomo elpelis demonojn? kaj en Via nomo faris multajn mirindajn farojn?
23 Kaj tiam mi konfesos al ili: Mi neniam konis vin; foriru de mi, vi, kiuj faras maljustecon.
24 Tial, kiu aŭdas ĉi tiujn miajn vortojn kaj plenumas ilin, Mi komparos lin al saĝulo, kiu konstruis sian domon sur roko;
25 Kaj falis pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj batis tiun domon; kaj gxi ne falis, cxar gxi estis fondita sur roko.
26 Kaj ĉiu, kiu aŭdas ĉi tiujn miajn vortojn kaj ne plenumas ilin, estos komparata al homo malsaĝa, kiu konstruis sian domon sur la sablo;
27 Kaj falis pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj kaj batis tiun domon; kaj gxi falis; kaj granda estis gxia falo.
28 Kaj kiam Jesuo finis ĉi tiujn dirojn, la homamaso miris pri lia doktrino;
29 Cxar li instruis ilin kiel havanta auxtoritaton, kaj ne kiel la skribistoj.

ĈAPITRO 8

1 Kiam li malsupreniris de la monto, lin sekvis grandaj homamasoj.
2 Kaj jen venis leprulo kaj adorklinigxis al li, dirante:Sinjoro, se vi volas, Vi povas min purigi.
3 Kaj Jesuo etendis sian manon kaj tusxis lin, dirante: Mi volas; estu pura. Kaj tuj lia lepro estis purigita.
4 Kaj Jesuo diris al li: Gardu, ke vi diru al neniu; sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu la donacon, kiun ordonis Moseo, por atesto al ili.
5 Kaj kiam Jesuo eniris en Kapernaumon, venis al li centestro, peteginte lin:
6 kaj dirante:Sinjoro, mia sklavo kusxas hejme paralizulo, tre turmentita.
7 Kaj Jesuo diris al li: Mi venos kaj resanigos lin.
8 La centestro responde diris:Sinjoro, mi ne estas inda, ke vi venu sub mian tegmenton; sed parolu nur la vorton, kaj mia servanto resaniĝos.
9 Ĉar mi estas homo sub aŭtoritato, havante soldatojn sub mi; kaj mi diras al ĉi tiu: Iru, kaj li iras; kaj al alia: Venu, kaj li venas; kaj al mia servanto:Faru tion, kaj li tion faras.
10 Kiam Jesuo tion auxdis, li miris, kaj diris al la sekvantaroj: Vere mi diras al vi, mi ne trovis tiom da fido, ne en Izrael.
11 Kaj mi diras al vi, ke venos multaj el la oriento kaj okcidento, kaj sidos kun Abraham kaj Isaak kaj Jakob en la regno de la cxielo.
12 Sed la filoj de la regno estos eljxetitaj en la eksteran mallumon; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.
13 Kaj Jesuo diris al la centestro: Iru; kaj kiel vi kredis, tiel estu al vi. Kaj lia sklavo sanigxis en la sama horo.
14 Kaj kiam Jesuo venis en la domon de Petro, li vidis la patrinon de lia edzino kusxitan kaj malsanan de febro.
15 Kaj li tusxis sxian manon, kaj la febro forlasis sxin; kaj sxi levigxis kaj servis al ili.
16 Kiam venis la vespero, oni venigis al li multajn demonhavantojn; kaj li elpelis la spiritojn per sia vorto, kaj sanigis ĉiujn malsanulojn;
17 por ke plenumigxu tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, dirante: Li mem prenis niajn malfortajxojn kaj portis niajn malsanojn.
18 Kaj kiam Jesuo vidis ĉirkaŭ si grandan homamason, li ordonis foriri al la alia bordo.
19 Kaj venis unu skribisto, kaj diris al li: Majstro, mi vin sekvos kien ajn vi iros.
20 Kaj Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la cxielo havas nestojn; sed la Filo de homo ne havas kie kuŝigi sian kapon.
21 Kaj alia el liaj discxiploj diris al li:Sinjoro, permesu al mi unue iri kaj enterigi mian patron.
22 Sed Jesuo diris al li: Sekvu min; kaj lasu la mortintojn enterigi siajn mortintojn.
23 Kaj kiam li eniris en la sxipeton, liaj discxiploj lin sekvis.
24 Kaj jen farigxis granda ventego en la maro, tiel ke la sxipo estis kovrita de la ondoj; sed li dormis.
25 Kaj liaj discxiploj venis al li, kaj vekis lin, dirante:Sinjoro, savu nin; ni pereas.
26 Kaj li diris al ili: Kial vi timas, ho malgrandfiduloj? Tiam li levigxis, kaj admonis la ventojn kaj la maron; kaj estis granda trankvilo.
27 Sed la viroj miris, dirante: Kia estas ĉi tiu, ke eĉ la ventoj kaj la maro obeas al li?
28 Kaj kiam li venis al la alia bordo en la landon de la Gergesenoj, renkontis lin du demonhavantoj, elirantaj el la tomboj, tre ferocaj, por ke neniu preteriru sur tiu vojo.
29 Kaj jen ili ekkriis, dirante:Kio estas inter ni kun vi, Jesuo, Filo de Dio? ĉu vi venis ĉi tien por turmenti nin antaŭ la tempo?
30 Kaj malproksime estis de ili grego da multe da porkoj pasxtantaj.
31 Kaj la demonoj petegis lin, dirante: Se vi elpelas nin, permesu al ni foriri en la gregon da porkoj.
32 Kaj li diris al ili: Iru. Kaj kiam ili eliris, ili eniris en la gregon da porkoj; kaj jen la tuta grego da porkoj kuris forte malsupren de kruta loko en la maron kaj pereis en la akvo.
33 Kaj la gardistoj forkuris kaj iris en la urbon, kaj rakontis cxion, kaj kio okazis al la demonhavintoj.
34 Kaj jen la tuta urbo eliris renkonte al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis lin, ke li foriru el iliaj limoj.

ĈAPITRO 9

1 Kaj li eniris en sxipeton, kaj transiris, kaj venis en sian propran urbon.
2 Kaj jen oni venigis al li paralizulon, kuantan sur lito; kaj Jesuo, vidante ilian fidon, diris al la paralizulo; Filo, estu kuragxa; viaj pekoj estu pardonitaj.
3 Kaj jen iuj el la skribistoj diris en si: Ĉi tiu blasfemas.
4 Kaj Jesuo, sciante iliajn pensojn, diris: Kial vi pensas malbonon en viaj koroj?
5 Ĉar kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri:Leviĝu kaj iru?
6 Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas auxtoritaton sur la tero pardoni pekojn, (tiam li diris al la paralizulo: Levigxu, prenu vian liton, kaj iru al via domo.
7 Kaj li levigxis, kaj iris al sia domo.
8 Sed kiam la homamasoj tion vidis, ili miris kaj gloris Dion, kiu donis tian potencon al homoj.
9 Kaj kiam Jesuo foriris de tie, li vidis viron, nomatan Mateo, sidantan ĉe la kusejo; kaj li diris al li: Sekvu min. Kaj li levigxis, kaj sekvis lin.
10 Kaj dum Jesuo sidis ĉe manĝo en la domo, jen multaj impostistoj kaj pekuloj venis kaj sidiĝis kun li kaj liaj disĉiploj.
11 Kaj vidinte tion, la Fariseoj diris al liaj discxiploj: Kial via Majstro mangxas kun impostistoj kaj pekuloj?
12 Sed Jesuo, auxdinte tion, diris al ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj.
13 Sed iru, kaj lernu, kion signifas tio:Mi kompatos, sed ne oferon; cxar mi venis, por voki ne justulojn, sed pekulojn al pento.
14 Tiam venis al li la disĉiploj de Johano, dirante: Kial ni kaj la Fariseoj fastas ofte, sed viaj disĉiploj ne fastas?
15 Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝanto povas funebri, dum la fianĉo estas kun ili? sed venos tagoj, kiam la fiancxo estos prenita de ili, kaj tiam ili fastos.
16 Neniu metas pecon da nova drapo sur malnovan veston; cxar tio, kio estas enmetita por plenigi gxin, forprenas de la vesto, kaj la dissxirigxo plimalbonigxas.
17 Kaj oni ne enversas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la felsakoj rompiĝas, kaj la vino elfluas, kaj

la felsakoj pereas; sed oni enverŝas novan vinon en novajn felsakojn, kaj ambaŭ konserviĝas.
18 Dum li tion parolis al ili, jen unu estro venis kaj adorklinigxis al li, dirante: Mia filino ecx nun mortis; sed venu kaj metu vian manon sur sxin, kaj sxi vivos.
19 Kaj Jesuo levigxis, kaj sekvis lin, kaj ankaux liaj discxiploj.
20 Kaj jen virino, kiu estis malsana de sangofluo dek du jarojn, venis malantaux lin kaj tusxis la randon de lia vesto;
21 Ĉar ŝi diris en si: Se mi nur tuŝos lian veston, mi estos sana.
22 Sed Jesuo turnis lin, kaj vidinte sxin, li diris: Filino, konsolu; via fido vin sanigis. Kaj la virino estis sanigita de tiu horo.
23 Kaj kiam Jesuo venis en la domon de la estro, kaj vidis la amkantistojn kaj la homamason bruantan,
24 Li diris al ili: Lasu; cxar la knabino ne mortis, sed dormas. Kaj ili mokis lin.
25 Sed kiam la homamaso estis elpelita, li eniris kaj prenis sxin je la mano, kaj la servistino levigxis.
26 Kaj gxia famo disvastigxis en tiun tutan landon.
27 Kaj kiam Jesuo foriris de tie, du blinduloj sekvis lin, kriante, kaj dirante:Ho Filo de David, kompatu nin.
28 Kaj kiam li venis en la domon, la blinduloj venis al li; kaj Jesuo diris al ili: CXu vi kredas, ke mi povas fari tion? Ili diris al li: Jes, Sinjoro.
29 Tiam li tusxis iliajn okulojn, dirante: Laux via fido estu al vi.
30 Kaj iliaj okuloj malfermigxis; kaj Jesuo severe admonis ilin, dirante: Gardu, ke neniu tion sciu.
31 Sed ili, foririnte, disvastigis lian famon en tiu tuta lando.
32 Kiam ili eliris, jen ili venigis al li mutan demonhavanton.
33 Kaj kiam la diablo estis elpelita, la muta ekparolis; kaj la homamasoj miris, dirante: Neniam tia estis vidita en Izrael.
34 Sed la Fariseoj diris: Li elpelas demonojn per la princo de la demonoj.
35 Kaj Jesuo trairis cxiujn urbojn kaj vilagxojn, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj sanigante cxian malsanon kaj cxian malsanon inter la popolo.
36 Sed vidante la homamasojn, li kortusxigxis pri ili, cxar ili svenis kaj disjxetis, kiel sxafoj ne havantaj pasxtiston.
37 Tiam li diris al siaj discxiploj: Vere la rikolto estas abunda, sed la laboristoj estas malmultaj;
38 Preĝu do la Sinjoron de la rikolto, ke li sendu laboristojn en sian rikolton.

ĈAPITRO 10

1 Kaj alvokinte al si siajn dek du disĉiplojn, li donis al ili potencon kontraŭ malpuraj spiritoj, por elpeli ilin kaj sanigi ĉian malsanon kaj ĉian malsanon.
2 Nun la nomoj de la dek du apostoloj estas jenaj; la unua, Simon, kiu estas nomata Petro, kaj Andreo, lia frato; Jakobo, filo de Zebedeo, kaj Johano, lia frato;
3 Filipo kaj Bartolomeo; Tomaso, kaj Mateo la impostisto; Jakobo, filo de Alfeo, kaj Lebaeus, kies familinomo estis Tadeo;
4 Simon, la Kanaanido, kaj Judas Iskariota, kiu ankaux lin perfidis.
5 Tiujn dek du Jesuo sendis, kaj ordonis al ili, dirante: Ne iru sur la vojon de la nacianoj, kaj en iun urbon de la Samarianoj ne eniru;
6 Sed iru prefere al la perditaj ŝafoj de la domo de Izrael.
7 Kaj dum vi iras, prediku, dirante: La regno de la cxielo alproksimigxis.
8 Sanigu la malsanulojn, purigu la leprulojn, levu la mortintojn, elpelu demonojn; senpage vi ricevis, senpage donu.
9 Ne provizu oron, nek argxenton, nek kupron en viajn monujojn;
10 Nek saketon por via vojaĝo, nek du tunikojn, nek ŝuojn, nek bastonojn; ĉar la laboristo estas inda je sia manĝo.
11 Kaj en kiun ajn urbon aŭ urbon vi eniros, demandu, kiu en ĝi estas inda; kaj restu tie gxis vi foriros de tie.
12 Kaj kiam vi venos en domon, salutu gxin.
13 Kaj se la domo estas inda, via paco venu sur gxin; sed se gxi ne estas inda, via paco revenu al vi.
14 Kaj kiu ne akceptos vin kaj ne auxskultos viajn vortojn, kiam vi foriros el tiu domo aŭ urbo, deskuu la polvon de viaj piedoj.
15 Vere mi diras al vi: Pli elteneble estos por la lando de Sodom kaj Gomora en la tago de juĝo, ol por tiu urbo.
16 Jen mi sendas vin kiel sxafojn meze de lupoj; estu do sagxaj kiel serpentoj, kaj sendanĝeraj kiel kolomboj.
17 Sed gardu vin kontraux la homoj, cxar ili transdonos vin al la sinedrioj, kaj ili skurgxos vin en siaj sinagogoj;
18 Kaj vi estos kondukitaj antaŭ regantoj kaj reĝoj pro mi, por atesto kontraŭ ili kaj la nacianoj.
19 Sed kiam ili transdonos vin, ne zorgu, kiel aŭ kion vi parolos; ĉar estos donite al vi en tiu sama horo, kion vi parolos.
20 Ĉar ne vi parolas, sed la Spirito de via Patro parolas en vi.
21 Kaj la frato transdonos la fraton al morto, kaj la patro la infanon; kaj la infanoj levigxos kontraux siaj gepatroj kaj mortigos ilin.
22 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita.
23 Sed kiam ili persekutos vin en ĉi tiu urbo, vi forkuru en alian; ĉar vere mi diras al vi: Vi ne transiros la urbojn de Izrael, ĝis venos la Filo de homo.
24 La discxiplo ne estas super sia sinjoro, nek la sklavo super sia sinjoro.
25 Sufiças por la disĉiplo, ke li estu kiel lia sinjoro, kaj la sklavo kiel lia sinjoro. Se la domomastro oni vokis Baelzebub, kiom pli oni nomos ilin el lia domo?
26 Ne timu ilin do; cxar nenio estas kovrita, kio ne estos malkasxita; kaj kaŝita, tio ne estos sciata.
27 Kion mi diras al vi en mallumo, tion diru en lumo; kaj kion vi auxdas en la orelon, tion prediku sur la tegmentoj.
28 Kaj ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, sed ne povas mortigi la animon; sed prefere timu Tiun, kiu povas pereigi kaj animon kaj korpon en Gehena.
29 Ĉu du paseroj ne estas vendataj por unu dekoro? kaj unu el ili ne falos sur la teron sen via Patro.
30 Sed la haroj mem de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj.
31 Ne timu do, vi estas pli valora ol multaj paseroj.
32 Kiu do konfesos min antaux homoj, tiun mi ankaux konfesos antaux mia Patro, kiu estas en la cxielo.
33 Sed kiu ajn malkonfesos min antaŭ homoj, tiun mi ankaŭ malkonfesos antaŭ mia Patro, kiu estas en la ĉielo.

34 Ne pensu, ke mi venis, por sendi pacon sur la teron; ne por sendi pacon mi venis, sed glavon.
35 Ĉar mi venis, por fari viron kontraŭ sia patro, kaj filinon kontraŭ ŝia patrino, kaj bofilinon kontraŭ ŝia bopatrino.
36 Kaj la malamikoj de homo estos el lia domo.
37 Kiu amas patron aŭ patrinon pli ol min, tiu ne estas inda je mi; kaj kiu amas filon aŭ filinon pli ol min, tiu ne estas inda je mi.
38 Kaj kiu ne prenas sian krucon kaj sekvas min, tiu ne estas inda je mi.
39 Kiu trovos sian vivon, tiu gxin perdos; kaj kiu perdos sian vivon pro mi, tiu gxin trovos.
40 Kiu vin akceptas, tiu min akceptas, kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis.
41 Kiu akceptas profeton en la nomo de profeto, tiu ricevos rekompencon de profeto; kaj kiu akceptas virtulon en la nomo de justulo, tiu ricevos rekompencon de justulo.
42 Kaj kiu donos trinki al unu el ĉi tiuj malgranduloj tason da malvarma akvo nur en la nomo de disĉiplo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos sian rekompencon.

ĈAPITRO 11

1 Kaj kiam Jesuo finis ordoni al siaj dek du discxiploj, li foriris de tie, por instrui kaj prediki en iliaj urboj.
2 Kaj kiam Johano auxdis en la malliberejo la farojn de Kristo, li sendis du el siaj discxiploj,
3 kaj diris al li: Çu vi estas la venonto, aû ni atendas alian?
4 Jesuo respondis kaj diris al ili: Iru kaj diru al Johano denove tion, kion vi aŭdas kaj vidas;
5 La blinduloj ricevas vidpovon, kaj la lamuloj iras, la lepruloj estas purigitaj, kaj la surduloj aŭdas, la mortintoj leviĝas, kaj la senhavuloj estas predikata al ili la evangelion.
6 Kaj benata estas tiu, kiu ne ofendiĝos pro mi.
7 Kaj dum ili foriris, Jesuo komencis diri al la homamasoj pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton, por vidi? Ĉu kano skuita de la vento?
8 Sed kion vi eliris, por vidi? Ĉu viro vestita per molaj vestaĵoj? jen tiuj, kiuj portas molajn vestojn, estas en la domoj de reĝoj.
9 Sed kion vi eliris, por vidi? Ĉu profeto? jes, mi diras al vi, kaj pli ol profeto.
10 Ĉar ĉi tiu estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi sendas Mian angxelon antaŭ via vizaĝo, kiu preparos antaŭ vi vian vojon.
11 Vere mi diras al vi: Inter la naskitaj de virinoj ne levigxis pli granda ol Johano, la Baptisto; tamen tiu, kiu estas la plej malgranda en la regno de la cxielo, estas pli granda ol li.
12 Kaj de la tagoj de Johano, la Baptisto, ĝis nun la regno de la ĉielo suferas perforton, kaj la perfortuloj ĝin perforte prenas.
13 Ĉar ĉiuj profetoj kaj la leĝo profetis ĝis Johano.
14 Kaj se vi tion akceptos, tiu estas Elija, la estonta.
15 Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
16 Sed kun kio Mi komparu ĉi tiun generacion? Ĝi similas al infanoj, kiuj sidas sur la placoj kaj vokas al siaj kunuloj:
17 kaj dirante: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni funebris al vi, kaj vi ne ploris.
18 Ĉar venis Johano, ne manĝante nek trinkante, kaj ili diras: Li havas demonon.
19 La Filo de homo venis, mangxante kaj trinkante, kaj ili diras:Jen viro mangxema kaj vinmangxanto, amiko de impostistoj kaj pekuloj. Sed la saĝo estas pravigita de ŝiaj infanoj.
20 Tiam li komencis riproĉi la urbojn, en kiuj estis faritaj la plej multaj el liaj potencaj faroj, ĉar ili ne pentis;
21 Ve al vi, Ĥorazin! ve al vi, Betsaida! cxar se la potencajxoj, kiuj estis faritaj en vi, estus faritaj en Tiro kaj Cidon, ili jam de longe pentus en sakajxo kaj cindro.
22 Sed mi diras al vi:Estos pli tolerebla por Tiro kaj Cidon en la tago de jugxado, ol por vi.
23 Kaj vi, Kapernaum, kiu estas altigita gxis la cxielo, estos malsuprenigita en Gehenon; cxar se la potencajxoj, kiuj estis faritaj en vi, estus faritaj en Sodom, gxi restus gxis la nuna tago.
24 Sed mi diras al vi, ke estos pli elporteble por la lando Sodom en la tago de jugxado, ol por vi.
25 En tiu tempo Jesuo respondis kaj diris: Mi Vin dankas, ho Patro, Sinjoro de la cxielo kaj la tero, cxar Vi kasxis cxi tion for de sagxuloj kaj prudentuloj, kaj malkasxis al infanetoj.
26 Tiel same, Patro; cxar tiel placxis al Vi.
27 Ĉio estas transdonita al mi de mia Patro; kaj neniu konas la Filon krom la Patro; kaj neniu konas la Patron, krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo lin malkasxis.
28 Venu al mi, vi ĉiuj, kiuj estas laborantaj kaj ŝarĝitaj, kaj Mi ripozigos vin.
29 Prenu sur vin mian jugon, kaj lernu de mi; cxar mi estas milda kaj humila en koro; kaj vi trovos ripozon por viaj animoj.
30 Ĉar mia jugo estas facila, kaj mia ŝarĝo estas malpeza.

ĈAPITRO 12

1 En tiu tempo Jesuo iris en la sabato tra la greno; kaj liaj disĉiploj malsatis, kaj komencis deŝiri la spikojn kaj manĝi.
2 Sed la Fariseoj, vidinte tion, diris al li:Jen viaj discxiploj faras tion, kio ne estas permesata fari en la sabato.
3 Sed li diris al ili: Çu vi ne legis, kion faris David, kiam li malsatis, kaj tiuj, kiuj estis kun li;
4 Kiel li eniris en la domon de Dio, kaj manĝis la panojn de propono, kiujn manĝi ne estis permesate al li, nek al tiuj, kiuj estis kun li, sed nur al la pastroj?
5 Aŭ ĉu vi ne legis en la leĝo, ke en la sabato la pastroj en la templo malhonoras la sabaton kaj estas senkulpaj?
6 Sed mi diras al vi, ke en ĉi tiu loko estas iu pli granda ol la templo.
7 Sed se vi scius, kion signifas tio: Mi kompatos, kaj ne oferon, vi ne kondamnus la senkulpajn.
8 Ĉar la Filo de homo estas Sinjoro eĉ de la sabato.
9 Kaj foririnte de tie, li eniris en ilian sinagogon;
10 Kaj jen viro, kiu havis la manon velkintan. Kaj ili demandis lin, dirante:Ĉu estas permesate resanigi en sabato? por ke ili akuzu lin.
11 Kaj li diris al ili: Kiu estos inter vi, kiu havos unu sxafon, kaj se gxi falos en kavon en sabato, cxu li ne kaptos gxin kaj levos gxin?
12 Kiom do pli bonas homo ol ŝafo? Tial estas permesate fari bonon en la sabato.
13 Tiam li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj li etendis gxin; kaj ĝi estis restarigita tute, kiel la alia.

14 Tiam la Fariseoj eliris, kaj faris sinedron kontraux li, por ke ili pereigu lin.
15 Sed Jesuo, eksciinte, foriris de tie; kaj grandaj homamasoj lin sekvis, kaj li resanigis ilin ĉiujn;
16 kaj admonis ilin, ke ili ne konigu lin;
17 por ke plenumigxu tio, kio estis dirita de la profeto Jesaja, dirante:
18 Jen Mia servanto, kiun Mi elektis; mia amato, en kiu mia animo havas plezuron; Mi metos sur lin Mian spiriton, kaj li juĝos al la nacianoj.
19 Li ne kverelos kaj ne krios; kaj neniu aŭdos lian voĉon sur la stratoj.
20 Kanon rompitan li ne rompos, Kaj linon fumantan li ne estingos, GXis li sendos jugxon al venko.
21 Kaj lian nomon fidos la nacianoj.
22 Tiam oni alportis al li demonhavanton, blindan kaj mutan; kaj li sanigis lin, tiel ke la blindulo kaj muta kaj parolis kaj vidis.
23 Kaj la tuta popolo miregis, kaj diris: Ĉu tio ne estas la filo de David?
24 Sed auxdinte tion, la Fariseoj diris:CXi tiu ne elpelas demonojn, sed per Bael-Zebub, la princo de la demonoj.
25 Kaj Jesuo sciis iliajn pensojn, kaj diris al ili: Ĉiu regno dividita kontraŭ si estas ruinigita; kaj ĉiu urbo aŭ domo dividita kontraŭ si ne staros;
26 Kaj se Satano elpelas Satanon, li estas dividita kontraŭ si; kiel do staros lia regno?
27 Kaj se mi per Bael-Zebub elpelas demonojn, per kiu viaj filoj elpelas ilin? tial ili estos viaj juĝistoj.
28 Sed se mi elpelas demonojn per la Spirito de Dio, tiam la regno de Dio venis al vi.
29 Aŭ kiel oni povas eniri en la domon de fortulo kaj prirabi liajn posedaĵojn, se li ne unue ligos la fortulon? kaj tiam li ruinigos sian domon.
30 Kiu ne estas kun mi, tiu estas kontraux mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu disjxetas.
31 Tial mi diras al vi: Ĉia peko kaj blasfemo estos pardonita al homoj; sed la blasfemo kontraŭ la Sankta Spirito ne estos pardonita al homoj.
32 Kaj al kiu ajn parolos vorton kontraŭ la Filo de homo, al tiu estos pardonite;
33 Aŭ faru la arbon bona, kaj lian frukton bona; aŭ alie putru la arbon, kaj lian frukton putru; ĉar la arbo estas konata per sia frukto.
34 Ho vipuridoj, kiel vi, estante malbonaj, povas paroli bonon? cxar el la abundo de la koro parolas la busxo.
35 Bona homo el la bona trezoro de la koro eligas bonajn aferojn; kaj malbona homo el la malbona trezoro eligas malbonajn aferojn.
36 Sed mi diras al vi, ke pri cxiu senutila vorto, kiun diros homoj, ili donos pri gxi en la tago de jugxo.
37 Ĉar per viaj vortoj vi estos pravigita, kaj per viaj vortoj vi estos kondamnita.
38 Tiam respondis iuj el la skribistoj kaj el la Fariseoj, dirante:Majstro, ni volas vidi signon de vi.
39 Sed li respondis kaj diris al ili: Generacio malbona kaj adulta sercxas signon; kaj neniu signo estos donita al ĝi, krom la signo de la profeto Jonas;
40 Ĉar kiel Jona estis tri tagojn kaj tri noktojn en la ventro de la baleno; tiel la Filo de homo estos tri tagojn kaj tri noktojn en la koro de la tero.
41 Viroj Nineveanoj leviĝos en juĝo kun ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ĝin; ĉar ili pentis ĉe la predikado de Jona; kaj jen pli granda ol Jona estas ĉi tie.
42 La reĝino de la sudo leviĝos en la juĝo kun ĉi tiu generacio kaj kondamnos ĝin; ĉar ŝi venis el la randoj de la tero, por aŭdi la saĝon de Salomono; kaj jen pli granda ol Salomono estas ĉi tie.
43 Kiam la malpura spirito eliris el homo, li iras tra sekaj lokoj, sercxante ripozon, kaj ne trovas.
44 Tiam li diris: Mi revenos en mian domon, el kie mi eliris; kaj kiam li venas, li trovas ĝin malplena, balaita kaj ornamita.
45 Tiam li iras, kaj prenas kun si sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol li, kaj ili eniras kaj loĝas tie; kaj la lasta stato de tiu homo estas pli malbona ol la unua. Tiel estos ankaŭ por ĉi tiu malbona generacio.
46 Dum li ankoraux parolis al la homamaso, jen lia patrino kaj liaj fratoj staris ekstere, dezirante paroli kun li.
47 Tiam iu diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj staras ekstere, dezirante paroli kun vi.
48 Sed li responde diris al tiu, kiu rakontis al li: Kiu estas mia patrino? kaj kiuj estas miaj fratoj?
49 Kaj li etendis sian manon al siaj disĉiploj, kaj diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj!
50 Ĉar kiu ajn faros la volon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

ĈAPITRO 13

1 En tiu tago Jesuo eliris el la domo, kaj sidiĝis apud la maro.
2 Kaj granda homamaso kolektigxis al li, tiel ke li eniris en sxipeton kaj sidigxis; kaj la tuta homamaso staris sur la bordo.
3 Kaj li multe parolis al ili per paraboloj, dirante: Jen semisto eliris, por semi;
4 Kaj kiam li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formangxis ilin;
5 Iuj falis sur sxtonajn lokojn, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili elkreskis, cxar ili ne havis profundon de tero;
6 Kaj kiam la suno levigxis, ili brulis; kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis.
7 Kaj iuj falis inter dornojn; kaj la dornoj elkreskis kaj sufokis ilin;
8 Sed aliaj falis en bonan teron, kaj donis frukton jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble.
9 Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
10 Kaj la discxiploj venis, kaj diris al li: Kial vi parolas al ili per paraboloj?
11 Li respondis kaj diris al ili: Ĉar al vi estas donite scii la misterojn de la regno de la ĉielo, sed al ili ĝi ne estas donita.
12 Ĉar al kiu ajn havas, al tiu estos donite, kaj li havos pli da abundeco;
13 Tial mi parolas al ili per paraboloj; cxar ili, vidante, ne vidas; kaj aŭdante, ili ne aŭdas, kaj ili ne komprenas.
14 Kaj en ili plenumigxis la profetajxo de Jesaja, kiu diras: Auxdante, vi auxdos, kaj ne komprenos; kaj vidante vi vidos, kaj ne rimarkos;
15 Cxar la koro de cxi tiu popolo malgrasigxis, kaj iliaj oreloj malklarigas, kaj siajn okulojn ili fermis; por ke ili iam vidu per siaj okuloj kaj aŭdu per siaj oreloj kaj ne

komprenu per sia koro kaj ne konvertiĝu, kaj Mi ilin resanigu.
16 Sed felicxaj estas viaj okuloj, cxar ili vidas, kaj viaj oreloj, cxar ili auxdas.
17 Ĉar vere mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj justuloj deziris vidi tion, kion vi vidas, kaj ne vidis; kaj auxdi tion, kion vi auxdas, kaj tion ne auxdis.
18 Auxskultu do la parabolon de la semanto.
19 Kiam iu auxdas la vorton de la regno kaj gxin ne komprenas, tiam venas la malbonulo kaj forkaptas tion, kio estis semita en lia koro. Ĉi tiu estas tiu, kiu ricevis semon ĉe la vojo.
20 Sed kiu ricevis la semon en sxtonajn lokojn, tiu estas tiu, kiu auxdas la vorton, kaj tuj kun gxojo gxin akceptas;
21 Tamen li ne havas radikon en si, sed daŭras por iom da tempo;
22 Kaj kiu ricevis semon inter la dornoj, tiu estas tiu, kiu aŭdas la vorton; kaj la zorgado de ĉi tiu mondo kaj la trompo de riĉeco sufokas la vorton, kaj li fariĝas senfrukta.
23 Sed kiu ricevis semon en la bonan teron, tiu estas tiu, kiu aŭdas la vorton kaj komprenas ĝin; kiu ankaŭ donas frukton kaj donas jen centoble, jen sesdekon, jen tridekoble.
24 Alian parabolon li prezentis al ili, dirante: La regno de la cxielo estas simila al homo, kiu semis bonan semon sur sia kampo;
25 Sed dum homoj dormis, lia malamiko venis kaj semis lolon inter la tritiko kaj foriris.
26 Sed kiam la klingo elkreskis kaj donis frukton, tiam aperis ankaux la lolo.
27 Kaj venis la servantoj de la dommastro, kaj diris al li: Sinjoro, ĉu vi ne semis bonan semon sur via kampo? de kie do gxi havas lolon?
28 Li diris al ili:Malamiko tion faris. La servistoj diris al li: Ĉu vi do volas, ke ni iru kaj kolekti ilin?
29 Sed li diris: Ne; por ke, dum vi kolektas la lolon, vi ankaŭ elradiku per ĝi la tritikon.
30 Ambaux kresku kune gxis la rikolto; kaj en la tempo de la rikolto mi diros al la rikoltistoj: Kolektu unue la lolon, kaj ligu gxin en faskojn, por bruligi; sed kolektu la tritikon en mian grenejon.
31 Alian parabolon li prezentis al ili, dirante: La regno de la cxielo similas al sinapa semo, kiun viro prenis kaj semis sur sia kampo;
32 kiu ja estas la plej malgranda el ĉiuj semoj; sed kiam ĝi kreskas, ĝi estas la plej granda inter la herboj, kaj fariĝas arbo, tiel ke la birdoj de la ĉielo venas kaj tranoktas en ĝiaj branĉoj.
33 Alian parabolon li parolis al ili; La regno de la cxielo similas al fermentajxo, kiun virino prenis kaj kasxis en tri mezuroj da faruno, gxis la tuto fermentis.
34 Ĉion ĉi tion Jesuo parolis al la homamaso per paraboloj; kaj sen parabolo li ne parolis al ili;
35 por ke plenumigxu tio, kio estis dirita per la profeto, dirante: Mi malfermos mian busxon per paraboloj; Mi eldiros aferojn, kiuj estas kaŝitaj de post la fondo de la mondo.
36 Tiam Jesuo forsendis la homamason, kaj iris en la domon; kaj liaj discxiploj venis al li, dirante:Rakontu al ni la parabolon de la lolo de la kampo.
37 Li respondis kaj diris al ili: Kiu semas la bonan semon, tiu estas la Filo de homo;
38 La kampo estas la mondo; la bona semo estas la filoj de la regno; sed la lolo estas la filoj de la malvirtulo;
39 La malamiko, kiu ilin semis, estas la diablo; la rikolto estas la fino de la mondo; kaj la rikoltistoj estas la anĝeloj.
40 Kiel tial la lolo estas kolektata kaj forbruligita en fajro; tiel estos en la fino de ĉi tiu mondo.
41 La Filo de homo elsendos Siajn angxelojn, kaj ili kolektos el sia regno cxion, kiuj ofendas kaj tiujn, kiuj faras maljustajxon;
42 Kaj jxetos ilin en fajrofornon; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.
43 Tiam la justuloj brilos kiel la suno en la regno de sia Patro. Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
44 Denove, la regno de la cxielo similas al trezoro kasxita sur kampo; kiun, trovinte, li kasxas, kaj pro gxojo iras kaj vendas cxion, kion li havas, kaj acxetas tiun kampon.
45 Denove, la regno de la cxielo similas al komercisto, sercxanta belajn perlojn;
46 Kiu, trovinte unu multekostan perlon, iris kaj vendis ĉion, kion li havis, kaj aĉetis ĝin.
47 Denove, la regno de la cxielo similas al reto, kiu estis jxetita en la maron kaj kolektita el cxia speco;
48 Kaj kiam gxi estis plena, ili tiris al la bordo kaj sidigxis, kaj kolektis la bonajn en vazojn, sed la malbonajn forjxetis.
49 Tiel estos en la fino de la mondo: la angxeloj eliros, kaj apartigos la malpiulojn el inter la justuloj;
50 Kaj jxetos ilin en la fajran fornon; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.
51 Jesuo diris al ili: Ĉu vi komprenis ĉion ĉi? Ili diris al li: Jes, Sinjoro.
52 Tiam li diris al ili: Tial ĉiu skribisto, kiu estas instruita pri la regno de la ĉielo, similas al dommastro, kiu elportas el sia trezoro aferojn novajn kaj malnovajn.
53 Kaj kiam Jesuo finis tiujn parabolojn, li foriris de tie.
54 Kaj kiam li venis en sian landon, li instruis ilin en ilia sinagogo, tiel ke ili miris, kaj diris: De kie cxi tiu viro havas cxi tiun sagxecon kaj cxi tiujn potencajxojn?
55 Ĉu ĉi tiu ne estas la filo de la ĉarpentisto? ĉu lia patrino ne nomiĝas Maria? kaj liaj fratoj Jakobo kaj Joses kaj Simon kaj Judas?
56 Kaj liaj fratinoj, ĉu ili ne estas ĉiuj kun ni? De kie do ĉi tiu havas ĉion ĉi?
57 Kaj ili ofendigxis pro li. Sed Jesuo diris al ili: Profeto ne estas sen honoro krom en sia patrujo kaj en sia domo.
58 Kaj li ne multe faris tie pro ilia nekredemo.

ĈAPITRO 14

1 En tiu tempo la tetrarĥo Herodo aŭdis pri la famo de Jesuo,
2 Kaj li diris al siaj servantoj: Ĉi tiu estas Johano, la Baptisto; li relevigxis el la mortintoj; kaj tial potencaj faroj sin montras en li.
3 Ĉar Herodo kaptis Johanon kaj ligis lin kaj metis lin en malliberejon pro Herodias, la edzino de lia frato Filipo.
4 Ĉar Johano diris al li: Ne estas permesate al vi havi ŝin.
5 Kaj kiam li volis mortigi lin, li timis la homamason, ĉar oni taksis lin profeto.
6 Sed kiam estis la naskiĝtago de Herodo, la filino de Herodias dancis antaŭ ili, kaj plaĉis al Herodo.
7 Tiam li promesis per ĵuro doni al ŝi kion ajn ŝi petos.

8 Kaj ŝi, antaŭdirite de sia patrino, diris: Donu al mi ĉi tie la kapon de Johano la Baptisto sur plado.
9 Kaj la reĝo malĝojis; tamen pro la ĵuro kaj pro la sidantoj ĉe li ĉe manĝo, li ordonis doni ĝin al ŝi.
10 Kaj li sendis, kaj senkapigis Johanon en la malliberejo.
11 Kaj oni alportis lian kapon sur pladon kaj donis al la junulino; kaj ŝi alportis ĝin al sia patrino.
12 Kaj liaj discxiploj venis, kaj prenis la korpon kaj enterigis gxin, kaj iris kaj rakontis al Jesuo.
13 Kiam Jesuo tion auxdis, li foriris de tie per sxipeto al dezerta loko aparte; kaj la homamaso, auxdinte pri tio, sekvis lin piede el la urboj.
14 Kaj Jesuo eliris, kaj vidis grandan homamason, kaj kortusxis ilin, kaj li sanigis iliajn malsanulojn.
15 Kaj kiam vesperiĝis, liaj disĉiploj venis al li, dirante: Ĉi tio estas dezerta loko, kaj la tempo jam pasis; forsendu la homamason, por ke ili iru en la vilaĝojn kaj aĉetu al si manĝaĵojn.
16 Sed Jesuo diris al ili: Ili ne bezonas foriri; donu al ili mangxi.
17 Kaj ili diris al li: Ni havas cxi tie nur kvin panojn kaj du fisxojn.
18 Li diris: Alportu ilin cxi tien al mi.
19 Kaj li ordonis al la homamaso sidiĝi sur la herbo, kaj prenis la kvin panojn kaj la du fiŝojn, kaj suprenrigardinte al la ĉielo, li benis kaj dispecigis, kaj donis la panojn al siaj disĉiploj, kaj la disĉiploj al la homamaso. .
20 Kaj cxiuj mangxis kaj satigxis; kaj el la restintaj fragmentoj ili prenis dek du korbojn plenajn.
21 Kaj la mangxantoj estis cxirkaux kvin mil viroj, krom virinoj kaj infanoj.
22 Kaj tuj Jesuo devigis siajn disĉiplojn eniri en ŝipeton kaj iri antaŭ li al la alia bordo, dum li forsendis la homamason.
23 Kaj forsendinte la homamason, li supreniris aparte sur la monton, por preĝi; kaj kiam vesperiĝis, li estis tie sola.
24 Sed la ŝipo estis nun meze de la maro, skuita de ondoj, ĉar la vento estis kontraŭa.
25 Kaj en la kvara gardoparto de la nokto Jesuo iris al ili, irante sur la maro.
26 Kaj kiam la discxiploj vidis lin iranta sur la maro, ili maltrankviligxis, dirante:Gxi estas spirito; kaj ili ekkriis pro timo.
27 Sed tuj Jesuo parolis al ili, dirante: Kuragxu; estas mi; ne timu.
28 Kaj Petro responde diris al li:Sinjoro, se vi estas, ordonu al mi veni al vi sur la akvo.
29 Kaj li diris: Venu. Kaj kiam Petro malsupreniris el la ŝipo, li iradis sur la akvo, por iri al Jesuo.
30 Sed kiam li vidis la venton forta, li ektimis; kaj komencante enprofundiĝi, li kriis, dirante:Sinjoro, savu min.
31 Kaj tuj Jesuo etendis sian manon kaj kaptis lin, kaj diris al li: Ho malgrandfidema, kial vi dubis?
32 Kaj kiam ili venis en la sxipeton, la vento cxesis.
33 Tiam tiuj, kiuj estis en la ŝipo, venis kaj adorkliniĝis al li, dirante: Vere vi estas Filo de Dio.
34 Kaj transirinte, ili venis en la landon Genesaret.
35 Kaj kiam la homoj de tiu loko ekkonis lin, ili sendis en tiun tutan cxirkauxajxon, kaj venigis al li cxiujn malsanulojn;
36 kaj petegis lin, ke ili nur tusxu la randon de lia vesto; kaj cxiuj, kiuj tusxis, resanigxis.

ĈAPITRO 15

1 Tiam venis al Jesuo skribistoj kaj Fariseoj, kiuj estis el Jerusalem, dirante:
2 Kial viaj discxiploj malobeas la tradicion de la presbiteroj? ĉar ili ne lavas siajn manojn, kiam ili manĝas panon.
3 Sed li responde diris al ili: Kial vi ankaux malobeas la ordonon de Dio per via tradicio?
4 Ĉar Dio ordonis, dirante: Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Kiu malbenas patron aŭ patrinon, tiu mortu.
5 Sed vi diras: Kiu diros al sia patro aŭ sia patrino: Tio estas donaco, per kio vi povus profiti de mi;
6 Kaj ne honoru sian patron nek lian patrinon, li estos libera. Tiel vi senutiligis la ordonon de Dio per via tradicio.
7 Vi hipokrituloj, bone profetis Jesaja pri vi, dirante:
8 Ĉi tiu popolo alproksimiĝas al Mi per sia buŝo kaj honoras Min per siaj lipoj; sed ilia koro estas malproksime de mi.
9 Sed vane ili min adoras, instruante por doktrinoj ordonojn de homoj.
10 Kaj li alvokis la homamason, kaj diris al ili: Aŭskultu kaj komprenu;
11 Ne tio, kio eniras la buŝon, malpurigas homon; sed tio, kio eliras el la busxo, tio malpurigas la homon.
12 Tiam liaj disĉiploj venis, kaj diris al li: Ĉu vi scias, ke la Fariseoj ofendiĝis, kiam ili aŭdis ĉi tiun diron?
13 Sed li responde diris: Ĉiu planto, kiun mia ĉiela Patro ne plantis, estos elradikigita.
14 Lasu ilin; ili estas blindaj gvidantoj de blinduloj. Kaj se blindulo kondukos blindulon, ambaux falos en la fosajxon.
15 Tiam Petro responde diris al li:Rakontu al ni ĉi tiun parabolon.
16 Kaj Jesuo diris: CXu vi ankaux estas ankoraux senkomprenaj?
17 Ĉu vi ankoraŭ ne komprenas, ke ĉio, kio eniras en la buŭon, eniras en la ventron, kaj estas elĵetita en la enfluon?
18 Sed tio, kio eliras el la buŝo, eliras el la koro; kaj ili malpurigas la homon.
19 Ĉar el la koro eliras malbonaj pensoj, murdoj, adultoj, malĉastoj, ŝteloj, malveraj atestoj, blasfemoj;
20 Tio estas tio, kio profanas homon; sed manĝi kun manoj nelavitaj ne malpurigas homon.
21 Tiam Jesuo foriris de tie, kaj foriris al la limoj de Tiro kaj Cidon.
22 Kaj jen virino Kanaana eliris el tiu sama regiono, kaj kriis al li, dirante: Kompatu min, ho Eternulo, Filo de David; mia filino estas tre ĉagrenita de diablo.
23 Sed li ne respondis al sxi ecx unu vorton. Kaj liaj discxiploj venis kaj petegis lin, dirante:Forsendu sxin; ĉar ŝi krias post ni.
24 Sed li respondis kaj diris: Mi estas sendita nur al la perditaj sxafoj de la domo de Izrael.
25 Tiam ŝi venis kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, helpu min.
26 Sed li respondis kaj diris: Ne decas preni la panon de la infanoj kaj jxeti gxin al hundoj.
27 Kaj ŝi diris: Vere, Sinjoro; tamen la hundoj manĝas el la panpecetoj, kiuj falas de la tablo de siaj sinjoroj.
28 Tiam Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Ho virino, granda estas via fido; estu al vi kiel vi volas. Kaj ŝia filino estis sanigita ekde tiu sama horo.

29 Kaj Jesuo foriris de tie, kaj alproksimigxis al la maro de Galileo; kaj supreniris sur la monton kaj sidiĝis tie.
30 Kaj venis al li grandaj homamasoj, havante kun si lamulojn, blindajn, mutajn, kriplulojn, kaj multajn aliajn, kaj jxetis ilin al la piedoj de Jesuo; kaj li sanigis ilin:
31 Tiel ke la homamaso miris, vidante la mutajn paroli, la kriplulojn sanaj, la lamulojn iradi, kaj la blindulojn vidi; kaj ili gloris la Dion de Izrael.
32 Tiam Jesuo alvokis al si siajn disĉiplojn, kaj diris: Mi kompatas la homamason, ĉar ili restas ĉe mi jam tri tagojn kaj havas nenion por manĝi;
33 Kaj liaj discxiploj diris al li: De kie ni havu tiom da pano en la dezerto, por satigi tiom da homamaso?
34 Kaj Jesuo diris al ili: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep kaj kelkaj fisxetoj.
35 Kaj li ordonis al la homamaso sidiĝi sur la tero.
36 Kaj li prenis la sep panojn kaj la fisxojn, kaj doninte dankon, li dispecigis ilin kaj donis al siaj discxiploj, kaj la discxiploj al la homamaso.
37 Kaj ĉiuj manĝis kaj satiĝis;
38 Kaj la mangxantoj estis kvar mil viroj, krom virinoj kaj infanoj.
39 Kaj li forsendis la homamason, kaj ŝipeis, kaj venis en la limojn de Magdala.

ĈAPITRO 16

1 Kaj venis la Fariseoj kun la Sadukeoj, kaj tentante petis lin, ke li montru al ili signon el la cxielo.
2 Li respondis kaj diris al ili: Kiam vesperigxos, vi diras:Estos bela vetero, cxar la cxielo rugxos.
3 Kaj matene estos hodiaux malbona vetero; Ho hipokrituloj, vi povas distingi la vizaĝon de la ĉielo; sed ĉu vi ne povas distingi la signojn de la tempoj?
4 Generacio malbona kaj adulta serĉas signon; kaj neniu signo estos donita al ĝi, krom la signo de la profeto Jonas. Kaj li forlasis ilin kaj foriris.
5 Kaj kiam liaj discxiploj venis al la alia bordo, ili forgesis preni panon.
6 Tiam Jesuo diris al ili: Gardu vin kaj gardu vin kontraux la fermentajxo de la Fariseoj kaj de la Sadukeoj.
7 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Pro tio, ke ni ne prenis panon.
8 Kaj kiam Jesuo rimarkis, li diris al ili: Ho malgrandfiduloj, kial vi diskutas inter vi, ĉar vi ne alportis panon?
9 Ĉu vi ankoraŭ ne komprenas kaj ne memoras la kvin panojn de la kvin mil, kaj kiom da korboj vi kolektis?
10 Nek la sep panojn de la kvar mil, kaj kiom da korboj vi kolektis?
11 Kiel do vi ne komprenas, ke mi ne diris al vi pri pano, ke vi gardu vin kontraux la fermentajxo de la Fariseoj kaj de la Sadukeoj?
12 Tiam ili komprenis, ke li ordonis al ili gardi sin kontraŭ la fermentaĵo de pano, sed kontraŭ la doktrino de la Fariseoj kaj de la Sadukeoj.
13 Kiam Jesuo venis en la limojn de Cezarea Filipo, li demandis siajn discxiplojn, dirante: Kiu diras la homoj, ke mi estas la Filo de homo?
14 Kaj ili diris: Unuj diras, ke vi estas Johano, la Baptisto; aliaj, Elija; kaj aliaj, Jeremia, aŭ unu el la profetoj.
15 Li diris al ili: Sed kiu vi diras, ke mi estas?
16 Kaj Simon Petro responde diris: Vi estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio.
17 Kaj Jesuo respondis kaj diris al li: Felicxa vi estas, Simon Barjona; cxar ne karno kaj sango tion malkasxis al vi, sed mia Patro, kiu estas en la cxielo.
18 Kaj mi ankaŭ diras al vi, ke vi estas Petro, kaj sur ĉi tiu roko mi konstruos mian eklezion; kaj la pordegoj de SXeol ne venkos kontraux gxi.
19 Kaj mi donos al vi la sxlosilojn de la regno de la cxielo; kaj cxio, kion vi ligos sur la tero, estos ligita en la cxielo; kaj cxio, kion vi malligos sur la tero, estos malligita en la cxielo.
20 Tiam li admonis siajn disĉiplojn, ke ili diru al neniu, ke li estas Jesuo, la Kristo.
21 De tiam Jesuo komencis montri al siaj discxiploj, ke li devas iri al Jerusalem kaj multe suferi de la presbiteroj kaj cxefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj relevigxi la trian tagon.
22 Tiam Petro prenis lin kaj komencis admoni lin, dirante:Estu malproksime de vi, Sinjoro; tio ne estos al vi.
23 Sed li sin turnis, kaj diris al Petro: Iru malantaux mi, Satano; vi estas por mi ofendo; cxar vi sxatas ne tion, kio estas de Dio, sed tion, kio estas de homoj.
24 Tiam Jesuo diris al siaj discxiploj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon, kaj sekvu min.
25 Ĉar kiu volos savi sian vivon, tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos sian vivon pro mi, tiu ĝin trovos.
26 Ĉar por kio utilus homo, se li gajnus la tutan mondon kaj perdus sian animon? aŭ kion donu homo kontraŭ sia animo?
27 Ĉar la Filo de homo venos en la gloro de sia Patro kun siaj anĝeloj; kaj tiam li rekompencos al ĉiu laŭ siaj faroj.
28 Vere mi diras al vi:Estas ĉi tie iuj, kiuj ne gustumos morton, ĝis ili vidos la Filon de homo venantan en lia regno.

ĈAPITRO 17

1 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis Petron, Jakobon kaj Johanon, lian fraton, kaj kondukis ilin aparte sur altan monton;
2 Kaj li aliformigxis antaux ili; kaj lia vizagxo brilis kiel la suno, kaj liaj vestoj estis blankaj kiel la lumo.
3 Kaj jen aperis al ili Moseo kaj Elija, parolante kun li.
4 Tiam Petro respondis kaj diris al Jesuo: Sinjoro, estas bone por ni esti ĉi tie; se vi volas, ni faru ĉi tie tri tabernaklojn; unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija.
5 Dum li ankoraux parolis, jen hela nubo superombris ilin; kaj jen vocxo el la nubo, kiu diris:CXi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; aŭskultu lin.
6 Kaj auxdinte tion, la discxiploj jxetis sin vizagxaltere kaj ektimis.
7 Kaj Jesuo venis kaj tusxis ilin, kaj diris: Levigxu, kaj ne timu.
8 Kaj levinte la okulojn, ili vidis neniun, krom Jesuo nur.
9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, Jesuo ordonis al ili, dirante: Rakontu al neniu la vizion, gxis la Filo de homo relevigxos el la mortintoj.
10 Kaj liaj disĉiploj demandis lin, dirante: Kial do diras la skribistoj, ke Elija devas veni antaŭe?

11 Kaj Jesuo responde diris al ili: Vere Elija venos unue, kaj restarigos cxion.
12 Sed mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj ili lin ne konis, sed faris al li tion, kion ili volis. Tiel same ankaux la Filo de homo suferos pri ili.
13 Tiam la discxiploj komprenis, ke li parolis al ili pri Johano, la Baptisto.
14 Kaj kiam ili venis al la homamaso, venis al li unu viro, genuinte antaux li, kaj dirante:
15 Sinjoro, kompatu mian filon, ĉar li estas frenezulo kaj forte ĉagrenita; ĉar ofte li falas en fajron, kaj ofte en akvon.
16 Kaj mi venigis lin al viaj discxiploj, kaj ili ne povis resanigi lin.
17 Tiam Jesuo respondis kaj diris: Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis kiam mi estos kun vi? ĝis kiam mi vin toleros? venigu lin ĉi tien al mi.
18 Kaj Jesuo admonis la diablon; kaj li foriris de li; kaj la infano resanigxis de tiu sama horo.
19 Tiam la discxiploj venis al Jesuo aparte, kaj diris:Kial ni ne povis elpeli lin?
20 Kaj Jesuo diris al ili: Pro via nekredemo; ĉar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon kiel sinapa grajno, vi diros al ĉi tiu monto: Foriru ĉi tien tien; kaj gxi forigxos; kaj nenio estos al vi neebla.
21 Tamen ĉi tiu speco ne eliras krom per preĝo kaj fasto.
22 Kaj dum ili restadis en Galileo, Jesuo diris al ili: La Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj;
23 Kaj oni mortigos lin, kaj la trian tagon li relevigxos. Kaj ili tre malĝojis.
24 Kaj kiam ili venis en Kapernaum, tiuj, kiuj ricevis tributon, venis al Petro, kaj diris: Ĉu via sinjoro ne pagas tributon?
25 Li diris: Jes. Kaj kiam li venis en la domon, Jesuo malhelpis lin, dirante: Kion vi pensas, Simon? de kiu la reĝoj de la tero prenas imposton aŭ tributon? de siaj propraj infanoj, aŭ de fremduloj?
26 Petro diris al li: El fremduloj. Jesuo diris al li: Do la infanoj estas liberaj.
27 Tamen, por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro, kaj jxetu hokon, kaj prenu la fisxon, kiu elvenas unue; kaj kiam vi malfermos lian buŝon, vi trovos monon; tiun prenu kaj donu al ili por mi kaj por vi.

ĈAPITRO 18

1 En la sama tempo la discxiploj venis al Jesuo, dirante: Kiu estas la plej granda en la regno de la cxielo?
2 Kaj Jesuo vokis al si infaneton, kaj starigis lin meze de ili;
3 kaj diris: Vere mi diras al vi:Se vi ne konvertigxos kaj farigxos kiel infanetoj, vi ne eniros en la regnon de la cxielo.
4 Kiu do humiligos sin kiel ĉi tiu infaneto, tiu estas la plej granda en la regno de la ĉielo.
5 Kaj kiu akceptos unu tian infaneton en mia nomo, tiu min akceptas.
6 Sed kiu ofendos unu el ĉi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus pli bone por tiu, ke muelŝtono estus pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj ke li droniĝu en la profundo de la maro.
7 Ve al la mondo pro krimoj! ĉar devas esti, ke venas ofendoj; sed ve al tiu homo, de kiu venas la ofendo!
8 Tial, se via mano aŭ via piedo faligas vin, detranĉu ilin kaj forĵetu ilin de vi;
9 Kaj se via okulo ofendas vin, elŝiru ĝin kaj forĵetu ĝin de vi;
10 Gardu vin, ke vi ne malsxatu ecx unu el cxi tiuj malgranduloj; ĉar mi diras al vi, ke en la ĉielo iliaj anĝeloj ĉiam rigardas la vizaĝon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo.
11 Ĉar la Filo de homo venis, por savi tion, kio estis perdita.
12 Kiel vi pensas? se iu havas cent sxafojn, kaj unu el ili erarvagis, cxu li ne forlasas la nauxdek naux kaj iras sur la montojn kaj sercxas tion, kio erarvagis?
13 Kaj se li gxin trovas, vere mi diras al vi, li pli gxojas pri tiu sxafo, ol pri la nauxdek naux, kiuj ne erarvagis.
14 Tiel same ne estas la volo de via Patro, kiu estas en la ĉielo, ke unu el ĉi tiuj malgranduloj pereu.
15 Kaj se via frato pekos kontraux vi, iru kaj diru al li lian kulpon inter vi kaj li sola; se li vin auxskultos, vi gajnis vian fraton.
16 Sed se li ne volos auxskulti, tiam prenu kun vi ankoraux unu aux du, por ke en la busxo de du aux tri atestantoj cxiu vorto estu firmigita.
17 Kaj se li ne aŭskultos ilin, diru tion al la eklezio; sed se li ne aŭskultos la eklezion, li estu por vi kiel pagano kaj impostisto.
18 Vere mi diras al vi: Ĉio, kion vi ligos sur la tero, estos ligita en la ĉielo; kaj ĉio, kion vi malligos sur la tero, estos malligita en la ĉielo.
19 Denove mi diras al vi, ke se du el vi konsentos sur la tero pri io, kion ili petos, tio estos farita por ili de mia Patro, kiu estas en la cxielo.
20 Ĉar kie du aŭ tri kunvenas en mia nomo, tie mi estas meze de ili.
21 Tiam Petro venis al li, kaj diris:Sinjoro, kiom ofte mia frato pekos kontraux mi, kaj mi pardonos al li? ĝis sep fojojn?
22 Jesuo diris al li: Mi ne diras al vi: is sep fojojn; sed: is sepdek fojojn sep.
23 Tial la regno de la cxielo estas komparata al unu regxo, kiu volis konsideri siajn servantojn.
24 Kaj kiam li komencis kalkuli, estis alportita al li unu, kiu sxuldis al li dek mil talantojn.
25 Sed cxar li ne devis pagi, lia sinjoro ordonis, ke oni vendas lin kaj lian edzinon kaj infanojn kaj cxion, kion li havis, kaj estu pagebla.
26 La sklavo do falis kaj adorklinigxis al li, dirante: Sinjoro, paciencu kun mi, kaj mi pagos al vi cxion.
27 Tiam la sinjoro de tiu servisto kortusxigxis kaj malligis lin kaj pardonis al li la sxuldon.
28 Sed la sama servisto eliris, kaj trovis unu el siaj kunservistoj, kiu sxuldis al li cent denarojn;
29 Kaj lia kunservisto falis antaux liajn piedojn, kaj petegis lin, dirante: Paciencu kun mi, kaj mi pagos al vi cxion.
30 Kaj li ne volis; sed iris kaj jxetis lin en malliberejon, gxis li pagos la sxuldon.
31 Kiam do liaj kunservistoj vidis tion, kio okazis, ili tre malĝojis, kaj venis kaj rakontis al sia sinjoro ĉion, kio okazis.
32 Tiam lia sinjoro, post kiam li lin vokis, diris al li:Ho vi malbona servisto, mi pardonis al vi tiun tutan ŝuldon, ĉar vi petis min;
33 CXu vi ankaux ne devus kompati vian kunserviston, kiel mi kompatis vin?

34 Kaj lia sinjoro ekkoleris, kaj transdonis lin al la turmentantoj, ĝis li pagos ĉion, kio estis al li ŝuldata.
35 Tiel same ankaŭ mia ĉiela Patro faros al vi, se vi el viaj koroj ne pardonos ĉiu al sia frato siajn kulpojn.

ĈAPITRO 19

1 Kaj kiam Jesuo finis tiujn vortojn, li foriris el Galileo kaj venis en la limojn de Judujo trans Jordan;
2 Kaj grandaj homamasoj lin sekvis; kaj li resanigis ilin tie.
3 La Fariseoj ankaux venis al li, tentante lin, kaj dirante al li:CXu estas permesate al viro forsendi sian edzinon pro cxia kauxzo?
4 Kaj li responde diris al ili: Çu vi ne legis, ke tiu, kiu ilin faris en la komenco, faris ilin vira kaj ina;
5 Kaj li diris: Pro tio viro forlasos patron kaj patrinon, kaj aligxos al sia edzino; kaj ili ambaux estos unu karno?
6 Tial ili ne estas plu du, sed unu karno. Kion do Dio kunigis, homo ne dividu.
7 Ili diris al li: Kial do Moseo ordonis doni eksedzigan skribon kaj forsendi sxin?
8 Li diris al ili: Moseo pro la malmoleco de via koro permesis al vi forsendi viajn edzinojn; sed de la komenco ne estis tiel.
9 Kaj mi diras al vi: Kiu forsendos sian edzinon, krom pro malcxasteco, kaj edzigxas kun alia, tiu adultas; kaj kiu edzigxas kun la forsendita, tiu adultas.
10 Liaj disĉiploj diris al li: Se tia estas la kazo de la viro kun lia edzino, ne estas bone edziĝi.
11 Sed li diris al ili: CXiuj homoj ne povas akcepti cxi tiun diron, krom tiuj, al kiuj gxi estas donita.
12 Ĉar estas iuj eŭnukoj, kiuj tiel naskiĝis el la ventro de sia patrino; kaj estas iuj eŭnukoj, kiuj fariĝis eŭnukoj de homoj; Kiu povas ricevi ĝin, tiu ricevu ĝin.
13 Tiam oni venigis al li infanetojn, por ke li metu la manojn sur ilin kaj preĝu; kaj la disĉiploj admonis ilin.
14 Sed Jesuo diris: Lasu infanojn, kaj ne malpermesu al ili veni al mi; cxar el tiaj estas la regno de la cxielo.
15 Kaj li metis sur ilin la manojn, kaj foriris de tie.
16 Kaj jen unu venis kaj diris al li: Bona Majstro, kian bonon mi faru, por ke mi havu eternan vivon?
17 Kaj li diris al li: Kial vi nomas min bona? ne ekzistas bona krom unu, tio estas Dio; sed se vi volas eniri en la vivon, observu la ordonojn.
18 Li diris al li: Kiun? Jesuo diris: Ne mortigu, ne adultu, ne ŝtelu, ne atu malveran ateston,
19 Respektu vian patron kaj vian patrinon, kaj: Amu vian proksimulon kiel vin mem.
20 La junulo diris al li: Ĉion tion mi konservis de mia juneco; kio ankoraŭ mankas al mi?
21 Jesuo diris al li: Se vi volas esti perfekta, iru kaj vendu tion, kion vi havas, kaj donu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu kaj sekvu min.
22 Sed kiam la junulo auxdis tiun diron, li foriris malgxoja, cxar li havis grandajn posedajxojn.
23 Tiam Jesuo diris al siaj discxiploj: Vere mi diras al vi, ke apenaux ricxulo eniros en la regnon de la cxielo.
24 Kaj denove mi diras al vi: Estas pli facile por kamelo iri tra okulo de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio.
25 Kiam liaj discxiploj tion auxdis, ili tre miris, dirante:Kiu do povas esti savita?
26 Sed Jesuo, rigardante ilin, diris al ili: Ĉe homoj tio estas neebla; sed ĉe Dio ĉio estas ebla.
27 Tiam Petro responde diris al li:Jen ni ĉion forlasis kaj sekvis vin; kion do ni havos?
28 Kaj Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke vi, kiuj min sekvis, en la regeniĝo, kiam la Filo de homo sidos sur la trono de sia gloro, vi ankaŭ sidos sur dek du tronoj, juĝante la dek du tribojn de; Israelo.
29 Kaj cxiu, kiu forlasos domojn aux fratojn aux fratinojn aux patron aux patrinon aux edzinon aux infanojn aux bienojn pro mia nomo, ricevos centoble kaj heredos eternan vivon.
30 Sed multaj, kiuj estas unuaj, estos lastaj; kaj la lastaj estos unuaj.

ĈAPITRO 20

1 Ĉar la regno de la ĉielo similas al dommastro, kiu eliris frumatene, por dungi laboristojn en sia vinberejo.
2 Kaj interkonsentinte kun la laboristoj po unu denaro tage, li sendis ilin en sian vinberejon.
3 Kaj li eliris cxirkaux la tria horo, kaj vidis aliajn starantajn senlabore sur la placo;
4 kaj diris al ili; Iru ankaŭ en la vinberejon, kaj ĉion, kio estas ĝusta, mi donos al vi. Kaj ili iris sian vojon.
5 Denove eliris cxirkaux la sesa kaj la nauxa horo, kaj faris same.
6 Kaj cxirkaux la dek-unua horo li eliris, kaj trovis aliajn starantajn senlabore, kaj diris al ili:Kial vi staras cxi tie senlabore la tutan tagon?
7 Ili diris al li: Ĉar neniu dungis nin. Li diris al ili:Iru ankaux vi en la vinberejon; kaj kion ajn estas justa, tion vi ricevos.
8 Kiam do vesperiĝis, la sinjoro de la vinberejo diris al sia administranto: Alvoku la laboristojn, kaj donu al ili ilian salajron, komencante de la lastaj ĝis la unuaj.
9 Kaj kiam venis la dungitoj cxirkaux la dek-unua horo, cxiu ricevis po unu denaro.
10 Sed kiam la unuaj venis, ili supozis, ke ili devus ricevi pli; kaj ili same ricevis po unu denaro.
11 Kaj ricevinte gxin, ili murmuris kontraux la domomastro,
12 dirante: Ĉi tiuj lastaj laboris nur unu horon, kaj Vi egaligis ilin al ni, kiuj portis la ŝarĝon kaj varmegon de la tago.
13 Sed li respondis al unu el ili, kaj diris: Amiko, mi ne faras al vi malbonon; cxu vi ne interkonsentis kun mi por unu denaro?
14 Prenu tion, kio estas via, kaj iru; al ĉi tiu lasta mi donos same kiel al vi.
15 Çu ne estas permesate al mi fari tion, kion mi volas, kun la miaj? Ĉu via okulo estas malbona, ĉar mi estas bona?
16 Tiel la lastaj estos unuaj, kaj la unuaj estos lastaj; ĉar multaj estos vokitaj, sed malmultaj elektitaj.
17 Kaj Jesuo, suprenirante al Jerusalem, prenis la dek du disĉiplojn aparte sur la vojo, kaj diris al ili:
18 Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la Filo de homo estos transdonita al la ĉefpastroj kaj al la skribistoj, kaj ili kondamnos lin al morto;
19 kaj transdonos lin al la nacianoj, por moki kaj skurgxi lin kaj krucumi; kaj la trian tagon li relevigxos.

20 Tiam venis al li la patrino de la filoj de Zebedeo kun siaj filoj, adorklinigxis al li kaj deziris ion de li.
21 Kaj li diris al ŝi: Kion vi volas? Ŝi diris al li:Donu, ke ĉi tiuj miaj du filoj sidu, unu dekstre de vi kaj la alia maldekstre en via regno.
22 Sed Jesuo respondis kaj diris: Vi ne scias, kion vi petas. Ĉu vi povas trinki el la kaliko, el kiu mi trinkos, kaj esti baptitaj per la bapto, per kiu mi estas baptita? Ili diris al li:Ni povas.
23 Kaj li diris al ili: Vi ja trinkos el mia kaliko, kaj estos baptitaj per la bapto, per kiu mi estas baptita; sed sidi dekstre kaj maldekstre, ne apartenas al mi doni, sed estos; donita al tiuj, por kiuj ĝi estas preta de mia Patro.
24 Kaj auxdinte tion, la dek kolerigxis kontraux la du fratoj.
25 Sed Jesuo alvokis ilin, kaj diris: Vi scias, ke la estroj de la nacianoj regas super ili, kaj la grandaj ekzercas auxtoritaton super ili.
26 Sed inter vi ne estos tiel; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via servanto;
27 Kaj kiu volas esti estro inter vi, tiu estu via servanto;
28 same kiel la Filo de homo venis ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elacxeton por multaj.
29 Kaj dum ili foriris el Jerihxo, granda homamaso lin sekvis.
30 Kaj jen du blinduloj, sidantaj apud la vojo, auxdinte, ke Jesuo preterpasas, ekkriis, dirante:Kompatu nin, ho Sinjoro, Filo de David.
31 Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili silentis; sed ili des pli kriis, dirante: Kompatu nin, ho Eternulo, Filo de David.
32 Kaj Jesuo haltis, kaj vokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi?
33 Ili diris al li: Sinjoro, por ke niaj okuloj estu malfermitaj.
34 Jesuo do kortusxis ilin, kaj tusxis iliajn okulojn; kaj iliaj okuloj tuj ricevis vidon, kaj ili sekvis lin.

ĈAPITRO 21

1 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalem, kaj venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam sendis Jesuon du disĉiplojn,
2 dirante al ili: Iru en la vilagxon kontraux vi, kaj vi tuj trovos azeninon ligitan, kaj azenidon kun sxi;
3 Kaj se iu diros ion al vi, vi diru: La Eternulo bezonas ilin; kaj tuj li sendos ilin.
4 Çio tio fari is, por ke plenumi u, kio estis dirita per la profeto, dirante:
5 Diru al la filino de Cion: Jen via Re o venas al vi milda, sidanta sur azeno kaj azenido, ido de azeno.
6 Kaj la disĉiploj iris, kaj faris tion, kiel Jesuo ordonis al ili;
7 Kaj li venigis la azenon kaj la azenidon, kaj metis sur ilin siajn vestojn, kaj oni metis lin sur ili.
8 Kaj tre granda homamaso etendis siajn vestojn sur la vojo; aliaj dehakis branĉojn de la arboj kaj pajligis ilin sur la vojo.
9 Kaj la homamasoj, kiuj iris antaûe, kaj kiuj sekvis, kriis, dirante: Hosana al la Filo de David! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo; Hosana en la plej alta.
10 Kaj kiam li venis en Jerusalemon, la tuta urbo ektremis, dirante: Kiu estas ĉi tiu?
11 Kaj la homamaso diris: Ĉi tiu estas Jesuo, la profeto el Nazaret en Galileo.
12 Kaj Jesuo eniris en la templon de Dio, kaj elpelis ĉiujn vendantojn kaj aĉetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn de la monŝanĝistoj kaj la seĝojn de la vendantoj de kolomboj;
13 Kaj li diris al ili: Estas skribite: Mia domo estos nomata domo de pregxo; sed vi faris gxin kaverno de sxtelistoj.
14 Kaj blinduloj kaj lamuloj venis al li en la templo; kaj li resanigis ilin.
15 Kaj kiam la cxefpastroj kaj skribistoj vidis la mirindajxojn, kiujn li faris, kaj la infanojn kriantajn en la templo, kaj dirante:Hosana al la Filo de David; ili estis tre malkontentaj,
16 Kaj li diris al li: Ĉu vi aŭdas, kion ĉi tiuj diras? Kaj Jesuo diris al ili: Jes; cxu vi neniam legis:El la busxo de infanetoj kaj sucxinfanoj Vi perfektigis lauxdon?
17 Kaj li forlasis ilin kaj eliris el la urbo en Betanian; kaj li tranoktis tie.
18 Kaj matene, kiam li revenis en la urbon, li malsatis.
19 Kaj vidante figarbon sur la vojo, li venis al ĝi, kaj trovis sur ĝi nenion, krom nur foliojn, kaj diris al ĝi: Neniu frukto kresku sur vi de nun por eterne. Kaj baldaux la figarbo forvelkis.
20 Kaj la discxiploj, vidinte tion, miris, dirante: Kiel baldaux la figarbo forvelkis!
21 Jesuo respondis kaj diris al ili: Vere mi diras al vi:Se vi havas fidon kaj ne dubas, vi ne nur faros tion, kio estas farita al la figarbo, sed ankaŭ se vi diros al ĉi tiu monto:Foriru; , kaj estu jxetita en la maron; ĝi estos farita.
22 Kaj cxion, kion ajn vi petos per pregxo, kredante, vi ricevos.
23 Kaj kiam li venis en la templon, la cxefpastroj kaj la pliagxuloj de la popolo venis al li, dum li instruis, kaj diris:Laux kia auxtoritato vi faras cxi tion? kaj kiu donis al vi ĉi tiun aŭtoritaton?
24 Kaj Jesuo responde diris al ili: Mi ankaux demandos vin pri unu afero, kiun se vi diros al mi, mi same diros al vi, per kia auxtoritato mi faras tion.
25 La bapto de Johano, de kie ĝi estis? el la cxielo, aux el homoj? Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la cxielo; li diros al ni:Kial do vi ne kredis al li?
26 Sed se ni diros:El homoj; ni timas la homojn; ĉar ĉiuj konsideras Johanon profeto.
27 Kaj ili respondis al Jesuo, dirante: Ni ne povas diri. Kaj li diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, per kia auxtoritato mi faras tion.
28 Sed kion vi pensas? Unu viro havis du filojn; kaj li venis al la unua, kaj diris:Filo, iru hodiaux labori en mia vinbergxardeno.
29 Li respondis kaj diris: Mi ne volas; sed poste li pentis kaj iris.
30 Kaj li venis al la dua, kaj diris same. Kaj li respondis kaj diris:Mi iras, sinjoro; kaj ne iris.
31 Kiu el ili du faris la volon de sia patro? Ili diris al li:La unua. Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke la impostistoj kaj la malcxastistinoj iras antaux vi en la regnon de Dio.
32 Ĉar Johano venis al vi laŭ la vojo de justeco, kaj vi ne kredis al li; sed la impostistoj kaj la malĉastistinoj kredis al li;
33 Aŭskultu alian parabolon: Estis unu dommastro, kiu plantis vinberĝardenon kaj ĉirkaŭbaris ĝin, kaj fosis en ĝi vinpremejon, kaj konstruis turon kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj iris en malproksiman landon;

34 Kaj kiam alproksimigxis la tempo de la frukto, li sendis siajn servantojn al la kultivistoj, por ke ili ricevu gxiajn fruktojn.
35 Kaj la kultivistoj prenis liajn servantojn kaj batis unu kaj mortigis alian, kaj sxtonmortigis alian.
36 Denove li sendis aliajn sklavojn pli ol la unuaj; kaj ili faris al ili same.
37 Sed fine li sendis al ili sian filon, dirante: Ili respektos mian filon.
38 Sed kiam la kultivistoj vidis la filon, ili diris inter si: Ĉi tiu estas la heredanto; venu, ni mortigu lin, kaj ni kaptu lian heredaĵon.
39 Kaj ili kaptis lin kaj eljxetis lin el la vinberejo kaj mortigis lin.
40 Kiam do venos la sinjoro de la vinberejo, kion li faros al tiuj kultivistoj?
41 Ili diris al li: Li mizere pereigos tiujn malvirtulojn, kaj luis sian vinberejon al aliaj kultivistoj, kiuj donos al li la fruktojn en siaj sezonoj.
42 Jesuo diris al ili: CXu vi neniam legis en la Skriboj:La sxtono, kiun la konstruantoj malsxatis, gxi farigxis angula kapo; tio estas faro de la Sinjoro, kaj gxi estas mirinda en niaj okuloj?
43 Tial mi diras al vi: La regno de Dio estos prenita for de vi kaj donita al nacio, kiu donos gxiajn fruktojn.
44 Kaj kiu falos sur ĉi tiun ŝtonon, tiu estos rompita;
45 Kaj kiam la cxefpastroj kaj Fariseoj auxdis liajn parabolojn, ili komprenis, ke li parolas pri ili.
46 Sed kiam ili penis meti la manojn sur lin, ili timis la homamason, ĉar ili prenis lin kiel profeton.

ĈAPITRO 22

1 Kaj Jesuo responde parolis al ili denove per paraboloj, kaj diris:
2 La regno de la cxielo similas al unu regxo, kiu faris edzigxon por sia filo;
3 Kaj li sendis siajn servantojn, por voki la invititojn al la edzigxo; kaj ili ne volis veni.
4 Denove li sendis aliajn servistojn, dirante: Diru al la invititoj: Jen mi preparis mian vespermanĝon; miaj bovoj kaj miaj grasigitaj brutoj estas buĉitaj, kaj ĉio estas preta; venu al la edziĝ'.
5 Sed ili malatentis tion, kaj iris, unu al sia bieno, alia al sia komercajxo;
6 Kaj la restintoj prenis liajn servantojn, kaj insultis ilin kaj mortigis ilin.
7 Sed kiam la reĝo tion aŭdis, li ekkoleris; kaj li sendis siajn armeojn kaj ekstermis tiujn mortigintojn kaj forbruligis ilian urbon.
8 Tiam li diris al siaj servantoj: La edzigxo estas preta, sed la invititoj ne estis indaj.
9 Iru do sur la vojojn, kaj cxiujn, kiujn vi trovos, invitu al la edzigxo.
10 Tiam tiuj servantoj eliris sur la vojojn, kaj kolektis ĉiujn, kiujn ili trovis, malbonajn kaj bonajn; kaj la geedziĝo estis garnita de gastoj.
11 Kaj kiam la reĝo eniris, por vidi la gastojn, li vidis tie viron, kiu ne surhavis edziĝan veston;
12 Kaj li diris al li: Amiko, kiel vi envenis ĉi tien, ne havante edziĝan veston? Kaj li estis senvorta.
13 Tiam la reĝo diris al la servantoj: Ligu lin manojn kaj piedojn, kaj prenu lin kaj ĵetu lin en la eksteran mallumon; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.
14 Ĉar multaj estas vokitaj, sed malmultaj estas elektitaj.
15 Tiam la Fariseoj iris, kaj konsiliĝis, kiel ili povu impliki lin en lia parolado.
16 Kaj ili sendis al li siajn disĉiplojn kun la Herodanoj, por diri: Majstro, ni scias, ke vi estas vera, kaj instruas la vojon de Dio en vero, kaj vi ne zorgas pri iu ajn, ĉar vi ne rigardas la homon.
17 Diru do al ni:Kion vi pensas? Ĉu estas permesate doni tributon al Cezaro, aŭ ne?
18 Sed Jesuo rimarkis ilian malbonecon, kaj diris: Kial vi min tentas, hipokrituloj?
19 Montru al mi la tributan monon. Kaj ili alportis al li denaron.
20 Kaj li diris al ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj surskribo?
21 Ili diris al li: De Cezaro. Tiam li diris al ili: Redonu do al Cezaro tion, kio apartenas al Cezaro; kaj al Dio la aferojn de Dio.
22 Kaj aŭdinte çi tiujn vortojn, ili miris, kaj forlasis lin, kaj foriris.
23 En tiu sama tago venis al li la Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas releviĝo, kaj demandis lin:
24 dirante:Majstro, Moseo diris:Se viro mortas, ne havante infanojn, lia frato edziĝu kun sia edzino kaj naskigu idaron al sia frato.
25 Kaj estis kun ni sep fratoj; kaj la unua, edziĝinta kun edzino, mortis, kaj, ne havante idaron, lasis sian edzinon al sia frato;
26 Tiel same ankaux la dua, kaj la tria, gxis la sepa.
27 Kaj laste ankaux la virino mortis.
28 Tial en la relevigxo, kies edzino sxi estos el la sep? ĉar ili ĉiuj havis ŝin.
29 Jesuo respondis kaj diris al ili: Vi eraras, ne sciante la Skribojn, nek la potencon de Dio.
30 Ĉar en la releviĝo ili nek edziĝas nek edziĝas, sed estas kiel la anĝeloj de Dio en la ĉielo.
31 Sed pri la relevigxo de la mortintoj, cxu vi ne legis tion, kio estis dirita al vi de Dio, dirante:
32 Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? Dio ne estas Dio de la mortintoj, sed de la vivantoj.
33 Kaj auxdinte tion, la homamaso miregis pri lia instruado.
34 Sed kiam la Fariseoj auxdis, ke li silentigis la Sadukeojn, ili kunvenis.
35 Tiam unu el ili, kiu estis legxisto, demandis lin, tentante lin, kaj dirante:
36 Majstro, kiu estas la granda ordono en la legxo?
37 Jesuo diris al li: Amu la Sinjoron, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta menso.
38 Ĉi tiu estas la unua kaj granda ordono.
39 Kaj la dua similas al ĝi: Amu vian proksimulon kiel vin mem.
40 De ĉi tiuj du ordonoj dependas la tuta leĝo kaj la profetoj.
41 Dum la Fariseoj kunvenis, Jesuo demandis ilin:
42 dirante: Kion vi opinias pri Kristo? kies filo li estas? Ili diris al li:La Filo de David.
43 Li diris al ili: Kiel do David en spirito nomas lin Sinjoro, dirante:

44 La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi,
GXis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?
45 Se do David nomas lin Sinjoro, kiel li estas lia filo?
46 Kaj neniu povis respondi al li ecx unu vorton, kaj neniu
kuragxis depost tiu tago fari al li plu demandojn.

ĈAPITRO 23

1 Tiam Jesuo parolis al la homamaso kaj al siaj disĉiploj:
2 dirante: La skribistoj kaj la Fariseoj sidas sur la seĝo de
Moseo;
3 CXion do, kion ili ordonas al vi, observi, tion observu kaj
faru; sed ne agu laux iliaj faroj; cxar ili diras, sed ne faras.
4 Cxar ili ligas pezajn sxargxojn kaj pezajn porteblajn, kaj
metas ilin sur la sxultrojn de homoj; sed ili mem ne movos
ilin per unu el siaj fingroj.
5 Sed ĉiujn siajn farojn ili faras, por esti viditaj de homoj;
6 Kaj amu la suprajn ĉambrojn ĉe festenoj, kaj la ĉefseĝojn
en la sinagogoj;
7 Kaj salutojn sur la placoj, kaj esti vokita de homoj,
Rabeno, Rabeno.
8 Sed vi ne estu nomataj Rabeno; cxar unu estas via
Majstro, Kristo; kaj vi ĉiuj estas fratoj.
9 Kaj nomu neniun via Patro sur la tero; cxar unu estas via
Patro, kiu estas en la cxielo.
10 Kaj vi ne estu nomataj majstroj; cxar unu estas via
Majstro, Kristo.
11 Sed la plej granda inter vi estos via sklavo.
12 Kaj kiu sin altigos, tiu estos humiligita; kaj kiu sin
humiligos, tiu estos altigita.
13 Sed ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi
sxlosas la regnon de la cxielo kontraux homoj; cxar vi mem
ne eniras, nek lasas al la enirantoj eniri.
14 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi
formanĝas la domojn de vidvinoj, kaj pro preteksto longe
preĝas; tial vi ricevos pli grandan kondamnon.
15 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi
cxirkauxas maron kaj teron por fari unu prozeliton, kaj
kiam li farigxos, vi faras lin duoble pli ol vi mem filon de
SXeol.
16 Ve al vi, blindaj gvidantoj, kiuj diras:Kiu ĵuras per la
templo, tio estas nenio; sed kiu jxuras per la oro de la
templo, tiu estas sxuldanto!
17 Vi malsaĝuloj kaj blinduloj; ĉar kio estas pli granda, la
oro, aŭ la templo, kiu sanktigas la oron?
18 Kaj: Kiu jxuras per la altaro, tio estas nenio; sed kiu
jxuras per la donaco, kiu estas sur gxi, tiu estas kulpa.
19 Vi malsaĝuloj kaj blinduloj; ĉar kio estas pli granda, la
ofero, aŭ la altaro, kiu sanktigas la oferon?
20 Kiu do jxuras per la altaro, tiu jxuras per gxi kaj per
cxio sur gxi.
21 Kaj kiu jxuras per la templo, tiu jxuras per gxi kaj per
tiu, kiu en gxi logxas.
22 Kaj kiu jxuras per la cxielo, tiu jxuras per la trono de
Dio kaj per Tiu, kiu sidas sur gxi.
23 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi
pagas dekonajxon de mento kaj anizo kaj kumino, kaj
preterlasis la pli gravajn aferojn de la legxo, jugxon,
kompaton kaj fidon; cxi tion vi devus fari, kaj la aliajn ne
lasi nefarita.
24 Vi blindaj gvidantoj, Kiuj strecas kulon Kaj englutas
kamelon.
25 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi
purigas la eksteron de la kaliko kaj de la plado, sed interne
ili estas plenaj de rabado kaj troo.
26 Vi blinda Fariseo, purigu unue tion, kio estas interne de
la kaliko kaj plado, por ke ankaŭ ilia ekstero estu pura.
27 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi
similas al blankigitaj tomboj, kiuj ja aspektas belaj ekstere,
sed interne estas plenaj de ostoj de mortintoj kaj de cxia
malpureco.
28 Tiel ankaux vi ekstere sxajnas justaj al homoj, sed
interne vi estas plenaj de hipokriteco kaj maljusteco.
29 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi
konstruas la tombojn de la profetoj kaj ornamas la tombojn
de la justuloj,
30 kaj diru: Se ni estus en la tagoj de niaj patroj, ni ne
partoprenus kun ili en la sango de la profetoj.
31 Tial vi estas atestantoj al vi mem, ke vi estas la filoj de
tiuj, kiuj mortigis la profetojn.
32 Plenigu do la mezuron de viaj patroj.
33 Vi serpentoj, vipuridoj, kiel vi povas eviti la
kondamnon de Gehena?
34 Tial jen mi sendas al vi profetojn kaj saĝulojn kaj
skribistojn; kaj iujn el ili mortigu kaj krucumos; kaj iujn el
ili vi skurgxos en viaj sinagogoj, kaj persekutos ilin de
urbo al urbo;
35 por ke venu sur vin la tuta justa sango elverŝita sur la
teron, de la sango de la justa Habel ĝis la sango de Zeĥarja,
filo de Baraĥija, kiun vi mortigis inter la templo kaj la
altaro.
36 Vere mi diras al vi: Ĉio ĉi tio venos sur ĉi tiun
generacion.
37 Ho Jerusalem, Jerusalem, vi, kiu mortigas la profetojn
kaj sxtonmortigas tiujn, kiuj estas senditaj al vi, kiom ofte
mi volus kunvenigi viajn infanojn, kiel kokino kolektas
siajn kokidojn sub siaj flugiloj, kaj vi ne volis!
38 Jen via domo estas lasita al vi dezerta.
39 Ĉar mi diras al vi: Vi ne vidos min de nun, ĝis vi diros:
Feliĉa estas tiu, kiu venas en la nomo de la Sinjoro.

ĈAPITRO 24

1 Kaj Jesuo eliris, kaj foriris de la templo; kaj liaj disĉiploj
venis al li, por montri al li la konstruaĵojn de la templo.
2 Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi ne vidas ĉion ĉi? vere mi diras
al vi:Ne restos ĉi tie unu ŝtono sur alia, kiu ne estos deĵetita.
3 Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba, la discxiploj venis
al li aparte, dirante: Diru al ni, kiam tio okazos? kaj kio
estos la signo de Via veno kaj de la fino de la mondo?
4 Kaj Jesuo responde diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin
trompu.
5 Ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la
Kristo; kaj trompos multajn.
6 Kaj vi aŭdos pri militoj kaj famoj pri militoj; gardu vin,
ke vi ne maltrankviliĝu; ĉar ĉio ĉi devas okazi, sed la fino
ankoraŭ ne estas.
7 Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacio kaj regno kontraŭ regno;
kaj estos malsatoj kaj pestos kaj tertremoj en diversaj lokoj.
8 Ĉio ĉi estas la komenco de malĝojoj.
9 Tiam oni transdonos vin al mizero kaj mortigos vin; kaj
vi estos malamataj de ĉiuj nacioj pro mia nomo.
10 Kaj tiam multaj ofendiĝos kaj perfidos unu la alian kaj
malamos unu la alian.

11 Kaj levigxos multaj falsaj profetoj, kaj forlogos multajn.
12 Kaj cxar abundas maljusteco, la amo de multaj malvarmigxos.
13 Sed kiu persistos gxis la fino, tiu estos savita.
14 Kaj ĉi tiu evangelio de la regno estos predikita en la tuta mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj; kaj tiam venos la fino.
15 Kiam do vi vidos la abomenindajxon de dezertigxo, pri kiu parolis per la profeto Daniel, staru en la sanktejo (kiu legas, tiu komprenu):
16 Tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru sur la montojn;
17 Kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, por preni ion el sia domo;
18 Kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu, por preni siajn vestojn.
19 Kaj ve al la gravedulinoj kaj al la sucxinfanoj en tiuj tagoj!
20 Sed preĝu, ke via forkuro ne estu en la vintro, nek en la sabato;
21 Ĉar tiam estos granda aflikto, tia, kia ne estis de la komenco de la mondo ĝis ĉi tiu tempo, nek neniam estos.
22 Kaj se tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu karno estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos mallongigitaj.
23 Tiam se iu diros al vi:Jen ĉi tie estas Kristo, aŭ tie; ne kredu ĝin.
24 Ĉar leviĝos falsaj Kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn; tiel ke, se tio estus ebla, ili trompos mem la elektitojn.
25 Jen mi diris al vi antaŭe.
26 Tial se oni diros al vi:Jen li estas en la dezerto; ne eliru; jen li estas en la sekretaj cxambroj; ne kredu ĝin.
27 Ĉar kiel la fulmo venas el la oriento kaj brilas ĝis la okcidento; tiel ankaux estos la alveno de la Filo de homo.
28 Ĉar kie ajn estos la kadavro, tie kolektiĝos la agloj.
29 Tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon, kaj la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj de la ĉielo skuiĝos;
30 Kaj tiam aperos la signo de la Filo de homo en la cxielo; kaj tiam ploros cxiuj triboj de la tero, kaj ili vidos la Filon de homo venantan sur la nuboj de la cxielo kun potenco kaj granda gloro.
31 Kaj li sendos siajn angxelojn kun granda sono de trumpeto, kaj ili kolektos liajn elektitojn el la kvar ventoj, de unu fino de la cxielo gxis la alia.
32 Nun lernu parabolon pri la figarbo; Kiam lia branĉo ankoraŭ moliĝas kaj elkreskas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima;
33 Tiel same vi, kiam vi vidos ĉion ĉi, sciu, ke ĝi estas proksima, ĉe la pordoj.
34 Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio ĉi tio plenumiĝos.
35 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.
36 Sed pri tiu tago kaj horo scias neniu, ne la angxeloj de la cxielo, sed nur mia Patro.
37 Sed kiel estis la tagoj de Noa, tiel estos la alveno de la Filo de homo.
38 Ĉar kiel en la tagoj, kiuj estis antaŭ la diluvo, ili manĝis kaj trinkis, edziĝis kaj edziniĝis, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon,
39 Kaj ne sciis, gxis venis la diluvo kaj forprenis ilin cxiujn; tiel ankaux estos la alveno de la Filo de homo.
40 Tiam du estos sur la kampo; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
41 Du virinoj estos muelantaj ĉe muelilo; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
42 Viglu do, cxar vi ne scias, en kiu horo via Sinjoro venos.
43 Sed sciu ĉi tion, ke se la domomastro scius, en kia gardoparto venos la ŝtelisto, li viglus, kaj ne lasus sian domon disrompiĝi.
44 Tial ankaux vi estu pretaj; cxar en tia horo, kiun vi ne kredas, venos la Filo de homo.
45 Kiu do estas servisto fidela kaj sagxa, kiun lia sinjoro starigis super sia domo, por doni al ili mangxajxon gxustatempe?
46 Felicxa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, venante, trovos tiel aganta.
47 Vere mi diras al vi, ke li faros lin reganto super sia tuta havo.
48 Sed se tiu malbona servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas lian venon;
49 Kaj li komencos bati siajn kunservistojn kaj mangxi kaj trinki kun la ebriuloj;
50 La sinjoro de tiu servisto venos en tago, kiam li lin ne atendas, kaj en horo, pri kiu li ne scias;
51 kaj disrompos lin kaj disdonos al li lian parton kun la hipokrituloj; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.

ĈAPITRO 25

1 Tiam la regno de la cxielo estos komparata al dek virgulinoj, kiuj prenis siajn lampojn kaj eliris renkonte al la fiancxo.
2 Kaj kvin el ili estis sagxaj, kaj kvin estis malsagxaj.
3 La malsagxuloj prenis siajn lampojn, kaj ne prenis kun si oleon;
4 Sed la saĝuloj prenis oleon en siaj vazoj kun siaj lampoj.
5 Dum la fiancxo malfruis, ili cxiuj dormis kaj dormis.
6 Kaj noktomeze oni kriis: Jen venas la fiancxo; iru renkonte al li.
7 Tiam ĉiuj tiuj virgulinoj leviĝis kaj ordigis siajn lampojn.
8 Kaj la malsaĝuloj diris al la saĝuloj: Donu al ni el via oleo; ĉar niaj lampoj estingiĝis.
9 Sed la sagxuloj respondis, dirante: Ne; por ke ne estu sufiĉe por ni kaj por vi; sed iru prefere al vendistoj, kaj aĉetu por vi mem.
10 Kaj dum ili iris por acxeti, venis la fiancxo; kaj la pretaj eniris kun li al la edzigxo; kaj la pordo estis fermita.
11 Poste venis ankaux la aliaj virgulinoj, dirante:Sinjoro, Sinjoro, malfermu al ni.
12 Sed li respondis kaj diris: Vere mi diras al vi, mi vin ne konas.
13 Viglu do, cxar vi ne scias la tagon nek la horon, en kiu venos la Filo de homo.
14 Çar la regno de la çielo estas kiel homo, veturanta en malproksiman landon, kiu vokis siajn proprajn servantojn kaj transdonis al ili siajn havaĵojn.
15 Kaj al unu li donis kvin talantojn, al alia du, kaj al alia unu; al ĉiu laŭ sia plura kapablo; kaj tuj ekvojaĝis.
16 Tiam tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, iris kaj komercis per ili, kaj gajnis al ili aliajn kvin talantojn.
17 Kaj tiel same, kiu ricevis du, li ankaŭ gajnis aliajn du.
18 Sed tiu, kiu ricevis unu, iris kaj fosis en la tero, kaj kaŝis la monon de sia sinjoro.

19 Post longa tempo venis la sinjoro de tiuj servantoj kaj faris kalkulon kun ili.
20 Kaj venis tiu, kiu ricevis kvin talantojn, kaj alportis aliajn kvin talantojn, dirante: Sinjoro, kvin talantojn vi transdonis al mi;
21 Lia sinjoro diris al li:Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj; mi vin estrigos super multaj; eniru en la gxojon de via sinjoro.
22 Venis ankaux tiu, kiu ricevis du talantojn, kaj diris:Sinjoro, du talantojn vi transdonis al mi; jen mi gajnis aliajn du talantojn krom ili.
23 Lia sinjoro diris al li:Bone, bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi regos vin super multaj; eniru en la ĝojon de via sinjoro.
24 Tiam venis tiu, kiu ricevis la unu talenton, kaj diris: Sinjoro, mi sciis vin, ke vi estas malmola homo, rikoltanta kie vi ne semis, kaj kolektanta kie vi ne pajlis;
25 Kaj mi ektimis, kaj iris kaj kasxis vian talanton en la tero; jen vi havas tion, kio estas via.
26 Lia sinjoro respondis kaj diris al li: Vi malbona kaj maldiligenta servisto, vi sciis, ke mi rikoltas, kie mi ne semis, kaj kolektas, kie mi ne pajlis;
27 Vi do devus meti mian monon al la interŝanĝantoj, kaj tiam, kiam mi venos, mi ricevus mian propran per uzo.
28 Prenu do de li la talenton, kaj donu al tiu, kiu havas dek talantojn.
29 Ĉar al ĉiu, kiu havas, estos donite, kaj li havos abundon;
30 Kaj ĵetu la senutilan sklavon en la eksteran mallumon; tie estos plorado kaj grincado de dentoj.
31 Kiam la Filo de homo venos en sia gloro, kaj ĉiuj sanktaj anĝeloj kun li, tiam li sidos sur la trono de sia gloro;
32 Kaj antaŭ li kolekti os ĉiuj nacioj;
33 Kaj li starigos la sxafojn dekstre de sia, sed la kaprojn maldekstre.
34 Tiam la Reĝo diros al ili dekstre de sia: Venu, benitaj de mia Patro, heredu la regnon preparitan por vi de post la fondo de la mondo;
35 Ĉar mi malsatis, kaj vi donis al mi manĝaĵon; mi soifis, kaj vi donis al mi trinki; mi estis fremdulo, kaj vi akceptis min;
36 Nuda, kaj vi vestis min; mi estis malsana, kaj vi vizitis min; mi estis en malliberejo, kaj vi venis al mi.
37 Tiam respondos al li la justuloj, dirante: Sinjoro, kiam ni vidis vin malsata kaj vin nutris? aux soifas, kaj trinkigis vin?
38 Kiam ni vidis vin fremdulo kaj akceptis vin? aŭ nuda, kaj vestis vin?
39 Aŭ kiam ni vidis vin malsana aŭ en malliberejo, kaj venis al vi?
40 Kaj la Reĝo respondos kaj diros al ili: Vere mi diras al vi: Kiom vi faris al unu el ĉi tiuj miaj fratoj la plej malgrandaj, vi tion faris al mi.
41 Tiam li diros ankaŭ al la maldekstre: Foriru de mi, malbenitaj, en eternan fajron, preparitan por la diablo kaj liaj anĝeloj;
42 Ĉar mi malsatis, kaj vi ne donis al mi manĝaĵon; mi soifis, kaj vi ne donis al mi trinki;
43 Mi estis fremda, kaj vi min ne akceptis; nuda, kaj vi ne vestis min; malsana kaj en malliberejo, kaj vi min ne vizitis.
44 Tiam ili ankaŭ respondos al li, dirante: Sinjoro, kiam ni vidis vin malsata, aŭ soifa, aŭ fremda, aŭ nuda, aŭ malsana, aŭ en malliberejo, kaj ne servis al vi?
45 Tiam li respondos al ili, dirante:Vere mi diras al vi:Kiom vi tion ne faris al unu el cxi tiuj la plej malgrandaj, vi ne faris tion al mi.
46 Kaj ĉi tiuj iros en eternan punon; sed la justuloj en eternan vivon.

ĈAPITRO 26

1 Kaj kiam Jesuo finis ĉiujn ĉi tiujn dirojn, li diris al siaj disĉiploj:
2 Vi scias, ke post du tagoj estas la Pasko, kaj la Filo de homo estas perfidata, por esti krucumita.
3 Tiam kunvenis la cxefpastroj kaj la skribistoj kaj la pliagxuloj de la popolo en la palacon de la cxefpastro, kiu estis nomata Kajafas;
4 kaj konsiliĝis, ke ili povu kapti Jesuon per ruzo kaj mortigi lin.
5 Sed ili diris: Ne en la festo, por ke ne estu tumulto inter la popolo.
6 Kaj kiam Jesuo estis en Betania, en la domo de Simon la leprulo,
7 Kaj venis al li virino, havanta alabastran skatolon da tre multekosta sxmirajxo, kaj versxis gxin sur lian kapon, kiam li sidis cxe mangxo.
8 Sed kiam liaj discxiploj tion vidis, ili indignis, dirante: Por kio estas cxi tiu malsxparo?
9 Çar çi tiu ŭmiraĵo povus esti vendita por multekosta kaj donita al senhavuloj.
10 Kiam Jesuo tion komprenis, li diris al ili: Kial vi ĝenas la virinon? cxar sxi faris al mi bonan laboron.
11 Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi; sed min vi ne ĉiam havas.
12 Çar veŭinte çi tiun ŭmiraĵon sur mian korpon, ŭi faris tion por mia entombigo.
13 Vere mi diras al vi: Kie ajn estos predikata ĉi tiu evangelio en la tuta mondo, ankaŭ ĉi tio, kion faris ĉi tiu virino, estos rakontita por memoro pri ŝi.
14 Tiam unu el la dek du, nomata Judas Iskariota, iris al la ĉefpastroj;
15 Kaj li diris al ili: Kion vi donos al mi, kaj mi lin transdonos al vi? Kaj ili faris interligon kun li por tridek argxentaj moneroj.
16 Kaj de tiu tempo li sercxis okazon perfidi lin.
17 Kaj en la unua tago de la festo de macoj la disĉiploj venis al Jesuo, dirante al li: Kie vi volas, ke ni pretigu por vi, por manĝi la Paskon?
18 Kaj li diris: Iru en la urbon al tia homo, kaj diru al li: La Majstro diras: Mia tempo alproksimiis; Mi faros la Paskon en via domo kun miaj disĉiploj.
19 Kaj la discxiploj faris tion, kion Jesuo ordonis al ili; kaj ili pretigis la Paskon.
20 Kaj kiam vesperigxis, li sidigxis kun la dek du.
21 Kaj dum ili manĝis, li diris: Vere mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min.
22 Kaj ili tre malgxojis, kaj cxiu el ili komencis diri al li:Sinjoro, cxu mi estas?
23 Kaj li respondis kaj diris: Kiu trempas kun mi sian manon en la pladon, tiu min perfidos.
24 La Filo de homo iras, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu homo, per kiu la Filo de homo estas perfidata! estus bone por tiu viro, se li ne estus naskita.

25 Tiam respondis Judas, kiu lin perfidis, kaj diris: Majstro, ĉu mi estas? Li diris al li: Vi diris.
26 Kaj dum ili mangxis, Jesuo prenis panon kaj benis gxin kaj dispecigis gxin kaj donis al la discxiploj, kaj diris: Prenu, mangxu; ĉi tio estas mia korpo.
27 Kaj li prenis la kalikon kaj dankis, kaj donis gxin al ili, dirante: Trinku el gxi cxiuj;
28 Ĉar ĉi tio estas mia sango de la nova interligo, kiu estas verŝita por multaj por la pardonado de pekoj.
29 Sed mi diras al vi: De nun mi ne trinkos el ĉi tiu frukto de la vinberarbo, ĝis tiu tago, kiam mi trinkos ĝin novan kun vi en la regno de mia Patro.
30 Kaj kantinte himnon, ili eliris sur la monton Olivarba.
31 Tiam Jesuo diris al ili: Vi ĉiuj ofendiĝos pro mi ĉi tiun nokton; ĉar estas skribite: Mi frapos la paŝtiston, kaj la ŝafoj de la ŝafaro estos disĵetitaj.
32 Sed post kiam mi relevigxos, mi iros antaux vi en Galileon.
33 Petro responde diris al li:Kvankam ĉiuj ofendiĝos pro vi, tamen mi neniam ofendiĝos.
34 Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke ĉi tiun nokton, antaŭ ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min.
35 Petro diris al li:Kvankam mi mortus kun vi, mi tamen ne malkonfesos vin. Tiel same diris ĉiuj disĉiploj.
36 Tiam Jesuo venis kun ili al loko nomata Getsemane, kaj diris al la discxiploj: Sidigxu cxi tie, dum mi iros kaj pregxos tien.
37 Kaj li prenis kun si Petron kaj la du filojn de Zebedeo, kaj komencis malgxoji kaj tre peza.
38 Tiam li diris al ili: Tre malĝoja estas mia animo, ĝis morto; restu ĉi tie, kaj viglu kun mi.
39 Kaj iris iom pli, kaj jxetis sin vizagxaltere, kaj pregxis, dirante: Ho mia Patro, se estas eble, lasu cxi tiun kalikon pasi for de mi; tamen ne kiel mi volas, sed kiel Vi volas.
40 Kaj li venis al la discxiploj, kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris al Petro: Kio, vi ne povis vekti kun mi unu horon?
41 Viglu kaj preĝu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja volas, sed la karno estas malforta.
42 Li denove foriris la duan fojon, kaj preĝis, dirante: Ho mia Patro, se ĉi tiu kaliko ne forpasos de mi, krom se mi trinkos ĝin, Via volo estu farita.
43 Kaj li venis kaj trovis ilin denove dormantaj; cxar iliaj okuloj estis pezaj.
44 Kaj li forlasis ilin, kaj denove foriris, kaj preĝis la trian fojon, dirante la samajn vortojn.
45 Tiam li venis al siaj discxiploj, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu; jen la horo alproksimigxis, kaj la Filo de homo estas transdonita en la manojn de pekuloj.
46 Leviĝu, ni iru; jen proksima estas tiu, kiu min perfidos.
47 Kaj dum li ankoraux parolis, jen venis Judas, unu el la dek du, kaj kun li granda homamaso kun glavoj kaj bastonoj, de la cxefpastroj kaj pliagxuloj de la popolo.
48 Kaj tiu, kiu lin perfidis, donis al ili signon, dirante:Kiun mi kisos, tiu estas tiu; tenu lin firme.
49 Kaj tuj li venis al Jesuo, kaj diris: Saluton, sinjoro; kaj kisis lin.
50 Kaj Jesuo diris al li: Amiko, kial vi venis? Tiam ili venis, kaj metis la manojn sur Jesuon, kaj prenis lin.
51 Kaj jen unu el tiuj, kiuj estis kun Jesuo, etendis sian manon kaj eltiris sian glavon, kaj frapis sklavon de la cxefpastro, kaj detrancxis lian orelon.
52 Tiam Jesuo diris al li: Remetu vian glavon sur lian lokon;
53 Ĉu vi pensas, ke mi nun ne povas preĝi al mia Patro, kaj li tuj donos al mi pli ol dek du legiojn da anĝeloj?
54 Sed kiel do plenumiĝos la Skriboj, ke tiel devas esti?
55 En tiu sama horo Jesuo diris al la homamasoj: CXu vi elvenis kvazaux kontraux sxteliston kun glavoj kaj bastonoj, por kapti min? Mi sidis ĉiutage kun vi, instruante en la templo, kaj vi ne kaptis min.
56 Sed ĉio ĉi fariĝis, por ke plenumiĝu la Skriboj de la profetoj. Tiam ĉiuj disĉiploj forlasis lin kaj forkuris.
57 Kaj tiuj, kiuj kaptis Jesuon, forkondukis lin al la cxefpastro Kajafas, kie kunvenis la skribistoj kaj la presbiteroj.
58 Sed Petro sekvis lin malproksime gxis la palaco de la cxefpastro, kaj eniris kaj sidigxis kun la servistoj, por vidi la finon.
59 Kaj la cxefpastroj kaj pliagxuloj kaj la tuta sinedrio sercxis malveran ateston kontraux Jesuo, por mortigi lin;
60 Sed neniun trovis; jes, kvankam multaj falsaj atestantoj venis, tamen ili ne trovis. Fine venis du falsaj atestantoj,
61 Kaj li diris: Ĉi tiu diris: Mi povas detrui la templon de Dio, kaj konstrui ĝin en tri tagoj.
62 Kaj la cxefpastro levigxis, kaj diris al li:CXu vi respondas nenion? kio estas tio, kion ĉi tiuj atestas kontraŭ vi?
63 Sed Jesuo silentis. Kaj la cxefpastro responde diris al li:Mi jxuras vin per la vivanta Dio, ke vi diru al ni, cxu vi estas la Kristo, la Filo de Dio.
64 Jesuo diris al li: Vi diris; tamen mi diras al vi: Poste vi vidos la Filon de homo, sidantan dekstre de la Potenco, kaj venantan en la nuboj de la cxielo.
65 Tiam la cxefpastro dissxiris siajn vestojn, dirante: Li blasfemis; kian pluan bezonon ni havas atestantojn? jen nun vi auxdis lian blasfemon.
66 Kion vi pensas? Ili respondis kaj diris:Li estas kulpa de morto.
67 Tiam ili kraĉis en lian vizaĝon kaj frapis lin; kaj aliaj batis lin per la manplatoj,
68 dirante: Profetu al ni, ho Kristo: Kiu estas tiu, kiu vin batis?
69 Kaj Petro sidis ekstere en la palaco; kaj venis al li junulino, dirante:Vi ankaux estis kun Jesuo, la Galileano.
70 Sed li malkonfesis antaŭ ĉiuj, dirante: Mi ne scias, kion vi diras.
71 Kaj kiam li eliris en la vestiblon, alia junulino lin vidis, kaj diris al la tie:CXi tiu ankaux estis kun Jesuo la Nazaretano.
72 Kaj denove li malkonfesis per jxuro: Mi ne konas tiun viron.
73 Kaj post iom da tempo la apudstarantoj venis, kaj diris al Petro: Certe vi ankaux estas unu el ili; cxar via parolo vin malkasxas.
74 Tiam li komencis malbeni kaj jxuri, dirante:Mi ne konas tiun viron. Kaj tuj la koko kriis.
75 Kaj Petro rememoris la vorton de Jesuo, kiu diris al li:Antaux ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min. Kaj li eliris, kaj maldolĉe ploris.

ĈAPITRO 27

1 Kiam venis la mateno, ĉiuj ĉefpastroj kaj pliaĝuloj de la popolo konsiliĝis kontraŭ Jesuo, por mortigi lin;
2 Kaj ligis lin, ili forkondukis lin kaj transdonis lin al Pontio Pilato, la guberniestro.
3 Tiam Judas, kiu lin perfidis, vidinte, ke li estas kondamnita, pentis, kaj alportis la tridek argxentajn monerojn al la cxefpastroj kaj pliagxuloj;
4 dirante: Mi pekis, perfidante la senkulpan sangon. Kaj ili diris: Kio estas al ni? ĝis tio.
5 Kaj li jxetis la argxentajn monerojn en la templon, kaj foriris, kaj iris kaj pendigis sin.
6 Kaj la cxefpastroj prenis la argxentajn monerojn, kaj diris: Ne estas permesate meti ilin en la trezorejon, cxar tio estas prezo de sango.
7 Kaj ili konsiliĝis, kaj aĉetis per si la kampon de la potisto, por enterigi fremdulojn.
8 Tial tiu kampo estis nomata Kampo de sango gxis la nuna tago.
9 Tiam plenumigxis tio, kio estis dirita per la profeto Jeremeo, dirante: Kaj oni prenis la tridek argxentajn monerojn, la prezon de tiu, kiu estis taksita, kiun taksis la Izraelidoj;
10 Kaj li donis ilin por la kampo de la potisto, kiel la Eternulo ordonis al mi.
11 Kaj Jesuo staris antaŭ la provincestro; kaj la provincestro demandis lin, dirante: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj Jesuo diris al li: Vi diras.
12 Kaj kiam li estis akuzita de la cxefpastroj kaj pliagxuloj, li nenion respondis.
13 Tiam Pilato diris al li: Ĉu vi ne aŭdas, kiom da aferoj ili atestas kontraŭ vi?
14 Kaj li respondis al li neniam ecx unu vorton; tiom, ke la guberniestro ege miris.
15 Nun en tiu festo la provincestro kutimis liberigi al la popolo malliberulon, kiun ili volis.
16 Kaj ili havis tiam faman malliberulon, nomatan Barabas.
17 Tial kiam ili kunvenis, Pilato diris al ili: Kiun vi volas, ke mi liberigu al vi? Barabason, aŭ Jesuon, kiu estas nomata Kristo?
18 Çar li sciis, ke pro envio oni lin savis.
19 Kiam li sidigxis sur la tribunala segxo, lia edzino sendis al li, por diri: Ne havu vin kun tiu justulo; cxar mi suferis multe hodiaux en songxo pro li.
20 Sed la cxefpastroj kaj pliagxuloj persvadis la homamason, ke ili petu Barabason kaj pereigu Jesuon.
21 La provincestro respondis kaj diris al ili:Kiun el la du vi volas, ke mi liberigu al vi? Ili diris:Barabas.
22 Pilato diris al ili: Kion mi do faru kun Jesuo, nomata Kristo? Ĉiuj diris al li: Li estu krucumita.
23 Kaj la provincestro diris:Kial, kian malbonon li faris? Sed ili des pli ekkriis, dirante:Li estu krucumita.
24 Kiam Pilato vidis, ke li nenion povas venki, sed ke prefere tumultas, li prenis akvon kaj lavis siajn manojn antaŭ la homamaso, dirante: Mi estas senkulpa pri la sango de ĉi tiu justulo; zorgu pri tio.
25 Tiam la tuta popolo respondis kaj diris: Lia sango estu sur ni kaj sur niaj infanoj.
26 Tiam li liberigis al ili Barabason; kaj skurgxinte Jesuon, li transdonis lin por esti krucumita.
27 Tiam la soldatoj de la provincestro prenis Jesuon en la komunan salonon, kaj kunvenigis al li la tutan bandon da soldatoj.
28 Kaj ili senvestigis lin kaj surmetis sur lin skarlatan robon.
29 Kaj plektinte dornan kronon, ili metis ĝin sur lian kapon, kaj kanon en lian dekstran manon; kaj ili klinis la genuon antaŭ li, kaj mokis lin, dirante: Saluton, Reĝo de la Judoj!
30 Kaj ili kracxis sur lin, kaj prenis la kanon kaj frapis lin sur la kapon.
31 Kaj mokinte lin, ili deprenis de li la robon kaj metis sur lin liajn proprajn vestojn, kaj forkondukis lin, por krucumi lin.
32 Kaj elirinte, ili trovis viron Kirenanon, nomatan Simon; lin ili devigis porti lian krucon.
33 Kaj kiam ili venis al loko nomata Golgota, tio estas, loko de kranio,
34 Ili donis al li trinki vinagron miksitan kun galo; kaj li gustumis gxin, li ne volis trinki.
35 Kaj ili krucumis lin, kaj disdividis liajn vestojn, lotante, por ke plenumigxu tio, kio estis dirita per la profeto: Ili dividis inter si miajn vestojn, kaj pri mia vesto ili lotis.
36 Kaj sidiĝinte, ili tie observis lin;
37 kaj starigis super lia kapo lian akuzon skribite: ĈI ESTAS JESUO, LA REĜO DE LA JUDOJ.
38 Tiam estis krucumitaj kun li du sxtelistoj, unu dekstre kaj alia maldekstre.
39 Kaj la preterirantoj insultis lin, balancante la kapon,
40 kaj dirante:Vi, kiu detruas la templon kaj rekonstruas gxin en la dauxro de tri tagoj, savu vin. Se vi estas la Filo de Dio, malsupreniru de la kruco.
41 Tiel same ankaux la cxefpastroj mokante lin, kun la skribistoj kaj pliagxuloj, diris:
42 Li savis aliajn; sin li ne povas savi. Se li estas la Reĝo de Izrael, li nun malsupreniru de la kruco, kaj ni kredos al li.
43 Li fidis Dion; li nun savu lin, se li volas; cxar li diris:Mi estas la Filo de Dio.
44 Ankaux la sxtelistoj, kiuj estis krucumitaj kun li, jxetis tion en liajn dentojn.
45 Kaj de la sesa horo farigxis mallumo super la tuta lando gxis la nauxa horo.
46 Kaj cxirkaux la nauxa horo Jesuo kriis per lauxta vocxo, dirante: Eli, Eli, lama sabahxtani? tio estas: Mia Dio, mia Dio, kial Vi min forlasis?
47 Kaj kelkaj el la tie starantaj, auxdinte, diris:CXi tiu vokas Elija.
48 Kaj tuj unu el ili kuris kaj prenis spongon kaj plenigis gxin per vinagro kaj metis gxin sur kanon kaj donis al li trinki.
49 La ceteraj diris: Lasu, ni vidu, ĉu Elija venos, por savi lin.
50 Jesuo, kiam li denove kriis per lauxta vocxo, ellasis la spiriton.
51 Kaj jen la kurteno de la templo dissxirigxis en du partojn de supre gxis malsupre; kaj la tero tremis, kaj la rokoj dissxirigxis;
52 Kaj la tomboj estis malfermitaj; kaj multaj korpoj de la dormantaj sanktuloj leviĝis,
53 kaj eliris el la tomboj post sia relevigxo, kaj iris en la sanktan urbon, kaj aperis al multaj.

54 Kaj kiam la centestro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, rigardantaj Jesuon, vidis la tertremon kaj tion, kio okazis, ili tre timis, dirante:Vere ĉi tiu estis la Filo de Dio.
55 Kaj multaj virinoj estis tie, rigardantaj de malproksime, kiuj sekvis Jesuon el Galileo, servante al li;
56 Inter ili estis Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo kaj Joses, kaj la patrino de la filoj de Zebedeo.
57 Kiam vesperiĝis, venis riĉa viro el Arimateo, nomata Jozef, kiu ankaŭ estis disĉiplo de Jesuo;
58 Li iris al Pilato, kaj petegis la korpon de Jesuo. Tiam Pilato ordonis transdoni la korpon.
59 Kaj kiam Jozef prenis la korpon, li envolvis ĝin en pura tolaĵo;
60 Kaj li metis ĝin en sian novan tombon, kiun li elhakis en la roko; kaj li alrulis grandan ŝtonon al la pordo de la tombo, kaj foriris.
61 Kaj estis Maria Magdalena, kaj la alia Maria, sidantaj apud la tombo.
62 Kaj la sekvantan tagon, kiu sekvis la tagon de la preparado, la ĉefpastroj kaj Fariseoj kunvenis al Pilato;
63 dirante:Sinjoro, ni memoras, ke tiu trompanto diris, dum li vivis:Post tri tagoj mi relevigxos.
64 Ordonu do, ke oni gardu la tombon ĝis la tria tago, por ke liaj discxiploj ne venu nokte kaj ne forŝtelu lin, kaj diru al la popolo: Li releviĝis el la mortintoj; tiel la lasta eraro estos pli malbona ol la unua.
65 Pilato diris al ili: Vi havas horloĝon;
66 Kaj ili iris, kaj gardis la tombon, sigelinte la sxtonon kaj starigante gardadon.

ĈAPITRO 28

1 En la fino de la sabato, kiam komencis tagiĝi en la unua tago de la semajno, venis Maria Magdalena kaj la alia Maria, por vidi la tombon.
2 Kaj jen farigxis granda tertremo; cxar la angxelo de la Eternulo malsupreniris de la cxielo, kaj venis kaj derulis la sxtonon de la pordo kaj sidigxis sur gxi.
3 Lia aspekto estis kiel fulmo, Kaj liaj vestoj estis blankaj kiel neĝo;
4 Kaj pro timo antaux li la gardistoj ektremis kaj farigxis kiel mortintoj.
5 Kaj la anĝelo responde diris al la virinoj: Ne timu; ĉar mi scias, ke vi serĉas Jesuon, la krucumon.
6 Li ne estas ĉi tie, ĉar li releviĝis, kiel li diris. Venu, rigardu la lokon, kie kuŝis la Eternulo.
7 Kaj iru rapide, kaj diru al siaj discxiploj, ke li levigxis el la mortintoj; kaj jen li iras antaux vi en Galileon; tie vi vidos lin; jen mi diris al vi.
8 Kaj ili rapide foriris de la tombo kun timo kaj granda ĝojo; kaj kuris, por anonci al siaj disĉiploj.
9 Kaj dum ili iris, por diri al liaj discxiploj, jen Jesuo renkontis ilin, dirante: Saluton. Kaj ili venis kaj tenis lin je la piedoj, kaj adorklinigxis al li.
10 Tiam Jesuo diris al ili: Ne timu; iru, diru al miaj fratoj, ke ili iru en Galileon, kaj tie ili min vidos.
11 Kaj kiam ili iris, jen kelkaj el la gardistoj venis en la urbon, kaj rakontis al la cxefpastroj cxion, kio okazis.
12 Kaj kiam ili kunvenis kun la pliaĝuloj, kaj konsiliĝis, ili donis grandan monon al la soldatoj;
13 dirante:Diru:Liaj disĉiploj venis nokte, kaj forŝtelis lin, dum ni dormis.
14 Kaj se tio venos al la oreloj de la provincestro, ni lin konvinkos kaj garantios vin.
15 Kaj ili prenis la monon, kaj faris tion, kion ili estis instruitaj;
16 Tiam la dek unu discxiploj foriris en Galileon, sur la monton, kie Jesuo destinis ilin.
17 Kaj vidante lin, ili adorklinigxis al li; sed iuj dubis.
18 Kaj Jesuo venis kaj parolis al ili, dirante: Ĉia potenco estas donita al mi en la ĉielo kaj sur la tero.
19 Iru do, kaj instruu ĉiujn naciojn, baptante ilin en la nomo de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito;
20 Instruante ilin observi cxion, kion Mi ordonis al vi; kaj jen mi estas kun vi cxiam, gxis la fino de la mondo. Amen.

Marko

ĈAPITRO 1

1 La komenco de la evangelio de Jesuo Kristo, la Filo de Dio;
2 Kiel estas skribite en la profetoj: Jen Mi sendas Mian angxelon antaux via vizagxo, kiu preparos antaux vi vian vojon.
3 Voĉo de krianto en la dezerto: Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn vojojn.
4 Johano baptis en la dezerto, kaj predikis la bapton de pento por la pardono de pekoj.
5 Kaj eliris al li la tuta lando Juda kaj Jerusalem, kaj cxiuj estis baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn.
6 Kaj Johano estis vestita per kamelharo kaj per fela zono cxirkaux siaj lumboj; kaj li manĝis akridojn kaj sovaĝan mielon;
7 kaj predikis, dirante: Post mi venas iu pli forta ol mi, kies rimenon de kies sxuoj mi ne estas inda klini kaj malligi.
8 Mi ja vin baptis per akvo; sed li vin baptos per la Sankta Spirito.
9 Kaj okazis en tiuj tagoj, ke Jesuo venis el Nazaret en Galileo, kaj estis baptita de Johano en Jordan.
10 Kaj tuj elirinte el la akvo, li vidis la cxielon malfermitan, kaj la Spiriton kiel kolombo malsuprenirantan sur lin;
11 Kaj aŭdiĝis voĉo el la ĉielo, dirante: Vi estas Mia Filo amata, en kiu Mi havas plezuron.
12 Kaj tuj la Spirito pelis lin en la dezerton.
13 Kaj li estis tie en la dezerto kvardek tagojn, tentata de Satano; kaj estis kun la sovaĝaj bestoj; kaj la anĝeloj servis al li.
14 Kaj post kiam Johano estis malliberigita, Jesuo venis en Galileon, predikante la evangelion de la regno de Dio;
15 kaj dirante: La tempo finigxis, kaj la regno de Dio alproksimigxis; pentu, kaj kredu la evangelion.
16 Kaj dum li iradis apud la maro de Galileo, li vidis Simonon kaj Andreon, lian fraton, ĵetantajn reton en la maron; ĉar ili estis fiŝkaptistoj.
17 Kaj Jesuo diris al ili: Venu post mi, kaj mi faros vin kaptistoj de homoj.
18 Kaj tuj ili forlasis siajn retojn kaj sekvis lin.
19 Kaj irinte de tie iom pli, li vidis Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiuj ankaŭ estis en la ŭipo, riparantaj la retojn.
20 Kaj tuj li vokis ilin; kaj ili lasis sian patron Zebedeon en la sxipeto kun la dungitoj, kaj iris post li.
21 Kaj ili iris en Kapernaumon; kaj tuj en la sabato li eniris en la sinagogon kaj instruis.
22 Kaj ili miris pri lia doktrino; cxar li instruis ilin kiel havanta auxtoritaton, kaj ne kiel la skribistoj.
23 Kaj estis en ilia sinagogo viro kun malpura spirito; kaj li ekkriis,
24 dirante:Lasu nin; kio estas inter ni kun vi, ho Jesuo Nazaretano? ĉu vi venis, por pereigi nin? Mi scias vin, kiu vi estas, la Sanktulo de Dio.
25 Kaj Jesuo admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li.
26 Kaj kiam la malpura spirito dissxiris lin kaj kriis per lauxta vocxo, li eliris el li.
27 Kaj cxiuj miregis, tiel ke ili demandis sin inter si, dirante: Kio estas cxi tio? kia nova doktrino estas tio? cxar kun auxtoritato li ordonas ecx al la malpuraj spiritoj, kaj ili obeas al li.
28 Kaj tuj lia famo disvastiĝis tra la tuta regiono ĉirkaŭ Galileo.
29 Kaj tuj, elirinte el la sinagogo, ili eniris en la domon de Simon kaj Andreo, kun Jakobo kaj Johano.
30 Sed la patrino de la edzino de Simon kusxis malsana de febro, kaj tuj oni rakontis al li pri sxi.
31 Kaj li venis kaj prenis sxin je la mano kaj levis sxin; kaj tuj la febro forlasis ŝin, kaj ŝi servis al ili.
32 Kaj vespere, kiam la suno subiris, oni venigis al li ĉiujn malsanulojn kaj demonhavintojn.
33 Kaj la tuta urbo kolektigxis cxe la pordo.
34 Kaj li sanigis multajn malsanulojn de diversaj malsanoj, kaj elpelis multajn demonojn; kaj ne permesis al la demonoj paroli, ĉar ili konis lin.
35 Kaj matene li levigxis multe antaux la tago, kaj eliris, kaj foriris al dezerta loko, kaj tie pregxis.
36 Kaj Simon kaj tiuj, kiuj estis kun li, sekvis lin.
37 Kaj trovinte lin, ili diris al li: Ĉiuj homoj serĉas vin.
38 Kaj li diris al ili: Ni iru en la apudajn urbojn, por ke mi anka prediku tie; ar tial mi eliris.
39 Kaj li predikis en iliaj sinagogoj tra la tuta Galileo, kaj elpelis demonojn.
40 Kaj venis al li leprulo, peteginte lin kaj genuinte antaux li, kaj dirante al li: Se vi volas, vi povas min purigi.
41 Kaj Jesuo, kortusxite, etendis sian manon kaj tusxis lin, kaj diris al li: Mi volas; estu pura.
42 Kaj tuj kiam li parolis, tuj la lepro foriris de li, kaj li estis purigita.
43 Kaj li severe admonis lin, kaj tuj forsendis lin;
44 Kaj li diris al li: Gardu vin diri nenion al iu; sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu por via purigado tion, kion ordonis Moseo, por atesto al ili.
45 Sed elirinte, li komencis multe publikigi ĝin kaj disvastigi la aferon, tiel ke Jesuo ne plu povis malkaŝe eniri en la urbon, sed estis ekstere en dezertaj lokoj; kaj ili venis al li de ĉiuj flankoj.

ĈAPITRO 2

1 Kaj li denove eniris en Kapernaumon post kelkaj tagoj; kaj oni bruis, ke li estas en la domo.
2 Kaj tuj multaj kunvenis, tiel ke ne estis loko por ilin akcepti, ecx ne ecx cxirkaux la pordo; kaj li predikis al ili la vorton.
3 Kaj ili venis al li, alkondukante paralizulon, kiu estis naskita el kvar el ili.
4 Kaj kiam ili ne povis alproksimigxi al li pro la amaso, ili malkovris la tegmenton, kie li estis; kaj disrompinte, ili mallevis la liton, sur kiu kuis la paralizulo.
5 Kiam Jesuo vidis ilian fidon, li diris al la paralizulo: Filo, viaj pekoj estas pardonitaj.
6 Sed iuj el la skribistoj tie sidis, kaj diskutis en siaj koroj,
7 Kial ĉi tiu tiel parolas blasfemojn? kiu povas pardoni pekojn krom Dio nur?
8 Kaj tuj kiam Jesuo eksciis en sia spirito, ke ili tiel diskutas en si, li diris al ili: Kial vi diskutas ĉi tion en viaj koroj?
9 Cxu estas pli facile diri al paralizulo: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri:Leviĝu, kaj prenu vian liton kaj iru?

10 Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas potencon sur la tero pardoni pekojn (li diris al la paralizulo:)
11 Mi diras al vi: Leviĝu, kaj prenu vian liton, kaj iru en vian domon.
12 Kaj tuj li levigxis, prenis la liton kaj eliris antaux cxiuj; tiel ke ili ĉiuj miris, kaj gloris Dion, dirante:Ni neniam vidis ĝin tiamaniere.
13 Kaj li denove eliris apud la maro; kaj la tuta homamaso aliris al li, kaj li instruis ilin.
14 Kaj preterpasante, li vidis Levion, filon de Alfeo, sidantan çe la doganejo, kaj diris al li: Sekvu min. Kaj li levigxis kaj sekvis lin.
15 Kaj okazis, ke, dum Jesuo sidis ĉe manĝo en sia domo, ankaŭ multaj impostistoj kaj pekuloj sidis kune kun Jesuo kaj liaj disĉiploj; ĉar estis multaj, kaj ili sekvis lin.
16 Kaj kiam la skribistoj kaj Fariseoj vidis lin mangxi kun impostistoj kaj pekuloj, ili diris al liaj discxiploj:Kial li mangxas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekuloj?
17 Kaj Jesuo, auxdinte, diris al ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj; mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekulojn, al pento.
18 Kaj la disĉiploj de Johano kaj de la Fariseoj fastis; kaj ili venis kaj diris al li: Kial fastas la disĉiploj de Johano kaj de la Fariseoj, sed viaj disĉiploj ne fastas?
19 Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝanto povas fasti, dum la fianĉo estas kun ili? dum ili havas la fiancxon kun si, ili ne povas fasti.
20 Sed venos tagoj, kiam la fiancxo estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos en tiuj tagoj.
21 Kaj neniu kudras pecon da nova tuko sur malnovan veston; alie la nova peco, kiu gxin plenigis, forprenas de la malnova, kaj la dissxirigxo plimalbonigxas.
22 Kaj neniu enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la nova vino krevas la felsakojn, kaj la vino disverŝiĝos, kaj la felsakoj difektiĝos; sed nova vino devas esti enmetita en novajn felsakojn.
23 Kaj okazis, ke li iris tra la grenkampoj en sabato; kaj liaj disĉiploj komencis, dum ili iris, deŝiri la spikojn.
24 Kaj la Fariseoj diris al li: Jen kial ili faras en sabato tion, kio ne estas permesata?
25 Kaj li diris al ili: Çu vi neniam legis, kion faris David, kiam li havis bezonon kaj malsatis, li kaj tiuj, kiuj estis kun li?
26 Kiel li eniris en la domon de Dio en la tempo de la cxefpastro Ebjatar, kaj mangxis la panojn de propono, kiujn mangxi ne estas permesate krom por la pastroj, kaj donis ankaux al tiuj, kiuj estis kun li?
27 Kaj li diris al ili: La sabato estas farita por homo, kaj ne homo por la sabato;
28 Tial la Filo de homo estas Sinjoro ankaŭ de la sabato.

ĈAPITRO 3

1 Kaj li denove eniris en la sinagogon; kaj tie estis viro, kiu havis velkintan manon.
2 Kaj ili observis lin, ĉu li resanigos lin en la sabato; por ke ili akuzu lin.
3 Kaj li diris al la viro, kiu havis la velkintan manon: Stariĝu.
4 Kaj li diris al ili: Ĉu estas permesate fari bonon en sabato, aŭ fari malbonon? savi vivon, aŭ mortigi? Sed ili silentis.
5 Kaj kiam li ĉirkaŭrigardis ilin kun kolero, ĉagrenite pro la malmoleco de ilia koro, li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj li etendis gxin, kaj lia mano resanigxis kiel la alia.
6 Kaj la Fariseoj eliris, kaj tuj konsiliĝis kun la Herodanoj kontraŭ li, por ke ili pereigu lin.
7 Sed Jesuo sin retiris kun siaj discxiploj al la maro; kaj granda homamaso lin sekvis el Galileo kaj el Judujo;
8 kaj de Jerusalem kaj de Edumea kaj de trans Jordan; kaj ili venis al li ĉirkaŭ Tiro kaj Cidon, granda homamaso, aŭdinte, kion li faris.
9 Kaj li diris al siaj discxiploj, ke malgranda sxipeto servu lin pro la homamaso, por ke ili ne premu lin.
10 Ĉar multajn li sanigis; tiel, ke ili premis lin, por tuŝi lin, ĉiujn, kiuj havis plagojn.
11 Kaj malpuraj spiritoj, vidinte lin, falis antaŭ li, kaj kriis, dirante: Vi estas la Filo de Dio.
12 Kaj li severe admonis ilin, ke ili ne konigu lin.
13 Kaj li supreniris sur la monton, kaj vokis al tiu, kiun li volis; kaj ili venis al li.
14 Kaj li starigis dek du, por ke ili estu kun li, kaj por ke li sendu ilin prediki;
15 kaj havi potencon resanigi malsanojn kaj elpeli demonojn;
16 Kaj Simonon li alnomis Petro;
17 kaj Jakobo, filo de Zebedeo, kaj Johano, frato de Jakobo; kaj li donis al ili la nomon Boanerges, tio estas, La filoj de tondro;
18 kaj Andreo kaj Filipo kaj Bartolomeo kaj Mateo kaj Tomaso kaj Jakobo, filo de Alfeo, kaj Tadeo, kaj Simon la Kanaanido;
19 Kaj Judas Iskariota, kiu ankaux lin perfidis; kaj ili iris en domon.
20 Kaj la homamaso denove kunvenis, tiel ke ili ne povis ecx mangxi panon.
21 Kaj kiam liaj amikoj tion auxdis, ili eliris, por kapti lin; cxar ili diris: Li estas freneza.
22 Kaj la skribistoj, kiuj venis el Jerusalem, diris: Li havas Beel-Zebubon, kaj per la estro de la demonoj li elpelas demonojn.
23 Kaj li alvokis ilin al si, kaj diris al ili per paraboloj: Kiel Satano povas elpeli Satanon?
24 Kaj se regno estas dividita kontraŭ si, tiu regno ne povas stari.
25 Kaj se domo estas dividita kontraŭ si, tiu domo ne povas stari.
26 Kaj se Satano levigxos kontraux si kaj dividigxos, li ne povas stari, sed havas finon.
27 Neniu povas eniri en la domon de fortulo kaj prirabi lian havon, se li unue ne ligos la fortulon; kaj tiam li ruinigos sian domon.
28 Vere mi diras al vi: CXiuj pekoj estos pardonitaj al la homidoj kaj blasfemoj, per kiuj ili blasfemos;
29 Sed kiu blasfemos kontraŭ la Sankta Spirito, tiu neniam havas pardonon, sed estas en danĝero de eterna kondamno;
30 Ĉar ili diris: Li havas malpuran spiriton.
31 Venis do liaj fratoj kaj lia patrino, kaj starante ekstere, sendis al li, vokante lin.
32 Kaj la homamaso sidis cxirkaux li, kaj ili diris al li:Jen via patrino kaj viaj fratoj ekstere sercxas vin.
33 Kaj li respondis al ili, dirante: Kiu estas mia patrino aux miaj fratoj?

34 Kaj li ĉirkaŭrigardis tiujn, kiuj sidis ĉirkaŭ li, kaj diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj!
35 Ĉar kiu ajn faros la volon de Dio, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

ĈAPITRO 4

1 Kaj li denove komencis instrui apud la maro; kaj kolektigxis al li granda homamaso, tiel ke li eniris en sxipeton kaj sidigxis en la maro; kaj la tuta homamaso estis apud la maro sur la tero.
2 Kaj li multe instruis al ili per paraboloj, kaj diris al ili en sia doktrino:
3 Auxskultu; Jen eliris semanto, por semi;
4 Kaj dum li semis, iuj falis apud la vojo, kaj la birdoj de la cxielo venis kaj formangxis gxin.
5 Kaj iuj falis sur ŝtonan teron, kie ĝi ne havis multe da tero; kaj tuj ĝi ŝprucis, ĉar ĝi ne havis profundon de tero;
6 Sed kiam la suno levigxis, gxi brulis; kaj ĉar ĝi ne havis radikon, ĝi forvelkis.
7 Kaj iuj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ĝin, kaj ĝi ne donis frukton.
8 Kaj aliaj falis sur bonan teron, kaj donis frukton, kiu elkreskis kaj kreskis; kaj naskis jen tridek, jen sesdek, kaj jen cent.
9 Kaj li diris al ili: Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
10 Kaj kiam li estis sola, tiuj, kiuj estis ĉirkaŭ li kun la dek du, demandis de li la parabolon.
11 Kaj li diris al ili: Al vi estas donite koni la misteron de la regno de Dio;
12 por ke vidante ili vidu, sed ne rimarku; kaj aŭdante, ili aŭdas, sed ne komprenos; por ke ili iam ne konvertiĝu, kaj iliaj pekoj ne estu pardonitaj al ili.
13 Kaj li diris al ili: Ĉu vi ne konas ĉi tiun parabolon? kaj kiel do vi scios ĉiujn parabolojn?
14 La semanto semas la vorton.
15 Kaj jen ili estas apud la vojo, kie la vorto estas semita; sed kiam ili aŭdis, Satano tuj venas, kaj forprenas la vorton, kiu estis semita en iliaj koroj.
16 Kaj tiel same estas tiuj, kiuj estas semitaj sur ŝtona tero; kiuj, auxdinte la vorton, tuj akceptas gxin kun gxojo;
17 Kaj ne havas radikon en si, kaj tiel restas nur por tempo; poste, kiam venos aflikto aŭ persekutado pro la vorto, tuj ili ofendiĝas.
18 Kaj jen tiuj, kiuj estas semitaj inter dornoj; tiaj, kiuj aŭdas la vorton,
19 Kaj la zorgoj de cxi tiu mondo kaj la trompo de ricxeco kaj la voluptoj de aliaj aferoj, enirantaj, sufokas la vorton, kaj gxi farigxis senfrukta.
20 Kaj jen tiuj, kiuj estas semitaj sur bona tero; tiaj, kiuj aŭdas la vorton kaj akceptas ĝin, kaj donas fruktojn jen tridekoble, jen sesdekoble, jen centoble.
21 Kaj li diris al ili: Ĉu kandelo estas alportata, por esti metita sub buŭilon aŭ sub liton? kaj ne esti metita sur kandelingon?
22 Ĉar estas nenio kaŝita, kio ne estos elmontrita; nek io estis kaŝita, sed por ke ĝi venu eksteren.
23 Se iu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
24 Kaj li diris al ili: Atentu, kion vi aŭdas; per kia mezuro vi mezuras, tio estos mezurita al vi;
25 Ĉar al tiu, kiu havas, estos donita;
26 Kaj li diris: Tiel estas la regno de Dio, kvazaŭ homo jxetus semon en la teron;
27 Kaj se dormus kaj levigxus nokte kaj tage, kaj la semo kreskus kaj kreskus, li ne scias kiel.
28 Ĉar la tero donas fruktojn el si; unue la klingo, poste la spiko, poste la plena maizo en la spiko.
29 Sed kiam la frukto estas alportita, li tuj enmetas la rikoltilon, cxar venis la rikolto.
30 Kaj li diris: Kun kio ni komparu la regnon de Dio? aŭ kun kia komparo ni komparu ĝin?
31 GXi similas sinapa semo, kiu, kiam gxi estas semita sur la tero, estas malpli granda ol cxiuj semoj, kiuj estas sur la tero;
32 Sed kiam ĝi estas semata, ĝi kreskas kaj fariĝas pli granda ol ĉiuj herboj, kaj elkreskas grandajn branĉojn; por ke la birdoj de la cxielo logxu sub gxia ombro.
33 Kaj per multaj tiaj paraboloj li parolis al ili la vorton, kiel ili povis aŭdi.
34 Sed sen parabolo li ne parolis al ili; kaj kiam ili estis solaj, li klarigis ĉion al siaj disĉiploj.
35 Kaj en tiu tago, kiam vesperiĝis, li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo.
36 Kaj forsendinte la homamason, ili prenis lin, kiel li estis en la ŝipo. Kaj kun li estis ankaŭ aliaj ŝipetoj.
37 Kaj levigxis granda ventego, kaj la ondoj frapis la sxipon, tiel ke gxi jam plenigxis.
38 Kaj li estis en la malantaŭa parto de la ŭipo, dormanta sur kuseno; kaj ili vekis lin, kaj diris al li: Majstro, cxu vi ne zorgas, ke ni pereu?
39 Kaj li levigxis, kaj admonis la venton, kaj diris al la maro: Silentu, silentu. Kaj la vento ĉesis, kaj fariĝis granda trankvilo.
40 Kaj li diris al ili: Kial vi tiel timas? kiel do vi ne havas fidon?
41 Kaj ili tre timis, kaj diris unu al alia: Kia estas ĉi tiu homo, ke eĉ la vento kaj la maro obeas al li?

ĈAPITRO 5

1 Kaj ili venis trans la maron, en la landon de la Gadarenoj.
2 Kaj kiam li eliris el la ŝipo, tuj renkontis lin el la tomboj viro kun malpura spirito;
3 kiu havis sian loĝejon inter la tomboj; kaj neniu povis ligi lin, ne, ne per katenoj;
4 cxar ofte li estis ligita per katenoj kaj katenoj, kaj la katenoj estis dissxiritaj de li kaj la katenoj disrompitaj, kaj neniu povis malsovaĝigi lin.
5 Kaj çiam, nokte kaj tage, li estis sur la montoj kaj en la tomboj, plorante kaj ŭtonigante sin.
6 Sed vidante Jesuon malproksime, li kuris kaj adorklinigxis al li;
7 Kaj ekkriis per lauxta vocxo, kaj diris:Kio estas inter mi kaj vi, Jesuo, Filo de Dio Plejalta? Mi jxuras vin per Dio, ke vi ne turmentu min.
8 Ĉar li diris al li: Eliru el la homo, malpura spirito.
9 Kaj li demandis lin: Kia estas via nomo? Kaj li respondis, dirante:Mia nomo estas Legio, ĉar ni estas multaj.
10 Kaj li multe petegis lin, ke li ne forsendu ilin el la lando.
11 Kaj estis tie proksime al la montoj granda grego da porkoj pasxtantaj.
12 Kaj ĉiuj demonoj petegis lin, dirante: Sendu nin en la porkojn, por ke ni eniru en ilin.

13 Kaj tuj Jesuo permesis al ili. Kaj la malpuraj spiritoj eliris kaj eniris en la porkojn; kaj la grego kuris de krutajxo en la maron (ili estis cxirkaux du mil), kaj sufokigxis en la maro.
14 Kaj forkuris la pasxtistoj de la porkoj, kaj rakontis tion en la urbo kaj en la kamparo. Kaj ili eliris, por vidi, kio okazis.
15 Kaj ili venis al Jesuo, kaj vidis la demonhavanton kaj havis la legion, sidantan kaj vestitan, kaj en lia prudento; kaj ili ektimis.
16 Kaj tiuj, kiuj tion vidis, rakontis al ili, kiel okazis al la demonhavanto, kaj ankaux pri la porko.
17 Kaj ili komencis petegi lin, ke li foriru el siaj limoj.
18 Kaj kiam li venis en la sxipeton, la demonhavanto pregxis lin, ke li estu kun li.
19 Sed Jesuo ne permesis al li, sed diris al li: Iru hejmen al viaj amikoj, kaj rakontu al ili, kiom grandajn aferojn la Sinjoro faris por vi kaj kompatis vin.
20 Kaj li foriris, kaj komencis proklami en Dekapolis, kiom grandajn aferojn Jesuo faris por li; kaj cxiuj homoj miris.
21 Kaj kiam Jesuo denove transiris la ŭipeton al la alia bordo, kolekti is al li multe da homoj; kaj li estis apud la maro.
22 Kaj jen venas unu el la sinagogestroj, nomata Jairo; kaj kiam li vidis lin, li falis antaŭ liajn piedojn,
23 kaj forte petegis lin, dirante: Mia filineto kuŭas çe la morto; mi petas, venu kaj metu viajn manojn sur ŭin, por ke ŭi resani u; kaj ŝi vivos.
24 Kaj Jesuo iris kun li; kaj multe da homoj sekvis lin kaj premis lin.
25 Kaj unu virino, kiu havis elfluon de sango dek du jarojn,
26 kaj multe suferis de multaj kuracistoj, kaj elspezis ĉion, kion ŝi havis, kaj estis nenio pli bona, sed plimalboniĝis;
27 Kaj aŭdinte pri Jesuo, ŭi venis en la amaso malantaŭe kaj tuŝis lian veston.
28 Ĉar ŝi diris: Se mi nur tuŝos liajn vestojn, mi estos sana.
29 Kaj tuj la fonto de ŝia sango elsekiĝis; kaj ŝi sentis en sia korpo, ke ŝi resaniĝis de tiu plago.
30 Kaj Jesuo, tuj sciante en si, ke virto eliris el li, turnis lin en la amaso, kaj diris: Kiu tusxis miajn vestojn?
31 Kaj liaj discxiploj diris al li: Vi vidas la homamason premantan vin, kaj vi diras: Kiu min tusxis?
32 Kaj li cxirkauxrigardis, por vidi sxin, kiu faris tion.
33 Sed la virino timante kaj tremante, sciante, kio okazis en ŝi, venis kaj falis antaŭ li, kaj diris al li la tutan veron.
34 Kaj li diris al sxi: Filino, via fido vin savis; iru en paco, kaj estu sana de via plago.
35 Dum li ankoraux parolis, venis el la domo de la sinagogestro iuj, kiuj diris:Via filino mortis; kial vi ankoraux maltrankviligas la Majstron?
36 Kiam Jesuo auxdis la vorton, kiu estis dirita, li diris al la sinagogestro: Ne timu, nur kredu.
37 Kaj li permesis al neniu sekvi lin, krom Petro kaj Jakobo, kaj Johano, frato de Jakobo.
38 Kaj li venis en la domon de la sinagogestro, kaj vidis la tumulton kaj la plorantajn kaj plorantan forte.
39 Kaj kiam li eniris, li diris al ili: Kial vi bruas kaj ploras? la junulino ne mortis, sed dormas.
40 Kaj ili mokis lin. Sed elirinte ĉiujn, li prenis la patron kaj la patrinon de la junulino, kaj tiujn, kiuj estis kun li, kaj eniris tien, kie kuŝis la junulino.
41 Kaj li prenis la manon de la junulino, kaj diris al ŝi: Talita kumi; tio estas, jen junulino, mi diras al vi, leviĝu.
42 Kaj tuj la junulino levigxis kaj iris; cxar sxi havis la agxon de dek du jaroj. Kaj ili miris pro granda miro.
43 Kaj li severe admonis ilin, ke neniu tion sciu; kaj ordonis, ke oni donu al ŝi ion por manĝi.

ĈAPITRO 6

1 Kaj li eliris de tie kaj venis en sian landon; kaj liaj disĉiploj sekvas lin.
2 Kaj kiam venis la sabato, li komencis instrui en la sinagogo; kaj multaj, auxdinte lin, miregis, dirante: De kie cxi tiu havas cxi tion? kaj kia sagxeco estas cxi tio, kiu estas donita al li, ke ecx tiaj potencajxoj estas faritaj per liaj manoj?
3 Ĉu ĉi tiu ne estas la ĉarpentisto, filo de Maria, frato de Jakobo kaj Joses kaj de Jehuda kaj Simon? kaj ĉu liaj fratinoj ne estas ĉi tie kun ni? Kaj ili ofendigxis pro li.
4 Sed Jesuo diris al ili: Profeto ne estas sen honoro, sed en sia lando kaj inter siaj parencoj kaj en sia domo.
5 Kaj li povis tie fari nenian potencan laboron, krom ke li metis la manojn sur kelkajn malsanulojn kaj sanigis ilin.
6 Kaj li miris pro ilia nekredemo. Kaj li ĉirkaŭiris la vilaĝojn, instruante.
7 Kaj li vokis al si la dek du, kaj komencis elsendi ilin po duope; kaj donis al ili potencon super malpuraj spiritoj;
8 kaj ordonis al ili, ke ili prenu nenion por sia vojao, krom nur bastono; nek saketo, nek pano, nek mono en ilia monujo;
9 Sed estu sxuitaj per sxuoj; kaj ne surmetu du mantelojn.
10 Kaj li diris al ili: Kie ajn vi eniros en domon, tie restu, is vi foriros de tiu loko.
11 Kaj kiu vin ne akceptos kaj ne auxskultos, kiam vi foriros de tie, deskuu la polvon sub viaj piedoj por atesto kontraux ili. Vere mi diras al vi:Estos pli elporteble por Sodom kaj Gomora en la tago de juĝo, ol por tiu urbo.
12 Kaj ili eliris, kaj predikis, ke homoj pentu.
13 Kaj ili elpelis multajn demonojn, kaj ŝmiris per oleo multajn malsanulojn kaj sanigis ilin.
14 Kaj la reĝo Herodo aŭdis pri li; (ĉar lia nomo disvastiĝis;) kaj li diris: Ke Johano, la Baptisto, releviĝis el la mortintoj, kaj tial potencaj faroj montriĝas en li.
15 Aliaj diris: Tio estas Elija. Kaj aliaj diris: Ke ĝi estas profeto, aŭ kiel unu el la profetoj.
16 Sed Herodo, auxdinte tion, diris:Tio estas Johano, kiun mi senkapigis; li relevigxis el la mortintoj.
17 Çar Herodo mem sendis kaj kaptis Johanon, kaj ligis lin en malliberejon pro Herodias, la edzino de lia frato Filipo, çar li edzi is kun ŭi.
18 Ĉar Johano diris al Herodo: Ne estas permesate al vi havi la edzinon de via frato.
19 Tial Herodias malpacis kontra li, kaj volis mortigi lin; sed ŝi ne povis:
20 Ĉar Herodo timis Johanon, sciante, ke li estas homo justa kaj sanktulo, kaj observis lin; kaj auxdinte lin, li faris multajn aferojn, kaj auxdis lin gxoje.
21 Kaj kiam venis oportuna tago, ke Herodo en sia naskiĝtago faris vespermanĝon al siaj sinjoroj, ĉefkapitanoj kaj estroj de Galileo;

22 Kaj kiam la filino de la dirita Herodias eniris kaj dancis, kaj placxis al Herodo kaj al la kunsidantoj, la regxo diris al la junulino:Petu de mi, kion vi volas, kaj mi donos al vi.
23 Kaj li jxuris al sxi: Kion ajn vi petos de mi, tion mi donos al vi, por duono de mia regno.
24 Kaj ŝi eliris, kaj diris al sia patrino: Kion mi petu? Kaj ŝi diris: La kapo de Johano, la Baptisto.
25 Kaj sxi tuj eniris rapide al la regxo, kaj demandis, dirante:Mi volas, ke vi donu al mi iom post iom sur plado la kapon de Johano, la Baptisto.
26 Kaj la reĝo tre malĝojis; tamen pro lia ĵuro, kaj pro ili, kiuj sidis kun li, li ne forpuŝis ŝin.
27 Kaj tuj la reĝo sendis ekzekutiston, kaj ordonis alporti lian kapon; kaj li iris kaj senkapigis lin en la malliberejo;
28 Kaj li alportis lian kapon sur pladon kaj donis gxin al la junulino, kaj la junulino donis gxin al sia patrino.
29 Kaj kiam liaj discxiploj tion auxdis, ili venis kaj prenis lian kadavron kaj metis gxin en tombon.
30 Kaj la apostoloj kunvenis al Jesuo, kaj rakontis al li ĉion, kion ili faris, kaj kion ili instruis.
31 Kaj li diris al ili: Venu vi mem aparte en dezertan lokon, kaj ripozu iom; cxar multaj estis venantaj kaj forirante, kaj ili ne havis liberecon ecx por mangxi.
32 Kaj ili aparte foriris al dezerta loko per ŝipo.
33 Kaj la popolo vidis ilin foriri, kaj multaj rekonis lin, kaj ekkuris tien el ĉiuj urboj, kaj eliris ilin kaj kunvenis al li.
34 Kaj Jesuo, elirinte, vidis multe da homamaso, kaj kortusxis ilin, cxar ili estis kiel sxafoj ne havantaj pasxtiston; kaj li komencis instrui al ili multajn aferojn.
35 Kaj kiam la tago jam forpasis, liaj disĉiploj venis al li, kaj diris: Ĉi tio estas dezerta loko, kaj nun la tempo forpasis;
36 Foririgu ilin, por ke ili iru en la çirkaŭan kampon kaj en la vila ojn, kaj açetu por si panon, çar ili havas nenion por mangxi.
37 Li respondis kaj diris al ili: Donu al ili mangxi. Kaj ili diris al li:CXu ni iru kaj acxetu panon por ducent denaroj, kaj donu al ili mangxi?
38 Li diris al ili: Kiom da panoj vi havas? iru kaj vidu. Kaj eksciinte, ili diris:Kvin kaj du fisxoj.
39 Kaj li ordonis al ili sidigi ĉiujn en taĉmentoj sur la verda herbo.
40 Kaj ili sidis en vicoj, po centoj kaj kvindeko.
41 Kaj preninte la kvin panojn kaj la du fisxojn, li suprenrigardis al la cxielo, kaj benis, kaj dispecigis la panojn, kaj donis ilin al siaj discxiploj, por meti antaux ili; kaj la du fisxojn li dividis inter cxiuj.
42 Kaj ĉiuj manĝis kaj satiĝis.
43 Kaj ili prenis dek du korbojn plenajn el la fragmentoj kaj el la fisxoj.
44 Kaj tiuj, kiuj mangxis el la panoj, estis cxirkaux kvin mil homoj.
45 Kaj tuj li devigis siajn discxiplojn eniri en la sxipeton kaj iri al la alia bordo antauxe al Betsaida, dum li forsendis la homamason.
46 Kaj forsendinte ilin, li foriris sur la monton, por pregxi.
47 Kaj kiam vesperiĝis, la ŝipo estis meze de la maro, kaj li sola sur la tero.
48 Kaj li vidis ilin laborantaj en remado; cxar la vento estis kontrauxa al ili; kaj cxirkaux la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili, irante sur la maro, kaj volis preterpasi ilin.
49 Sed vidante lin iranta sur la maro, ili supozis, ke tio estis spirito, kaj ekkriis:
50 Ĉar ĉiuj vidis lin kaj maltrankviliĝis. Kaj tuj li parolis kun ili, kaj diris al ili: Kuraĝu; tio estas mi; ne timu.
51 Kaj li supreniris al ili en la sxipeton; kaj la vento ĉesis; kaj ili supermezure miris en si mem kaj miregis.
52 Ĉar ili ne pripensis la miraklon de la panoj, ĉar ilia koro obstiniĝis.
53 Kaj transirinte, ili venis en la landon Genesaret kaj tiris al la bordo.
54 Kaj kiam ili eliris el la ŝipo, ili tuj rekonis lin,
55 Kaj kuris tra tiu tuta regiono cxirkauxe, kaj komencis cxirkauxporti sur litoj la malsanulojn, kie ili auxdis, ke li estas.
56 Kaj kien ajn li eniris, en vilagxojn aux urbojn aux kampon, ili kusxigis la malsanulojn sur la stratoj, kaj petegis lin, ke ili tusxu, se gxi estus nur la randon de lia vesto; kaj cxiuj, kiuj tusxis lin, resanigxis.

ĈAPITRO 7

1 Tiam kunvenis al li la Fariseoj kaj iuj el la skribistoj, kiuj venis el Jerusalem.
2 Kaj vidante, ke iuj el liaj discxiploj mangxas panon kun manoj malpuraj, tio estas, kun nelavitaj, ili trovis kulpon.
3 Ĉar la Fariseoj kaj ĉiuj Judoj, krom ili ne lavas la manojn ofte, ne manĝas, tenante la tradicion de la maljunuloj.
4 Kaj kiam ili venas de la merkato, krom ili ne lavas sin, ili ne mangxas. Kaj estas multaj aliaj aferoj, kiujn ili ricevis por teni, kiel la lavado de kalikoj kaj potoj, kupraj vazoj kaj tabloj.
5 Tiam la Fariseoj kaj skribistoj demandis lin: Kial viaj disĉiploj ne iras laŭ la tradicio de la pliaĝuloj, sed manĝu panon kun manoj nelavitaj?
6 Li respondis kaj diris al ili: Bone profetis Jesaja pri vi hipokrituloj, kiel estas skribite: Ĉi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj, sed ilia koro estas malproksime de mi.
7 Tamen vane ili min adoras, instruante por doktrinoj ordonojn de homoj.
8 Ĉar flankenigante la ordonon de Dio, vi tenas la tradicion de homoj, kiel la lavado de potoj kaj kalikoj; kaj multajn aliajn similaĵojn vi faras.
9 Kaj li diris al ili: Bone vi forrifuzas la ordonon de Dio, por ke vi observu vian propran tradicion.
10 Çar Moseo diris: Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Kiu malbenas patron aŭ patrinon, tiu mortu;
11 Sed vi diras:Se iu diros al sia patro aux al sia patrino:Tio estas Korban, tio estas, donaco, per kio vi povus profiti de mi; li estos libera.
12 Kaj vi ne plu permesas al li fari ion por lia patro aŭ lia patrino;
13 vaniginte la vorton de Dio per via tradicio, kiun vi transdonis; kaj multe tiajn vi faras.
14 Kaj alvokinte al si la tutan popolon, li diris al ili: Auxskultu min cxiu el vi kaj komprenu;
15 Ne ekzistas el ekstere homo, kio, enirante en lin, povas lin malpurigi;
16 Se iu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
17 Kaj kiam li eniris el la homamaso en la domon, liaj discxiploj demandis lin pri la parabolo.

18 Kaj li diris al ili: Çu vi ankaŭ estas tiel senkomprenaj?
CXu vi ne rimarkas, ke cxio, kio el ekstere eniras en la homon, ne povas lin malpurigi;
19 Çar i eniras ne en lian koron, sed en la ventron, kaj eliras en la akvon, purigante çiujn mangxojn?
20 Kaj li diris: Kio eliras el homo, tio malpurigas la homon.
21 Ĉar el interne, el la koro de homoj, eliras malbonaj pensoj, adultoj, malĉastoj, murdoj,
22 Ŝteloj, avideco, malvirteco, trompo, malsagxemo, malbona okulo, blasfemo, fiereco, malsagxeco;
23 Ĉiuj ĉi tiuj malbonaĵoj venas el interne kaj malpurigas la homon.
24 Kaj de tie li levigxis, kaj iris en la limojn de Tiro kaj Cidon, kaj eniris en domon, kaj deziris ke neniu tion sciu; sed li ne povis esti kasxita.
25 Ĉar unu virino, kies juna filino havis malpuran spiriton, aŭdis pri li, kaj venis kaj falis antaŭ liajn piedojn;
26 La virino estis Greka, Sirofenicano de nacio; kaj ŝi petegis lin, ke li elpelu la demonon el ŝia filino.
27 Sed Jesuo diris al sxi: Lasu unue satigi la infanojn; cxar ne decas preni la panon de la infanoj kaj jxeti gxin al la hundoj.
28 Kaj ŝi respondis diris al li: Jes, Sinjoro; tamen la hundoj sub la tablo manĝas el la panpecetoj de la infanoj.
29 Kaj li diris al sxi: Pro cxi tiu diro foriru; la diablo eliris el via filino.
30 Kaj kiam ŝi venis en sian domon, ŝi trovis, ke la diablo eliris, kaj ŝian filinon kuŝis sur la lito.
31 Kaj denove, foririnte de la limoj de Tiro kaj Cidon, li venis al la maro de Galileo, tra la mezo de la limoj de Dekapolis.
32 Kaj oni venigis al li surdulon, kiu havis malhelpon en lia parolo; kaj ili petegis lin, ke li metu lian manon sur lin.
33 Kaj li prenis lin flanken de la homamaso, kaj metis siajn fingrojn en liajn orelojn, kaj li kracxis kaj tusxis lian langon;
34 Kaj suprenrigardinte al la cxielo, li ĝemis, kaj diris al li: Efata, tio estas: Malfermiĝu.
35 Kaj tuj liaj oreloj malfermigxis, kaj la sxnuro de lia lango malligigxis, kaj li parolis klare.
36 Kaj li admonis ilin, ke ili diru al neniu; sed ju pli li ordonis al ili, des pli multe ili publikigis;
37 Kaj supermezure miregis, dirante: Li faris ĉion bone;

ĈAPITRO 8

1 En tiuj tagoj la homamaso, estante tre granda, kaj havante nenion por mangxi, Jesuo alvokis al si la discxiplojn, kaj diris al ili:
2 Mi kortusxas la homamason, cxar ili estas jam dum tri tagoj kun mi kaj havas nenion por mangxi;
3 Kaj se Mi forsendos ilin fastantaj al iliaj propraj domoj, ili senfortigxos sur la vojo; cxar diversaj el ili venis de malproksime.
4 Kaj liaj disĉiploj respondis al li: De kie oni povas satigi tiujn homojn per pano ĉi tie en la dezerto?
5 Kaj li demandis ilin: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep.
6 Kaj li ordonis al la homamaso sidiĝi sur la tero; kaj li prenis la sep panojn kaj dankis kaj dispecigis kaj donis al siaj discxiploj, por meti antaŭ ili; kaj ili metis ilin antaux la popolon.
7 Kaj ili havis kelkajn malgrandajn fisxojn; kaj li benis, kaj ordonis meti ilin ankaux antaux ili.
8 Kaj ili mangxis kaj satigxis; kaj el la restita mangxajxo ili prenis sep korbojn.
9 Kaj la mangxantoj estis cxirkaux kvar mil; kaj li forsendis ilin.
10 Kaj tuj li eniris en sxipeton kun siaj discxiploj, kaj venis en la partojn de Dalmanuta.
11 Kaj la Fariseoj eliris, kaj komencis diskuti kun li, sercante de li signon el la cxielo, tentante lin.
12 Kaj li profunde ĝemis en sia spirito, kaj diris: Kial ĉi tiu generacio serĉas signon? vere mi diras al vi:Nenia signo estos donita al ĉi tiu generacio.
13 Kaj li forlasis ilin, kaj denove enirinte en la sxipeton, li foriris al la alia bordo.
14 Kaj la disĉiploj forgesis preni panojn, kaj ili ne havis en la ŝipo kun si pli ol unu panon.
15 Kaj li admonis ilin, dirante: Gardu vin, gardu vin kontra la fermentinto de la Fariseoj kaj kontra la fermentinto de Herodo.
16 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Çar ni ne havas panon.
17 Kaj Jesuo, sciante, diris al ili: Kial vi diskutas, ke vi ne havas panon? vi ankoraux ne rimarkas, nek komprenas? ĉu vi ankoraŭ malmoliĝis?
18 Havante okulojn, cxu vi ne vidas? kaj havante orelojn, ĉu vi ne aŭdas? kaj ĉu vi ne memoras?
19 Kiam mi dispecigis la kvin panojn por kvin mil, kiom da korboj plenaj da fragmentoj vi kolektis? Ili diris al li: Dek du.
20 Kaj kiam la sep el kvar mil, kiom da korboj plenaj da fragmentoj vi kolektis? Kaj ili diris: Sep.
21 Kaj li diris al ili: Kial vi ne komprenas?
22 Kaj li venis al Betsaida; kaj ili venigis al li blindulon, kaj petegis, ke li tuŝu lin.
23 Kaj li prenis la manon de la blindulo kaj elkondukis lin el la urbo; kaj kracxinte sur siajn okulojn kaj metinte la manojn sur lin, li demandis lin, cxu li vidas ion.
24 Kaj li suprenrigardis, kaj diris: Mi vidas homojn kiel arbojn irantajn.
25 Post tio li denove metis la manojn sur siajn okulojn kaj levis lin supren; kaj li resaniĝis kaj vidis ĉiujn klare.
26 Kaj li forsendis lin en sian domon, dirante: Ne iru en la urbon, nek diru tion al iu en la urbo.
27 Kaj eliris Jesuo kaj siaj disĉiploj en la urbojn Cezarea Filipo; kaj dum la vojo li demandis siajn disĉiplojn, dirante al ili: Kiu diras la homoj, ke mi estas?
28 Kaj ili respondis: Johano, la Baptisto; sed iuj diras: Elija; kaj aliaj: Unu el la profetoj.
29 Kaj li diris al ili: Sed kiu vi diras, ke mi estas? Kaj Petro responde diris al li:Vi estas la Kristo.
30 Kaj li admonis ilin, ke ili diru pri li al neniu.
31 Kaj li komencis instrui al ili, ke la Filo de homo devas multe suferi, kaj esti malakceptita de la presbiteroj kaj cxefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj post tri tagoj relevigxi.
32 Kaj li diris tiun diron malkae. Kaj Petro prenis lin, kaj komencis lin riproĉi.
33 Sed turninte sin kaj rigardinte siajn discxiplojn, li admonis Petron, dirante: Iru malantaux mi, Satano; cxar vi sxatas ne de Dio, sed de homoj.

34 Kaj alvokinte al si la homamason ankaux kun siaj discxiploj, li diris al ili: Kiu volas veni post mi, tiu abnegaciu sin, kaj levu sian krucon, kaj sekvu min.
35 Ĉar kiu volos savi sian vivon, tiu ĝin perdos; sed kiu perdos sian vivon pro mi kaj pro la evangelio, tiu gxin savos.
36 Ĉar por kio utilos homo, se li gajnos la tutan mondon kaj perdus sian animon?
37 Aŭ kion donu homo kontraŭ sia animo?
38 Kiu do hontos pri mi kaj pri miaj vortoj en ĉi tiu adulta kaj peka generacio; ankaŭ pri li hontos la Filo de homo, kiam li venos en la gloro de sia Patro kun la sanktaj anĝeloj.

ĈAPITRO 9

1 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi, ke estas iuj el la ĉi tie starantaj, kiuj ne gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la regnon de Dio veni kun potenco.
2 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj kondukis ilin aparte sur altan monton aparte; kaj li aliformiĝis antaŭ ili.
3 Kaj liaj vestoj fariĝis brilaj, tre blankaj kiel neĝo; tiel kiel neniu fululo sur la tero povas ilin blankigi.
4 Kaj aperis al ili Elija kun Moseo, kaj ili parolis kun Jesuo.
5 Kaj Petro responde diris al Jesuo: Majstro, estas bone por ni esti ĉi tie; kaj ni faru tri tabernaklojn; unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija.
6 Ĉar li ne sciis, kion diri; ĉar ili forte timis.
7 Kaj estis nubo, kiu ombris ilin; kaj el la nubo eliris voĉo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata; aŭskultu lin.
8 Kaj subite, ĉirkaŭrigardinte, ili vidis plu neniun, krom Jesuon nur kun si.
9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, li admonis ilin, ke ili diru al neniu, kion ili vidis, gxis la Filo de homo relevigxos el la mortintoj.
10 Kaj ili konservis en si tiun diron, demandante unu kun la alia, kion signifas la releviĝo el la mortintoj.
11 Kaj ili demandis lin, dirante: Kial diras la skribistoj, ke Elija devas veni unue?
12 Kaj li respondis kaj diris al ili: Vere Elija venas unue, kaj restarigas cxion; kaj kiel estas skribite pri la Filo de homo, ke li devas multe suferi, kaj esti neniigita.
13 Sed mi diras al vi, ke Elija ja venis, kaj ili faris al li tion, kion ili volis, kiel estas skribite pri li.
14 Kaj kiam li venis al siaj discxiploj, li vidis cxirkaux ili grandan homamason, kaj la skribistojn, kiuj diskutis kun ili.
15 Kaj tuj la tuta homamaso, vidante lin, forte miregis, kaj kurante al li salutis lin.
16 Kaj li demandis la skribistojn: Kion vi demandas al ili?
17 Kaj unu el la homamaso respondis kaj diris: Majstro, mi venigis al vi mian filon, kiu havas mutan spiriton;
18 Kaj kien ajn li prenas lin, li dissiras lin; kaj ili ne povis.
19 Li respondis al li kaj diris: Ho senfida generacio, gxis kiam mi estos kun vi? ĝis kiam mi vin toleros? venigu lin al mi.
20 Kaj oni venigis lin al li; kaj li falis sur la teron, kaj ruliĝis ŝaŭmante.
21 Kaj li demandis sian patron: Kiom da tempo pasis de kiam tio venis al li? Kaj li diris:De infano.
22 Kaj ofte oni jxetis lin en fajron kaj en akvon, por pereigi lin; sed se vi povas fari ion, kompatu nin kaj helpu nin.
23 Jesuo diris al li: Se vi povas kredi, cxio estas ebla al la kredanto.
24 Kaj tuj la patro de la infano ekkriis, kaj diris kun larmoj: Sinjoro, mi kredas; helpu al mia nekredemo.
25 Kiam Jesuo vidis, ke la homamaso kunkuras, li admonis la malpuran spiriton, dirante al li: Vi muta kaj surda spirito, mi ordonas al vi, eliru el li, kaj ne eniru plu en lin.
26 Kaj la spirito kriis, kaj forte dissxiris lin kaj eliris el li; kaj li estis kiel mortinto; tiel ke multaj diris:Li mortis.
27 Sed Jesuo prenis lin je la mano kaj levis lin; kaj li levigxis.
28 Kaj kiam li venis en la domon, liaj discxiploj demandis lin aparte: Kial ni ne povis elpeli lin?
29 Kaj li diris al ili: Ĉi tiu speco povas eliri per nenio, krom per preĝo kaj fasto.
30 Kaj ili foriris de tie kaj trairis Galileon; kaj li ne volis, ke iu tion sciu.
31 Ĉar li instruis siajn disĉiplojn, kaj diris al ili: La Filo de homo estas transdonita en la manojn de homoj, kaj ili mortigos lin; kaj post kiam li estos mortigita, li relevigxos la trian tagon.
32 Sed ili ne komprenis tiun diron, kaj timis demandi lin.
33 Kaj li venis al Kapernaum; kaj estante en la domo, li demandis ilin: Kion vi disputis inter vi sur la vojo?
34 Sed ili silentis, ĉar sur la vojo ili disputis inter si, kiu estos la plej granda.
35 Kaj li sidigxis, kaj alvokis la dek du, kaj diris al ili: Se iu volas esti unua, tiu estos lasta el cxiuj kaj sklavo de cxiuj.
36 Kaj li prenis infanon kaj starigis lin meze de ili; kaj preninte lin en siajn brakojn, li diris al ili:
37 Kiu akceptos unu el tiaj infanoj en mia nomo, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptos, tiu akceptas ne min, sed Tiun, kiu min sendis.
38 Kaj Johano respondis al li, dirante: Majstro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo, kaj li ne sekvas nin; kaj ni malpermesis lin, cxar li ne sekvas nin.
39 Sed Jesuo diris: Ne malpermesu lin; cxar ne ekzistas homo, kiu faros miraklon en mia nomo, kiu povas malhonori paroli pri mi.
40 Ĉar tiu, kiu ne estas kontraŭ ni, estas niaflanke.
41 Ĉar kiu donos trinki al vi tason da akvo en mia nomo, ĉar vi apartenas al Kristo, vere mi diras al vi, tiu ne perdos sian rekompencon.
42 Kaj kiu ofendos unu el ĉi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estas pli bone por tiu, se muelŝtono estis pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj li estis ĵetita en la maron.
43 Kaj se via mano ofendas vin, detranĉu ĝin;
44 Kie ilia vermo ne mortas kaj la fajro ne estingiĝas.
45 Kaj se via piedo faligas vin, detranĉu ĝin;
46 Kie ilia vermo ne mortas kaj la fajro ne estingiĝas.
47 Kaj se via okulo ofendas vin, elŝiru ĝin;
48 Kie ilia vermo ne mortas kaj la fajro ne estingiĝas.
49 Ĉar ĉiu estos salota per fajro, kaj ĉiu ofero estos salota per salo.
50 Salo estas bona; sed se la salo perdis sian salecon, per kio vi ɯin spicu? Havu salon en vi mem, kaj havu pacon unu kun la alia.

ĈAPITRO 10

1 Kaj li levigxis de tie kaj venis en la limojn de Judujo trans Jordanon; kaj la popolo denove revenis al li; kaj, kiel li kutimis, li denove instruis ilin.
2 Kaj venis al li la Fariseoj, kaj demandis lin: Ĉu estas permesate al viro forsendi sian edzinon? tentante lin.
3 Kaj li respondis kaj diris al ili: Kion Moseo ordonis al vi?
4 Kaj ili diris: Moseo permesis skribi eksedzigan leteron kaj forsendi sxin.
5 Kaj Jesuo responde diris al ili: Pro la malmoleco de via koro li skribis al vi ĉi tiun ordonon.
6 Sed de la komenco de la kreado Dio faris ilin vira kaj ina.
7 Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon kaj ali os al sia edzino;
8 Kaj ili ambaux estos unu karno; do ili jam ne estas du, sed unu karno.
9 Kion do Dio kunigis, homo ne dividu.
10 Kaj en la domo liaj discxiploj denove demandis lin pri la sama afero.
11 Kaj li diris al ili: Kiu forsendos sian edzinon kaj edzini os kun alia, tiu adultas kontraŭ ÿi.
12 Kaj se virino forsendos sian edzon kaj edziĝas kun alia, ŝi adultas.
13 Kaj ili venigis al li infanojn, por ke li tusxu ilin; kaj liaj discxiploj admonis tiujn, kiuj ilin alportis.
14 Sed Jesuo, vidinte tion, tre malplaĉis, kaj diris al ili: Lasu la infanetojn veni al mi, kaj ne malpermesu ilin; ĉar el tiaj estas la regno de Dio.
15 Vere mi diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu ne eniros en gxin.
16 Kaj li prenis ilin en siaj brakoj, metis sur ilin la manojn kaj benis ilin.
17 Kaj kiam li eliris sur la vojon, venis iu kuranta, kaj genuigxis antaux li, kaj demandis lin: Bona Majstro, kion mi faru, por ke mi heredu eternan vivon?
18 Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? ekzistas neniu bona krom unu, tio estas, Dio.
19 Vi scias la ordonojn: Ne adultu, ne mortigu, ne ŝtelu, ne atu malveran ateston, ne fraŭdu, honoru vian patron kaj vian patrinon.
20 Kaj li responde diris al li: Majstro, ĉion ĉi mi observis de mia juneco.
21 Tiam Jesuo, vidante lin, amis lin, kaj diris al li: Unu afero mankas al vi: iru, vendu tion, kion vi havas, kaj donu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu, prenu la krucon, kaj sekvu min.
22 Kaj li malgxojis pro tiu diro, kaj foriris malgxoja, cxar li havis grandajn posedajxojn.
23 Kaj Jesuo cxirkauxrigardis, kaj diris al siaj discxiploj: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas ricxecon, eniros en la regnon de Dio!
24 Kaj la disĉiploj miregis pro liaj vortoj. Sed Jesuo denove respondis kaj diris al ili: Infanoj, kiel malfacile estas por tiuj, kiuj fidas ricxecon, eniri en la regnon de Dio!
25 Estas pli facile por kamelo iri tra okulo de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio.
26 Kaj ili miris ekstermezure, dirante inter si: Kiu do povas esti savita?
27 Kaj Jesuo, rigardante ilin, diris: Ĉe homoj tio estas neebla, sed ne ĉe Dio; ĉar ĉe Dio ĉio estas ebla.
28 Tiam Petro komencis diri al li:Jen ni cxion forlasis kaj sekvis vin.
29 Kaj Jesuo responde diris: Vere mi diras al vi:Ne ekzistas homo, kiu forlasis domon aŭ fratojn aŭ fratinojn aŭ patron aŭ patrinon aŭ edzinon aŭ infanojn aŭ bienojn pro mi kaj pro la evangelio. ,
30 Sed li ricevos centoble nun en ĉi tiu tempo, domojn kaj fratojn kaj fratinojn kaj patrinojn kaj infanojn kaj landojn kun persekutoj; kaj en la venonta mondo eterna vivo.
31 Sed multaj, kiuj estas unuaj, estos lastaj; kaj la lasta unua.
32 Kaj ili estis sur la vojo suprenirante al Jerusalem; kaj Jesuo iris antaŭ ili; kaj ili miris; kaj dum ili sekvis, ili ektimis. Kaj li denove prenis la dek du, kaj komencis diri al ili, kio okazos al li,
33 dirante: Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la Filo de homo estos transdonita al la ĉefpastroj kaj al la skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto kaj transdonos lin al la nacianoj;
34 Kaj ili mokos lin kaj skurgxos lin kaj kracxos sur lin kaj mortigos lin; kaj la trian tagon li relevigxos.
35 Kaj Jakobo kaj Johano, la filoj de Zebedeo, venis al li, dirante: Majstro, ni volas, ke vi faru por ni tion, kion ni deziros.
36 Kaj li diris al ili: Kion vi volas, ke mi faru por vi?
37 Ili diris al li: Donu al ni, ke ni sidu, unu dekstre de via kaj la alia maldekstre, en via gloro.
38 Sed Jesuo diris al ili: Vi ne scias, kion vi petas; ĉu vi povas trinki el la kaliko, el kiu mi trinkas? kaj esti baptita per la bapto, per kiu mi estas baptita?
39 Kaj ili diris al li: Ni povas. Kaj Jesuo diris al ili: Vi ja trinkos el la kaliko, el kiu mi trinkas; kaj per la bapto, per kiu mi estas baptita, vi estos baptitaj;
40 Sed sidi dekstre kaj maldekstre de mia mano ne apartenas al mi; sed al tiuj, por kiuj ĝi estas preta, ĝi estos donita.
41 Kaj kiam la dek tion aŭdis, ili komencis tre malplaçi kontraŭ Jakobo kaj Johano.
42 Sed Jesuo alvokis ilin, kaj diris al ili: Vi scias, ke tiuj, kiuj estas kalkulitaj kiel regantoj super la nacianoj, regas super ili; kaj iliaj granduloj ekzercas auxtoritaton sur ili.
43 Sed tiel ne estos inter vi; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via servanto;
44 Kaj kiu el vi volas esti la unua, tiu estu servanto de ĉiuj.
45 Ĉar eĉ la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elaĉeton por multaj.
46 Kaj ili venis al Jerihxo; kaj dum li eliris el Jerihxo kun siaj discxiploj kaj granda nombro da homamaso, blinda Bartimeo, filo de Timeo, sidis apud la vojo, petante.
47 Kaj auxdinte, ke estas Jesuo la Nazaretano, li ekkriis, kaj diris:Jesuo, Filo de David, kompatu min.
48 Kaj multaj admonis lin, ke li silentu; sed li des pli multe kriis: Ho Filo de David, kompatu min.
49 Kaj Jesuo haltis, kaj ordonis, ke oni lin voku. Kaj ili vokas la blindulon, dirante al li: Konsoliĝu, leviĝu; li vokas vin.
50 Kaj li, forĵetinte sian veston, leviĝis kaj venis al Jesuo.
51 Kaj Jesuo responde diris al li: Kion vi volas, ke mi faru al vi? La blindulo diris al li:Sinjoro, por ke mi ricevu mian vidpovon.
52 Kaj Jesuo diris al li: Iru; via fido vin sanigis. Kaj tuj li ricevis vidpovon, kaj sekvis Jesuon sur la vojo.

ĈAPITRO 11

1 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalem, al Betfage kaj Betania, ĉe la monto Olivarba, li sendis du el siaj disĉiploj;
2 Kaj li diris al ili: Iru en la vilagxon kontraux vi; kaj kiam vi eniros gxin, vi trovos azenidon ligitan, sur kiu neniu sidis; malligi lin kaj alkonduku lin.
3 Kaj se iu diros al vi: Kial vi faras tion? diru, ke la Sinjoro bezonas lin; kaj tuj li sendos lin ĉi tien.
4 Kaj ili iris, kaj trovis la azenidon alligitan apud la pordo ekstere sur loko, kie renkontiĝas du vojoj; kaj ili malligis lin.
5 Kaj iuj el la tie starantaj diris al ili: Kion vi faras, malligante la azenidon?
6 Kaj ili diris al ili, kiel Jesuo ordonis; kaj ili ellasis ilin.
7 Kaj ili alportis la azenidon al Jesuo, kaj jxetis sur lin siajn vestojn; kaj li sidiĝis sur li.
8 Kaj multaj sternis siajn vestojn sur la vojo;
9 Kaj kriis la antauxirantoj kaj la sekvantaroj, dirante: Hosana! Benata estas tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo;
10 Benata estu la regno de nia patro David, kiu venas en la nomo de la Eternulo: Hosana en la alto.
11 Kaj Jesuo eniris en Jerusalemon kaj en la templon; kaj kiam li cxirkauxrigardis cxion, kaj jam venis la vespero, li eliris kun la dek du al Betania.
12 Kaj en la morgauxa tago, kiam ili venis el Betania, li malsatis;
13 Kaj vidante figarbon malproksime havantan foliojn, li venis, se li povus trovi ion sur gxi; kaj veninte al gxi, li trovis nenion krom folioj; ĉar la tempo de figoj ankoraŭ ne estis.
14 Kaj Jesuo responde diris al ĝi: Neniu manĝos fruktojn de vi por ĉiam. Kaj liaj discxiploj tion auxdis.
15 Kaj ili venis al Jerusalem; kaj Jesuo eniris en la templon, kaj komencis elpeli la vendantojn kaj aĉetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn de la monŝanĝistoj kaj la seĝojn de la vendantoj de kolomboj;
16 kaj ne permesis, ke iu ajn portu iun vazon tra la templo.
17 Kaj li instruis, dirante: Çu ne estas skribite: Mia domo estos nomata domo de pre o el çiuj nacioj? sed vi faris gxin kaverno de sxtelistoj.
18 Kaj tion auxdis la skribistoj kaj cxefpastroj, kaj sercxis, kiel ili povas pereigi lin; cxar ili timis lin, cxar la tuta popolo miris pri lia instruo.
19 Kaj kiam vesperigxis, li eliris el la urbo.
20 Kaj matene, kiam ili preterpasis, ili vidis la figarbon sekiĝinta de la radikoj.
21 Kaj rememorinte Petro, diris al li:Majstro, jen la figarbo, kiun vi malbenis, forvelkis.
22 Kaj responde Jesuo diris al ili: Havu fidon al Dio.
23 Ĉar vere mi diras al vi, ke kiu diros al ĉi tiu monto: Foriru, kaj estu jxetita en la maron; kaj ne dubos en sia koro, sed kredos, ke tio, kion li diras, okazos; li havos ion ajn, kion li diros.
24 Tial mi diras al vi: Kion ajn vi deziras, kiam vi preĝas, kredu, ke vi tion ricevas, kaj vi tion havos.
25 Kaj kiam vi staras pregxante, pardonu, se vi havas ion kontraux iu, por ke ankaux via Patro, kiu estas en la cxielo, pardonu al vi viajn kulpojn.
26 Sed se vi ne pardonas, ankaux via Patro, kiu estas en la cxielo, ne pardonos viajn kulpojn.
27 Kaj ili revenis al Jerusalem; kaj dum li promenadis en la templo, venis al li la cxefpastroj kaj la skribistoj kaj la pliagxuloj;
28 Kaj diru al li: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi tion? kaj kiu donis al vi ĉi tiun aŭtoritaton fari ĉi tion?
29 Kaj Jesuo respondis kaj diris al ili: Mi ankaux faros de vi unu demandon, kaj respondos al mi, kaj mi diros al vi, per kia auxtoritato mi faras tion.
30 La bapto de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj? respondu al mi.
31 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ielo; li diros:Kial do vi ne kredis al li?
32 Sed se ni diros:El homoj; ili timis la popolon, ĉar ĉiuj opiniis Johanon, ke li estas vere profeto.
33 Kaj ili responde diris al Jesuo: Ni ne povas diri. Kaj responde Jesuo diris al ili: Ankaux mi ne diras al vi, per kia auxtoritato mi faras cxi tion.

ĈAPITRO 12

1 Kaj li komencis paroli al ili per paraboloj. Unu viro plantis vinbergxardenon, kaj barilon cxirkaux gxi, fosis lokon por la vingraso, kaj konstruis turon kaj luigis gxin al kultivistoj, kaj iris en malproksiman landon.
2 Kaj en la tempo li sendis al la kultivistoj sklavon, por ke li ricevu de la kultivistoj la fruktojn de la vinberejo.
3 Kaj ili kaptis lin kaj batis lin kaj forsendis lin malplena.
4 Kaj denove li sendis al ili alian sklavon; kaj sur lin ili jxetis sxtonojn kaj vundis lin en la kapon kaj forsendis lin hontinda tenita.
5 Kaj denove li sendis alian; kaj lin ili mortigis, kaj multajn aliajn; iujn batante, kaj iujn mortigante.
6 Havante do ankoraux unu filon, sian amatan, li sendis ankaux lin la lastan al ili, dirante: Ili respektos mian filon.
7 Sed tiuj kultivistoj diris inter si: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni mortigu lin, kaj la heredajxo estos nia.
8 Kaj ili kaptis lin kaj mortigis lin kaj eljxetis lin el la vinberejo.
9 Kion do faros la sinjoro de la vinberejo? li venos kaj pereigos la kultivistojn, kaj la vinberejon donos al aliaj.
10 Kaj ĉu vi ne legis ĉi tiun Skribon; La ŝtono, kiun la konstruantoj malsxatis, Fariĝis angula kapo;
11 Tio estis faro de la Eternulo, kaj tio estas mirinda en niaj okuloj?
12 Kaj ili penis kapti lin, sed timis la popolon; cxar ili sciis, ke li parolis la parabolon kontraux ili; kaj ili forlasis lin kaj foriris.
13 Kaj ili sendis al li kelkajn el la Fariseoj kaj el la Herodanoj, por kapti lin en liaj vortoj.
14 Kaj kiam ili venis, ili diris al li: Majstro, ni scias, ke vi estas vera kaj zorgas pri neniu; ĉar vi ne rigardas la homon, sed instruas la vojon de Dio en vero: ĉu estas permesate doni; tributon al Cezaro, aŭ ne?
15 Ĉu ni donu aŭ ne donu? Sed li, sciante ilian hipokritecon, diris al ili: Kial vi tentas min? alportu al mi denaron, por ke mi ĝin vidu.
16 Kaj ili alportis gxin. Kaj li diris al ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj surskribo? Kaj ili diris al li: De Cezaro.
17 Kaj responde Jesuo diris al ili: Redonu al Cezaro tion, kio apartenas al Cezaro, kaj al Dio, kio apartenas al Dio. Kaj ili miris pri li.

18 Tiam venis al li la Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas relevigxo; kaj ili demandis lin, dirante:
19 Majstro, Moseo skribis al ni: Se iu frato mortas, kaj lasas sian edzinon malantaux si kaj ne lasos infanojn, lia frato prenu sian edzinon kaj nasku idaron al sia frato.
20 Kaj estis sep fratoj; kaj la unua prenis edzinon, kaj mortante ne lasis idaron.
21 Kaj la dua prenis sxin kaj mortis, kaj li ne lasis idaron; kaj la tria same.
22 Kaj la sep havis sxin, kaj ne lasis idaron; laste ankaux la virino mortis.
23 En la relevigxo do, kiam ili relevigxos, kies edzino sxi estos el ili? cxar la sep havis sxin kiel edzinon.
24 Kaj responde Jesuo diris al ili: Ĉu vi do ne eraras, ĉar vi ne konas la Skribojn, nek la potencon de Dio?
25 Ĉar kiam ili reviĝos el la mortintoj, ili nek edziĝas nek edziniĝas; sed estas kiel la anĝeloj, kiuj estas en la ĉielo.
26 Kaj pri la mortintoj, ke ili reviĝu: ĉu vi ne legis en la libro de Moseo, kiel en la arbetaĵo Dio parolis al li, dirante: Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob. ?
27 Li ne estas la Dio de la mortintoj, sed la Dio de la vivantoj; vi do tre eraras.
28 Kaj venis unu el la skribistoj, kaj auxdinte ilin diskuti inter si, kaj eksciinte, ke li bone respondis al ili, demandis lin:Kiu estas la unua ordono el cxiuj?
29 Kaj Jesuo respondis al li: La unua el cxiuj ordonoj estas:Auxskultu, ho Izrael; La Eternulo, nia Dio, estas unu Sinjoro;
30 Kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta menso kaj per via tuta forto: jen la unua ordono.
31 Kaj la dua similas, nome jene: Amu vian proksimulon kiel vin mem. Ne ekzistas alia ordono pli granda ol ĉi tiuj.
32 Kaj la skribisto diris al li: Nu, Majstro, vi diris la veron; cxar estas unu Dio; kaj estas neniu alia krom li:
33 Kaj ami Lin per la tuta koro kaj per la tuta prudento kaj per la tuta animo kaj per la tuta forto kaj ami sian proksimulon kiel sin mem, estas pli ol ĉiuj bruloferoj kaj oferoj.
34 Kaj Jesuo, vidante, ke li respondas prudente, diris al li: Vi ne estas malproksime de la regno de Dio. Kaj neniu post tio kuraĝis fari al li ian demandon.
35 Kaj Jesuo responde diris, instruante en la templo: Kiel diras la skribistoj, ke Kristo estas Filo de David?
36 Ĉar David mem diris per la Sankta Spirito: La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.
37 Tial David mem nomas lin Sinjoro; kaj de kie li do estas lia filo? Kaj la pleboj ĝoje aŭdis lin.
38 Kaj li diris al ili en sia doktrino: Gardu vin kontraux la skribistoj, kiuj amas iri en longaj vestoj, kaj amas salutojn sur la placoj;
39 Kaj la cxefsegxoj en la sinagogoj kaj la supraj cxambroj cxe festenoj;
40 Kiuj formanĝas la domojn de vidvinoj, Kaj pro ŝajno faras longajn preĝojn; Ili ricevos pli grandan kondamnon.
41 Kaj Jesuo sidis apud la trezorejo, kaj vidis, kiel la homamaso jxetas monon en la trezorejon; kaj multaj ricxuloj enjxetas multe.
42 Kaj venis unu malricxa vidvino, kaj sxi enjxetis du akrojn, kiuj faras kondoron.
43 Kaj li alvokis al si siajn disĉiplojn, kaj diris al ili: Vere mi diras al vi, ke ĉi tiu malriĉa vidvino enĵetis pli multe ol ĉiuj, kiuj enĵetis en la trezorejon;
44 Ĉar ĉion ili enĵetis el sia abundo; sed ŝi el sia manko enĵetis ĉion, kion ŝi havis, eĉ sian tutan vivtenon.

ĈAPITRO 13

1 Kaj dum li eliris el la templo, unu el liaj disĉiploj diris al li: Majstro, vidu, kiaj ŝtonoj kaj kiaj konstruaĵoj estas ĉi tie!
2 Kaj responde Jesuo diris al li: Ĉu vi vidas ĉi tiujn grandajn konstruaĵojn? ne restos unu sxtono sur alia, kiu ne estos dejxetita.
3 Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba kontraux la templo, Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo demandis lin aparte:
4 Diru al ni, kiam tio okazos? kaj kio estos la signo, kiam ĉio ĉi plenumiĝos?
5 Kaj responde Jesuo komencis diri: Gardu vin, ke neniu vin trompu;
6 Ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj trompos multajn.
7 Kaj kiam vi auxdos pri militoj kaj famoj pri militoj, ne maltrankviligxu; cxar tiaj aferoj devas esti; sed la fino ankoraŭ ne estos.
8 Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacio kaj regno kontraŭ regno; kaj estos tertremoj en diversaj lokoj, kaj estos malsato kaj malsato; jen komencoj de malĝojoj.
9 Sed gardu vin; cxar oni transdonos vin al sinedrioj; kaj en la sinagogoj vi estos batataj; kaj vi estos kondukitaj antaŭ regantoj kaj reĝoj pro mi, por atesto kontraŭ ili.
10 Kaj la evangelio unue devas esti publikigita inter ĉiuj nacioj.
11 Sed kiam ili kondukos vin kaj transdonos vin, ne zorgu antaŭe, kion vi parolos, kaj ne pripensu; sed kion ajn estos donita al vi en tiu horo, tion vi parolu; la Sankta Spirito.
12 Nun la frato perfidos la fraton al morto, kaj la patro la filon; kaj levigxos infanoj kontraux siaj gepatroj kaj mortigos ilin.
13 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita.
14 Sed kiam vi vidos la abomenindajxon de dezertajxo, pri kiu parolis la profeto Daniel, starantan tie, kie gxi ne konvenas, (leganto komprenu), tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj;
15 Kaj kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru en la domon kaj ne eniru tien, por preni ion el sia domo;
16 Kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne returnu sin, por preni sian veston.
17 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la sucxinfanoj en tiuj tagoj!
18 Kaj pregxu, ke via forkuro ne estu vintre.
19 Ĉar en tiuj tagoj estos aflikto tia, kia ne estis de la komenco de la kreado, kiun Dio kreis, ĝis nun, kaj ne estos.
20 Kaj se la Eternulo ne mallongigus tiujn tagojn, neniu karno estus savita; sed pro la elektitoj, kiujn Li elektis, Li mallongigis la tagojn.
21 Kaj se iu diros al vi: Jen, jen Kristo; aŭ jen li estas tie; ne kredu al li:
22 Ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros signojn kaj miraklojn, por delogi, se eble, eĉ la elektitojn.
23 Sed gardu vin; jen mi antaŭdiris al vi ĉion.

24 Sed en tiuj tagoj, post tiu aflikto, la suno mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon;
25 Kaj la steloj de la cxielo falos, kaj la potencoj, kiuj estas en la cxielo, skuigxos.
26 Kaj tiam ili vidos la Filon de homo venantan en la nuboj kun granda potenco kaj gloro.
27 Kaj tiam li sendos siajn anĝelojn, kaj kolektos siajn elektitojn el la kvar ventoj, de la limo de la tero ĝis la rando de la ĉielo.
28 Nun lernu parabolon pri la figarbo; Kiam ŝia branĉo estas ankoraŭ mola kaj elkreskas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima;
29 Tiel vi same, kiam vi vidos ĉi tion okazi, sciu, ke ĝi estas proksima, ĉe la pordoj.
30 Vere mi diras al vi, ke ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio ĉi fariĝos.
31 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.
32 Sed pri tiu tago kaj tiu horo scias neniu, nek la angxeloj, kiuj estas en la cxielo, nek la Filo, sed la Patro.
33 Gardu vin, viglu kaj preĝu, ĉar vi ne scias, kiam la tempo estos.
34 Çar la Filo de homo estas kiel homo, kiu foriras, kiu forlasis sian domon kaj donis auxtoritaton al siaj servantoj kaj al çiu sian laboron, kaj ordonis al la pordisto gardi.
35 Gardu do, cxar vi ne scias, kiam venos la domomastro, aux vespere aux noktomeze aux cxe la kriado de kokoj aux matene;
36 Por ke, veninte subite, li ne trovu vin dormanta.
37 Kaj kion mi diras al vi, mi diras al ĉiuj: Viglu.

ĈAPITRO 14

1 Post du tagoj estis la festo de Pasko kaj macoj; kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj sercxis, kiamaniere ili povas kapti lin per ruzo kaj mortigi lin.
2 Sed ili diris: Ne en la festo, por ke ne estu tumulto de la popolo.
3 Kaj estante en Betania en la domo de Simon, la leprulo, dum li sidis cxe mangxo, venis virino, havanta alabastran skatolon da nardo tre multekosta sxmirajxo; kaj ŝi rompis la skatolon kaj verŝis ĝin sur lian kapon.
4 Kaj estis iuj, kiuj koleriĝis en si, kaj diris:Kial oni faris ĉi tiun malŝparon de la ŝmiraĵo?
5 Ĉar ĝi povus esti vendita por pli ol tricent denaroj, kaj esti donata al malriĉuloj. Kaj ili murmuris kontraŭ ŝi.
6 Kaj Jesuo diris: Lasu sxin; kial vi ĝenas ŝin? ŝi faris bonan laboron ĉe mi.
7 Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, kaj kiam ajn vi volas, vi povas bonfari al ili; sed min vi ne ĉiam havas.
8 SXi faris tion, kion sxi povis; antauxe sxi venis, por sanktolei mian korpon por la enterigo.
9 Vere mi diras al vi: Kie ajn ĉi tiu evangelio estos predikita en la tuta mondo, ankaŭ pri tio, kion ŝi faris, estos priparolata por memoro pri ŝi.
10 Kaj Judas Iskariota, unu el la dek du, iris al la ĉefpastroj, por transdoni lin al ili.
11 Kaj auxdinte, ili gxojis, kaj promesis doni al li monon. Kaj li serĉis, kiel li oportune perfidi lin.
12 Kaj la unuan tagon de macoj, kiam oni bucxis la Paskon, liaj discxiploj diris al li: Kien vi volas, ke ni iru kaj pretigu, por ke vi mangxu la Paskon?
13 Kaj li sendis du el siaj disĉiploj, kaj diris al ili: Iru en la urbon, kaj renkontos vin viro, portanta kruĉon da akvo; sekvu lin.
14 Kaj kien ajn li eniros, diru al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas la gastĉambro, kie mi manĝos la Paskon kun miaj disĉiploj?
15 Kaj li montros al vi grandan supran cxambron meblitan kaj pretigitan; tie pretigu por ni.
16 Kaj liaj discxiploj eliris, kaj venis en la urbon, kaj trovis tion, kion li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon.
17 Kaj vespere li venis kun la dek du.
18 Kaj dum ili sidis kaj mangxis, Jesuo diris: Vere mi diras al vi:Unu el vi, kiu mangxas kun mi, min perfidos.
19 Kaj ili komencis malgxoji, kaj diri al li unu post la alia:CXu mi estas? kaj alia diris:CXu mi?
20 Kaj li responde diris al ili: Estas unu el la dek du, kiu trempas kun mi en la pladon.
21 La Filo de homo ja iras, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu homo, per kiu la Filo de homo estas perfidata! bone estus por tiu viro, se li neniam estus naskita.
22 Kaj dum ili mangxis, Jesuo prenis panon, kaj benis, kaj dispecigis gxin, kaj donis al ili, kaj diris: Prenu, mangxu; cxi tio estas mia korpo.
23 Kaj li prenis la kalikon, kaj doninte dankon, li donis gxin al ili; kaj ili cxiuj trinkis el gxi.
24 Kaj li diris al ili: Ĉi tio estas mia sango de la nova interligo, kiu estas verŝita por multaj.
25 Vere mi diras al vi: Mi ne plu trinkos el la frukto de la vinberarbo, gxis tiu tago, kiam mi trinkos gxin novan en la regno de Dio.
26 Kaj kantinte himnon, ili eliris sur la monton Olivarba.
27 Kaj Jesuo diris al ili: Vi ĉiuj ofendiĝos pro mi ĉi tiun nokton; ĉar estas skribite: Mi frapos la paŝtiston, kaj la ŝafoj estos disjxetitaj.
28 Sed post tio mi relevigxos, mi iros antaux vi en Galileon.
29 Sed Petro diris al li: Kvankam ĉiuj ofendiĝos, tamen mi ne.
30 Kaj Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke hodiaux, ecx en cxi tiu nokto, antaux ol dufoje krios koko, vi trifoje malkonfesos min.
31 Sed li diris des pli forte: Se mi mortus kun vi, mi neniel malkonfesos vin. Same ankaŭ diris ili ĉiuj.
32 Kaj ili venis al loko, kiu ricevis la nomon Getsemane; kaj li diris al siaj discxiploj: Sidu cxi tie, dum mi pregxos.
33 Kaj li prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj komencis forte miri kaj tre peza;
34 Kaj li diris al ili: Mia animo estas tre malĝoja ĝis morto; restu ĉi tie kaj viglu.
35 Kaj li iom antauxeniris, kaj falis sur la teron, kaj pregxis, ke, se estos eble, la horo pasu for de li.
36 Kaj li diris: Aba, Patro, cxio estas ebla al Vi; forprenu de mi ĉi tiun kalikon; tamen ne kion mi volas, sed kion vi volas.
37 Kaj li venis, kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris al Petro: Simon, ĉu vi dormas? ĉu vi ne povis rigardi unu horon?
38 Viglu kaj pregxu, por ke vi ne eniru en tenton. La spirito vere estas preta, sed la karno estas malforta.
39 Kaj denove li foriris, kaj pregxis, kaj parolis la samajn vortojn.
40 Kaj kiam li revenis, li trovis ilin denove dormantaj (cxar iliaj okuloj estis pezaj), kaj ili ne sciis, kion respondi al li.

41 Kaj li venis la trian fojon, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu; suficxas, la horo venis; jen la Filo de homo estas transdonita en la manojn de pekuloj.
42 Leviĝu, ni iru; jen tiu, kiu min perfidas, estas proksima.
43 Kaj tuj, dum li ankoraux parolis, venis Judas, unu el la dek du, kaj kun li granda homamaso kun glavoj kaj bastonoj, de la cxefpastroj kaj skribistoj kaj pliagxuloj.
44 Kaj la perfidanto donis al ili signon, dirante:Kiun mi kisos, tiu estas li; prenu lin kaj forkonduku lin sendanĝere.
45 Kaj kiam li venis, li tuj iras al li, kaj diris: Majstro, sinjoro; kaj kisis lin.
46 Kaj ili metis sur lin la manojn kaj prenis lin.
47 Kaj unu el la apudstarantoj eltiris glavon kaj frapis sklavon de la cxefpastro kaj detrancxis lian orelon.
48 Kaj Jesuo responde diris al ili: Çu vi elvenis, kiel kontraŭ ŭtelisto, kun glavoj kaj bastonoj, por kapti min?
49 Ĉiutage mi estis kun vi en la templo instruante, kaj vi ne prenis min; sed la Skriboj devas plenumiĝi.
50 Kaj ĉiuj forlasis lin kaj forkuris.
51 Kaj sekvis lin unu junulo, havanta tolaĵon ĵetitan ĉirkaŭ sian nudan korpon; kaj la junuloj kaptis lin:
52 Kaj li forlasis la tolaĵon, kaj forkuris de ili nuda.
53 Kaj ili forkondukis Jesuon al la cxefpastro; kaj kun li kunvenis cxiuj cxefpastroj kaj pliagxuloj kaj skribistoj.
54 Kaj Petro sekvis lin malproksime, gxis la palaco de la cxefpastro; kaj sidis kun la servistoj, kaj sin varmigis cxe la fajro.
55 Kaj la cxefpastroj kaj la tuta sinedrio sercxis ateston kontraux Jesuo, por mortigi lin; kaj trovis neniun.
56 Çar multaj malveran ateston kontraŭ li, sed ilia atesto ne konsentis.
57 Kaj iuj leviĝis kaj atestis kontraŭ li malveran, dirante:
58 Ni auxdis lin diri: Mi detruos cxi tiun sanktejon manfaritan, kaj post tri tagoj mi konstruos alian manfaritan.
59 Sed ankaŭ ilia atestanto ne interkonsentis.
60 Kaj la cxefpastro starigxis en la mezo, kaj demandis Jesuon, dirante:CXu vi respondas nenion? kio estas tio, kion ĉi tiuj atestas kontraŭ vi?
61 Sed li silentis, kaj nenion respondis. Denove la ĉefpastro demandis lin, kaj diris al li: Ĉu vi estas la Kristo, la Filo de la Benato?
62 Kaj Jesuo diris: Mi estas; kaj vi vidos la Filon de homo, sidantan dekstre de la Potenco, kaj venantan en la nuboj de la cxielo.
63 Tiam la cxefpastro dissxiris siajn vestojn, kaj diris:Kion ni bezonas pluajn atestantojn?
64 Vi auxdis la blasfemon; kion vi pensas? Kaj ĉiuj kondamnis lin esti kulpa de morto.
65 Kaj iuj komencis kraĉi sur lin kaj kovri lian vizaĝon kaj frapi lin, kaj diri al li: Profetu; kaj la servantoj batis lin per la manplatoj.
66 Kaj dum Petro estis malsupre en la palaco, venis unu el la servistinoj de la cxefpastro;
67 Kaj kiam ŝi vidis Petron sin varmiganta, ŝi rigardis lin, kaj diris: Kaj vi ankaŭ estis kun Jesuo la Nazaretano.
68 Sed li malkonfesis, dirante: Mi ne scias, kaj mi ne komprenas, kion vi diras. Kaj li eliris en la portiko; kaj la koko kriis.
69 Kaj unu servantino lin revidis, kaj komencis diri al la apudstarantoj: Ĉi tiu estas unu el ili.
70 Kaj li denove malkonfesis. Kaj iom poste la apudstarantoj denove diris al Petro:Certe vi estas unu el ili; ĉar vi estas Galileano, kaj via parolo kongruas kun tio.
71 Sed li komencis malbeni kaj jxuri, dirante:Mi ne konas cxi tiun viron, pri kiu vi parolas.
72 Kaj la duan fojon kriis koko. Kaj Petro rememoris la vorton, kiun Jesuo diris al li: Antaux ol dufoje krios koko, vi trifoje malkonfesos min. Kaj pensinte pri tio, li ploris.

ĈAPITRO 15

1 Kaj tuj matene la ĉefpastroj interkonsiliĝis kun la pliaĝuloj kaj skribistoj kaj la tuta sinedrio, kaj ligis Jesuon kaj forportis lin kaj transdonis lin al Pilato.
2 Kaj Pilato demandis lin: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj li responde diris al li: Vi tion diras.
3 Kaj la cxefpastroj akuzis lin pri multaj aferoj; sed li nenion respondis.
4 Kaj Pilato denove demandis lin, dirante: Ĉu vi respondas nenion? jen kiom da aferoj ili atestas kontraux vi.
5 Sed Jesuo tamen nenion respondis; tiel ke Pilato miris.
6 Kaj en tiu festo li liberigis al ili unu malliberulon, kiun ajn ili deziris.
7 Kaj estis unu, nomata Barabas, kiu kuŭis ligita kun tiuj, kiuj ribelis kun li, kiuj faris murdon en la ribelo.
8 Kaj la homamaso, krianta, komencis peti, ke li faru tiel, kiel li iam faris al ili.
9 Sed Pilato respondis al ili, dirante: Ĉu vi volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj?
10 Ĉar li sciis, ke la ĉefpastroj transdonis lin pro envio.
11 Sed la cxefpastroj instigis la popolon, ke li prefere liberigu al ili Barabason.
12 Kaj Pilato respondis kaj diris denove al ili: Kion do vi volas, ke mi faru al tiu, kiun vi nomas Reĝo de la Judoj?
13 Kaj ili denove kriis:Krucumu lin.
14 Tiam Pilato diris al ili:Kial, kian malbonon li faris? Kaj ili des pli forte kriis:Krucumu lin.
15 Kaj Pilato, volante kontentigi la homamason, liberigis al ili Barabason, kaj transdonis Jesuon, skurgxinte lin, por esti krucumita.
16 Kaj la soldatoj forkondukis lin en la salonon, nomatan Pretorio; kaj ili kunvokas la tutan bandon.
17 Kaj ili vestis lin per purpuro, kaj plektis dornan kronon kaj metis ĝin ĉirkaŭ lian kapon;
18 Kaj komencis saluti lin: Saluton, Regxo de la Judoj!
19 Kaj ili frapis lin sur la kapon per kano, kaj kracxis sur lin, kaj klininte siajn genuojn, adorklinigxis al li.
20 Kaj mokinte lin, ili deprenis de li la purpuron kaj metis sur lin liajn proprajn vestojn, kaj elkondukis lin, por krucumi lin.
21 Kaj ili devigis unu Simonon Kirenanon, kiu preterpasis, elirinte el la kamparo, la patron de Aleksandro kaj Rufo, porti sian krucon.
22 Kaj oni venigis lin al la loko Golgota, kio signifas, Loko de kranio.
23 Kaj oni donis al li trinki vinon miksitan kun mirho; sed li ne ricevis.
24 Kaj krucuminte lin, ili disdividis liajn vestojn, lotante sur ili, kion ĉiu devas preni.
25 Kaj estis la tria horo, kaj ili krucumis lin.
26 Kaj la surskribo de lia akuzo estis surskribita: LA REĜO DE LA JUDOJ.

27 Kaj kun li ili krucumas du sxtelistojn; unu dekstre, kaj la alia maldekstre.
28 Kaj plenumigxis la Skribo, kiu diras:Kaj li estis kalkulita inter la krimuloj.
29 Kaj la preterpasantoj insultis lin, balancante la kapon, kaj dirante: Ha!
30 Savu vin, kaj malsupreniru de la kruco.
31 Tiel same ankaux la cxefpastroj mokante diris inter si kun la skribistoj: Aliajn li savis; sin li ne povas savi.
32 Kristo, Regxo de Izrael, malsupreniru nun de la kruco, por ke ni vidu kaj kredu. Kaj tiuj, kiuj estis kun li krucumitaj, insultis lin.
33 Kaj kiam venis la sesa horo, farigxis mallumo super la tuta lando gxis la nauxa horo.
34 Kaj en la nauxa horo Jesuo kriis per lauxta vocxo, dirante: Eloi, Eloi, lamao sabahxtani? tio estas, mia Dio, mia Dio, kial Vi min forlasis?
35 Kaj iuj el la apudstarantoj, auxdinte, diris:Jen li vokas Elija.
36 Kaj unu kuris kaj plenigis spongon per vinagro kaj metis gxin sur kanon, kaj donis al li trinki, dirante: Lasu; ni vidu, ĉu Elija venos, por demeti lin.
37 Kaj Jesuo kriis per lauxta vocxo, kaj ellasis la spiriton.
38 Kaj la kurteno de la templo dissxirigxis en du partojn de supre gxis malsupre.
39 Kaj kiam la centestro, kiu staris kontraŭ li, vidis, ke li tiel krias kaj forlasas la spiriton, li diris:Vere çi tiu viro estis Filo de Dio.
40 Estis ankaux virinoj, rigardantaj malproksime; inter kiuj estis Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo la Malgranda kaj de Joses, kaj Salomeo;
41 (Kiuj ankaux, kiam li estis en Galileo, sekvis lin kaj servis al li;) kaj multaj aliaj virinoj, kiuj supreniris kun li en Jerusalemon.
42 Kaj nun kiam vesperiĝis, ĉar estis la preparado, tio estas, la tagon antaŭ la sabato,
43 Venis Jozef el Arimateo, honorinda konsilisto, kiu ankaux atendis la regnon de Dio, kaj kuragxe eniris al Pilato, kaj sopiris la korpon de Jesuo.
44 Kaj Pilato miris, cxu li jam mortis; kaj alvokinte al si la centestron, li demandis lin, cxu li jam delonge mortis.
45 Kaj kiam li sciis tion de la centestro, li donis la korpon al Jozef.
46 Kaj li acxetis tolajxon, kaj deprenis lin kaj envolvis lin en la tolajxo kaj metis lin en tombon, kiu estis elhakita el roko, kaj rulis sxtonon al la pordo de la tombo.
47 Kaj Maria Magdalena kaj Maria, la patrino de Joses, vidis, kie li estas metita.

ĈAPITRO 16

1 Kaj kiam pasis la sabato, Maria Magdalena kaj Maria, la patrino de Jakobo, kaj Salome, aĉetis aromaĵojn, por veni kaj sanktolei lin.
2 Kaj tre frue en la unua tago de la semajno ili venis al la tombo ĉe la sunleviĝo.
3 Kaj ili diris inter si: Kiu derulos por ni la sxtonon de la pordo de la tombo?
4 Kaj kiam ili rigardis, ili vidis, ke la sxtono estas derulita; cxar gxi estis tre granda.
5 Kaj enirinte en la tombon, ili vidis junulon sidantan dekstre, vestitan per longa blanka vesto; kaj ili ektimis.
6 Kaj li diris al ili: Ne timu; vi sercxas Jesuon, la Nazaretonan, la krucumitan; li ne estas ĉi tie: jen la loko, kie oni lin kuŝigis.
7 Sed iru, diru al liaj disĉiploj kaj al Petro, ke li iras antaŭ vi en Galileon; tie vi vidos lin, kiel li diris al vi.
8 Kaj ili rapide eliris, kaj forkuris el la tombo; cxar ili ektremis kaj miregis; kaj ili diris nenion al iu; ĉar ili timis.
9 Kaj kiam Jesuo levigxis frue en la unua tago de la semajno, li aperis unue al Maria Magdalena, el kiu li elpelis sep demonojn.
10 Kaj ŝi iris kaj rakontis al tiuj, kiuj estis kun li, dum ili funebris kaj ploris.
11 Kaj ili, auxdinte, ke li vivas, kaj estis viditaj de sxi, ne kredis.
12 Poste li aperis aliforme al du el ili, dum ili iradis kaj iris en la kamparon.
13 Kaj ili iris kaj rakontis tion al la ceteraj; kaj ili ne kredis al ili.
14 Poste li aperis al la dek unu, kiam ili sidis ĉe manĝo, kaj riproĉis ilin per ilia nekredemo kaj malmoleco de koro, ĉar ili ne kredis tiujn, kiuj vidis lin post lia releviĝo.
15 Kaj li diris al ili: Iru en la tutan mondon, kaj prediku la evangelion al çiu kreitaĵo.
16 Kiu kredos kaj baptigxos, tiu estos savita; sed kiu ne kredos, tiu estos kondamnita.
17 Kaj ĉi tiuj signoj sekvos la kredantojn; En mia nomo ili elpelos demonojn; ili parolos novajn lingvojn;
18 Ili prenos serpentojn; kaj se ili trinkos ion mortigan, tio ne difektos ilin; ili metos la manojn sur malsanulojn, kaj ili resaniĝos.
19 Tiam do, kiam la Sinjoro parolis al ili, li estis ricevita supren en la ĉielon, kaj sidiĝis dekstre de Dio.
20 Kaj ili eliris, kaj predikis ĉie, la Sinjoro laborante kun ili kaj konfirmante la vorton per signoj sekvantaj. Amen.

La Evangelio laŭ Luko

ĈAPITRO 1

1 Ĉar multaj prenis en la manon prezenti en ordo deklaron pri tio, kio estas tre certe kredata inter ni,
2 kiel ili transdonis al ni, kiuj de la komenco estis okulaj atestantoj kaj servantoj de la vorto;
3 Ankaux al mi sxajnis bone, havante de la komenco perfektan komprenon pri cxio, skribi al vi en ordo, tre bonega Teofilo,
4 por ke vi sciu la certecon de tiuj aferoj, pri kiuj vi estis instruitaj.
5 Estis en la tempo de Herodo, reĝo de Judujo, unu pastro, nomata Zeĥarja, el la familio de Abija; kaj lia edzino estis el la filinoj de Aaron, kaj ŝia nomo estis Elizabeto.
6 Kaj ili ambaux estis justaj antaux Dio, irantaj laux cxiuj ordonoj kaj legxoj de la Eternulo senriprocxaj.
7 Kaj ili ne havis infanon, cxar Elizabeto estis senfrukta, kaj ili ambaux jam havis la agxon de la agxo.
8 Kaj okazis, ke dum li plenumis la pastron antaŭ Dio laŭ la ordo de sia agado,
9 Laŭ la kutimo de la pastro, lia loto estis incensi, kiam li eniris en la templon de la Eternulo.
10 Kaj la tuta homamaso de la popolo pregxis ekstere en la tempo de la incensado.
11 Kaj aperis al li anĝelo de la Eternulo, staranta dekstre de la altaro de incensado.
12 Kaj kiam Zehxarja lin vidis, li maltrankviligxis, kaj timo falis sur lin.
13 Sed la anĝelo diris al li: Ne timu, Zeĥarja, ĉar via preĝo estas aŭdita; kaj via edzino Elizabeto naskos al vi filon, kaj vi donos al li la nomon Johano.
14 Kaj vi havos gxojon kaj gxojon; kaj multaj ĝojos pri lia naskiĝo.
15 Ĉar li estos granda antaŭ la Eternulo, kaj vinon nek ebriigaĵon li ne trinkos; kaj li estos plenigita de la Sankta Spirito, de la ventro de sia patrino.
16 Kaj multajn el la Izraelidoj li turnos al la Eternulo, ilia Dio.
17 Kaj li iros antaux li en la spirito kaj potenco de Elija, por turni la korojn de la patroj al la infanoj kaj la malobeemajn al la sagxeco de la justuloj; por pretigi popolon pretan por la Eternulo.
18 Kaj Zehxarja diris al la angxelo: Per kio mi tion scios? çar mi estas maljunulo, kaj mia edzino jam havas a on.
19 Kaj la anĝelo responde diris al li: Mi estas Gabriel, kiu staras antaŭ Dio; kaj estas sendita, por paroli al vi kaj anonci al vi ĉi tiun bonan novaĵon.
20 Kaj jen vi estos muta kaj ne povos paroli, gxis la tago, kiam cxi tio estos plenumita, cxar vi ne kredas miajn vortojn, kiuj plenumigxos en ilia tempo.
21 Kaj la popolo atendis Zeĥarjan, kaj miris, ke li tiel longe restis en la templo.
22 Kaj kiam li eliris, li ne povis paroli al ili; kaj ili komprenis, ke li vidis vizion en la templo;
23 Kaj okazis, ke, kiam la tagoj de lia servado finiĝis, li foriris al sia domo.
24 Kaj post tiuj tagoj lia edzino Elizabeto gravediĝis, kaj kaŝis sin kvin monatojn, dirante:
25 Tiel agis kun mi la Eternulo en la tagoj, kiam Li rigardis min, Por forigi mian malhonoron inter la homoj.
26 Kaj en la sesa monato la anĝelo Gabriel estis sendita de Dio al urbo Galilea, nomata Nazaret;
27 Al virgulino, edziniĝinta al viro, kies nomo estis Jozef, el la domo de David; kaj la nomo de la virgulino estis Maria.
28 Kaj la anĝelo eniris al ŝi, kaj diris: Saluton, vi, kiu estas tre favorata, la Sinjoro estas kun vi; benata vi estas inter virinoj.
29 Kaj kiam ŝi vidis lin, ŝi maltrankviliĝis pro lia diro, kaj pripensis, kia estas ĉi tiu saluto.
30 Kaj la anĝelo diris al ŝi: Ne timu, Maria, ĉar vi trovis favoron ĉe Dio.
31 Kaj jen vi gravedigxos en via ventro kaj naskos filon, kaj vi donos al li la nomon JESUO.
32 Li estos granda, kaj estos nomata Filo de la Plejaltulo; kaj Dio la Sinjoro donos al li la tronon de sia patro David;
33 Kaj li reĝos super la domo de Jakob eterne; kaj lia regno ne havos finon.
34 Tiam Maria diris al la anĝelo: Kiel ĉi tio estos, ĉar mi ne konas viron?
35 Kaj la anĝelo respondis kaj diris al ŝi: La Sankta Spirito venos sur vin, kaj la potenco de la Plejaltulo superombros vin;
36 Kaj jen via kuzino Elizabeto ankaŭ gravedigis filon en sia maljuneco; kaj ĉi tiu estas la sesa monato ĉe ŝi, kiu estis nomita senfrukta.
37 Ĉar ĉe Dio nenio estos neebla.
38 Kaj Maria diris: Jen la sklavino de la Sinjoro; estu al mi laux Via vorto. Kaj la anĝelo foriris de ŝi.
39 Kaj Maria levigxis en tiuj tagoj, kaj iris rapide sur la monton, en urbon de Judujo;
40 Kaj li eniris en la domon de Zeĥarja, kaj salutis Elizabeton.
41 Kaj okazis, ke, kiam Elizabeto auxdis la saluton de Maria, la infaneto eksaltis en sia ventro; kaj Elizabeto pleniĝis de la Sankta Spirito;
42 Kaj ŝi ekparolis per laŭta voĉo, kaj diris: Benata vi estas inter virinoj, kaj benata estas la frukto de via ventro.
43 Kaj de kie estas al mi tio, ke la patrino de mia Sinjoro venu al mi?
44 Ĉar jen, kiam la voĉo de via saluto eksonis en miajn orelojn, la infaneto pro ĝojo eksaltis en mia ventro.
45 Kaj felicxa estas sxi, kiu kredis; cxar plenumigxos tio, kion oni diris al sxi de la Sinjoro.
46 Kaj Maria diris: Mia animo altigas la Sinjoron,
47 Kaj mia spirito gxojis pri Dio, mia Savanto.
48 Ĉar li rigardis la humilecon de sia sklavino; ĉar jen de nun ĉiuj generacioj nomos min feliĉa.
49 Ĉar la Potenculo faris al mi grandajn aferojn; kaj sankta estas Lia nomo.
50 Kaj Lia favorkoreco estas al tiuj, kiuj Lin timas de generacio al generacio.
51 Li montris forton per Sia brako; Li disjxetis la fierulojn en la penson de ilia koro.
52 Li forigis la potenculojn de iliaj seĝoj, Kaj altigis la malaltulojn.
53 Malsatulojn Li plenigis per bonajxoj; kaj la ricxulojn Li forsendis malplenajn.

54 Li helpis Sian servanton Izrael, Rememorante Sian favorkorecon;
55 Kiel Li parolis al niaj patroj, al Abraham kaj al lia idaro por eterne.
56 Kaj Maria restis kun ŝi ĉirkaŭ tri monatoj, kaj revenis al sia domo.
57 Nun venis la plena tempo por Elizabeto, por ke ŝi estu naskiĝa; kaj ŝi naskis filon.
58 Kaj ŝiaj najbaroj kaj ŝiaj kuzoj aŭdis, ke la Eternulo faris al ŝi grandan kompaton; kaj ili ĝojis kun ŝi.
59 Kaj okazis, ke en la oka tago oni venis, por cirkumcidi la infanon; kaj oni donis al li la nomon Zeĥarja, laŭ la nomo de lia patro.
60 Kaj lia patrino respondis kaj diris: Ne; sed li estos nomata Johano.
61 Kaj ili diris al ŝi: Neniu el via parencaro estas nomata per ĉi tiu nomo.
62 Kaj ili faris signojn al lia patro, kiel li volas, ke li voku lin.
63 Kaj li petis skribtablon, kaj skribis, dirante:Lia nomo estas Johano. Kaj ili miris ĉiujn.
64 Kaj lia buŝo tuj malfermiĝis, kaj lia langо malligiĝis, kaj li parolis kaj laŭdis Dion.
65 Kaj timo venis sur cxiujn, kiuj logxis cxirkaux ili, kaj cxiuj cxi tiuj diroj disvastigxis sur la tuta monto de Judujo.
66 Kaj ĉiuj, kiuj aŭdis ilin, metis ilin en sian koron, dirante: Kia infano estos ĉi tiu? Kaj la mano de la Eternulo estis kun li.
67 Kaj lia patro Zeĥarja pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj profetis, dirante:
68 Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael; ĉar Li vizitis kaj elaĉetis Sian popolon,
69 Kaj li levis por ni kornon de savo en la domo de Sia servanto David;
70 Kiel Li parolis per la buŝo de Siaj sanktaj profetoj, kiuj estis de la komenco de la mondo:
71 por ke ni estu savitaj de niaj malamikoj kaj de la mano de ĉiuj, kiuj nin malamas;
72 Por plenumi la favorkorecon promesitan al niaj patroj, Kaj por memori Lian sanktan interligon;
73 La ĵuro, kiun li ĵuris al nia patro Abraham,
74 ke Li donu al ni, ke ni, savitaj el la mano de niaj malamikoj, servu al Li sen timo;
75 En sankteco kaj justeco antaŭ Li, ĉiuj tagoj de nia vivo.
76 Kaj vi, infano, estos nomata profeto de la Plejaltulo; ĉar vi iros antaŭ la Eternulo, por prepari Liajn vojojn;
77 Por doni scion pri savo al Sia popolo per la pardonado de iliaj pekoj,
78 Per la favorkoreco de nia Dio; per kiu la tagiĝo de supre vizitis nin,
79 Por lumi al tiuj, kiuj sidas en mallumo kaj en ombro de morto, Por gvidi niajn piedojn sur la vojon de paco.
80 Kaj la infano kreskis kaj fortigxis en spirito, kaj restis en la dezertoj gxis la tago, kiam lia elmontro al Izrael.

ĈAPITRO 2

1 Kaj okazis en tiuj tagoj, ke eliris dekreto de Cezaro Aŭgusto, ke la tuta mondo estu taksata.
2 (Kaj ĉi tiu imposto estis unuafoje farita, kiam Kirenio estis guberniestro de Sirio.)
3 Kaj ĉiuj iris por esti impostoj, ĉiu en sian urbon.
4 Kaj Jozef ankaŭ supreniris el Galileo, el la urbo Nazaret, en Judujon, al la urbo de David, kiu estas nomata Bet-Leĥem; (ĉar li estis el la domo kaj gento de David:)
5 por esti imposto kun Maria, lia edzino, graveda.
6 Kaj tiel okazis, ke dum ili estis tie, finiĝis la tagoj, por ke ŝi naskos.
7 Kaj sxi naskis sian unuenaskiton, kaj cxirkauxvindis lin kaj kusxigis lin en staltrogon; ĉar ne estis loko por ili en la gastejo.
8 Kaj estis en la sama lando pasxtistoj, logxantaj sur la kampo, gardantaj siajn sxafojn nokte.
9 Kaj jen angxelo de la Eternulo venis sur ilin, kaj la gloro de la Eternulo brilis cxirkaux ili; kaj ili forte ektimis.
10 Kaj la anĝelo diris al ili: Ne timu; ĉar jen mi anoncas al vi bonan sciigon de granda ĝojo, kiu estos por ĉiuj popoloj.
11 Cxar al vi naskigxis hodiaux en la urbo de David Savanto, kiu estas Kristo, la Sinjoro.
12 Kaj ĉi tio estos por vi signo; Vi trovos la infaneton envolvitan en vindaĵojn, kuŝantan en staltrogo.
13 Kaj subite estis kun la anĝelo homamaso de la ĉiela armeo, laŭdante Dion, kaj dirante:
14 Gloro al Dio en la alto, kaj sur la tero paco, bonvolo al homoj.
15 Kaj kiam la angxeloj foriris de ili en la cxielon, la pasxtistoj diris unu al la alia: Ni iru nun gxis Bet-Lehxem, kaj vidu cxi tiun okazintajxon, kiun la Sinjoro konigis. ni.
16 Kaj ili venis rapide, kaj trovis Maria kaj Jozefon, kaj la infaneton kusxantan en staltrogo.
17 Kaj tion vidinte, ili konigis la diron, kiu estis dirita al ili pri çi tiu infano.
18 Kaj ĉiuj, kiuj tion aŭdis, miris pri tio, kion rakontis al ili la paŝtistoj.
19 Sed Maria konservis cxion tion, kaj pripensis ilin en sia koro.
20 Kaj la paŝtistoj revenis, glorante kaj laŭdante Dion pro ĉio, kion ili aŭdis kaj vidis, kiel estis dirite al ili.
21 Kaj kiam pasigxis ok tagoj por la cirkumcido de la infano, oni donis al li la nomon JESUO, kiu estis tiel nomata de la angxelo, antaux ol li estis gravedigxis en la ventro.
22 Kaj kiam finiĝis la tagoj de ŝia puriĝo laŭ la instruo de Moseo, oni venigis lin en Jerusalemon, por prezenti lin al la Eternulo;
23 (Kiel estas skribite en la leĝo de la Eternulo: Ĉiu virseksulo, kiu malfermas la ventron, estos nomata sankta al la Eternulo;)
24 Kaj por alporti oferon laux tio, kio estas dirita en la instruo de la Eternulo: Paro da turtoj aux du kolombidoj.
25 Kaj jen en Jerusalem estis viro, kies nomo estis Simeon; kaj tiu sama viro estis justa kaj pia, atendante la konsolon de Izrael; kaj la Sankta Spirito estis sur li.
26 Kaj estis malkaŝite al li de la Sankta Spirito, ke li ne vidos morton, antaŭ ol li estis vidinta la Kriston de la Sinjoro.
27 Kaj li venis per la Spirito en la templon; kaj kiam la gepatroj enkondukis la infanon Jesuo, por fari por li laux la kutimo de la legxo,
28 Tiam li prenis lin sur siajn brakojn, kaj benis Dion, kaj diris:
29 Sinjoro, nun Vi permesu al Via sklavo foriri en paco, konforme al Via vorto;
30 Ĉar miaj okuloj vidis Vian savon,

31 kiun Vi pretigis antaŭ la vizaĝo de ĉiuj popoloj;
32 Lumo por lumigi la nacianojn, Kaj la gloro de Via popolo Izrael.
33 Kaj Jozef kaj lia patrino miris pri tio, kio estis dirita pri li.
34 Kaj Simeon ilin benis, kaj diris al sia patrino Maria: Jen ĉi tiu infano estas preta por la falo kaj releviĝo de multaj en Izrael; kaj por signo, kiu estos kontraŭparolata;
35 (Jes, glavo trapikos ankaux vian propran animon), por ke malkasxigxu la pensoj de multaj koroj.
36 Kaj estis unu Anna, profetino, filino de Fanuel, el la tribo de Aser; ŝi estis en granda aĝo, kaj vivis kun edzo sep jarojn de sia virgeco;
37 Kaj ŝi estis vidvino ĉirkaŭ okdek kvar jarojn, kiu ne foriris de la templo, sed servadis al Dio per fastoj kaj preĝoj nokte kaj tage.
38 Kaj sxi venante en tiu momento, dankis same la Eternulon, kaj parolis pri Li al cxiuj, kiuj atendis elacxeton en Jerusalem.
39 Kaj plenuminte cxion laux la legxo de la Sinjoro, ili revenis en Galileon, al sia urbo Nazaret.
40 Kaj la infano kreskis kaj fortigxis en spirito, plena de sagxo; kaj la graco de Dio estis sur li.
41 Kaj liaj gepatroj iris ĉiujare al Jerusalem ĉe la Paska festo.
42 Kaj kiam li havis la agxon de dek du jaroj, ili supreniris al Jerusalem laux la kutimo de la festo.
43 Kaj kiam ili pasigis la tagojn, kiam ili revenis, la knabo Jesuo restis en Jerusalem; kaj Jozef kaj lia patrino ne sciis pri tio.
44 Sed ili, supozante, ke li estas en la homamaso, iris unu tagon; kaj ili serĉis lin inter siaj parencoj kaj konatoj.
45 Kaj ne trovinte lin, ili returnis sin al Jerusalem, sercxante lin.
46 Kaj okazis, ke post tri tagoj ili trovis lin en la templo, sidantan meze de la doktoroj, kaj aŭskultante ilin kaj demandante ilin.
47 Kaj ĉiuj, kiuj lin aŭdis, miregis pro lia kompreno kaj respondoj.
48 Kaj vidante lin, ili miris; kaj lia patrino diris al li: Filo, kial vi tiel agis kun ni? jen via patro kaj mi sercxis vin kun malgxojo.
49 Kaj li diris al ili: Kial vi min sercxis? ĉu vi ne scias, ke mi devas okupiĝi pri la aferoj de mia Patro?
50 Kaj ili ne komprenis la diron, kiun li diris al ili.
51 Kaj li malsupreniris kun ili, kaj venis Nazareton, kaj estis submetita al ili; sed lia patrino konservis ĉiujn ĉi tiujn dirojn en sia koro.
52 Kaj Jesuo kreskis en sagxeco kaj staturo kaj en favoro antaux Dio kaj homoj.

ĈAPITRO 3

1 En la dek-kvina jaro de la reĝado de Tiberio Cezaro, Poncio Pilato estis reganto de Judujo, kaj Herodo estis tetrarĥo de Galileo, kaj lia frato Filipo tetrarĥo de Itureo kaj de la regiono de Traĥonito, kaj Lisania, tetrarĥo de Abileno,
2 Anas kaj Kajafas estis la cxefpastroj, kaj la vorto de Dio aperis al Johano, filo de Zehxarja, en la dezerto.
3 Kaj li venis en la tutan landon ĉirkaŭ Jordan, predikante la bapton de pento por la pardono de pekoj;
4 Kiel estas skribite en la libro de vortoj de la profeto Jesaja, jene: Voĉo de krianto en la dezerto: Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn vojojn.
5 Ĉiu valo pleniĝos, kaj ĉiu monto kaj monteto malaltiĝos; kaj la malrektaj fariĝos rektaj, kaj la malglataj vojoj glatiĝos;
6 Kaj cxiu karno vidos la savon de Dio.
7 Tiam li diris al la homamaso, kiu eliris, por esti baptita de li: Ho vipuridoj, kiu avertis vin, ke vi forkuru de la venonta kolero?
8 Donu do fruktojn indajn je pento, kaj ne komencu diri en vi: Ni havas Abrahamon kiel patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio povas el ĉi tiuj ŝtonoj starigi filojn al Abraham.
9 Kaj nun ankaux la hakilo estas metita al la radiko de la arboj; cxiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakita kaj jxetita en fajron.
10 Kaj la homamaso demandis lin, dirante: Kion do ni faru?
11 Li respondis kaj diris al ili:Kiu havas du tunikojn, tiu donu al tiu, kiu ne havas; kaj kiu havas manĝaĵon, tiu faru same.
12 Tiam venis ankaux impostistoj, por esti baptitaj, kaj diris al li:Majstro, kion ni faru?
13 Kaj li diris al ili: Ne ekzaktu pli ol tion, kio estas destinita al vi.
14 Kaj ankaux la soldatoj demandis lin, dirante:Kaj kion ni faru? Kaj li diris al ili:Neniu perfortu, kaj neniun akuzu mensoge; kaj estu kontenta pri via salajro.
15 Kaj dum la homamaso atendis, kaj cxiuj homoj meditis en siaj koroj pri Johano, cxu li estas la Kristo aux ne;
16 Johano respondis, dirante al ĉiuj: Mi ja vin baptas per akvo; sed venas unu pli potenca ol mi, kies rimenon de la ŝuoj mi ne estas inda mallaŭdi; li vin baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro;
17 kies ventumilo estas en lia mano, kaj li purigos sian plankon kaj kolektos la tritikon en sian grenejon; sed la grenventumaĵon li forbruligos per fajro neestingebla.
18 Kaj multajn aliajn aferojn en sia admono li predikis al la popolo.
19 Sed Herodo, la tetrarĥo, riproĉite de li pro Herodias, la edzino de sia frato Filipo, kaj pro ĉiuj malbonoj, kiujn faris Herodo,
20 Aldonis ankoraŭ ĉi tion antaŭ ĉio, ke li enfermis Johanon en malliberejo.
21 Kaj kiam la tuta homamaso estis baptita, okazis, ke Jesuo ankaŭ baptite kaj pre ante, malfermi is la çielo;
22 Kaj la Sankta Spirito malsupreniris sur lin en korpa formo kiel kolombo, kaj venis voĉo el la ĉielo, kiu diris: Vi estas Mia Filo amata; en vi mi plezuras.
23 Kaj Jesuo mem komencis havi la aĝon de ĉirkaŭ tridek jaroj, estante (kiel oni supozis) filo de Jozef, kiu estis filo de Heli;
24 kiu estis la filo de Matat, kiu estis la filo de Levi, kiu estis la filo de Melki, kiu estis la filo de Janna, kiu estis la filo de Jozef,
25 kiu estis la filo de Matatja, kiu estis la filo de Amos, kiu estis la filo de Naum, kiu estis la filo de Esli, kiu estis la filo de Nagge,
26 kiu estis la filo de Maat, kiu estis la filo de Matatja, kiu estis la filo de Semei, kiu estis la filo de Jozef, kiu estis la filo de Jehuda,

27 kiu estis la filo de Joana, kiu estis la filo de Resa, kiu estis la filo de Zorobabel, kiu estis la filo de Salatiel, kiu estis la filo de Neri,
28 kiu estis la filo de Melki, kiu estis la filo de Adi, kiu estis la filo de Kosam, kiu estis la filo de Elmodam, kiu estis la filo de Er,
29 kiu estis la filo de Jozef, kiu estis la filo de Eliezer, kiu estis la filo de Jorim, kiu estis la filo de Matat, kiu estis la filo de Levi;
30 kiu estis la filo de Simeon, kiu estis la filo de Jehuda, kiu estis la filo de Jozef, kiu estis la filo de Jonan, kiu estis la filo de Eljakim,
31 kiu estis la filo de Melea, kiu estis la filo de Menan, kiu estis la filo de Matata, kiu estis la filo de Natan, kiu estis la filo de David,
32 kiu estis la filo de Jiŝaj, kiu estis la filo de Obed, kiu estis la filo de Booz, kiu estis la filo de Salmon, kiu estis la filo de Naasson,
33 kiu estis la filo de Aminadab, kiu estis la filo de Aram, kiu estis la filo de Esrom, kiu estis la filo de Fares, kiu estis la filo de Jehuda,
34 kiu estis la filo de Jakob, kiu estis la filo de Isaak, kiu estis la filo de Abraham, kiu estis la filo de Thara, kiu estis la filo de Naĥor,
35 kiu estis la filo de Saruĥ, kiu estis la filo de Ragaŭ, kiu estis la filo de Falek, kiu estis la filo de HXeber, kiu estis la filo de Sala,
36 kiu estis la filo de Kenan, kiu estis la filo de Arpaĥsad, kiu estis la filo de Ŝem, kiu estis la filo de Noa, kiu estis la filo de Lemeĥ,
37 kiu estis la filo de Matusala, kiu estis la filo de HXanohx, kiu estis la filo de Jared, kiu estis la filo de Maleleel, kiu estis la filo de Kenan,
38 kiu estis la filo de Enos, kiu estis la filo de Set, kiu estis la filo de Adam, kiu estis la filo de Dio.

ĈAPITRO 4

1 Kaj Jesuo, plena de la Sankta Spirito, revenis de Jordan, kaj estis kondukita de la Spirito en la dezerton;
2 estante tentata de la diablo kvardek tagojn. Kaj en tiuj tagoj li manĝis nenion; kaj kiam ili finiĝis, li poste malsatis.
3 Kaj la diablo diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu al cxi tiu sxtono, ke gxi farigxu pano.
4 Kaj Jesuo respondis al li, dirante: Estas skribite: Ne nur per pano vivos homo, sed per cxiu vorto de Dio.
5 Kaj la diablo, portante lin sur altan monton, montris al li ĉiujn regnojn de la mondo en momento da tempo.
6 Kaj la diablo diris al li: Mi donos al vi tutan cxi tiun potencon kaj ilian gloron; cxar tio estas transdonita al mi; kaj al kiu ajn mi volas, mi gxin donas.
7 Se vi do adorkliniĝos al mi, ĉio estos via.
8 Kaj Jesuo respondis kaj diris al li: Iru malantaux mi, Satano; cxar estas skribite:Al la Eternulo, via Dio, vi adorklinigxu, kaj al Li sola vi servu.
9 Kaj li venigis lin al Jerusalem, kaj starigis lin sur la pinto de la templo, kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, forjxetu vin malsupren de cxi tie;
10 Çar estas skribite: Siaj an eloj li ordonos pri vi, ke ili vin gardu;
11 Kaj en iliaj manoj ili portos vin, por ke vi ne frakasu vian piedon kontraŭ ŝtonon.
12 Kaj responde Jesuo diris al li: Estas dirite: Ne provu la Sinjoron, vian Dion.
13 Kaj kiam la diablo finis la tutan tenton, li foriris de li por kelka tempo.
14 Kaj Jesuo revenis en la potenco de la Spirito en Galileon; kaj famo pri li eliris tra la tuta ĉirkaŭaĵo.
15 Kaj li instruis en iliaj sinagogoj, glorata de ĉiuj.
16 Kaj li venis en Nazareton, kie li estis edukita; kaj, kiel lia kutimo, li eniris en la sinagogon en la sabato, kaj starigxis, por legi.
17 Kaj estis transdonita al li la libro de la profeto Jesaja. Kaj malferminte la libron, li trovis la lokon, kie ĝi estis skribita:
18 La Spirito de la Eternulo estas sur mi, cxar Li sanktoleis min, por prediki la evangelion al malricxuloj; Li sendis min, por resanigi la rompitajn korojn, por prediki savon al la kaptitoj kaj al blinduloj revivigon, por liberigi la vunditojn;
19 Por prediki la favoran jaron de la Eternulo.
20 Kaj li fermis la libron, kaj redonis gxin al la ministro, kaj sidigxis. Kaj la okuloj de ĉiuj, kiuj estis en la sinagogo, estis fiksitaj sur li.
21 Kaj li komencis diri al ili: Hodiaux cxi tiu Skribo plenumigxis en viaj oreloj.
22 Kaj ĉiuj atestis al li, kaj miris pri la gracovortoj, kiuj eliris el lia buŝo. Kaj ili diris:CXu cxi tiu ne estas la filo de Jozef?
23 Kaj li diris al ili: Vi certe diros al mi ĉi tiun proverbon: Kuracisto, sanigu vin; kion ajn ni aŭdis, fari en Kapernaum, faru ankaŭ ĉi tie en via lando.
24 Kaj li diris: Vere mi diras al vi: Neniu profeto estas akceptata en sia lando.
25 Sed mi diras al vi vere, ke multe da vidvinoj estis en Izrael en la tempo de Elija, kiam la cxielo estis fermita tri jarojn kaj ses monatojn, kiam estis granda malsato en la tuta lando;
26 Sed al neniu el ili estis sendita Elija, krom al Sarepta, urbo Cidon, al virino vidvino.
27 Kaj multaj lepruloj estis en Izrael en la tempo de la profeto Elisxa; kaj neniu el ili estis purigita, krom Naaman, la Siriano.
28 Kaj cxiuj en la sinagogo, auxdinte tion, plenigxis de kolero;
29 Kaj levigxis, kaj elpelis lin el la urbo, kaj kondukis lin al la pinto de la monteto, sur kiu ilia urbo estis konstruita, por ke ili faligu lin malsupren.
30 Sed trairinte meze de ili, li iris sian vojon,
31 Kaj malsupreniris al Kapernaum, urbo de Galileo, kaj instruis ilin en la sabato.
32 Kaj ili miris pri lia instruado, ĉar lia vorto estis kun potenco.
33 Kaj en la sinagogo estis viro, kiu havis spiriton de malpura diablo, kaj kriis per lauxta vocxo:
34 dirante:Lasu nin; kio estas inter ni kun vi, ho Jesuo Nazaretano? ĉu vi venis, por pereigi nin? Mi scias vin, kiu vi estas; la Sanktulo de Dio.
35 Kaj Jesuo admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li. Kaj kiam la diablo ĵetis lin en la mezon, li eliris el li kaj ne vundis lin.
36 Kaj ĉiuj miregis, kaj parolis inter si, dirante: Kia vorto estas ĉi tio! cxar kun auxtoritato kaj potenco li ordonas al la malpuraj spiritoj, kaj ili eliras.

37 Kaj la famo pri li disvastiĝis en ĉiujn lokojn de la lando ĉirkaŭe.
38 Kaj li levigxis el la sinagogo, kaj eniris en la domon de Simon. Kaj la patrino de la edzino de Simon estis prenita de granda febro; kaj ili petegis lin pri ŝi.
39 Kaj li staris super sxi kaj admonis la febron; kaj gxi forlasis sxin; kaj sxi tuj levigxis kaj servis al ili.
40 Kaj kiam la suno subirigxis, cxiuj havantaj malsanulojn kun diversaj malsanoj venigis ilin al li; kaj li metis la manojn sur ĉiun el ili kaj sanigis ilin.
41 Kaj el multaj eliris demonoj, kriante, kaj dirante: Vi estas la Filo de Dio. Kaj li riprocxante ilin ne permesis al ili paroli; cxar ili sciis, ke li estas Kristo.
42 Kaj kiam tagiĝis, li foriris kaj iris en dezertan lokon; kaj la popolo serĉis lin, kaj venis al li kaj haltigis lin, por ke li ne foriru de ili.
43 Kaj li diris al ili: Mi devas prediki la regnon de Dio ankaux al aliaj urboj; cxar tial mi estas sendita.
44 Kaj li predikis en la sinagogoj de Galileo.

ĈAPITRO 5

1 Kaj dum la homamaso premis lin, por auxdi la vorton de Dio, li staris apud la lago Genesaret;
2 Kaj li vidis du sxipojn starantajn apud la lago; sed la fisxistoj eliris el ili kaj lavis siajn retojn.
3 Kaj li eniris en unu el la sxipoj, kiu estis de Simon, kaj pregxis, ke li iom elpelu el la tero. Kaj li sidiĝis, kaj instruis la homojn el la ŝipo.
4 Kaj kiam li ĉesis paroli, li diris al Simon: Ĵetu en la profundon, kaj mallevu viajn retojn por tiriĝo.
5 Kaj Simon responde diris al li: Majstro, ni laboris la tutan nokton, kaj nenion prenis; tamen laux via vorto mi mallevos la reton.
6 Kaj farinte tion, ili enfermis grandan amason da fisxoj, kaj ilia reto rompigxis.
7 Kaj ili faris geston al siaj kunuloj, kiuj estis en la alia ŝipo, ke ili venu kaj helpu ilin. Kaj ili venis, kaj plenigis ambaux sxipojn, tiel ke ili komencis enprofundigi.
8 Kiam Simon Petro tion vidis, li falis sur la genuojn de Jesuo, dirante:Foriru de mi; cxar mi estas peka homo, ho Eternulo.
9 Çar li miris, kaj çiuj, kiuj estis kun li, pro la fluado de la fisxoj, kiujn ili prenis;
10 Kaj tiel same estis Jakobo kaj Johano, filoj de Zebedeo, kiuj estis kunuloj kun Simon. Kaj Jesuo diris al Simon: Ne timu; de nun vi kaptos homojn.
11 Kaj kiam ili albordigis siajn sxipojn, ili forlasis cxion kaj sekvis lin.
12 Kaj kiam li estis en iu urbo, jen viro plena de lepro; kiu, vidante Jesuon, falis sur lian vizagxon, kaj petegis lin, dirante:Sinjoro, se vi volas, Vi povas min purigi.
13 Kaj li etendis sian manon kaj tusxis lin, dirante: Mi volas; estu pura. Kaj tuj la lepro foriris de li.
14 Kaj li ordonis al li, ke li diru al neniu; sed iru kaj montru vin al la pastro kaj oferu pro via purigado, kiel ordonis Moseo, kiel ateston al ili.
15 Sed des des pli disvastiĝis famo pri li; kaj grandaj homamasoj kunvenis, por aŭdi kaj por esti sanigitaj de li de siaj malfortaĵoj.
16 Kaj li foriris en la dezerton, kaj pregxis.
17 Kaj okazis en unu tago, dum li instruis, ke apude sidis Fariseoj kaj leĝdoktoroj, kiuj venis el ĉiu urbo de Galileo kaj Judujo kaj Jerusalem; kaj la potenco de la Sinjoro ĉeestis por resanigi ilin.
18 Kaj jen oni alportis sur lito viron paralizitan; kaj oni serĉis rimedon por enkonduki lin kaj meti lin antaŭ li.
19 Kaj ne trovinte, per kia vojo ili povus enkonduki lin pro la homamaso, ili iris sur la tegmenton, kaj mallevis lin tra la kahelaro kun lia lito en la mezon anta Jesuo.
20 Kaj vidante ilian fidon, li diris al li: Horo, viaj pekoj estas al vi pardonitaj.
21 Kaj la skribistoj kaj la Fariseoj komencis diskuti, dirante: Kiu estas ĉi tiu, kiu parolas blasfemojn? Kiu povas pardoni pekojn, krom Dio sola?
22 Sed Jesuo, rimarkinte iliajn pensojn, responde diris al ili: Kion vi rezonas en viaj koroj?
23 Cxu estas pli facile diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri:Leviĝu kaj iru?
24 Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas auxtoritaton sur la tero pardoni pekojn (li diris al la paralizulo): Mi diras al vi:Levigxu, kaj prenu vian liton, kaj iru en vian domon.
25 Kaj tuj li levigxis antaux ili, kaj prenis tion, sur kiu li kusxis, kaj iris al sia domo, glorante Dion.
26 Kaj ĉiuj miregis, kaj gloris Dion, kaj pleniĝis de timo, dirante: Ni vidis strangaĵojn hodiaŭ.
27 Kaj post tio li eliris, kaj vidis impostiston, nomatan Levi, sidantan cxe la kasxejo; kaj li diris al li: Sekvu min.
28 Kaj li forlasis ĉion, kaj leviĝis kaj sekvis lin.
29 Kaj Levi faris al li grandan festenon en sia domo; kaj estis granda amaso da impostistoj kaj aliaj, kiuj sidis kun ili.
30 Sed iliaj skribistoj kaj Fariseoj murmuris kontraux liaj discxiploj, dirante:Kial vi mangxas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekuloj?
31 Kaj responde Jesuo diris al ili: La sanuloj ne bezonas kuraciston; sed tiuj, kiuj estas malsanaj.
32 Mi venis, por alvoki ne virtulojn, sed pekulojn al pento.
33 Kaj ili diris al li:Kial la disĉiploj de Johano fastas ofte kaj preĝas, kaj same la disĉiploj de la Fariseoj; sed la via manĝas kaj trinkas?
34 Kaj li diris al ili: Ĉu vi povas igi la filojn de la edziĝanto fasti, dum la edziĝanto estas kun ili?
35 Sed venos tagoj, kiam la fiancxo estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos en tiuj tagoj.
36 Kaj li ankaux parolis al ili parabolon; Neniu metas pecon de nova vesto sur malnovan; se alie, tiam ambaŭ la nova ludas, kaj la peco, kiu estis prenita el la nova, ne kongruas kun la malnova.
37 Kaj neniu enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la nova vino krevos la felsakojn kaj disverŝiĝos, kaj la felsakoj pereos.
38 Sed nova vino devas esti enversxita en novajn felsakojn; kaj ambaŭ estas konservitaj.
39 Neniu ecx trinkinte malnovan vinon tuj deziras novan; cxar li diras: La malnova estas pli bona.

ĈAPITRO 6

1 Kaj en la dua sabato post la unua li iris tra la grenkampoj; kaj liaj discxiploj desxiris la spikojn kaj mangxis, frotante ilin per siaj manoj.

2 Kaj iuj el la Fariseoj diris al ili:Kial vi faras tion, kio ne estas permesata fari en la sabato?
3 Kaj Jesuo responde diris al ili: CXu vi ne legis tiom, kion faris David, kiam li malsatis, kaj tiuj, kiuj estis kun li;
4 Kiel li eniris en la domon de Dio, kaj prenis kaj mangxis la panojn de propono, kaj donis ankaux al tiuj, kiuj estis kun li; kion manĝi ne estas permesate, krom nur por la pastroj?
5 Kaj li diris al ili: Ke la Filo de homo estas Sinjoro ankaŭ de la sabato.
6 Kaj okazis ankaŭ en alia sabato, ke li eniris en la sinagogon kaj instruis; kaj estis viro, kies dekstra mano estis velkinta.
7 Kaj la skribistoj kaj Fariseoj observis lin, ĉu li resanigos en la sabato; por ke ili trovu kontraŭ li akuzon.
8 Sed li sciis iliajn pensojn, kaj diris al la viro, kiu havis la velkintan manon: Leviĝu, kaj stariĝu meze. Kaj li levigxis kaj starigxis.
9 Tiam Jesuo diris al ili: Mi demandos vin; Ĉu estas permesate en sabato fari bonon aŭ malbonon? savi vivon, aŭ detrui ĝin?
10 Kaj cxirkauxrigardante cxiujn, li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj li faris tiel; kaj lia mano resaniĝis kiel la alia.
11 Kaj ili plenigxis de frenezo; kaj parolis unu kun la alia, kion ili povus fari al Jesuo.
12 Kaj en tiuj tagoj li eliris sur la monton, por preĝi, kaj pasis la tutan nokton en preĝado al Dio.
13 Kaj kiam tagiĝis, li alvokis al si siajn disĉiplojn; kaj el ili li elektis dek du, kiujn li ankaŭ nomis apostoloj;
14 Simon, (kiun li ankaŭ nomis Petro), kaj Andreo, lia frato, Jakobo kaj Johano, Filipo kaj Bartolomeo,
15 Mateo kaj Tomaso, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Simon, nomata Zelotoj,
16 kaj Judas, frato de Jakobo, kaj Judas Iskariota, kiu anka estis la perfidulo.
17 Kaj li malsupreniris kun ili, kaj staris sur la ebenaĵo, kaj la anaro de siaj disĉiploj, kaj granda homamaso el la tuta Judujo kaj Jerusalem kaj el la marbordo de Tiro kaj Cidon, kiuj venis por aŭdi lin; kaj por esti resanigitaj de iliaj malsanoj;
18 Kaj tiuj, kiuj estis ĉagrenitaj de malpuraj spiritoj, kaj ili saniĝis.
19 Kaj la tuta homamaso penis tuŝi lin; ĉar virto eliris el li kaj sanigis ĉiujn.
20 Kaj li levis siajn okulojn al siaj disĉiploj, kaj diris: Benataj estu vi malriĉaj, ĉar via estas la regno de Dio.
21 Felicxaj estas vi, kiuj nun malsatas, cxar vi satigxos. Felicxaj estas vi, kiuj nun ploras, cxar vi ridos.
22 Felicxaj vi estas, kiam oni vin malamos kaj apartigos vin de sia anaro kaj vin malhonoros kaj eljxetos vian nomon kiel malbonan, pro la Filo de homo.
23 GXoju en tiu tago, kaj saltu de gxojo; cxar jen via rekompenco estas granda en la cxielo; cxar tiel same faris iliaj patroj kun la profetoj.
24 Sed ve al vi, ricxuloj! cxar vi ricevis vian konsolon.
25 Ve al vi, kiuj estas sataj! cxar vi malsatos. Ve al vi, kiuj nun ridas! ĉar vi ploros kaj ploros.
26 Ve al vi, kiam ĉiuj homoj parolos bone pri vi! cxar tiel faris iliaj patroj kun la falsaj profetoj.
27 Sed mi diras al vi, kiuj aŭdas: Amu viajn malamikojn, faru bonon al tiuj, kiuj vin malamas;
28 Benu tiujn, kiuj vin malbenas, kaj preĝu por tiuj, kiuj vin insultas.
29 Kaj al tiu, kiu batas vin sur unu vango, oferu ankaux la alian; kaj tiu, kiu forprenas vian mantelon, ne malpermesu preni ankaŭ vian mantelon.
30 Donu al cxiu, kiu petas de vi; kaj de tiu, kiu forprenas viajn havaĵojn, ne demandu ilin plu.
31 Kaj kiel vi volas, ke homoj faru al vi, tiel same vi faru al ili.
32 Ĉar se vi amas tiujn, kiuj vin amas, kian dankon vi havas? ĉar ankaŭ pekuloj amas tiujn, kiuj amas ilin.
33 Kaj se vi faras bonon al tiuj, kiuj bonfaras al vi, kian dankon vi havas? ĉar ankaŭ pekuloj faras la samon.
34 Kaj se vi pruntedonas al tiuj, de kiuj vi esperas ricevi, kian dankon vi havas? ĉar pekuloj ankaŭ pruntedonas al pekuloj, por ricevi tiom multe.
35 Sed amu viajn malamikojn, kaj bonfaru kaj pruntedonu, esperante nenion denove; kaj via rekompenco estos granda, kaj vi estos filoj de la Plejaltulo;
36 Estu do kompatemaj, kiel ankaux via Patro estas kompatema.
37 Ne jugxu, kaj vi ne estos jugxataj; ne kondamnu, kaj vi ne estos kondamnitaj; pardonu, kaj vi estos pardonitaj;
38 Donu, kaj estos donite al vi; bona mezuro, kunpremita kaj skuita kaj trafluanta, oni donos en vian sinon. Ĉar per la sama mezuro, per kiu vi mezuras, oni denove mezuros al vi.
39 Kaj li parolis al ili parabolon: Ĉu blindulo povas konduki blindulon? ĉu ili ambaŭ ne falos en la fosaĵon?
40 La disĉiplo ne estas super sia majstro; sed ĉiu, kiu estas perfekta, estos kiel sia majstro.
41 Kaj kial vi rigardas la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato, sed ne rimarkas la trabon, kiu estas en via propra okulo?
42 Kaj kiel vi povas diri al via frato:Frato, lasu min eltiri la lignereton, kiu estas en via okulo, kiam vi mem ne vidas la trabon, kiu estas en via propra okulo? Hipokritulo, eligu unue la trabon el via propra okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato.
43 Ĉar bona arbo ne donas malbonajn fruktojn; kaj malbona arbo ne donas bonan frukton.
44 Ĉar ĉiu arbo estas konata per sia propra frukto. Ĉar el dornoj oni ne kolektas figojn, nek el dornarbusto oni kolektas vinberojn.
45 Bona homo el la bona trezoro de sia koro elprenas tion, kio estas bona; kaj malbona homo el la malbona trezoro de sia koro eltiras malbonon; ĉar pri la abundo de la koro parolas lia buŝo.
46 Kaj kial vi nomas min, Sinjoro, Sinjoro, kaj ne faras tion, kion mi diras?
47 Kiu venas al mi kaj aŭdas miajn dirojn kaj plenumas ilin, mi montros al vi, al kiu li similas;
48 Li similas al homo, kiu konstruis domon kaj fosis profunde kaj metis fundamenton sur roko; kaj kiam levigxis la inundo, la torento forte batis tiun domon kaj ne povis skui gxin, cxar gxi estis fondita sur roko. .
49 Sed kiu aŭdas kaj ne faras, tiu similas al homo, kiu konstruis domon sen fundamento sur la tero; kontraŭ kiu la rivereto forte batis, kaj tuj ĝi falis; kaj la ruino de tiu domo estis granda.

ĈAPITRO 7

1 Kaj kiam li finis ĉiujn siajn dirojn en la aŭdantaro de la popolo, li eniris en Kapernaumon.
2 Kaj servisto de unu centestro, kiu estis al li kara, estis malsana kaj preta morti.
3 Kaj auxdinte pri Jesuo, li sendis al li la plejagxulojn de la Judoj, peteginte lin, ke li venu kaj sanigu sian sklavon.
4 Kaj veninte al Jesuo, ili tuj petegis lin, dirante: ke li estas inda, por kiu li faru tion;
5 Ĉar li amas nian nacion, kaj li konstruis al ni sinagogon.
6 Tiam Jesuo iris kun ili. Kaj kiam li estis nun ne malproksime de la domo, la centestro sendis al li amikojn, dirante al li:Sinjoro, ne ĝenu vin, ĉar mi ne estas inda, ke vi eniru sub mian tegmenton;
7 Tial mi ne opiniis min inda veni al vi; sed diru unuvorte, kaj mia sklavo resaniĝos.
8 Çar mi ankaŭ estas homo sub aŭtoritato, havanta sub mi soldatojn, kaj mi diras al unu: Iru, kaj li iras; kaj al alia: Venu, kaj li venas; kaj al mia servanto:Faru tion, kaj li tion faras.
9 Kiam Jesuo tion auxdis, li miris pri li, kaj turnis lin, kaj diris al la homamaso, kiu lin sekvis: Mi diras al vi, mi ne trovis tiel grandan fidon, ne en Izrael.
10 Kaj la senditoj, reveninte en la domon, trovis la malsanan sklavon sana.
11 Kaj la sekvantan tagon li iris en urbon nomatan Nain; kaj multaj el liaj discxiploj iris kun li, kaj multe da homoj.
12 Kaj kiam li alproksimigxis al la pordego de la urbo, jen oni elportis mortinton, la solan filon de lia patrino, kaj sxi estis vidvino; kaj multe da homoj el la urbo estis kun sxi.
13 Kaj kiam la Eternulo ŷin vidis, li kompatis ŷin, kaj diris al ŷi: Ne ploru.
14 Kaj li venis kaj tuŝis la ĉekon; kaj tiuj, kiuj lin portis, haltis. Kaj li diris: Junulo, mi diras al vi:Levigxu.
15 Kaj la mortinto eksidis, kaj komencis paroli. Kaj li transdonis lin al sia patrino.
16 Kaj venis timo sur cxiujn; kaj ili gloris Dion, dirante: Granda profeto levigxis inter ni; kaj: Ke Dio vizitis Sian popolon.
17 Kaj ĉi tiu famo pri li disvastiĝis tra la tuta Judujo kaj tra la tuta ĉirkaŭaĵo.
18 Kaj la discxiploj de Johano montris al li cxion cxi tion.
19 Kaj Johano, alvokinte al si du el siaj discxiploj, sendis ilin al Jesuo, por diri:CXu vi estas la venonto? aŭ ni serĉas alian?
20 Kiam la viroj venis al li, ili diris: Johano, la Baptisto, sendis nin al vi, por diri: Ĉu vi estas la venonto? aŭ ni serĉas alian?
21 Kaj en tiu sama horo li sanigis multajn el iliaj malsanoj kaj plagoj kaj malbonaj spiritoj; kaj al multaj blinduloj li donis vidpovon.
22 Tiam Jesuo responde diris al ili: Iru, kaj diru al Johano, kion vi vidis kaj auxdis; kiel ke blinduloj vidas, lamuloj iras, lepruloj puriĝas, surduloj aŭdas, mortintoj releviĝas, al malriĉuloj la evangelio estas predikata.
23 Kaj feliĉa estas tiu, kiu ne ofendiĝos pro mi.
24 Kaj kiam la senditoj de Johano foriris, li komencis paroli al la homamaso pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton, por vidi? Ĉu kano skuita de la vento?
25 Sed kion vi eliris, por vidi? Ĉu viro vestita per molaj vestaĵoj? Jen tiuj, kiuj estas bele vestitaj kaj delikate vivas, estas en la kortoj de reĝoj.
26 Sed kion vi eliris, por vidi? Ĉu profeto? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeto.
27 Li estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi sendas Mian angxelon antaux via vizagxo, kiu preparos antaux vi vian vojon.
28 Ĉar mi diras al vi: Inter la naskitaj de virinoj ne ekzistas pli granda profeto ol Johano, la Baptisto; sed la plej malgranda en la regno de Dio estas pli granda ol li.
29 Kaj la tuta popolo, kiu lin auxdis, kaj la impostistoj pravigis Dion, baptitaj per la bapto de Johano.
30 Sed la Fariseoj kaj leĝistoj malakceptis la decidon de Dio kontraŭ si, ne estante baptitaj de li.
31 Kaj la Eternulo diris: Al kio do Mi komparu la homojn de ĉi tiu generacio? kaj al kio ili estas?
32 Ili similas al infanoj, kiuj sidas sur la placo kaj vokas unu al la alia, kaj diras: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni funebris al vi, kaj vi ne ploris.
33 Ĉar venis Johano, la Baptisto, nek manĝante panon nek trinkante vinon; kaj vi diras: Li havas demonon.
34 La Filo de homo venis, mangxante kaj trinkante; kaj vi diras:Jen mangxemulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj pekuloj!
35 Sed la saĝo estas pravigita de ĉiuj ŝiaj infanoj.
36 Kaj unu el la Fariseoj petis lin, ke li mangxu kun li. Kaj li eniris en la domon de la Fariseo, kaj sidiĝis por manĝi.
37 Kaj jen virino en la urbo, kiu estis pekulino, sciante, ke Jesuo sidas ĉe manĝo en la domo de la Fariseo, alportis alabastran skatolon da ŝmiraĵo;
38 Kaj li staris cxe liaj piedoj malantaux li plorante, kaj komencis lavi liajn piedojn per larmoj, kaj visxis ilin per la haroj de sxia kapo, kaj kisis liajn piedojn kaj sxmiris ilin per sxmirajxo.
39 Kaj kiam la Fariseo, kiu lin invitis, tion vidis, li parolis en si, dirante: Ĉi tiu viro, se li estus profeto, scius, kiu kaj kia virino estas tiu, kiu tuŝas lin; ĉar ŝi estas pekulino.
40 Kaj responde Jesuo diris al li: Simon, mi havas ion por diri al vi. Kaj li diris:Majstro, diru.
41 Estis unu kreditoro, kiu havis du ŝuldantojn: unu ŝuldis kvincent denarojn, kaj la alia kvindek.
42 Kaj kiam ili havis nenion por pagi, li sincere pardonis al ili ambaŭ. Diru do al mi, kiu el ili plej amos lin?
43 Simon respondis kaj diris: Mi supozas, ke tiu, al kiu li plej pardonis. Kaj li diris al li: Vi ĝuste juĝis.
44 Kaj li turnis sin al la virino, kaj diris al Simon: Ĉu vi vidas ĉi tiun virinon? Mi eniris en Vian domon, Vi ne donis al mi akvon por miaj piedoj; sed sxi lavis miajn piedojn per larmoj kaj visxis ilin per la haroj de sia kapo.
45 Vi ne donis al mi kison; sed ĉi tiu virino de post la tempo, kiam mi eniris, ne ĉesis kisi miajn piedojn.
46 Mian kapon Vi ne sxmiris per oleo; Sed cxi tiu virino sxmiris miajn piedojn per oleo.
47 Tial mi diras al vi: Ŝiaj pekoj, kiuj estas multaj, estas pardonitaj; cxar sxi multe amis; sed al kiu malmulte estas pardonita, tiu malmulte amas.
48 Kaj li diris al ŝi: Viaj pekoj estas pardonitaj.
49 Kaj tiuj, kiuj sidis cxe li cxe mangxo, komencis diri en si: Kiu estas cxi tiu, kiu ankaux pardonas pekojn?
50 Kaj li diris al la virino: Via fido vin savis; iru en paco.

ĈAPITRO 8

1 Kaj poste li iris tra cxiu urbo kaj vilagxo, predikante kaj anoncante la evangelion de la regno de Dio; kaj la dek du estis kun li;
2 Kaj iuj virinoj, kiuj estis sanigitaj de malbonaj spiritoj kaj malfortoj, Maria, nomata Magdalena, el kiu eliris sep demonoj;
3 kaj Johana, la edzino de Kuza, administranto de Herodo, kaj Suzana, kaj multaj aliaj, kiuj servis al li el sia havo.
4 Kaj kiam kolektiĝis multe da homamaso, kaj venis al li el ĉiu urbo, li parolis per parabolo:
5 Semanto eliris, por semi sian semon; kaj dum li semis, iuj falis apud la vojo; kaj gxi estis piedpremita, kaj la birdoj de la cxielo gxin formangxis.
6 Kaj iuj falis sur rokon; kaj tuj kiam ĝi elkreskiĝis, ĝi forvelkis, ĉar mankis al ĝi malsekeco.
7 Kaj iuj falis inter dornojn; kaj la dornoj elkreskis kun ĝi kaj sufokis ĝin.
8 Kaj aliaj falis sur bonan teron kaj elkreskis kaj donis frukton centoble. Kaj dirinte tion, li ekkriis: Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.
9 Kaj liaj discxiploj demandis lin, dirante: Kio povus esti cxi tiu parabolo?
10 Kaj li diris: Al vi estas donite koni la misterojn de la regno de Dio; sed al aliaj per paraboloj; por ke vidante ili ne vidu, kaj aŭdante, ili ne komprenu.
11 Nun la parabolo estas jena: La semo estas la vorto de Dio.
12 La apudvoja estas tiuj, kiuj aŭdas; tiam venas la diablo, kaj forprenas la vorton el iliaj koroj, por ke ili ne kredu kaj ne estu savitaj.
13 Ili sur la roko estas tiuj, kiuj, auxdante, akceptas la vorton kun gxojo; kaj ĉi tiuj ne havas radikon, kiuj por iom da tempo kredas, kaj en tempo de tento forfalas.
14 Kaj tio, kio falis inter dornojn, estas tiuj, kiuj, auxdinte, eliras, kaj estas sufokitaj de zorgoj kaj ricxeco kaj plezuroj de cxi tiu vivo, kaj ne perfektigas frukton.
15 Sed tio estas sur la bona tero tiuj, kiuj en honesta kaj bona koro, auxdinte la vorton, observas gxin kaj donas frukton kun pacienco.
16 Neniu, ekbruliginte kandelon, kovras ĝin per vazo aŭ metas ĝin sub liton; sed metas ĝin sur kandelabron, por ke tiuj, enirantoj, vidu la lumon.
17 Çar nenio estas sekreta, kio ne estos elmontrita; nek io kasxita, kio ne estos sciata kaj eliros.
18 Gardu do, kiel vi auxdas; cxar al kiu ajn havas, al tiu estos donite; kaj kiu ajn ne havas, de tiu estos prenita ecx tio, kion li sxajnas havi.
19 Tiam venis al li lia patrino kaj liaj fratoj, kaj ne povis veni al li pro la amaso.
20 Kaj oni diris al li iuj, kiuj diris:Via patrino kaj viaj fratoj staras ekstere, dezirante vidi vin.
21 Kaj li responde diris al ili: Mia patrino kaj miaj fratoj estas tiuj, kiuj auxdas la vorton de Dio kaj faras gxin.
22 Kaj en iu tago li eniris en sxipeton kun siaj discxiploj; kaj li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo de la lago. Kaj ili ekiris.
23 Sed dum ili veturis, li ekdormis; kaj venis ventego sur la lagon; kaj ili plenigxis de akvo kaj estis en danĝero.
24 Kaj ili venis al li, kaj vekis lin, dirante: Majstro, sinjoro, ni pereas. Tiam li levigxis, kaj admonis la venton kaj la furiozon de la akvo; kaj ili cxesis, kaj farigxis trankvilo.
25 Kaj li diris al ili: Kie estas via fido? Kaj timante ili miris, dirante unu al la alia: Kia estas ĉi tiu homo? ĉar li ordonas eĉ al la ventoj kaj akvo, kaj ili obeas al li.
26 Kaj ili alvenis en la landon de la Gadarenoj, kiu estas kontraŭ Galileo.
27 Kaj kiam li eliris sur la teron, renkontis lin el la urbo unu viro, kiu havis demonojn delonge, kaj ne portis vestojn, kaj ne loĝis en iu domo, sed en la tomboj.
28 Kiam li vidis Jesuon, li ekkriis kaj falis antaux li, kaj per lauxta vocxo diris:Kio estas inter mi kaj vi, Jesuo, Filo de Dio Plejalta? Mi petegas vin, ne turmentu min.
29 (Cxar li ordonis al la malpura spirito eliri el la homo; cxar ofte gxi kaptis lin; kaj li estis ligita per katenoj kaj katenoj; kaj li rompis la ligojn, kaj estis pelita de la diablo en la dezerton.)
30 Kaj Jesuo demandis lin, dirante: Kia estas via nomo? Kaj li diris:Legio; cxar multaj demonoj eniris en lin.
31 Kaj ili petegis lin, ke li ne ordonu al ili eliri en la abismon.
32 Kaj tie estis grego da multe da porkoj, pasxtantaj sur la monto; kaj ili petegis lin, ke li permesu al ili eniri en ilin. Kaj li suferis ilin.
33 Tiam la demonoj eliris el la viro kaj eniris en la porkojn; kaj la grego forte kuris malsupren de kruta loko en la lagon, kaj sufokiĝis.
34 Kiam la pasxtistoj vidis tion, kio okazis, ili forkuris kaj iris kaj rakontis tion en la urbo kaj en la kamparo.
35 Tiam ili eliris, por vidi, kio okazis; kaj venis al Jesuo, kaj trovis la viron, el kiu eliris la demonoj, sidantan ĉe la piedoj de Jesuo, vestitan kaj en lia prudento; kaj ili ektimis.
36 Kaj tiuj, kiuj tion vidis, diris al ili, per kio la demonhavanto resanigxis.
37 Tiam la tuta amaso de la ĉirkaŭaĵo de la Gadarenoj petegis lin, ke li foriru de ili; cxar ili estis kaptitaj de granda timo; kaj li supreniris en la sxipeton kaj revenis denove.
38 Kaj la viro, el kiu eliris la demonoj, petegis lin, ke li estu kun li; sed Jesuo forsendis lin, dirante:
39 Reiru al via domo, kaj montru, kiel grandajn aferojn Dio faris al vi. Kaj li iris, kaj sciigis tra la tuta urbo, kiom grandajn aferojn Jesuo faris al li.
40 Kaj kiam Jesuo revenis, la homamaso volonte akceptis lin, cxar cxiuj atendis lin.
41 Kaj jen venis viro, nomata Jairo, kaj li estis sinagogestro; kaj li falis antaux la piedoj de Jesuo, kaj petegis lin, ke li eniru en lian domon;
42 Çar li havis unu solan filinon, çirkaŭ dek du jarojn, kaj ŷi kuŷis mortantan. Sed dum li iris, la homoj amasigis lin.
43 Kaj virino, havanta sangofluon dek du jarojn, kaj kiu elspezis sian tutan vivtenon por kuracistoj, kaj neniu povis resaniĝi;
44 Kaj venis malantaux lin kaj tusxis la randon de lia vesto; kaj tuj sxia sangofluo haltigxis.
45 Kaj Jesuo diris: Kiu min tusxis? Kiam ĉiuj malkonfesis, Petro kaj tiuj, kiuj estis kun li, diris:Majstro, la homamaso vin premas kaj premas, kaj ĉu vi diras: Kiu min tuŝis?
46 Kaj Jesuo diris: Iu min tusxis; cxar mi rimarkas, ke virto eliris el mi.

47 Kaj kiam la virino vidis, ke ŝi ne estas kaŝita, ŝi venis tremante, kaj ĵetinte sin antaŭ lin, ŝi rakontis al li antaŭ la tuta popolo, pro kial ŝi tusxis lin, kaj kiel ŝi tuj resaniĝis.
48 Kaj li diris al sxi: Filino, konsolu; via fido vin savis; iru en paco.
49 Dum li ankoraux parolis, venis unu el la domo de la sinagogestro, dirante al li:Via filino mortis; ne ĝenu la Majstron.
50 Sed Jesuo, auxdinte, respondis al li, dirante: Ne timu; kredu nur, kaj sxi estos sanigita.
51 Kaj kiam li venis en la domon, li permesis al neniu eniri, krom Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj la patro kaj la patrino de la junulino.
52 Kaj ĉiuj ploris kaj ploris ŝin; sed li diris: Ne ploru; ŝi ne mortis, sed dormas.
53 Kaj ili mokis lin, sciante, ke ŝi mortis.
54 Kaj li elmetis ĉiujn, kaj prenis ŝin je la mano, kaj vokis, dirante: Knabineto, leviĝu.
55 Kaj sxia spirito revenis, kaj sxi tuj levigxis; kaj li ordonis doni al sxi mangxajxon.
56 Kaj sxiaj gepatroj miris; sed li admonis ilin, ke ili diru al neniu, kio okazis.

ĈAPITRO 9

1 Tiam li kunvokis siajn dek du discxiplojn, kaj donis al ili potencon kaj auxtoritaton super cxiuj demonoj kaj por kuraci malsanojn.
2 Kaj li sendis ilin, por prediki la regnon de Dio kaj por sanigi malsanulojn.
3 Kaj li diris al ili: Prenu nenion por via vojao, nek bastonon, nek saketon, nek panon, nek monon; nek havu po du manteloj.
4 Kaj en kiun ajn domon vi eniros, tie restu, kaj de tie foriru.
5 Kaj kiu vin ne akceptos, kiam vi eliros el tiu urbo, deskuu la polvon mem de viaj piedoj, por atesto kontraŭ ili.
6 Kaj ili foriris, kaj trairis la urbojn, predikante la evangelion kaj sanigante ĉie.
7 Kaj la tetrarĥo Herodo aŭdis pri ĉio, kio estis farita de li;
8 Kaj el iuj, ke Elija aperis; kaj de aliaj, ke unu el la malnovaj profetoj releviĝis.
9 Kaj Herodo diris: Johanon mi senkapigis; sed kiu estas cxi tiu, pri kiu mi auxdas tiajn aferojn? Kaj li deziris vidi lin.
10 Kaj la apostoloj, reveninte, rakontis al li ĉion, kion ili faris. Kaj li prenis ilin, kaj iris aparte en dezertan lokon, apartenantan al la urbo nomata Betsaida.
11 Kaj la popolo, eksciinte, sekvis lin; kaj li akceptis ilin, kaj parolis al ili pri la regno de Dio, kaj sanigis tiujn, kiuj bezonis resanigon.
12 Kaj kiam la tago komencis pasi, tiam venis la dek du, kaj diris al li: Forsendu la homamason, por ke ili iru en la urbojn kaj kampon çirkaŭajn, kaj tranoktu kaj prenu nutraĵon; dezerta loko.
13 Sed li diris al ili: Vi donu al ili mangxi. Kaj ili diris:Ni havas nur kvin panojn kaj du fisxojn; krom ni iru aĉeti viandon por ĉi tiu tuta popolo.
14 Ĉar ili estis ĉirkaŭ kvin mil viroj. Kaj li diris al siaj discxiploj: Sidigu ilin kvindekdek en aro.
15 Kaj ili faris tiel, kaj sidigis ilin ĉiujn.
16 Tiam li prenis la kvin panojn kaj la du fisxojn, kaj suprenrigardinte al la cxielo, li benis ilin kaj dispecigis kaj donis al la discxiploj, por meti antaux la homamason.
17 Kaj ili mangxis kaj cxiuj satigxis; kaj el la restintaj fragmentoj oni prenis dek du korbojn.
18 Kaj dum li sola pregxis, liaj discxiploj estis kun li; kaj li demandis ilin, dirante: Kiu diras la popolo, ke mi estas?
19 Ili responde diris: Johano, la Baptisto; sed iuj diras: Elija; kaj aliaj diras, ke unu el la malnovaj profetoj releviĝis.
20 Li diris al ili: Sed kiu vi diras, ke mi estas? Petro responde diris:La Kristo de Dio.
21 Kaj li severe admonis ilin, kaj ordonis, ke ili diru tion al neniu;
22 dirante: La Filo de homo devas multe suferi, kaj esti forpuŝita de la pliaĝuloj kaj ĉefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj releviĝi la trian tagon.
23 Kaj li diris al cxiuj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon cxiutage, kaj sekvu min.
24 Ĉar kiu volos savi sian vivon, tiu ĝin perdos; sed kiu perdos sian vivon pro mi, tiu ĝin savos.
25 Ĉar por kio homo profitas, se li gajnas la tutan mondon kaj perdas sin aŭ estas forĵetita?
26 Ĉar kiu hontos pri mi kaj pri miaj vortoj, pri tiu hontos la Filo de homo, kiam li venos en sia gloro kaj en sia Patro kaj en la sanktaj anĝeloj.
27 Sed mi diras al vi vere, ke estas iuj starantaj cxi tie, kiuj ne gustumos morton, gxis ili vidos la regnon de Dio.
28 Kaj cxirkaux ok tagoj post tiuj diroj li prenis Petron kaj Johanon kaj Jakobon, kaj supreniris sur la monton, por pregxi.
29 Kaj dum li pregxis, la aspekto de lia mieno aliigxis, kaj liaj vestoj estis blankaj kaj brilantaj.
30 Kaj jen interparolis kun li du viroj, kiuj estis Moseo kaj Elija;
31 kiu aperis en gloro, kaj parolis pri sia forpaso, kiun li devas plenumi en Jerusalem.
32 Sed Petro kaj tiuj, kiuj estis kun li, estis pezaj de dormo; kaj kiam ili vekigxis, ili vidis lian gloron, kaj la du virojn, kiuj staris kun li.
33 Kaj kiam ili foriris de li, Petro diris al Jesuo: Majstro, estas bone por ni esti ĉi tie; kaj ni faru tri tabernaklojn; unu por vi kaj unu por Moseo kaj unu por Elija; ne sciante, kion li diris.
34 Dum li tiel parolis, venis nubo kaj superombris ilin; kaj ili ektimis, kiam ili eniris en la nubon.
35 Kaj el la nubo aŭdiĝis voĉo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata;
36 Kaj kiam la vocxo pasis, Jesuo trovigxis sola. Kaj ili fermis ĝin, kaj rakontis al neniu en tiuj tagoj ion el tio, kion ili vidis.
37 Kaj okazis, ke en la sekvanta tago, kiam ili malsupreniris de la monteto, renkontis lin multe da homoj.
38 Kaj jen unu homo el la homamaso ekkriis, dirante: Majstro, mi petas, rigardu mian filon, cxar li estas mia sola infano.
39 Kaj jen spirito kaptas lin, kaj li subite krias; kaj gxi dissxiras lin, ke li denove sxauxmas, kaj kontuzinte lin apenaux foriras de li.
40 Kaj mi petegis viajn discxiplojn, ke ili forpelu lin; kaj ili ne povis.

41 Kaj Jesuo responde diris: Ho senfida kaj perversa generacio, gxis kiam mi estos kun vi kaj toleros vin? Venigu vian filon ĉi tien.
42 Kaj dum li estis ankora venanta, la diablo jxetis lin malsupren kaj ligilon. Kaj Jesuo admonis la malpuran spiriton, kaj sanigis la infanon, kaj redonis lin al sia patro.
43 Kaj ĉiuj miris pri la potenca potenco de Dio. Sed dum ili ĉiuj miris pri ĉio, kion Jesuo faris, li diris al siaj disĉiploj:
44 Ĉi tiuj diroj enprofundigu en viajn orelojn; ĉar la Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj.
45 Sed ili ne komprenis ĉi tiun diron, kaj ĝi estis kaŝita for de ili, por ke ili ne rimarkis ĝin; kaj ili timis demandi lin pri tiu diro.
46 Tiam farigxis inter ili diskutado, kiu el ili estu la plej granda.
47 Kaj Jesuo, rimarkinte la penson de ilia koro, prenis infanon kaj starigis lin apud li;
48 kaj diris al ili: Kiu akceptos ĉi tiun infanon en mia nomo, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptos, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis;
49 Kaj Johano responde diris:Majstro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; kaj ni malpermesis lin, ĉar li ne sekvas kun ni.
50 Kaj Jesuo diris al li: Ne malpermesu lin; cxar kiu ne estas kontraux ni, tiu estas por ni.
51 Kaj kiam venis la tempo, kiam li estos akceptita, li firme turnis sian vizaĝon, por iri al Jerusalem;
52 Kaj sendis senditojn antaux li; kaj ili iris kaj eniris en vilagxon de la Samarianoj, por pretigi por li.
53 Kaj ili ne akceptis lin, ĉar lia vizaĝo estis kvazaŭ li irus al Jerusalem.
54 Kaj kiam liaj disĉiploj Jakobo kaj Johano vidis tion, ili diris: Sinjoro, ĉu vi volas, ke ni ordonu malsupreniri fajron el la ĉielo kaj ekstermu ilin, kiel faris Elija?
55 Sed li turnis sin kaj admonis ilin, kaj diris: Vi ne scias, kia spirito vi estas.
56 Çar la Filo de homo venis ne por pereigi la vivojn de homoj, sed por savi ilin. Kaj ili iris al alia vilaĝo.
57 Kaj dum ili iris sur la vojo, unu viro diris al li: Sinjoro, mi vin sekvos kien ajn vi iros.
58 Kaj Jesuo diris al li: Vulpoj havas kavojn, kaj birdoj de la cxielo havas nestojn; sed la Filo de homo ne havas kie kuŝigi sian kapon.
59 Kaj li diris al alia: Sekvu min. Sed li diris:Sinjoro, permesu al mi unue iri enterigi mian patron.
60 Jesuo diris al li: Lasu la mortintojn enterigi siajn mortintojn; sed vi iru kaj prediku la regnon de Dio.
61 Kaj alia diris: Sinjoro, mi vin sekvos; sed mi unue iru adiaŭi ilin, kiuj estas hejme ĉe mia domo.
62 Kaj Jesuo diris al li: Neniu, metinte sian manon al la plugilo kaj rigardante malantauxen, estas tauxga por la regno de Dio.

ĈAPITRO 10

1 Post tio la Sinjoro difinis ankaŭ aliajn sepdek, kaj sendis ilin duope antaŭ Sia viza o en çiun urbon kaj lokon, kien li mem venos.
2 Tial li diris al ili: La rikolto vere estas granda, sed la laboristoj estas malmultaj; pregxu do la Sinjoron de la rikolto, ke li sendu laboristojn en sian rikolton.
3 Iru viajn vojojn; jen mi sendas vin kiel sxafidojn inter lupoj.
4 Ne portu monujon, nek saketon, nek sxuojn; kaj salutu neniun sur la vojo.
5 Kaj en kiun ajn domon vi eniros, unue diru: Paco al ĉi tiu domo.
6 Kaj se tie estos filo de paco, via paco restos sur gxi; se ne, gxi revenos al vi.
7 Kaj restu en tiu sama domo, mangxante kaj trinkante tion, kion ili donas; cxar la laboristo estas inda je sia salajro. Ne iru de domo al domo.
8 Kaj en kiun ajn urbon vi eniros, kaj oni vin akceptas, mangxu tion, kio estas metita antaux vi;
9 Kaj sanigu la malsanulojn, kiuj estas en ili, kaj diru al ili: La regno de Dio alproksimiis al vi.
10 Sed en kiun ajn urbon vi eniros, kaj oni vin ne akceptas, eliru sur la stratojn de tiu, kaj diru:
11 Ecx la polvon mem de via urbo, kiu algluigxis al ni, ni forvisxos kontraux vi; tamen estu certaj pri tio, ke la regno de Dio alproksimigxis al vi.
12 Sed mi diras al vi, ke estos pli tolerebla en tiu tago por Sodom, ol por tiu urbo.
13 Ve al vi, Ĥorazin! ve al vi, Betsaida! cxar se estus faritaj en Tiro kaj Cidon la potencajxoj, kiuj estas faritaj en vi, ili antaux tre longe pentis, sidante en sakajxo kaj cindro.
14 Sed estos pli tolerebla por Tiro kaj Cidon en la jugxo, ol por vi.
15 Kaj vi, Kapernaum, kiu estas altigita ĝis la ĉielo, estos ĵetita malsupren en Gehenon.
16 Kiu vin aŭdas, tiu min aŭdas; kaj kiu vin malŝatas, tiu min malŝatas; kaj kiu min malsxatas, tiu, kiu min sendis, malsxatas.
17 Kaj la sepdek revenis kun ĝojo, dirante: Sinjoro, eĉ la demonoj submetiĝas al ni per via nomo.
18 Kaj li diris al ili: Mi vidis Satanon, kiel fulmo, falanta el la ielo.
19 Jen mi donas al vi potencon treti sur serpentoj kaj skorpioj kaj super la tuta potenco de la malamiko; kaj nenio vin difektos.
20 Tamen ne ĝoju pri tio, ke la spiritoj estas submetitaj al vi; sed prefere ĝoju, ĉar viaj nomoj estas skribitaj en la ĉielo.
21 En tiu horo Jesuo gxojis en spirito, kaj diris: Mi Vin dankas, ho Patro, Sinjoro de la cxielo kaj la tero, ke Vi kasxis cxi tion for de sagxuloj kaj prudentuloj, kaj malkasxis al infanetoj; tiel same, Patro; ĉar tiel ŝajnis al vi bone.
22 CXio estas transdonita al mi de mia Patro; kaj neniu scias, kiu estas la Filo, krom la Patro; kaj kiu estas la Patro, krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo lin malkaŝos.
23 Kaj li turnis lin al siaj disĉiploj, kaj diris aparte: Feliĉaj estas la okuloj, kiuj vidas tion, kion vi vidas;
24 Ĉar mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj reĝoj deziris vidi tion, kion vi vidas, kaj ne vidis; kaj auxdi tion, kion vi auxdas, kaj tion ne auxdis.
25 Kaj jen unu leĝisto stariĝis, kaj tentis lin, dirante: Majstro, kion mi faru, por heredi la eternan vivon?
26 Li diris al li: Kio estas skribita en la leo? kiel vi legas?
27 Kaj li responde diris: Amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta forto kaj per via tuta menso; kaj via proksimulo kiel vin mem.

28 Kaj li diris al li: Vi respondis ĝuste; faru tion, kaj vi vivos.
29 Sed li, volante sin pravigi, diris al Jesuo:Kaj kiu estas mia proksimulo?
30 Kaj Jesuo responde diris: Unu viro malsupreniris el Jerusalem al Jerihxo, kaj falis inter sxtelistojn, kiuj senigis lin de liaj vestoj kaj vundis lin, kaj foriris, lasante lin duonmorta.
31 Kaj hazarde unu pastro malsupreniris tiun vojon; kaj kiam li vidis lin, li preterpasis transe.
32 Kaj ankaux Levido, kiam li estis sur la loko, venis kaj rigardis lin, kaj preteriris trans la flanko.
33 Sed unu Samariano, dum li vojagxi, venis tien, kie li estis; kaj vidinte lin, li kompatis lin;
34 Kaj li iris al li kaj vindis liajn vundojn, verŝante en oleo kaj vino, kaj starigis lin sur sian propran bruton kaj venigis lin en gastejon kaj prizorgis lin.
35 Kaj en la morgauxa tago, kiam li foriris, li elprenis du denarojn kaj donis ilin al la gastiganto, kaj diris al li: Zorgu pri li; kaj kion ajn vi elspezos pli, kiam mi revenos, mi repagos al vi.
36 Kiu el ĉi tiuj tri, laŭ vi, estis najbaro de tiu, kiu falis inter la ŝtelistoj?
37 Kaj li diris: Tiu, kiu kompatis lin. Tiam Jesuo diris al li: Iru, kaj agu vi same.
38 Kaj dum ili iris, li eniris en unu vilagxon; kaj unu virino, nomata Marta, akceptis lin en sian domon.
39 Kaj sxi havis fratinon, nomatan Maria, kiu ankaux sidis cxe la piedoj de Jesuo kaj auxdis lian vorton.
40 Sed Marta estis ĝenata de multe da servado, kaj venis al li, kaj diris: Sinjoro, ĉu vi ne zorgas, ke mia fratino lasis min servi sola? ordonu do al ŝi, ke ŝi helpu min.
41 Kaj Jesuo responde diris al ŝi: Marta, Marta, vi zorgas kaj zorgas pri multaj aferoj;
42 Sed unu afero estas necesa: kaj Maria elektis tiun bonan parton, kiu ne estos forprenita de ŝi.

ĈAPITRO 11

1 Kaj okazis, ke dum li pregxis en iu loko, kiam li cxesis, unu el liaj discxiploj diris al li:Sinjoro, instruu nin pregxi, kiel ankaux Johano instruis al siaj discxiploj.
2 Kaj li diris al ili: Kiam vi pregxas, diru: Patro nia, kiu estas en la cxielo, Via nomo estu sanktigita. Venu Via regno. Faru Via volo, kiel en la ĉielo, tiel sur la tero.
3 Donu al ni tagon post tago nian ĉiutagan panon.
4 Kaj pardonu al ni niajn pekojn; cxar ni ankaux pardonas cxiun, kiu sxuldas al ni. Kaj ne konduku nin en tenton; sed savu nin de malbono.
5 Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos amikon, kaj iros al li noktomeze, kaj diros al li: Amiko, pruntedonu al mi tri panojn;
6 Çar mia amiko en sia voja o venis al mi, kaj mi havas nenion por meti antaŭ li?
7 Kaj li el interne respondos kaj diros: Ne gxenu min; nun la pordo estas fermita, kaj miaj infanoj estas kun mi en la lito; Mi ne povas leviĝi kaj doni al vi.
8 Mi diras al vi:Kvankam li ne volos leviĝi kaj donos al li, ĉar li estas lia amiko, tamen pro sia obstineco li leviĝos kaj donos al li tiom, kiom li bezonos.
9 Kaj mi diras al vi:Petu, kaj estos donite al vi; serĉu, kaj vi trovos; frapu, kaj estos malfermita al vi.
10 Ĉar ĉiu, kiu petas, ricevas; kaj tiu, kiu sercxas, trovas; kaj al la frapanto gxi estos malfermita.
11 Se filo petos panon de iu el vi, kiu estas patro, cxu li donos al li sxtonon? aŭ se li petos fiŝon, ĉu li donos al li serpenton kontraŭ fiŝo?
12 Aŭ se li petos ovon, ĉu li oferos al li skorpion?
13 Se do vi, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn al viaj infanoj: des pli via ĉiela Patro donos la Sanktan Spiriton al tiuj, kiuj petos de Li?
14 Kaj li elpelis demonon, kaj ĝi estis muta. Kaj kiam la diablo eliris, la muta ekparolis; kaj la homoj miris.
15 Sed iuj el ili diris: Li elpelas demonojn per Bael-Zebub, la estro de la demonoj.
16 Kaj aliaj, tentante lin, serĉis de li signon el la ĉielo.
17 Sed li, sciante iliajn pensojn, diris al ili: Ĉiu regno dividita kontraŭ si estas ruinigita; kaj domo dividita kontraux domo falas.
18 Se ankaux Satano estas dividita kontraux si, kiel staros lia regno? cxar vi diras, ke mi elpelas demonojn per Bael-Zebub.
19 Kaj se mi per Bael-Zebub elpelas demonojn, per kiu viaj filoj elpelas ilin? tial ili estos viaj juĝistoj.
20 Sed se mi per la fingro de Dio elpelas demonojn, sendube la regno de Dio venis sur vin.
21 Kiam fortulo armita gardas sian palacon, Lia havo estas en paco;
22 Sed kiam venos lin pli forta ol li kaj venkos lin, li forprenas de li sian tutan armilaron, al kiu li fidis, kaj dividas sian militakiraĵon.
23 Kiu ne estas kun mi, tiu estas kontraux mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu disjxetas.
24 Kiam la malpura spirito eliris el homo, li iras tra sekaj lokoj, sercxante ripozon; kaj trovinte neniun, li diris: Mi revenos al mia domo, el kie mi eliris.
25 Kaj kiam li venas, li trovas ĝin balaita kaj ornamita.
26 Tiam li iras, kaj prenas al si sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol li mem; kaj ili eniras kaj loĝas tie; kaj la lasta stato de tiu homo estas pli malbona ol la unua.
27 Kaj dum li parolis tion, unu virino el la homamaso levis sian vocxon, kaj diris al li: Felicxaj estas la utero, kiu naskis vin, kaj la mamoj, kiujn vi sucxis.
28 Sed li diris: Jen pli ĝuste, feliĉaj estas tiuj, kiuj aŭdas la vorton de Dio kaj observas ĝin.
29 Kaj kiam la popolo kolektigxis, li komencis diri: CXi tiu estas malbona generacio; ili sercxas signon; kaj neniu signo estos donita al ĝi, krom la signo de la profeto Jona.
30 Ĉar kiel Jona estis signo por la Ninividoj, tiel ankaŭ la Filo de homo estos por ĉi tiu generacio.
31 La reĝino de la sudo leviĝos en la juĝo kun la viroj de ĉi tiu generacio kaj kondamnos ilin; ĉar ŝi venis el la randoj de la tero, por aŭdi la saĝon de Salomono; kaj jen pli granda ol Salomono estas ĉi tie.
32 La Nineveanoj leviĝos en la juĝo kun ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ĝin; ĉar ili pentis ĉe la predikado de Jona; kaj jen pli granda ol Jona estas ĉi tie.
33 Neniu, ekbruligante lampon, metas ĝin en kaŝejon, nek sub buŝejon, sed sur kandelabron, por ke la enirantoj vidu la lumon.
34 La lumo de la korpo estas la okulo; sed kiam via okulo estas malbona, via korpo ankaux estas plena de mallumo.
35 Gardu do, ke la lumo, kiu estas en vi, ne estu mallumo.

36 Se via tuta korpo estas do plena de lumo, havante nenian parton malluman, la tuto estos plena de lumo, kiel kiam la hela brilo de kandelo lumigas vin.
37 Kaj dum li parolis, unu Fariseo petegis lin manĝi kun li; kaj li eniris, kaj sidiĝis por manĝi.
38 Kaj kiam la Fariseo tion vidis, li miris, ke li unue ne lavis sin antaŭ la vespermanĝo.
39 Kaj la Sinjoro diris al li: Nun vi Fariseoj purigas la eksteron de la kaliko kaj la plado; sed via interna parto estas plena de rabado kaj malvirteco.
40 Vi malsaĝuloj, ĉu tiu, kiu faris la ekstere, ne faris ankaŭ la internen?
41 Sed prefere donu almozon pri tio, kion vi havas; kaj jen ĉio estas pura por vi.
42 Sed ve al vi, Fariseoj! cxar vi dekonas menton kaj ruton kaj cxian herbon, kaj preterlasas la jugxon kaj la amon de Dio; cxi tion vi devus fari, kaj la alian ne lasi nefarita.
43 Ve al vi, Fariseoj! cxar vi amas la superajn segxojn en la sinagogoj kaj salutojn sur la placoj.
44 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi estas kiel tomboj, kiuj ne aperas, kaj la homoj, kiuj iras super ili, ne scias pri ili.
45 Tiam unu el la legxistoj respondis kaj diris al li:Majstro, tiele dirante, vi ankaux riprocxas nin.
46 Kaj li diris: Ve al vi ankaux, vi legxistoj! ĉar vi ŝarĝas homojn per ŝarĝoj malfacile porteblaj, kaj vi mem ne tuŝas la ŝarĝojn per unu el viaj fingroj.
47 Ve al vi! cxar vi konstruas la tombojn de la profetoj, kaj viaj patroj ilin mortigis.
48 Vere vi atestas, ke vi permesas la farojn de viaj patroj; ĉar ili ja mortigis ilin, kaj vi konstruas iliajn tombojn.
49 Tial ankaŭ diris la saĝeco de Dio: Mi sendos al ili profetojn kaj apostolojn, kaj iujn el ili ili mortigos kaj persekutos;
50 por ke la sango de ĉiuj profetoj, kiu estis elverŝita de post la fondo de la mondo, estu postulata de ĉi tiu generacio;
51 De la sango de Habel ĝis la sango de Zeĥarja, kiu pereis inter la altaro kaj la templo: Vere mi diras al vi: Ĝi estos postulata de ĉi tiu generacio.
52 Ve al vi, legxistoj! cxar vi forprenis la sxlosilon de scio; vi ne eniris en vin mem, kaj la enirantojn vi malhelpis.
53 Kaj dum li diris tion al ili, la skribistoj kaj la Fariseoj komencis forte instigi lin kaj instigi lin paroli pri multaj aferoj;
54 Farante embuskon kontraux li, kaj penante kapti ion el lia busxo, por ke oni lin akuzu.

ĈAPITRO 12

1 Dume, kiam kolektiĝis sennombra homamaso, tiel ke ili piedpaŝis unu sur la alian, li komencis diri antaŭ ĉio al siaj disĉiploj: Gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj, kiu estas hipokriteco.
2 Cxar estas nenio kovrita, kio ne estos malkasxita; nek kaŝita, tio ne estos sciata.
3 Tial cxio, kion vi parolis en mallumo, estos auxdata en la lumo; kaj tio, kion vi diris al la orelo en ŝrankoj, estos proklamata sur la tegmentoj.
4 Kaj mi diras al vi, miaj amikoj: Ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, kaj poste ne plu havas kion ili povas fari.
5 Sed mi avertis vin, kiun vi devas timi: Timu Tiun, kiu, mortiginte, havas potencon jxeti en Gehenon; jes, mi diras al vi: Timu Lin.
6 Ĉu kvin paseroj ne estas vendataj por du moneroj, kaj neniu el ili estas forgesita antaŭ Dio?
7 Sed eç la haroj mem de via kapo estas çiuj kalkulitaj. Ne timu do: vi estas pli valora ol multaj paseroj.
8 Ankaŭ mi diras al vi: Kiu ajn konfesos min antaŭ homoj, tiun ankaŭ la Filo de homo konfesos antaŭ la anĝeloj de Dio;
9 Sed kiu malkonfesas min antaû homoj, tiu estos malkonfesita antaû la angxeloj de Dio.
10 Kaj al kiu ajn parolos vorton kontraŭ la Filo de homo, estos pardonite; sed al tiu, kiu blasfemas kontraŭ la Sankta Spirito, tio ne estos pardonita.
11 Kaj kiam oni alkondukos vin al la sinagogoj kaj al magistratoj kaj auxtoritatoj, ne zorgu, kiel aux kion vi respondos, aux kion vi diros;
12 Ĉar la Sankta Spirito instruos al vi en la sama horo, kion vi devas diri.
13 Kaj unu el la homamaso diris al li: Majstro, diru al mia frato, ke li dividu kun mi la heredaĵon.
14 Kaj li diris al li: Ho viro, kiu faris min super vi jugxisto aux dividanto?
15 Kaj li diris al ili: Gardu vin, kaj gardu vin kontra avideco; çar la vivo de homo ne konsistas en la abundo de tio, kion li posedas.
16 Kaj li parolis al ili parabolon, dirante: La tero de unu ricxulo multe produktis;
17 Kaj li pensis en si, dirante: Kion mi faru, ĉar mi ne havas lokon, kie doni miajn fruktojn?
18 Kaj li diris: Jen mi faros: Mi detruos miajn grenejojn kaj konstruos pli grandajn; kaj tie mi donos ĉiujn miajn fruktojn kaj miajn havaĵojn.
19 Kaj mi diros al mia animo: Animo, vi havas multe da havajxoj konservitaj por multaj jaroj; trankviliĝu, manĝu, trinku kaj estu gaja.
20 Sed Dio diris al li:Ho malsaĝulo, ĉi-nokte via animo estos postulata de vi;
21 Tiel estas tiu, kiu kolektas por si trezoron, kaj ne estas ricxa rilate Dio.
22 Kaj li diris al siaj disĉiploj: Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi manĝos; nek por la korpo, kion vi surmetu.
23 La vivo estas pli ol mangxajxo, kaj la korpo estas pli ol vestajxo.
24 Rigardu la korvojn, cxar ili nek semas nek rikoltas; kiuj nek havas provizejon nek grenejon; kaj Dio ilin nutras; kiom pli vi estas pli bonaj ol la birdoj?
25 Kaj kiu el vi, zorgante, povas aldoni al sia staturo unu ulnon?
26 Se do vi ne povas fari la plej malgrandan aferon, kial vi zorgas pri la ceteraj?
27 Rigardu la liliojn, kiel ili kreskas: ili ne laboras, ili ne ŝpinas; kaj tamen mi diras al vi, ke Salomono en sia tuta gloro ne estis vestita kiel unu el ĉi tiuj.
28 Se do Dio vestos la herbon, kiu estas hodiaux sur la kampo kaj morgaux estas jxetata en la fornon; kiom pli li vestos vin, ho malgrandfiduloj?
29 Kaj ne serĉu, kion vi manĝos aŭ kion vi trinkos, kaj ne estu dubindaj.

30 Ĉar ĉion ĉi tion serĉas la nacioj de la mondo; kaj via Patro scias, ke vi bezonas ĉi tion.
31 Sed prefere serĉu la regnon de Dio; kaj ĉio ĉi estos aldonita al vi.
32 Ne timu, ŝafaro; ĉar via Patro ĝojas doni al vi la regnon.
33 Vendu tion, kion vi havas, kaj donu almozon; Havu al vi sakojn, kiuj ne maljunigxos, trezoron en la cxielo, kiu ne mankas, kie sxtelisto ne alproksimigxas, nek tineo pereigas.
34 Ĉar kie estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro.
35 Viaj lumboj estu zonitaj, kaj viaj lumiloj brulu;
36 Kaj vi mem estas kiel homoj, kiuj atendas sian sinjoron, kiam li revenos de la edzigxo; por ke kiam li venos kaj frapos, oni tuj malfermu al li.
37 Felicxaj estas tiuj servistoj, kiujn la sinjoro, kiam li venos, trovos viglaj; vere mi diras al vi, ke li zonos sin kaj sidigos ilin al mangxo, kaj eliros kaj servos al ili.
38 Kaj se li venos en la dua gardoparto, aŭ venos en la tria gardoparto, kaj trovos ilin tiel, feliĉaj estas tiuj servistoj.
39 Kaj ĉi tion sciu, ke se la domomastro scius, je kioma horo venos la ŝtelisto, li viglus, kaj ne lasus sian domon trarompi.
40 Vi do estu pretaj; cxar la Filo de homo venos en horo, kiam vi ne pensas.
41 Tiam Petro diris al li: Sinjoro, ĉu vi parolas ĉi tiun parabolon al ni, aŭ eĉ al ĉiuj?
42 Kaj la Sinjoro diris: Kiu do estas tiu fidela kaj sagxa administranto, kiun lia sinjoro starigos super sia domo, por doni al ili ilian porcion da mangxajxo en gxusta tempo?
43 Felicxa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, venante, trovos tiel aganta.
44 Vere mi diras al vi, ke li faros lin reganto super ĉio, kion li havas.
45 Sed se tiu servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas lian venon; kaj komencos bati la sklavojn kaj junulinojn, kaj manĝi kaj trinki kaj ebriiĝi;
46 La sinjoro de tiu servisto venos en tago, kiam li lin ne atendas, kaj en horo, kiam li ne konscios, kaj disrompos lin kaj disdonos al li sian parton kun la nekredantoj.
47 Kaj tiu servisto, kiu sciis la volon de sia sinjoro kaj ne preparis sin, nek faris laŭ lia volo, estos batata per multaj batoj.
48 Sed kiu ne sciis kaj faris aferojn indajn je batoj, tiu estos batata per malmultaj batoj. Ĉar al kiu multe estas donita, tiu estos multe postulata; kaj al kiu oni multe komisiis, de tiu oni petos des pli.
49 Mi venis, por sendi fajron sur la teron; kaj kion mi faros, se ĝi jam ekbruliĝos?
50 Sed mi havas bapton per kiu esti baptita; kaj kiel mi estas streĉita, ĝis ĝi estos plenumita!
51 Ĉu vi supozas, ke mi venis, por doni pacon sur la tero? Mi diras al vi, Ne; sed prefere divido:
52 Ĉar de nun estos kvin en unu domo dividitaj, tri kontraŭ du kaj du kontraŭ tri.
53 La patro estos dividita kontraŭ la filo, kaj la filo kontraŭ la patro; la patrino kontraŭ la filino, kaj la filino kontraŭ la patrino; la bopatrino kontraŭ sia bofilino, kaj la bofilino kontraŭ sia bopatrino.
54 Kaj li diris ankaux al la popolo: Kiam vi vidas nubon levigxi el la okcidento, vi tuj diras: Venas pluvego; kaj tiel estas.
55 Kaj kiam vi vidos, ke la suda vento blovas, vi diras:Estos varmego; kaj tio okazas.
56 Vi hipokrituloj, vi povas distingi la vizaĝon de la ĉielo kaj de la tero; sed kial vi ne komprenas ĉi tiun fojon?
57 Jes, kaj kial eĉ per vi mem vi ne juĝas, kio estas justa?
58 Kiam vi iros kun via kontraŭulo al la ju isto, kiel vi estas survoje, zorgu, por ke vi liberi u de li; por ke li ne metu vin al la juĝisto, kaj la juĝisto ne transdonu vin al la oficisto, kaj la oficisto ne jxetu vin en malliberejon.
59 Mi diras al vi, ke vi ne foriru de tie, gxis vi pagos la lastan akron.

ĈAPITRO 13

1 Ĉeestis en tiu tempo iuj, kiuj rakontis al li pri la Galileanoj, kies sangon Pilato miksis kun iliaj oferoj.
2 Kaj responde Jesuo diris al ili: Ĉu vi supozas, ke ĉi tiuj Galileanoj estas pekuloj pli ol ĉiuj Galileanoj, ĉar ili suferis tiajn aferojn?
3 Mi diras al vi:Ne; sed se vi ne pentos, vi ĉiuj same pereos.
4 Aux tiuj dek ok, sur kiujn falis la turo en SXiloahx kaj mortigis ilin, cxu vi opinias, ke ili estas pekuloj pli ol cxiuj homoj, kiuj logxis en Jerusalem?
5 Mi diras al vi:Ne; sed se vi ne pentos, vi ĉiuj same pereos.
6 Li parolis ankaux cxi tiun parabolon; Unu viro havis figarbon plantitan en sia vinberejo; kaj li venis kaj serĉis frukton sur ĝi, kaj ne trovis.
7 Tiam li diris al la vinberisto:Jen dum ĉi tiuj tri jaroj mi venas, serĉante frukton sur ĉi tiu figarbo, kaj mi ne trovas; dehaku ĝin; kial ĝi ŝarĝas la teron?
8 Kaj li responde diris al li: Sinjoro, lasu gxin ankaux cxi tiun jaron, gxis mi fosos cxirkaux gxi kaj sterkos gxin;
9 Kaj se gxi donas frukton, bone; kaj se ne, tiam vi dehaku gxin.
10 Kaj li instruis en unu el la sinagogoj en la sabato.
11 Kaj jen estis virino, kiu havis spiriton de malforteco dum dek ok jaroj, kaj estis klinita kune, kaj neniel povis sin levi.
12 Kaj Jesuo, vidinte ŝin, alvokis ŝin al si, kaj diris al ŝi: Virino, vi estas liberigita de via malforteco.
13 Kaj li metis sur sxin la manojn; kaj sxi tuj rektigxis kaj gloris Dion.
14 Kaj la sinagogestro respondis kun indigno, pro tio, ke Jesuo resanigis en la sabato, kaj diris al la homamaso: Estas ses tagoj, en kiuj oni devas labori; en ili do venu kaj saniĝu, kaj ne en la tago. sabata tago.
15 Tiam la Eternulo respondis al li, kaj diris: Vi hipokritulo, ĉu ne ĉiu el vi en sabato malligas sian bovon aŭ sian azenon el la stalo kaj forkondukas lin por trinki?
16 Kaj ĉu ĉi tiu virino, estante filino de Abraham, kiun Satano ligis, jen dum ĉi tiuj dek ok jaroj, ne devus esti malligita de ĉi tiu kateno en la sabato?
17 Kaj kiam li diris tion, ĉiuj liaj kontraŭuloj hontis; kaj la tuta popolo ĝojis pro ĉiuj gloraĵoj, kiujn li faris.
18 Tiam li diris: Al kio similas la regno de Dio? kaj al kio mi similos?
19 GXi estas kiel sinapa semo, kiun viro prenis kaj jxetis en sian gxardenon; kaj ĝi kreskis kaj kreskis granda arbo; kaj la birdoj de la cxielo logxis en gxiaj brancxoj.
20 Kaj denove li diris: Kun kio mi komparu la regnon de Dio?
21 Gxi estas kiel fermentajxo, kiun virino prenis kaj kasxis en tri mezuroj da faruno, gxis la tuto fermentis.

22 Kaj li trairis urbojn kaj vilagxojn, instruante kaj ekvojagxi al Jerusalem.
23 Tiam iu diris al li:Sinjoro, cxu malmultaj estas savitaj? Kaj li diris al ili:
24 Penu eniri tra la mallarĝa pordego; ĉar multaj, mi diras al vi, klopodos eniri, kaj ne povos.
25 Kiam la domomastro levigxos kaj sxlosos la pordon, kaj vi komencos stari ekstere kaj frapi cxe la pordo, dirante:Sinjoro, Sinjoro, malfermu al ni; kaj li respondos kaj diros al vi: Mi ne scias, de kie vi estas;
26 Tiam vi komencos diri: Ni manĝis kaj trinkis antaŭ Vi, kaj vi instruis sur niaj stratoj.
27 Sed li diros: Mi diras al vi, mi ne scias, de kie vi estas; Foriru de mi, vi cxiuj, farantoj de maljusteco.
28 Tie estos plorado kaj grincado de dentoj, kiam vi vidos Abrahamon kaj Isaakon kaj Jakobon kaj cxiujn profetojn en la regno de Dio, kaj vin mem elpelitaj.
29 Kaj ili venos el oriento kaj el okcidento kaj el nordo kaj el sudo kaj sidos en la regno de Dio.
30 Kaj jen estas lastaj, kiuj estos unuaj, kaj estas unuaj, kiuj estos lastaj.
31 En tiu tago venis iuj el la Fariseoj, dirante al li: Eliru kaj foriru de cxi tie; cxar Herodo vin mortigos.
32 Kaj li diris al ili: Iru, kaj diru al tiu vulpo:Jen mi elpelas demonojn, kaj mi resanigos hodiaux kaj morgaux, kaj la trian tagon mi perfektigxos.
33 Tamen mi devas iradi hodiaux kaj morgaux kaj la sekvantan; cxar ne povas esti, ke profeto pereu el Jerusalem.
34 Ho Jerusalem, Jerusalem, kiu mortigas la profetojn kaj sxtonmortigas tiujn, kiuj estas senditaj al Vi; Kiom ofte mi dezirus kunvenigi viajn infanojn, kiel kokino kolektas sian idaron sub siaj flugiloj, kaj vi ne volis!
35 Jen via domo estas lasita al vi dezerta; kaj vere mi diras al vi: Vi min ne vidos, gxis venos la tempo, kiam vi diros: Felicxa estas tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo.

ĈAPITRO 14

1 Kaj kiam li eniris en la domon de unu el la cxefoj de Fariseoj, por mangxi panon en la sabato, ili observis lin.
2 Kaj jen antaŭ li estis unu viro, kiu havis la hidropizion.
3 Kaj responde Jesuo parolis al la leĝistoj kaj Fariseoj, dirante: Ĉu estas permesate resanigi en sabato?
4 Kaj ili silentis. Kaj li prenis lin kaj sanigis lin, kaj forliberigis lin;
5 Kaj respondis al ili, dirante: Kiu el vi havos azenon aŭ bovon falintan en kavon, kaj ne tuj eltiros lin en la sabato?
6 Kaj ili ne povis plu respondi al li pri tio.
7 Kaj li elmetis parabolon al la invititoj, kiam li rimarkis, kiel oni elektas la cxefajn cxambrojn; dirante al ili:
8 Kiam vi estas invitita de iu al geedziĝo, ne sidiĝu en la plej alta ĉambro; por ke oni ne invitu de li homon pli honoran ol vi;
9 Kaj tiu, kiu ordonis al vi kaj al li, venu kaj diru al vi: Lasu lokon al cxi tiu; kaj vi komencas kun honto preni la plej malaltan ĉambron.
10 Sed kiam vi estos invitita, iru kaj sidigxu en la malsupra cxambro; por ke kiam venos tiu, kiu vin invitis, li diru al vi:Amiko, iru pli alten; tiam vi adorklinigxos antaux tiuj, kiuj sidas cxe vi cxe mangxo.
11 Ĉar kiu sin altigas, tiu estos humiligita; kaj kiu sin humiligas, tiu estos altigita.
12 Tiam li diris ankaux al tiu, kiu admonis lin: Kiam vi faras vespermangxon aux vespermangxon, ne voku viajn amikojn, nek viajn fratojn, nek viajn parencojn, nek viajn ricxajn najbarojn; por ke ili ne denove invitu vin, kaj por ke oni ne faru al vi rekompencon.
13 Sed kiam vi faras festenon, voku malriĉulojn, kriplulojn, lamulojn, blindulojn;
14 Kaj vi estos benata; ĉar ili ne povas rekompenci vin; ĉar vi estos rekompencita ĉe la releviĝo de la justuloj.
15 Kaj tion auxdinte unu el tiuj, kiuj sidis cxe li cxe mangxo, diris al li:Felicxa estas tiu, kiu mangxos panon en la regno de Dio.
16 Tiam li diris al li: Unu viro faris grandan vespermanĝon, kaj invitis multajn;
17 Kaj li sendis sian sklavon al la horo de la vespermanĝo, por diri al la invititoj: Venu; ĉar ĉio estas nun preta.
18 Kaj ĉiuj unuanime komencis senkulpigi. La unua diris al li: Mi aĉetis terpecon, kaj mi devas iri kaj vidi ĝin; mi petas, pardonu min.
19 Kaj alia diris: Mi acxetis kvin jugojn da bovoj, kaj mi iras, por provi ilin; mi petas, pardonu min.
20 Kaj alia diris: Mi edzinigis edzinon, kaj tial mi ne povas veni.
21 Tiam tiu servisto venis, kaj sciigis tion al sia sinjoro. Tiam kolere la domomastro diris al sia servanto:Eliru rapide sur la stratojn kaj stratojn de la urbo, kaj alkonduku cxi tien la malricxulojn kaj kriplulojn kaj kriplulojn kaj blindulojn.
22 Kaj la sklavo diris: Sinjoro, estas farita kiel vi ordonis, kaj tamen estas loko.
23 Kaj la sinjoro diris al la servisto: Eliru sur la ŝoseojn kaj barilojn, kaj devigu ilin eniri, por ke mia domo pleniĝu.
24 Ĉar mi diras al vi, ke neniu el tiuj viroj, kiuj estis invititaj, gustumos mian vespermanĝon.
25 Kaj granda homamaso iris kun li; kaj li turnis sin, kaj diris al ili:
26 Se iu venas al mi, kaj ne malamas sian patron kaj patrinon kaj edzinon kaj infanojn kaj fratojn kaj fratinojn, jes, kaj ankaŭ sian propran vivon, li ne povas esti mia disĉiplo.
27 Kaj kiu ne portas sian krucon kaj venas post mi, tiu ne povas esti mia disĉiplo.
28 Çar kiu el vi, intencante konstrui turon, ne sidas unue, kaj kalkulas la koston, cxu li havas suficxe por gxin fini?
29 Por ke, post kiam li metis la fundamenton kaj ne povos ĝin fini, ĉiuj, kiuj ĝin vidas, komencu moki lin;
30 dirante: Ĉi tiu viro komencis konstrui, kaj ne povis fini.
31 Aux kia regxo, irante militon kontraux alia regxo, ne sidas unue kaj konsilas, cxu li povas kun dek mil renkonti tiun, kiu venas kontraux lin kun dudek mil?
32 Aŭ alie, dum la alia estas ankoraŭ malproksime, li sendas ambasadon kaj deziras pacon.
33 Tiel same, kiu estas el vi, kiu ne forlasas ĉion, kion li havas, tiu ne povas esti mia disĉiplo.
34 Salo estas bona; sed se la salo perdiĝis, per kio oni ĝin spicu?
35 Ĝi ne taŭgas por la tero, nek por la sterko; sed homoj elpelas ĝin. Kiu havas orelojn por auxdi, tiu auxdu.

ĈAPITRO 15

1 Tiam alproksimigxis al li cxiuj impostistoj kaj pekuloj, por auxskulti lin.
2 Kaj la Fariseoj kaj skribistoj murmuris, dirante: Ĉi tiu akceptas pekulojn kaj manĝas kun ili.
3 Kaj li parolis al ili ĉi tiun parabolon, dirante:
4 Kiu el vi, havante cent sxafojn, se li perdas unu el ili, ne lasas la nauxdek naux en la dezerto, kaj iras post la perdita, gxis li gxin trovos?
5 Kaj trovinte gxin, li metas gxin sur siajn sxultrojn, gxoje.
6 Kaj reveninte hejmen, li kunvokas siajn amikojn kaj najbarojn, dirante al ili: Ĝoju kun mi; cxar mi trovis mian sxafon, kiu estis perdita.
7 Mi diras al vi, ke tiel same estos ĝojo en la ĉielo pro unu pekulo, kiu pentas, ol pro naŭdek naŭ justuloj, kiuj ne bezonas penton.
8 Aux kiu virino, havanta dek argxentajn monerojn, se sxi perdas unu pecon, ne ekbruligas lampon kaj balaas la domon kaj sercxas diligente, gxis sxi gxin trovos?
9 Kaj trovinte gxin, sxi kunvokas siajn amikojn kaj siajn najbarojn, dirante: GXoju kun mi; ĉar mi trovis la pecon, kiun mi perdis.
10 Tiel same, mi diras al vi, estas ĝojo antaŭ la anĝeloj de Dio pro unu pekulo, kiu pentas.
11 Kaj li diris: Unu viro havis du filojn;
12 Kaj la pli juna el ili diris al sia patro: Patro, donu al mi la parton de la havo, kiu apartenas al mi. Kaj li dividis al ili sian vivtenon.
13 Kaj post ne multe da tagoj la pli juna filo kolektis ĉiujn kaj ekvojaĝis al malproksima lando, kaj tie malŝparis sian havaĵon per diboĉa vivado.
14 Kaj kiam li elspezis ĉion, fariĝis forta malsato en tiu lando; kaj li komencis havi mankon.
15 Kaj li iris kaj ali is al civitano de tiu lando; kaj li sendis lin sur siajn kampojn, por pasxti porkojn.
16 Kaj li deziris plenigi sian ventron per la ŝeloj, kiujn manĝis la porko; kaj neniu donis al li.
17 Kaj reveninte en si, li diris: Kiom da dungitoj de mia patro havas panon suficxe kaj senhavan, kaj mi pereas de malsato!
18 Mi levigxos kaj iros al mia patro, kaj mi diros al li: Patro, mi pekis kontraux la cxielo kaj antaux Vi;
19 Kaj ne plu estas inda esti nomata via filo; faru min kiel unu el viaj dungitoj.
20 Kaj li levigxis kaj venis al sia patro. Sed kiam li estis ankoraux tre malproksime, lia patro lin vidis kaj kompatis, kaj kuris kaj jxetis sur lian kolon kaj kisis lin.
21 Kaj la filo diris al li:Patro, mi pekis kontraŭ la ĉielo kaj antaŭ vi, kaj mi ne plu estas inda esti nomata via filo.
22 Sed la patro diris al siaj servantoj:Alportu la plej bonan robon, kaj surmetu gxin sur lin; kaj metu ringon sur lian manon kaj ŝuojn sur liajn piedojn;
23 Kaj alportu ĉi tien la grasigitan bovidon kaj buĉu ĝin; kaj ni manĝu kaj estu gajaj;
24 Ĉar ĉi tiu mia filo estis mortinta kaj denove vivas; li estis perdita, kaj estas trovita. Kaj ili komencis esti gajaj.
25 Kaj lia pli aĝa filo estis sur la kampo; kaj kiam li venis kaj alproksimiĝis al la domo, li aŭdis muzikon kaj dancadon.
26 Kaj li alvokis unu el la servistoj, kaj demandis, kion signifas ĉi tio.
27 Kaj li diris al li: Via frato venis; kaj via patro buĉis la grasigitan bovidon, ĉar li akceptis lin sana.
28 Kaj li ekkoleris kaj ne volis eniri; tial lia patro eliris kaj petegis lin.
29 Kaj li responde diris al sia patro: Jen mi servas al vi jam multajn jarojn, kaj mi neniam malobeis vian ordonon;
30 Sed kiam venis cxi tiu via filo, kiu formangxis vian havon kun malcxastistinoj, vi bucxis por li la grasigitan bovidon.
31 Kaj li diris al li: Filo, vi cxiam estas kun mi, kaj cxio, kion mi havas, estas via.
32 Estis dece, ke ni gajiĝu kaj ĝoju; ĉar ĉi tiu via frato estis mortinta kaj denove vivas; kaj estis perdita, kaj estas trovita.

ĈAPITRO 16

1 Kaj li diris ankaux al siaj discxiploj: Estis unu ricxulo, kiu havis administranton; kaj tiu estis akuzita al li, ke li malŝparis siajn havaĵojn.
2 Kaj li alvokis lin, kaj diris al li:Kial mi auxdas tion pri vi? kalkulu pri via administrado; ĉar vi ne plu estos administranto.
3 Tiam la administranto diris en si: Kion mi faru? cxar mia sinjoro forprenas de mi la administradon; mi ne povas fosi; petegi mi hontas.
4 Mi estas decidita, kion fari, por ke, kiam mi estos forigita de la administrado, ili akceptu min en siajn domojn.
5 Kaj li alvokis al si çiun ŷuldanton de sia sinjoro, kaj diris al la unua: Kiom vi ŷuldas al mia sinjoro?
6 Kaj li diris: Cent koroj da oleo. Kaj li diris al li:Prenu vian bileton, kaj sidiĝu rapide, kaj skribu kvindek.
7 Tiam li diris al alia: Kaj kiom vi sxuldas? Kaj li diris: Cent koroj da tritiko. Kaj li diris al li:Prenu vian bileton, kaj skribu okdek.
8 Kaj la sinjoro laŭdis la maljustan administranton, ĉar li agis saĝe; ĉar la filoj de ĉi tiu mondo estas en sia generacio pli saĝaj ol la filoj de lumo.
9 Kaj mi diras al vi: Faru al vi amikojn el la mamono de maljusteco; por ke, kiam vi malsukcesos, ili akceptu vin en eternajn loĝejojn.
10 Kiu estas fidela en la plej malgranda, tiu estas fidela ankaŭ en la multo;
11 Se do vi ne estis fidelaj en la maljusta mamono, kiu konfidos al vi la veran ricxecon?
12 Kaj se vi ne estis fidelaj en tio, kio apartenas al alia homo, kiu donos al vi tion, kio apartenas al vi?
13 Neniu sklavo povas servi al du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu, kaj amos la alian; alie li tenos al unu, kaj malestimos la alian. Vi ne povas servi Dion kaj Mamonon.
14 Kaj ankaux la Fariseoj, kiuj estis aviduloj, auxdis cxion cxi tion, kaj ili mokis lin.
15 Kaj li diris al ili: Vi estas tiuj, kiuj pravigas vin anta homoj; sed Dio konas viajn korojn; ĉar tio, kio estas alte estimata inter homoj, estas abomenaĵo antaŭ Dio.
16 La legxo kaj la profetoj estis gxis Johano; de tiam la regno de Dio estas predikata, kaj cxiu premas en gxin.
17 Kaj estas pli facile por la cxielo kaj la tero trapasi, ol malsukcesi unu fajlo de la legxo.
18 Kiu forsendas sian edzinon kaj edziĝas kun alia, tiu adultas;

19 Estis unu ricxulo, kiu estis vestita per purpura kaj bisino, kaj faris lukse cxiutage;
20 Kaj estis unu almozulo, nomata Lazaro, kiu kuŭis çe lia pordego, plena de ulceroj;
21 kaj dezirante nutriĝi per la panpecetoj, kiuj falis de la tablo de la riĉulo, kaj la hundoj venis kaj lekis liajn ulcerojn.
22 Kaj okazis, ke la almozulo mortis, kaj estis portita de la angxeloj en la sinon de Abraham; la ricxulo ankaux mortis kaj estis enterigita;
23 Kaj en Geheno li levis siajn okulojn, estante en turmentoj, kaj vidis Abrahamon de malproksime kaj Lazaron sur lia brusto.
24 Kaj li ekkriis, kaj diris: Patro Abraham, kompatu min, kaj sendu Lazaron, por ke li trempu la pinton de sia fingro en akvo kaj malvarmigu mian langon; ĉar mi estas turmentata en ĉi tiu flamo.
25 Sed Abraham diris:Filo, memoru, ke en via vivo vi ricevis viajn bonojn, kaj same Lazaro malbonojn; sed nun li estas konsolata, kaj vi estas turmentata.
26 Kaj krom ĉio ĉi, inter ni kaj vi estas fiksita granda abismo; nek ili povas pasi al ni, tio venus de tie.
27 Tiam li diris: Mi petas do, patro, ke vi sendu lin al la domo de mia patro;
28 Ĉar mi havas kvin fratojn; por ke li atestu al ili, por ke ili ankaŭ ne venu en ĉi tiun lokon de turmento.
29 Abraham diris al li:Ili havas Moseon kaj la profetojn; ili aŭdu ilin.
30 Kaj li diris: Ne, patro Abraham; sed se iu iris al ili el la mortintoj, ili pentos.
31 Kaj li diris al li: Se ili ne aŭskultas Moseon kaj la profetojn, ili ne konvinkos, kvankam iu levi os el la mortintoj.

ĈAPITRO 17

1 Tiam li diris al la discxiploj: Ne estas neeble, ke faloj venos; sed ve al tiu, per kiu ili venas!
2 Pli bone estus por li, ke muelŝtono estis pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj li ĵetis en la maron, ol ke li ofendu unu el ĉi tiuj malgranduloj.
3 Gardu vin: se via frato pekos kontraux vi, admonu lin; kaj se li pentos, pardonu lin.
4 Kaj se li pekos kontraux vi sep fojojn tage, kaj sep fojojn tage li revenos al vi, dirante: Mi pentas; vi pardonu al li.
5 Kaj la apostoloj diris al la Sinjoro: Pligrandigu nian fidon.
6 Kaj la Sinjoro diris: Se vi havus fidon kiel grajnon de sinapa semo, vi dirus al ĉi tiu sikamino: Estu deŝirita de la radiko, kaj plantiĝu en la maron; kaj ĝi devus obei vin.
7 Sed kiu el vi, havante servanton plugantan aux pasxtantan, diros al li iom post iom, kiam li venos de la kampo:Iru kaj sidigxu por mangxi?
8 kaj ne diros al li prefere:Preparu, per kio mi mangxos, kaj zonu vin, kaj servu al mi, gxis mi mangxos kaj trinkos; kaj poste vi mangxos kaj trinkos?
9 Ĉu li dankas tiun serviston, ĉar li faris tion, kio estis ordonita al li? Mi trow ne.
10 Tiel same vi, kiam vi faros ĉion, kio estas ordonita al vi, diru: Ni estas senutilaj servantoj; ni faris tion, kion ni devis fari.
11 Kaj kiam li iris en Jerusalemon, li trapasis la mezon de Samario kaj Galileo.
12 Kaj kiam li eniris en unu vilagxon, renkontis lin dek lepruloj, kiuj staris malproksime;
13 Kaj ili levis sian vocxon, kaj diris: Jesuo, Majstro, kompatu nin.
14 Kaj vidinte ilin, li diris al ili: Iru, montru vin al la pastroj. Kaj dum ili iris, ili estis purigitaj.
15 Kaj unu el ili, vidante, ke li resanigxis, returnis sin kaj per lauxta vocxo gloris Dion;
16 Kaj jxetis sin vizagxaltere antaux liaj piedoj, dankante lin; kaj li estis Samariano.
17 Kaj Jesuo responde diris: CXu dek ne estis purigitaj? sed kie estas la naŭ?
18 Ne trovigxis, kiu revenis, por doni gloron al Dio, krom cxi tiu fremdulo.
19 Kaj li diris al li: Levigxu, iru; via fido vin savis.
20 Kaj kiam oni demandis lin de la Fariseoj, kiam venos la regno de Dio, li respondis al ili kaj diris: La regno de Dio ne venas kun observado;
21 Kaj ili ne diros: Jen! aŭ, jen! cxar jen la regno de Dio estas en vi.
22 Kaj li diris al la discxiploj: Venos tagoj, kiam vi deziros vidi unu el la tagoj de la Filo de homo, kaj vi ne vidos gxin.
23 Kaj ili diros al vi:Vidu; aŭ, vidu tie: ne iru post ili, nek sekvu ilin.
24 Ĉar kiel la fulmo, kiu lumas el unu parto sub la ĉielo, lumas ĝis la alia sub la ĉielo; tiel ankaux estos la Filo de homo en sia tago.
25 Sed unue li devas multe suferi, kaj esti malakceptata de ĉi tiu generacio.
26 Kaj kiel estis en la tagoj de Noa, tiel estos anka en la tagoj de la Filo de homo.
27 Ili manĝis, trinkis, edziĝis kun edzinoj, edziĝis, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon, kaj venis la diluvo kaj pereigis ilin ĉiujn.
28 Tiel same kiel estis en la tempo de Lot; ili manĝis, trinkis, aĉetis, vendis, plantis, konstruis;
29 Sed en tiu tago, en kiu Lot eliris el Sodom, fajro kaj sulfuro pluvis el la cxielo, kaj cxiujn ekstermis.
30 Tiel same estos en la tago, kiam la Filo de homo malkasxigxos.
31 En tiu tago, kiu estos sur la tegmento kaj liaj havajxoj en la domo, tiu ne malsupreniru, por preni gxin; kaj kiu estas sur la kampo, tiu ankaux ne revenu.
32 Memoru la edzinon de Lot.
33 Kiu penos savi sian vivon, tiu gxin perdos; kaj kiu perdos sian vivon, tiu konservos ĝin.
34 Mi diras al vi, en tiu nokto estos du viroj en unu lito; unu estos prenita, kaj la alia estos forlasita.
35 Du virinoj estos muelantaj kune; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
36 Du viroj estos sur la kampo; unu estos prenita, kaj la alia lasita.
37 Kaj ili responde diris al li: Kie, Sinjoro? Kaj li diris al ili: Kie ajn estos la korpo, tien kolektiĝos la agloj.

ĈAPITRO 18

1 Kaj li parolis al ili parabolon por tio, ke oni devas ĉiam preĝi, kaj ne laciiĝi;
2 dirante: Estis en urbo juĝisto, kiu ne timis Dion kaj ne atentis homon;

3 Kaj estis vidvino en tiu urbo; kaj ŝi venis al li, dirante: Venĝu por mi kontraŭ mia kontraŭulo.
4 Kaj li ne volis por kelka tempo; sed poste li diris en si: Kvankam mi ne timas Dion kaj ne rigardas homon;
5 Sed cxar cxi tiu vidvino min maltrankviligas, mi vengxos sxin, por ke sxi ne lacigu min per sxia cxiam venado.
6 Kaj la Eternulo diris: Aŭskultu, kion diras la maljusta juĝisto.
7 Kaj cxu Dio ne vengxos al Siaj elektitoj, kiuj tage kaj nokte krias al Li, kvankam Li toleros ilin?
8 Mi diras al vi, ke li tuj venĝos ilin. Tamen kiam la Filo de homo venos, ĉu li trovos fidon sur la tero?
9 Kaj li parolis ĉi tiun parabolon al iuj, kiuj fidis al si, ke ili estas justaj, kaj malestimis aliajn;
10 Du viroj supreniris en la templon, por preĝi; unu Fariseo, kaj la alia impostisto.
11 La Fariseo staris kaj preĝis en si tiel: Dio, mi Vin dankas, ke mi ne estas kiel la aliaj homoj, rabistoj, maljustuloj, adultuloj, aŭ eĉ kiel ĉi tiu impostisto.
12 Mi fastas dufoje en la semajno, Mi donas dekonajxon el cxio, kion mi posedas.
13 Kaj la impostisto, starante malproksime, ne volis ecx levi la okulojn al la cxielo, sed frapis sian bruston, dirante: Dio estu favora al mi pekulo.
14 Mi diras al vi:CXi tiu malsupreniris al sia domo pravigita prefere ol la alia; cxar cxiu, kiu sin altigas, estos humiligita; kaj kiu sin humiligas, tiu estos altigita.
15 Kaj oni venigis al li ankaux infanetojn, por ke li tusxu ilin; sed vidinte tion, liaj discxiploj admonis ilin.
16 Sed Jesuo alvokis ilin, kaj diris: Lasu la infanetojn veni al mi, kaj ne malhelpu ilin; cxar el tiaj estas la regno de Dio.
17 Vere mi diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu neniel eniros en gxin.
18 Kaj unu estro demandis lin, dirante: Bona Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon?
19 Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? neniu estas bona, krom unu, tio estas, Dio.
20 Vi scias la ordonojn: Ne adultu, Ne mortigu, Ne ŝtelu, Ne atu malveran ateston, Honoru vian patron kaj vian patrinon.
21 Kaj li diris: Ĉion ĉi tion mi observis ekde mia juneco.
22 Kaj Jesuo, auxdinte tion, diris al li: Ankoraux unu afero mankas al vi:vendu cxion, kion vi havas, kaj disdonu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu, sekvu min.
23 Kaj auxdinte tion, li tre malgxojis, cxar li estis tre ricxa.
24 Kaj Jesuo, vidante, ke li estas tre malgxoja, diris: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas ricxecon, eniros en la regnon de Dio!
25 Cxar estas pli facile por kamelo iri tra okulo de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio.
26 Kaj tiuj, kiuj tion auxdis, diris:Kiu do povas esti savita?
27 Kaj li diris: Kio estas neebla cxe homoj, estas ebla cxe Dio.
28 Tiam Petro diris: Jen ni cxion forlasis kaj sekvis vin.
29 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Ne ekzistas homo, kiu forlasis domon aŭ gepatrojn aŭ fratojn aŭ edzinon aŭ infanojn pro la regno de Dio;
30 kiu ne ricevos multe pli multe en la nuna tempo kaj en la estonta vivon eternan.
31 Tiam li prenis al si la dek du, kaj diris al ili: Jen ni supreniras al Jerusalem, kaj ĉio, kio estas skribita de la profetoj pri la Filo de homo, plenumiĝos.
32 Çar li estos transdonita al la nacianoj, kaj estos mokita kaj malobee pre ita, kaj kraçita sur;
33 Kaj oni lin skurgxos kaj mortigos; kaj la trian tagon li relevigxos.
34 Kaj ili komprenis nenion el ĉi tio; kaj ĉi tiu diro estis kaŝita for de ili, kaj ili ne sciis la dirojn.
35 Kaj kiam li alproksimiĝis al Jeriĥo, unu blindulo sidis apud la vojo, petante;
36 Kaj auxdinte la homamason preterpasi, li demandis, kion gxi signifas.
37 Kaj ili diris al li, ke Jesuo, la Nazaretano, preteriras.
38 Kaj li ekkriis, dirante: Jesuo, Filo de David, kompatu min.
39 Kaj la antauxirantoj admonis lin, ke li silentu; sed li des pli kriis: Ho Filo de David, kompatu min.
40 Kaj Jesuo stariĝis, kaj ordonis, ke oni konduku lin al li; kaj kiam li alproksimiĝis, li demandis lin:
41 dirante: Kion vi volas, ke mi faru al vi? Kaj li diris:Sinjoro, por ke mi ricevu mian vidpovon.
42 Kaj Jesuo diris al li: Ricevu vian vidpovon; via fido vin savis.
43 Kaj tuj li ricevis vidpovon, kaj sekvis lin, glorante Dion; kaj la tuta popolo, vidinte, lauxdis Dion.

ĈAPITRO 19

1 Kaj Jesuo eniris kaj trairis Jerihxon.
2 Kaj jen estis viro, nomata Zaĥeo, kiu estis la ĉefo inter la impostistoj, kaj li estis riĉa.
3 Kaj li penis vidi Jesuon, kiu li estas; kaj ne povis pro la gazetaro, ĉar li estis malgranda de staturo.
4 Kaj li kuris antaŭe, kaj grimpis sur sikomoron, por vidi lin, çar li devis trapasi tiun vojon.
5 Kaj kiam Jesuo venis al la loko, li suprenrigardis kaj vidis lin, kaj diris al li: Zakhxeo, rapidu kaj malsupreniru; ĉar hodiaŭ mi devas loĝi ĉe via domo.
6 Kaj li rapide malsupreniris kaj akceptis lin gxoje.
7 Kaj tion vidinte, çiuj murmuris, dirante: Ke li iris gasti çe homo, pekulo.
8 Kaj Zaĥeo staris, kaj diris al la Sinjoro; Jen, Sinjoro, duonon de miaj havaĵoj mi donas al malriĉuloj; kaj se mi prenis ion de iu per malvera akuzo, mi redonas al li kvaroble.
9 Kaj Jesuo diris al li: Hodiaŭ venis savo al ĉi tiu domo, ĉar li ankaŭ estas filo de Abraham.
10 Ĉar la Filo de homo venis, por serĉi kaj savi tion, kio estis perdita.
11 Kaj auxdinte tion, li aldonis kaj parolis parabolon, cxar li estis proksima al Jerusalem, kaj cxar ili pensis, ke la regno de Dio tuj aperos.
12 Li do diris: Iu nobelo iris en malproksiman landon, por ricevi al si regnon kaj reveni.
13 Kaj li alvokis siajn dek servantojn, kaj donis al ili dek minojn, kaj diris al ili: Okupigxu, gxis mi venos.
14 Sed liaj civitanoj malamis lin, kaj sendis post li mesaĝon, dirante: Ni ne volas, ke ĉi tiu reĝu super ni.
15 Kaj okazis, ke kiam li revenis, ricevinte la regnon, tiam li ordonis alvoki al li ĉi tiujn servistojn, al kiuj li donis la monon, por ke li sciu, kiom ĉiu gajnis per komerco.

16 Tiam venis la unua, dirante: Sinjoro, via mino gajnis dek minojn.
17 Kaj li diris al li: Nu, bona servisto; cxar vi estis fidela en tre malmulte, vi havu auxtoritaton super dek urboj.
18 Kaj venis la dua, dirante: Sinjoro, via mino gajnis kvin minojn.
19 Kaj li diris al li same:Estu ankaux vi super kvin urboj.
20 Kaj venis alia, dirante: Sinjoro, jen via mino, kiun mi konservis en buŝtuko;
21 Ĉar mi vin timis, ĉar vi estas homo severa;
22 Kaj li diris al li: El via propra buŝo mi vin juĝos, vi malbona servisto. Vi sciis, ke mi estas homo severa, prenanta tion, kion mi ne demetis, kaj rikoltante tion, kion mi ne semis;
23 Kial do vi ne donis mian monon en la bankon, por ke ĉe mia veno mi povu postuli mian propran per uzo?
24 Kaj li diris al la apudstarantoj: Prenu de li la minon, kaj donu al tiu, kiu havas dek minojn.
25 (Kaj ili diris al li: Sinjoro, li havas dek minojn.)
26 Ĉar mi diras al vi, ke al ĉiu, kiu havas, estos donite; kaj de tiu, kiu ne havas, eĉ tio, kion li havas, estos forprenita de li.
27 Sed tiujn miajn malamikojn, kiuj ne volis, ke mi reĝu super ili, alkonduku ĉi tien kaj mortigu ilin antaŭ mi.
28 Kaj dirinte tion, li iris antaŭe, suprenirante al Jerusalem.
29 Kaj kiam li alproksimigxis al Betfage kaj Betania, cxe la monto nomata Olivarba monto, li sendis du el siaj discxiploj;
30 dirante: Iru en la vilagxon kontraux vi; en kiu, ĉe via eniro, vi trovos ligitan azenidon, sur kiu ankoraŭ neniu sidis; malligas lin kaj alkonduku lin ĉi tien.
31 Kaj se iu demandos vin: Kial vi lin malligas? tiel diru al li: Ĉar la Eternulo lin bezonas.
32 Kaj la senditoj foriris, kaj trovis tion, kion li diris al ili.
33 Kaj dum ili malligis la azenidon, liaj mastroj diris al ili: Kial vi malligis la azenidon?
34 Kaj ili diris: La Eternulo lin bezonas.
35 Kaj ili venigis lin al Jesuo; kaj ili jxetis siajn vestojn sur la azenidon, kaj starigis Jesuon sur gxin.
36 Kaj dum li iris, ili etendis siajn vestojn sur la vojo.
37 Kaj kiam li alproksimiĝis, eĉ nun ĉe la malsupreniro de la monto Olivarba, la tuta amaso de la disĉiploj komencis ĝoji kaj laŭdi Dion per laŭta voĉo pro ĉiuj potencaĵoj, kiujn ili vidis;
38 dirante: Benata estu la Regxo, kiu venas en la nomo de la Eternulo: paco en la cxielo, kaj gloro en la alto.
39 Kaj iuj el la Fariseoj el la homamaso diris al li:Majstro, admonu viajn disĉiplojn.
40 Kaj li respondis kaj diris al ili: Mi diras al vi, ke, se tiuj silentus, la sxtonoj tuj krius.
41 Kaj kiam li alproksimiĝis, li rigardis la urbon kaj ploris pro ĝi,
42 dirante: Se vi scius, almenaŭ en la nuna tago, tion, kio apartenas al via paco! sed nun ili estas kaŝitaj antaŭ Viaj okuloj.
43 Çar venos sur vin tagoj, kiam viaj malamikoj jxetos foson çirkaŭ vin kaj çirkaŭos vin kaj retenos vin çirkaŭflanke;
44 Kaj vi kusxos sur la tero, kaj viajn filojn interne de vi; kaj ili ne lasos en vi ŝtonon sur ŝtono; cxar vi ne sciis la tempon de Via puno.
45 Kaj li eniris en la templon, kaj komencis elpeli tiujn, kiuj en ĝi vendis, kaj tiujn, kiuj aĉetis;
46 dirante al ili: Estas skribite: Mia domo estas domo de preĝo; sed vi faris ĝin kaverno de ŝtelistoj.
47 Kaj li instruis cxiutage en la templo. Sed la ĉefpastroj kaj la skribistoj kaj la ĉefoj de la popolo penis pereigi lin,
48 Kaj ili ne trovis, kion ili povas fari; cxar la tuta popolo tre atentis, por auxskulti lin.

ĈAPITRO 20

1 Kaj okazis, ke en unu el tiuj tagoj, dum li instruis la homamason en la templo kaj predikis la evangelion, la ĉefpastroj kaj la skribistoj venis sur lin kun la pliaĝuloj;
2 Kaj li parolis al li, dirante: Diru al ni, per kia auxtoritato vi faras tion? aux kiu estas tiu, kiu donis al vi cxi tiun auxtoritaton?
3 Kaj li respondis diris al ili: Ankaŭ unu aferon mi demandos al vi; kaj respondu al mi:
4 La bapto de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj?
5 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ielo; li diros: Kial do vi ne kredis al li?
6 Sed se ni diras: El homoj; la tuta popolo sxtonmortigos nin; cxar ili estas konvinkitaj, ke Johano estas profeto.
7 Kaj ili respondis, ke ili ne povas diri, de kie ĝi estas.
8 Kaj Jesuo diris al ili: Nek mi diras al vi, per kia auxtoritato mi faras tion.
9 Tiam li komencis paroli al la popolo ĉi tiun parabolon; Unu viro plantis vinbergxardenon kaj luis gxin al kultivistoj, kaj foriris longan tempon.
10 Kaj en la tempo li sendis sklavon al la kultivistoj, ke ili donu al li el la frukto de la vinberejo; sed la kultivistoj batis lin kaj forsendis lin malplena.
11 Kaj denove li sendis alian sklavon; kaj ili ankaux batis lin kaj malhonoris lin, kaj forsendis lin malplena.
12 Kaj denove li sendis trian; kaj ili ankaux vundis lin kaj elpelis.
13 Tiam diris la sinjoro de la vinberejo: Kion mi faru? Mi sendos mian amatan filon; eble ili respektos lin, kiam ili vidos lin.
14 Sed kiam la kultivistoj lin vidis, ili diskutis inter si, dirante: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni mortigu lin, por ke la heredaĵo estu nia.
15 Kaj ili eljxetis lin el la vinberejo kaj mortigis lin. Kion do faros al ili la sinjoro de la vinberejo?
16 Li venos kaj pereigos tiujn kultivistojn, kaj la vinberejon li donos al aliaj. Kaj auxdinte tion, ili diris: Dio gardu.
17 Kaj li rigardis ilin, kaj diris: Kio do estas cxi tio, kio estas skribita: La sxtono, kiun malsxatis la konstruantoj, gxi farigxis angula kapo?
18 Kiu falos sur tiun sxtonon, tiu estos rompita; sed sur kiun ĝi falos, tiu ĉi pulvorigos.
19 Kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj en tiu sama horo penis meti la manojn sur lin; kaj ili timis la popolon, ĉar ili komprenis, ke li parolis kontraŭ ili ĉi tiun parabolon.
20 Kaj ili observis lin, kaj sendis spionojn, kiuj ŝajnigu sin justuloj, por kapti liajn vortojn, por transdoni lin al la potenco kaj aŭtoritato de la reganto.
21 Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, ni scias, ke vi prave diras kaj instruas, kaj vi ne akceptas la personon de iu, sed instruas vere la vojon de Dio;

22 Ĉu estas permesate al ni doni tributon al Cezaro, aŭ ne?
23 Sed li rimarkis ilian ruzecon, kaj diris al ili: Kial vi min tentas?
24 Montru al mi denaron. Kies bildon kaj surskribon ĝi havas? Ili respondis kaj diris: De la Cezaro.
25 Kaj li diris al ili: Redonu do al Cezaro tion, kio apartenas al Cezaro, kaj al Dio, kio apartenas al Dio.
26 Kaj ili ne povis kapti liajn vortojn antaŭ la popolo; kaj ili miris pri lia respondo kaj silentis.
27 Tiam venis al li iuj el la Sadukeoj, kiuj neas, ke ekzistas ia relevigxo; kaj ili demandis lin:
28 dirante: Majstro, Moseo skribis al ni: Se frato de iu mortas, havante edzinon, kaj li mortas sen infanoj, lia frato prenu sian edzinon kaj naskigu idaron al sia frato.
29 Estis do sep fratoj; kaj la unua prenis edzinon, kaj mortis sen infanoj.
30 Kaj la dua prenis sxin kiel edzinon, kaj li mortis seninfana.
31 Kaj la tria prenis sxin; kaj tiel same ankaux la sep; kaj ili ne lasis infanojn, kaj mortis.
32 Laste ankaux la virino mortis.
33 Tial en la relevigxo, kies edzino el ili sxi estas? ĉar sep havis ŝin kiel edzinon.
34 Kaj Jesuo responde diris al ili: La filoj de ĉi tiu mondo edziĝas, kaj estas edziĝintaj;
35 Sed tiuj, kiuj estos jugxataj indaj akiri tiun mondon kaj la relevigxon el la mortintoj, ne edzigxas, nek edzigxas;
36 Kaj ili ne plu povas morti; cxar ili estas egalaj al la angxeloj; kaj estas la filoj de Dio, estante la filoj de la relevi ĝo.
37 Kaj ke la mortintoj relevigxas, ankaux Moseo montris cxe la arbetajxo, kiam li nomis la Eternulon Dio de Abraham kaj Dio de Isaak kaj Dio de Jakob.
38 Ĉar Li estas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj; ĉar ĉiuj vivas por Li.
39 Tiam iuj el la skribistoj responde diris:Majstro, vi bone diris.
40 Kaj post tio ili tute ne kuragxis demandi lin.
41 Kaj li diris al ili: Kiel ili diras, ke Kristo estas filo de David?
42 Kaj David mem diris en la libro de Psalmoj: La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de mia mano;
43 GXis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.
44 Tial David nomas lin Sinjoro, kiel do li estas lia filo?
45 Tiam li diris al siaj discxiploj en la auxskultado de la tuta popolo:
46 Gardu vin kontraux la skribistoj, kiuj deziras promeni en longaj roboj, kaj amas salutojn sur la placoj kaj la plej altajn segxojn en la sinagogoj kaj la cxefcxambrojn cxe festenoj;
47 Kiuj formanĝas la domojn de vidvinoj, Kaj pro prezentado faras longajn preĝojn; Ili ricevos pli grandan kondamnon.

ĈAPITRO 21

1 Kaj li suprenrigardis, kaj vidis, ke la ricxuloj jxetas siajn donacojn en la trezorejon.
2 Kaj li vidis ankaux unu malricxan vidvinon, kiu enjxetis tien du akarojn.
3 Kaj li diris: Vere mi diras al vi, ke ĉi tiu malriĉa vidvino enĵetis pli ol ĉiuj;
4 Ĉar ĉiuj ĉi tiuj el sia abundo enĵetis al la oferoj de Dio;
5 Kaj dum kelkaj parolis pri la templo, kiel ĝi estas ornamita per belaj ŝtonoj kaj donacoj, li diris:
6 Pri tio, kion vi vidas, venos tagoj, en kiuj ne restos sxtono sur sxtono, kiu ne estos dejxetita.
7 Kaj ili demandis lin, dirante:Majstro, sed kiam tio okazos? kaj kia signo estos, kiam tio okazos?
8 Kaj li diris: Gardu vin, ke vi ne estu trompitaj; cxar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj la tempo alproksimigxas; vi do ne sekvu ilin.
9 Sed kiam vi auxdos pri militoj kaj tumultoj, ne timu; cxar tio devas unue okazi; sed la fino ne estas iom post iom.
10 Tiam li diris al ili: Leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ regno;
11 Kaj grandaj tertremoj estos en diversaj lokoj, kaj malsatoj kaj pestoj; kaj teruraj vidindaĵoj kaj grandaj signoj estos el la ĉielo.
12 Sed antaŭ çio çi tio, ili metos la manojn sur vin kaj persekutos vin, transdonante vin al la sinagogoj kaj en malliberejojn, kondukante vin antaŭ re ojn kaj regantojn pro mia nomo.
13 Kaj gxi farigxos al vi atesto.
14 Enmetu do en viajn korojn, ke vi ne meditu antaŭ tio, kion vi respondos;
15 Ĉar Mi donos al vi buŝon kaj saĝon, kiujn ĉiuj viaj kontraŭuloj ne povos kontraŭstari nek rezisti.
16 Kaj vi estos perfiditaj kaj de gepatroj kaj fratoj kaj parencoj kaj amikoj; kaj iujn el vi oni mortigu.
17 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj homoj pro mia nomo.
18 Sed ecx unu haro de via kapo ne pereos.
19 Per via pacienco vi posedu viajn animojn.
20 Kaj kiam vi vidos Jerusalemon cxirkauxitan de armeoj, tiam sciu, ke gxia dezerto estas proksima.
21 Tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; kaj tiuj, kiuj estas en gxi, foriru; kaj tiuj, kiuj estas en la landoj, ne eniru en gxin.
22 Ĉar ĉi tiuj estas la tagoj de venĝo, por ke plenumiĝu ĉio, kio estas skribita.
23 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la sucxinfanoj en tiuj tagoj! ĉar estos granda mizero en la lando, kaj kolero kontraŭ ĉi tiu popolo.
24 Kaj ili falos de glavo, kaj estos forkondukitaj en kaptitecon en ĉiujn naciojn; kaj Jerusalem estos piedpremita de la nacianoj, ĝis la tempo de la nacianoj estos plenumitaj.
25 Kaj estos signoj en la suno kaj en la luno kaj en la steloj; kaj sur la tero mizero de nacioj, kun konfuzo; la maro kaj la ondoj bruantaj;
26 La koroj de homoj malsukcesas pro timo kaj pro zorgado pri tio, kio venos sur la teron; ĉar la potencoj de la ĉielo skuiĝos.
27 Kaj tiam ili vidos la Filon de homo venantan en nubo kun potenco kaj granda gloro.
28 Kaj kiam ĉi tio komencos okazi, tiam rigardu supren, kaj levu viajn kapojn; ĉar via elaĉeto alproksimiĝas.
29 Kaj li parolis al ili parabolon; Jen la figarbo kaj ĉiuj arboj;
30 Kiam ili nun elpafas, vi mem vidas kaj scias, ke la somero jam estas proksima.
31 Tiel same vi, kiam vi vidos ĉi tion okazi, sciu, ke la regno de Dio estas proksima.

32 Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio plenumiĝos.
33 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos.
34 Kaj gardu vin, por ke viaj koroj ne estu tro ŝarĝitaj de sateco kaj ebrieco kaj zorgoj de ĉi tiu vivo, kaj ke tiu tago ne venu sur vin senkonscie.
35 Ĉar kiel kaptilo ĝi venos sur ĉiujn, kiuj loĝas sur la supraĵo de la tuta tero.
36 Vi do viglu, kaj pregxu cxiam, por ke vi estu rigardataj indaj eskapi de cxio, kio okazos, kaj stari antaux la Filo de homo.
37 Kaj tage li instruis en la templo; kaj nokte li eliris, kaj restis sur la monto nomata Olivarba monto.
38 Kaj la tuta popolo venis al li frue matene en la templo, por aŭdi lin.

ĈAPITRO 22

1 Kaj alproksimigxis la festo de macoj, kiu estas nomata Pasko.
2 Kaj la cxefpastroj kaj skribistoj sercxis, kiel ili povas lin mortigi; ĉar ili timis la popolon.
3 Tiam Satano eniris en Judason, alnomata Iskariota, el la nombro de la dek du.
4 Kaj li foriris, kaj interparolis kun la cxefpastroj kaj estroj, kiel li perfidi lin al ili.
5 Kaj ili ĝojis, kaj interligis doni al li monon.
6 Kaj li promesis, kaj sercxis okazon perfidi lin al ili pro la foresto de la homamaso.
7 Tiam venis la tago de macoj, kiam oni devis bucxi la Paskon.
8 Kaj li sendis Petron kaj Johanon, por diri: Iru kaj pretigu al ni la Paskon, por ke ni mangxu.
9 Kaj ili diris al li: Kie vi volas, ke ni pretigu?
10 Kaj li diris al ili: Jen, kiam vi venos en la urbon, renkontos vin viro, portanta krucxon da akvo; sekvu lin en la domon, kien li eniras.
11 Kaj vi diros al la domomastro: La Majstro diras al vi: Kie estas la gastoĉambro, kie mi manĝos la Paskon kun miaj disĉiploj?
12 Kaj li montros al vi grandan supran cxambron meblitan; tie pretigu.
13 Kaj ili iris, kaj trovis, kiel li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon.
14 Kaj kiam venis la horo, li sidigxis, kaj la dek du apostoloj kun li.
15 Kaj li diris al ili: Kun deziro mi deziris manĝi ĉi tiun Paskon kun vi, antaŭ ol mi suferos;
16 Ĉar mi diras al vi: Mi ne plu manĝos ĝin, ĝis ĝi plenumiĝos en la regno de Dio.
17 Kaj li prenis la kalikon kaj dankis, kaj diris: Prenu tion, kaj dividu inter vi;
18 Ĉar mi diras al vi, mi ne trinkos el la frukto de la vinberarbo, ĝis venos la regno de Dio.
19 Kaj li prenis panon, kaj doninte dankon, kaj dispecigis ĝin, kaj donis al ili, dirante: Ĉi tio estas mia korpo, kiu estas donita por vi; ĉi tion faru por memoro pri mi.
20 Tiel same ankaŭ la kaliko post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango, kiu estas elverŝita por vi.
21 Sed jen la mano de tiu, kiu min perfidas, estas kun mi sur la tablo.
22 Kaj vere la Filo de homo iras, kiel estis decidite; sed ve al tiu homo, de kiu li estas perfidata!
23 Kaj ili komencis demandi inter si, kiu el ili faru tion.
24 Kaj estis ankaŭ malpaco inter ili, kiu el ili estu rigardata la plej granda.
25 Kaj li diris al ili: La reĝoj de la nacianoj regas super ili; kaj tiuj, kiuj ekzercas sur ili aŭtoritaton, estas nomataj bonfarantoj.
26 Sed vi ne estos tiel; sed kiu estas la plej granda inter vi, tiu estu kiel la pli juna; kaj la estro, kiel la servanto.
27 Ĉar kio estas pli granda, tiu, kiu sidas ĉe manĝo, aŭ tiu, kiu servas? ĉu ne tiu, kiu sidas ĉe manĝo? sed mi estas inter vi kiel tiu, kiu servas.
28 Vi estas tiuj, kiuj restis kun mi en miaj tentoj.
29 Kaj mi difinas al vi regnon, kiel mia Patro difinis al mi;
30 por ke vi mangxu kaj trinku cxe mia tablo en mia regno, kaj sidu sur tronoj jugxante la dek du tribojn de Izrael.
31 Kaj la Sinjoro diris: Simon, Simon, jen Satano deziris havi vin, por kribri vin kiel tritikon;
32 Sed mi pregxis por vi, por ke via fido ne malsukcesu; kaj kiam vi konvertigxos, fortigu viajn fratojn.
33 Kaj li diris al li: Sinjoro, mi estas preta iri kun vi, kaj en malliberejon kaj al morto.
34 Kaj li diris: Mi diras al vi, Petro, la koko ne krios hodiaux, antaux ol vi trifoje malkonfesos, ke vi min konas.
35 Kaj li diris al ili: Kiam mi sendis vin sen monujo kaj saketo kaj sxuoj, io mankis al vi? Kaj ili diris: Nenio.
36 Tiam li diris al ili: Sed nun, kiu havas monujon, tiu prenu gxin, kaj same sian saketon; kaj kiu ne havas glavon, tiu vendu sian veston kaj acxetu.
37 Ĉar mi diras al vi, ke tio, kio estas skribita, devas ankoraŭ plenumiĝi en mi: Kaj li estis kalkulita inter la krimuloj; ĉar la aferoj pri mi finiĝas.
38 Kaj ili diris: Sinjoro, jen du glavoj. Kaj li diris al ili: Suficxas.
39 Kaj li eliris, kaj iris, kiel kutimis, al la monto Olivarba; kaj liaj disĉiploj ankaŭ sekvis lin.
40 Kaj kiam li estis ĉe la loko, li diris al ili: Preĝu, ke vi ne eniru en tenton.
41 Kaj li retiriĝis for de ili ĉirkaŭ ŝtono ĵetita, kaj genuiĝis kaj preĝis,
42 dirante: Patro, se Vi volas, forigu de mi ĉi tiun kalikon; tamen fariĝu ne mia volo, sed la via.
43 Kaj aperis al li anĝelo el la ĉielo, fortigante lin.
44 Kaj estante en agonio, li pregxis pli fervore; kaj lia sxvito estis kvazaux grandaj gutoj da sango falantaj sur la teron.
45 Kaj kiam li levigxis de la pregxo, kaj venis al siaj discxiploj, li trovis ilin dormantaj pro malgxojo;
46 kaj diris al ili: Kial vi dormas? leviĝu kaj preĝu, por ke vi ne eniru en tenton.
47 Kaj dum li ankoraŭ parolis, jen homamaso, kaj tiu, nomata Judas, unu el la dek du, iris antaŭ ili, kaj alproksimi is al Jesuo, por kisi lin.
48 Sed Jesuo diris al li: Judas, cxu vi per kiso perfidas la Filon de homo?
49 Kiam tiuj, kiuj estis ĉirkaŭ li, vidinte, kio venos, ili diris al li: Sinjoro, ĉu ni frapu per glavo?
50 Kaj unu el ili frapis la sklavon de la cxefpastro kaj detrancxis lian dekstran orelon.

51 Kaj Jesuo responde diris: Lasu gxis nun. Kaj li tusxis lian orelon kaj sanigis lin.
52 Tiam Jesuo diris al la ĉefpastroj kaj estroj de la templo kaj al la pliaĝuloj, kiuj venis al li: Ĉu vi eliris, kiel kontraŭ ŝtelisto, kun glavoj kaj bastonoj?
53 Kiam mi cxiutage estis kun vi en la templo, vi ne etendis kontraux mi manojn; sed cxi tiu estas via horo kaj la potenco de mallumo.
54 Tiam ili prenis lin kaj kondukis lin kaj venigis lin en la domon de la cxefpastro. Kaj Petro sekvis malproksime.
55 Kaj kiam ili ekbruligis fajron meze de la salono, kaj sidigxis kune, Petro sidigxis inter ili.
56 Sed unu sklavino vidis lin, kiam li sidas apud la fajro, kaj rigardis lin, kaj diris: Ĉi tiu ankaŭ estis kun li.
57 Kaj li malkonfesis lin, dirante:Virino, mi lin ne konas.
58 Kaj post iom da tempo alia lin vidis, kaj diris: Vi ankaux estas el ili. Kaj Petro diris:Horo, mi ne estas.
59 Kaj cxirkaux unu horo post la alia fide asertis, dirante:Vere ankaux cxi tiu estis kun li, cxar li estas Galileano.
60 Kaj Petro diris:Horo, mi ne scias, kion vi diras. Kaj tuj, dum li ankoraŭ parolis, la koko kriis.
61 Kaj la Sinjoro sin turnis, kaj rigardis Petron. Kaj Petro rememoris la vorton de la Sinjoro, kiel li diris al li: Antaux ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min.
62 Kaj Petro eliris, kaj maldolĉe ploris.
63 Kaj la viroj, kiuj tenis Jesuon, mokis lin kaj batis lin.
64 Kaj vindinte lin, ili frapis lin sur la vizagxon, kaj demandis lin, dirante: Profetu, kiu estas tiu, kiu vin batis?
65 Kaj multajn aliajn aferojn ili blasfeme parolis kontraŭ li.
66 Kaj kiam tagiĝis, la pliaĝuloj de la popolo kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj kunvenis, kaj kondukis lin en sian sinedrion, dirante:
67 Ĉu vi estas la Kristo? diru al ni. Kaj li diris al ili: Se mi diros al vi, vi ne kredos;
68 Kaj se mi ankaux demandos vin, vi ne respondos al mi kaj ne forliberigos min.
69 Poste la Filo de homo sidos dekstre de la potenco de Dio.
70 Tiam ili ĉiuj diris: Ĉu vi do estas la Filo de Dio? Kaj li diris al ili: Vi diras, ke mi estas.
71 Kaj ili diris: Kion ni bezonas pluan ateston? ĉar ni mem aŭdis pri lia propra buŝo.

ĈAPITRO 23

1 Kaj la tuta amaso el ili levigxis, kaj kondukis lin al Pilato.
2 Kaj ili komencis akuzi lin, dirante: Ni trovis ĉi tiun perversantan la nacion kaj malpermesante doni tributon al Cezaro, dirante, ke li mem estas Kristo Reĝo.
3 Kaj Pilato demandis lin, dirante: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj li respondis al li kaj diris: Vi tion diras.
4 Tiam Pilato diris al la cxefpastroj kaj al la popolo: Mi trovas nenian kulpon en cxi tiu homo.
5 Kaj ili des pli furioziĝis, dirante: Li ekscitas la popolon, instruante tra la tuta Judujo, komencante de Galileo ĝis ĉi tiu loko.
6 Kiam Pilato auxdis pri Galileo, li demandis, cxu la viro estas Galileano.
7 Kaj kiam li sciis, ke li apartenas al la jurisdikcio de Herodo, li sendis lin al Herodo, kiu mem estis en Jerusalem en tiu tempo.
8 Kaj Herodo, vidante Jesuon, treege gxojis; cxar li delonge deziris lin vidi, cxar li multe auxdis pri li; kaj li esperis vidi ian miraklon faritan de li.
9 Tiam li demandis lin per multaj vortoj; sed li nenion respondis al li.
10 Kaj la cxefpastroj kaj skribistoj staris kaj forte akuzis lin.
11 Kaj Herodo kun siaj militistoj neniigis lin kaj mokis lin, kaj vestis lin per belega robo, kaj resendis lin al Pilato.
12 Kaj en tiu tago Pilato kaj Herodo amikiĝis kune, ĉar antaŭe ili estis malamikaj inter si.
13 Kaj Pilato, kunvokinte la cxefpastrojn kaj la regantojn kaj la popolon,
14 diris al ili: Vi venigis al mi ĉi tiun viron, kiel homon, kiu perfortigas la popolon;
15 Ne, nek Herodo; cxar mi sendis vin al li; kaj jen nenio inda je morto estas farita al li.
16 Tial mi lin punos kaj liberigos.
17 (Ĉar necese li devas liberigi unu al ili ĉe la festo.)
18 Kaj ili tuj ekkriis, dirante:Foriru ĉi tiun viron, kaj liberigu al ni Barabason;
19 (Kiu pro ribelo, farita en la urbo, kaj pro mortigo, estis jxetita en malliberejon.)
20 Pilato do, volante liberigi Jesuon, denove parolis al ili.
21 Sed ili kriis, dirante:Krucumu lin, krucumu lin.
22 Kaj li diris al ili la trian fojon: Kial, kian malbonon li faris? Mi ne trovis ĉe li mortokaŭzon; Mi do lin punos kaj forliberigos.
23 Kaj ili tuj per lauxtaj vooj petis, ke li estu krucumita. Kaj la voĉoj de ili kaj de la ĉefpastroj regis.
24 Kaj Pilato juĝis, ke estu kiel ili postulis.
25 Kaj li liberigis al ili tiun, kiu estis jxetita en malliberejon pro ribelo kaj murdo, kiun ili deziris; sed li transdonis Jesuon al ilia volo.
26 Kaj dum ili forkondukis lin, ili kaptis unu Simonon Kirenanon, venantan el la kamparo, kaj sur lin ili metis la krucon, por ke li portu gxin post Jesuo.
27 Kaj sekvis lin granda homamaso da homoj kaj virinoj, kiuj ankaux priploris kaj priploris lin.
28 Sed Jesuo, turninte sin al ili, diris: Filinoj de Jerusalem, ne ploru pri mi, sed ploru pro vi mem kaj pro viaj infanoj.
29 Ĉar jen venos tagoj, en kiuj oni diros: Feliĉaj estas la senfruktaj kaj la ventroj, kiuj neniam naskis, kaj la mamoj, kiuj neniam sucis.
30 Tiam ili komencos diri al la montoj: Falu sur nin; kaj al la montetoj: Kovru nin.
31 Çar se ili faras tion sur verda arbo, kio fari os en la seka?
32 Kaj estis ankaux du aliaj, malbonfarantoj, kondukitaj kun li por esti mortigitaj.
33 Kaj kiam ili venis al la loko, kiu estas nomata Kalvario, tie ili krucumis lin kaj la malbonfarantojn, unu dekstre kaj la alian maldekstre.
34 Tiam Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; cxar ili ne scias, kion ili faras. Kaj ili disigis liajn vestojn kaj lotis.
35 Kaj la popolo staris rigardante. Kaj ankaŭ la estroj kun ili mokis lin, dirante:Li savis aliajn; li savu sin, se li estas Kristo, la elektito de Dio.
36 Kaj ankaŭ la soldatoj mokis lin, venante al li, kaj proponante al li vinagron;
37 kaj dirante: Se vi estas la Regxo de la Judoj, savu vin.
38 Kaj ankaŭ surskribo estis skribita super li per literoj grekaj, latinaj, kaj hebreaj:ĈI ESTAS LA REĜO DE LA JUDOJ.

39 Kaj unu el la malbonfarantoj, kiuj estis pendigitaj, insultis lin, dirante: Se vi estas la Kristo, savu vin kaj nin.
40 Sed la alia responde admonis lin, dirante: Ĉu vi ne timas Dion, ĉar vi estas en la sama kondamno?
41 Kaj ni ja juste; cxar ni ricevas la konvenan rekompencon pro niaj faroj; sed cxi tiu faris nenion malbonan.
42 Kaj li diris al Jesuo: Sinjoro, memoru min, kiam vi venos en vian regnon.
43 Kaj Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi: Hodiaux vi estos kun mi en la paradizo.
44 Kaj estis cxirkaux la sesa horo, kaj farigxis mallumo sur la tuta tero gxis la nauxa horo.
45 Kaj la suno mallumigxis, kaj la kurteno de la templo dissxirigxis en la mezo.
46 Kaj kiam Jesuo kriis per lauxta vocxo, li diris: Patro, en Viajn manojn mi transdonas mian spiriton; kaj dirinte tion, li ellasis la spiriton.
47 Kaj kiam la centestro vidis tion, kio okazis, li gloris Dion, dirante: Vere ĉi tiu estis justulo.
48 Kaj la tuta popolo, kiu kunvenis al tiu vido, vidis la okazintajxojn, frapis siajn brustojn kaj revenis.
49 Kaj cxiuj liaj konatoj kaj la virinoj, kiuj sekvis lin el Galileo, staris malproksime, vidante tion.
50 Kaj jen estis viro, nomata Jozef, konsilisto; kaj li estis bona homo kaj justulo:
51 (Tiu ne konsentis pri la konsilo kaj faro de ili;) li estis el Arimateo, urbo de la Judoj; li ankaux atendis la regnon de Dio.
52 Çi tiu iris al Pilato, kaj petegis la korpon de Jesuo.
53 Kaj li deprenis gxin kaj envolvis gxin en tolajxo, kaj metis gxin en tombon, hakitan en sxtono, en kiun neniam antauxe estis metita homo.
54 Kaj en tiu tago estis la preparado, kaj la sabato finiĝis.
55 Kaj ankaux la virinoj, kiuj venis kun li el Galileo, sekvis, kaj vidis la tombon, kaj kiel lia korpo estas metita.
56 Kaj ili revenis kaj pretigis aromajxojn kaj sxmirajxojn; kaj ripozis la sabaton laux la ordono.

ĈAPITRO 24

1 Kaj en la unua tago de la semajno, tre frue matene, ili venis al la tombo, kunportante la aromajxojn, kiujn ili preparis, kaj kelkajn aliajn kun si.
2 Kaj ili trovis la ŝtonon derulita for de la tombo.
3 Kaj ili eniris, kaj ne trovis la korpon de la Sinjoro Jesuo.
4 Kaj kiam ili estis multe perpleksitaj pri tio, jen du viroj staris apud ili en brilaj vestoj;
5 Kaj dum ili ektimis kaj klinigxis vizagxaltere, ili diris al ili: Kial vi sercxas la vivanton inter la mortintoj?
6 Li ne estas ĉi tie, sed releviĝis; memoru, kiel li parolis al vi, kiam li estis ankoraŭ en Galileo;
7 dirante: La Filo de homo devas esti transdonita en la manojn de pekuloj, kaj esti krucumita, kaj la trian tagon relevigxi.
8 Kaj ili rememoris liajn vortojn,
9 Kaj li revenis de la tombo, kaj rakontis cxion tion al la dek unu kaj al cxiuj ceteraj.
10 Estis Maria Magdalena kaj Joana kaj Maria, la patrino de Jakobo, kaj aliaj virinoj, kiuj estis kun ili, kiuj rakontis tion al la apostoloj.
11 Kaj iliaj vortoj ŝajnis al ili kiel malutilaj rakontoj, kaj ili ne kredis al ili.
12 Tiam Petro levigxis, kaj kuris al la tombo; kaj klininte, li ekvidis la tolaĵojn, metitajn aparte, kaj foriris, mire en si pri tio, kio okazis.
13 Kaj jen du el ili iris en tiu sama tago al vilaĝo nomata Emaus, kiu estis el Jerusalem ĉirkaŭ sesdek stadiojn.
14 Kaj ili interparolis pri cxio cxi tio, kio okazis.
15 Kaj dum ili interparolis kaj diskutis, Jesuo mem alproksimigxis kaj iris kun ili.
16 Sed iliaj okuloj estis tenataj, por ke ili ne konu Lin.
17 Kaj li diris al ili: Kiaj estas tiuj interparoloj, kiujn vi havas unu al alia, dum vi iras kaj estas malgajaj?
18 Kaj unu el ili, kies nomo estis Kleopas, responde diris al li: Çu vi estas nur fremda en Jerusalem, kaj vi ne scias tion, kio okazis tie en çi tiuj tagoj?
19 Kaj li diris al ili: Kion? Kaj ili diris al li: Pri Jesuo, la Nazaretano, kiu estis profeto potenca per faro kaj vorto antaŭ Dio kaj la tuta popolo;
20 Kaj kiel la cxefpastroj kaj niaj regantoj transdonis lin por esti kondamnita al morto, kaj krucumis lin.
21 Sed ni fidis, ke li estas la elacxeto de Izrael;
22 Jes, kaj ankaŭ iuj virinoj el nia anaro mirigis nin, kiuj estis frue çe la tombo;
23 Kaj ne trovinte lian korpon, ili venis, dirante, ke ili ankaux vidis vizion de angxeloj, kiuj diris, ke li vivas.
24 Kaj iuj el ni, kiuj estis kun ni, iris al la tombo, kaj trovis tiel, kiel la virinoj diris; sed lin ili ne vidis.
25 Tiam li diris al ili: Ho malsaĝuloj kaj kore malviglaj por kredi ĉion, kion diris la profetoj;
26 Ĉu Kristo ne devus suferi ĉi tion kaj eniri en sian gloron?
27 Kaj komencante de Moseo kaj de ĉiuj profetoj, li klarigis al ili en ĉiuj Skriboj la aferojn pri si.
28 Kaj ili alproksimiĝis al la vilaĝo, kien ili iris; kaj li kvazaŭ volis iri plu.
29 Sed ili devigis lin, dirante: Restu ĉe ni; Kaj li eniris, por resti kun ili.
30 Kaj dum li sidis cxe mangxo kun ili, li prenis panon kaj benis gxin kaj dispecigis kaj donis al ili.
31 Kaj iliaj okuloj malfermigxis, kaj ili rekonis lin; kaj li malaperis for de iliaj okuloj.
32 Kaj ili diris unu al alia: Çu nia koro ne brulis en ni, dum li parolis kun ni sur la vojo, kaj kiam li malfermis al ni la Skribojn?
33 Kaj ili levigxis en tiu sama horo, kaj revenis al Jerusalem, kaj trovis la dek unu kunvenintaj kaj la kun ili;
34 dirante:La Sinjoro vere releviĝis, kaj aperis al Simon.
35 Kaj ili rakontis, kio okazis sur la vojo, kaj kiel li estis konata de ili dum dispecigo de pano.
36 Kaj dum ili tiel parolis, Jesuo mem staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi.
37 Sed ili ektimis kaj ektimis, kaj supozis, ke ili vidis spiriton.
38 Kaj li diris al ili: Kial vi maltrankviliĝas? kaj kial pensoj leviĝas en viaj koroj?
39 Rigardu miajn manojn kaj miajn piedojn, ke mi estas mem; palpu min kaj rigardu; cxar la spirito ne havas karnon kaj ostojn, kiel vi vidas, ke mi havas.
40 Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj siajn piedojn.
41 Kaj dum ili ankoraux ne kredis pro gxojo kaj miris, li diris al ili: CXu vi havas cxi tie ian mangxon?

42 Kaj ili donis al li pecon el rostita fiŝo kaj el mielĉelaro.
43 Kaj li prenis gxin kaj mangxis antaux ili.
44 Kaj li diris al ili: Jen la vortoj, kiujn mi diris al vi, kiam mi estis ankora kun vi, ke devas plenumii cio, kio estas skribita en la leo de Moseo kaj en la profetoj kaj en la psalmoj; koncerne min.
45 Tiam li malfermis ilian komprenon, por ke ili komprenu la Skribojn,
46 Kaj li diris al ili: Tiel estas skribite, kaj tiel Kristo devis suferi, kaj leviĝi el la mortintoj la trian tagon;
47 Kaj ke pento kaj pardonado de pekoj estu predikataj en lia nomo inter ĉiuj nacioj, komencante de Jerusalem.
48 Kaj vi estas atestantoj pri tio.
49 Kaj jen mi sendas sur vin la promeson de mia Patro;
50 Kaj li elkondukis ilin gxis Betania, kaj li levis siajn manojn kaj benis ilin.
51 Kaj dum li benis ilin, li estis apartigita de ili kaj suprenportita en la cxielon.
52 Kaj ili adorklinigxis al li, kaj revenis al Jerusalem kun granda gxojo;
53 kaj estis konstante en la templo, laŭdante kaj benante Dion. Amen.

Johano

ĈAPITRO 1

1 En la komenco estis la Vorto, kaj la Vorto estis kun Dio, kaj la Vorto estis Dio.
2 Tio sama estis en la komenco ĉe Dio.
3 Ĉio estas farita de li; kaj sen li nenio estis farita, kio estis farita.
4 En li estis vivo; kaj la vivo estis la lumo de homoj.
5 Kaj la lumo brilas en mallumo; kaj la mallumo gxin ne komprenis.
6 Estis viro sendita de Dio, kies nomo estis Johano.
7 Li venis kiel atesto, por atesti pri la Lumo, por ke ĉiuj homoj per li kredu.
8 Li ne estis tiu Lumo, sed estis sendita por atesti pri tiu Lumo.
9 Tio estis la vera Lumo, kiu lumigas ĉiun homon, kiu venas en la mondon.
10 Li estis en la mondo, kaj la mondo estis kreita per li, kaj la mondo Lin ne konis.
11 Li venis al siaj, kaj liaj ne akceptis lin.
12 Sed al ĉiuj, kiuj lin akceptis, li donis la potencon fariĝi filoj de Dio, al tiuj, kiuj kredas al lia nomo;
13 kiuj naskigxis ne el sango, nek el la volo de la karno, nek el la volo de homo, sed el Dio.
14 Kaj la Vorto farigxis karno, kaj logxis inter ni (kaj ni vidis lian gloron, la gloron kiel de la solenaskita de la Patro), plena de graco kaj vero.
15 Johano atestis pri li, kaj kriis, dirante: Ĉi tiu estis tiu, pri kiu mi parolis: Kiu venas post mi, tiu estas pli bona antaŭ mi, ĉar li estis antaŭ mi.
16 Kaj el lia pleneco ni ĉiuj ricevis, kaj gracon pro graco.
17 Ĉar la leĝo estis donita de Moseo, sed graco kaj vero venis per Jesuo Kristo.
18 Neniu iam vidis Dion; la solenaskita Filo, kiu estas en la sino de la Patro, li anoncis lin.
19 Kaj jen estas la atesto de Johano, kiam la Judoj sendis pastrojn kaj Levidojn el Jerusalem, por demandi lin: Kiu vi estas?
20 Kaj li konfesis, kaj ne malkonfesis; sed konfesite, mi ne estas la Kristo.
21 Kaj ili demandis lin: Kio do? Ĉu vi estas Elija? Kaj li diris: Mi ne estas. Ĉu vi estas tiu profeto? Kaj li respondis:Ne.
22 Tiam ili diris al li: Kiu vi estas? por ke ni donu respondon al tiuj, kiuj nin sendis. Kion vi diras pri vi mem?
23 Li diris: Mi estas la vocxo de krianto en la dezerto: Rektigu la vojon de la Eternulo, kiel diris la profeto Jesaja.
24 Kaj la senditoj estis el la Fariseoj.
25 Kaj ili demandis lin, kaj diris al li: Kial do vi baptas, se vi ne estas la Kristo, nek Elija, nek tiu profeto?
26 Johano respondis al ili, dirante: Mi baptas per akvo; sed inter vi staras unu, kiun vi ne konas;
27 Tiu estas, kiu venas post mi antaux mi, kies rimenon de la sxuo mi ne estas inda malligi.
28 Tio okazis en Betabara trans Jordan, kie Johano estis baptanta.
29 La sekvantan tagon Johano vidis Jesuon venantan al li, kaj diris:Jen la Ŝafido de Dio, kiu forportas la pekon de la mondo.
30 Ĉi tiu estas tiu, pri kiu mi diris: Post mi venas homo, kiu estas pli bona antaŭ mi; ĉar li estis antaŭ mi.
31 Kaj mi lin ne konis; sed por ke li estu elmontrita al Izrael, tial mi venis baptante per akvo.
32 Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton malsuprenirantan el la cxielo kiel kolombo, kaj gxi restis sur li.
33 Kaj mi lin ne konis; sed tiu, kiu sendis min, por bapti per akvo, diris al mi: Sur kiu vi vidos la Spiriton malsuprenirantan kaj restantan sur li, tiu estas tiu, kiu baptas per la Sankta Spirito.
34 Kaj mi vidis, kaj atestis, ke cxi tiu estas la Filo de Dio.
35 Denove la sekvantan tagon poste staris Johano kaj du el liaj discxiploj;
36 Kaj rigardante Jesuon irante, li diris:Jen la Ŝafido de Dio!
37 Kaj la du discxiploj auxdis lin paroli, kaj ili sekvis Jesuon.
38 Tiam Jesuo sin turnis, kaj vidis, ke ili sekvas, kaj diris al ili: Kion vi serĉas? Ili diris al li:Rabeno (kio signifas, Majstro), kie vi loĝas?
39 Li diris al ili: Venu kaj vidu. Ili venis kaj vidis, kie li loĝas, kaj restis ĉe li en tiu tago; ĉar estis ĉirkaŭ la deka horo.
40 Unu el la du, kiuj auxdis Johanon paroli kaj sekvis lin, estis Andreo, la frato de Simon Petro.
41 Li unue trovis sian propran fraton Simon, kaj diris al li: Ni trovis la Mesion, tio estas, la Kristo.
42 Kaj li venigis lin al Jesuo. Kaj Jesuo, vidinte lin, diris: Vi estas Simon, filo de Jona; vi estos nomata Kefas, kio signifas sxtono.
43 La sekvantan tagon Jesuo volis foriri en Galileon, kaj trovis Filipon, kaj diris al li: Sekvu min.
44 Kaj Filipo estis el Betsaida, la urbo de Andreo kaj Petro.
45 Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li:Ni trovis tiun, pri kiu Moseo en la legxo kaj la profetoj skribis, Jesuon Nazaretano, filon de Jozef.
46 Kaj Natanael diris al li: Ĉu el Nazaret povas eliri io bona? Filipo diris al li:Venu kaj vidu.
47 Jesuo vidis Natanaelon venantan al li, kaj diris pri li: Jen vere Izraelido, en kiu ne estas ruzo!
48 Natanael diris al li: De kie vi min konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antaux ol Filipo vokis vin, kiam vi estis sub la figarbo, mi vin vidis.
49 Natanael respondis kaj diris al li: Rabeno, vi estas Filo de Dio; vi estas la Regxo de Izrael.
50 Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉar mi diris al vi: Mi vidis vin sub la figarbo, ĉu vi kredas? vi vidos pli grandajn aferojn ol ĉi tiuj.
51 Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi: Poste vi vidos la cxielon malfermitan, kaj la angxelojn de Dio suprenirante kaj malsuprenirante sur la Filon de homo.

ĈAPITRO 2

1 Kaj la trian tagon okazis edziĝo en Kana Galilea; kaj la patrino de Jesuo estis tie:
2 Kaj Jesuo kaj liaj discxiploj estis vokitaj al la edzigxo.
3 Kaj kiam ili mankis vino, la patrino de Jesuo diris al li: Ili ne havas vinon.
4 Jesuo diris al ŝi: Virino, kio estas inter mi kaj vi? mia horo ankoraŭ ne venis.

5 Lia patrino diris al la servantoj: Kion ajn li diros al vi, tion faru.
6 Kaj estis tie starigitaj ses sxtonaj akvokuvoj laux la maniero de la purigado de la Judoj, enhavantaj po du aux tri fikoj.
7 Jesuo diris al ili: Plenigu la akvokruĉojn per akvo. Kaj ili plenigis ilin ĝis la rando.
8 Kaj li diris al ili: Eltiru nun, kaj alportu al la festenestro. Kaj ili portis ĝin.
9 Kiam la festenestro gustumis la akvon, kiu fariĝis vino, kaj ne sciis, de kie ĝi estas; (sed sciis la servantoj, kiuj ĉerpis la akvon), la festenestro vokis la edziĝanton,
10 Kaj li diris al li:CXiu unuavice elportas bonan vinon; kaj kiam homoj bone trinkis, tiam tion, kio estas pli malbona; sed vi konservis la bonan vinon gxis nun.
11 Ĉi tiun komencon de mirakloj Jesuo faris en Kana Galilea, kaj elmontris sian gloron; kaj liaj discxiploj kredis al li.
12 Post tio li malsupreniris al Kapernaum, li kaj lia patrino kaj liaj fratoj kaj liaj disĉiploj; kaj ili restis tie ne multajn tagojn.
13 Kaj la Pasko de la Judoj alproksimigxis, kaj Jesuo supreniris al Jerusalem;
14 Kaj li trovis en la templo vendistojn de bovoj kaj ŝafoj kaj kolomboj, kaj la monŝanĝistojn sidantaj;
15 Kaj farinte skurĝon el ŝnuretoj, li elpelis ĉiujn el la templo kaj la ŝafojn kaj la bovojn; kaj elversxis la monon de la sxangxistoj kaj renversis la tablojn;
16 kaj diris al la vendantoj de kolomboj: Forprenu ĉi tion de ĉi tie; ne faru la domon de mia Patro domo de komercado.
17 Kaj liaj discxiploj rememoris, ke estas skribite: La fervoro pri via domo min formangxis.
18 Tiam la Judoj respondis kaj diris al li: Kian signon vi montras al ni, ĉar vi faras tion?
19 Jesuo respondis kaj diris al ili: Detruu ĉi tiun templon, kaj post tri tagoj mi ĝin levos.
20 Tiam la Judoj diris: Kvardek ses jaroj estis konstruata ĉi tiu templo, kaj ĉu vi konstruos ĝin en tri tagoj?
21 Sed li parolis pri la templo de sia korpo.
22 Kiam do li levigxis el la mortintoj, liaj discxiploj rememoris, ke li diris tion al ili; kaj ili kredis la Skribon kaj la vorton, kiun Jesuo diris.
23 Kaj kiam li estis en Jerusalem ĉe la Pasko, en la festo, multaj kredis al lia nomo, vidante la signojn, kiujn li faris.
24 Sed Jesuo ne konfidis sin al ili, ĉar li konis ĉiujn homojn,
25 Kaj ne bezonis, ke iu atestu pri homo; cxar li sciis, kio estas en la homo.

ĈAPITRO 3

1 Estis viro el la Fariseoj, nomata Nikodemo, estro de la Judoj;
2 Tiu venis al Jesuo nokte, kaj diris al li:Rabeno, ni scias, ke vi estas instruisto devenita de Dio; cxar neniu povas fari tiujn signojn, kiujn vi faras, se Dio ne estas kun li.
3 Jesuo respondis kaj diris al li: Vere, vere, mi diras al vi:Se homo ne estas denove naskita, li ne povas vidi la regnon de Dio.
4 Nikodemo diris al li: Kiel homo povas naskiĝi, kiam li estas maljuna? ĉu li povas eniri la duan fojon en la ventron de sia patrino kaj naskiĝi?
5 Jesuo respondis: Vere, vere, mi diras al vi:Se homo ne naskiĝas el akvo kaj el la Spirito, li ne povas eniri en la regnon de Dio.
6 Tio, kio estas naskita el la karno, estas karno; kaj tio, kio estas naskita de la Spirito, estas spirito.
7 Ne miru, ke mi diris al vi:Vi devas esti denove naskitaj.
8 La vento blovas, kie ĝi volas, kaj vi aŭdas ĝian sonon, sed vi ne scias, de kie ĝi venas, kaj kien ĝi iras; tiel estas ĉiu, kiu estas naskita de la Spirito.
9 Nikodemo respondis kaj diris al li: Kiel tio povas esti?
10 Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉu vi estas sinjoro de Izrael, kaj ĉu vi ne scias tion?
11 Vere, vere, mi diras al vi: Ni parolas tion, kion ni scias, kaj atestas, ke ni vidis; kaj vi ne akceptas nian ateston.
12 Se mi rakontis al vi la terajn aferojn, kaj vi ne kredas, kiel vi kredos, se mi diros al vi pri la cxielaj aferoj?
13 Kaj neniu supreniris al la cxielo, krom tiu, kiu malsupreniris de la cxielo, la Filo de homo, kiu estas en la cxielo.
14 Kaj kiel Moseo levis la serpenton en la dezerto, tiel same devas esti levita la Filo de homo;
15 por ke ĉiu, kiu kredas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon.
16 Ĉar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian solenaskitan Filon, por ke ĉiu, kiu kredas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon.
17 Ĉar Dio ne sendis Sian Filon en la mondon, por kondamni la mondon; sed por ke la mondo per li estu savita.
18 Kiu kredas al li, tiu ne estas kondamnita; sed kiu ne kredas, tiu jam estas kondamnita, ĉar li ne kredis al la nomo de la solenaskita Filo de Dio.
19 Kaj jen estas la kondamno, ke la lumo venis en la mondon, kaj la homoj amis la mallumon pli ol la lumon, cxar iliaj faroj estis malbonaj.
20 Cxar cxiu, kiu faras malbonon, malamas la lumon, kaj ne venas al la lumo, por ke liaj faroj ne estu riprocxataj.
21 Sed tiu, kiu faras la veron, venas al la lumo, por ke liaj faroj montriĝu, ke ili estas faritaj en Dio.
22 Post tio venis Jesuo kaj liaj discxiploj en la landon Judujo; kaj tie li restis kun ili, kaj baptis.
23 Kaj Johano ankaux estis baptanta en Enon, apud Salim, cxar tie estis multe da akvo; kaj ili venis kaj baptigxis.
24 Ĉar Johano ankoraŭ ne estis ĵetita en malliberejon.
25 Tiam farigxis demando inter iuj el la discxiploj de Johano kaj la Judoj pri la purigado.
26 Kaj ili venis al Johano, kaj diris al li: Rabeno, tiu, kiu estis kun vi trans Jordano, pri kiu vi atestis, jen tiu sama baptas, kaj cxiuj venas al li.
27 Johano respondis kaj diris:Homo povas ricevi nenion, se gxi ne estas donita al li el la cxielo.
28 Vi mem atestas al mi, ke mi diris: Mi ne estas la Kristo, sed ke mi estas sendita antaŭ li.
29 Kiu havas la fiancxinon, tiu estas la fiancxo; sed la amiko de la fiancxo, kiu staras kaj lin auxskultas, forte gxojas pro la vocxo de la fiancxo; cxi tiu do mia gxojo plenumigxis.
30 Li devas kreski, sed mi devas malpliiĝi.

31 Kiu venas de supre, tiu estas super ĉiuj; Kiu estas el la tero, tiu estas surtera kaj parolas pri la tero; Kiu venas el la ĉielo, tiu estas super ĉiuj.
32 Kaj kion li vidis kaj auxdis, tion li atestas; kaj neniu akceptas lian ateston.
33 Kiu ricevis sian ateston, tiu sigelis, ke Dio estas vera.
34 Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la vortojn de Dio; ĉar Dio ne donas al li la Spiriton laŭmezure.
35 La Patro amas la Filon, kaj transdonis ĉion en lian manon.
36 Kiu kredas al la Filo, tiu havas eternan vivon; kaj kiu ne kredas al la Filo, tiu ne vidos vivon; sed la kolero de Dio restas sur li.

ĈAPITRO 4

1 Kiam do la Sinjoro sciis, kiel la Fariseoj aŭdis, ke Jesuo faras kaj baptas pli da disĉiploj ol Johano,
2 (Kvankam Jesuo mem baptis ne, sed siajn disĉiplojn,)
3 Li forlasis Judujon, kaj denove foriris en Galileon.
4 Kaj li devis iri tra Samario.
5 Tiam li venis al urbo Samario, kiu estas nomata Siĥar, proksime al la terpeco, kiun Jakob donis al sia filo Jozef.
6 Nun tie estis la puto de Jakob. Jesuo do, laca pro sia vojagxo, sidis tiel sur la puto; kaj estis cxirkaux la sesa horo.
7 Venis virino Samaria, por ĉerpi akvon; Jesuo diris al ŝi: Donu al mi trinki.
8 (Ĉar liaj disĉiploj foriris en la urbon, por aĉeti viandon).
9 Tiam diris al li la Samarionino: Kiel vi, estante Judo, petas trinki de mi, kiu estas Samariona? ĉar la Judoj ne traktas kun la Samarianoj.
10 Jesuo respondis kaj diris al sxi: Se vi scius la donacon de Dio, kaj kiu estas, kiu diras al vi:Donu al mi trinki; vi petus de li, kaj li donus al vi vivan akvon.
11 La virino diris al li: Sinjoro, vi ne havas por ĉerpi, kaj la puto estas profunda; de kie do vi havas tiun vivan akvon?
12 Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Jakob, kiu donis al ni la puton kaj trinkis el i li mem kaj liaj infanoj kaj liaj brutoj?
13 Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Kiu trinkos el ĉi tiu akvo, tiu denove soifos;
14 Sed kiu trinkos el la akvo, kiun Mi donos al li, tiu neniam soifos; sed la akvo, kiun Mi donos al li, estos en li fonto da akvo, elfluanta por eternan vivon.
15 La virino diris al li: Sinjoro, donu al mi ĉi tiun akvon, por ke mi ne soifi kaj ne venu ĉi tien por ĉerpi.
16 Jesuo diris al ŝi: Iru, voku vian edzon, kaj venu ĉi tien.
17 La virino respondis kaj diris: Mi ne havas edzon. Jesuo diris al ŝi: Vi bone diris: Mi ne havas edzon;
18 Ĉar vi havis kvin edzojn; kaj tiu, kiun vi nun havas, ne estas via edzo; en tio vi diris vere.
19 La virino diris al li: Sinjoro, mi scias, ke vi estas profeto.
20 Niaj patroj adorklinigxis sur cxi tiu monto; kaj vi diras, ke en Jerusalem estas la loko, kie oni devas adori.
21 Jesuo diris al ŝi: Virino, kredu al mi; venas la horo, kiam vi nek sur ĉi tiu monto, nek ankoraŭ en Jerusalem adorkliniĝos al la Patro.
22 Vi adoras, kion vi ne scias; ni scias, kion ni adoras; cxar el la Judoj estas savo.
23 Sed venas la horo, kaj nun estas, kiam la veraj adorantoj adoros la Patron en spirito kaj vero;
24 Dio estas Spirito; kaj tiuj, kiuj Lin adoras, devas adori Lin en spirito kaj vero.
25 La virino diris al li: Mi scias, ke venas Mesio, kiu estas nomata Kristo; kiam li venos, li diros al ni cxion.
26 Jesuo diris al ŝi: Mi, kiu parolas al vi, estas tiu.
27 Kaj al tio venis liaj discxiploj, kaj miris, ke li parolas kun la virino; tamen neniu diris: Kion vi sercxas? aŭ: Kial vi parolas kun ŝi?
28 Tiam la virino lasis sian akvokruĉon kaj iris en la urbon, kaj diris al la viroj:
29 Venu, vidu homon, kiu rakontis al mi ĉion, kion mi faris; ĉu ĉi tiu ne estas la Kristo?
30 Tiam ili eliris el la urbo kaj venis al li.
31 Dume liaj discxiploj pregxis lin, dirante:Majstro, mangxu.
32 Sed li diris al ili: Mi havas por mangxi mangxajxon, pri kiu vi ne konas.
33 Tial la discxiploj diris unu al alia:CXu iu alportis al li ion por mangxi?
34 Jesuo diris al ili: Mia manĝo estas plenumi la volon de Tiu, kiu min sendis, kaj fini lian laboron.
35 Ĉu vi ne diras: Estas ankoraŭ kvar monatoj, kaj tiam venos la rikolto? jen mi diras al vi: Levu viajn okulojn kaj rigardu la kampojn; ĉar ili estas jam blankaj por rikolti.
36 Kaj la rikoltanto ricevas salajron kaj kolektas frukton por eterna vivo, por ke ĝoju kune kaj la semanto kaj la rikoltanto.
37 Kaj jen estas vera tiu diro: Unu semas, kaj alia rikoltas.
38 Mi sendis vin, por rikolti tion, pri kio vi ne laboris; aliaj homoj laboris, kaj vi eniris en ilian laboron.
39 Kaj multaj el la Samarianoj de tiu urbo kredis al li pro la diro de la virino, kiu atestis: Li rakontis al mi cxion, kion mi faris.
40 Kiam do la Samarianoj venis al li, ili petegis lin, ke li restu kun ili; kaj li restis tie du tagojn.
41 Kaj multaj pli kredis pro sia propra vorto;
42 kaj diris al la virino: Nun ni kredas, ne pro via diro; cxar ni mem auxdis lin, kaj scias, ke cxi tiu ja estas la Kristo, la Savanto de la mondo.
43 Kaj post du tagoj li foriris de tie kaj iris en Galileon.
44 Ĉar Jesuo mem atestis, ke profeto ne havas honoron en sia propra lando.
45 Tiam kiam li venis en Galileon, la Galileanoj akceptis lin, vidinte ĉion, kion li faris en Jerusalem ĉe la festo; ĉar ili ankaŭ iris al la festo.
46 Kaj Jesuo revenis en Kana Galilean, kie li faris la akvon vino. Kaj estis unu nobelo, kies filo estis malsana en Kapernaum.
47 Kiam li auxdis, ke Jesuo venis el Judujo en Galileon, li iris al li, kaj petegis lin, ke li malsupreniru kaj resanigu lian filon; cxar li estas mortonta.
48 Tiam Jesuo diris al li: Se vi ne vidos signojn kaj miraklojn, vi ne kredos.
49 La nobelo diris al li: Sinjoro, malsupreniru, antaux ol mia infano mortos.
50 Jesuo diris al li: Iru; via filo vivas. Kaj la viro kredis la vorton, kiun Jesuo diris al li, kaj li foriris.
51 Kaj dum li malsupreniris, liaj servantoj renkontis lin, kaj raportis al li, dirante: Via filo vivas.
52 Tiam li demandis ilin pri la horo, kiam li komencis saniĝi. Kaj ili diris al li: Hieraux je la sepa horo la febro forlasis lin.

53 La patro do sciis, ke estis en tiu sama horo, en kiu Jesuo diris al li: Via filo vivas; kaj kredis li mem kaj lia tuta domo.
54 Jen denove la dua miraklo, kiun faris Jesuo, kiam li venis el Judujo en Galileon.

ĈAPITRO 5

1 Post tio estis festo de la Judoj; kaj Jesuo supreniris al Jerusalem.
2 Nun estas en Jerusalem apud la ŝafoj lageto, kiu estas nomata en la Hebrea lingvo Betesda, havanta kvin vestiblojn.
3 En ĉi tiuj kuŝis granda amaso da senpotenculoj, blinduloj, haltigitaj, velkintaj, atendantaj la movon de la akvo.
4 Çar an elo malsupreniris en certa tempo en la lageton kaj maltrankviligis la akvon;
5 Kaj estis tie unu viro, kiu havis malforton tridek ok jarojn.
6 Kiam Jesuo vidis lin kusxi, kaj sciis, ke li jam de longe estis en tiu kazo, li diris al li: Çu vi estos sanigita?
7 La senpotenculo respondis al li:Sinjoro, mi ne havas homon, kiam la akvo sxanceligxos, por meti min en la lageton; sed dum mi venas, alia malsupreniras antaux mi.
8 Jesuo diris al li: Leviĝu, prenu vian liton kaj iru.
9 Kaj tuj la viro sanigxis, kaj prenis sian liton kaj iris; kaj en tiu tago estis sabato.
10 La Judoj do diris al la resanigito: Estas sabato; ne estas permesate al vi porti vian liton.
11 Li respondis al ili: Tiu, kiu min sanigis, diris al mi: Prenu vian liton kaj iru.
12 Tiam ili demandis lin: Kiu estas tiu, kiu diris al vi: Prenu vian liton kaj iru?
13 Kaj la resaniĝinto ne sciis, kiu ĝi estas;
14 Poste Jesuo trovis lin en la templo, kaj diris al li: Jen vi estas sanigita; ne plu peku, por ke ne venu al vi io pli malbona.
15 La viro foriris, kaj diris al la Judoj, ke estas Jesuo, kiu lin sanigis.
16 Kaj tial la Judoj persekutis Jesuon, kaj penis mortigi lin, ĉar li faris tion en la sabato.
17 Sed Jesuo respondis al ili: Mia Patro laboras gxis nun, kaj mi laboras.
18 Tial la Judoj des pli penis mortigi lin, ĉar li ne nur malobeis la sabaton, sed ankaŭ diris, ke Dio estas lia Patro, farante sin egala kun Dio.
19 Tiam Jesuo respondis kaj diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi:La Filo povas fari nenion per si mem, krom tion, kion li vidas, ke la Patro faras;
20 Ĉar la Patro amas la Filon, kaj montras al li ĉion, kion li mem faras; kaj li montros al li pli grandajn farojn ol ĉi tiuj, por ke vi miru.
21 Ĉar kiel la Patro levas la mortintojn kaj ilin vivigas; tiel same la Filo vivigas tiun, kiun li volas.
22 Ĉar la Patro juĝas neniun, sed ĉian juĝon transdonis al la Filo;
23 por ke ĉiuj homoj honoru la Filon, kiel ili honoras la Patron. Kiu ne honoras la Filon, tiu ne honoras la Patron, kiu lin sendis.
24 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu aŭdas mian vorton kaj kredas al Tiu, kiu min sendis, tiu havas eternan vivon, kaj ne venos en kondamnon; sed pasis de morto al vivo.
25 Vere, vere, mi diras al vi: La horo venas, kaj nun estas, kiam la mortintoj aŭdos la voĉon de la Filo de Dio; kaj la aŭdantoj vivos.
26 Ĉar kiel la Patro havas vivon en si mem; tiel li donis al la Filo, ke li havu vivon en si mem;
27 kaj donis al li auxtoritaton ankaux fari jugxon, cxar li estas Filo de homo.
28 Ne miru pri tio; ĉar venas la horo, en kiu ĉiuj, kiuj estas en la tomboj, aŭdos lian voĉon;
29 Kaj eliros; la bonfarantoj, al la releviĝo de vivo; kaj tiuj, kiuj faris malbonon, gxis la relevigxo de kondamno.
30 Mi mem povas fari nenion; kiel mi aŭdas, mi juĝas; kaj mia juĝo estas justa; ĉar mi serĉas ne mian propran volon, sed la volon de la Patro, kiu min sendis.
31 Se mi atestas pri mi mem, mia atesto ne estas vera.
32 Estas alia, kiu atestas pri mi; kaj mi scias, ke la atesto, kiun li atestas pri mi, estas vera.
33 Vi sendis al Johano, kaj li atestis pri la vero.
34 Sed mi ne ricevas ateston de homo; sed tion mi diras, por ke vi estu savitaj.
35 Li estis lumo brulanta kaj brilanta;
36 Sed mi havas pli grandan ateston ol tiu de Johano; cxar la faroj, kiujn la Patro donis al mi por fini, la samaj faroj, kiujn mi faras, atestas pri mi, ke la Patro min sendis.
37 Kaj la Patro mem, kiu min sendis, atestis pri mi. Vi neniam aŭdis lian voĉon, nek vidis lian formon.
38 Kaj vi ne havas lian vorton restanta en vi; cxar kiun Li sendis, tiun vi ne kredas.
39 Serĉu la Skribojn; cxar en ili vi opinias, ke vi havas eternan vivon; kaj ili estas tiuj, kiuj atestas pri mi.
40 Kaj vi ne volas veni al mi, por ke vi havu vivon.
41 Mi ne ricevas honoron de homoj.
42 Sed mi vin konas, ke vi ne havas en vi la amon de Dio.
43 Mi venis en la nomo de mia Patro, kaj vi min ne akceptas; se alia venos en sia propra nomo, lin vi akceptos.
44 Kiel povas kredi vi, kiuj ricevas honoron unu de alia, kaj ne serĉas la honoron, kiu venas de Dio nur?
45 Ne pensu, ke mi akuzos vin antaux la Patro; estas iu, kiu vin akuzas, Moseo, al kiu vi fidas.
46 Ĉar se vi kredus al Moseo, vi kredus al mi; ĉar li skribis pri mi.
47 Sed se vi ne kredas liajn skribojn, kiel vi kredos miajn vortojn?

ĈAPITRO 6

1 Post tio Jesuo iris trans la maron de Galileo, kiu estas la maro de Tiberias.
2 Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis liajn signojn, kiujn li faris sur la malsanuloj.
3 Kaj Jesuo supreniris sur la monton, kaj tie li sidis kun siaj discxiploj.
4 Kaj la Pasko, festo de la Judoj, estis proksima.
5 Kiam do Jesuo levis siajn okulojn, kaj vidis, ke granda homamaso venas al li, li diris al Filipo: De kie ni acxetu panojn, por ke cxi tiuj mangxu?
6 Kaj ĉi tion li diris, por provi lin, ĉar li mem sciis, kion li faros.
7 Filipo respondis al li: Ducent denaroj da pano ne sufiĉas por ili, por ke ĉiu el ili prenu iom.
8 Unu el liaj discxiploj, Andreo, frato de Simon Petro, diris al li:

9 Estas cxi tie knabo, kiu havas kvin hordeajn panojn kaj du fisxojn; sed kio estas ili inter tiom da?
10 Kaj Jesuo diris: Sidigu la virojn. Nun estis multe da herbo en la loko. Kaj sidiĝis la viroj, en nombro de ĉirkaŭ kvin mil.
11 Kaj Jesuo prenis la panojn; kaj doninte dankon, li disdonis al la disĉiploj, kaj la disĉiploj al la sidiĝintoj; kaj same de la fiŝoj tiom kiom ili volus.
12 Kiam ili satigxis, li diris al siaj discxiploj: Kolektu la restintajn fragmentojn, por ke nenio perdigxu.
13 Tial ili kolektis ilin, kaj plenigis dek du korbojn per la fragmentoj de la kvin hordeaj panoj, kiuj restis super la mangxantoj.
14 Tiam tiuj homoj, vidinte la miraklon, kiun Jesuo faris, diris:Vere cxi tiu estas tiu profeto, kiu venos en la mondon.
15 Kiam do Jesuo eksciis, ke ili venos kaj kaptos lin, por fari lin reĝo, li denove foriris sur la monton sola.
16 Kaj kiam vesperiĝis, liaj disĉiploj malsupreniris al la maro;
17 Kaj li eniris en sxipeton kaj iris trans la maron al Kapernaum. Kaj nun estis mallume, kaj Jesuo ne venis al ili.
18 Kaj la maro levigxis pro granda vento, kiu blovis.
19 Kaj kiam ili remis ĉirkaŭ dudek kvin aŭ tridek stadiojn, ili vidis Jesuon irantan sur la maro kaj alproksimiĝante al la ŝipo; kaj ili ektimis.
20 Sed li diris al ili: Estas mi; ne timu.
21 Tiam ili volonte akceptis lin en la sxipeton; kaj tuj la sxipo estis cxe la tero, kien ili iris.
22 La sekvantan tagon, kiam la homoj, kiuj staris trans la maro, vidis, ke tie ne estas alia ŝipeto, krom tiu, en kiun eniris liaj disĉiploj, kaj ke Jesuo ne iras kun siaj disĉiploj en la ŝipeton, sed ke lia disĉiploj foriris solaj;
23 (Tamen aliaj sxipoj el Tiberias alproksimigxis al la loko, kie ili mangxis panon, post kiam la Eternulo dankis;)
24 Kiam do la homamaso vidis, ke ne estas tie Jesuo, nek liaj discxiploj, ili ankaux prenis sxipeton kaj venis al Kapernaum, sercxante Jesuon.
25 Kaj trovinte lin trans la maro, ili diris al li: Rabeno, kiam vi venis cxi tien?
26 Jesuo respondis al ili kaj diris: Vere, vere, mi diras al vi:Vi min serĉas, ne ĉar vi vidis la signojn, sed ĉar vi manĝis el la panoj kaj satiĝis.
27 Laboru ne por la pereanta manĝo, sed por tiu manĝaĵo, kiu daŭras ĝis eterna vivo, kiun la Filo de homo donos al vi; ĉar lin sigelis Dio, la Patro.
28 Tiam ili diris al li: Kion ni faru, por ke ni faru la farojn de Dio?
29 Jesuo respondis kaj diris al ili: Ĉi tio estas la faro de Dio, ke vi kredu al Tiu, kiun Li sendis.
30 Ili do diris al li: Kian signon vi do montras, por ke ni vidu kaj kredu al vi? kion vi laboras?
31 Niaj patroj manĝis manaon en la dezerto; kiel estas skribite: Li donis al ili panon el la cxielo por mangxi.
32 Tiam Jesuo diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi, ke Moseo ne donis al vi tiun panon el la cxielo; sed mia Patro donas al vi la veran panon el la cxielo.
33 Ĉar la pano de Dio estas tiu, kiu malsupreniras de la ĉielo kaj donas vivon al la mondo.
34 Tiam ili diris al li: Sinjoro, cxiam donu al ni cxi tiun panon.
35 Kaj Jesuo diris al ili: Mi estas la pano de vivo; kiu venas al mi, tiu neniam malsatos; kaj kiu fidas al mi, tiu neniam soifos.
36 Sed mi diris al vi, ke vi ankaux min vidis kaj ne kredas.
37 CXio, kion la Patro donas al mi, venos al mi; kaj tiun, kiu venas al mi, mi neniel elpelos.
38 Çar mi malsupreniris de la çielo, ne por fari mian volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis.
39 Kaj jen estas la volo de la Patro, kiu min sendis, ke el cxio, kion Li donis al mi, mi nenion perdu, sed gxin relevu en la lasta tago.
40 Kaj jen estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke ĉiu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, havu eternan vivon; kaj mi lin relevos en la lasta tago.
41 La Judoj do murmuris pri li, cxar li diris: Mi estas la pano, kiu malsupreniris de la cxielo.
42 Kaj ili diris: Ĉu ĉi tiu ne estas Jesuo, la filo de Jozef, kies patron kaj patrinon ni konas? kiel do li diras:Mi malsupreniris de la cxielo?
43 Jesuo do responde diris al ili: Ne murmuru inter vi.
44 Neniu povas veni al mi, se la Patro, kiu min sendis, ne venos lin; kaj mi lin relevos en la lasta tago.
45 Estas skribite en la profetoj: Kaj ili cxiuj estos instruitaj de Dio. CXiu do, kiu auxdis kaj lernis de la Patro, venas al mi.
46 Ne tio, ke iu vidis la Patron, krom tiu, kiu estas de Dio, li vidis la Patron.
47 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu havas eternan vivon.
48 Mi estas tiu pano de vivo.
49 Viaj patroj manĝis manaon en la dezerto, kaj mortis.
50 Ĉi tio estas la pano, kiu malsupreniras de la ĉielo, por ke oni manĝu ĝin kaj ne mortu.
51 Mi estas la viva pano, kiu malsupreniris de la ĉielo; se iu manĝos el ĉi tiu pano, li vivos eterne; kaj la pano, kiun mi donos, estas mia karno, kiun mi donos por la vivo de la mondo.
52 La Judoj do disputis inter si, dirante: Kiel ĉi tiu povas doni al ni sian karnon por manĝi?
53 Tiam Jesuo diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi:Se vi ne mangxas la karnon de la Filo de homo kaj ne trinkas lian sangon, vi ne havas vivon en vi.
54 Kiu mangxas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu havas eternan vivon; kaj Mi relevos lin en la lasta tago.
55 Ĉar mia karno estas vera manĝaĵo, kaj mia sango estas vera trinkaĵo.
56 Kiu mangxas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu logxas en mi, kaj mi en li.
57 Kiel la vivanta Patro min sendis, kaj mi vivas per la Patro; tiel, kiu min mangxas, tiu vivos per mi.
58 Ĉi tiu estas la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo; ne kiel viaj patroj manĝis manaon kaj mortis; kiu manĝas el ĉi tiu pano, tiu vivos eterne.
59 Tion li diris en la sinagogo, instruante en Kapernaum.
60 Multaj do el liaj discxiploj, auxdinte tion, diris:Malfacila estas cxi tio; kiu povas aŭdi ĝin?
61 Kiam Jesuo sciis en si mem, ke liaj discxiploj pri tio murmuras, li diris al ili: CXu cxi tio vin ofendas?
62 Kio kaj se vi vidos la Filon de homo suprenirantan tien, kie li estis antaŭe?
63 Ĝi estas la spirito, kiu vivigas; la karno nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diras al vi, ili estas spirito, kaj ili estas vivo.

64 Sed estas iuj el vi, kiuj ne kredas. Ĉar Jesuo sciis de la komenco, kiuj estas tiuj, kiuj ne kredas, kaj kiuj lin perfidos.
65 Kaj li diris: Tial mi diris al vi, ke neniu povas veni al mi, se tio ne estus donita al li de mia Patro.
66 De tiu tempo multaj el liaj discxiploj revenis, kaj ne plu iradis kun li.
67 Tiam Jesuo diris al la dek du: Ĉu vi ankaŭ foriros?
68 Tiam Simon Petro respondis al li:Sinjoro, al kiu ni iru? vi havas la vortojn de eterna vivo.
69 Kaj ni kredas kaj estas certaj, ke vi estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio.
70 Jesuo respondis al ili: CXu mi ne elektis vin dek du, kaj unu el vi estas diablo?
71 Li parolis pri Judas Iskariota, filo de Simon; ĉar li estis la perfido de li, estante unu el la dek du.

ĈAPITRO 7

1 Post tio Jesuo iradis en Galileo; ĉar li ne volis iradi en Judujo, ĉar la Judoj celis mortigi lin.
2 Kaj alproksimigxis la festo de la Judoj de la tabernakloj.
3 Liaj fratoj do diris al li:Foriru de ĉi tie, kaj iru en Judujon, por ke ankaŭ viaj disĉiploj vidu la farojn, kiujn vi faras.
4 Ĉar neniu faras ion sekrete, kaj li mem celas esti konata. Se vi faras tion, montru vin al la mondo.
5 Ĉar ankaŭ liaj fratoj ne kredis al li.
6 Tiam Jesuo diris al ili: Mia tempo ankoraux ne venis; sed via tempo cxiam estas preta.
7 La mondo ne povas vin malami; sed min gxi malamas, cxar mi atestas pri gxi, ke gxiaj faroj estas malbonaj.
8 Iru al ĉi tiu festo; mi ankoraŭ ne supreniras al ĉi tiu festo; ĉar mia tempo ankoraŭ ne finiĝis.
9 Dirinte ĉi tiujn vortojn al ili, li restis ankoraŭ en Galileo.
10 Sed kiam liaj fratoj supreniris, tiam li ankaŭ supreniris al la festo, ne malkaŝe, sed kvazaŭ sekrete.
11 Tiam la Judoj sercxis lin cxe la festo, kaj diris: Kie li estas?
12 Kaj estis multe da murmurado pri li inter la popolo; cxar iuj diris:Li estas bona homo; aliaj diris:Ne; sed li trompas la popolon.
13 Tamen neniu parolis malkaŝe pri li pro timo antaŭ la Judoj.
14 Kaj cxirkaux la mezo de la festo Jesuo supreniris en la templon kaj instruis.
15 Kaj la Judoj miris, dirante: Kiel ĉi tiu scias leterojn, neniam lerninte?
16 Jesuo respondis al ili kaj diris: Mia instruo estas ne mia, sed tiu, kiu min sendis.
17 Se iu volas plenumi sian volon, li scios pri la doktrino, cxu gxi estas de Dio, aux cxu mi parolas el mi mem.
18 Kiu parolas per si mem, tiu serĉas sian propran gloron; 19 Çu Moseo ne donis al vi la legxon, kaj tamen neniu el vi observas la legxon? Kial vi intencas mortigi min?
20 La popolo respondis kaj diris: Vi havas demonon; kiu celas mortigi vin?
21 Jesuo respondis kaj diris al ili: Mi faris unu faron, kaj vi cxiuj miras.
22 Moseo do donis al vi cirkumcidon; (ne ĉar ĝi estas de Moseo, sed de la patroj;) kaj vi cirkumcidu viron en la sabato.
23 Se iu cirkumcidos en la sabato, por ke la leo de Moseo ne estu malobeita; ĉu vi koleras kontraŭ mi, ĉar mi tute sanigis homon en la sabato?
24 Ne juĝu laŭ la aspekto, sed juĝu justan juĝon.
25 Tiam iuj el la Jerusalemanoj diris:CXu cxi tiu ne estas tiu, kiun ili celas mortigi?
26 Sed jen li parolas kuragxe, kaj ili nenion diras al li. Ĉu la regantoj scias ja, ke ĉi tiu estas la Kristo mem?
27 Tamen ni scias, de kie li estas; sed kiam Kristo venos, neniu scias, de kie li estas.
28 Tiam Jesuo kriis en la templo, instruante, dirante: Vi min konas, kaj vi scias, de kie mi estas; kaj mi ne venis de mi mem, sed Tiu, kiu min sendis, estas vera, kiun vi ne konas.
29 Sed mi lin konas, çar mi estas de li, kaj li min sendis.
30 Tiam ili penis kapti lin; sed neniu metis la manojn sur lin, ĉar lia horo ankoraŭ ne venis.
31 Kaj multaj el la homamaso kredis al li, kaj diris: Kiam Kristo venos, cxu li faros pli da signoj ol tiuj, kiujn cxi tiu faris?
32 La Fariseoj auxdis, ke la homamaso murmuris tiajn aferojn pri li; kaj la Fariseoj kaj la cxefpastroj sendis oficistojn, por preni lin.
33 Tiam Jesuo diris al ili: Ankoraŭ iom da tempo mi estas kun vi, kaj tiam mi iras al Tiu, kiu min sendis.
34 Vi sercxos Min kaj ne trovos; kaj kie mi estas, tien vi ne povas veni.
35 Tiam la Judoj diris inter si: Kien li iros, ke ni lin ne trovos? ĉu li iros al la dispelitoj inter la nacianoj, kaj instruos la nacianojn?
36 Kia estas ĉi tio, kion li diris: Vi serĉos min kaj ne trovos; kaj kie mi estas, vi ne povas veni tien?
37 En la lasta tago, tiu granda tago de la festo, Jesuo staris kaj kriis, dirante: Se iu soifas, tiu venu al mi kaj trinku.
38 Kiu kredas al mi, kiel la Skribo diris, el lia ventro elfluos riveroj da viva akvo.
39 (Sed ĉi tion li diris pri la Spirito, kiun devas ricevi la kredantoj al li; ĉar la Sankta Spirito ankoraŭ ne estis donita, ĉar Jesuo ankoraŭ ne estis glorata).
40 Multaj do el la homamaso, aŭdinte çi tiun diron, diris:Vere çi tiu estas la Profeto.
41 Aliaj diris: Ĉi tiu estas la Kristo. Sed iuj diris:CXu Kristo venos el Galileo?
42 CXu la Skribo ne diris:Kristo venas el la idaro de David kaj el la urbo Bet-Lehxem, kie estis David?
43 Kaj pro li estis disiĝo inter la popolo.
44 Kaj iuj el ili volis preni lin; sed neniu metis la manojn sur lin.
45 Tiam venis la oficistoj al la cxefpastroj kaj Fariseoj; kaj ili diris al ili:Kial vi ne venigis lin?
46 La oficistoj respondis:Neniam parolis tia viro.
47 Tiam respondis al ili la Fariseoj: Çu vi ankaŭ estas trompitaj?
48 Ĉu iu el la regantoj aŭ el la Fariseoj kredis al li?
49 Sed ĉi tiu popolo, kiu ne konas la leĝon, estas malbenita.
50 Nikodemo diris al ili:Tiu, kiu venis al Jesuo nokte, estante unu el ili,
51 CXu nia legxo jugxas iun, antaux ol gxi auxskultas lin kaj scias, kion li faras?
52 Ili respondis kaj diris al li: Çu vi ankaŭ estas Galileano? Serĉu, kaj rigardu; ĉar el Galileo ne leviĝas profeto.
53 Kaj ĉiu iris al sia domo.

ĈAPITRO 8

1 Jesuo iris al la monto Olivarba.
2 Kaj frue matene li revenis en la templon, kaj la tuta popolo venis al li; kaj li sidigxis kaj instruis ilin.
3 Kaj la skribistoj kaj Fariseoj venigis al li virinon, kaptitan en adulto; kaj kiam ili metis ŝin en la mezon,
4 Ili diris al li:Majstro, ĉi tiu virino estas kaptita adultante, en la ago mem.
5 Kaj Moseo ordonis al ni en la legxo, ke tiaj estu sxtonmortigitaj; sed kion vi diras?
6 Tion ili diris, tentante lin, por ke ili devu lin akuzi. Sed Jesuo kliniĝis, kaj per sia fingro skribis sur la tero, kvazaŭ li ne aŭdis ilin.
7 Kiam ili do demandis lin, li levigxis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu unue jxetu sur sxin sxtonon.
8 Kaj denove li klinigxis, kaj skribis sur la tero.
9 Kaj tiuj, kiuj tion auxdis, konvinkite de sia propra konscienco, eliris unu post la alia, komencante de la plejagxuloj gxis la lastaj; kaj Jesuo restis sola, kaj la virino staranta en la mezo.
10 Kaj kiam Jesuo levigxis, kaj vidis neniun krom la virino, li diris al sxi: Virino, kie estas tiuj viaj akuzantoj? ĉu neniu vin kondamnis?
11 Ŝi diris: Neniu, Sinjoro. Kaj Jesuo diris al sxi: Ankaux mi vin ne kondamnas; iru, kaj ne plu peku.
12 Tiam Jesuo denove parolis al ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos la lumon de vivo.
13 La Fariseoj do diris al li: Vi atestas pri vi mem; via registro ne estas vera.
14 Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; ĉar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed vi ne povas diri, de kie mi venas, kaj kien mi iras.
15 Vi jugxas laux la karno; Mi juĝas neniun.
16 Sed tamen se mi jugxas, mia jugxo estas vera; cxar mi ne estas sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis.
17 Ankaŭ estas skribite en via leĝo, ke la atesto de du homoj estas vera.
18 Mi estas, kiu atestas pri mi mem, kaj la Patro, kiu min sendis, atestas pri mi.
19 Tiam ili diris al li: Kie estas via Patro? Jesuo respondis: Vi nek min, nek mian Patron konas; se vi konus min, vi konus ankaux mian Patron.
20 Tiujn vortojn Jesuo parolis en la trezorejo, instruante en la templo; kaj neniu metis la manojn sur lin; ĉar lia horo ankoraŭ ne venis.
21 Tiam Jesuo denove diris al ili: Mi iras, kaj vi min sercxos, kaj vi mortos en viaj pekoj; kien mi iras, vi ne povas veni.
22 Tiam la Judoj diris: Ĉu li mortigos sin? ĉar li diras: Kien mi iras, vi ne povas veni.
23 Kaj li diris al ili: Vi estas de malsupre; Mi estas de supre; vi estas el ĉi tiu mondo; Mi ne estas de ĉi tiu mondo.
24 Mi do diris al vi, ke vi mortos en viaj pekoj; cxar se vi ne kredas, ke mi estas tiu, vi mortos en viaj pekoj.
25 Tiam ili diris al li: Kiu vi estas? Kaj Jesuo diris al ili: Eĉ tion, kion mi diris al vi de la komenco.
26 Mi havas multajn aferojn por diri kaj juĝi pri vi; sed Tiu, kiu min sendis, estas vera; kaj mi parolas al la mondo tion, kion mi auxdis pri li.
27 Ili ne komprenis, ke li parolis al ili pri la Patro.
28 Tiam Jesuo diris al ili: Kiam vi levos la Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas li, kaj ke mi faras nenion per mi mem; sed kiel mia Patro instruis min, mi tion parolas.
29 Kaj Tiu, kiu min sendis, estas kun mi; la Patro ne lasis min sola; ĉar mi ĉiam faras tion, kio plaĉas al li.
30 Dum li parolis tiujn vortojn, multaj kredis al li.
31 Tiam Jesuo diris al tiuj Judoj, kiuj kredis al li: Se vi restas en mia vorto, tiam vi estas vere miaj discxiploj;
32 Kaj vi scios la veron, kaj la vero vin liberigos.
33 Ili respondis al li: Ni estas idaro de Abraham, kaj neniam estis sklavoj al iu; kiel vi diras: Vi estos liberigitaj?
34 Jesuo respondis al ili: Vere, vere, mi diras al vi:Kiu faras pekon, tiu estas sklavo de peko.
35 Kaj la sklavo ne restas en la domo eterne; sed la Filo restas eterne.
36 Se do la Filo vin liberigos, vi estos vere liberaj.
37 Mi scias, ke vi estas idaro de Abraham; sed vi celas mortigi min, ĉar mia vorto ne havas lokon en vi.
38 Mi parolas tion, kion mi vidis cxe mia Patro; kaj vi faras tion, kion vi vidis cxe via patro.
39 Ili respondis kaj diris al li: Nia patro estas Abraham. Jesuo diris al ili: Se vi estus filoj de Abraham, vi farus la farojn de Abraham.
40 Sed nun vi celas mortigi min, homon, kiu diris al vi la veron, kiun mi auxdis de Dio; tion Abraham ne faris.
41 Vi faras la farojn de via patro. Tiam ili diris al li:Ni ne estas naskitaj de malcxasteco; ni havas unu Patron, eĉ Dion.
42 Jesuo diris al ili: Se Dio estus via Patro, vi min amus; cxar de Dio mi eliris kaj venis; kaj mi ne venis de mi mem, sed li sendis min.
43 Kial vi ne komprenas mian parolon? ecx cxar vi ne povas auxdi mian vorton.
44 Vi estas el via patro, la diablo, kaj la voluptojn de via patro vi faros. Li estis mortiginto de la komenco, kaj ne restis en la vero, ĉar ne ekzistas vero en li. Kiam li parolas mensogon, li parolas sian propran; ĉar li estas mensoganto kaj patro de ĝi.
45 Kaj cxar mi diras al vi la veron, vi ne kredas al mi.
46 Kiu el vi konvinkas min pri peko? Kaj se mi diras la veron, kial vi ne kredas al mi?
47 Kiu estas el Dio, tiu auxskultas la vortojn de Dio; vi do ne auxskultas ilin, cxar vi ne estas el Dio.
48 Tiam la Judoj respondis kaj diris al li: Ni ne diras bone, ke vi estas Samariano kaj havas demonon?
49 Jesuo respondis: Mi ne havas demonon; sed mi honoras mian Patron, kaj vi min malhonoras.
50 Kaj mi ne sercxas mian propran gloron:estas iu, kiu sercxas kaj jugxas.
51 Vere, vere, mi diras al vi:Se iu observas mian diron, li neniam vidos morton.
52 Tiam la Judoj diris al li:Nun ni scias, ke vi havas demonon. Abraham mortis, kaj la profetoj; kaj vi diras:Se iu observas mian diron, li neniam gustumos morton.
53 Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Abraham, kiu mortis? kaj la profetoj mortis; kiun vi faras?
54 Jesuo respondis: Se mi honoras min mem, mia honoro estas nenio; estas mia Patro, kiu min honoras; pri kiu vi diras, ke li estas via Dio;
55 Tamen vi ne konas Lin; sed mi lin konas; kaj se mi dirus:Mi lin ne konas, mi estos mensoganto kiel vi; sed mi lin konas kaj konservas lian diron.

56 Via patro Abraham ĝojis vidi mian tagon; kaj li vidis ĝin kaj ĝojis.
57 Tiam la Judoj diris al li: Vi ankoraux ne havas la agxon de kvindek jaroj, kaj cxu vi vidis Abrahamon?
58 Jesuo diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi:Antaux ol Abraham estis, mi estas.
59 Tiam ili prenis sxtonojn, por jxeti sur lin; sed Jesuo sin kasxis, kaj eliris el la templo, trairante meze de ili, kaj tiel preterpasis.

ĈAPITRO 9

1 Kaj kiam Jesuo preterpasis, li vidis viron blindan de post sia naskiĝo.
2 Kaj liaj discxiploj demandis lin, dirante:Majstro, kiu pekis, cxi tiu aux liaj gepatroj, ke li naskigxis blinda?
3 Jesuo respondis: Nek ĉi tiu pekis, nek liaj gepatroj; sed por ke la faroj de Dio estu elmontritaj en li.
4 Mi devas fari la farojn de Tiu, kiu min sendis, dum estas tago; venas la nokto, kiam neniu povas labori.
5 Dum mi estas en la mondo, mi estas la lumo de la mondo.
6 Dirinte tion, li kraĉis sur la teron, kaj faris argilon el la kraĉo, kaj ŝmiris per argilo la okulojn de la blindulo;
7 Kaj li diris al li: Iru, lavu vin en la lageto SXiloahx (tio estas Sendita). Li do foriris kaj lavis sin, kaj venis vidante.
8 La najbaroj do, kaj tiuj, kiuj antaŭe vidis lin, ke li estas blinda, diris: Ĉu ĉi tiu ne estas tiu, kiu sidis kaj petegis?
9 Unuj diris:CXi tiu estas; aliaj diris:Li similas al li; sed li diris:Mi estas tiu.
10 Tial ili diris al li: Kiel malfermigxis viaj okuloj?
11 Li respondis kaj diris: Homo, nomata Jesuo, faris koton kaj sxmiris miajn okulojn, kaj diris al mi: Iru al la lageto de SXiloahx, kaj lavu vin; kaj mi iris kaj lavis min, kaj mi ricevis vidpovon.
12 Tiam ili diris al li: Kie li estas? Li diris: Mi ne scias.
13 Kaj ili venigis al la Fariseoj Tiun, kiu antauxe estis blinda.
14 Kaj estis la sabato, kiam Jesuo faris la argilon kaj malfermis siajn okulojn.
15 Tiam denove la Fariseoj demandis lin, kiel li ricevis vidpovon. Li diris al ili: Li metis argilon sur miajn okulojn, kaj mi lavis min, kaj mi vidas.
16 Tial iuj el la Fariseoj diris: Ĉi tiu homo ne estas de Dio, ĉar li ne observas la sabaton. Aliaj diris: Kiel homo, kiu estas pekulo, povas fari tiajn miraklojn? Kaj estis disiĝo inter ili.
17 Ili denove diris al la blindulo: Kion vi diras pri li, ke li malfermis viajn okulojn? Li diris:Li estas profeto.
18 Sed la Judoj ne kredis pri li, ke li estis blinda kaj ricevis vidpovon, gxis ili vokis la gepatrojn de tiu, kiu ricevis lian vidpovon.
19 Kaj ili demandis ilin, dirante: Ĉu ĉi tiu estas via filo, pri kiu vi diras, ke ĝi naskiĝis blinda? kiel do li nun vidas?
20 Liaj gepatroj respondis al ili kaj diris: Ni scias, ke cxi tiu estas nia filo, kaj ke li naskigxis blinda;
21 Sed per kio li nun vidas, ni ne scias; aŭ kiu malfermis liajn okulojn, ni ne scias: li estas maljuna; demandu lin: li parolos por si mem.
22 Tiujn vortojn diris liaj gepatroj, ĉar ili timis la Judojn; ĉar la Judoj jam interkonsentis, ke se iu konfesas, ke li estas la Kristo, li estu elpelita el la sinagogo.
23 Tial liaj gepatroj diris: Li estas maljuna; demandu lin.
24 Tiam ili denove vokis la viron, kiu estis blinda, kaj diris al li: Gloru Dion; ni scias, ke cxi tiu homo estas pekulo.
25 Li respondis kaj diris: Cxu li estas pekulo aux ne, mi ne scias; unu aferon mi scias, ke, kvankam mi estis blinda, nun mi vidas.
26 Tiam ili denove diris al li: Kion li faris al vi? kiel li malfermis viajn okulojn?
27 Li respondis al ili:Mi jam diris al vi, kaj vi ne auxskultis; kial vi volas tion denove auxdi? ĉu vi ankaŭ estos liaj disĉiploj?
28 Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia discxiplo; sed ni estas disĉiploj de Moseo.
29 Ni scias, ke Dio parolis al Moseo; pri cxi tiu, ni ne scias, de kie li estas.
30 La viro respondis kaj diris al ili: Kial en tio estas mirinda afero, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen li malfermis miajn okulojn.
31 Nun ni scias, ke Dio ne auxskultas pekulojn; sed se iu estas adoranto de Dio kaj plenumas Lian volon, tiu auxskultas.
32 De la komenco de la mondo oni ne auxdis, ke iu malfermis la okulojn de blindulo.
33 Se ĉi tiu homo ne estus de Dio, li povus fari nenion.
34 Ili respondis kaj diris al li:Vi tute naskigxis en pekoj, kaj cxu vi nin instruas? Kaj ili elpelis lin.
35 Jesuo auxdis, ke ili elpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: CXu vi kredas al la Filo de Dio?
36 Li respondis kaj diris: Kiu li estas, Sinjoro, por ke mi kredu al li?
37 Kaj Jesuo diris al li: Vi lin vidis, kaj estas tiu, kiu parolas kun vi.
38 Kaj li diris: Sinjoro, mi kredas. Kaj li adorklinigxis al li.
39 Kaj Jesuo diris: Por jugxo mi venis en cxi tiun mondon, por ke la nevidantoj vidu; kaj por ke la vidantoj farigxu blindaj.
40 Kaj kelkaj el la Fariseoj, kiuj estis kun li, aŭdis tiujn vortojn, kaj diris al li: Ĉu ni ankaŭ estas blindaj?
41 Jesuo diris al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras:Ni vidas; tial via peko restas.

ĈAPITRO 10

1 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu eniras ne tra la pordo en la ŝafejon, sed alimaniere grimpas, tiu estas ŝtelisto kaj rabisto.
2 Sed kiu eniras tra la pordo, tiu estas la pasxtisto de la sxafoj.
3 Al li la pordisto malfermas; kaj la ŝafoj aŭdas lian voĉon; kaj kiam li elkondukas siajn sxafojn, li iras antaux ili, kaj la sxafoj lin sekvas, cxar ili konas lian vocxon.
4 Kaj fremdulon ili ne sekvos, sed forkuros de li, ĉar ili ne konas la voĉon de fremduloj.
6 Tiun ĉi parabolon Jesuo parolis al ili;
7 Tiam Jesuo denove diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi:Mi estas la pordo de la ŝafoj.
8 CXiuj, kiuj venis antaux mi, estas sxtelistoj kaj rabistoj; sed la sxafoj ilin ne auxskultis.
9 Mi estas la pordo; se iu eniros per mi, li estos savita, kaj eniros kaj eliros, kaj trovos pasxtejon.
10 La sxtelisto ne venas, krom por sxteli kaj mortigi kaj pereigi; mi venis, por ke ili havu vivon kaj por ke ili havu gxin pli abunde.

11 Mi estas la bona paŝtisto; la bona paŝtisto donas sian vivon por la ŝafoj.
12 Sed kiu estas dungito, kaj ne la pasxtisto, al kiu la sxafoj ne apartenas, tiu vidas la lupon venanta, kaj lasas la sxafojn kaj forkuras; kaj la lupo ilin kaptas kaj disjxetas la sxafojn.
13 La dungito forkuras, cxar li estas dungito kaj ne zorgas pri la sxafoj.
14 Mi estas la bona pasxtisto, kaj mi konas miajn sxafojn, kaj la miaj estas konataj.
15 Kiel la Patro min konas, tiel mi konas la Patron; kaj mi demetas mian vivon por la sxafoj.
16 Kaj aliajn sxafojn mi havas, kiuj ne estas el cxi tiu gregejo; kaj estos unu grego kaj unu pasxtisto.
17 Tial mia Patro min amas, ĉar mi demetas mian vivon, por ke mi ĝin reprenu.
18 Neniu gxin forprenas de mi, sed mi gxin demetas de mi mem. Mi havas potencon demeti ĝin, kaj mi havas potencon preni ĝin denove. Ĉi tiun ordonon mi ricevis de mia Patro.
19 Ree estis do inter la Judoj pro tiuj diroj.
20 Kaj multaj el ili diris: Li havas demonon kaj frenezas; kial vi aŭskultas lin?
21 Aliaj diris: Tio ne estas la vortoj de demonisto. Ĉu diablo povas malfermi la okulojn de blinduloj?
22 Kaj estis en Jerusalem la festo de la inauxguro, kaj estis vintro.
23 Kaj Jesuo promenis en la templo en la portiko de Salomono.
24 Tiam la Judoj cxirkauxis lin, kaj diris al li:GXis kiam vi igas nin dubi? Se vi estas la Kristo, diru al ni klare.
25 Jesuo respondis al ili: Mi diris al vi, kaj vi ne kredis; la faroj, kiujn mi faras en la nomo de mia Patro, ili atestas pri mi.
26 Sed vi ne kredas, cxar vi ne estas el miaj sxafoj, kiel mi diris al vi.
27 Miaj sxafoj auxdas mian vocxon, kaj mi ilin konas, kaj ili min sekvas;
28 Kaj mi donas al ili eternan vivon; kaj ili neniam pereos, kaj neniu ilin forprenos el mia mano.
29 Mia Patro, kiu donis ilin al mi, estas pli granda ol cxiuj; kaj neniu povas elpreni ilin el la mano de mia Patro.
30 Mi kaj mia Patro estas unu.
31 Tiam la Judoj denove prenis sxtonojn, por sxtonmortigi lin.
32 Jesuo respondis al ili: Multajn bonajn farojn mi montris al vi de mia Patro; pro kiu el tiuj faroj vi sxtonmortigas min?
33 La Judoj respondis al li, dirante: Pro bona faro ni ne sxtonmortigas vin; sed pro blasfemo; kaj ĉar vi, estante homo, faras vin Dio.
34 Jesuo respondis al ili: CXu ne estas skribite en via legxo:Mi diris:Vi estas dioj?
35 Se li nomis diojn tiujn, al kiuj venis la vorto de Dio, kaj la Skribo ne povas esti rompita;
36 Pri Tiu, kiun la Patro sanktigis kaj sendis en la mondon, vi diru:Vi blasfemas; cxar mi diris:Mi estas la Filo de Dio?
37 Se mi ne faras la farojn de mia Patro, ne kredu al mi.
38 Sed se mi faras, kvankam vi ne kredas al mi, kredu la farojn; por ke vi sciu kaj kredu, ke la Patro estas en mi, kaj mi en li.
39 Tial ili denove celis kapti lin; sed li eskapis el ilia mano;
40 Kaj denove foriris trans Jordanon en la lokon, kie Johano unue baptis; kaj tie li logxis.
41 Kaj multaj aliris al li, kaj diris: Johano faris neniun miraklon; sed ĉio, kion Johano diris pri ĉi tiu viro, estis vera.
42 Kaj tie multaj kredis al li.

ĈAPITRO 11

1 Kaj estis malsana viro, nomata Lazaro, el Betania, la urbo de Maria kaj ŝia fratino Marta.
2 (Tio estis tiu Maria, kiu sxmiris la Sinjoron per sxmirajxo kaj visxis liajn piedojn per siaj haroj, kies frato Lazaro estis malsana.)
3 Tial liaj fratinoj sendis al li, por diri: Sinjoro, jen tiu, kiun vi amas, estas malsana.
4 Kaj auxdinte tion, Jesuo diris: CXi tiu malsano estas ne por morto, sed por la gloro de Dio, por ke la Filo de Dio estu per tio glorata.
5 Kaj Jesuo amis Martan kaj ŝian fratinon kaj Lazaron.
6 Kaj auxdinte, ke li estas malsana, li restis ankoraux du tagojn en la sama loko, kie li estis.
7 Tiam post tio li diris al siaj discxiploj: Ni iru denove en Judujon.
8 Liaj discxiploj diris al li:Majstro, la Judoj lastatempe celis sxtonmortigi vin; kaj cxu vi denove iras tien?
9 Jesuo respondis: Ĉu ne estas dek du horoj en la tago? Se iu iras en la tago, li ne falpusxigxas, cxar li vidas la lumon de cxi tiu mondo.
10 Sed se iu iras en la nokto, tiu falpusxigxas, cxar ne estas en li lumo.
11 Tion li diris; kaj poste li diris al ili: Nia amiko Lazaro dormas; sed mi iras, por ke mi veki lin el dormo.
12 Tiam liaj discxiploj diris:Sinjoro, se li dormos, li faros bone.
13 Tamen Jesuo parolis pri sia morto; sed ili pensis, ke li parolis pri ripozo en dormo.
14 Tiam Jesuo diris al ili klare: Lazaro mortis.
15 Kaj mi ĝojas pro vi, ke mi ne estis tie, por ke vi kredu; tamen ni iru al li.
16 Tiam Tomaso, nomata Didimo, diris al siaj kundisĉiploj: Ni ankaŭ iru, por ke ni mortu kun li.
17 Kaj kiam Jesuo venis, li trovis, ke li kusxis en la tombo jam kvar tagojn.
18 Kaj Betania estis proksime de Jerusalem, je ĉirkaŭ dek kvin stadioj;
19 Kaj multaj el la Judoj venis al Marta kaj Maria, por konsoli ilin pri ilia frato.
20 Tiam Marta, aŭdinte, ke Jesuo venas, iris renkonte al li; sed Maria sidis kviete en la domo.
21 Tiam Marta diris al Jesuo: Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne estus mortinta.
22 Sed mi scias, ke ecx nun, kion ajn vi petos de Dio, Dio tion donos al vi.
23 Jesuo diris al ŝi: Via frato releviĝos.
24 Marta diris al li: Mi scias, ke li relevigxos en la relevigxo en la lasta tago.
25 Jesuo diris al ŝi: Mi estas la releviĝo kaj la vivo; kiu kredas al mi, kvankam li estus mortinta, tiu tamen vivos;
26 Kaj kiu vivas kaj kredas al mi, tiu neniam mortos. Ĉu vi kredas ĉi tion?
27 Ŝi diris al li: Jes, Sinjoro: mi kredas, ke vi estas la Kristo, la Filo de Dio, kiu venos en la mondon.

28 Kaj tion dirinte, ŝi foriris, kaj sekrete vokis sian fratinon Maria, dirante: La Majstro venis, kaj vokas vin.
29 Kiam ŝi tion aŭdis, ŝi rapide leviĝis kaj venis al li.
30 Kaj Jesuo ankoraux ne venis en la urbon, sed estis en tiu loko, kie Marta lin renkontis.
31 La Judoj do, kiuj estis kun ŝi en la domo, kaj konsolis ŝin, vidante Maria, ke ŝi rapide leviĝis kaj eliris, sekvis ŝin, dirante: Ŝi iras al la tombo, por plori tie.
32 Kaj kiam Maria venis, kie Jesuo estis, kaj vidis lin, sxi falis antaux liajn piedojn, dirante al li:Sinjoro, se vi estus cxi tie, mia frato ne estus mortinta.
33 Kiam do Jesuo vidis ŝin ploranta, kaj ankaŭ la Judojn, kiuj venis kun ŝi, plorantaj, li ĝemis en la spirito kaj maltrankviliĝis;
34 kaj diris: Kie vi kusigis lin? Ili diris al li:Sinjoro, venu kaj vidu.
35 Jesuo ploris.
36 Tiam la Judoj diris:Jen kiel li amis lin!
37 Kaj iuj el ili diris: Çu ne povus çi tiu viro, kiu malfermis la okulojn de la blindulo, ke eç çi tiu ne mortu?
38 Jesuo do denove gxemante en si, venis en la tombon. Ĝi estis kaverno, kaj ŝtono kuŝis sur ĝi.
39 Jesuo diris: Forprenu la sxtonon. Marta, la fratino de la mortinto, diris al li:Sinjoro, en ĉi tiu tempo li malbonodoras, ĉar li mortis kvar tagojn.
40 Jesuo diris al sxi: Mi ne diris al vi, ke, se vi kredus, vi vidos la gloron de Dio?
41 Tiam ili forprenis la sxtonon de la loko, kie estis metita la mortinto. Kaj Jesuo levis siajn okulojn, kaj diris: Patro, mi dankas Vin, ke Vi min auxskultis.
42 Kaj mi sciis, ke vi min aŭskultas çiam; sed pro la apudstaranta popolo mi tion diris, por ke ili kredu, ke Vi min sendis.
43 Kaj dirinte tion, li kriis per laŭta voço: Lazaro, eliru.
44 Kaj la mortinto elvenis, manoj kaj piedoj ligitaj per tombotukoj, kaj lia vizaĝo estis ĉirkaŭligita per buŝtuko. Jesuo diris al ili: Malligas lin, kaj forliberigu lin.
45 Tiam multaj el la Judoj, kiuj venis al Maria, kaj vidis tion, kion Jesuo faris, kredis al li.
46 Sed iuj el ili iris al la Fariseoj, kaj rakontis al ili, kion faris Jesuo.
47 Tiam la ĉefpastroj kaj la Fariseoj kunvenigis sinedron, kaj diris: Kion ni faras? ĉar ĉi tiu homo faras multajn miraklojn.
48 Se ni lasos lin tiel, ĉiuj kredos al li; kaj la Romanoj venos kaj forprenos kaj nian lokon kaj nian nacion.
49 Kaj unu el ili, nomata Kajafas, kiu estis la cxefpastro en tiu sama jaro, diris al ili:Vi scias nenion;
50 Ne konsideru, ke estas konvene por ni, ke unu homo mortu por la popolo, kaj ke la tuta nacio ne pereu.
51 Kaj ĉi tion li ne parolis de si mem; sed estante ĉefpastro en tiu jaro, li profetis, ke Jesuo mortos por tiu nacio;
52 Kaj ne nur por tiu nacio, sed ankaŭ por ke li kunvenigu en unu la infanojn de Dio, kiuj estis disĵetitaj.
53 Kaj de post tiu tago ili interkonsiliĝis, por mortigi lin.
54 Jesuo do ne plu iradis malkaŝe inter la Judoj; sed de tie iris al lando proksima al la dezerto, en urbon nomatan Efraim, kaj tie restis kun siaj discxiploj.
55 Kaj la Pasko de la Judoj alproksimigxis; kaj multaj el la kamparo supreniris al Jerusalem antaux la Pasko, por sin sanktigi.
56 Ili do sercxis Jesuon, kaj parolis inter si, starante en la templo:Kion vi opinias, ke li ne venos al la festo?
57 Kaj la cxefpastroj kaj la Fariseoj ordonis, ke se iu scias, kie li estas, li montru tion, por ke oni lin prenu.

ĈAPITRO 12

1 Tiam Jesuo ses tagojn antaŭ la Pasko venis al Betania, kie estis Lazaro, kiu estis mortinta, kiun li relevis el la mortintoj.
2 Tie oni faris al li vespermanĝon; kaj Marta servis; sed Lazaro estis unu el tiuj, kiuj sidis ĉe la tablo kun li.
3 Tiam Maria prenis funton da nardo, tre multekosta, kaj ŝmiris la piedojn de Jesuo, kaj viŝis liajn piedojn per ŝiaj haroj; kaj la domo pleniĝis de la odoro de la ŝmiraĵo.
4 Tiam diris unu el liaj discxiploj, Judas Iskariota, filo de Simon, kiu lin perfidos;
5 Kial ĉi tiu ŝmiraĵo ne estis vendita por tricent denaroj kaj donata al malriĉuloj?
6 Tion li diris, ne ke li zorgis pri malricxuloj; sed ĉar li estis ŝtelisto kaj havis la sakon kaj portis tion, kio estis metita tien.
7 Tiam Jesuo diris: Lasu sxin; por la tago de mia entombigo sxi konservis cxi tion.
8 Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi; sed min vi ne ĉiam havas.
9 Multa popolo el la Judoj do sciis, ke li estas tie; kaj ili venis ne nur pro Jesuo, sed por ke ili vidu ankaux Lazaron, kiun li relevis el la mortintoj.
10 Sed la cxefpastroj konsiligxis, por mortigi ankaux Lazaron;
11 ĉar pro li multaj el la Judoj foriris, kaj kredis al Jesuo.
12 En la sekvanta tago multe da homoj, kiuj venis al la festo, aŭdinte, ke Jesuo venas al Jerusalem,
13 Kaj prenis brancxojn de palmoj, kaj eliris renkonte al li, kaj kriis: Hosana! Benata estas la Regxo de Izrael, kiu venas en la nomo de la Eternulo.
14 Kaj Jesuo, trovinte junan azenon, sidis sur gxi; kiel estas skribite,
15 Ne timu, filino de Cion; jen via Regxo venas, sidanta sur azenido.
16 Tion ne komprenis liaj discxiploj unue; sed kiam Jesuo estis glorata, ili tiam rememoris, ke tio estas skribita pri li, kaj ke tion ili faris al li.
17 La popolo do, kiu estis kun li, kiam li vokis Lazaron el sia tombo kaj levis lin el la mortintoj, atestis.
18 Tial ankaux la homamaso renkontis lin, cxar ili auxdis, ke li faris cxi tiun miraklon.
19 La Fariseoj do diris inter si: Ĉu vi rimarkas, kiel vi nenion venkas? jen la mondo foriris post li.
20 Kaj estis iuj Grekoj inter ili, kiuj venis, por adorkliniĝi ĉe la festo;
21 Tiu do venis al Filipo, kiu estis el Betsaida Galilea, kaj petis lin, dirante: Sinjoro, ni volas vidi Jesuon.
22 Filipo venis kaj diris al Andreo; kaj denove Andreo kaj Filipo rakontis al Jesuo.
23 Kaj Jesuo respondis al ili, dirante: Venis la horo, ke la Filo de homo estu glorata.
24 Vere, vere, mi diras al vi:Se tritika greno ne falas en la teron kaj ne mortas, ĝi restas sola; sed se ĝi mortas, ĝi donas multe da frukto.

25 Kiu amas sian vivon, tiu gxin perdos; kaj kiu malamas sian vivon en ĉi tiu mondo, tiu konservos ĝin por eterna vivo.
26 Se iu min servas, tiu sekvu min; kaj kie mi estas, tie estos ankaux mia sklavo; se iu min servas, tiu honoros la Patro.
27 Nun mia animo maltrankviligxis; kaj kion mi diru? Patro, savu min el ĉi tiu horo; sed pro tio mi venis al ĉi tiu horo.
28 Patro, gloru Vian nomon. Tiam aŭdiĝis voĉo el la ĉielo, dirante: Mi ĝin gloris, kaj denove gloros ĝin.
29 La homamaso do, kiu staris kaj auxdis, diris, ke gxi tondris; aliaj diris:Anĝelo parolis al li.
30 Jesuo respondis kaj diris: Ĉi tiu voĉo venis ne pro mi, sed pro vi.
31 Nun estas la jugxo de cxi tiu mondo; nun la princo de cxi tiu mondo estos forpelita.
32 Kaj mi, se mi estos levita de sur la tero, allogos ĉiujn homojn.
33 Tion li diris, montrante, kian morton li devas morti.
34 La homamaso respondis al li:Ni auxdis el la legxo, ke Kristo restas eterne; kaj kiel vi diras:La Filo de homo devas esti levita? kiu estas ĉi tiu Filo de homo?
35 Tiam Jesuo diris al ili: Ankoraŭ iom da tempo estas la lumo kun vi. Iru, dum vi havas la lumon, por ke ne venu mallumo sur vin; cxar kiu iras en mallumo, tiu ne scias, kien li iras.
36 Dum vi havas lumon, kredu al la lumo, por ke vi estu filoj de lumo. Tion parolis Jesuo, kaj foriris, kaj sin kaŝis for de ili.
37 Sed kvankam li faris tiom da signoj antaŭ ili, tamen ili ne kredis al li;
38 por ke plenumigxu la vorto de la profeto Jesaja, kiun li diris:Sinjoro, kiu kredis nian sciigon? kaj al kiu malkasxis la brako de la Eternulo?
39 Tial ili ne povis kredi, ĉar Jesaja denove diris:
40 Li blindigis iliajn okulojn kaj malmoligis ilian koron; ke ili ne vidu per siaj okuloj kaj ne komprenu per sia koro kaj ne konvertiĝu, kaj Mi ilin resanigu.
41 Tion diris Jesaja, kiam li vidis sian gloron kaj parolis pri li.
42 Tamen inter la ĉefregantoj ankaŭ multaj kredis al li; sed pro la Fariseoj ili ne konfesis lin, por ke ili ne estu elpelitaj el la sinagogo;
43 Ĉar ili amis la laŭdon de homoj pli ol la laŭdon de Dio.
44 Jesuo kriis kaj diris: Kiu kredas al mi, tiu kredas ne al mi, sed al Tiu, kiu min sendis.
45 Kaj kiu min vidas, tiu vidas Tiun, kiu min sendis.
46 Mi venis lumo en la mondon, por ke ĉiu, kiu kredas al mi, ne restu en mallumo.
47 Kaj se iu aŭdas miajn vortojn kaj ne kredas, mi lin ne juĝas; ĉar mi venis ne por juĝi la mondon, sed por savi la mondon.
48 Kiu min forpusxas kaj ne akceptas miajn vortojn, tiu havas lin jugxanton; la vorto, kiun mi parolis, tiu jugxos lin en la lasta tago.
49 Ĉar mi ne parolis pri mi mem; sed la Patro, kiu min sendis, donis al mi ordonon, kion mi devas diri kaj kion mi devas paroli.
50 Kaj mi scias, ke Lia ordono estas vivo eterna; kion do mi parolas, kiel la Patro diris al mi, tion mi parolas.

ĈAPITRO 13

1 Kaj antaux la Paska festo, kiam Jesuo sciis, ke lia horo venis, ke li foriru el cxi tiu mondo al la Patro, amante la siajn, kiuj estas en la mondo, amis ilin gxis la fino.
2 Kaj finite la vespermangxo, la diablo jam metis en la koron de Judas Iskariota, filo de Simon, perfidi lin;
3 Jesuo sciante, ke la Patro transdonis ĉion en liajn manojn, kaj ke li venis de Dio kaj iris al Dio;
4 Li levigxis de la vespermangxo kaj demetis siajn vestojn; kaj prenis tukon kaj zonis sin.
5 Post tio li verŝis akvon en pelvon, kaj komencis lavi la piedojn de la disĉiploj kaj viŝi ilin per la tuko, per kiu li estis zonita.
6 Tiam li venis al Simon Petro; kaj Petro diris al li: Sinjoro, cxu vi lavas miajn piedojn?
7 Jesuo respondis kaj diris al li: Kion mi faras, vi nun ne scias; sed vi scios poste.
8 Petro diris al li:Vi neniam lavu miajn piedojn. Jesuo respondis al li: Se mi ne lavas vin, vi ne havas parton kun mi.
9 Simon Petro diris al li: Sinjoro, ne nur miaj piedoj, sed anka miaj manoj kaj mia kapo.
10 Jesuo diris al li: Kiu estas lavita, tiu bezonas nur lavi siajn piedojn, sed estas cxio pura; kaj vi estas puraj, sed ne cxiuj.
11 Ĉar li sciis, kiu lin perfidos; tial li diris: Vi ne cxiuj estas puraj.
12 Kaj post kiam li lavis iliajn piedojn kaj prenis siajn vestojn kaj denove sidigxis, li diris al ili: CXu vi scias, kion mi faris al vi?
13 Vi nomas min Majstro kaj Sinjoro; kaj vi diras bone; ĉar tia mi estas.
14 Se mi do, via Sinjoro kaj Majstro, lavis viajn piedojn; vi ankaux devas lavi la piedojn unu de la alia.
15 Ĉar mi donis al vi ekzemplon, por ke vi faru tiel, kiel mi faris al vi.
16 Vere, vere, mi diras al vi: La sklavo ne estas pli granda ol sia sinjoro; nek la sendito estas pli granda ol tiu, kiu lin sendis.
17 Se vi tion scias, felicxaj vi estas, se vi ilin faras.
18 Mi ne parolas pri vi cxiuj; mi scias, kiujn mi elektis; sed por ke plenumigxu la Skribo: Kiu mangxas panon kun mi, tiu levis kontraux mi sian kalkanon.
19 Nun mi diras al vi, antaux ol gxi venos, por ke, kiam gxi okazos, vi kredu, ke mi estas.
20 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu akceptas tiun, kiun mi sendas, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis.
21 Dirinte tion, Jesuo maltrankviliĝis en spirito, kaj atestis, kaj diris: Vere, vere, mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min.
22 Tiam la disĉiploj rigardis unu la alian, dubante, pri kiu li parolas.
23 Kaj klinis sin sur la sino de Jesuo unu el liaj discxiploj, kiun Jesuo amis.
24 Simon Petro do faris al li signon, ke li demandu, pri kiu li parolis.
25 Kaj li kusxinte sur la brusto de Jesuo diris al li:Sinjoro, kiu gxi estas?

26 Jesuo respondis: Tio estas, al kiu mi donos trinkajxon, kiam mi gxin trempos. Kaj trempinte la pepon, li donis ĝin al Judas Iskariota, filo de Simon.
27 Kaj post la manĝo Satano eniris en lin. Tiam Jesuo diris al li: Kion vi faras, faru rapide.
28 Nun neniu ĉe la tablo sciis, kial li parolis ĉi tion al li.
29 Ĉar iuj el ili pensis, ĉar Judas havis la sakon, ke Jesuo diris al li: Aĉetu tion, kion ni bezonas por la festo; aŭ, ke li donu ion al la malriĉuloj.
30 Kaj ricevinte la pecon, li tuj eliris; kaj estis nokto.
31 Tial, elirinte, Jesuo diris: Nun la Filo de homo estas glorata, kaj Dio estas glorata en li.
32 Se Dio estas glorata en li, Dio ankaŭ gloros Lin en Si mem, kaj tuj gloros Lin.
33 Infanetoj, ankoraŭ iom da tempo mi estas kun vi. Vi serĉos Min; kaj kiel mi diris al la Judoj: Kien mi iras, vi ne povas veni; do nun mi diras al vi.
34 Novan ordonon mi donas al vi, ke vi amu unu la alian; kiel mi vin amis, tiel vi ankaux amu unu la alian.
35 Per tio ĉiuj homoj scios, ke vi estas miaj disĉiploj, se vi havas amon unu al alia.
36 Simon Petro diris al li:Sinjoro, kien vi iras? Jesuo respondis al li: Kien mi iras, vi nun ne povas sekvi min; sed vi sekvos min poste.
37 Petro diris al li:Sinjoro, kial mi ne povas sekvi vin nun? Mi demetos mian vivon pro vi.
38 Jesuo respondis al li: Ĉu vi demetos vian vivon pro mi? Vere, vere, mi diras al vi:La koko ne krios, gxis vi trifoje malkonfesos min.

ĈAPITRO 14

1 Ne maltrankviliĝu via koro; vi kredas al Dio, kredu ankaŭ al mi.
2 En la domo de mia Patro estas multaj logxejoj; se ne estus tiel, mi dirus al vi. Mi iras por prepari lokon por vi.
3 Kaj se mi iros kaj preparos lokon por vi, mi revenos kaj akceptos vin al mi; por ke kie mi estas, tie vi ankaux estu.
4 Kaj kien mi iras, vi scias, kaj la vojon vi scias.
5 Tomaso diris al li:Sinjoro, ni ne scias, kien vi iras; kaj kiel ni povas scii la vojon?
6 Jesuo diris al li: Mi estas la vojo, la vero kaj la vivo; neniu venas al la Patro krom per mi.
7 Se vi min konus, vi konus ankaux mian Patron; kaj de nun vi lin konas kaj lin vidis.
8 Filipo diris al li:Sinjoro, montru al ni la Patron, kaj al ni suficxas.
9 Jesuo diris al li: CXu mi estas tiel longe kun vi, kaj vi ne konas min, Filipo? kiu vidis min, tiu vidis la Patron; kaj kiel vi do diras:Montru al ni la Patron?
10 Ĉu vi ne kredas, ke mi estas en la Patro, kaj la Patro en mi? la vortojn, kiujn mi diras al vi, mi ne parolas per mi mem; sed la Patro, kiu loĝas en mi, faras la farojn.
11 Kredu al mi, ke mi estas en la Patro, kaj la Patro en mi; alie kredu al mi pro la faroj mem.
12 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu ankaux faros la farojn, kiujn mi faras; kaj pli grandajn farojn ol tiuj li faru; ĉar mi iras al mia Patro.
13 Kaj kion ajn vi petos en mia nomo, tion mi faros, por ke la Patro estu glorata en la Filo.
14 Se vi petos ion en mia nomo, mi tion faros.
15 Se vi amas min, observu miajn ordonojn.
16 Kaj mi pregxos la Patron, kaj li donos al vi alian Konsolanton, por ke li restu kun vi eterne;
17 Ecx la Spirito de vero; kiun la mondo ne povas akcepti, cxar gxi lin ne vidas, nek konas; sed vi lin konas; ĉar li loĝas kun vi kaj estos en vi.
18 Mi ne lasos vin senkonsola; Mi venos al vi.
19 Ankoraŭ iom da tempo, kaj la mondo ne plu vidos min; sed vi vidas min; cxar mi vivas, vi ankaux vivos.
20 En tiu tago vi scios, ke mi estas en mia Patro, kaj vi en mi, kaj mi en vi.
21 Kiu havas miajn ordonojn kaj observas ilin, tiu estas kiu min amas; kaj kiu min amas, tiu estos amata de mia Patro, kaj mi lin amos kaj montros min al li.
22 Judas diris al li, ne Iskariota: Sinjoro, kial vi montros vin al ni, kaj ne al la mondo?
23 Jesuo respondis kaj diris al li: Se iu amas min, li observos miajn vortojn; kaj mia Patro lin amos, kaj ni venos al li kaj logxos cxe li.
24 Kiu min ne amas, tiu ne observas miajn dirojn; kaj la vorto, kiun vi auxdas, ne estas mia, sed de la Patro, kiu min sendis.
25 Ĉi tion mi parolis al vi, estante ankoraŭ ĉe vi.
26 Sed la Konsolanto, kiu estas la Sankta Spirito, kiun la Patro sendos en mia nomo, li instruos vin ĉion, kaj ĉion rememorigos, kion mi diris al vi.
27 Pacon mi lasas al vi, mian pacon mi donas al vi; ne kiel la mondo donas, mi donas al vi. Via koro ne maltrankviliĝu, kaj ĝi ne timu.
28 Vi auxdis, kiel mi diris al vi: Mi foriras kaj revenas al vi. Se vi min amus, vi ĝojus, ĉar mi diris: Mi iras al la Patro; ĉar mia Patro estas pli granda ol mi.
29 Kaj nun mi diris al vi, anta ol tio okazos, por ke, kiam tio okazos, vi kredu.
30 Poste mi ne multe parolos kun vi; cxar venas la princo de cxi tiu mondo, kaj havas nenion en mi.
31 Sed por ke la mondo sciu, ke mi amas la Patron; kaj kiel la Patro ordonis al mi, tiel mi faras. Leviĝu, ni foriru de ĉi tie.

ĈAPITRO 15

1 Mi estas la vera vinberarbo, kaj mia Patro estas la kultivisto.
2 Ĉiun branĉon, kiu ne donas frukton, li forprenas en mi; kaj ĉiun fruktoportan branĉon li purigas ĝin, por ke ĝi donu pli da frukto.
3 Nun vi estas puraj pro la vorto, kiun mi parolis al vi.
4 Restu en mi, kaj mi en vi. Kiel la branĉo ne povas doni frukton per si mem, se ĝi ne restas en la vinberarbo; vi ne plu povas, se vi ne restas en mi.
5 Mi estas la vinberarbo, vi estas la brancxoj; Kiu restas en mi, kaj mi en li, tiu donas multe da frukto; cxar sen mi vi nenion povas fari.
6 Se iu ne restas en mi, li estas eljxetata kiel brancxo kaj velkas; kaj oni kolektas ilin kaj jxetas ilin en fajron, kaj ili estas forbruligitaj.
7 Se vi restas en mi, kaj miaj vortoj restas en vi, vi petu, kion vi volos, kaj tio estos farita al vi.
8 Jen mia Patro estas glorata, ke vi donas multe da frukto; tiel vi estos miaj disĉiploj.
9 Kiel la Patro min amis, tiel mi vin amis; restu en mia amo.

10 Se vi observas miajn ordonojn, vi restos en mia amo; same kiel mi observis la ordonojn de mia Patro kaj restas en Lia amo.
11 Tion mi parolis al vi, por ke mia ĝojo restu en vi, kaj via ĝojo estu plena.
12 Jen estas mia ordono: ke vi amu unu la alian, kiel mi vin amis.
13 Neniu havas pli grandan amon ol tio, ke iu demetas sian vivon por siaj amikoj.
14 Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi ordonas al vi.
15 De nun mi ne nomas vin sklavoj; cxar la sklavo ne scias, kion faras lia sinjoro; sed mi nomis vin amikoj; ĉar ĉion, kion mi aŭdis de mia Patro, mi konigis al vi.
16 Vi ne elektis min, sed mi elektis vin kaj ordonis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj via frukto restu; por ke kion ajn vi petos de la Patro en mia nomo, li donu al vi. .
17 Tion mi ordonas al vi, ke vi amu unu la alian.
18 Se la mondo vin malamas, vi scias, ke gxi malamis min antaux ol vi malamis.
19 Se vi estus el la mondo, la mondo amus siajn; sed cxar vi ne estas el la mondo, sed mi elektis vin el la mondo, tial la mondo vin malamas.
20 Memoru la vorton, kiun mi diris al vi:Sklavo ne estas pli granda ol sia sinjoro. Se ili min persekutis, ili ankaux vin persekutos; se ili observis mian diron, ili observos ankaux la vian.
21 Sed ĉion ĉi tion ili faros al vi pro mia nomo, ĉar ili ne konas Tiun, kiu min sendis.
22 Se mi ne estus veninta kaj parolinta al ili, ili ne havus pekon; sed nun ili ne havas mantelon por sia peko.
23 Kiu min malamas, tiu malamas ankaux mian Patron.
24 Se mi ne estus farinta inter ili la farojn, kiujn faris neniu alia, ili ne havus pekon; sed nun ili ambaŭ vidis kaj malamis kaj min kaj mian Patron.
25 Sed tio fariĝas, por ke plenumiĝu la vorto, kiu estas skribita en ilia leĝo: Ili malamis min senkaŭze.
26 Sed kiam venos la Konsolanto, kiun mi sendos al vi de la Patro, la Spiriton de la vero, kiu devenas de la Patro, li atestos pri mi;
27 Kaj vi ankaux atestu, cxar vi estis kun mi de la komenco.

ĈAPITRO 16

1 Tion mi parolis al vi, por ke vi ne ofendiĝu.
2 Oni forpelos vin el la sinagogoj; jes, venos la tempo, ke kiu ajn mortigos vin, pensos, ke li faras servon al Dio.
3 Kaj ĉi tion ili faros al vi, ĉar ili ne konas la Patron, nek min.
4 Sed ĉi tion mi diris al vi, por ke kiam venos la tempo, vi memoru, ke Mi diris al vi pri ili. Kaj tion mi ne diris al vi en la komenco, ĉar mi estis kun vi.
5 Sed nun mi iras al Tiu, kiu min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien vi iras?
6 Sed ĉar mi tion diris al vi, malĝojo plenigis vian koron.
7 Tamen mi diras al vi la veron; Estas bone por vi, ke mi foriru; ĉar se mi ne foriros, la Konsolanto ne venos al vi; sed se mi foriros, mi sendos lin al vi.
8 Kaj kiam li venos, li riprocxos la mondon pri peko kaj justeco kaj jugxo;
9 pri peko, ĉar ili ne kredas al mi;
10 pri justeco, ĉar mi iras al mia Patro, kaj vi ne plu vidas min;
11 Pri juĝo, ĉar la princo de ĉi tiu mondo estas juĝata.
12 Mi havas ankoraŭ multajn aferojn por diri al vi, sed vi ne povas ilin elporti nun.
13 Sed kiam venos li, la Spirito de la vero, li gvidos vin en la tutan veron; sed kion ajn li auxdos, tion li parolos; kaj li montros al vi la venonton.
14 Li gloros min, cxar li ricevos el la miaj, kaj gxin montros al vi.
15 Ĉio, kion la Patro havas, estas mia; tial mi diris, ke li prenos el miaj kaj montros al vi.
16 Iom da tempo, kaj vi min ne vidos; kaj denove, iom da tempo, kaj vi min vidos, cxar mi iras al la Patro.
17 Tiam kelkaj el liaj discxiploj diris inter si: Kio estas tio, kion li diras al ni: Iom da tempo, kaj vi min ne vidos; kaj denove, iom da tempo, kaj vi min vidos; Patro?
18 Ili do diris: Kio estas tio, kion li diras: Iom da tempo? ni ne povas diri kion li diras.
19 Kaj Jesuo sciis, ke ili volas demandi lin, kaj diris al ili: Ĉu vi demandas inter vi, pri tio, ke mi diris: Iom da tempo, kaj vi min ne vidos; kaj denove, iom da tempo, kaj vi min vidos. ?
20 Vere, vere, mi diras al vi, ke vi ploros kaj ploros, sed la mondo ĝojos; kaj vi estos malĝojaj, sed via malĝojo ŝanĝiĝos en ĝojon.
21 Virino, kiam ŝi naskas, havas malĝojon, ĉar ŝia horo venis;
22 Kaj vi do nun havas malgxojon; sed mi revidos vin, kaj via koro gxojos, kaj vian gxojon neniu forprenas de vi.
23 Kaj en tiu tago vi nenion demandos de Mi. Vere, vere, mi diras al vi: Kion ajn vi petos de la Patro en mia nomo, Li donos al vi.
24 gxis nun vi nenion petis en mia nomo; petu, kaj vi ricevos, por ke via gxojo estu plena.
25 Ĉi tion mi parolis al vi per proverboj; sed venos tempo, kiam mi ne plu parolos al vi per proverboj, sed mi malkaŝos vin pri la Patro.
26 En tiu tago vi petos en mia nomo; kaj mi ne diras al vi, ke mi pregxos la Patron por vi;
27 Ĉar la Patro mem vin amas, ĉar vi amis min kaj kredis, ke mi elvenis de Dio.
28 Mi elvenis de la Patro, kaj venis en la mondon; denove mi forlasas la mondon, kaj iras al la Patro.
29 Liaj discxiploj diris al li:Jen nun vi parolas klare, kaj ne parolas proverbon.
30 Nun ni estas certaj, ke vi scias ĉion, kaj ne bezonas, ke iu demandu vin; per tio ni kredas, ke vi eliris de Dio.
31 Jesuo respondis al ili: CXu vi nun kredas?
32 Jen venas la horo, jes, jam venis, ke vi estos disjxetitaj, cxiu al sia propra, kaj lasos min sola; kaj tamen mi ne estas sola, cxar la Patro estas kun mi.
33 Tion mi diris al vi, por ke vi havu pacon en mi. En la mondo vi havos aflikton; sed estu kuragxa; Mi venkis la mondon.

ĈAPITRO 17

1 Tiujn vortojn diris Jesuo, kaj levis siajn okulojn al la cxielo, kaj diris: Patro, la horo venis; gloru vian Filon, por ke ankaŭ via Filo gloru Vin;

2 kiel Vi donis al li potencon super cxiu karno, por ke li donu eternan vivon al cxiuj, kiujn Vi donis al li.
3 Kaj ĉi tio estas eterna vivo, ke ili konu Vin, la solan veran Dion, kaj Jesuon Kriston, kiun Vi sendis.
4 Mi gloris Vin sur la tero; Mi finis la laboron, kiun Vi donis al mi por fari.
5 Kaj nun, ho Patro, gloru min kun Vi mem per la gloro, kiun mi havis ĉe Vi antaŭ ol la mondo estis.
6 Mi elmontris Vian nomon al la homoj, kiujn Vi donis al mi el la mondo; Viaj ili estis, kaj Vi ilin donis al mi; kaj ili observis Vian vorton.
7 Nun ili scias, ke ĉio, kion Vi donis al mi, estas de Vi.
8 Ĉar mi donis al ili la vortojn, kiujn Vi donis al mi; kaj ili akceptis ilin, kaj certe scias, ke mi eliris de vi, kaj ili kredis, ke Vi min sendis.
9 Mi pregxas por ili; mi pregxas ne por la mondo, sed por tiuj, kiujn Vi donis al mi; ĉar ili estas viaj.
10 Kaj ĉio mia estas via, kaj via estas mia; kaj mi estas glorata en ili.
11 Kaj nun mi ne plu estas en la mondo, sed ĉi tiuj estas en la mondo, kaj mi venas al vi. Sankta Patro, gardu per Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al mi, por ke ili estu unu, kiel ni.
12 Dum mi estis kun ili en la mondo, mi gardis ilin en Via nomo; tiujn, kiujn Vi donis al mi, mi konservis, kaj neniu el ili estas perdita, krom la filo de pereo; por ke la Skribo plenumiĝu.
13 Kaj nun mi venas al vi; kaj ĉi tion mi parolas en la mondo, por ke ili plenigu en si mian ĝojon.
14 Mi donis al ili Vian vorton; kaj la mondo malamis ilin, cxar ili ne estas el la mondo, kiel mi ne estas el la mondo.
15 Mi petas, ne, ke Vi forigu ilin el la mondo, sed ke Vi gardu ilin de malbono.
16 Ili ne estas el la mondo, kiel mi ne estas el la mondo.
17 Sanktu ilin per Via vero; Via vorto estas vero.
18 Kiel Vi sendis min en la mondon, tiel ankaux mi ilin sendis en la mondon.
19 Kaj pro ili mi sanktigas min, por ke ili ankaux estu sanktigitaj per la vero.
20 Kaj mi pregxas ne nur por cxi tiuj, sed ankaux por tiuj, kiuj kredos al mi per sia vorto;
21 por ke ili ĉiuj estu unu; kiel Vi, Patro, estas en mi, kaj mi en Vi, por ke ili ankaux estu unu en ni; por ke la mondo kredu, ke Vi min sendis.
22 Kaj la gloron, kiun Vi donis al mi, mi donis al ili; por ke ili estu unu, kiel ni estas unu;
23 Mi en ili, kaj vi en mi, por ke ili perfektigxu en unu; kaj por ke la mondo sciu, ke Vi min sendis kaj amis ilin, kiel Vi min amis.
24 Patro, mi volas, ke ankaux tiuj, kiujn Vi donis al mi, estu kun mi tie, kie mi estas; por ke ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; ĉar Vi amis min antaŭ la fondo de la mondo.
25 Ho Patro justa, la mondo Vin ne konis; sed mi Vin konas, kaj tiuj scias, ke Vi min sendis.
26 Kaj Mi proklamis al ili Vian nomon, kaj Mi gxin anoncos, por ke la amo, per kiu Vi min amis, estu en ili, kaj mi en ili.

ĈAPITRO 18

1 Kaj Jesuo, dirinte tiujn vortojn, eliris kun siaj discxiploj trans la torenton Cedron, kie estis gxardeno, en kiun li eniris kaj liaj discxiploj.
2 Kaj ankaŭ Judas, kiu lin perfidis, konis la lokon; ĉar Jesuo ofte venis tien kun siaj disĉiploj.
3 Judas do, ricevinte tacxmenton da viroj kaj oficistoj de la cxefpastroj kaj Fariseoj, venis tien kun lanternoj kaj torcxoj kaj armiloj.
4 Jesuo do, sciante ĉion, kio venos al li, eliris, kaj diris al ili: Kiun vi serĉas?
5 Ili respondis al li:Jesuo, la Nazaretano. Jesuo diris al ili: Mi estas tiu. Kaj ankaŭ Judas, kiu lin perfidis, staris kun ili.
6 Kiam do li diris al ili: Mi estas, ili iris malantauxen kaj falis sur la teron.
7 Tiam li denove demandis ilin: Kiun vi sercxas? Kaj ili diris:Jesuo la Nazaretano.
8 Jesuo respondis: Mi diris al vi, ke mi estas;
9 por ke plenumigxu la diro, kiun li diris: El tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi neniun perdis.
10 Tiam Simon Petro, havante glavon, eltiris ĝin, kaj frapis la sklavon de la ĉefpastro, kaj detranĉis lian dekstran orelon. La nomo de la servisto estis Malĥo.
11 Tiam Jesuo diris al Petro: Metu vian glavon en la ingon; la kalikon, kiun mia Patro donis al mi, cxu mi ne trinkos?
12 Tiam la bando kaj la estro kaj oficistoj de la Judoj prenis Jesuon, kaj ligis lin,
13 kaj forkondukis lin unue al Anas; ĉar li estis bopatro de Kajafas, kiu estis la ĉefpastro en tiu sama jaro.
14 Kaj Kajafas estis tiu, kiu konsilis al la Judoj, ke estas konvene, ke unu homo mortu por la popolo.
15 Kaj Simon Petro sekvis Jesuon, kaj ankaŭ alia discxiplo; tiu disĉiplo estis konata de la ĉefpastro, kaj eniris kun Jesuo en la palacon de la ĉefpastro.
16 Sed Petro staris ekstere ĉe la pordo. Tiam eliris tiu alia disĉiplo, kiu estis konata de la ĉefpastro, kaj parolis al la pordisto, kaj enkondukis Petron.
17 Tiam diris al Petro la junulino, kiu gardis la pordon: Ĉu vi ankaŭ ne estas unu el la disĉiploj de ĉi tiu viro? Li diras: Mi ne estas.
18 Kaj staris tie la servantoj kaj oficistoj, kiuj faris fajron el karbo; cxar estis malvarme; kaj ili varmigxis; kaj Petro staris kun ili kaj sin varmigis.
19 La cxefpastro do demandis Jesuon pri siaj discxiploj kaj pri lia doktrino.
20 Jesuo respondis al li: Mi parolis malkasxe al la mondo; Mi ĉiam instruis en la sinagogo kaj en la templo, kien la Judoj ĉiam iras; kaj sekrete mi diris nenion.
21 Kial vi min demandas? demandu tiujn, kiuj auxdis min, kion mi diris al ili; jen ili scias, kion mi diris.
22 Kaj kiam li tion parolis, unu el la apudstarantaj oficistoj frapis Jesuon per la manplato, dirante: Ĉu vi tiel respondas al la ĉefpastro?
23 Jesuo respondis al li: Se mi malbone parolis, atestu pri la malbono; sed se bone, kial vi min batas?
24 Kaj Anas sendis lin ligitan al la cxefpastro Kajafas.
25 Kaj Simon Petro staris kaj sin varmigis. Ili do diris al li: Ĉu vi ankaŭ ne estas unu el liaj disĉiploj? Li malkonfesis, kaj diris: Mi ne estas.

26 Unu el la servantoj de la cxefpastro, estante lia parenco, kies orelon Petro detrancxis, diris:CXu mi ne vidis vin kun li en la gxardeno?
27 Petro do denove malkonfesis; kaj tuj la koko kriis.
28 Tiam ili kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; kaj estis frue; kaj ili mem ne iris en la tribunalon, por ke ili ne malpuriĝu; sed por ke ili mangxu la Paskon.
29 Pilato do eliris al ili, kaj diris: Kian akuzon vi portas kontraŭ ĉi tiu viro?
30 Ili respondis kaj diris al li: Se li ne estus malbonulo, ni ne transdonus lin al vi.
31 Tiam Pilato diris al ili:Prenu lin, kaj jugxu lin laux via legxo. La Judoj do diris al li:Ne estas permesate al ni mortigi iun;
32 por ke plenumigxu la diro de Jesuo, kiun li diris, montrante kian morton li devas morti.
33 Tiam Pilato denove eniris en la tribunalon, kaj alvokis Jesuon, kaj diris al li: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj?
34 Jesuo respondis al li: CXu tion vi diras pri vi mem, aux cxu aliaj diris tion al vi pri mi?
35 Pilato respondis: Ĉu mi estas Judo? Via propra nacio kaj la cxefpastroj transdonis vin al mi; kion vi faris?
36 Jesuo respondis: Mia regno ne estas el cxi tiu mondo; se mia regno estus el cxi tiu mondo, tiam miaj servantoj batalus, por ke mi ne estu transdonita al la Judoj; sed nun mia regno ne estas de cxi tie.
37 Pilato do diris al li: Ĉu vi do estas reĝo? Jesuo respondis: Vi diras, ke mi estas reĝo. Por tio mi naskiĝis, kaj tial mi venis en la mondon, por atesti pri la vero. Ĉiu, kiu estas el la vero, aŭdas mian voĉon.
38 Pilato diris al li: Kio estas la vero? Kaj dirinte tion, li denove eliris al la Judoj, kaj diris al ili:Mi trovas en li nenian kulpon.
39 Sed vi havas kutimon, ke mi liberigu al vi unu ĉe la Pasko; ĉu vi do volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj?
40 Tiam ĉiuj kriis denove, dirante: Ne ĉi tiu, sed Barabas. Barabas estis rabisto.

ĈAPITRO 19

1 Tiam Pilato prenis Jesuon kaj skurgxis lin.
2 Kaj la soldatoj plektis dornan kronon kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj ili surmetis al li purpuran robon;
3 kaj diris:Saluton, Regxo de la Judoj! kaj ili batis lin per siaj manoj.
4 Pilato do denove eliris, kaj diris al ili:Jen mi elkondukas lin al vi, por ke vi sciu, ke mi ne trovas en li kulpon.
5 Tiam eliris Jesuo, portanta la dornan kronon kaj la purpuran robon. Kaj Pilato diris al ili:Jen la viro!
6 Kiam do la cxefpastroj kaj oficistoj lin vidis, ili ekkriis, dirante:Krucumu lin, krucumu lin. Pilato diris al ili:Prenu lin kaj krucumu lin; cxar mi ne trovas en li kulpon.
7 La Judoj respondis al li:Ni havas legxon, kaj laux nia legxo li devas morti, cxar li faris sin Filo de Dio.
8 Kiam do Pilato auxdis tiun diron, li des pli ektimis;
9 Kaj denove iris en la tribunalon, kaj diris al Jesuo: De kie vi estas? Sed Jesuo ne respondis al li.
10 Tiam Pilato diris al li:CXu vi ne parolas al mi? ĉu vi ne scias, ke mi havas povon krucumi vin kaj havas povon liberigi vin?
11 Jesuo respondis: Vi havus nenian potencon kontraux mi, se gxi ne estus donita al vi de supre; tial tiu, kiu transdonis min al vi, havas la pli grandan pekon.
12 Kaj de tiam Pilato penis liberigi lin; sed la Judoj ekkriis, dirante: Se vi forliberigas ĉi tiun, vi ne estas amiko de Cezaro; kiu ajn sin faras reĝo, parolas kontraŭ Cezaro.
13 Kiam do Pilato auxdis tiun diron, li elkondukis Jesuon, kaj sidigxis sur la tribunala segxo en loko, kiu estas nomata Pavimo, sed en la Hebrea lingvo Gabata.
14 Kaj estis la preparado de la Pasko, çirkaŭ la sesa horo; kaj li diris al la Judoj:Jen via Re o!
15 Sed ili kriis: Forigu lin, forigu lin, krucumu lin. Pilato diris al ili:Ĉu mi krucumu vian Reĝon? La ĉefpastroj respondis:Ni ne havas reĝon krom Cezaro.
16 Tiam li transdonis lin al ili, por esti krucumita. Kaj ili prenis Jesuon kaj forkondukis lin.
17 Kaj li, portante sian krucon, eliris en lokon nomatan Loko de kranio, kiu estas nomata en la Hebrea Golgota;
18 kie ili krucumis lin, kaj du aliajn kun li, unu ambaflanke, kaj Jesuon meze.
19 Kaj Pilato skribis titolon kaj metis ĝin sur la krucon. Kaj la skribo estis: JESUO DE NAZARET LA REĜO DE LA JUDOJ.
20 Tiu ĉi titolo do legis multaj el la Judoj; ĉar la loko, kie Jesuo estis krucumita, estis proksime de la urbo; kaj ĝi estis skribita en la Hebrea kaj Greka kaj Latina.
21 Tiam la cxefpastroj de la Judoj diris al Pilato:Ne skribu:La Regxo de la Judoj; sed ke li diris: Mi estas Regxo de la Judoj.
22 Pilato respondis: Kion mi skribis, tion mi skribis.
23 Tiam la soldatoj, krucuminte Jesuon, prenis liajn vestojn kaj faris kvar partojn, po unu parto por ĉiu soldato; kaj ankaŭ lia mantelo: nun la mantelo estis senkudro, teksita de supre.
24 Ili do diris inter si: Ni ne dissxiru gxin, sed lotu pri gxi, kies gxi estos; por ke plenumigxu la Skribo, kiu diras: Oni disdividis inter si miajn vestojn, kaj pri mia vesto ili lotis. Tion faris do la soldatoj.
25 Kaj apud la kruco de Jesuo staris lia patrino kaj la fratino de lia patrino, Maria, la edzino de Kleofas, kaj Maria Magdalena.
26 Kiam do Jesuo vidis sian patrinon, kaj la apudstarantan disĉiplon, kiun li amis, li diris al sia patrino: Virino, jen via filo!
27 Tiam li diris al la discxiplo: Jen via patrino! Kaj de tiu horo tiu disĉiplo prenis ŝin al sia hejmo.
28 Post tio Jesuo, sciante, ke cxio jam plenumigxis, por ke plenumigxu la Skribo, diris: Mi soifas.
29 Kaj estis metita vazo plena de vinagro; kaj oni plenigis spongon per vinagro kaj metis gxin sur hisopon kaj metis gxin al lia busxo.
30 Kiam do Jesuo ricevis la vinagron, li diris: Estas finite; kaj klininte la kapon, li ellasis.
31 La Judoj do, ĉar estis la preparado, por ke la korpoj ne restu sur la kruco en la sabato (ĉar tiu sabato estis alta tago), petegis Pilaton, ke oni rompu iliajn krurojn, kaj ke ili estu; forprenita.
32 Tiam venis la soldatoj, kaj rompis la krurojn al la unua kaj al la alia, kiu estis krucumita kun li.
33 Sed kiam ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, ili ne rompis liajn krurojn;

34 Sed unu el la soldatoj per lanco trapikis lian flankon, kaj tuj eliris sango kaj akvo.
35 Kaj tiu, kiu tion vidis, atestis, kaj lia atesto estas vera; kaj li scias, ke li diras veron, por ke vi kredu.
36 Çar tio fari is, por ke plenumi u la Skribo:Osto de li ne estos rompita.
37 Kaj denove alia Skribo diras:Ili rigardos tiun, kiun ili trapikis.
38 Kaj post tio Jozef el Arimateo, estante discxiplo de Jesuo, sed sekrete pro timo antaux la Judoj, petegis Pilaton, ke li forportu la korpon de Jesuo; kaj Pilato permesis al li. Li do venis, kaj prenis la korpon de Jesuo.
39 Kaj venis ankaux Nikodemo, kiu unue venis al Jesuo nokte, kaj alportis miksajxon de mirho kaj aloo, pezon de cxirkaux cent funtoj.
40 Tiam ili prenis la korpon de Jesuo, kaj volvis ĝin en tolaĵojn kun la aromajoj, kiel la Judoj estas enterigi.
41 Kaj sur la loko, kie li estis krucumita, estis gxardeno; kaj en la gxardeno nova tombo, en kiu ankoraux neniam estis metita homo.
42 Tie ili do kusigis Jesuon pro la prepartago de la Judoj; ĉar la tombo estis proksima.

ĈAPITRO 20

1 La unuan tagon de la semajno Maria Magdalena venis frue, kiam estis ankoraŭ mallume, al la tombo, kaj vidis la ŝtonon forprenita de la tombo.
2 Tiam ŝi kuris, kaj venis al Simon Petro, kaj al la alia discxiplo, kiun Jesuo amis, kaj diris al ili:Ili forprenis la Sinjoron el la tombo, kaj ni ne scias, kien ili metis lin.
3 Petro do eliris, kaj tiu alia discxiplo, kaj venis al la tombo.
4 Kaj ili ambaux kuris kune; kaj la alia discxiplo preterkuris Petron, kaj venis unue al la tombo.
5 Kaj li klinigxis kaj enrigardis, kaj vidis la tolajxojn kusxantajn; tamen li ne eniris.
6 Tiam Simon Petro venis sekvante lin, kaj eniris en la tombon, kaj vidis la tolaĵojn kuŝantajn;
7 Kaj la buŝtuko, kiu estis ĉirkaŭ lia kapo, ne kuŝanta kun la tolaĵoj, sed kunvolvita en loko aparte.
8 Tiam eniris ankaux la alia discxiplo, kiu venis la unua al la tombo, kaj li vidis kaj kredis.
9 Ĉar ili ankoraŭ ne konis la Skribon, ke li devas releviĝi el la mortintoj.
10 Tiam la discxiploj foriris denove al sia domo.
11 Sed Maria staris ekstere ĉe la tombo plorante; kaj dum ŝi ploris, ŝi kliniĝis kaj rigardis en la tombon;
12 Kaj li vidis du angxelojn en blanke sidantaj, unu cxe la kapo kaj la alia cxe la piedoj, kie kusxis la korpo de Jesuo.
13 Kaj ili diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? Ŝi diris al ili: Ĉar ili forprenis mian Sinjoron, kaj mi ne scias, kien ili metis lin.
14 Kaj dirinte tion, ŝi returnis sin, kaj vidis Jesuon starantan, kaj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo.
15 Jesuo diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kiun vi sercxas? Ŝi, supozante, ke li estas la ĝardenisto, diris al li:Sinjoro, se vi elportis lin de ĉi tie, diru al mi, kie vi metis lin, kaj mi lin forportos.
16 Jesuo diris al ŝi: Maria. Ŝi turnis sin, kaj diris al li: Raboni; tio estas: Majstro.
17 Jesuo diris al ŝi: Ne tuŝu min; ĉar mi ankoraŭ ne supreniris al mia Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi supreniras al mia Patro kaj via Patro; kaj al mia Dio kaj via Dio.
18 Maria Magdalena venis kaj diris al la discxiploj, ke sxi vidis la Sinjoron, kaj ke li parolis tion al sxi.
19 Tiam vespere en tiu sama tago, estante la unua tago de la semajno, kiam estis fermitaj la pordoj, kie la discxiploj estis kunvenintaj pro timo antaux la Judoj, Jesuo venis kaj staris en la mezo, kaj diris al ili: Paco al vi.
20 Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. Tiam la disĉiploj ĝojis, kiam ili vidis la Sinjoron.
21 Tiam Jesuo denove diris al ili: Paco al vi; kiel mia Patro sendis min, tiel same mi vin sendas.
22 Kaj dirinte tion, li spiris sur ilin, kaj diris al ili: Ricevu la Sanktan Spiriton;
23 Al kies pekoj vi pardonas, ili estas pardonitaj; kaj kies pekojn vi retenas, ili estas retenitaj.
24 Sed Tomaso, unu el la dek du, nomata Didimo, ne estis kun ili, kiam Jesuo venis.
25 La aliaj discxiploj do diris al li:Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili:Se mi ne vidos en liaj manoj la preskribon de la najloj kaj se mi ne metos mian fingron en la spuron de la najloj, kaj se mi ne enŝovos mian manon en lian flankon, mi ne kredos.
26 Kaj post ok tagoj liaj disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso kun ili ;
27 Tiam li diris al Tomaso: Etendu cxi tien vian fingron, kaj rigardu miajn manojn; kaj etendu vian manon ĉi tien, kaj enŝovu ĝin en mian flankon; kaj ne estu malfidela, sed kredanta.
28 Kaj Tomaso respondis kaj diris al li: Mia Sinjoro kaj mia Dio.
29 Jesuo diris al li: Tomaso, cxar vi vidis min, vi kredis; felicxaj estas tiuj, kiuj ne vidis kaj tamen kredis.
30 Kaj multaj aliaj signoj vere faris Jesuo antaŭ siaj disĉiploj, kiuj ne estas skribitaj en ĉi tiu libro;
31 Sed ĉi tiuj estas skribitaj, por ke vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio; kaj por ke kredante, vi havu vivon per lia nomo.

ĈAPITRO 21

1 Post tio Jesuo denove montris sin al la discxiploj cxe la maro de Tiberias; kaj jen li mem montris.
2 Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galileo, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj discxiploj.
3 Simon Petro diris al ili: Mi iras fiŝkapti. Ili diris al li:Ni ankaux iras kun vi. Ili eliris, kaj tuj eniris en ŝipon; kaj tiun nokton ili kaptis nenion.
4 Sed kiam venis la mateno, Jesuo staris sur la bordo; sed la discxiploj ne sciis, ke gxi estas Jesuo.
5 Jesuo do diris al ili: Infanoj, cxu vi havas mangxon? Ili respondis al li:Ne.
6 Kaj li diris al ili: Ĵetu la reton dekstren de la ŝipo, kaj vi trovos. Ili do jxetis, kaj nun ili ne povis tiri gxin pro la multego da fisxoj.
7 Tial tiu disĉiplo, kiun Jesuo amis, diris al Petro: Ĝi estas la Sinjoro. Kaj kiam Simon Petro auxdis, ke gxi estas la Sinjoro, li zonis al li sian fisxistan veston (cxar li estis nuda) kaj jxetis sin en la maron.

8 Kaj la aliaj discxiploj venis en sxipeto; (cxar ili estis ne malproksime de la tero, sed kvazaux ducent ulnoj), trenante la reton kun fisxoj.
9 Kaj kiam ili venis sur la teron, ili vidis tie fajron da karbo, kaj fiŝojn kuŝantajn sur ĝi kaj panon.
10 Jesuo diris al ili: Alportu el la fisxoj, kiujn vi nun kaptis.
11 Simon Petro supreniris, kaj tiris la reton al la tero plenan de grandaj fisxoj, cent kvindek tri;
12 Jesuo diris al ili: Venu kaj manĝu. Kaj neniu el la discxiploj kuragxis demandi lin:Kiu vi estas? sciante, ke ĝi estas la Sinjoro.
13 Jesuo do venis, kaj prenis panon kaj donas al ili, kaj same fisxon.
14 Jen la trian fojon, kiam Jesuo sin montris al siaj disĉiploj, post kiam li reveniĝis el la mortintoj.
15 Kaj kiam ili manĝis, Jesuo diris al Simon Petro: Simon, filo de Jona, ĉu vi amas min pli ol ĉi tiuj? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Patru miajn sxafidojn.
16 Li denove diris al li la duan fojon: Simon, filo de Jona, cxu vi min amas? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Pasxtu miajn sxafojn.
17 Li diris al li la trian fojon: Simon, filo de Jona, cxu vi min amas? Petro ĉagreniĝis, ĉar li diris al li la trian fojon:Ĉu vi min amas? Kaj li diris al li:Sinjoro, vi scias ĉion; vi scias, ke mi vin amas. Jesuo diris al li: Pasxtu miajn sxafojn.
18 Vere, vere, mi diras al vi: Kiam vi estis juna, vi zonis vin kaj iradis, kien vi volas; ne volus.
19 Tion li diris, montrante, per kia morto li gloros Dion. Kaj dirinte tion, li diris al li: Sekvu min.
20 Tiam Petro, sin turninte, vidis sekvantan la disĉiplon, kiun Jesuo amis; kiu ankaux klinigxis al sia brusto dum la vespermangxo, kaj diris:Sinjoro, kiu estas tiu, kiu vin perfidas?
21 Petro, vidante lin, diris al Jesuo:Sinjoro, kaj kion faros cxi tiu?
22 Jesuo diris al li: Se mi volas, ke li restu gxis mi venos, kio estas al vi? sekvu min.
23 Tiam disvastiĝis ĉi tiu diro inter la fratoj, ke tiu disĉiplo ne mortos; tamen Jesuo ne diris al li: Li ne mortos; sed: Se mi volas, ke li restu gxis mi venos, kio estas al vi?
24 Ĉi tiu estas la disĉiplo, kiu atestas pri ĉi tiuj aferoj kaj skribis ĉi tion; kaj ni scias, ke lia atesto estas vera.
25 Kaj estas ankaŭ multaj aliaj aferoj, kiujn Jesuo faris, kiuj, se ili estus ĉiuj skribitaj, mi supozas, ke eĉ la mondo mem ne povus enhavi la librojn, kiuj estas skribitaj. Amen.

Agoj de la Apostoloj

ĈAPITRO 1

1 La antaŭan traktaton mi faris, ho Teofilo, pri ĉio, kion Jesuo komencis fari kaj instrui;
2 is la tago, en kiu li estis suprenlevita, post kiam li per la Sankta Spirito donis ordonojn al la apostoloj, kiujn li elektis;
3 Al kiuj ankaux li montris sin viva post sia pasio per multaj neeraraj pruvoj, vidinte de ili dum kvardek tagoj, kaj parolante pri la aferoj, kiuj koncernas la regnon de Dio;
4 Kaj kunveninte kun ili, li ordonis al ili, ke ili ne foriru el Jerusalem, sed atendu la promeson de la Patro, kiun, li diras, vi adis de mi.
5 Ĉar Johano vere baptis per akvo; sed vi estos baptitaj per la Sankta Spirito post ne multaj tagoj.
6 Kiam do ili kunvenis, ili demandis lin, dirante: Sinjoro, ĉu vi en ĉi tiu tempo redonos la regnon al Izrael?
7 Kaj li diris al ili: Ne decas al vi scii la tempojn a la tempojn, kiujn la Patro metis en Sian potencon.
8 Sed vi ricevos potencon, post kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos al mi atestantoj kaj en Jerusalem kaj en la tuta Judujo kaj en Samario kaj gxis la limo de la tero.
9 Kaj kiam li parolis tion, dum ili vidis, li estis levita; kaj nubo akceptis lin for de iliaj okuloj.
10 Kaj dum ili fikse rigardis al la cxielo, kiam li supreniris, jen staris apud ili du viroj en blankaj vestoj;
11 kiuj ankaux diris:Vi Galileanoj, kial vi staras rigardante al la cxielo? ĉi tiu sama Jesuo, kiu estas prenita de vi en la ĉielon, venos tiel, kiel vi vidis lin iri en la ĉielon.
12 Tiam ili revenis al Jerusalem de la monto nomata Olivarba, kiu estas el Jerusalem en sabata vojaĝo.
13 Kaj enirinte, ili supreniris en supran cxambron, kie logxis kaj Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo kaj Filipo kaj Tomaso, Bartolomeo kaj Mateo, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Simono la Zelotoj; kaj Judas, frato de Jakobo.
14 Çi tiuj çiuj çiu unuanime persistis en pre o kaj petego, kun la virinoj, kaj Maria, la patrino de Jesuo, kaj kun liaj fratoj.
15 Kaj en tiuj tagoj Petro stariĝis meze de la disĉiploj, kaj diris: (la nombro da nomoj kune estis ĉirkaŭ cent dudek).
16 Fratoj, devis esti plenumita ĉi tiu Skribo, kiun la Sankta Spirito per la buŝo de David antaŭdiris pri Judas, kiu estis gvidisto por tiuj, kiuj prenis Jesuon.
17 Çar li estis kalkulita inter ni, kaj ricevis parton de çi tiu servo.
18 Nun ĉi tiu aĉetis kampon per la rekompenco de maljusteco; kaj falinte kapalte, li disrompiĝis en la mezo, kaj ĉiuj liaj internaĵoj elŝprucis.
19 Kaj tio estis sciata de ĉiuj loĝantoj en Jerusalem; tiel ke tiu kampo estas nomita en ilia propra lingvo, Aceldama, tio estas, La kampo de sango.
20 Ĉar estas skribite en la libro de Psalmoj: Dezertiĝu lia loĝejo, kaj neniu loĝu en ĝi; kaj lia episkopejo prenu alia.
21 Tial el tiuj homoj, kiuj kunestis kun ni dum la tuta tempo, kiam la Sinjoro Jesuo eniris kaj eliris inter ni,
22 Komencante de la bapto de Johano, ĝis tiu sama tago, kiam li estis prenita for de ni, oni devas esti destinita por esti atestanto ĉe ni pri lia releviĝo.
23 Kaj ili starigis du, Jozef, nomatan Barsabas, kiu estis alnomata Justo, kaj Matiason.
24 Kaj ili preĝis, kaj diris: Vi, Sinjoro, kiu konas la korojn de ĉiuj homoj, montru, ĉu el ĉi tiuj du vi elektis;
25 por ke li partoprenu en ĉi tiu servado kaj apostolado, el kiu Judas per krimo falis, por ke li iru al sia loko.
26 Kaj ili faris siajn lotojn; kaj la loto falis sur Matiason; kaj li estis kalkulita kun la dek unu apostoloj.

ĈAPITRO 2

1 Kaj kiam la tago de Pentekosto pleniĝis, ili ĉiuj estis unuflanke en unu loko.
2 Kaj subite venis sono el la cxielo kvazaux de forta vento, kaj gxi plenigis la tutan domon, kie ili sidis.
3 Kaj aperis al ili disfenditaj langoj kiel fajraj, kaj gxi sidigxis sur cxiu el ili.
4 Kaj ili cxiuj plenigxis de la Sankta Spirito, kaj komencis paroli aliajn lingvojn, kiel la Spirito donis al ili paroli.
5 Kaj logxis en Jerusalem Judoj, piaj homoj, el cxiu nacio sub la cxielo.
6 Kaj kiam tio estis bruita, la homamaso kunvenis kaj estis konfuzita, cxar cxiu auxdis ilin paroli en sia propra lingvo.
7 Kaj ĉiuj miregis kaj miregis, dirante unu al la alia: Jen ĉiuj, kiuj parolas, ĉu ne estas Galileanoj?
8 Kaj kiel ni auxdas cxiu en nia lingvo, en kiu ni naskigxis?
9 Partoj kaj Medoj kaj Elamidoj kaj la logxantoj en Mezopotamio kaj Judujo kaj Kapadokio en Ponto kaj Azio;
10 Frigio kaj Pamfilio en Egiptujo kaj en la partoj de Libio ĉirkaŭ Kireno, kaj fremduloj de Romo, Judoj kaj prozelitoj,
11 Kretoj kaj Araboj, ni aŭdas ilin paroli en niaj lingvoj la mirindajn farojn de Dio.
12 Kaj cxiuj miregis kaj dubis, dirante unu al alia:Kion tio signifas?
13 Aliaj mokante diris: Tiuj homoj estas plenaj de mosto.
14 Sed Petro, stariĝinte kun la dek unu, levis sian voĉon, kaj diris al ili: Ho Judoj, kaj vi ĉiuj, kiuj loĝas en Jerusalem, estu konataj al vi, kaj aŭskultu miajn vortojn:
15 Ĉar ĉi tiuj ne estas ebriaj, kiel vi supozas, ĉar ĝi estas nur la tria horo de la tago.
16 Sed jen tio, kio estis dirita de la profeto Joel;
17 Kaj en la lastaj tagoj, diras Dio, Mi elversxos Mian Spiriton sur cxiun karnon; kaj viaj filoj kaj viaj filinoj profetos, kaj viaj junuloj havos viziojn, kaj viaj maljunuloj songxos. :
18 Kaj sur Miajn servantojn kaj sur miajn sklavinojn Mi elversxos en tiuj tagoj Mian Spiriton; kaj ili profetos:
19 Kaj Mi faros miraklojn en la cxielo supre, Kaj signojn sur la tero malsupre; sango kaj fajro kaj vaporo de fumo;
20 La suno ŝanĝiĝos en mallumon, kaj la luno en sangon, antaŭ ol venos tiu granda kaj rimarkinda tago de la Eternulo;
21 Kaj cxiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, estos savita.
22 Ho Izraelidoj, aŭskultu ĉi tiujn vortojn; Jesuo, la Nazaretano, homo aprobita de Dio inter vi per mirakloj kaj mirakloj kaj signoj, kiujn Dio faris per li meze de vi, kiel vi ankaŭ scias;
23 Lin, savinte per la difinita konsilo kaj antaŭscio de Dio, vi prenis, kaj per malbonaj manoj krucumis kaj mortigis;
24 kiun Dio levis, malliginte la dolorojn de la morto, cxar ne estis eble, ke li estu tenata de gxi.

25 Ĉar David diris pri li: Mi ĉiam antaŭvidis la Eternulon antaŭ mia vizaĝo, ĉar Li estas dekstre de mi, por ke mi ne falu;
26 Tial mia koro gxojis, kaj mia langoo gxojis; krome ankaŭ mia karno ripozos en espero;
27 Ĉar Vi ne lasos mian animon en Gehenan, Kaj Vi ne permesos, ke Via Sanktulo vidu putriĝon.
28 Vi konigis al mi la vojojn de la vivo; Vi plenigos min per Via vizaĝo.
29 Fratoj, mi libere diru al vi pri la patriarko David, ke li mortis kaj estas enterigita, kaj lia tombo estas cxe ni gxis la nuna tago.
30 Tial estante profeto, kaj sciante, ke Dio per jxuro jxuris al li pri la frukto de liaj lumboj laux la karno, li starigos Kriston, por ke li sidu sur lia trono;
31 Vidinte tion antaŭe, li parolis pri la releviĝo de Kristo, ke lia animo ne estis lasita en Gehenan, kaj lia karno ne vidis putron.
32 Ĉi tiun Jesuon levis Dio, pri kio ni ĉiuj estas atestantoj.
33 Tial, estante altigita dekstre de Dio, kaj ricevinte de la Patro la promeson de la Sankta Spirito, li elverŝis ĉi tion, kion vi nun vidas kaj aŭdas.
34 Ĉar David ne supreniris en la ĉielon; sed li mem diras: La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de mia mano;
35 Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.
36 Tial la tuta domo de Izrael certe sciu, ke tiun Jesuon, kiun vi krucumis, Dio faris Sinjoro kaj Kristo.
37 Kaj auxdinte tion, ili estis pikitaj en la koro, kaj diris al Petro kaj al la ceteraj apostoloj: Fratoj, kion ni faru?
38 Tiam Petro diris al ili:Pentu, kaj baptigxu cxiu el vi en la nomo de Jesuo Kristo por la pardonado de pekoj, kaj vi ricevos la donacon de la Sankta Spirito.
39 Ĉar la promeso estas por vi kaj por viaj infanoj kaj por ĉiuj malproksimuloj, ĉiuj, kiujn la Sinjoro, nia Dio, vokos.
40 Kaj per multaj aliaj vortoj li atestis kaj admonis, dirante: Savu vin de ĉi tiu malbona generacio.
41 Tiam tiuj, kiuj ĝoje akceptis lian vorton, estis baptitaj; kaj en tiu tago aldoniĝis al ili ĉirkaŭ tri mil animoj.
42 Kaj ili persistis en la doktrino de la apostoloj kaj kunuleco kaj en la dispecigo de pano kaj en la preĝoj.
43 Kaj timo venis sur cxiun animon; kaj multaj mirakloj kaj signoj estis faritaj de la apostoloj.
44 Kaj ĉiuj kredantoj estis kune, kaj havis ĉion komuna;
45 Kaj ili vendis iliajn posedaĵojn kaj havaĵojn, kaj dividis ilin al ĉiuj, laŭ la bezono de ĉiu.
46 Kaj ili, ĉiutage daŭrante unuanime en la templo, kaj dispecigante panon de domo al domo, man is sian man on kun ojo kaj simpleco de koro;
47 laŭdante Dion, kaj havante favoron ĉe la tuta popolo. Kaj la Sinjoro aldonis al la eklezio ĉiutage tiujn, kiuj devus esti savitaj.

ĈAPITRO 3

1 Kaj Petro kaj Johano supreniris kune en la templon je la horo de pregxado, kiu estas la nauxa horo.
2 Kaj oni portis unu laman el la ventro de sia patrino, kiun oni metis ĉiutage ĉe la pordego de la templo, kiu estas nomata Bela, por peti almozon de tiuj, kiuj eniris en la templon;
3 Kiu, vidante Petron kaj Johanon, irantajn en la templon, petis almozon.
4 Kaj Petro, fikse rigardante lin kun Johano, diris: Rigardu nin.
5 Kaj li atentis ilin, atendante ricevi ion de ili.
6 Tiam Petro diris: Arĝenton kaj oron mi ne havas; sed tion, kion mi havas, mi donas al vi: En la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretano, leviĝu kaj iru.
7 Kaj li prenis lin je la dekstra mano kaj levis lin; kaj tuj liaj piedoj kaj maleoloj fortiĝis.
8 Kaj li eksalte staris, kaj iradis, kaj eniris kun ili en la templon, irante kaj saltante, kaj lauxdante Dion.
9 Kaj la tuta popolo vidis lin iranta kaj gloranta Dion;
10 Kaj ili sciis, ke estas tiu, kiu sidas por almozo ĉe la Bela Pordego de la templo; kaj ili pleniĝis de miro kaj miro pri tio, kio okazis al li.
11 Kaj dum la lamulo, kiu estis resanigita, tenis Petron kaj Johanon, la tuta homamaso kunkuris al ili en la portiko, kiu estas nomata de Salomono, tre mirigite.
12 Kaj Petro, vidinte tion, respondis al la popolo: Ho Izraelidoj, kial vi miras pri tio? aux kial vi tiel fervore rigardas nin, kvazaux per nia propra potenco aux sankteco ni igus cxi tiun viron?
13 La Dio de Abraham kaj de Isaak kaj de Jakob, la Dio de niaj patroj, gloris Sian Filon Jesuo; kiun vi transdonis, kaj malkonfesis lin antaŭ Pilato, kiam li decidis liberigi lin.
14 Sed vi malkonfesis la Sanktulon kaj la Justulon, kaj petis, ke oni donu al vi mortiginton;
15 kaj mortigis la Princon de vivo, kiun Dio relevis el la mortintoj; pri kio ni estas atestantoj.
16 Kaj lia nomo per fido al sia nomo fortigis ĉi tiun viron, kiun vi vidas kaj konas; jes, la fido, kiu estas per li, donis al li ĉi tiun perfektan sanon antaŭ vi ĉiuj.
17 Kaj nun, fratoj, mi scias, ke pro nescio vi tion faris, kiel ankaux viaj regantoj.
18 Sed tion, kion Dio antauxe anoncis per la busxo de cxiuj Siaj profetoj, ke Kristo devas suferi, Li tiel plenumis.
19 Pentu do kaj konvertiĝu, por ke viaj pekoj estu forviŝitaj, kiam venos tempoj de refreŝiĝo de la ĉeesto de la Sinjoro;
20 Kaj li sendos Jesuon Kriston, kiu estis antauxe predikita al vi;
21 kiun la cxielo devas ricevi gxis la tempoj de restarigo de cxio, pri kiuj Dio diris per la busxo de cxiuj Siaj sanktaj profetoj de post la komenco de la mondo.
22 Ĉar Moseo vere diris al la patroj: Profeton el viaj fratoj starigos por vi la Eternulo, via Dio, similan al mi; lin vi auxskultos en cxio, kion li diros al vi.
23 Kaj cxiu animo, kiu ne auxskultos tiun profeton, estos ekstermita el inter la popolo.
24 Jes, kaj ĉiuj profetoj de Samuel kaj la sekvantaj, kiuj parolis, same antaŭdiris pri ĉi tiuj tagoj.
25 Vi estas la filoj de la profetoj kaj de la interligo, kiun Dio faris kun niaj patroj, dirante al Abraham: Kaj per via idaro estos benitaj ĉiuj gentoj de la tero.
26 Al vi unue Dio, levinte Sian Filon Jesuo, sendis lin, por vin beni, deturnante ĉiun el vi de siaj malbonagoj.

ĈAPITRO 4

1 Kaj dum ili parolis al la popolo, venis sur ilin la pastroj kaj la temploestro kaj la Sadukeoj;
2 ĉagrenite, ke ili instruas la popolon kaj predikas per Jesuo la releviĝon el la mortintoj.

3 Kaj ili metis sur ilin la manojn kaj kaptis ilin gxis la morgauxa tago; cxar jam vesperigxis.
4 Tamen multaj el tiuj, kiuj auxdis la vorton, kredis; kaj la nombro de la viroj estis proksimume kvin mil.
5 Kaj en la morgauxa tago iliaj estroj kaj pliagxuloj kaj skribistoj,
6 Kaj la cxefpastro Anas kaj Kajafas kaj Johano kaj Aleksandro kaj cxiuj, kiuj estis el la familio de la cxefpastro, kunvenis en Jerusalem.
7 Kaj metinte ilin en la mezon, ili demandis: Per kia potenco aux per kia nomo vi faris tion?
8 Tiam Petro, plena de la Sankta Spirito, diris al ili: Vi, estroj de la popolo kaj pliaĝuloj de Izrael!
9 Se ni hodiaux estas ekzamenitaj pri la bonfaro farita al la malpotenculo, per kia rimedo li estas sanigita;
10 Estu sciate al vi ĉiuj kaj al la tuta popolo Izrael, ke en la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretano, kiun vi krucumis, kiun Dio levis el la mortintoj, eĉ per li ĉi tiu staras ĉi tie sana antaŭ vi.
11 Tio estas la sxtono, kiun vi konstruantoj malsxatis, kiu farigxis angula kapo.
12 Kaj ne ekzistas savo en iu alia; cxar ne ekzistas sub la cxielo alia nomo donita inter homoj, per kiu ni devas esti savitaj.
13 Kaj kiam ili vidis la kuragxon de Petro kaj Johano, kaj rimarkis, ke ili estas homoj malkleraj kaj sensciaj, ili miris; kaj ili ekkonis ilin, ke ili estis kun Jesuo.
14 Kaj vidante la viron, kiu resanigxis, starantan kun ili, ili povis nenion diri kontraux gxi.
15 Sed kiam ili ordonis al ili foriri el la sinedrio, ili interkonsiliĝis,
16 dirante: Kion ni faru al ĉi tiuj viroj? cxar vere rimarkinda miraklo estis farita de ili, estas evidenta al cxiuj logxantoj en Jerusalem; kaj ni ne povas nei ĝin.
17 Sed por ke ĝi ne disvastiĝu plu inter la popolo, ni severe minacu ilin, ke ili de nun parolu al neniu en ĉi tiu nomo.
18 Kaj ili vokis ilin, kaj ordonis al ili tute ne paroli nek instrui en la nomo de Jesuo.
19 Sed Petro kaj Johano respondis kaj diris al ili:CXu estas juste antaux Dio auxskulti vin pli ol Dion, vi jugxu.
20 Ĉar ni ne povas ne paroli tion, kion ni vidis kaj aŭdis.
21 Kaj kiam ili plue minacis ilin, ili forliberigis ilin, trovante nenion, kiel ili povus puni ilin pro la popolo; ĉar ĉiuj homoj gloris Dion pro tio, kio okazis.
22 Çar la viro havis la a on de pli ol kvardek jaroj, sur kiu estis montrita çi tiu miraklo de resanigo.
23 Kaj forliberigitaj, ili iris al sia grupo, kaj raportis ĉion, kion diris al ili la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj.
24 Kaj tion auxdinte, ili unuanime levis sian vocxon al Dio, kaj diris: Sinjoro, Vi estas Dio, kiu kreis la cxielon kaj la teron kaj la maron, kaj cxion, kio estas en ili;
25 Kiu per la busxo de Via servanto David diris:Kial koleris la nacioj, Kaj la popolo imagas vanajxojn?
26 La reĝoj de la tero stariĝis, kaj la estroj kolektiĝis kontraŭ la Sinjoro kaj kontraŭ Lia Kristo.
27 Ĉar vere kontraŭ Via sankta infano Jesuo, kiun Vi sanktoleis, kunvenis Herodo kaj Poncio Pilato kun la nacianoj kaj la Izraelidoj;
28 Çar fari çion, kion Via mano kaj Via konsilo antaŭe decidis fari.
29 Kaj nun, Sinjoro, rigardu iliajn minacojn;
30 Etendante Vian manon por resanigi; kaj por ke signoj kaj mirakloj estu faritaj en la nomo de via sankta infano Jesuo.
31 Kaj kiam ili pregxis, skuigxis la loko, kie ili kunvenis; kaj ili cxiuj plenigxis de la Sankta Spirito, kaj ili parolis la vorton de Dio kun kuragxo.
32 Kaj la amaso de la kredantoj estis el unu koro kaj unu animo; sed ili havis ĉion komunan.
33 Kaj kun granda potenco atestis la apostoloj pri la relevigxo de la Sinjoro Jesuo; kaj granda graco estis sur ili cxiuj.
34 Ne mankis inter ili; ĉar ĉiuj, kiuj posedis bienojn aŭ domojn, vendis ilin kaj alportis la prezojn de la vendataj aferoj;
35 Kaj kuŝigis ilin antaŭ la piedoj de la apostoloj;
36 Kaj Joses, kiu per la apostoloj estis alnomita Barnabas, (tio estas, Filo de konsolo), Levido, el la lando Kipro;
37 Havante teron, vendis gxin kaj alportis la monon kaj metis gxin antaux la piedoj de la apostoloj.

ĈAPITRO 5

1 Sed unu viro, nomata Ananias, kun sia edzino Safira, vendis posedaĵon,
2 Kaj li retenis parton de la prezo, ankaux lia edzino sciante, kaj alportis parton kaj metis gxin antaux la piedoj de la apostoloj.
3 Sed Petro diris: Ananias, kial Satano plenigis vian koron, por mensogi al la Sankta Spirito kaj reteni parton de la prezo de la tero?
4 Dum ĝi restis, ĉu ĝi ne estas via? kaj post kiam ĝi estis vendita, ĉu ĝi ne estis en via propra potenco? kial vi elpensis ĉi tion en via koro? vi mensogis ne al homoj, sed al Dio.
5 Kaj Ananias, aŭdinte çi tiujn vortojn, falis malsupren kaj senspiris; kaj granda timo venis sur çiujn, kiuj aŭdis tion.
6 Kaj la junuloj levigxis, volvis lin kaj forportis kaj enterigis lin.
7 Kaj pasis proksimume tri horoj poste, kiam lia edzino, ne sciante, kio okazis, eniris.
8 Kaj Petro respondis al ŝi: Diru al mi, ĉu vi vendis la teron por tiom multe? Kaj ŝi diris: Jes, pro tiom.
9 Tiam Petro diris al sxi:Kial vi interkonsentis provi la Spiriton de la Sinjoro? jen la piedoj de tiuj, kiuj enterigis vian edzon, estas ĉe la pordo, kaj elkondukos vin.
10 Tiam sxi tuj falis antaux liajn piedojn kaj eligis la fantomon; kaj la junuloj eniris, kaj trovis sxin mortinta, kaj forportinte sxin, enterigis sxin cxe sia edzo.
11 Kaj granda timo venis sur la tutan eklezion, kaj sur ĉiujn, kiuj aŭdis ĉi tion.
12 Kaj per la manoj de la apostoloj estis faritaj multaj signoj kaj mirakloj inter la popolo; (kaj ili ĉiuj estis unuanime en la portiko de Salomono.
13 Kaj el la ceteraj neniu kuraĝis aliĝi al ili; sed la popolo ilin pligrandigis.
14 Kaj kredantoj des pli aldoniĝis al la Sinjoro, amaso da viroj kaj virinoj.)
15 Tiel, ke ili elkondukis la malsanulojn sur la stratojn, kaj kusigis ilin sur litoj kaj kanapoj, por ke almenaux la ombro de Petro preterpasanta povu ombri iujn el ili.

16 Ankaux homamaso venis el la cxirkauxaj urboj en Jerusalemon, venigante malsanulojn kaj turmentojn de malpuraj spiritoj; kaj ili cxiuj sanigxis.
17 Tiam levigxis la cxefpastro kaj cxiuj, kiuj estis kun li (tio estas la sekto de la Sadukeoj), kaj plenigxis de kolero;
18 Kaj metis iliajn manojn sur la apostolojn, kaj metis ilin en la komunan malliberejon.
19 Sed la anĝelo de la Eternulo nokte malfermis la pordojn de la malliberejo kaj elkondukis ilin, kaj diris:
20 Iru, staru kaj parolu en la templo al la popolo ĉiujn vortojn de ĉi tiu vivo.
21 Kaj auxdinte tion, ili eniris frumatene en la templon kaj instruis. Sed venis la ĉefpastro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, kaj kunvokis la sinedron kaj la tutan senaton de la Izraelidoj, kaj sendis en la malliberejon, por ke ili konduku ilin.
22 Sed kiam la oficistoj venis, kaj ne trovis ilin en la malliberejo, ili revenis, kaj diris:
23 dirante:Vere, ni trovis la malliberejon fermita tute sendanĝere, kaj la gardistojn starantajn ekstere antaŭ la pordoj; sed malferminte, ni trovis neniun interne.
24 Kaj kiam la cxefpastro kaj la estro de la templo kaj la cxefpastroj auxdis tion, ili dubis pri ili, al kio cxi tio elkreskos.
25 Tiam unu venis kaj raportis al ili, dirante:Jen la viroj, kiujn vi metis en malliberejon, staras en la templo, kaj instruas la popolon.
26 Tiam la estro kun la oficistoj iris, kaj venigis ilin sen perforto; cxar ili timis la popolon, por ke ili ne estu sxtonmortigitaj.
27 Kaj alportinte ilin, ili starigis ilin antaŭ la sinedrio; kaj la ĉefpastro demandis ilin:
28 dirante:CXu ni ne severe ordonis al vi, ke vi ne instruu en cxi tiu nomo? kaj jen vi plenigis Jerusalemon per via doktrino, kaj intencas venigi sur nin la sangon de ĉi tiu viro.
29 Tiam Petro kaj la aliaj apostoloj respondis kaj diris: Ni devas obei Dion prefere ol homojn.
30 La Dio de niaj patroj levis Jesuon, kiun vi mortigis kaj pendigis sur arbo.
31 Lin Dio altigis per Sia dekstra mano kiel Princon kaj Savanton, por doni penton al Izrael kaj pardonon de pekoj.
32 Kaj ni estas liaj atestantoj pri tio; kaj tiel estas ankaŭ la Sankta Spirito, kiun Dio donis al tiuj, kiuj Lin obeas.
33 Kaj auxdinte tion, ili estis en la koro, kaj konsiligxis, por mortigi ilin.
34 Tiam stariĝis tie unu en la sinedrio, Fariseo, nomata Gamaliel, doktoro de la leĝo, fama inter la tuta popolo, kaj ordonis forigi la apostolojn iom da tempo;
35 Kaj li diris al ili: Ho Izraelidoj, gardu vin, kion vi intencas fari rilate al tiuj homoj.
36 Çar antaŭ tiuj tagoj levi is Teûdas, fanfaronante, ke li estas iu; al kiuj aliĝis kelkaj homoj, ĉirkaŭ kvarcent: kiu estis mortigita; kaj cxiuj, kiuj lin obeis, estis disjxetitaj kaj neniigitaj.
37 Post tiu levigxis Judas Galileano en la tagoj de la imposto, kaj altiris post si multe da homoj; li ankaux pereis; kaj ĉiuj, kiuj lin obeis, disiĝis.
38 Kaj nun mi diras al vi: Detenu vin de ĉi tiuj homoj, kaj lasu ilin;
39 Sed se gxi estas de Dio, vi ne povas gxin renversi; por ke vi ne trovigxu ecx batali kontraux Dio.
40 Kaj ili konsentis kun li; kaj alvokinte la apostolojn kaj batinte ilin, ili ordonis, ke ili ne parolu en la nomo de Jesuo, kaj ellasis ilin.
41 Kaj ili foriris de la ĉeesto de la sinedrio, ĝojante, ke ili estas rigardataj indaj suferi honton pro lia nomo.
42 Kaj ĉiutage en la templo kaj en ĉiu domo ili ne ĉesis instrui kaj prediki Jesuon Kriston.

ĈAPITRO 6

1 Kaj en tiuj tagoj, kiam la nombro de la discxiploj multigxis, farigxis murmurado de la Grekoj kontraux la Hebreoj, cxar iliaj vidvinoj estis neglektitaj en la cxiutaga servado.
2 Tiam la dek du alvokis la amason de la discxiploj, kaj diris:Ne estas konvene, ke ni lasu la vorton de Dio kaj servu al tabloj.
3 Tial, fratoj, serĉu inter vi sep virojn honestajn, plenajn de la Sankta Spirito kaj saĝeco, kiujn ni nomumu super ĉi tiu afero.
4 Sed ni konstante dediĉos nin al preĝado kaj al la servado de la vorto.
5 Kaj la diro placxis al la tuta homamaso; kaj ili elektis Stefanon, viron plenan de fido kaj de la Sankta Spirito, kaj Filipon kaj Prohxoron kaj Nikanoron kaj Timonon kaj Parmenason kaj Nikolaon, prozeliton el Antiohxia;
6 kiujn ili metis antaux la apostolojn; kaj pregxinte, ili metis sur ilin la manojn.
7 Kaj la vorto de Dio pligrandiĝis; kaj la nombro de la discxiploj multe multigxis en Jerusalem; kaj granda aro da pastroj estis obeemaj al la fido.
8 Kaj Stefano, plena de fido kaj potenco, faris grandajn miraklojn kaj miraklojn inter la popolo.
9 Tiam levigxis iuj el la sinagogo, kiu estas nomata Sinagogo de la Liberigantoj, kaj Kirenanoj, kaj Aleksandrianoj, kaj el la Kilikio kaj Azio, kverelante kun Stefano.
10 Kaj ili ne povis rezisti al la saĝeco kaj al la spirito, per kiuj li parolis.
11 Tiam ili submetis homojn, kiuj diris: Ni auxdis lin paroli blasfemajn vortojn kontraux Moseo kaj kontraux Dio.
12 Kaj ili instigis la popolon kaj la presbitulojn kaj la skribistojn, kaj venis sur lin, kaj kaptis lin kaj venigis lin al la sinedrio;
13 kaj starigu falsajn atestantojn, kiuj diris: Ĉi tiu viro ne ĉesas paroli blasfemajn vortojn kontraŭ ĉi tiu sanktejo kaj la leĝo;
14 Çar ni aûdis lin diri, ke çi tiu Jesuo, la Nazaretano, detruos çi tiun lokon, kaj ÿan os la morojn, kiujn transdonis al ni Moseo.
15 Kaj ĉiuj, kiuj sidis en la sinedrio, fikse rigardante lin, vidis lian vizaĝon kiel vizaĝon de anĝelo.

ĈAPITRO 7

1 Tiam diris la cxefpastro:CXu tio estas tiel?
2 Kaj li diris: Homoj, fratoj kaj patroj, aŭskultu; La Dio de gloro aperis al nia patro Abraham, kiam li estis en Mezopotamio, antaŭ ol li loĝis en Charran,
3 Kaj li diris al li: Foriru el via lando kaj el via parencaro, kaj venu en la landon, kiun Mi montros al vi.

4 Tiam li eliris el la lando de la HXaldeoj kaj logxis en HXarran; kaj de tie, kiam lia patro mortis, li translokigis lin en cxi tiun landon, en kiu vi nun logxas.
5 Kaj li ne donis al li heredajxon en gxi, ne ecx por meti sian piedon; tamen li promesis, ke li donos gxin al li kiel posedajxon kaj al sia idaro post li, kiam li ankoraux ne havis infanon. .
6 Kaj Dio diris jene: Ke lia idaro logxu en fremda lando; kaj ke ili sklavigu ilin kaj petegis ilin dum kvarcent jaroj.
7 Kaj la popolon, al kiu ili estos sklavoj, Mi jugxos, diris Dio; kaj poste ili eliros kaj servos al Mi sur cxi tiu loko.
8 Kaj li donis al li la interligon de cirkumcido; kaj al Abraham naskigxis Isaak, kaj cirkumcidis lin en la oka tago; kaj Isaak naskigis Jakobon; kaj Jakob naskigis la dek du patriarkojn.
9 Kaj la patriarkoj, kortuŝitaj de envio, vendis Jozefon en Egiptujon; sed Dio estis kun li;
10 kaj savis lin el ĉiuj liaj mizeroj, kaj donis al li favoron kaj saĝon antaŭ la okuloj de Faraono, reĝo de Egiptujo; kaj li faris lin estro super Egiptujo kaj lia tuta domo.
11 Kaj venis malsato en la tuta lando Egipta kaj Kanaan kaj granda mizero; kaj niaj patroj ne trovis nutrajxon.
12 Sed kiam Jakob auxdis, ke estas greno en Egiptujo, li unue forsendis niajn patrojn.
13 Kaj la duan fojon Jozef konatigxis al siaj fratoj; kaj la parencaro de Jozef estis konata al Faraono.
14 Tiam Jozef sendis, kaj vokis al si sian patron Jakob kaj lian tutan parencaron, sesdek kvin animojn.
15 Kaj Jakob malsupreniris Egiptujon kaj mortis, li kaj niaj patroj;
16 Kaj ili estis transportitaj en SXehxem, kaj metitaj en la tombon, kiun Abraham acxetis pro mono de la filoj de Emmor, patro de Sihxem.
17 Sed kiam alproksimiĝis la tempo de la promeso, kiun Dio ĵuris al Abraham, la popolo kreskis kaj multiĝis en Egiptujo;
18 Ĝis leviĝis alia reĝo, kiu ne konis Jozefon.
19 CXi tiu ruze agis kontraux nia parencaro, kaj malbono pregxis niajn patrojn, por ke ili elpelis siajn junajn infanojn, por ke ili ne vivu.
20 En tiu tempo Moseo naskigxis kaj estis tre bela, kaj nutris en la domo de sia patro tri monatojn;
21 Kaj kiam li estis elpelita, la filino de Faraono prenis lin kaj nutris lin por sia filo.
22 Kaj Moseo estis klera en la tuta sagxeco de la Egiptoj, kaj estis potenca en vortoj kaj faroj.
23 Kaj kiam li satigxis la agxo de kvardek jaroj, venis en lian koron viziti siajn fratojn, la Izraelidojn.
24 Kaj vidante, ke unu el ili suferas malbonagon, li defendis lin kaj vengxis la prematon, kaj batis la Egipton;
25 Ĉar li supozis, ke liaj fratoj komprenus, ke Dio per lia mano ilin savos; sed ili ne komprenis.
26 Kaj en la sekvanta tago li montris sin al ili, dum ili malpacas, kaj volis starigi ilin denove unu, dirante: Sinjoroj, vi estas fratoj; kial vi malbonfaras unu al alia?
27 Sed tiu, kiu maljustigis sian proksimulon, forpelis lin, dirante: Kiu faris vin reganto kaj juĝisto super ni?
28 CXu vi volas mortigi min, kiel vi faris hieraux la Egipton?
29 Tiam Moseo forkuris pro tiu ĉi diro, kaj estis fremdulo en la lando Madjan, kie li naskigis du filojn.
30 Kaj kiam pasis kvardek jaroj, aperis al li en la dezerto de la monto Sina angxelo de la Eternulo en flamo de fajro en arbetajxo.
31 Kiam Moseo tion ekvidis, li miris pri tiu vido; kaj kiam li alproksimigxis, por vidi gxin, venis al li la vocxo de la Eternulo:
32 dirante: Mi estas la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob. Tiam Moseo ektremis kaj ne kuragxis vidi.
33 Tiam la Eternulo diris al li: Demetu viajn sxuojn de viaj piedoj, cxar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta.
34 Mi vidis, Mi vidis la mizeron de Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi auxdis ilian gxemadon, kaj Mi malsupreniris, por savi gxin. Kaj nun venu, Mi sendos vin en Egiptujon.
35 Tiun Moseon, kiun ili rifuzis, dirante: Kiu faris vin estro kaj jugisto? tian Dio sendis, por esti reganto kaj savanto, per la mano de la angxelo, kiu aperis al li en la arbetajxo.
36 Li elkondukis ilin, post kiam Li faris miraklojn kaj signojn en la lando Egipta kaj en la Ruĝa Maro kaj en la dezerto kvardek jarojn.
37 Jen estas tiu Moseo, kiu diris al la Izraelidoj: Profeton el viaj fratoj starigos por vi la Eternulo, via Dio, similan al mi; lin vi auxdu.
38 Ĉi tiu estas li, kiu estis en la eklezio en la dezerto kun la angxelo, kiu parolis al li sur la monto Sina, kaj kun niaj patroj, kiu ricevis la viglajn orakolojn por doni al ni;
39 Al kiuj niaj patroj ne obeis, sed forpusxis lin for de ili, kaj en sia koro revenis Egiptujon,
40 dirante al Aaron: Faru al ni diojn, kiuj iru antaŭ ni; ĉar pri ĉi tiu Moseo, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio fariĝis al li.
41 Kaj ili faris bovidon en tiuj tagoj kaj alportis oferon al la idolo, kaj ĝojis pri la faroj de siaj propraj manoj.
42 Tiam Dio turnis sin, kaj donis ilin, ke ili adorklinigxu al la armeo de la cxielo; kiel estas skribite en la libro de la profetoj: Ho domo de Izrael, ĉu vi oferis al Mi mortigitojn kaj buĉoferojn en la daŭro de kvardek jaroj en la dezerto?
43 Kaj vi prenis la tabernaklon de Molohx kaj la stelon de via dio Remfan, figurojn, kiujn vi faris por adorklinigxi al ili; kaj Mi forkondukos vin trans Babelon.
44 Niaj patroj havis la tabernaklon de atesto en la dezerto, kiel Li ordonis, dirante al Moseo, ke li faru gxin laux la maniero, kiun li vidis.
45 Kiuj ankaŭ niaj patroj, kiuj poste venis, venigis kun Jesuo en la posedon de la nacianoj, kiujn Dio forpelis antaŭ niaj patroj, gxis la tagoj de David;
46 Kiu trovis favoron antaux Dio, Kaj deziris trovi tabernaklon por la Dio de Jakob.
47 Sed Salomono konstruis al li domon.
48 Tamen la Plejaltulo ne loĝas en manfaritaj temploj; kiel diras la profeto,
49 La cxielo estas mia trono, kaj la tero estas mia piedbenketo; kian domon vi konstruos al mi? diras la Eternulo:Aux kia estas la loko de Mia ripozo?
50 Ĉu mia mano ne faris ĉion tion?
51 Vi malmolnukaj kaj necirkumciditaj en koro kaj oreloj, vi cxiam rezistas al la Sankta Spirito; kiel viaj patroj, tiel vi faras.
52 Kiun el la profetoj viaj patroj ne persekutis? kaj ili mortigis tiujn, kiuj antauxe anoncis la venon de la Justulo; el kiuj vi nun estis la perfiduloj kaj mortigintoj;

53 kiuj ricevis la leĝon per la intenco de anĝeloj, kaj ne observis ĝin.
54 Kaj auxdinte tion, ili estis en la koro, kaj grincis kontraux li la dentojn.
55 Sed li, estante plena de la Sankta Spirito, fikse rigardis al la ĉielo, kaj vidis la gloron de Dio, kaj Jesuon starantan dekstre de Dio;
56 Kaj li diris: Jen mi vidas la cxielon malfermitan, kaj la Filon de homo starantan dekstre de Dio.
57 Tiam ili ekkriis per lauxta vocxo, kaj fermis siajn orelojn, kaj alkuris lin unuanime,
58 Kaj eljxetis lin el la urbo kaj sxtonmortigis lin; kaj la atestantoj demetis siajn vestojn antaux la piedoj de junulo, kies nomo estis Saul.
59 Kaj ili sxtonmortigis Stefanon, vokante Dion, kaj dirante: Sinjoro Jesuo, akceptu mian spiriton.
60 Kaj li genuigxis, kaj kriis per lauxta vocxo:Sinjoro, ne metu cxi tiun pekon al ili. Kaj dirinte tion, li ekdormis.

ĈAPITRO 8

1 Kaj Saul konsentis pri sia morto. Kaj en tiu tempo estis granda persekuto kontraŭ la eklezio, kiu estis en Jerusalem; kaj ili ĉiuj estis disĵetitaj en la regionojn de Judujo kaj Samario, krom la apostoloj.
2 Kaj piaj homoj portis Stefanon al lia entombigo, kaj faris grandan funebron pri li.
3 Rilate Saul, li ruinigis la eklezion, enirante en ĉiun domon, kaj venante virojn kaj virinojn, li metis ilin en malliberejon.
4 Tial tiuj, kiuj estis disjxetitaj, iris cxien, predikante la vorton.
5 Tiam Filipo malsupreniris al la urbo Samario, kaj predikis Kriston al ili.
6 Kaj la homamaso unuanime atentis tion, kion Filipo diris, auxdante kaj vidante la miraklojn, kiujn li faris.
7 Cxar malpuraj spiritoj, kriante per lauxta vocxo, eliris el multaj havantaj; kaj multaj paralizuloj kaj lamuloj sanigxis.
8 Kaj estis granda ĝojo en tiu urbo.
9 Sed estis unu viro, nomata Simon, kiu antaŭe en la sama urbo sorĉis, kaj sorĉis la Samarion, dirante, ke li estas granda;
10 ilin cxiuj atentis, de la plej malgrandaj gxis la plej grandaj, dirante:CXi tiu estas la granda potenco de Dio.
11 Kaj ili atentis lin, ĉar delonge li sorĉis ilin per sorĉoj.
12 Sed kiam ili kredis al Filipo, predikanta la aferojn pri la regno de Dio kaj la nomo de Jesuo Kristo, ili baptigxis, viroj kaj virinoj.
13 Tiam Simon mem ankaŭ kredis; kaj baptite, li restis kun Filipo, kaj miris, vidante la signojn kaj signojn, kiuj estis faritaj.
14 Kaj kiam la apostoloj, kiuj estis en Jerusalem, auxdis, ke Samario ricevis la vorton de Dio, ili sendis al ili Petron kaj Johanon;
15 kiuj, malsuprenirinte, pregxis por ili, por ke ili ricevu la Sanktan Spiriton;
16 (Cxar ankoraŭ neniu el ili falis; nur ili estis baptitaj en la nomo de la Sinjoro Jesuo.)
17 Tiam ili metis sur ilin la manojn, kaj ili ricevis la Sanktan Spiriton.
18 Kaj kiam Simon vidis, ke per surmetado de la manoj de la apostoloj, la Sankta Spirito estas donita, li proponis al ili monon;
19 dirante: Donu ankaux al mi cxi tiun auxtoritaton, por ke cxiu, sur kiun mi metos la manojn, ricevu la Sanktan Spiriton.
20 Sed Petro diris al li:Via mono pereu kun vi, cxar vi pensis, ke la donaco de Dio estas acxetita per mono.
21 Vi havas nek parton nek loton en ĉi tiu afero, ĉar via koro ne estas justa antaŭ Dio.
22 Pentu do pri ĉi tiu via malboneco, kaj preĝu al Dio, se eble la penso de via koro estos pardonita al vi.
23 Ĉar mi rimarkas, ke vi estas en la galo de maldolĉeco kaj en la kateno de maljusteco.
24 Tiam Simon respondis kaj diris: Pregxu al la Sinjoro por mi, ke ne trafu min el cxi tio, kion vi diris.
25 Kaj ili, atestinte kaj predikinte la vorton de la Sinjoro, revenis al Jerusalem, kaj predikis la evangelion en multaj vilaĝoj de la Samarianoj.
26 Kaj la anĝelo de la Eternulo ekparolis al Filipo, dirante: Leviĝu, kaj iru suden al la vojo, kiu iras de Jerusalem al Gaza, kiu estas dezerto.
27 Kaj li leviĝis kaj iris; kaj jen viro el Etiopio, eŭnuko kun granda aŭtoritato sub Kandaĥo, reĝino de la Etiopoj, kiu estis administranta pri ŝia tuta trezoro, kaj venis al Jerusalem, por adorkliniĝi;
28 Kaj li revenis, kaj sidante sur sia cxaro, legis la profeton Jesaja.
29 Tiam la Spirito diris al Filipo: Aliru, kaj aliĝu al ĉi tiu ĉaro.
30 Kaj Filipo kuris al li, kaj auxdis lin legi la profeton Jesaja, kaj diris:CXu vi komprenas, kion vi legas?
31 Kaj li diris: Kiel mi povas, se iu min ne gvidus? Kaj li petis Filipon, ke li venu kaj sidu kun li.
32 La loko de la Skribo, kiun li legis, estis jena: Li estis kondukata kiel ŝafo al la buĉo; kaj kiel sxafido muta antaux sia tondanto, tiel li ne malfermis sian busxon;
33 En lia humiligo lia juĝo estis forigita; kaj kiu rakontos pri lia generacio? ĉar lia vivo estas forprenita de la tero.
34 Kaj la euxnuko respondis al Filipo, kaj diris: Mi petas vin, pri kiu parolas tion la profeto? de si mem, aŭ de iu alia homo?
35 Tiam Filipo malfermis sian buŝon, kaj komencis de la sama Skribo, kaj predikis al li Jesuon.
36 Kaj dum ili iris sian vojon, ili alvenis al iu akvo; kaj la eŭnuko diris: Jen estas akvo; kio malhelpas min esti baptita?
37 Kaj Filipo diris: Se vi kredas per via tuta koro, vi povas. Kaj li responde diris:Mi kredas, ke Jesuo Kristo estas la Filo de Dio.
38 Kaj li ordonis al la ĉaro halti; kaj ili ambaŭ malsupreniris en la akvon, Filipo kaj la eŭnuko; kaj li baptis lin.
39 Kaj kiam ili supreniris el la akvo, la Spirito de la Sinjoro forkaptis Filipon, kaj la eŭnuko ne plu vidis lin;
40 Sed Filipo trovigxis en Azoto; kaj trairante li predikis en cxiuj urboj, gxis li venis en Cezarean.

ĈAPITRO 9

1 Kaj Saul, tamen elspirinte minacojn kaj buĉadon kontraŭ la disĉiploj de la Eternulo, iris al la ĉefpastro;

2 kaj petis de li leterojn al Damasko al la sinagogoj, por ke se li trovos iun el ĉi tiu vojo, ĉu ili estas viroj, ĉu virinoj, li konduku ilin katenitajn al Jerusalem.
3 Kaj dum li vojagxi, li alproksimigxis al Damasko; kaj subite ekbrilis cxirkaux li lumo el la cxielo;
4 Kaj li falis sur la teron, kaj auxdis vocxon dirantan al li: Sauxlo, Sauxlo, kial vi min persekutas?
5 Kaj li diris: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekutas; malfacile estas por vi piedbati kontraux pikilojn.
6 Kaj li tremante kaj mirigita diris: Sinjoro, kion Vi volas, ke mi faru? Kaj la Eternulo diris al li: Leviĝu, kaj iru en la urbon, kaj oni diros al vi, kion vi devas fari.
7 Kaj la viroj, kiuj iris kun li, staris mute, aŭdante voçon, sed vidante neniun.
8 Kaj Saul levigxis de la tero; kaj kiam liaj okuloj malfermigxis, li vidis neniun; sed oni kondukis lin je la mano kaj venigis lin en Damaskon.
9 Kaj li estis tri tagojn sen vidpovo, kaj ne mangxis nek trinkis.
10 Kaj estis unu discxiplo en Damasko, nomata Ananias; kaj al li la Eternulo diris en vizio: Ananias. Kaj li diris:Jen mi estas ĉi tie, Sinjoro.
11 Kaj la Sinjoro diris al li: Leviĝu, kaj iru sur la straton, kiu estas nomata Rekta, kaj serĉu en la domo de Judas tiun, nomatan Saŭlo, el Tarso; ĉar jen li preĝas;
12 Kaj li vidis en vizio viron, nomatan Ananias, enirantan kaj metintan sur lin sian manon, por ke li ricevu vidpovon.
13 Tiam Ananias respondis: Sinjoro, mi aŭdis de multaj pri ĉi tiu viro, kiom da malbono li faris al viaj sanktuloj en Jerusalem;
14 Kaj ĉi tie li havas aŭtoritaton de la ĉefpastroj ligi ĉiujn, kiuj vokas Vian nomon.
15 Sed la Eternulo diris al li: Iru, ĉar li estas por Mi elektita ilo, por porti mian nomon antaŭ la nacianoj kaj la reĝoj kaj la Izraelidoj;
16 Ĉar mi montros al li, kiom grandajn aferojn li devas suferi pro mia nomo.
17 Kaj Ananias foriris kaj eniris en la domon; kaj metinte la manojn sur lin, diris:Frato Saŭlo, la Sinjoro, Jesuo, kiu aperis al vi sur la vojo, kiel vi venis, sendis min, por ke vi ricevu vian vidpovon kaj pleniĝu de la Sankta Spirito.
18 Kaj tuj falis de liaj okuloj kvazaŭ skvamoj; kaj li tuj ricevis vidpovon, kaj leviĝis, kaj baptiĝis.
19 Kaj ricevinte mangxajxon, li fortigxis. Tiam Saul estis kelke da tagoj kun la discxiploj, kiuj estis en Damasko.
20 Kaj tuj li predikis Kriston en la sinagogoj, ke li estas Filo de Dio.
21 Sed cxiuj, kiuj auxdis lin, miregis, kaj diris; Ĉu ĉi tiu ne estas tiu, kiu ekstermis tiujn, kiuj vokis ĉi tiun nomon en Jerusalem, kaj venis ĉi tien tiucele, por alporti ilin katenitaj al la ĉefpastroj?
22 Sed Sauxlo plifortigxis kaj konfuzis la Judojn, kiuj logxis en Damasko, pruvante, ke cxi tiu estas mem Kristo.
23 Kaj post la paso de multaj tagoj, la Judoj konsiliĝis mortigi lin;
24 Sed ilia atendado estis sciata de Saul. Kaj ili gardis la pordegojn tage kaj nokte, por mortigi lin.
25 Tiam la disĉiploj prenis lin nokte, kaj mallevigis lin ĉe la muro en korbo.
26 Kaj kiam Saul venis en Jerusalemon, li penis kunigi sin al la discxiploj; sed ili cxiuj timis lin, kaj ne kredis, ke li estas discxiplo.
27 Sed Barnabas prenis lin kaj venigis lin al la apostoloj, kaj rakontis al ili, kiel li vidis la Sinjoron sur la vojo, kaj ke li parolis al li, kaj kiel li kuraĝe predikis en Damasko en la nomo de Jesuo.
28 Kaj li estis kun ili enirante kaj elirante en Jerusalemon.
29 Kaj li kuragxe parolis en la nomo de la Sinjoro Jesuo, kaj disputis kontraux la Grekoj; sed ili celis lin mortigi.
30 Kiam la fratoj eksciis, ili venigis lin al Cezarea kaj forsendis lin al Tarso.
31 Tiam la eklezioj ripozis en la tuta Judujo kaj Galileo kaj Samario, kaj edifigxis; kaj irante en la timo de la Sinjoro kaj en la konsolo de la Sankta Spirito, multiĝis.
32 Kaj dum Petro trairis ĉiujn partojn, li ankaŭ malsupreniris al la sanktuloj, kiuj loĝis en Lida.
33 Kaj li trovis tie unu viron, nomatan Eneas, kiu kusxigis sian liton dum ok jaroj kaj malsanis de paralizo.
34 Kaj Petro diris al li: Eneo, Jesuo Kristo vin sanigas; levigxu, kaj pretigu vian liton. Kaj li tuj leviĝis.
35 Kaj çiuj lo antoj en Lida kaj Saron vidis lin kaj turnis sin al la Eternulo.
36 Kaj estis en Jafo unu disĉiplo, nomata Tabita, kiu laŭ signifo estas nomata Dorkas; ĉi tiu virino estis plena de bonaj faroj kaj almozoj, kiujn ŝi faris.
37 Kaj okazis en tiuj tagoj, ke ŝi malsaniĝis kaj mortis;
38 Kaj cxar Lida estis proksime de Jafo, kaj la discxiploj auxdis, ke Petro estas tie, ili sendis al li du virojn, petante lin, ke li ne prokrastu veni al ili.
39 Tiam Petro levigxis kaj iris kun ili. Kiam li venis, oni venigis lin en la supran cxambron; kaj cxiuj vidvinoj staris apud li plorante kaj montrante la vestojn kaj vestojn, kiujn faris Dorkas, kiam sxi estis kun ili.
40 Sed Petro elmetis ĉiujn, kaj genuiĝis kaj preĝis; kaj turninte lin al la korpo, diris: Tabita, levigxu. Kaj ŝi malfermis la okulojn; kaj kiam ŝi vidis Petron, ŝi eksidis.
41 Kaj li donis al sxi sian manon kaj levis sxin, kaj alvokinte la sanktulojn kaj vidvinojn, li prezentis sxin viva.
42 Kaj ĝi estis konata en la tuta Jafo; kaj multaj kredis al la Sinjoro.
43 Kaj okazis, ke li restis multajn tagojn en Jafo kun unu Simon tanisto.

ĈAPITRO 10

1 Estis unu viro en Cezarea, nomata Kornelio, centestro el la bando, nomata Itala;
2 Homo pia, kaj timanta Dion kun sia tuta domo, kiu donis multe da almozo al la popolo kaj pregxis al Dio cxiam.
3 Li vidis en vizio evidente cxirkaux la nauxa horo de la tago angxelon de Dio enirantan al li, kaj dirantan al li: Kornelio.
4 Kaj kiam li rigardis lin, li ektimis, kaj diris: Kio estas, Sinjoro? Kaj li diris al li: Viaj preĝoj kaj via almozo supreniris por memoro antaŭ Dio.
5 Kaj nun sendu virojn al Jafo, kaj alvoku unu Simonon, kies familinomo estas Petro;
6 Li loĝas ĉe unu Simon tanisto, kies domo estas apud la maro; li diros al vi, kion vi devas fari.

7 Kaj kiam la angxelo, kiu parolis al Kornelio, foriris, li alvokis du el siaj servistoj, kaj pian soldaton el tiuj, kiuj konstante servis al li;
8 Kaj rakontinte al ili ĉion ĉi, li sendis ilin al Jafo.
9 En la morgaŭa tago, dum ili ekvojaĝis kaj alproksimiĝis al la urbo, Petro supreniris sur la tegmenton, por preĝi ĉirkaŭ la sesa horo;
10 Kaj li tre malsatis, kaj volis mangxi;
11 Kaj li vidis la cxielon malfermitan, kaj iun vazon malsuprenirantan al li, kvazaux gxi estis granda litotuko, trikita cxe la kvar anguloj, kaj mallevita sur la teron;
12 En kiu trovigxis cxiaj kvarpiedaj bestoj de la tero kaj sovagxaj bestoj kaj rampajxoj kaj birdoj de la cxielo.
13 Kaj venis al li vocxo: Levigxu, Petro; mortigi, kaj manĝi.
14 Sed Petro diris: Ne, Sinjoro; ĉar mi neniam manĝis ion ordinaran aŭ malpuran.
15 Kaj la vocxo denove parolis al li la duan fojon: Kion Dio purigis, tion vi ne nomas ordinara.
16 Tio estis farita trifoje; kaj la vazo estis ricevita denove supren en la cxielon.
17 Kaj dum Petro en si mem dubis, kion signifas ĉi tiu vizio, kiun li vidis, jen la viroj, kiuj estis senditaj de Kornelio, demandis pri la domo de Simon, kaj staris antaŭ la pordego;
18 Kaj vokis, kaj demandis, cxu Simon, kiu estis alnomita Petro, estas tie tranoktata.
19 Dum Petro pensis pri la vizio, la Spirito diris al li:Jen tri viroj sercxas vin.
20 Levigxu do kaj malsupreniru, kaj iru kun ili, nenion dubante; cxar Mi ilin sendis.
21 Tiam Petro malsupreniris al la viroj, kiuj estis senditaj al li de Kornelio; kaj diris:Jen mi estas tiu, kiun vi sercxas; kia estas la kauxzo, pro kiu vi venis?
22 Kaj ili diris: Kornelio, la centestro, justa homo, kaj timanta Dion kaj fama inter la tuta nacio de la Judoj, estis avertita de Dio per sankta angxelo, ke li voku vin en sian domon kaj auxskultu; vortoj de vi.
23 Tiam li alvokis ilin kaj gastigis ilin. Kaj en la sekvanta tago Petro foriris kun ili, kaj iuj fratoj el Jafo akompanis lin.
24 Kaj en la morgauxa tago ili eniris en Cezarean. Kaj Kornelio atendis ilin, kaj kunvokis siajn parencojn kaj proksimajn amikojn.
25 Kaj dum Petro eniris, Kornelio renkontis lin, kaj jxetis sin antaux liajn piedojn, kaj adorklinigxis al li.
26 Sed Petro prenis lin, dirante:Levigxu; Mi mem ankaŭ estas viro.
27 Kaj dum li parolis kun li, li eniris, kaj trovis multajn kunvenintojn.
28 Kaj li diris al ili: Vi scias, ke estas kontrauxleĝe por homo, kiu estas Judo, akompani aŭ veni al iu el alia nacio; sed Dio montris al mi, ke neniun mi nomu malpura aŭ malpura.
29 Tial mi venis al vi senkontraste, tuj kiam mi estis vokita; mi do demandas, kial vi vokis min?
30 Kaj Kornelio diris: Antaux kvar tagoj mi fastis gxis cxi tiu horo; kaj en la nauxa horo mi pregxis en mia domo, kaj jen viro staris antaux mi en hela vesto;
31 Kaj li diris: Kornelio, via pregxo estas auxdata, kaj via almozo estas rememorata antaux Dio.
32 Sendu do al Jafo, kaj voku ĉi tien Simonon, kies familinomo estas Petro; li loĝas en la domo de unu Simon tanisto apud la maro; kiu, kiam li venos, parolos al vi.
33 Tial mi tuj sendis al vi; kaj vi bone faris, ke vi venis. Nun do ni ĉiuj ĉeestas ĉi tie antaŭ Dio, por aŭdi ĉion, kio estas ordonita al vi de Dio.
34 Tiam Petro malfermis sian buŝon, kaj diris: Vere mi komprenas, ke Dio ne faras homojn;
35 Sed en ĉiu nacio tiu, kiu Lin timas kaj agas juste, estas akceptata ĉe Li.
36 La vorto, kiun Dio sendis al la Izraelidoj, predikante pacon per Jesuo Kristo (li estas Sinjoro de ĉiuj;)
37 Tiun vorton, mi diras, vi scias, kiu estis eldonita tra la tuta Judujo, kaj komencita de Galileo, post la bapto, kiun Johano predikis;
38 kiel Dio sanktoleis Jesuon, la Nazareton, per la Sankta Spirito kaj per potenco; ĉar Dio estis kun li.
39 Kaj ni estas atestantoj pri cxio, kion li faris kaj en la lando de la Judoj kaj en Jerusalem; kiujn ili mortigis kaj pendigis sur arbo:
40 Lin Dio levis la trian tagon, kaj montris al li;
41 Ne al la tuta popolo, sed al atestantoj antaŭe elektitaj de Dio, eĉ al ni, kiuj manĝis kaj trinkis kun li post la relevi ĝo el la mortintoj.
42 Kaj li ordonis al ni prediki al la popolo, kaj atesti, ke estas tiu, kiu estis dedirita de Dio, por esti Jugxanto de la vivuloj kaj de la mortintoj.
43 Pri li atestu cxiuj profetoj, ke per lia nomo cxiu, kiu kredas al li, ricevos pardonon de pekoj.
44 Dum Petro ankoraux parolis tiujn vortojn, la Sankta Spirito falis sur cxiujn, kiuj auxdis la vorton.
45 Kaj la kredantoj el la cirkumcido miregis, ĉiuj, kiuj venis kun Petro, ĉar tio ankaŭ sur la nacianojn estis elverŝita la donaco de la Sankta Spirito.
46 Ĉar ili aŭdis ilin paroli per lingvoj, kaj glori Dion. Tiam respondis Petro:
47 Çu iu povas malpermesi la akvon, ke tiuj, kiuj ricevis la Sanktan Spiriton same kiel ni, ne bapti u?
48 Kaj li ordonis, ke ili estu baptitaj en la nomo de la Sinjoro. Tiam ili petegis lin, ke li restu iujn tagojn.

ĈAPITRO 11

1 Kaj la apostoloj kaj fratoj, kiuj estis en Judujo, auxdis, ke ankaux la nacianoj ricevis la vorton de Dio.
2 Kaj kiam Petro supreniris Jerusalemon, la cirkumciduloj disputis kun li;
3 dirante: Vi eniris al homoj necirkumciditaj, kaj vi mangxis kun ili.
4 Sed Petro ripetis la aferon de la komenco, kaj klarigis ĝin al ili laŭ ordono, dirante:
5 Mi estis en la urbo Jafo, pregxanta; kaj en tranco mi vidis vizion:Iun vazon malsuprenirantan, kvazaux gxi estis granda lito, mallevita el la cxielo per kvar anguloj; kaj venis eĉ al mi:
6 Pri tio, fiksinte miajn okulojn, mi pripensis, kaj mi vidis kvarpiedajn bestojn de la tero kaj sovaĝajn bestojn kaj rampaĵojn kaj birdojn de la ĉielo.
7 Kaj mi auxdis vocxon dirantan al mi: Levigxu, Petro; mortigu kaj manĝu.
8 Sed mi diris: Ne tiel, Sinjoro; ĉar nenio ordinara aŭ malpura iam eniris en mian buŝon.

9 Sed la vocxo denove respondis al mi el la cxielo:Kion Dio purigis, tion vi ne nomas ordinara.
10 Kaj tio estis farita trifoje; kaj ĉiuj estis supreniritaj en la ĉielon.
11 Kaj jen tuj tri viroj jam venis al la domo, kie mi estis, senditaj al mi el Cezarea.
12 Kaj la Spirito ordonis al mi iri kun ili, nenion dubante. Krome ĉi tiuj ses fratoj akompanis min, kaj ni eniris en la domon de la viro;
13 Kaj li rakontis al ni, kiel li vidis angxelon en sia domo, kiu staris kaj diris al li: Sendu virojn al Jafo, kaj voku Simonon, kies familinomo estas Petro;
14 Kiu diros al vi vortojn, per kiuj vi kaj via tuta domo estos savitaj.
15 Kaj kiam mi komencis paroli, la Sankta Spirito falis sur ilin, kiel sur nin en la komenco.
16 Tiam mi rememoris la vorton de la Sinjoro, ke li diris: Johano ja baptis per akvo; sed vi estos baptitaj per la Sankta Spirito.
17 Tial ke Dio donis al ili tian donacon, kiel al ni, kiuj kredis al la Sinjoro Jesuo Kristo; kio mi estis, ke mi povus rezisti Dion?
18 Kaj auxdinte tion, ili silentis, kaj gloris Dion, dirante:Tiam ankaux al la nacianoj Dio donis penton por la vivo.
19 Kaj tiuj, kiuj estis disjxetitaj pro la persekutado, kiu okazis pri Stefano, vojaĝis ĝis Fenicio kaj Kipro kaj Antiohxia, predikante la vorton al neniu krom al la Judoj.
20 Kaj kelkaj el ili estis viroj el Kipro kaj Kireno, kiuj, veninte al Antiohxia, parolis al la Grekoj, predikante la Sinjoron Jesuo.
21 Kaj la mano de la Eternulo estis kun ili; kaj granda nombro kredis kaj turnis sin al la Eternulo.
22 Tiam sciigo pri tio venis al la oreloj de la eklezio, kiu estis en Jerusalem; kaj ili sendis Barnabason, ke li iru gxis Antiohxia.
23 Kiu, veninte, kaj vidinte la gracon de Dio, gxojis, kaj admonis ilin cxiujn, ke ili kun intenco de koro aligxu al la Sinjoro.
24 Ĉar li estis bona homo, kaj plena de la Sankta Spirito kaj fido; kaj multe da homoj aldoniĝis al la Sinjoro.
25 Tiam Barnabas foriris al Tarso, por serĉi Saulon;
26 Kaj trovinte lin, li venigis lin al Antiohxia. Kaj okazis, ke dum tuta jaro ili kunvenis kun la eklezio, kaj instruis multe da homoj. Kaj la disĉiploj estis nomitaj kristanoj unue en Antiohxia.
27 Kaj en tiuj tagoj profetoj venis el Jerusalem al Antiohxia.
28 Kaj stariĝis unu el ili, nomata Agabo, kaj anoncis per la Spirito, ke estos granda malsato en la tuta mondo; tio okazis en la tagoj de Klaŭdio Cezaro.
29 Tiam la discxiploj, cxiu laux sia kapablo, decidis sendi helpon al la fratoj, kiuj logxis en Judujo;
30 Tion ili ankaux faris, kaj sendis gxin al la presbiteroj per la manoj de Barnabas kaj Saul.

ĈAPITRO 12

1 Kaj cxirkaux tiu tempo la regxo Herodo etendis siajn manojn, por turmenti iujn el la eklezio.
2 Kaj li mortigis per glavo Jakobon, fraton de Johano.
3 Kaj ĉar li vidis, ke tio plaĉas al la Judoj, li plu prenis ankaŭ Petron. (Tiam estis la tagoj de macoj.)
4 Kaj kaptinte lin, li metis lin en malliberejon, kaj transdonis lin al kvar kvaronoj da soldatoj, por gardi lin; intencante post Pasko elkonduki lin al la homoj.
5 Petro do estis tenita en malliberejo; sed la eklezio senĉese preĝis al Dio por li.
6 Kaj kiam Herodo volis elkonduki lin, en la sama nokto Petro dormis inter du soldatoj, ligita per du katenoj; kaj la gardistoj antaŭ la pordo gardis la malliberejon.
7 Kaj jen la angxelo de la Sinjoro venis sur lin, kaj lumo ekbrilis en la malliberejo; kaj li frapis Petron je la flanko, kaj levis lin, dirante:Levigxu rapide. Kaj liaj ĉenoj defalis de liaj manoj.
8 Kaj la angxelo diris al li: Zonu vin kaj alligu viajn sxuojn. Kaj tiel li faris. Kaj li diris al li:Jetu cxirkaux vin vian veston, kaj sekvu min.
9 Kaj li eliris kaj sekvis lin; kaj ne sciis, ke estas vero, kio estis farita de la anĝelo; sed pensis, ke li vidas vizion.
10 Kaj pasinte la unuan kaj la duan gardejon, ili venis al la fera pordego, kiu kondukas al la urbo; kiu malfermis al ili memvole; kaj ili eliris kaj pasis tra unu strato; kaj tuj la anĝelo foriris de li.
11 Kaj kiam Petro revenis en si, li diris: Nun mi certe scias, ke la Sinjoro sendis Sian angxelon kaj savis min el la mano de Herodo kaj el la tuta atendado de la popolo de la Judoj.
12 Kaj pripensinte la aferon, li venis al la domo de Maria, la patrino de Johano, kies familinomo estis Marko; kie multaj kunvenis preĝante.
13 Kaj dum Petro frapis al la pordo de la pordego, venis por auxskulti junulinon, nomatan Roda.
14 Kaj kiam ŝi ekkonis la voĉon de Petro, ŝi ne malfermis la pordegon pro ĝojo, sed enkuris, kaj rakontis, kiel Petro staras antaŭ la pordego.
15 Kaj ili diris al ŝi: Vi estas freneza. Sed ŝi konstante asertis, ke eĉ tiel estas. Tiam ili diris:Ĝi estas lia anĝelo.
16 Sed Petro dauxre frapis; kaj malferminte la pordon kaj vidinte lin, ili miris.
17 Sed li, gestante al ili per la mano, ke ili silentu, rakontis al ili, kiel la Eternulo elkondukis lin el la malliberejo. Kaj li diris:Iru, kaj montru tion al Jakobo kaj al la fratoj. Kaj li foriris, kaj iris al alia loko.
18 Kaj kiam tagigxis, farigxis ne malgranda tumulto inter la soldatoj, kio okazis al Petro.
19 Kaj Herodo sercxinte lin kaj ne trovinte lin, li ekzamenis la gardistojn, kaj ordonis, ke ili estu mortigitaj. Kaj li malsupreniris el Judujo al Cezarea, kaj tie restis.
20 Kaj Herodo forte malplaĉis al la Tiroanoj kaj Cidonanoj; ĉar ilia lando estis nutrita de la lando de la reĝo.
21 Kaj en difinita tago Herodo, vestita per reĝaj vestoj, sidiĝis sur sia trono kaj faris al ili petegon.
22 Kaj la popolo ekkriis, dirante: Gxi estas vocxo de dio, ne de homo.
23 Kaj tuj la anĝelo de la Eternulo frapis lin, ĉar li ne donis al Dio la gloron;
24 Sed la vorto de Dio kreskis kaj multigxis.
25 Kaj Barnabas kaj Sauxlo revenis el Jerusalem, plenuminte sian servadon, kaj kunprenis Johanon, kies familinomo estis Marko.

ĈAPITRO 13

1 Kaj estis en la eklezio, kiu estis en Antiohxia, iuj profetoj kaj instruistoj; kiel Barnabas, kaj Simeon, kiu estis nomata Niger, kaj Lucio el Kireno, kaj Manaen, kiu estis edukita kun Herodo, la tetrarhxo, kaj Sauxlo.
2 Dum ili servadis al la Eternulo kaj fastis, la Sankta Spirito diris: Apartigu min Barnabason kaj Saulon por la laboro, al kiu mi ilin vokis.
3 Kaj fastinte kaj preĝinte, kaj metinte la manojn sur ilin, ili forsendis ilin.
4 Ili do, sendite de la Sankta Spirito, foriris al Seleukio; kaj de tie ili veturis al Kipro.
5 Kaj kiam ili estis en Salamis, ili predikis la vorton de Dio en la sinagogoj de la Judoj; kaj ili havis ankaux Johanon kiel servanton.
6 Kaj trairinte la insulon al Pafos, ili trovis unu sorĉiston, falsan profeton, Judon, kies nomo estis Barjesus;
7 kiu estis kun la landa deputito Sergio Paŭlo, prudenta homo; kiu vokis Barnabason kaj Sauxlon, kaj deziris auxdi la vorton de Dio.
8 Sed Elimas la sorĉisto (ĉar tia estas lia nomo laŭ signifo) kontraŭstaris al ili, penante deturni la deputiton de la fido.
9 Tiam Saŭlo, (kiu ankaŭ estas nomata Paŭlo), plena de la Sankta Spirito, direktis siajn okulojn al li;
10 Kaj li diris: Ho plena de ĉia ruzaĵo kaj ĉia malbono, ho filo de la diablo, vi malamiko de ĉia justeco, ĉu vi ne ĉesos deturni la ĝustajn vojojn de la Eternulo?
11 Kaj nun jen la mano de la Eternulo estas sur vi, kaj vi estos blinda, ne vidante la sunon dum kelka tempo. Kaj tuj falis sur lin nebulo kaj mallumo; kaj li cxirkauxiris, sercxante iujn, por gvidi lin je la mano.
12 Tiam la deputito, vidinte tion, kio okazis, kredis, miregante pri la doktrino de la Sinjoro.
13 Kaj kiam Pauxlo kaj lia anaro malligigxis el Pafos, ili venis al Perga en Pamfilio; kaj Johano, foririnte de ili, revenis al Jerusalem.
14 Sed kiam ili eliris el Perga, ili venis al Antiohxia en Pisidujo, kaj en la sabato eniris en la sinagogon kaj sidigxis.
15 Kaj post la legado de la legxo kaj la profetoj la sinagogestroj sendis al ili, por diri: Fratoj, se vi havas vorton de admono por la popolo, diru.
16 Tiam Pauxlo starigxis, kaj gestante per la mano diris:Ho Izraelidoj, kaj vi, kiuj timas Dion, auxskultu.
17 La Dio de ĉi tiu popolo Izrael elektis niajn patrojn kaj altigis la popolon, kiam ili loĝis kiel fremduloj en la lando Egipta, kaj per alta brako Li elkondukis ilin el ĝi.
18 Kaj cxirkaux kvardek jaroj li suferis iliajn morojn en la dezerto.
19 Kaj pereiginte sep popolojn en la lando Kanaana, li dividis al ili ilian landon per loto.
20 Kaj post tio li donis al ili juĝistojn por la daŭro de kvarcent kvindek jaroj, ĝis la profeto Samuel.
21 Kaj poste ili petis reĝon; kaj Dio donis al ili Saulon, filon de Kisx, viron el la tribo de Benjamen, dum kvardek jaroj.
22 Kaj li forigis lin, kaj starigis al ili Davidon, ke li estu ilia regxo; al kiu ankaux li atestis, kaj diris:Mi trovis Davidon, filon de Jisxaj, viron laux mia koro, kiu plenumos mian tutan volon.
23 El la idaro de ĉi tiu homo, laŭ sia promeso, Dio levis al Izrael Savanton, Jesuon;
24 Kiam Johano unue predikis antaŭ sia veno la bapton de pento al la tuta popolo Izrael.
25 Kaj dum Johano finis sian kurson, li diris:Kiu vi opinias, ke mi estas? Mi ne estas li. Sed jen venas post mi unu, kies ŝuojn de liaj piedoj mi ne estas inda malligi.
26 Fratoj, idoj el la raso de Abraham, kaj kiu ajn el vi timas Dion, al vi estas sendita la vorto de ĉi tiu savo.
27 Cxar la logxantoj en Jerusalem kaj iliaj estroj, cxar ili ne konis Lin, nek la vocxojn de la profetoj, kiujn oni legas cxiu sabato, ili plenumis, kondamnante lin.
28 Kaj kvankam ili trovis en li nenian kauxzon de morto, tamen ili petis Pilaton, ke li estu mortigita.
29 Kaj kiam ili plenumis cxion, kio estis skribita pri li, ili deprenis lin de la arbo kaj metis lin en tombon.
30 Sed Dio lin levis el la mortintoj;
31 Kaj li estis vidita multajn tagojn de tiuj, kiuj supreniris kun li el Galileo al Jerusalem, kiuj estas liaj atestantoj al la popolo.
32 Kaj ni anoncas al vi la evangelion, ke la promeso, kiu estis farita al la patroj,
33 Tion Dio plenumis al ni, iliaj infanoj, per tio, ke Li relevis Jesuon; kiel estas skribite en la dua psalmo: Vi estas Mia Filo, hodiaux mi vin naskis.
34 Kaj pri tio, ke li levis lin el la mortintoj, por ne plu reveni al putro, tiam li diris: Mi donos al vi la fidindajn kompatojn de David.
35 Tial ankaux en alia psalmo li diras: Ne permesu, ke Via Sanktulo vidu putradon.
36 Ĉar David, servinte al sia propra generacio per la volo de Dio, endormiĝis kaj kuŝiĝis al siaj patroj, kaj vidis putriĝon;
37 Sed tiu, kiun Dio relevis, ne vidis putron.
38 Estu do sciate al vi, viroj kaj fratoj, ke per ĉi tiu estas predikita al vi la pardono de pekoj;
39 Kaj per li cxiuj kredantoj estas pravigitaj de cxio, pri kio vi ne povus esti pravigitaj per la legxo de Moseo.
40 Gardu do, por ke ne trafu vin tio, pri kio estas dirita en la profetoj;
41 Jen vi, malestimantoj, kaj miru kaj pereu; ĉar mi faras faron en viaj tagoj, faron, kiun vi neniel kredos, kvankam oni ĝin diros al vi.
42 Kaj kiam la Judoj eliris el la sinagogo, la nacianoj petegis, ke ĉi tiuj vortoj estu predikataj al ili la venontan sabaton.
43 Kaj kiam la komunumo disiĝis, multaj el la Judoj kaj religiaj prozelitoj sekvis Paŭlon kaj Barnabason;
44 Kaj la sekvantan sabaton kunvenis preskaŭ la tuta urbo, por aŭdi la vorton de Dio.
45 Sed kiam la Judoj vidis la homamasojn, ili plenigxis de envio, kaj parolis kontraux tio, kio estis dirita de Pauxlo, kontrauxdirante kaj blasfemante.
46 Tiam Pauxlo kaj Barnabas kuragxigxis, kaj diris: Necesis, ke la vorto de Dio unue estu dirita al vi; .
47 Ĉar tiel ordonis al ni la Eternulo, dirante: Mi starigis vin kiel lumon de la nacianoj, por ke vi estu savo ĝis la finoj de la tero.
48 Kaj auxdinte tion, la nacianoj gxojis kaj gloris la vorton de la Sinjoro; kaj cxiuj, kiuj estis destinitaj al eterna vivo, kredis.
49 Kaj la vorto de la Eternulo estis eldonita en la tuta regiono.

50 Sed la Judoj instigis la piajn kaj honorindajn virinojn kaj la ĉefojn de la urbo, kaj persekutis Paŭlon kaj Barnabas, kaj forpelis ilin el siaj regionoj.
51 Sed ili deskuis kontraŭ ili la polvon de siaj piedoj, kaj venis al Ikonio.
52 Kaj la discxiploj plenigxis de gxojo kaj de la Sankta Spirito.

ĈAPITRO 14

1 Kaj okazis en Ikonio, ke ili ambaux eniris en la sinagogon de la Judoj, kaj tiel parolis, ke granda amaso kaj el la Judoj kaj ankaux el la Grekoj kredis.
2 Sed la nekredantaj Judoj instigis la nacianojn, kaj malbonigis ilian menson kontraŭ la fratoj.
3 Ili do restis longan tempon, parolante kuragxe en la Sinjoro, kiu atestis la vorton de sia graco, kaj lasis signojn kaj miraklojn fari per iliaj manoj.
4 Sed la homamaso de la urbo estis dividita, kaj parto kun la Judoj, kaj parto kun la apostoloj.
5 Kaj kiam fariĝis atenco ambaŭ de la nacianoj, kaj ankaŭ de la Judoj kun iliaj estroj, por insulti ilin kaj ŝtonmortigi ilin,
6 Ili atentis pri tio, kaj forkuris al Listra kaj Derbe, urboj de Likaonio, kaj al la ĉirkaŭa regiono;
7 Kaj tie ili predikis la evangelion.
8 Kaj sidis en Listra viro senforta en siaj piedoj, kripla el la ventro de sia patrino, kiu neniam iris;
9 Tiu aŭdis Pŭlon paroli;
10 Kaj diris per lauxta vocxo: Staru rekte sur viaj piedoj. Kaj li saltis kaj marŝis.
11 Kaj kiam la homamaso vidis tion, kion faris Pauxlo, ili levis sian vocxon, dirante en la parolo de Likaonio: La dioj malsupreniris al ni similitaj al homoj.
12 Kaj oni nomis Barnabason Jupitero; kaj Paŭlo, Mercurius, ĉar li estis la ĉefa parolanto.
13 Tiam la pastro de Jupitero, kiu estis antaŭ ilia urbo, alportis bovojn kaj girlandojn al la pordegoj, kaj volis fari oferon kun la popolo.
14 Pri kio la apostoloj Barnabas kaj Pauxlo auxdis, ili dissxiris siajn vestojn kaj enkuris inter la popolon, kriante:
15 kaj dirante: Sinjoroj, kial vi faras tion? Ni ankaŭ estas homoj kun similaj pasioj kun vi, kaj predikas al vi, ke vi turnu vin de ĉi tiuj vantaĵoj al la vivanta Dio, kiu kreis la ĉielon kaj la teron kaj la maron kaj ĉion, kio estas en ĝi;
16 Kiuj en la pasintaj tempoj permesis al ĉiuj nacioj iri laŭ siaj propraj vojoj.
17 Tamen li ne lasis sin sen atesto, farante bonon, kaj donis al ni pluvon el la cxielo kaj fruktodonajn sezonojn, plenigante niajn korojn per mangxajxo kaj gxojo.
18 Kaj per tiuj ĉi diroj ili apenaŭ detenis la popolon, ke ili ne faris oferon al ili.
19 Kaj venis tien iuj Judoj el Antiohxia kaj Ikonio, kiuj konvinkis la popolon, kaj, sxtonmortiginte Pauxlon, eltiris lin el la urbo, supozante, ke li mortis.
20 Tamen, dum la discxiploj staris cxirkaux li, li levigxis kaj venis en la urbon; kaj la sekvantan tagon li foriris kun Barnabas al Derbe.
21 Kaj predikinte la evangelion al tiu urbo, kaj instruinte multajn, ili revenis denove al Listra kaj al Ikonio kaj al Antiohxia;
22 Konfirmante la animojn de la discxiploj, kaj admonante ilin resti en la fido, kaj ke ni devas tra multe da aflikto eniri en la regnon de Dio.
23 Kaj stariginte al ili presbiteroj en cxiu eklezio, kaj pregxinte kun fastado, ili rekomendis ilin al la Sinjoro, al kiu ili kredis.
24 Kaj trairinte la Pisidion, ili venis en Pamfilion.
25 Kaj predikinte la vorton en Perga, ili malsupreniris en Atalion;
26 Kaj de tie ŝipiris al Antiohxia, de kie ili estis rekomenditaj al la graco de Dio por la laboro, kiun ili plenumis.
27 Kaj kiam ili venis, kaj kunvenigis la eklezion, ili rakontis ĉion, kion Dio faris kun ili, kaj kiel Li malfermis la pordon de fido al la nacianoj.
28 Kaj tie ili restis longan tempon kun la discxiploj.

ĈAPITRO 15

1 Kaj iuj viroj, kiuj venis el Judujo, instruis la fratojn, kaj diris:Se vi ne cirkumcidiĝos laŭ la maniero de Moseo, vi ne povas esti savitaj.
2 Kiam do Pauxlo kaj Barnabas havis ne malgrandan malpacon kaj disputon kun ili, ili decidis, ke Pauxlo kaj Barnabas kaj iuj aliaj el ili supreniru Jerusalemon al la apostoloj kaj presbiteroj pri cxi tiu afero.
3 Kaj kondukitaj de la eklezio, ili trairis Fenicon kaj Samarion, anoncante la konvertiĝon de la nacianoj; kaj ili faris grandan ĝojon al ĉiuj fratoj.
4 Kaj kiam ili venis en Jerusalemon, ili estis akceptitaj de la eklezio kaj de la apostoloj kaj presbiteroj, kaj ili rakontis ĉion, kion Dio faris kun ili.
5 Sed levigxis iuj el la sekto de la Fariseoj, kiuj kredis, dirante:Necesas cirkumcidi ilin, kaj ordoni al ili observi la legxon de Moseo.
6 Kaj la apostoloj kaj presbiteroj kunvenis, por pripensi tiun aferon.
7 Kaj kiam estis multe da disputo, Petro leviĝis, kaj diris al ili: Fratoj, vi scias, ke antaŭ longe Dio elektis inter ni, ke la nacianoj per mia buŝo aŭdu la vorton de la evangelio; kaj kredu.
8 Kaj Dio, kiu konas la korojn, atestis al ili, donante al ili la Sanktan Spiriton, kiel Li faris al ni;
9 Kaj ne faru diferencon inter ni kaj ili, purigante iliajn korojn per fido.
10 Kial do nun vi tentas Dion, meti sur la kolon de la disĉiploj jugon, kiun nek niaj patroj nek ni povis porti?
11 Sed ni kredas, ke per la graco de la Sinjoro Jesuo Kristo ni estos savitaj, same kiel ili.
12 Tiam la tuta homamaso silentis, kaj auxskultis Barnabas kaj Pauxlon, rakontante kiajn signojn kaj mirindajxojn Dio faris inter la nacianoj per ili.
13 Kaj kiam ili silentis, Jakobo respondis, dirante: Fratoj, aŭskultu min;
14 Simeon rakontis, kiel Dio unue vizitis la nacianojn, por elpreni el ili popolon por Sia nomo.
15 Kaj kun tio konsentas la vortoj de la profetoj; kiel estas skribite,
16 Post tio Mi revenos kaj rekonstruos la falintan tabernaklon de David; kaj Mi rekonstruos gxiajn ruinojn, kaj Mi restarigos gxin;

17 por ke la ceteraj homoj sercxu la Eternulon, kaj cxiujn nacianojn, sur kiuj estas vokita Mia nomo, diras la Eternulo, kiu faras cxion cxi tion.
18 Al Dio estas konataj ĉiuj Liaj faroj de la komenco de la mondo.
19 Tial mia juĝo estas, ke ni ne ĝenu tiujn, kiuj el inter la nacianoj turniĝas al Dio;
20 Sed ke ni skribas al ili, ke ili sin detenu de malpurigxo de idoloj kaj de malcxasteco kaj de sufokitaj aferoj kaj de sango.
21 Çar Moseo en la antikva tempo havas en çiu urbo tiujn, kiuj lin predikas, legantajn en la sinagogoj çiun sabaton.
22 Tiam bonvolis la apostoloj kaj presbiteroj kun la tuta eklezio sendi elektitajn virojn el sia anaro al Antiohxia kun Pauxlo kaj Barnabas; nome, Judas alnomita Barsabas, kaj Silas, ĉefoj inter la fratoj;
23 Kaj ili skribis per ili leterojn tiel; La apostoloj kaj pliaĝuloj kaj fratoj sendas saluton al la fratoj, kiuj estas el la nacianoj en Antiohxia kaj Sirio kaj Kilikio;
24 Ĉar ni aŭdis, ke iuj, kiuj eliris de ni, ĝenis vin per vortoj, renversante viajn animojn, dirante: Vi devas cirkumcidiĝi kaj observi la leĝon; al kiuj ni ne donis tian ordonon;
25 Al ni sxajnis bone, kunveninte unuanime, sendi al vi elektitojn kun niaj amataj Barnabas kaj Pauxlo;
26 Homoj, kiuj riskis sian vivon pro la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
27 Ni do sendis Judason kaj Silason, kiuj ankaux diros al vi la samajn aferojn per busxo.
28 Ĉar ŝajnis bone al la Sankta Spirito kaj al ni meti sur vin ne pli grandan ŝarĝon ol ĉi tiuj necesaj aferoj;
29 por ke vi detenu vin de mangxajxoj oferataj al idoloj kaj de sango kaj de sufokitaj aferoj kaj de malcxasteco; Faru vin bone.
30 Kaj kiam ili estis forsenditaj, ili venis al Antiohxia; kaj kunveninte la homamason, ili transdonis la epistolon;
31 Kaj kiam ili legis, ili gxojis pro la konsolo.
32 Kaj Judas kaj Silas, estante mem profetoj, admonis la fratojn per multaj vortoj kaj konfirmis ilin.
33 Kaj post kiam ili restis tie iom da tempo, ili estis ellasitaj en paco de la fratoj al la apostoloj.
34 Tamen plaĉis al Silas resti tie ankoraŭ.
35 Kaj Pauxlo kaj Barnabas restis en Antiohxia, instruante kaj predikante la vorton de la Sinjoro, ankaux kun multaj aliaj.
36 Kaj post kelkaj tagoj Pauxlo diris al Barnabas: Ni iru denove kaj vizitu niajn fratojn en cxiu urbo, kie ni predikis la vorton de la Sinjoro, kaj vidu, kiel ili fartas.
37 Kaj Barnabas decidis preni kun si Johanon, kies familinomo estis Marko.
38 Sed Pauxlo ne opiniis bone kunporti lin, kiu foriris de ili el Pamfilio, kaj ne iris kun ili al la laboro.
39 Kaj la malpaco estis tiel akra inter ili, ke ili disiris unu de la alia;
40 Kaj Pauxlo elektis Silason, kaj foriris, rekomendite de la fratoj al la graco de Dio.
41 Kaj li trairis Sirio kaj Kilikio, firmigante la ekleziojn.

ĈAPITRO 16

1 Tiam li venis al Derbe kaj Listra; kaj jen estis tie unu discxiplo, nomata Timoteo, filo de iu virino, kiu estis Judino kaj kredis; sed lia patro estis Greko:
2 Pri kio bone raportis la fratoj, kiuj estis en Listra kaj Ikonio.
3 Li volus, ke Pauxlo eliru kun li; kaj prenis kaj cirkumcidis lin pro la Judoj, kiuj estis en tiuj kvartaloj; ĉar ili ĉion sciis, ke lia patro estas Greko.
4 Kaj dum ili trairis la urbojn, ili donis al ili la dekretojn, kiujn ili observu, starigitaj de la apostoloj kaj presbiteroj, kiuj estis en Jerusalem.
5 Kaj tiel la ekliezioj fortigxis en la fido, kaj plimultigxis cxiutage.
6 Kaj kiam ili trairis Frigion kaj la regionon de Galatujo, kaj estis malpermesitaj de la Sankta Spirito prediki la vorton en Azio,
7 Veninte en Mision, ili penis iri en Bitinion; sed la Spirito ne permesis al ili.
8 Kaj ili, preterpasante Misia, malsupreniris al Troas.
9 Kaj vizio aperis al Pauxlo en la nokto; Tie staris viro Makedonino, kaj preĝis lin, dirante: Venu en Makedonion, kaj helpu nin.
10 Kaj post kiam li vidis la vizion, ni tuj klopodis iri en Makedonujon, certigante, ke la Sinjoro nin vokis, por prediki al ili la evangelion.
11 Tial ni eliriginte el Troas, ni venis rekte al Samotrakio, kaj la sekvantan tagon al Neapolis;
12 Kaj de tie al Filipi, kiu estas la cxefa urbo de tiu parto de Makedonujo, kaj kolonio; kaj ni restis en tiu urbo dum kelke da tagoj.
13 Kaj en la sabato ni eliris el la urbo apud rivero, kie oni kutimis pregxi; kaj ni sidiĝis, kaj parolis al la virinoj, kiuj venis tien.
14 Kaj auxdis nin iu virino, nomata Lidia, vendistino de purpuro, el la urbo Tiatira, kiu adorklinigxis al Dio; kies koron la Sinjoro malfermis, por ke sxi atentu la dirojn de Pauxlo.
15 Kaj kiam sxi estis baptita kaj sxia domo, sxi petegis nin, dirante: Se vi jugxis min fidela al la Sinjoro, venu en mian domon kaj restu tie. Kaj ŝi devigis nin.
16 Kaj dum ni iris por preĝi, renkontis nin iu junulino havanta spiriton de aŭgurado, kiu alportis al ŝiaj sinjoroj multe da gajno per aŭgurado:
17 Tiu sekvis Pauxlon kaj nin, kaj kriis, dirante:CXi tiuj homoj estas la servantoj de Dio Plejalta, kiuj montras al ni la vojon de savo.
18 Kaj tion ŝi faris multajn tagojn. Sed Paŭlo, afliktite, turnis sin kaj diris al la spirito: Mi ordonas al vi en la nomo de Jesuo Kristo, ke vi eliru el ŝi. Kaj li eliris en la sama horo.
19 Kaj kiam sxiaj sinjoroj vidis, ke la espero de ilia gajno malaperis, ili kaptis Pauxlon kaj Silason, kaj tiris ilin sur la placon al la estroj;
20 kaj venigis ilin al la urbestroj, dirante: Ĉi tiuj viroj, estante Judoj, tre ĝenas nian urbon;
21 Kaj instruu kutimojn, kiujn ni ne estas permesate ricevi nek observi, estante Romanoj.
22 Kaj la homamaso kolektigxis kontraux ilin; kaj la urbestroj dissxiris siajn vestojn kaj ordonis bati ilin.
23 Kaj kiam ili faris multajn batojn sur ilin, ili jxetis ilin en malliberejon, ordonante al la malliberisto gardi ilin sendanĝere;
24 Kiu, ricevinte tian ordonon, jxetis ilin en la internan malliberejon, kaj firmigis iliajn piedojn en la strepo.

25 Kaj noktomeze Pauxlo kaj Silas pregxis kaj kantis al Dio; kaj la malliberuloj auxskultis ilin.
26 Kaj subite farigxis granda tertremo, tiel ke la fundamentoj de la malliberejo skuigxis; kaj tuj cxiuj pordoj malfermigxis, kaj cxies katenoj malligxis.
27 Kaj la gardisto vekiĝis el sia dormo, kaj vidante la pordojn de la malliberejo malfermitaj, li elingigis sian glavon kaj volis mortigi sin, supozante, ke la kaptitoj forkuris.
28 Sed Pauxlo kriis per lauxta vocxo, dirante:Ne faru al vi malbonon, cxar ni cxiuj estas cxi tie.
29 Tiam li vokis lumon, kaj ensaltis, kaj venis tremante, kaj falis antaŭ Paŭlo kaj Silas;
30 Kaj elkondukis ilin, kaj diris: Sinjoroj, kion mi devas fari, por esti savita?
31 Kaj ili diris: Kredu al la Sinjoro Jesuo Kristo, kaj vi kaj via domo estos savita.
32 Kaj ili parolis al li la vorton de la Eternulo, kaj al ĉiuj, kiuj estis en lia domo.
33 Kaj li prenis ilin en la sama horo de la nokto, kaj lavis iliajn batojn; kaj baptigxis, li kaj cxiuj liaj, tuj.
34 Kaj venigis ilin en sian domon, li metis al ili mangxajxon, kaj gxojis, kredante al Dio kun sia tuta domo.
35 Kaj kiam tagigxis, la urbestroj sendis la oficistojn, por diri:Forliberigu tiujn virojn.
36 Kaj la malliberejestro rakontis ĉi tion al Paŭlo, dirante: La urbestroj sendis, ke vi forliberigu; nun foriru do kaj iru en paco.
37 Sed Pauxlo diris al ili: Ili batis nin malkasxe nekondamnitaj, estante Romanoj, kaj jxetis nin en malliberejon; kaj nun ili elpelas nin sekrete? ne vere; sed ili mem venu kaj elirigu nin.
38 Kaj la oficistoj diris ĉi tiujn vortojn al la urbestroj; kaj ili ektimis, aŭdinte, ke ili estas Romanoj.
39 Kaj ili venis kaj petegis ilin kaj elkondukis ilin, kaj petis, ke ili foriru el la urbo.
40 Kaj ili eliris el la malliberejo kaj eniris en la domon de Lidia; kaj vidinte la fratojn, ili konsolis ilin kaj foriris.

ĈAPITRO 17

1 Kaj trairinte Amfipolon kaj Apolonion, ili venis al Tesaloniko, kie estis sinagogo de la Judoj;
2 Kaj Pauxlo, laux sia kutimo, eniris al ili, kaj tri sabataj tagoj diskutis kun ili el la Skriboj;
3 Malfermante kaj asertante, ke Kristo devis suferi kaj releviĝi el la mortintoj; kaj ke ĉi tiu Jesuo, kiun mi predikas al vi, estas Kristo.
4 Kaj iuj el ili kredis, kaj kunpaciigxis kun Pauxlo kaj Silas; kaj el la piaj Grekoj granda amaso, kaj el la cxefaj virinoj ne malmultaj.
5 Sed la Judoj, kiuj ne kredis, enviis, prenis al si iujn malĉastajn ulojn de malnobla speco, kaj kolektis homamason, kaj tumultigis la tutan urbon, kaj atakis la domon de Jason, kaj penis elkonduki ilin eksteren. al la homoj.
6 Kaj ne trovinte ilin, ili tiris Jasonon kaj kelkajn fratojn al la estroj de la urbo, kriante: Tiuj, kiuj renversis la mondon, venis anka çi tien;
7 kiun Jason ricevis; kaj ĉi tiuj ĉiuj faras kontraŭ la dekretoj de Cezaro, dirante, ke ekzistas alia reĝo, unu Jesuo.
8 Kaj ili maltrankviligis la popolon kaj la estrojn de la urbo, auxdinte tion.
9 Kaj kiam ili garantiis Jasonon kaj la alian, ili forliberigis ilin.
10 Kaj la fratoj tuj forsendis Pauxlon kaj Silason nokte al Berea;
11 Ĉi tiuj estis pli noblaj ol tiuj en Tesaloniko, ĉar ili ricevis la vorton kun tuta preteco, kaj esploris la Skribojn ĉiutage, ĉu tio estas tiel.
12 Tial multaj el ili kredis; ankaŭ de honorindaj virinoj, kiuj estis Grekoj, kaj de viroj, ne malmultaj.
13 Sed kiam la Judoj de Tesalonika eksciis, ke la vorto de Dio estas predikita de Pauxlo en Berea, ili ankaux venis tien kaj ekscitis la popolon.
14 Kaj tuj la fratoj forsendis Pauxlon, por iri kvazaux al la maro; sed Silas kaj Timoteo restis tie ankoraux.
15 Kaj la gvidantoj de Pauxlo venigis lin en Atenon; kaj ricevinte ordonon al Silas kaj Timoteo, ke ili rapide venu al li, ili foriris.
16 Kaj dum Pauxlo atendis ilin en Ateno, lia spirito ekscitigxis en li, kiam li vidis la urbon tute idolkultata.
17 Tial li disputis en la sinagogo kun la Judoj kaj kun la piaj personoj, kaj sur la placo cxiutage kun tiuj, kiuj renkontis lin.
18 Tiam renkontis lin iuj filozofoj de la Epikureanoj kaj de la Stoikoj. Kaj iuj diris:Kion diros cxi tiu babilanto? aliaj iuj: Li sxajnas esti eliranto de fremdaj dioj; cxar li predikis al ili Jesuon kaj la relevigxon.
19 Kaj ili prenis lin kaj venigis lin al Areopago, dirante: Ĉu ni povas scii, kio estas ĉi tiu nova doktrino, pri kiu vi parolas?
20 Ĉar iujn strangaĵojn Vi alportas al niaj oreloj; ni do sciu, kion signifas ĉi tiuj aferoj.
21 (Ĉar ĉiuj atenanoj kaj fremduloj, kiuj estis tie, pasigis sian tempon en nenio alia, krom por rakonti aŭ por aŭdi ion novan.)
22 Tiam Pauxlo staris meze de la monteto de Marso, kaj diris:Ho Atenanoj, mi rimarkas, ke en cxio vi estas tro supersticxaj.
23 Ĉar, preterpasante, kaj vidante viajn devotecojn, mi trovis altaron kun ĉi tiu surskribo: AL LA NEKONATA DIO. Kiun do vi nescie adoras, tiun mi deklaras al vi.
24 Dio, kiu kreis la mondon kaj ĉion en ĝi, ĉar Li estas Sinjoro de la ĉielo kaj la tero, ne loĝas en manfaritaj temploj;
25 Kaj ne estas adorita per homaj manoj, kvazaux li bezonus ion, cxar Li donas al cxio vivon kaj spiron kaj cxion;
26 Kaj Li faris el unu sango cxiujn popolojn de homoj, por ke ili logxi sur la tuta suprajxo de la tero, kaj difinis la tempojn antauxdifinitajn kaj la limojn de ilia logxado;
27 por ke ili sercxu la Sinjoron, se eble ili palpus Lin kaj trovu Lin, kvankam li ne estas malproksime de cxiu el ni;
28 Ĉar en Li ni vivas kaj moviĝas kaj ekzistas; kiel ankaux iuj el viaj poetoj diris:CXar ni ankaux estas lia idaro.
29 Ĉar do ni estas idaro de Dio, ni ne devas pensi, ke la Dieco similas al oro aŭ arĝento aŭ ŝtono, gravurita per arto kaj homa arto.
30 Kaj al la tempoj de ĉi tiu nescio Dio palpebrumis; sed nun ordonas al ĉiuj homoj ĉie, ke ili pentu;

31 Ĉar Li difinis tagon, en kiu Li juĝos la mondon en justeco per tiu homo, kiun Li destinis; pri kio Li donis certigon al ĉiuj homoj, ke Li relevis lin el la mortintoj.
32 Kaj auxdinte pri la relevigxo de la mortintoj, unuj mokis; kaj aliaj diris:Ni auxskultos vin denove pri cxi tiu afero.
33 Kaj Pauxlo foriris el inter ili.
34 Tamen iuj viroj aliĝis al li kaj kredis; inter kiuj estis Dionisio la Areopago, kaj virino nomata Damaris, kaj aliaj kun ili.

ĈAPITRO 18

1 Post tio Pauxlo foriris el Ateno kaj venis Korinton;
2 Kaj li trovis unu Judon, nomatan Akvila, naskitan en Ponto, lastatempe venintan el Italujo, kun lia edzino Priskila; (ĉar Klaŭdio ordonis al ĉiuj Judoj foriri el Romo) kaj venis al ili.
3 Kaj cxar li estis sammaniera, li restis cxe ili kaj laboris; cxar per ilia okupo ili estis tendfaristoj.
4 Kaj li diskutis en la sinagogo en cxiu sabato, kaj persvadis la Judojn kaj la Grekojn.
5 Kaj kiam Silas kaj Timoteo venis el Makedonujo, Pauxlo premagxis en la spirito, kaj atestis al la Judoj, ke Jesuo estas Kristo.
6 Kaj kiam ili kontraŭstaris kaj blasfemis, li skuis siajn vestojn, kaj diris al ili: Via sango estu sur viaj propraj kapoj; Mi estas pura; de nun mi iros al la nacianoj.
7 Kaj li foriris de tie, kaj eniris en la domon de iu viro, nomata Justo, adoranto de Dio, kies domo forte kuniĝis al la sinagogo.
8 Kaj Krispo, la sinagogestro, kredis al la Sinjoro kun sia tuta domo; kaj multaj el la Korintanoj, auxdinte, kredis kaj baptigxis.
9 Tiam la Sinjoro diris al Paŭlo nokte per vizio: Ne timu, sed parolu, kaj ne silentu;
10 Ĉar Mi estas kun vi, kaj neniu atakos vin, por difekti vin; ĉar mi havas multe da popolo en ĉi tiu urbo.
11 Kaj li restis tie jaron kaj ses monatojn, instruante inter ili la vorton de Dio.
12 Kaj kiam Galiono estis deputito de Aĥaja, la Judoj unuanime ribelis kontraŭ Paŭlo, kaj venigis lin al la tribunala seĝo;
13 dirante: Ĉi tiu persvadas homojn adori Dion kontraŭ la leĝo.
14 Kaj kiam Pauxlo estis nun malfermonta sian busxon, Galiono diris al la Judoj: Se temus pri maljustajxo aux malbona malcxasteco, ho Judoj, gxuus, ke mi vin toleru;
15 Sed se temas pri vortoj kaj nomoj kaj pri via legxo, rigardu gxin; ĉar pri tiaj aferoj mi ne juĝos.
16 Kaj li forpelis ilin de la tribunala seĝo.
17 Tiam ĉiuj Grekoj prenis Sosteneson, la sinagogon, kaj batis lin antaŭ la tribunala seĝo. Kaj Galiono zorgis pri nenio el tiuj aferoj.
18 Kaj post tio Pauxlo restis tie ankoraux longe, kaj poste adiauxis la fratojn kaj sxipiris de tie en Sirion, kaj kun li Priskila kaj Akvila; tondinte sian kapon en Kenkrea, cxar li faris promeson.
19 Kaj li venis en Efeson, kaj lasis ilin tie; sed li mem eniris en la sinagogon kaj diskutis kun la Judoj.
20 Kiam ili petis, ke li restu kun ili pli longe, li ne konsentis;
21 Sed adiaŭis ilin, dirante: Mi devas tute fari ĉi tiun feston, kiu venos en Jerusalem; sed mi revenos al vi, se Dio volas. Kaj li sxipiris el Efeso.
22 Kaj elirinte en Cezarea, li supreniris kaj salutis la eklezion, kaj malsupreniris al Antiohxia.
23 Kaj pasiginte iom da tempo tie, li foriris, kaj trairis la tutan landon de Galatujo kaj Frigio en ordo, fortigante ĉiujn disĉiplojn.
24 Kaj iu Judo, nomata Apolos, naskita en Aleksandrio, elokventa viro kaj potenca en la Skriboj, venis al Efeso.
25 CXi tiu estis instruita pri la vojo de la Eternulo; kaj estante fervora en la spirito, li parolis kaj instruis diligente la aferojn de la Sinjoro, sciante nur la bapton de Johano.
26 Kaj li komencis kuraĝe paroli en la sinagogo; kaj kiam Akvila kaj Priskila aŭdis, ili prenis lin al si, kaj klarigis al li la vojon de Dio pli perfekte.
27 Kaj kiam li intencis transiri en la Aĥajan, la fratoj skribis, admoninte la disĉiplojn akcepti lin;
28 Ĉar li forte konvinkis la Judojn, kaj tion publike, montrante per la Skriboj, ke Jesuo estas Kristo.

ĈAPITRO 19

1 Kaj okazis, ke dum Apolos estis en Korinto, Pauxlo, trapasinte la suprajn limojn, venis al Efeso; kaj trovinte kelkajn discxiplojn,
2 Li diris al ili:CXu vi ricevis la Sanktan Spiriton de kiam vi kredas? Kaj ili diris al li:Ni eĉ ne aŭdis, ĉu ekzistas ia Sankta Spirito.
3 Kaj li diris al ili:Al kio do vi baptigxis? Kaj ili diris:Al la bapto de Johano.
4 Tiam Pauxlo diris:Johano vere baptis per la bapto de pento, dirante al la homamaso, ke ili kredu al Tiu, kiu venos post li, tio estas, al Kristo Jesuo.
5 Kaj auxdinte tion, ili baptigxis en la nomo de la Sinjoro Jesuo.
6 Kaj kiam Pauxlo metis la manojn sur ilin, la Sankta Spirito venis sur ilin; kaj ili parolis per lingvoj kaj profetis.
7 Kaj ĉiuj viroj estis ĉirkaŭ dek du.
8 Kaj li eniris en la sinagogon, kaj parolis kuragxe dum la dauxro de tri monatoj, disputante kaj persvadante la aferojn pri la regno de Dio.
9 Sed kiam diversaj obstiniĝis kaj ne kredis, sed parolis malbonon pri tiu vojo antaŭ la homamaso, li foriris de ili kaj apartigis la disĉiplojn, disputante ĉiutage en la lernejo de unu Tirano.
10 Kaj tio daŭris en la daŭro de du jaroj; tiel ke ĉiuj, kiuj loĝis en Azio, aŭdis la vorton de la Sinjoro Jesuo, Judoj kaj Grekoj.
11 Kaj Dio faris specialajn miraklojn per la manoj de Paŭlo:
12 Kaj el lia korpo oni alportis al la malsanuloj tuktukojn aŭ antaŭtukojn, kaj la malsanoj foriris de ili, kaj la malbonaj spiritoj eliris el ili.
13 Tiam iuj el la vagabondaj Judoj, ekzorcistoj, prenis sur ilin voki super tiuj, kiuj havis malbonajn spiritojn, la nomon de la Sinjoro Jesuo, dirante:Ni jxurligas vin per Jesuo, kiun Pauxlo predikas.
14 Kaj estis sep filoj de unu Skeva, Judo kaj estro de la pastroj, kiuj faris tion.
15 Kaj la malbona spirito responde diris:Jesuon mi konas, kaj Pauxlon mi konas; sed kiu vi estas?

16 Kaj la viro, en kiu estis la malbona spirito, saltis sur ilin, kaj venkis ilin kaj venkis ilin, tiel ke ili forkuris el tiu domo nudaj kaj vunditaj.
17 Kaj ĉi tio estis sciata ankaŭ de ĉiuj Judoj kaj Grekoj, kiuj loĝis en Efeso; kaj timo falis sur ilin ĉiujn, kaj la nomo de la Sinjoro Jesuo grandiĝis.
18 Kaj multaj kredantoj venis, kaj konfesis, kaj montris siajn farojn.
19 Kaj multaj el tiuj, kiuj uzis kuriozajn artojn, kunvenigis siajn librojn kaj forbruligis ilin antaŭ ĉiuj homoj;
20 Tiel forte kreskis la vorto de Dio kaj venkis.
21 Post kiam tio finiĝis, Paŭlo intencis en la spirito, trapasinte Makedonujon kaj la Aĥajan, iri al Jerusalem, dirante: Post kiam mi estos tie, mi devas ankaŭ vidi Romon.
22 Kaj li sendis en Makedonion du el la servantoj al li, Timoteon kaj Eraston; sed li mem restis en Azio dum sezono.
23 Kaj en la sama tempo farigxis ne malgranda ekscito pri tiu vojo.
24 Ĉar unu viro, nomata Demetrio, arĝentisto, kiu faris arĝentajn sanktejojn por Diana, alportis nemalgrandan gajnon al la metiistoj;
25 Li kunvokis ilin kun la samspecaj laboristoj, kaj diris: Sinjoroj, vi scias, ke per ĉi tiu metio ni havas nian riĉecon.
26 Cetere vi vidas kaj aŭdas, ke ne sole en Efeso, sed preskaŭ en la tuta Azio, ĉi tiu Paŭlo persvadis kaj deturnis multe da homoj, dirante, ke ne estas dioj, kiuj estas faritaj per manoj;
27 Tiel ke ne nur ĉi tiu nia metio estas en danĝero esti nuligita; sed ankaŭ ke la templo de la granda diino Diana estu malestimata, kaj ŝia grandiozeco estu detruita, kiun adoras la tuta Azio kaj la mondo.
28 Kaj auxdinte tiujn vortojn, ili plenigxis de kolero, kaj ekkriis, dirante:Granda estas Diana de la Efesanoj.
29 Kaj la tuta urbo pleniĝis de konfuzo; kaj kaptinte Gajon kaj Aristarĥon, Makedonajn virojn, kunvojaĝantojn de Paŭlo, ili unuanime kuris en la teatron.
30 Kaj kiam Pauxlo volis eniri al la homamaso, la discxiploj ne permesis al li.
31 Kaj iuj el la cxefoj de Azio, kiuj estis liaj amikoj, sendis al li, petante lin, ke li ne aventuru sin en la teatron.
32 Unu do kriis unu, kaj aliaj alian; ĉar la komunumo estis konfuzita; kaj la plimulto ne sciis, kial ili kunvenis.
33 Kaj ili eltiris Aleksandron el la homamaso, la Judoj lin antaŭenpuŝis. Kaj Aleksandro faris signon per la mano, kaj volis defendi sian defendon antaŭ la popolo.
34 Sed kiam ili eksciis, ke li estas Judo, ĉiuj per unu voĉo en la daŭro de du horoj ekkriis: Granda estas Diana de la Efesanoj.
35 Kaj kiam la urbestro kvietigis la homamason, li diris: Ho Efesanoj, kiu estas homo, kiu ne scias, ke la urbo de la Efesanoj estas adoranto de la granda diino Diana kaj de la bildo defalinta de Jupitero; ?
36 Çar do, ke çi tio ne estas kontraŭdirebla, vi devas esti trankvilaj, kaj fari nenion senpripense.
37 Ĉar vi venigis ĉi tien ĉi tiujn homojn, kiuj estas nek rabistoj de eklezioj, nek blasfemantoj de via diino.
38 Tial se Demetrio kaj la metiistoj, kiuj estas kun li, havas aferon kontraŭ iu, la leĝo estas malfermita, kaj estas deputitoj; ili procesu unu la alian.
39 Sed se vi demandos ion pri aliaj aferoj, tio estos decidita en leĝa kunveno.
40 Ĉar ni estas en danĝero, ke ni estas pridubitaj pro la hodiaŭa tumulto, ĉar ni ne estas kaŭzo, per kiu ni povas rakonti pri ĉi tiu amasiĝo.
41 Kaj dirinte tion, li forsendis la komunumon.

ĈAPITRO 20

1 Kaj post kiam la tumulto cxesigxis, Pauxlo alvokis la discxiplojn, kaj cxirkauxprenis ilin, kaj foriris, por iri en Makedonujon.
2 Kaj transirinte tiujn partojn, kaj doninte al ili multe da admon, li venis en Grekujon;
3 Kaj tie restis tri monatoj. Kaj kiam la Judoj faris embuskon al li, kiam li estis ŝipveturonta en Sirion, li intencis reveni tra Makedonujo.
4 Kaj tie akompanis lin en Azion Sopater el Berea; kaj de la Tesalonikanoj, Aristarĥo kaj Secundus; kaj Gajo el Derbe, kaj Timoteo; kaj de Azio, Tiĥiko kaj Trofimo.
5 Tiuj ĉi antaŭirantaj restis por ni en Troas.
6 Kaj ni forveturis el Filipi post la tagoj de macoj, kaj post kvin tagoj ni venis al ili en Troas; kie ni restis sep tagojn.
7 Kaj en la unua tago de la semajno, kiam la disĉiploj kunvenis por dispecigi panon, Paŭlo predikis al ili, preta foriri la morgaŭan; kaj daŭrigis sian parolon ĝis noktomezo.
8 Kaj estis multaj lumiloj en la supra cxambro, kie ili kunvenis.
9 Kaj sidis sur fenestro unu junulo, nomata Eŭtiĥo, enprofundiĝinta en dormon; kaj dum Paŭlo longe predikis, li malleviĝis en dormo, kaj falis de la tria subtegmento, kaj estis levita senviva.
10 Kaj Pauxlo malsupreniris, kaj jxetis sin sur lin, kaj cxirkauxpreninte lin diris:Ne maltrankviligxu; ĉar lia vivo estas en li.
11 Kiam do li revenis, li dispecigis panon kaj mangxis kaj longe parolis gxis la tagiĝo, tiam li foriris.
12 Kaj ili vivigis la junulon, kaj ne malmulte konsoliĝis.
13 Kaj ni iris antaŭe por ŭipi, kaj ŭipis al Asos, intencante tie akcepti Pauxlon;
14 Kaj kiam li renkontis nin en Asos, ni akceptis lin kaj venis al Mitilene.
15 Kaj de tie ni veturis, kaj venis la morgauxan tagon kontraux HXio; kaj la sekvantan tagon ni alvenis al Samos kaj restis en Trogilio; kaj la sekvantan tagon ni venis al Mileto.
16 Cxar Pauxlo decidis veturi tra Efeso, cxar li ne volis pasigi la tempon en Azio; cxar li hastis, se al li eblis, esti en Jerusalem la tagon de Pentekosto.
17 Kaj el Mileto li sendis al Efeso, kaj alvokis la presbitulojn de la eklezio.
18 Kaj kiam ili venis al li, li diris al ili: Vi scias, de la unua tago, kiam mi venis en Azion, kiel mi estis kun vi en cxiuj tempoj;
19 Servante la Sinjoron kun ĉia humileco, kaj kun multaj larmoj kaj tentoj, kiuj trafis min per la embusko de la Judoj;
20 Kaj kiel mi retenis nenion, kio estis por vi utila, sed montris al vi kaj instruis vin publike kaj de domo al domo;
21 Atestante kaj al la Judoj kaj ankaux al la Grekoj, penton al Dio kaj fidon al nia Sinjoro Jesuo Kristo.
22 Kaj nun jen mi iras ligita en la spirito al Jerusalem, ne sciante, kio okazos al mi tie;
23 Krom tio, ke la Sankta Spirito atestas en ĉiu urbo, dirante, ke katenoj kaj afliktoj restas min.

24 Sed nenio el ĉi tio kortuŝas min, kaj mi ne konsideras mian vivon kara al mi, por ke mi finu mian konduton kun ĝojo, kaj la servon, kiun mi ricevis de la Sinjoro Jesuo, atesti la evangelion de la graco de Dio. .
25 Kaj nun jen mi scias, ke vi ĉiuj, inter kiuj mi iris predikante la regnon de Dio, ne plu vidos mian vizaĝon.
26 Tial mi atestas vin hodiaux, ke mi estas pura de la sango de cxiuj homoj.
27 Ĉar mi ne rifuzis anonci al vi la tutan konsilon de Dio.
28 Gardu do pri vi mem kaj pri la tuta grego, super kiu la Sankta Spirito faris vin estroj, por pasxti la eklezion de Dio, kiun Li acxetis per sia propra sango.
29 Çar mi scias tion, ke post mia foriro venos inter vin lupoj, kiuj ne indulgos la ŷafojn.
30 Ankaux el vi mem levigxos homoj, parolantaj malbonajxojn, por forlogi post si discxiplojn.
31 Tial viglu, kaj memoru, ke en la dauxro de tri jaroj mi ne cxesis averti cxiun nokte kaj tage per larmoj.
32 Kaj nun, fratoj, mi vin rekomendas al Dio kaj al la vorto de Lia graco, kiu povas vin konstrui kaj doni al vi heredaĵon inter ĉiuj sanktigitaj.
33 Mi deziris argxenton aux oron aux veston de neniu.
34 Jes, vi mem scias, ke ĉi tiuj manoj servis al miaj bezonoj kaj al tiuj, kiuj estis kun mi.
35 Mi montris al vi cxion, ke tiel laborante vi devas subteni la malfortulojn, kaj memori la vortojn de la Sinjoro Jesuo, kiel li diris: Pli felicxe estas doni ol ricevi.
36 Kaj dirinte tion, li genuigxis kaj pregxis kun ili cxiuj.
37 Kaj ĉiuj forte ploris, kaj falis sur la kolon de Paŭlo kaj kisis lin;
38 Plej malĝojas pro la vortoj, kiujn li diris, ke ili ne plu vidu lian vizaĝon. Kaj ili akompanis lin al la ŝipo.

ĈAPITRO 21

1 Kaj okazis, ke, kiam ni estis ricevitaj de ili kaj ekĵetis, ni venis rekte al Kos, kaj la sekvantan tagon al Rodis, kaj de tie al Patara;
2 Kaj trovinte ŷipon, veturantan al Fenicio, ni eniris, kaj ekiris.
3 Kaj kiam ni malkovris Kipron, ni lasis gxin maldekstre, kaj sxipiris al Sirio kaj albordigxis en Tiro; cxar tie la sxipo devis malŝarĝi sian ŝarĝon.
4 Kaj trovinte disĉiplojn, ni restis tie sep tagojn, kiuj diris al Paŭlo per la Spirito, ke li ne supreniru Jerusalemon.
5 Kaj pasinte tiujn tagojn, ni foriris kaj foriris; kaj ili cxiuj kondukis nin sur la vojon, kun edzinoj kaj infanoj, gxis ni estis el la urbo; kaj ni genuigxis sur la bordo, kaj pregxis.
6 Kaj kiam ni forlasis unu de la alia, ni enŝipiĝis; kaj ili revenis hejmen denove.
7 Kaj kiam ni finis nian forveturon el Tiro, ni venis al Ptolemais, kaj salutis la fratojn, kaj restis kun ili unu tagon.
8 Kaj la sekvantan tagon ni, kiuj estis el Pauxlo, foriris, kaj venis al Cezarea; kaj ni eniris en la domon de Filipo, la evangeliisto, kiu estis unu el la sep; kaj restis ĉe li.
9 Kaj tiu sama viro havis kvar filinojn, virgulinojn, kiuj profetis.
10 Kaj dum ni restis tie multe da tagoj, venis el Judujo unu profeto, nomata Agabo.
11 Kaj kiam li venis al ni, li prenis la zonon de Paŭlo kaj ligis liajn proprajn manojn kaj piedojn, kaj diris: Tiele diras la Sankta Spirito: Tiel la Judoj en Jerusalem ligos la viron, kiu posedas ĉi tiun zonon, kaj transdonos lin en la manoj de la nacianoj.
12 Kaj auxdinte tion, ni kaj tiuj de tiu loko petegis lin, ke li ne supreniru Jerusalemon.
13 Tiam Pauxlo respondis:Kion vi volas plori kaj rompi mian koron? cxar mi estas preta ne nur esti ligita, sed ankaux morti en Jerusalem pro la nomo de la Sinjoro Jesuo.
14 Kaj kiam li ne volis konvinkiĝi, ni ĉesis, dirante: Faru la volo de la Eternulo.
15 Kaj post tiuj tagoj ni prenis niajn veturilojn kaj supreniris al Jerusalem.
16 Kaj iris kun ni ankaŭ iuj el la discxiploj de Cezarea, kaj venigis kun si unu Mnasonon el Kipro, maljunan disçiplon, çe kiu ni devus tranokti.
17 Kaj kiam ni venis al Jerusalem, la fratoj ĝoje akceptis nin.
18 Kaj la sekvantan tagon Pauxlo envenis kun ni al Jakobo; kaj ĉiuj pliaĝuloj ĉeestis.
19 Kaj salutinte ilin, li rakontis precipe, kion Dio faris inter la nacianoj per sia servado.
20 Kaj tion auxdinte, ili gloris la Sinjoron, kaj diris al li: Vi vidas, frato, kiom da miloj da Judoj estas kredantoj; kaj ili ĉiuj estas fervoraj pri la leĝo;
21 Kaj ili estas informitaj pri vi, ke vi instruas ĉiujn Judojn, kiuj estas inter la nacianoj, forlasi Moseon, dirante, ke ili ne devas cirkumcidi siajn infanojn, nek sekvi la morojn.
22 Kio do estas? la homamaso devas kunveni; ĉar ili aŭdos, ke vi venis.
23 Faru do tion, kion ni diras al vi: Ni havas kvar virojn, kiuj havas pro ili promeson;
24 Ili prenu, kaj purigu vin kun ili, kaj estu komisiita kun ili, por ke ili razu sian kapon; kaj cxiuj sciu, ke tio, pri kio ili estis informitaj pri vi, estas nenio; sed ke vi ankaux iras ordone kaj observas la legxon.
25 Rilate al la nacianoj, kiuj kredas, ni skribis kaj konkludis, ke ili ne observas tian aferon, krom nur ke ili sin gardas kontraŭ idoferaĵoj kaj kontraŭ sango kaj kontraŭ sufokita kaj kontraŭ malĉasteco.
26 Tiam Pauxlo prenis la virojn, kaj la sekvantan tagon, purigante sin kun ili, eniris en la templon, por montri la plenumigxon de la tagoj de la purigado, gxis ke estu oferata por cxiu el ili.
27 Kaj kiam la sep tagoj preskaŭ finiĝis, la Judoj el Azio, vidinte lin en la templo, ekscitis la tutan popolon kaj metis sur lin la manojn;
28 Kriante: Ho Izraelidoj, helpu: cxi tiu estas la homo, kiu cxie instruas cxiujn homojn kontraux la popolo kaj la legxo kaj cxi tiu loko; kaj ankaux Grekojn venigis en la templon kaj malpurigis cxi tiun sanktejon.
29 (Ĉar ili antaŭe vidis kun li en la urbo Trofimo Efesanon, kiun ili supozis, ke Paŭlo venigis en la templon).
30 Kaj la tuta urbo konfuzis, kaj la homamaso kunkuris; kaj ili prenis Pauxlon kaj eltiris lin el la templo; kaj tuj la pordoj estis fermitaj.
31 Kaj dum ili intencis mortigi lin, venis sciigo al la çefa militestro, ke la tuta Jerusalem tumultis.
32 kiuj tuj prenis soldatojn kaj centestrojn, kaj kuris al ili; kaj kiam ili vidis la ĉefkapitanon kaj la soldatojn, ili ĉesis batadon de Paŭlo.
33 Tiam la ĉefkapitano alproksimiĝis kaj prenis lin kaj ordonis, ke oni ligu lin per du ĉenoj; kaj demandis, kiu li estas, kaj kion li faris.

34 Kaj unuj kriis unu, aliaj inter la homamaso; kaj kiam li ne povis scii la certecon de la tumulto, li ordonis, ke oni portu lin en la kastelon.
35 Kaj kiam li venis sur la ŝtuparon, tiel estis, ke li estis portita el la soldatoj pro la perforto de la popolo.
36 Ĉar la homamaso de la popolo sekvis, kriante: Forigu lin.
37 Kaj dum Pauxlo estis kondukota en la fortikajxon, li diris al la cxefkapitano:CXu mi povas paroli al vi? Kiu diris: Ĉu vi povas paroli la grekan?
38 Çu vi ne estas tiu Egipto, kiu antaŭ tiuj tagoj tumultis kaj elkondukis en la dezerton kvar mil mortigintojn?
39 Sed Pauxlo diris: Mi estas Judo el Tarso, urbo en Kilikio, civitano de nemalbona urbo; kaj mi petegas, permesu al mi paroli al la popolo.
40 Kaj doninte al li permeson, Pauxlo staris sur la sxtuparo, kaj mansignis al la homamaso. Kaj kiam farigxis granda silento, li parolis al ili en la Hebrea lingvo, dirante:

ĈAPITRO 22

1 Homoj, fratoj kaj patroj, aŭskultu mian defendadon, kiun mi nun faras al vi.
2 (Kaj kiam ili aŭdis, ke li parolas al ili en la Hebrea lingvo, ili des pli silentis; kaj li diris:)
3 Vere mi estas Judo, naskita en Tarso, urbo en Kilikio, tamen edukita en ĉi tiu urbo ĉe la piedoj de Gamaliel, kaj instruita laŭ la perfekta maniero de la leĝo de la patroj, kaj estis fervora pri Dio, kiel vi ĉiuj estas hodiaŭ.
4 Kaj mi persekutis ĉi tiun vojon ĝis la morto, ligante kaj transdonante en malliberejojn virojn kaj virinojn.
5 kiel ankaux la cxefpastro atestas pri mi kaj la tuta posedajxo de la maljunuloj, de kiuj ankaux mi ricevis leterojn al la fratoj, kaj iris Damaskon, por venigi tiujn, kiuj tie estis katenitaj, al Jerusalem, por esti punataj.
6 Kaj okazis, ke dum mi vojagxis kaj alproksimigxis al Damasko cxirkaux la tagmezo, subite ekbrilis el la cxielo cxirkaux mi granda lumo.
7 Kaj mi falis sur la teron, kaj auxdis vocxon dirantan al mi: Sauxlo, Sauxlo, kial vi min persekutas?
8 Kaj mi respondis: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj li diris al mi: Mi estas Jesuo la Nazaretano, kiun vi persekutas.
9 Kaj tiuj, kiuj estis kun mi, vidis la lumon, kaj ektimis; sed ili ne auxdis la vocxon de Tiu, kiu parolis al mi.
10 Kaj mi diris: Kion mi faru, Sinjoro? Kaj la Eternulo diris al mi: Leviĝu, kaj iru Damaskon; kaj tie oni diros al vi pri cxio, kio estas destinita por vi fari.
11 Kaj kiam mi ne povis vidi pro la gloro de tiu lumo, kondukite de la mano de tiuj, kiuj estis kun mi, mi venis en Damaskon.
12 Kaj unu Ananias, pia homo laŭ la leĝo, havanta bonan famon pri ĉiuj Judoj, kiuj tie loĝis,
13 Venis al mi kaj starigxis, kaj diris al mi:Frato Sauxlo, ricevu vian vidpovon. Kaj en la sama horo mi rigardis lin supren.
14 Kaj li diris: La Dio de niaj patroj elektis vin, por ke vi sciu Lian volon kaj vidu la Justulon kaj adu la vocxon de lia busxo.
15 Ĉar vi estos lia atestanto antaŭ ĉiuj homoj pri tio, kion vi vidis kaj aŭdis.
16 Kaj nun kial vi prokrastas? leviĝu, kaj baptiĝu, kaj forlavu viajn pekojn, vokante la nomon de la Sinjoro.
17 Kaj okazis, ke, kiam mi revenis en Jerusalemon, ecx pregxante en la templo, mi estis en stato;
18 Kaj li vidis lin dirantan al mi: Rapidu, kaj eliru rapide el Jerusalem; cxar ili ne akceptos vian ateston pri mi.
19 Kaj mi diris: Sinjoro, ili scias, ke mi malliberigis kaj batis en ĉiu sinagogo tiujn, kiuj kredis al vi;
20 Kaj kiam la sango de via martiro Stefano estis verŝita, mi ankaŭ staris apude kaj konsentis al lia morto, kaj gardis la vestaĵojn de tiuj, kiuj lin mortigis.
21 Kaj li diris al mi: Foriru; cxar mi sendos vin malproksime al la nacianoj.
22 Kaj ili auxskultis al li cxi tiun vorton, kaj tiam ili levis sian vocxon, kaj diris:Forigu tian homon de la tero; cxar ne decas, ke li vivu.
23 Kaj dum ili kriis kaj demetis siajn vestojn kaj jxetis polvon en la aeron,
24 La ĉefkapitano ordonis, ke oni enkonduku lin en la kastelon, kaj ordonis, ke oni ekzamenu lin per skurĝo; por ke li sciu, kial ili tiel kriis kontraŭ li.
25 Kaj dum ili ligis lin per rimenoj, Pauxlo diris al la apudstaranta centestro:CXu estas permesate al vi skurgxi viron, kiu estas Romano kaj nekondamnita?
26 Kiam la centestro tion auxdis, li iris kaj raportis al la cxefkapitano, dirante: Gardu, kion vi faras; cxar cxi tiu estas Romano.
27 Tiam venis la ĉefkapitano, kaj diris al li: Diru al mi, ĉu vi estas Romano? Li diris: Jes.
28 Kaj la cxefkapitano respondis:Per granda sumo mi akiris cxi tiun liberecon. Kaj Pauxlo diris:Sed mi estis libera naskita.
29 Tiam ili tuj foriris de tiu, kiu devis lin ekzameni; kaj la ĉefkapitano ankaŭ ektimis, sciiĝante, ke li estas Romano, kaj ĉar li ligis lin.
30 En la morgauxa tago, cxar li volis scii la certecon, pro kio li estis akuzita de la Judoj, li malligis lin el siaj katenoj, kaj ordonis al la cxefpastroj kaj al ilia tuta sinedrio aperi, kaj venigis Pauxlon kaj metis lin antaux ili.

ĈAPITRO 23

1 Kaj Pauxlo, rigardante la sinedron, diris: Fratoj, mi vivis en cxia bona konscienco antaux Dio gxis la nuna tago.
2 Kaj la cxefpastro Ananias ordonis al tiuj, kiuj staris apud li, bati lin sur la busxon.
3 Tiam Paŭlo diris al li: Dio vin batos, vi blankigita muro;
4 Kaj la apudstarantoj diris:CXu vi insultas la cxefpastron de Dio?
5 Tiam Pauxlo diris: Mi ne sciis, fratoj, ke li estas cxefpastro; cxar estas skribite: Ne malbonu la estro de via popolo.
6 Sed kiam Pauxlo eksciis, ke unu parto estas Sadukeoj, kaj la aliaj Fariseoj, li ekkriis en la sinedrio: Fratoj, mi estas Fariseo, filo de Fariseo; el la espero kaj relevigxo de la mortintoj mi estas vokita. en demando.
7 Kaj tion dirinte, farigxis malpaco inter la Fariseoj kaj la Sadukeoj; kaj la homamaso dividigxis.
8 Ĉar la Sadukeoj diras, ke ne ekzistas leviĝo, nek anĝelo, nek spirito; sed la Fariseoj konfesas ambaŭ.
9 Kaj farigxis granda krio; kaj la skribistoj, kiuj estis el la Fariseoj, levigxis, kaj disputis, dirante: Ni trovas nenian malbonon cxe cxi tiu homo; sed se spirito aux angxelo parolis al li, ni ne batalu kontraux Dio.

10 Kaj kiam farigxis granda malpaco, la cxefkapitano, timante, ke Pauxlo ne estos dissxirita el ili, ordonis al la soldatoj malsupreniri kaj preni lin perforte el inter ili kaj enkonduki lin en la fortikajxon.
11 Kaj la sekvantan nokton la Sinjoro staris apud li, kaj diris: Kuragxu, Pauxlo; cxar kiel vi atestis pri mi en Jerusalem, tiel vi devas atesti ankaux en Romo.
12 Kaj kiam tagiĝis, iuj el la Judoj kuniĝis, kaj ligis sin per malbeno, dirante, ke ili nek manĝos nek trinkos, ĝis ili mortigos Paŭlon.
13 Kaj estis pli ol kvardek, kiuj faris tiun ĉi konspiron.
14 Kaj ili venis al la cxefpastroj kaj pliagxuloj, kaj diris:Ni ligis nin per granda malbeno, ke ni mangxos nenion, gxis ni mortigos Pauxlon.
15 Nun do vi kun la sinedrio sciigas al la ĉefkapitano, ke li morgaŭ alkonduku lin al vi, kvazaŭ vi volus demandi pri li ion pli perfekte; kaj ni, aŭ kiam ajn li alproksimiĝos, estas pretaj mortigi lin.
16 Kaj kiam la filo de la fratino de Pauxlo auxdis pri ilia embusko, li iris kaj eniris en la fortikajxon, kaj sciigis Pauxlon.
17 Tiam Pauxlo alvokis unu el la centestroj, kaj diris: Konduku cxi tiun junulon al la cxefkapitano; cxar li havas ion por diri al li.
18 Kaj li prenis lin kaj venigis lin al la cxefkapitano, kaj diris: La kaptito Pauxlo vokis min al si, kaj pregxis, ke mi konduku al vi cxi tiun junulon, kiu havas ion por diri al vi.
19 Tiam la cxefkapitano prenis lin je la mano kaj iris kun li aparte, kaj demandis lin: Kion vi devas diri al mi?
20 Kaj li diris: La Judoj konsentis deziri, ke vi morgaŭ venigu Paŭlon en la sinedrion, kvazaŭ ili demandis lin iom pli perfekte.
21 Sed ne cedu al ili; cxar el ili insidas lin pli ol kvardek viroj, kiuj jxuris, ke ili nek mangxos nek trinkos, gxis ili lin mortigis; kaj nun ili estas pretaj; serĉante de vi promeson.
22 Tiam la ĉefkapitano lasis la junulon foriri, kaj ordonis al li: Gardu vin diri al neniu, ke vi sciigis al mi ĉi tion.
23 Kaj li alvokis al si du centestrojn, dirante: Pretigu ducent soldatojn por iri al Cezarea, kaj sesdek rajdistojn kaj ducent lancistojn, je la tria horo de la nokto;
24 Kaj provizu al ili brutojn, por ke ili suriru Pauxlon kaj konduku lin sendanĝeran al Felikso, la provincestro.
25 Kaj li skribis leteron jene:
26 Klaŭdio Lisias al la plej bonega guberniestro Felikso sendas saluton.
27 Ĉi tiu viro estis prenita el la Judoj, kaj devis esti mortigita de ili; tiam mi venis kun armeo, kaj savis lin, komprenante, ke li estas Romano.
28 Kaj kiam mi volis scii la kialon, pro kiu ili lin akuzis, mi elkondukis lin en ilian sinedron;
29 kiun mi vidis, ke li estas akuzita pri demandoj pri ilia legxo, sed ke mi havas nenion meritantan morton aux katenojn.
30 Kaj kiam oni rakontis al mi, ke la Judoj faris embuskon kontraux la viro, mi tuj sendis al vi, kaj ordonis ankaux al liaj akuzantoj, ke ili diru antaux vi, kion ili havis kontraux li. Adiaŭ.
31 Tiam la soldatoj, kiel estis ordonite al ili, prenis Pauxlon kaj venigis lin nokte al Antipatris.
32 En la morgaŭa tago ili lasis la rajdistojn iri kun li, kaj revenis al la kastelo;
33 Kaj kiam ili venis al Cezarea, kaj transdonis la epistolon al la provincestro, prezentis ankaux Pauxlon antaux li.
34 Kaj kiam la guberniestro legis la leteron, li demandis, pri kiu provinco li estas. Kaj kiam li komprenis, ke li estas el Kilikio;
35 Mi auxskultos vin, li diris, kiam ankaux viaj akuzantoj venos. Kaj li ordonis, ke oni gardu lin en la tribunalo de Herodo.

ĈAPITRO 24

1 Kaj post kvin tagoj venis la cxefpastro Ananias kun la pliagxuloj, kaj kun oratoro, nomata Tertulo, kiu sciigis al la provincestro kontraux Pauxlo.
2 Kaj kiam li estis elvokita, Tertulo komencis akuzi lin, dirante: Pro tio, ke per vi ni ĝuas grandan trankvilon, kaj ke tre indaj faroj estas faritaj al ĉi tiu nacio per via providenco;
3 Ni akceptas ĝin ĉiam kaj ĉie, plej nobla Felikso, kun tuta dankemo.
4 Tamen, por ke mi ne pli tedu al vi, mi petas vin, ke vi auxskultu nin pri via mildeco kelkajn vortojn.
5 Çar ni trovis çi tiun viron pestinulo, kaj ribelanto inter çiuj Judoj tra la mondo, kaj estro de la sekto de la Nazaretano;
6 kiu ankaux celis malsanktigi la templon, kiun ni prenis kaj volis jugxi laux nia legxo.
7 Sed la ĉefkapitano Lisias venis sur nin, kaj kun granda perforto forprenis lin el niaj manoj;
8 ordonante al liaj akuzantoj veni al vi; per ekzamenado de kiu vi mem povas ekkoni ĉion ĉi, pri kio ni lin akuzas.
9 Kaj ankaŭ la Judoj konsentis, dirante, ke tio estas tiel.
10 Tiam Pauxlo, post kiam la guberniestro mansignis al li, ke li parolu, respondis:CXar mi scias, ke vi estas jugxisto de cxi tiu popolo de multaj jaroj, des pli gaje mi respondas por mi mem;
11 Çar por ke vi komprenu, ke ankoraŭ dek du tagoj mi supreniris al Jerusalem, por adorklini i.
12 Kaj ili ne trovis min en la templo kverelante kun iu, nek starigante la popolon, nek en la sinagogoj, nek en la urbo;
13 Kaj ili ne povas pruvi tion, pri kio ili nun akuzas min.
14 Sed ĉi tion mi konfesas al vi, ke laŭ la vojo, kiun ili nomas herezo, tiel mi adoras la Dion de miaj patroj, kredante ĉion, kio estas skribita en la leĝo kaj en la profetoj;
15 Kaj havu esperon al Dio, kiun ili mem ankaux permesas, ke estos relevigxo de la mortintoj, kaj de la justuloj kaj de la maljustuloj.
16 Kaj en ĉi tio mi ekzercas min, por havi ĉiam konsciencon sen ofendado antaŭ Dio kaj antaŭ homoj.
17 Nun post multaj jaroj mi venis, por alporti al mia nacio almozon kaj oferojn.
18 Tiam iuj Judoj el Azio trovis min purigita en la templo, nek en amaso, nek en tumulto.
19 Kiuj devus esti cxi tie antaux vi kaj kontrauxstari, se ili havus ion kontraux mi.
20 Aŭ alie ĉi tiuj ĉi tie diru:Se ili trovis en mi ian malbonon, dum mi staris antaŭ la sinedrio,
21 Krom ĉi tiu unu voĉo, ke mi kriis starante inter ili: Pri la relevi ĝo de la mortintoj mi estas pridemandata de vi hodiaŭ.
22 Kaj Felikso, auxdinte tion, havante pli perfektan konon pri tiu vojo, prokrastis ilin, kaj diris: Kiam venos la cxefkapitano Lisias, mi ekscios la finon de via afero.

23 Kaj li ordonis al centestro gardi Pauxlon kaj lasi al li liberecon, kaj ke li ne malpermesu al neniu el siaj konatoj servi aux veni al li.
24 Kaj post kelke da tagoj, Felikso venis kun sia edzino Drusila, kiu estis Judino, kaj alvokis Pauxlon, kaj auxdis lin pri la fido al Kristo.
25 Kaj dum li rezonis pri justeco, sinregado kaj juĝo estonta, Felikso ektremis, diris: Iru por ĉi tiu tempo; kiam mi havos oportunan sezonon, mi vokos vin.
26 Kaj li esperis, ke mono estos donita al li de Pauxlo, por ke li lin malligo; tial li pli ofte alvokis lin kaj parolis kun li.
27 Sed post du jaroj Porcio Festo venis en la ĉambron de Felikso; kaj Felikso, volante montri al la Judoj plezuron, lasis Paŭlon ligita.

ĈAPITRO 25

1 Kiam Festo venis en la provincon, post tri tagoj li supreniris de Cezarea al Jerusalem.
2 Tiam la ĉefpastro kaj la ĉefo de la Judoj sciigis lin kontraŭ Paŭlo, kaj petegis lin:
3 kaj petis de li favoron, ke li sendu lin al Jerusalem, farante embuskon sur la vojo, por mortigi lin.
4 Sed Festo respondis, ke Pauxlo estu gardata en Cezarea, kaj ke li mem baldaux foriros tien.
5 Lasu do tiuj, kiuj el vi kapablas, iru kun mi, kaj akuzu ĉi tiun, se estas en li ia malvirteco.
6 Kaj restinte inter ili pli ol dek tagojn, li iris al Cezarea; kaj la sekvantan tagon sidante sur la tribunala seĝo ordonis venigi Paŭlon.
7 Kaj kiam li venis, la Judoj, kiuj malsupreniris el Jerusalem, staris cxirkauxe, kaj faris kontraux Pauxlo multajn kaj severajn plendojn, kiujn ili ne povis pruvi.
8 Dum li respond'is por si mem: Nek kontraŭ la leg'o de la Jud'o'j, nek kontraŭ la templ'o, nek ankoraŭ kontraŭ Cezar'o, mi nenio'n ofend'is.
9 Sed Festo, volante fari plezuron al la Judoj, respondis al Pauxlo, kaj diris:CXu vi supreniros al Jerusalem, kaj tie esti jugxata pri cxi tio antaux mi?
10 Tiam Pauxlo diris:Mi staras cxe la tribunala segxo de Cezaro, kie mi devas esti jugxata; kontraux la Judoj mi faris nenian malbonon, kiel vi tre bone scias.
11 Ĉar se mi estas krimulo aŭ faris ion indan je morto, mi ne rifuzas morti; sed se estas nenio el ĉi tiuj aferoj, pri kiuj ĉi tiuj min akuzas, neniu povas transdoni min al ili. Mi apelacias al Cezaro.
12 Tiam Festo, interkonsilinte kun la sinedrio, respondis: Ĉu vi apelaciis al Cezaro? al Cezaro vi iros.
13 Kaj post kelke da tagoj la reĝo Agripo kaj Berenice venis al Cezarea, por saluti Feston.
14 Kaj kiam ili estis tie multe da tagoj, Festo anoncis la aferon de Paŭlo al la reĝo, dirante: Estas unu viro lasita de Felikso;
15 Pri kiu, kiam mi estis en Jerusalem, la ĉefpastroj kaj la plejaĝuloj de la Judoj sciigis min, dezirante havi juĝon kontraŭ li.
16 Al kiu mi respondis: Ne estas la maniero de la Romanoj transdoni iun al morto, antaŭ ol tiu, kiu estas akuzito, havu la akuzantojn vizaĝon kontraŭ vizaĝo, kaj havu permeson respondi por si pri la krimo farita kontraŭ li.
17 Tial, kiam ili venis ĉi tien, mi senprokraste en la morgaŭa tago sidis sur la tribunala seĝo, kaj ordonis, ke oni elkonduku la viron.
18 Kontraŭ kiuj stariĝis la akuzantoj, ili ne faris akuzon pri tiaj aferoj, kiel mi supozis;
19 Sed havis kontraŭ li iujn demandojn pri sia propra superstiĉo, kaj pri unu Jesuo, kiu estis mortinta, pri kiu Paŭlo asertis, ke li vivas.
20 Kaj ĉar mi dubis pri tiaj demandoj, mi demandis lin, ĉu li iros al Jerusalem, kaj tie esti juĝita pri ĉi tiuj aferoj.
21 Sed kiam Pauxlo apelaciis, ke li estu rezervita por auxskultado de Auxgusto, mi ordonis, ke li estu gardata, gxis mi sendos lin al Cezaro.
22 Tiam Agripo diris al Festo: Mi ankaux volus auxskulti tiun viron. Morgaŭ, li diris, vi lin aŭdos.
23 Kaj en la morgauxa tago, kiam Agripo kaj Berenice venis kun granda pompo, kaj estis eniritaj en la auxdigejon, kun la cxefkapitanoj kaj cxefoj de la urbo, laux la ordono de Festo Pauxlo estis elkondukita.
24 Kaj Festo diris: Reĝo Agripo, kaj ĉiuj homoj, kiuj ĉi tie ĉeestas kun ni, vi vidas ĉi tiun viron, pri kiu la tuta amaso de la Judoj faris kun mi, kaj en Jerusalemo kaj ankaŭ ĉi tie, kriante, ke li ne devas. vivi plu.
25 Sed kiam mi trovis, ke li faris nenion indan je morto, kaj ke li mem apelaciis al Aŭgusto, mi decidis sendi lin.
26 pri kiu mi havas nenion por skribi al mia sinjoro. Tial mi elkondukis lin antaŭ vi, kaj speciale antaŭ vi, ho reĝo Agripo, por ke, ekzameninte, mi havu ion por skribi.
27 Cxar sxajnas al mi malracia sendi malliberulon, kaj ne signi la krimojn faritajn kontraux li.

ĈAPITRO 26

1 Tiam Agripo diris al Pauxlo:Vi rajtas paroli por vi mem. Tiam Paŭlo etendis la manon, kaj respondis al si:
2 Mi opinias min feliĉa, reĝo Agripo, ĉar mi hodiaŭ respondos antaŭ vi pri ĉio, pri kio mi estas akuzita de la Judoj;
3 Precipe ĉar mi scias, ke vi estas fakulo pri ĉiuj kutimoj kaj demandoj, kiuj estas inter la Judoj; tial mi petegas vin, ke vi aŭskultu min pacience.
4 Mia vivmaniero ekde mia juneco, kiu estis unue inter mia nacio en Jerusalem, konas cxiujn Judojn;
5 kiuj konis min de la komenco, se ili atestus, ke laux la plej malvasta sekto de nia religio mi vivis Fariseo.
6 Kaj nun mi staras kaj estas juĝita pro la espero de la promeso farita de Dio al niaj patroj;
7 Al kiu promeso esperas veni niaj dek du triboj, tuj servante Dion tage kaj nokte. Pro tio espero, reĝo Agripo, mi estas akuzita de la Judoj.
8 Kial oni opinias cxe vi afero nekredebla, ke Dio relevus mortintojn?
9 Vere mi pensis inter mi mem, ke mi devas fari multajn aferojn kontraŭ la nomo de Jesuo, la Nazaretano.
10 Kion mi ankaux faris en Jerusalem; kaj multajn el la sanktuloj mi enfermis en malliberejo, ricevinte auxtoritaton de la cxefpastroj; kaj kiam ili estis mortigitaj, mi vocigis kontraux ili.
11 Kaj mi punis ilin ofte en ĉiu sinagogo, kaj devigis ilin blasfemi; kaj estante treege freneza kontraŭ ili, mi persekutis ilin eĉ ĝis fremdaj urboj.

12 Kaj kiam mi iris Damaskon kun aŭtoritato kaj komisiado de la ĉefpastroj,
13 En la tagmezo, ho reĝo, mi vidis sur la vojo lumon el la ĉielo, super la brilo de la suno, brilantan ĉirkaŭ mi kaj miajn kunvojaĝantojn.
14 Kaj kiam ni cxiuj falis sur la teron, mi auxdis vocxon, parolantan al mi, kaj dirantan en la Hebrea lingvo: Sauxlo, Sauxlo, kial vi min persekutas? estas malfacile por vi piedbati kontraŭ la pikilojn.
15 Kaj mi diris: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj li diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekutas.
16 Sed leviĝu, kaj staru sur viaj piedoj; ĉar mi aperis al vi por tio, por fari vin servanto kaj atestanto de ĉi tiuj aferoj, kiujn vi vidis, kaj de tiuj aferoj, en kiuj mi aperos al vi;
17 Liberigante vin de la popoloj kaj de la nacianoj, al kiuj nun Mi vin sendas,
18 Por malfermi iliajn okulojn, kaj turni ilin de mallumo al lumo kaj de la potenco de Satano al Dio, por ke ili ricevu pardonon de pekoj kaj heredon inter tiuj, kiuj estas sanktigitaj per la fido, kiu estas en mi.
19 Tial, ho reĝo Agripo, mi ne estis malobeema al la ĉiela vizio;
20 Sed unue al Damaskoj kaj en Jerusalem kaj tra ĉiuj limoj de Judujo, kaj poste al la nacianoj, ili anoncis, ke ili pentu kaj turnu sin al Dio kaj faru farojn taŭgajn por pento.
21 Pro tio la Judoj kaptis min en la templo, kaj celis mortigi min.
22 Ricevinte do la helpon de Dio, mi restas gxis la nuna tago, atestante kaj al la malgrandaj kaj al la grandaj, dirante nenion alian, krom tio, kion la profetoj kaj Moseo diris, ke venos;
23 por ke Kristo suferu, kaj ke li estu la unua, kiu leviĝu el la mortintoj, kaj lumu al la popolo kaj al la nacianoj.
24 Kaj dum li tiel parolis por si, Festo diris per lauxta vocxo: Pauxlo, vi estas freneza; multe da lernado frenezigas vin.
25 Sed li diris: Mi ne estas freneza, plej nobla Festo; sed parolu vortojn de vero kaj sobreco.
26 Ĉar tion scias la reĝo, antaŭ kiu ankaŭ mi parolas libere; ĉar mi estas konvinkita, ke nenio el ĉi tio estas kaŝita antaŭ li; ĉar ĉi tio ne estis farita en angulo.
27 Reĝo Agripo, ĉu vi kredas la profetojn? Mi scias, ke vi kredas.
28 Tiam Agripo diris al Paŭlo: Preskaŭ vi persvadas min kristano.
29 Kaj Pauxlo diris:Mi volus al Dio, ke ne nur vi, sed ankaux cxiuj, kiuj auxskultas min hodiaux, estu preskaux kaj tute tiaj, kiaj mi estas, krom cxi tiuj katenoj.
30 Kaj kiam li tiel parolis, leviĝis la reĝo kaj la guberniestro kaj Berenice kaj tiuj, kiuj sidis kun ili;
31 Kaj kiam ili flankeniris, ili parolis inter si, dirante: Ĉi tiu viro faras nenion indan je morto aŭ je kateno.
32 Tiam Agripo diris al Festo: Ĉi tiu homo povus esti liberigita, se li ne apelacius al Cezaro.

ĈAPITRO 27

1 Kaj kiam estis decidite, ke ni ŝipveturu en Italujon, ili transdonis Paŭlon kaj kelkajn aliajn malliberulojn al unu, nomata Julio, centestro el la bando de Aŭgusto.
2 Kaj enirinte en la ŝipon de Adramitio, ni enŝipiĝis, intencante veturi tra la marbordoj de Azio; unu Aristarĥo, Makedono el Tesaloniko, estante kun ni.
3 Kaj la sekvantan tagon ni ektusxis en Cidon. Kaj Julio korte petis Paŭlon, kaj donis al li liberecon iri al siaj amikoj, por refreŝigi sin.
4 Kaj kiam ni ekŝipiĝis de tie, ni ŝipiris sub Kipron, ĉar la ventoj estis kontraŭaj.
5 Kaj kiam ni veturis trans la maron de Kilikio kaj Pamfilio, ni venis al Mira, urbo de Likio.
6 Kaj tie la centestro trovis ŝipon el Aleksandrio, kiu ŝipetas en Italujon; kaj li metis nin tien.
7 Kaj kiam ni veturis malrapide multajn tagojn, kaj apenaŭ venis kontraŭ Knido, la vento ne toleras nin, ni veturis sub Kreton, kontraŭ Salmone;
8 Kaj, apenaŭ preterpasante ĝin, venis al loko, kiu estas nomata La belaj havenoj; proksime de kie estis la urbo Lasea.
9 Kaj kiam pasis multe da tempo, kaj kiam la veturado nun estis danĝere, ĉar la fasto jam pasis, Paŭlo admonis ilin;
10 Kaj li diris al ili: Sinjoroj, mi komprenas, ke ĉi tiu vojaĝo estos kun vundo kaj multe da difekto, ne nur de la ŝarĝo kaj ŝipo, sed ankaŭ de niaj vivoj.
11 Tamen la centestro kredis al la estro kaj al la mastro de la ŝipo pli ol tion, kio estis dirita de Paŭlo.
12 Kaj ĉar la haveno ne estis komforta travintri, la plimulto konsilis foriri ankaŭ de tie, se iel ili povus atingi Fenicon, kaj tie vintri; kiu estas haveno de Kreto, kaj kuŝas al la sudokcidento kaj nordokcidento.
13 Kaj kiam la suda vento mallaŭte blovis, supozante, ke ili atingis sian celon, malfiksinte de tie, ili veturis proksime de Kreto.
14 Sed post nelonge leviĝis kontraŭ ĝi ventega vento, nomata Eŭroklidono.
15 Kaj kiam la ŝipo estis kaptita kaj ne povis elteni la venton, ni lasis ŝin veturi.
16 Kaj kurante sub unu insulon, kiu estas nomata Klauda, ni havis multe da laboro por veni per la boato;
17 Kaj kiam ili levis, ili uzis helpojn, subzonante la sxipon; kaj, timante, ke ili ne falos en la moveblajn sablojn, svingis velon, kaj tiel estis pelataj.
18 Kaj ni estis treege skuitaj de ventego, la sekvantan tagon ili malpezigis la ŝipon;
19 Kaj la trian tagon ni elĵetis per niaj propraj manoj la ilaron de la ŝipo.
20 Kaj kiam nek suno nek steloj aperis en multaj tagoj, kaj nemalgranda ventego kuŝis sur nin, ĉia espero, ke ni estos savitaj, tiam estis forigita.
21 Sed post longa sindeteno Pauxlo staris meze de ili, kaj diris: Sinjoroj, vi devus auxskulti min, kaj ne liberigi el Kreto, kaj gajni cxi tiun malbonon kaj perdon.
22 Kaj nun mi admonas vin, ke vi estu kuragxuloj; cxar neniu vivo estos perdo inter vi, krom la sxipo.
23 Ĉar ĉi-nokte staris apud mi la anĝelo de Dio, al kiu mi estas kaj al kiu mi servas;
24 dirante:Ne timu, Pauxlo; vi devas esti kondukita antaŭ la Cezaron; kaj jen Dio donis al vi ĉiujn, kiuj veturis kun vi.
25 Tial, sinjoroj, kuragxu; cxar mi kredas Dion, ke estos tiel, kiel estas dirite al mi.
26 Tamen ni devas esti jxetitaj sur iun insulon.

27 Sed kiam venis la dek-kvara nokto, dum ni estis pelataj tien kaj malsupren en Adria, ĉirkaŭ noktomezo la ŝipistoj opiniis, ke ili alproksimiĝas al iu lando;
28 Kaj sondis, kaj trovis gxin dudek klafrojn;
29 Tiam, timante, ke ni falus sur rokojn, ili eljxetis kvar ankrojn el la postajxo, kaj deziris la tagon.
30 Kaj dum la ŝipistoj estis forkuri el la ŝipo, kiam ili mallevis la ŝipeton en la maron, subkolore, kvazaŭ ili volus ĵeti ankrojn el la antaŭŝipo,
31 Pauxlo diris al la centestro kaj al la soldatoj:Se cxi tiuj ne restas en la sxipo, vi ne povas esti savitaj.
32 Tiam la soldatoj detrancxis la sxnurojn de la sxipeto, kaj lasis sxin defali.
33 Kaj dum la tago venis, Pauxlo petegis cxiujn, ke ili mangxu, dirante:CXi tiu tago estas la dek-kvara tago, kiam vi malfruis kaj fastis, nenion preninte.
34 Tial mi petas vin, ke vi prenu iom da mangxajxo, cxar tio estas por via sano; cxar neniu haro falos de la kapo de neniu el vi.
35 Kaj dirinte tion, li prenis panon kaj dankis Dion antaŭ çiuj; kaj rompinte in, li komencis man i.
36 Tiam ili ĉiuj ĝojis, kaj ili ankaŭ manĝis.
37 Kaj entute ni estis en la ŝipo ducent sesdek ses animoj.
38 Kaj mangxinte, ili malpezigis la sxipon kaj jxetis la tritikon en la maron.
39 Kaj kiam tagiĝis, ili ne konis la landon;
40 Kaj levinte la ankrojn, ili fordonis sin al la maro, kaj malligis la direktilojn, kaj levis la cxefvelon al la vento, kaj iris al la bordo.
41 Kaj falinte en lokon, kie du maroj renkontas, ili alfundigis la ipon; kaj la antaŭparto fiksiĝis kaj restis nemovebla, sed la malantaŭa parto rompiĝis pro la perforto de la ondoj.
42 Kaj la soldatoj konsilis mortigi la malliberulojn, por ke neniu el ili elnaĝu kaj forkuru.
43 Sed la centestro, volante savi Pauxlon, detenis ilin de ilia intenco; kaj ordonis, ke tiuj, kiuj scipovas naĝi, ĵetu sin unue en la maron kaj iĝu sur la teron;
44 Kaj la ceteraj, iuj sur tabuloj, kaj aliaj sur rompitaj pecoj de la ipo. Kaj tiel okazis, ke ili cxiuj savigxis al la tero.

ĈAPITRO 28

1 Kaj kiam ili saviĝis, tiam ili sciis, ke la insulo nomiĝas Melita.
2 Kaj la barbara popolo faris al ni ne malgrandan favorkorecon, ĉar ili ekbruligis fajron kaj akceptis nin ĉiujn pro la nuna pluvo kaj pro la malvarmo.
3 Kaj kiam Pauxlo kolektis faskon da vergoj kaj metis ilin sur la fajron, venis vipuro el la varmego kaj alkroĉis al lia mano.
4 Kaj kiam la barbaroj vidis la venenan beston pendantan de lia mano, ili diris inter si: Sendube ĉi tiu estas mortiginto, al kiu, kvankam li saviĝis de la maro, tamen la venĝo ne lasas vivi.
5 Kaj li forskuis la beston en la fajron, kaj ne sentis malbonon.
6 Tamen ili rigardis, kiam li ÿvelus aŭ subite falis senvive; sed rigardinte tre longe kaj vidinte, ke neniu malbono venis al li, ili ÿan is, kaj diris, ke li estas dio.
7 En tiu sama kvartalo estis posedaĵoj de la estro de la insulo, kies nomo estis Publio; kiu akceptis nin kaj gastigis nin tri tagojn ĝentile.
8 Kaj okazis, ke la patro de Publio kuŝis malsana de febro kaj de sangofluo; al kiu Paŭlo eniris kaj preĝis, kaj metis sur lin la manojn kaj sanigis lin.
9 Kaj kiam tio farigxis, venis ankaux aliaj, kiuj havis malsanojn en la insulo, kaj sanigxis;
10 kiu ankaux honoris nin per multaj honoroj; kaj kiam ni foriris, ili ŝarĝis nin per tiaj aferoj, kiuj estis necesaj.
11 Kaj post tri monatoj ni foriris en ŝipo Aleksandria, kiu travintris en la insulo, kies signo estis Kastoro kaj Polukso.
12 Kaj alteriĝinte en Sirakuzo, ni restis tie tri tagojn.
13 Kaj de tie ni prenis cirkulon, kaj venis al Regium; kaj post unu tago blovis suda vento, kaj ni venis la sekvantan tagon al Puteoli;
14 Kie ni trovis fratojn, kaj oni petis resti kun ili sep tagojn; kaj tiel ni iris al Romo.
15 Kaj de tie, auxdinte pri ni, ili venis renkonte al ni gxis la foro Apio kaj la tri gastejoj; kaj kiam Pauxlo vidis, li dankis Dion kaj kuragxis.
16 Kaj kiam ni venis en Romon, la centestro transdonis la kaptitojn al la estro de la korpogardistoj; sed Pauxlo estis permesita logxi sola kun soldato, kiu lin gardis.
17 Kaj okazis, ke post tri tagoj Pauxlo kunvokis la cxefojn de la Judoj; kaj kiam ili kunvenis, li diris al ili: Fratoj, kvankam mi faris nenion kontraux la popolo aux moroj de niaj patroj; , tamen mi estis transdonita kaptito el Jerusalem en la manojn de la Romanoj.
18 kiuj, ekzameninte min, volis forliberigi min, ĉar ne estis en mi mortokaŭzo.
19 Sed kiam la Judoj parolis kontraŭ tio, mi estis devigata apelacii al Cezaro; ne ke mi devus akuzi mian nacion pri.
20 Tial mi vokis vin, por vidi vin kaj paroli kun vi; cxar pro la espero de Izrael mi estas ligita per cxi tiu kateno.
21 Kaj ili diris al li: Ni ne ricevis leterojn el Judujo pri vi, nek neniu el la fratoj, kiuj venis, montris nek parolis pri vi ian malbonon.
22 Sed ni deziras aŭdi pri vi, kion vi pensas; ĉar pri ĉi tiu sekto, ni scias, ke ĉie ĝi estas kontraŭparolata.
23 Kaj difininte al li tagon, multaj venis al li en lian logxejon; al kiuj li klarigis kaj atestis la regnon de Dio, persvadante ilin pri Jesuo, kaj el la leĝo de Moseo kaj el la profetoj, de mateno ĝis vespero.
24 Kaj iuj kredis tion, kio estis dirita, kaj aliaj ne kredis.
25 Kaj ne interkonsentinte inter si, ili foriris, post kiam Pauxlo parolis unu vorton: Bone parolis la Sankta Spirito per la profeto Jesaja al niaj patroj;
26 dirante: Iru al ĉi tiu popolo, kaj diru: Aŭdante, vi aŭdos, sed ne komprenos; kaj vidante vi vidos, kaj ne rimarkos;
27 Ĉar la koro de ĉi tiu popolo malkvietiĝis, kaj iliaj oreloj senaŭdigis, kaj siajn okulojn ili fermis; por ke ili ne vidu per siaj okuloj kaj aŭdu per siaj oreloj kaj ne komprenu per sia koro kaj ne konvertiĝu, kaj Mi ilin resanigu.
28 Estu do sciate al vi, ke la savo de Dio estas sendita al la nacianoj, kaj ke ili tion auxskultos.
29 Kaj dirinte tiujn vortojn, la Judoj foriris, kaj havis grandan diskutadon inter si.
30 Kaj Pauxlo logxis du tutajn jarojn en sia dungita domo, kaj akceptis cxiujn, kiuj eniris al li;

31 predikante la regnon de Dio, kaj instruante tion, kio
koncernas la Sinjoron Jesuo Kristo, kun tuta fido, neniu lin
malpermesante.

Romianoj

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, servanto de Jesuo Kristo, vokita esti apostolo, apartigita al la evangelio de Dio,
2 (Kion li antaŭe promesis per Siaj profetoj en la Sanktaj Skriboj,)
3 pri Sia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro, kiu estis farita el la idaro de David laŭ la karno;
4 kaj deklarita esti la Filo de Dio kun potenco, laux la spirito de sankteco, per la relevigxo el la mortintoj;
5 per kiu ni ricevis gracon kaj apostolecon, por obeado al la fido inter ĉiuj nacioj, pro lia nomo;
6 inter kiuj vi estas anka vokitaj de Jesuo Kristo;
7 Al ĉiuj, kiuj estas en Romo, amataj de Dio, vokitaj al esti sanktuloj: Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
8 Unue mi dankas mian Dion per Jesuo Kristo pro vi ĉiuj, ke via fido estas parolata tra la tuta mondo.
9 Ĉar Dio estas mia atestanto, al kiu mi servas per mia spirito en la evangelio de Lia Filo, ke senĉese mi vin menciis ĉiam en miaj preĝoj;
10 Petante, se iel nun mi povus havi prosperan vojaĝon laŭ la volo de Dio por veni al vi.
11 Ĉar mi sopiras vidi vin, por ke mi donu al vi ian spiritan donacon, por ke vi estu fortikigitaj;
12 Tio estas, por ke mi kun vi konsoliĝu per la reciproka fido de vi kaj de mi.
13 Nun mi ne volas, ke vi ne sciu, fratoj, ke ofte mi intencis veni al vi (sed gxis nun estis permesite), por ke mi havu iom da frukto ankaux inter vi, kiel inter aliaj nacianoj.
14 Mi estas sxuldanto kaj al la Grekoj kaj al la Barbaroj; kaj al la sagxulo kaj al la malsagxulo.
15 Do, kiel en mi estas, mi estas preta prediki la evangelion ankaux al vi, kiuj estas en Romo.
16 Ĉar mi ne hontas pri la evangelio de Kristo; ĉar ĝi estas la potenco de Dio por savo al ĉiu, kiu kredas; al la Judo unue, kaj ankaŭ al la Greko.
17 Ĉar en ĝi estas malkaŝita la justeco de Dio de fido al fido; kiel estas skribite: La justulo vivos per fido.
18 Cxar la kolero de Dio malkasxigxas el la cxielo kontraux cxia malpieco kaj maljusteco de homoj, kiuj tenas la veron en maljusteco;
19 Çar tio, kio povas esti konata de Dio, estas elmontrita en ili; cxar Dio tion montris al ili.
20 Ĉar la nevideblaj aferoj de Li de post la kreado de la mondo estas klare viditaj, komprenataj per la kreitaĵoj, eĉ Lia eterna potenco kaj Dieco; por ke ili estu senkulpigitaj:
21 cxar, konante Dion, ili ne gloris Lin kiel Dion, nek dankis; sed vantigxis en iliaj imagoj, kaj ilia malsagxa koro mallumigxis.
22 Profesante sin saĝaj, ili fariĝis malsaĝuloj,
23 kaj ŝanĝis la gloron de la neputrema Dio en bildon similan al putrema homo kaj birdoj kaj kvarpiedaj bestoj kaj rampaĵoj.
24 Tial Dio ankaux transdonis ilin al malpureco pro la voluptoj de iliaj propraj koroj, por malhonori iliajn proprajn korpojn inter si;
25 kiu ŝanĝis la veron de Dio en mensogon, kaj adorkliniĝis kaj servis al la kreitaĵo pli ol al la Kreinto, kiu estas benata eterne. Amen.
26 Tial Dio transdonis ilin al malnoblaj korinklinoj; ĉar eĉ iliaj virinoj ŝanĝis la naturan uzon en kontraŭnaturan;
27 Kaj same ankaux la viroj, forlasinte la naturan uzon de la virino, brulis en sia volupto unu al alia; viroj kun homoj farantaj tion, kio estas maldeca, kaj ricevante en si tiun rekompencon de sia eraro, kiu estis konvena.
28 Kaj ĉar ili ne ŝatis reteni Dion en sia scio, Dio transdonis ilin al malaprobinda menso, por fari tion, kio ne konvenas;
29 plenigite de ĉia maljusteco, malĉasteco, malvirteco, avideco, malico; plena de envio, murdo, debato, trompo, malboneco; flustrintoj,
30 Moŝtuloj, malamantoj de Dio, malbonaj, fieraj, fanfaronuloj, elpensintoj de malbonaĵoj, malobeemaj al gepatroj,
31 Senkomprenemaj, rompantoj de interligo, sen natura korinklino, senkompatemaj, senkompataj;
32 kiuj sciante la jugxon de Dio, ke tiuj, kiuj faras tiajn aferojn, estas indaj je morto, ne nur tion faras, sed placxas al tiuj, kiuj ilin faras.

ĈAPITRO 2

1 Tial vi estas nepardonebla, ho homo, kiu ajn vi jugxas; cxar en kio vi jugxas alian, vi kondamnas vin mem; ĉar vi, juĝanto, faras la samajn aferojn.
2 Sed ni estas certaj, ke la juĝo de Dio estas laŭ vero kontraŭ tiuj, kiuj faras tiajn aferojn.
3 Kaj ĉu vi pensas, ho homo, kiu juĝas tiujn, kiuj faras tiajn agojn kaj faras la samajn, ke vi eskapos de la juĝo de Dio?
4 Aŭ vi malŝatas la riĉecon de Lia boneco kaj pacienco kaj pacienco; ne sciante, ke la boneco de Dio kondukas vin al pento?
5 Sed laŭ via malmoleco kaj senpenta koro trezoros al vi koleron kontraŭ la tago de kolero kaj malkaŭo de la justa ju o de Dio;
6 Kiu repagos al ĉiu laŭ siaj faroj;
7 Al tiuj, kiuj per pacienco en bonfarado serĉas gloron kaj honoron kaj senmortecon, eternan vivon;
8 Sed al tiuj, kiuj malpacas, kaj ne obeas la veron, sed obeas al maljusteco, kolero kaj kolero,
9 Aflikto kaj angoro, sur ĉiu animo de homo, kiu faras malbonon, de la Judo unue, kaj ankaŭ de la naciano;
10 Sed gloro, honoro kaj paco al ĉiu, kiu faras bonon, al la Judo unue, kaj ankaŭ al la naciano;
11 Ĉar ne estas respekto de personoj antaŭ Dio.
12 Ĉar ĉiuj, kiuj pekis sen leĝo, ankaŭ pereos sen leĝo;
13 (Cxar ne la auxskultantoj de la legxo estas justaj antaux Dio, sed la plenumantoj de la legxo estos pravigitaj.
14 Ĉar kiam la nacianoj, kiuj ne havas la leĝon, faras laŭnature la aferojn en la leĝo, ĉi tiuj, ne havante la leĝon, estas leĝo por si mem;
15 kiuj montras la faron de la legxo skribitan en siaj koroj, sian konsciencon atestantan ankaux, kaj siajn pensojn malnoblajn akuzante aux senkulpigante unu la alian;)
16 En la tago, kiam Dio jugxos la sekretojn de homoj per Jesuo Kristo laux mia evangelio.
17 Jen vi estas nomata Judo, kaj ripozas en la legxo, kaj fanfaronas pri Dio;

18 kaj konas lian volon, kaj aprobas la pli bonegajn aferojn, instruite el la legxo;
19 Kaj fidas, ke vi mem estas gvidilo de blinduloj, lumo de tiuj, kiuj estas en mallumo;
20 Instruisto de malsagxuloj, instruisto de infanetoj, Kiu havas la formon de scio kaj vero en la legxo.
21 Vi do, kiu instruas alian, cxu vi ne instruas vin mem? vi, kiu predikas homon, ne ŝtelu, ĉu vi ŝtelas?
22 Vi, kiu diras, ke homo ne adultu, ĉu vi adultas? vi, kiu abomenas idolojn, ĉu vi faras sakrilegon?
23 Vi, kiu fanfaronas pri la leĝo, ĉu vi malhonoras Dion per malobeo de la leĝo?
24 Çar la nomo de Dio estas blasfemata inter la nacianoj per vi, kiel estas skribite.
25 Ĉar cirkumcido vere utilas, se vi observas la leĝon;
26 Tial se la necirkumcido observas la justecon de la legxo, cxu lia necirkumcido ne estas kalkulita kiel cirkumcido?
27 Kaj cxu la necirkumcido, kiu estas lauxnatura, se gxi plenumas la legxon, ne jugxos vin, kiu per la litero kaj cirkumcido malobeas la legxon?
28 Ĉar li ne estas Judo, kiu estas tia ekstere; nek tiu cirkumcido, kiu estas ekstere en la karno;
29 Sed li estas Judo, kiu estas tia interne; kaj cirkumcido estas tiu de la koro, en la spirito, kaj ne en la litero; kies laŭdo estas ne de homoj, sed de Dio.

ĈAPITRO 3

1 Kian avantaĝon havas la Judo? aux kian profiton havas cirkumcido?
2 Multe ĉie; ĉefe, ĉar al ili estis konfiditaj la orakoloj de Dio.
3 Kaj se iuj ne kredus? ĉu ilia nekredemo senutiligos la fidon de Dio?
4 Dio gardu; jes, Dio estu vera, sed ĉiu mensoganto; kiel estas skribite: Por ke vi estu pravigita en viaj diroj, kaj por ke vi venku, kiam vi estas jugxata.
5 Sed se nia maljusteco rekomendas la justecon de Dio, kion ni diros? Ĉu estas maljusta Dio, kiu venĝas? (Mi parolas kiel viro)
6 Ne gardu; cxar kiel do Dio jugxos la mondon?
7 Ĉar se la vero de Dio pli abundis per mia mensogo al Lia gloro; kial oni tamen juĝas min ankaŭ kiel pekulon?
8 Kaj ne prefere (kiel oni kalumnias nin, kaj kiel iuj asertas, ke ni diras): Ni faru malbonon, por ke venu bono? kies kondamno estas justa.
9 Kio do? ĉu ni estas pli bonaj ol ili? Ne, neniel; cxar ni antauxe pruvis kaj Judojn kaj nacianojn, ke ili cxiuj estas sub peko;
10 kiel estas skribite: Ne ekzistas justulo, nek unu;
11 Ne ekzistas komprenanto, ekzistas neniu, kiu sercxas Dion.
12 Ili cxiuj foriris de la vojo, ili kune farigxis senutilaj; estas neniu, kiu faras bonon, ne, neniu.
13 Ilia gorĝo estas tombo malfermita; per sia lango ili uzis trompon; veneno de aspidoj estas sub iliaj lipoj;
14 Kies buŝo estas plena de malbeno kaj maldolĉo;
15 Iliaj piedoj estas rapidaj, por versxi sangon;
16 Pereo kaj mizero estas sur iliaj vojoj;
17 Kaj la vojon de paco ili ne konas;
18 Antaŭ iliaj okuloj ne estas timo antaŭ Dio.
19 Nun ni scias, ke kion ajn diros la legxo, gxi diras al tiuj, kiuj estas sub la legxo, por ke cxiu busxo estu fermita, kaj la tuta mondo farigxu kulpa antaux Dio.
20 Tial per la faroj de la legxo neniu karno pravigxos antaux Li; cxar laux la legxo estas la scio pri peko.
21 Sed nun la justeco de Dio sen la legxo estas elmontrita, atestata de la legxo kaj la profetoj;
22 Eĉ la justeco de Dio, kiu estas per fido al Jesuo Kristo al ĉiuj kaj al ĉiuj kredantoj; ĉar ne ekzistas diferenco;
23 Ĉar ĉiuj pekis kaj mankas al la gloro de Dio;
24 estante pravigita senpage per sia graco per la elaĉeto, kiu estas en Kristo Jesuo;
25 kiun Dio elmetis kiel repacigon per fido al sia sango, por proklami Sian justecon por la pardono de la pasintaj pekoj, per la toleremo de Dio;
26 Por deklari, mi diras, en ĉi tiu tempo lian justecon, por ke li estu justa kaj praviganto de tiu, kiu kredas al Jesuo.
27 Kie do estas fanfaronado? Ĝi estas ekskludita. Laŭ kia leĝo? de verkoj? Ne: sed per la legxo de fido.
28 Tial ni konkludas, ke homo estas pravigita per fido sen la faroj de la leĝo.
29 Çu Li estas nur Dio de la Judoj? ĉu li ankaŭ ne estas el la nacianoj? Jes, ankaŭ de la nacianoj:
30 ĉar ĝi estas unu Dio, kiu pravigos la cirkumcidon per fido kaj necirkumcidon per fido.
31 Ĉu ni do nuligas la leĝon per fido? Dio gardu: jes, ni starigas la leĝon.

ĈAPITRO 4

1 Kion do ni diros, kion trovis Abraham nia patro pri la karno?
2 Ĉar se Abraham estis pravigita per faroj, li havas pri kio fieri; sed ne antaŭ Dio.
3 Ĉar kio diras la Skribo? Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel justeco.
4 Nun al tiu, kiu laboras, la rekompenco estas kalkulita ne kiel graco, sed kiel ŝuldo.
5 Sed al tiu, kiu ne laboras, sed kredas al Tiu, kiu pravigas malpiulon, lia fido estas kalkulita kiel justeco.
6 Kiel ankaŭ David priskribas la benon de la homo, al kiu Dio imputas justecon sen faroj,
7 dirante:Felicxaj estas tiuj, kies malbonagoj estas pardonitaj kaj kies pekoj estas kovritaj.
8 Felicxa estas la homo, al kiu la Eternulo ne imputos pekon.
9 Ĉu ĉi tiu beno venas do nur al la cirkumcido, aŭ ankaŭ al la necirkumcido? ĉar ni diras, ke la fido estis kalkulita al Abraham kiel justeco.
10 Kiel do ĝi estis kalkulita? kiam li estis en cirkumcido, aux en necirkumcido? Ne en cirkumcido, sed en necirkumcido.
11 Kaj li ricevis la signon de cirkumcido, sigelon de la justeco de la fido, kiun li havis ankoraŭ necirkumcidita, por ke li estu la patro de ĉiuj kredantoj, kvankam ili ne estas cirkumciditaj; por ke justeco estu kalkulita ankaŭ al ili;
12 Kaj la patro de cirkumcido al tiuj, kiuj ne nur estas el la cirkumcido, sed kiuj ankaux iras laux la pasxoj de tiu fido de nia patro Abraham, kiun li havis ankoraux necirkumcidita.

13 Ĉar la promeso, ke li estos heredanto de la mondo, estis ne al Abraham aŭ al lia idaro per la leĝo, sed per la justeco de fido.
14 Çar se tiuj, kiuj estas laŭ la le o, estas heredantoj, la fido estas nuligita, kaj la promeso estas vana;
15 Ĉar la leĝo elfaras koleron; ĉar kie ne ekzistas leĝo, tie ne ekzistas krimo.
16 Tial ĝi estas el fido, por ke ĝi estu per graco; ĝis la fino la promeso povus esti certa al la tuta semo; ne nur al tio, kio estas el la leĝo, sed ankaŭ al tio, kio estas el la fido de Abraham; kiu estas la patro de ni ĉiuj,
17 (kiel estas skribite: Mi faris vin patro de multe da nacioj), antaŭ Tiu, al kiu Li kredis, Dio, kiu vivigas la mortintojn kaj nomas tion, kio ne estas kvazaŭ ili estus.
18 kiu kontraŭ espero kredis al espero, por ke li fariĝu patro de multaj nacioj, laŭ tio, kio estis dirita: Tiel estos via idaro.
19 Kaj estante ne malforta en fido, li ne konsideris sian propran korpon nun malviva, kiam li havis la aĝon de ĉirkaŭ cent jaroj, nek la malvivecon de la ventro de Sara;
20 Li ne ŝanceliĝis pri la promeso de Dio per nekredemo; sed estis forta en fido, donante gloron al Dio;
21 Kaj plene konvinkite, ke tion, kion li promesis, li anka povas plenumi.
22 Kaj tial ĝi estis kalkulita al li kiel justeco.
23 Nun ne nur pro li estis skribite, ke tio estas imputita al li;
24 Sed ankaux por ni, al kiuj gxi estos imputita, se ni kredas al Tiu, kiu levis el la mortintoj Jesuon, nian Sinjoron;
25 kiu estis savita pro niaj krimoj, kaj releviĝis por nia pravigo.

ĈAPITRO 5

1 Tial, pravigite per fido, ni havas pacon kun Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo;
2 Per kiu ni ankaux havas aliron per fido al cxi tiu graco, en kiu ni staras, kaj gxojas en espero de la gloro de Dio.
3 Kaj ne nur tiel, sed ankaŭ ni fieras pri afliktoj; sciante, ke aflikto faras paciencon;
4 Kaj pacienco, sperto; kaj sperto, espero:
5 Kaj la espero ne hontigas; ĉar la amo de Dio estas elverŝita en niajn korojn per la Sankta Spirito, kiu estas donita al ni.
6 Ĉar kiam ni estis ankoraŭ senfortaj, Kristo en la ĝusta tempo mortis pro la malpiuloj.
7 Ĉar apenaŭ por virtulo iu mortos; sed eble por bonulo iu eĉ kuraĝus morti.
8 Sed Dio rekomendas Sian amon al ni, en tio, ke, dum ni estis ankora pekuloj, Kristo mortis por ni.
9 Des pli, jam pravigite per lia sango, ni estos savitaj de kolero per li.
10 Ĉar se, kiam ni estis malamikoj, ni repaciĝis al Dio per la morto de Lia Filo, des pli, repaciĝinte, ni estos savitaj per lia vivo.
11 Kaj ne nur tiel, sed ankaŭ ni ĝojas en Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu ni nun ricevis la pekliberigon.
12 Tial kiel per unu homo la peko eniris en la mondon, kaj la morto per peko; kaj tiel la morto pasis sur ĉiujn homojn, ĉar ĉiuj pekis;
13 (Cxar gxis la legxo peko estis en la mondo; sed peko ne estas kalkulita, kiam ne ekzistas legxo.
14 Tamen la morto regis de Adam ĝis Moseo, eĉ super tiuj, kiuj ne pekis simile al la krimo de Adam, kiu estas la figuro de la estonto.
15 Sed ne kiel la ofendo, tiel ankaux estas la senpaga donaco. Ĉar se pro la ofendo de unu multaj mortis, des pli la graco de Dio kaj la donaco per graco, kiu estas de unu homo, Jesuo Kristo, abundis por multaj.
16 Kaj ne kiel de unu pekinto, tiel estas la donaco; ĉar la juĝo estis de unu por kondamno, sed la senpaga donaco estas el multaj ofendoj por pravigo.
17 Çar se pro ofendo de unu homo la morto re is per unu; des pli tiuj, kiuj ricevas abundon de graco kaj de la donaco de justeco, reĝos en vivo per unu, Jesuo Kristo.)
18 Tial kiel per la delikto de unu juĝo venis sur ĉiujn homojn al kondamno; tiel same per la justeco de unu la donaco venis sur ĉiujn homojn por pravigo de vivo.
19 Ĉar kiel per la malobeo de unu homo multaj fariĝis pekuloj, tiel per la obeo de unu multaj fariĝos justaj.
20 Kaj la legxo eniris, por ke la krimo abundu. Sed kie peko abundis, graco multe pli abundis;
21 por ke kiel peko regxis gxis morto, tiel same la graco regxu per justeco gxis eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

ĈAPITRO 6

1 Kion do ni diru? Ĉu ni restu en peko, por ke abundu graco?
2 Dio gardu. Kiel ni, kiuj estas mortintaj al peko, vivos plu en ĝi?
3 Ĉu vi ne scias, ke ĉiuj el ni, kiuj estis baptitaj al Jesuo Kristo, estis baptitaj al lia morto?
4 Tial ni estas entombigitaj kun li per bapto en morton, por ke kiel Kristo estis levita el la mortintoj per la gloro de la Patro, tiel same ni ankaux iradu en noveco de vivo.
5 Ĉar se ni estas kunplantitaj en la bildo de lia morto, ni estos ankaŭ en la bildo de lia releviĝo;
6 sciante tion, ke nia maljunulo estas krucumita kun li, por ke la korpo de peko estu ekstermita, por ke ni de nun ne servu pekon.
7 Ĉar la mortinto estas liberigita de peko.
8 Sed se ni mortis kun Kristo, ni kredas, ke ni ankaux vivos kun li;
9 sciante, ke Kristo, estante levita el la mortintoj, ne plu mortas; morto ne plu regas super li.
10 Ĉar, kiam li mortis, li mortis unufoje al peko; sed en tio, ke li vivas, li vivas al Dio.
11 Tiel same vi ankaux kalkulu vin malvivaj al peko, sed vivantaj al Dio per Jesuo Kristo, nia Sinjoro.
12 Ne regu do peko en via morta korpo, por ke vi obeu al gxi en gxiaj voluptoj.
13 Kaj ne donu viajn membrojn al peko kiel ilojn de maljusteco; sed donu vin al Dio, kiel vivantojn el la mortintoj, kaj viajn membrojn kiel ilojn de justeco al Dio.
14 Ĉar peko ne regos super vi; ĉar vi estas ne sub la leĝo, sed sub graco.
15 Kio do? ĉu ni peku, ĉar ni estas ne sub la leĝo, sed sub graco? Dio gardu.
16 Vi ne scias, ke al kiu vi submetas vin sklavoj por obei, al tiu vi estas sklavoj, al kiu vi obeas; ĉu de peko al morto, aŭ de obeo al justeco?

17 Sed danko estu al Dio, ke vi estis servantoj de peko, sed vi obeis el la koro tiun formon de doktrino, kiu estis transdonita al vi.
18 Liberigite do de peko, vi farigxis servantoj de justeco.
19 Mi parolas laû homa maniero pro la malforteco de via karno; çar kiel vi transdonis viajn membrojn sklavoj al malpureco kaj al maljusteco al maljusteco; tiel same nun donu viajn membrojn sklavoj al justeco al sankteco.
20 Ĉar kiam vi estis sklavoj de peko, vi estis liberaj de justeco.
21 Kian frukton vi havis tiam en tio, pri kio vi nun hontas? ĉar la fino de tiuj aferoj estas morto.
22 Sed nun, liberigitaj de peko, kaj fariĝinte sklavoj al Dio, vi havas vian frukton al sankteco, kaj al la fino eterna vivo.
23 Ĉar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

ĈAPITRO 7

1 Ĉu vi ne scias, fratoj, (ĉar mi parolas al tiuj, kiuj konas la leĝon), kiel la leĝo regas super homo dum li vivas?
2 Ĉar la virino, kiu havas edzon, estas ligita per la leĝo al sia edzo dum li vivas; sed se la edzo mortis, ŝi estas liberigita de la leĝo de sia edzo.
3 Se do, dum la vivo de ŝia edzo, ŝi edziniĝos kun alia viro, ŝi estos nomata adultulino; sed se ŝia edzo mortis, ŝi estas libera de tiu leĝo; tiel ke ŝi ne estas adultulino, kvankam ŝi estas edziĝinta al alia viro.
4 Tial, miaj fratoj, vi ankaux malvivigxis al la legxo per la korpo de Kristo; por ke vi edziniĝu al alia, al Tiu, kiu releviĝis el la mortintoj, por ke ni donu frukton al Dio.
5 Ĉar kiam ni estis en la karno, la movoj de pekoj, kiuj estis laŭ la leĝo, funkciis en niaj membroj, por doni frukton al morto.
6 Sed nun ni estas savitaj de la legxo, tiu estante mortinta, en kiu ni estis tenitaj; ke ni servu en noveco de spirito, kaj ne en la malnoveco de la litero.
7 Kion do ni diru? Ĉu la leĝo estas peko? Dio gardu. Ne, mi konus ne pekon, sed per la legxo; cxar mi ne konus voluptemon, se la legxo ne estus dirinta:Ne deziru.
8 Sed la peko, ricevinte pretekston per la ordono, estigis en mi ĉian deziron. Ĉar sen la leĝo peko estis morta.
9 Ĉar mi vivis unufoje sen la leĝo; sed kiam venis la ordono, la peko reviviĝis, kaj mi mortis.
10 Kaj la ordonon, kiu estis dekretita por vivo, mi trovis, ke estas por morto.
11 Çar la peko, trovinte okazon per la ordono, min trompis, kaj per i min mortigis.
12 Tial la legxo estas sankta, kaj la ordono estas sankta kaj justa kaj bona.
13 Ĉu do tio, kio estas bona, mortis por mi? Dio gardu. Sed peko, por ke ĝi aperu peko, farante morton en mi per bono; por ke peko per la ordono fariĝu tre peka.
14 Ĉar ni scias, ke la leĝo estas spirita; sed mi estas karna, vendita sub peko.
15 Ĉar tion, kion mi faras, mi ne permesas; ĉar kion mi volas, tion mi ne faras; sed kion mi malamas, tion mi faras.
16 Se do mi faras tion, kion mi ne volas, mi konsentas al la leĝo, ke ĝi estas bona.
17 Nun jam ne mi tion faras, sed peko, kiu logxas en mi.
18 Ĉar mi scias, ke en mi (tio estas, en mia karno) loĝas nenio bona; sed kiel fari tion, kio estas bona, mi ne trovas.
19 Ĉar la bonon, kiun mi volas, mi ne faras; sed la malbonon, kiun mi ne volas, tion mi faras.
20 Sed se mi faras tion, kion mi ne volas, ne plu mi tion faras, sed peko, kiu logxas en mi.
21 Mi do trovas leĝon, ke, kiam mi volas fari bonon, malbono ĉeestas ĉe mi.
22 Ĉar mi ĝojas en la leĝo de Dio laŭ la interna homo;
23 Sed mi vidas alian legxon en miaj membroj, militantan kontraux la legxo de mia menso, kaj kaptante min al la legxo de peko, kiu estas en miaj membroj.
24 Ho mizerulo, kia mi estas! kiu savos min el la korpo de ĉi tiu morto?
25 Mi dankas Dion per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. Do per la menso mi mem servas al la leĝo de Dio; sed kun la karno la leĝo de peko.

ĈAPITRO 8

1 Ne estas do nun kondamno por tiuj, kiuj estas en Kristo Jesuo, kiuj iradas ne laux la karno, sed laux la Spirito.
2 Ĉar la leĝo de la Spirito de vivo en Kristo Jesuo liberigis min de la leĝo de peko kaj morto.
3 Ĉar tion, kion la leĝo ne povis fari, ĉar ĝi estis malforta per la karno, Dio, sendinte Sian Filon en similaĵo de peka karno, kaj pro peko, kondamnis pekon en la karno;
4 por ke la justeco de la legxo plenumigxu en ni, kiuj iras ne laux la karno, sed laux la Spirito.
5 Ĉar tiuj, kiuj estas laŭ la karno, pensas pri la aferoj de la karno; sed tiuj, kiuj estas laux la Spirito, estas la aferoj de la Spirito.
6 Ĉar esti karnema estas morto; sed esti spirite atentita estas vivo kaj paco.
7 Ĉar la karna menso estas malamikeco kontraŭ Dio; ĉar ĝi ne estas submetita al la leĝo de Dio, nek povas esti.
8 Tial tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas plaĉi al Dio.
9 Sed vi estas ne en la karno, sed en la Spirito, se la Spirito de Dio loĝas en vi. Sed se iu ne havas la Spiriton de Kristo, li ne apartenas al li.
10 Kaj se Kristo estas en vi, la korpo estas malviva pro peko; sed la Spirito estas vivo pro justeco.
11 Sed se la Spirito de Tiu, kiu levis Jesuon el la mortintoj, loĝas en vi, tiu, kiu levis Kriston el la mortintoj, vivigos ankaŭ viajn mortajn korpojn per sia Spirito, kiu loĝas en vi.
12 Tial, fratoj, ni estas ŝuldantoj, ne al la karno, por vivi laŭ la karno.
13 Ĉar se vi vivas laŭ la karno, vi mortos; sed se vi per la Spirito mortas la farojn de la korpo, vi vivos.
14 Ĉar ĉiuj, kiuj estas kondukataj de la Spirito de Dio, estas filoj de Dio.
15 Ĉar vi ne ricevis la spiriton de sklaveco denove al timo; sed vi ricevis la Spiriton de adopto, per kiu ni krias: Aba, Patro.
16 La Spirito mem atestas kun nia spirito, ke ni estas filoj de Dio;
17 Kaj se infanoj, tiam heredantoj; heredantoj de Dio kaj kunheredantoj kun Kristo; se ni suferas kun li, por ke ni ankaux estu glorataj kune.
18 Çar mi opinias, ke la suferoj de la nuna tempo ne estas kompareblaj kun la gloro, kiu estos malkasxita en ni.
19 Ĉar la fervora atendo de la kreitaĵo atendas la manifestiĝon de la filoj de Dio.

20 Ĉar la kreitaĵo estis submetita al vantaĵo, ne volonte, sed pro tiu, kiu submetis ĝin en espero;
21 Ĉar ankaŭ la kreitaĵo mem estos liberigita el la sklaveco de putreco en la gloran liberecon de la filoj de Dio.
22 Ĉar ni scias, ke la tuta kreitaĵo kune ĝemas kaj naskodoloras ĝis nun.
23 Kaj ne nur tiuj, sed ankaŭ ni mem, kiuj havas la unuaaĵojn de la Spirito, ni mem ĝemas en ni mem, atendante la adopton, nome la elaĉeton de nia korpo.
24 Ĉar ni estas savitaj per espero; sed espero, kiu estas vidata, ne estas espero; ĉar kion homo vidas, kial li ankoraŭ esperas?
25 Sed se ni esperas tion, kion ni ne vidas, tiam ni kun pacienco atendas tion.
26 Tiel same ankaux la Spirito helpas niajn malfortajxojn; cxar ni ne scias, por kio ni devas pregxi, kiel ni devas;
27 Kaj tiu, kiu esploras la korojn, scias, kio estas la menso de la Spirito, ĉar li propetas por la sanktuloj laŭ la volo de Dio.
28 Kaj ni scias, ke cxio kunlaboras al bono al tiuj, kiuj amas Dion, al tiuj, kiuj estas vokitaj laux Lia intenco.
29 Çar tiujn, kiujn Li antaûkonis, Li ankaû antaûdestinis, ke ili estu konformaj al la bildo de Lia Filo, por ke li estu la unuenaskito inter multaj fratoj.
30 Cetere, kiujn Li antauxdestinis, tiujn Li ankaux vokis; kaj kiujn Li vokis, tiujn Li ankaux pravigis; kaj kiujn Li pravigis, tiujn Li ankaux gloris.
31 Kion do ni diru pri tio? Se Dio estas por ni, kiu povas esti kontraŭ ni?
32 Kiu ne indulgis Sian propran Filon, sed transdonis lin por ni ĉiuj, kiel li ne donos al ni ankaŭ senpage kun li ĉion?
33 Kiu akuzos ion al la elektitoj de Dio? Estas Dio, kiu pravigas.
34 Kiu estas tiu, kiu kondamnas? Estas Kristo, kiu mortis, jes pli ĝuste, kiu releviĝis, kiu estas eĉ dekstre de Dio, kiu ankaŭ propetas por ni.
35 Kiu apartigos nin de la amo de Kristo? ĉu aflikto, aŭ mizero, aŭ persekuto, aŭ malsato, aŭ nudeco, aŭ danĝero, aŭ glavo?
36 kiel estas skribite: Pro vi ni estas mortigitaj la tutan tagon; ni estas rigardataj kiel ŝafoj por la buĉado.
37 Ne, en ĉio ĉi ni estas pli ol venkantoj per Tiu, kiu nin amis.
38 Ĉar mi estas konvinkita, ke nek morto, nek vivo, nek anĝeloj, nek regantoj, nek potencoj, nek estaĵoj, nek estontaj;
39 Nek alteco, nek profundo, nek iu alia kreitaĵo povos apartigi nin de la amo al Dio, kiu estas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

ĈAPITRO 9

1 Mi diras la veron en Kristo, mi ne mensogas, mia konscienco ankaŭ atestas min en la Sankta Spirito;
2 Ke mi havas grandan aflikton kaj daŭran malĝojon en mia koro.
3 Ĉar mi dezirus, ke mi mem estu anatemita de Kristo pro miaj fratoj, miaj parencoj laŭ la karno;
4 Kiuj estas Izraelidoj; al kiu apartenas la adopto kaj la gloro kaj la interligoj kaj la donado de la legxo kaj la servo de Dio kaj la promesoj;
5 Kies estas la patroj, kaj el kiuj pri la karno venis Kristo, kiu estas super ĉio, Dio benata eterne. Amen.
6 Ne kvazaŭ la vorto de Dio neniel efektiviĝus. Ĉar ne ĉiuj estas Izrael, kiuj estas el Izrael;
7 Kaj ne cxar ili estas la idaro de Abraham, ili cxiuj estas filoj; sed:Per Isaak via idaro estos nomata.
8 Tio estas: Tiuj, kiuj estas la filoj de la karno, ne estas la filoj de Dio; sed la filoj de la promeso estas kalkulitaj kiel la idaro.
9 Ĉar jen estas la vorto de promeso: En ĉi tiu tempo mi venos, kaj Sara havos filon.
10 Kaj ne nur ĉi tio; sed kiam Rebeka ankaŭ gravediĝis de unu, de nia patro Isaak;
11 (Ĉar la infanoj ankoraŭ ne naskitaj, nek faris ian bonon aŭ malbonon, por ke la intenco de Dio laŭ elekto staru, ne el faroj, sed de la vokanto;)
12 Oni diris al ŝi: La pliaĝulo servu la pli junan.
13 Kiel estas skribite: Jakobon Mi amis, sed Esavon mi malamis.
14 Kion do ni diru? Ĉu estas maljusteco ĉe Dio? Dio gardu.
15 Ĉar li diris al Moseo: Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos.
16 Do ne de tiu, kiu volas, nek de tiu, kiu kuras, sed de Dio, kiu kompatas.
17 Çar la Skribo diras al Faraono: Eç por çi tiu sama celo mi vin levis, por ke mi montru en vi Mian potencon, kaj por ke mia nomo estu proklamita sur la tuta tero.
18 Tial Li kompatas tiun, kiun Li volas, kaj kiun Li volas, Li obstinigas.
19 Vi do diros al mi:Kial li ankoraux kulpas? Ĉar kiu kontraŭstaris lian volon?
20 Sed, ho homo, kiu vi estas, kiu respondas kontraŭ Dio? CXu la formita objekto diros al tiu, kiu gxin formis:Kial Vi faris min tiel?
21 Çu la potisto ne havas povon super la argilo, el la sama maso, fari unu vazon por honoro kaj alian por malhonoro?
22 Kaj se Dio, volante montri Sian koleron kaj konigi Sian potencon, elportus kun multe da pacienco la vazojn de kolero taŭgajn por pereo;
23 Kaj por ke li konigu la ricxecon de sia gloro sur la vazojn de kompato, kiujn li antauxe pretigis por gloro,
24 ecx nin, kiujn Li vokis, ne nur el la Judoj, sed ankaux el la nacianoj?
25 Kiel li diras ankaû en Oÿea: Mi nomos ilin Mia popolo, kiu ne estis Mia popolo; kaj ŝia amato, kiu ne estis amata.
26 Kaj sur la loko, kie estis dirite al ili: Vi ne estas Mia popolo; tie ili estos nomataj filoj de la vivanta Dio.
27 Kaj Jesaja krias pri Izrael: Kvankam la nombro de la Izraelidoj estos kiel la sablo de la maro, restaĵo estos savita;
28 Cxar Li finos la laboron kaj mallongigos gxin en justeco; cxar mallongan faron la Eternulo faros sur la tero.
29 Kaj kiel Jesaja diris antae: Se la Eternulo Cebaot ne lasus al ni idaron, ni estus kiel Sodoma kaj similigus al Gomora.
30 Kion do ni diru? ke la nacianoj, kiuj ne sekvis justecon, atingis justecon, la justecon, kiu estas el fido.
31 Sed Izrael, kiu sekvis la leĝon de justeco, ne atingis la leĝon de justeco.
32 Kial? Ĉar ili serĉis ĝin ne per fido, sed kvazaŭ per faroj de la leĝo. Ĉar ili falpusxis ĉe tiu falpusxilo;

33 Kiel estas skribite: Jen Mi kuŝas en Cion sxtonon de falpusxigxo kaj rokon de falpusxigxo; kaj cxiu, kiu kredas al li, ne estos hontigita.

ĈAPITRO 10

1 Fratoj, la deziro kaj preĝo de mia koro al Dio por Izrael estas, ke ili estu savitaj.
2 Ĉar mi atestas al ili, ke ili havas fervoron pri Dio, sed ne laŭ scio.
3 Ĉar ili ne sciante pri la justeco de Dio, kaj penante starigi sian propran justecon, ne submetis sin al la justeco de Dio.
4 Ĉar Kristo estas la fino de la leĝo por justeco por ĉiu, kiu kredas.
5 Ĉar Moseo priskribas la justecon de la leĝo, ke la homo, kiu faras tion, vivos per ili.
6 Sed la justeco, kiu estas el fido, tiele diras:Ne diru en via koro:Kiu supreniros en la cxielon? (tio estas, malsuprenigi Kriston de supre:)
7 Aŭ: Kiu malsupreniros en la abismon? (tio estas, revenigi Kriston el la mortintoj.)
8 Sed kion ĝi diras? Proksime de vi estas la vorto, en via busxo kaj en via koro; tio estas, la vorto de fido, kiun ni predikas;
9 Ke se vi konfesos per via buo la Sinjoron Jesuo, kaj kredos en via koro, ke Dio lin levis el la mortintoj, vi estos savita.
10 Ĉar per la koro la homo kredas al justeco; kaj per la buŝo oni konfesas por savo.
11 Ĉar la Skribo diras: Kiu fidas al li, tiu ne estos hontigita.
12 Ĉar ne ekzistas diferenco inter la Judo kaj la Greko; ĉar la sama Sinjoro super ĉiuj estas riĉa por ĉiuj, kiuj Lin vokas.
13 Ĉar kiu vokos la nomon de la Eternulo, tiu estos savita.
14 Kiel do ili vokos Tiun, al kiu ili ne kredis? kaj kiel ili kredos al Tiu, pri kiu ili ne auxdis? kaj kiel ili aŭdos sen predikanto?
15 Kaj kiel ili predikos, se ili ne estos senditaj? kiel estas skribite: Kiel belaj estas la piedoj de tiuj, kiuj predikas la evangelion de paco kaj anoncas bonon!
16 Sed ne ĉiuj obeis la evangelion. Ĉar Jesaja diras:Sinjoro, kiu kredis nian sciigon?
17 Tial la fido venas per aŭdado, kaj aŭdado per la vorto de Dio.
18 Sed mi diras:CXu ili ne auxdis? Jes, vere, ilia sono trairis la tutan teron, kaj iliaj vortoj gxis la finoj de la mondo.
19 Sed mi diras:CXu Izrael ne sciis? Unue Moseo diras:Mi incigos vin per nepopolo, kaj per nacio malsagxa Mi vin koleros.
20 Sed Jesaja estas tre kuragxa, kaj diras:Mi trovigxis de tiuj, kiuj min ne sercxis; Mi montriĝis al tiuj, kiuj ne demandis pri mi.
21 Sed al Izrael li diras: La tutan tagon mi etendis miajn manojn al popolo malobeema kaj kontrauxa.

ĈAPITRO 11

1 Mi do diras:CXu Dio forpusxis Sian popolon? Dio gardu. Ĉar ankaŭ mi estas Izraelido, el la idaro de Abraham, el la tribo de Benjamen.
2 Dio ne forĵetis Sian popolon, kiun Li antaŭkonis. Ĉu vi ne scias, kion la Skribo diras pri Elija? kiel li propetas al Dio kontraŭ Izrael, dirante:
3 Ho Eternulo, Viajn profetojn ili mortigis, Kaj Viajn altarojn oni elfosis; kaj mi restas sola, kaj ili serĉas mian vivon.
4 Sed kio diras al li la respondo de Dio? Mi konservis al Mi sep mil homojn, kiuj ne klinis la genuon antaŭ la bildo de Baal.
5 Tiel same do ankaŭ en la nuna tempo estas restaĵo laŭ la elekto de graco.
6 Kaj se per graco, tio ne plu estas el faroj; alie graco ne plu estas graco. Sed se ĝi estas el faroj, tiam ĝi ne plu estas graco; alie laboro ne plu estas laboro.
7 Kio do? Izrael ne akiris tion, kion li serĉas; sed la elekto gxin atingis, kaj la ceteraj estis blindigitaj
8 (Laŭ estas skribite: Dio donis al ili spiriton de dormeto, okulojn, por ke ili ne vidu, kaj orelojn, por ke ili ne aŭdu) ĝis hodiaŭ.
9 Kaj David diris: Ilia tablo fariĝu por ili kaptilo kaj kaptilo kaj falpusxilo kaj repago;
10 Iliaj okuloj mallumigxu, por ke ili ne vidu, Kaj klinu sian dorson por cxiam.
11 Mi do diras:CXu ili falpusxis, ke ili falu? Dio gardu; sed prefere per ilia falo savo venis al la nacianoj, por inciti ilin al ĵaluzo.
12 Sed se ilia falo estos la riçeco de la mondo, kaj la malpliigo de ili la riçeco de la nacianoj; kiom pli ilia pleneco?
13 Ĉar mi parolas al vi nacianoj, ĉar mi estas la apostolo de la nacianoj, mi altigas mian oficon;
14 Se iel mi povas inciti tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi kelkajn el ili.
15 Ĉar se la forĵeto de ili estas la repacigo de la mondo, kio estos la ricevo de ili, krom la vivo el la mortintoj?
16 Ĉar se la unuaaĵo estas sankta, ankaŭ la maso estas sankta; kaj se la radiko estas sankta, ankaŭ la branĉoj.
17 Kaj se iuj el la brançoj derompi is, kaj vi, estante sova a olivarbo, estis engreftita inter ili, kaj kun ili partoprenus en la radiko kaj graso de la olivarbo;
18 Ne fanfaronu pri la branĉoj. Sed se vi fanfaronas, vi portas ne la radikon, sed la radikon vi.
19 Vi do diros: La brancxoj estis derompitaj, por ke mi estu engreftita.
20 Nu; pro nekredemo ili estis derompitaj, kaj vi staras per fido. Ne estu altanima, sed timu:
21 Ĉar se Dio ne indulgis la naturajn branĉojn, gardu vin, ke Li ankaŭ vin ne indulgus.
22 Vidu do la bonecon kaj severecon de Dio: sur la falintoj severeco; sed al vi bono, se vi restas en lia boneco; alie ankaŭ vi estos ekstermita.
23 Kaj ankaux ili, se ili ne restas ankoraux en nekredemo, estos engrefitaj; cxar Dio povas denove engrefti ilin.
24 Çar se vi estas eltrançita el la olivarbo, kiu estas nature sova a, kaj kontraŭ la naturo grefitaj en bonan olivarbon, kiom pli tiuj, kiuj estas la naturaj brançoj, estos grefitaj en sian propran olivarbon?
25 Çar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu çi tiun misteron, por ke vi ne estu sa aj en viaj propraj mensogoj; tiu blindeco parte okazis al Izrael, ĝis la pleneco de la nacianoj venos.

26 Kaj tiel la tuta Izrael estos savita; kiel estas skribite: El Cion venos la Savanto, kaj forigos de Jakob la malpiecon;
27 Ĉar ĉi tio estas Mia interligo kun ili, kiam Mi forigos iliajn pekojn.
28 Rilate la evangelion, ili estas malamikoj pro vi; sed rilate la elekton, ili estas amataj pro la patroj.
29 Ĉar la donacoj kaj voko de Dio estas sen pento.
30 Ĉar kiel vi en la pasintaj tempoj ne kredis al Dio, tamen nun akiris kompaton per ilia nekredemo;
31 Tiel ankaux cxi tiuj nun ne kredis, por ke per via kompato ili ankaux ricevu kompaton.
32 Ĉar Dio ĉiuj finis en nekredemo, por ke Li kompatu ĉiujn.
33 Ho profundo de la ricxeco kaj de la sagxo kaj scio de Dio! Kiel neesploreblaj estas Liaj decidoj, Kaj Liaj vojoj neklarigeblaj!
34 Ĉar kiu konis la menson de la Eternulo? aux kiu estis lia konsilisto?
35 Aŭ kiu unue donis al li, kaj ĝi estos rekompencita al li?
36 Çar el Li, kaj per Li, kaj al Li estas çio; al Li estu la gloro por çiam. Amen.

ĈAPITRO 12

1 Mi do petegas vin, fratoj, per la kompatemoj de Dio, ke vi prezentu viajn korpojn kiel vivantan oferon, sanktan, akceptеblan de Dio, kiu estas via prudenta servo.
2 Kaj ne konformiĝu al ĉi tiu mondo; sed aliformiĝu per la renovigo de via menso, por ke vi provu, kio estas tiu bona kaj akceptebla kaj perfekta volo de Dio.
3 Ĉar mi diras, per la graco donita al mi, al ĉiu, kiu estas inter vi, ke li ne opiniu pri si pli alte ol li devus pensi; sed prudente, kiel Dio donis al ĉiu la mezuron de fido.
4 Ĉar kiel ni havas multajn membrojn en unu korpo, kaj ĉiuj membroj ne havas la saman oficon;
5 Do ni, estante multaj, estas unu korpo en Kristo, kaj cxiu membroj unu de la alia.
6 Havante do donacojn diferencajn laux la graco, kiu estas donita al ni, cxu profetajxo, ni profetu laux la proporcio de fido;
7 Aŭ servado, ni atendu al nia servado; aŭ instruanto, al instruado;
8 Aŭ kiu admonas, per admono; kiu donas, tiu faru tion simple; tiu, kiu regas, kun diligento; kiu kompatas, kun gajeco.
9 La amo estu senmakula. Abomenas tion, kio estas malbona; algluiĝu al tio, kio estas bona.
10 Estu korfavoraj unu al alia kun frata amo; honore preferante unu la alian;
11 Ne maldiligenta en komerco; fervora en spirito; servante al la Eternulo;
12 Ĝojante en espero; pacienca en aflikto; daŭra tuj en preĝo;
13 Disdonante al la neceso de la sanktuloj; donita al gastamo.
14 Benu tiujn, kiuj vin persekutas; benu, kaj ne malbenu.
15 Ĝoju kun la ĝojantoj, Kaj ploru kun la plorantoj.
16 Estu samaj unu al alia. Ne atentu la altajn aferojn, sed kondescendu al homoj de malalta stato. Ne estu sagxa en viaj propraj mensogoj.
17 Rekompencu al neniu malbonon pro malbono. Provizu aferojn honestajn antaŭ ĉiuj homoj.
18 Se estas eble, kiom estas en vi, vivu pace kun ĉiuj homoj.
19 Amataj, ne vengxu vin, sed prefere cedu lokon al kolero; cxar estas skribite: Mia estas vengxo; Mi repagos, diras la Eternulo.
20 Tial se via malamiko malsatas, nutru lin; se li soifas, donu al li trinki; cxar tiel farante vi amasos fajrajn karbojn sur lian kapon.
21 Ne venku de malbono, sed venku malbonon per bono.

ĈAPITRO 13

1 Ĉiu animo submetiĝu al la superaj potencoj. Ĉar ne ekzistas potenco krom de Dio; la estantaj potencoj estas aranĝitaj de Dio.
2 Kiu do rezistas al la potenco, tiu rezistas al la ordono de Dio; kaj tiuj, kiuj rezistas, ricevos al si kondamnon.
3 Ĉar la regantoj estas teruro ne por bonaj faroj, sed por malbonuloj. Ĉu vi do ne timas la potencon? faru tion, kio estas bona, kaj vi ricevos ĝin laŭdon;
4 Ĉar li estas la servanto de Dio por vi por bono. Sed se vi faras malbonon, timu; cxar li ne vane portas la glavon; cxar li estas servanto de Dio, vengxanto, por eligi koleron kontraux malbonfaranto.
5 Tial vi devas esti submetitaj, ne nur pro kolero, sed ankaŭ pro konscienco.
6 Çar pro tio vi ankaŭ pagu tributon, çar ili estas servantoj de Dio, zorgantaj konstante pri çi tio mem.
7 Redonu do al ĉiuj iliaj ŝuldoj: tributon, al kiu tributo devas; kutimo al kiu kutimo; timo al kiu timo; honoro al kiu honoro.
8 Al neniu sxuldu ion, krom ami unu la alian; cxar kiu amas alian, tiu plenumis la legxon.
9 Tial: Ne adultu, ne mortigu, ne ŝtelu, ne atu malveran ateston, ne deziru; kaj se estas ia alia ordono, ĝi estas mallonge komprenita en ĉi tiu diro, nome: Amu vian proksimulon kiel vin mem.
10 Amo ne faras malbonon al sia proksimulo; Tial amo estas la plenumo de la legxo.
11 Kaj tio, sciante la tempon, ke nun estas la tempo por vekiĝi el dormo; ĉar nun nia savo estas pli proksima ol kiam ni kredis.
12 La nokto jam pasis, la tago estas proksima; ni do demetu la farojn de mallumo, kaj ni surmetu la armilaron de lumo.
13 Ni iru honeste, kiel en la tago; ne en tumulto kaj ebrieco, ne en ĉambrego kaj senbrideco, ne en malpaco kaj envio.
14 Sed vi surmetu la Sinjoron Jesuo Kristo, kaj ne zorgu pri la karno, por plenumi gxiajn voluptojn.

ĈAPITRO 14

1 Tiun, kiu estas malforta en la fido, vi akceptu, sed ne al dubindaj disputoj.
2 Ĉar unu kredas, ke li povas manĝi ĉion; alia, kiu estas malforta, manĝas herbojn.
3 Tiu, kiu mangxas, ne malsxatu tiun, kiu ne mangxas; kaj tiu, kiu ne mangxas, ne jugxu tiun, kiu mangxas; cxar Dio lin akceptis.
4 Kiu vi estas, kiu jugxas sklavon de alia homo? al sia propra sinjoro li staras aŭ falas. Jes, li estos tenata; cxar Dio povas starigi lin.

5 Unu taksas unu tagon super la alia; Alia estimas ĉiun tagon egale. Ĉiu homo estu plene konvinkita en sia propra menso.
6 Kiu rigardas la tagon, tiu rigardas la Eternulon; kaj kiu ne rigardas la tagon, tiu ne rigardas al la Eternulo. Kiu mangxas, tiu mangxas al la Eternulo, cxar Li dankas Dion; kaj kiu ne mangxas, tiu ne mangxas al la Eternulo, kaj dankas Dion.
7 Ĉar neniu el ni vivas por si, kaj neniu mortas por si.
8 Ĉar se ni vivas, ni vivas al la Sinjoro; kaj ĉu ni mortas, ni mortas al la Sinjoro; ĉu do ni vivas, ĉu ni mortas, al la Sinjoro ni apartenas.
9 Ĉar por tio Kristo mortis kaj releviĝis kaj reviviĝis, por ke li estu Sinjoro kaj de la mortintoj kaj de la vivantoj.
10 Sed kial vi jugxas vian fraton? Aux kial vi neniigas vian fraton? ĉar ni ĉiuj staros antaŭ la tribunala seĝo de Kristo.
11 Ĉar estas skribite: Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, ĉiu genuo kliniĝos antaŭ Mi, kaj ĉiu langsomething gloros Dion.
12 Tial ĉiu el ni donu al Dio konton pri si.
13 Ni do ne plu juĝu unu la alian; sed juĝu prefere ĉi tion, ke neniu metu falilon aŭ okazon por fali en la vojon de sia frato.
14 Mi scias, kaj estas konvinkita de la Sinjoro Jesuo, ke nenio estas malpura en si mem;
15 Sed se via frato ĉagreniĝas pro via manĝaĵo, nun vi ne iras karite. Ne pereigu tiun per via manĝaĵo, pro kiu Kristo mortis.
16 Do via bono ne estu malbone priparolata;
17 Ĉar la regno de Dio ne estas manĝo kaj trinkaĵo; sed justeco kaj paco kaj ĝojo en la Sankta Spirito.
18 Çar tiu, kiu en tio servas al Kristo, estas akceptebla de Dio kaj aprobita de homoj.
19 Ni sekvu do la aferojn, kiuj faras pacon, kaj aferojn, per kiuj unu edifas la alian.
20 Ĉar viando ne detruu la faron de Dio. Ĉio ja estas pura; sed estas malbone por tiu homo, kiu manĝas ofende.
21 Bone estas nek mangxi viandon nek trinki vinon, nek ion, per kio via frato falpusxigxas aux ofendigxis aux malfortigxas.
22 Ĉu vi havas fidon? havu ĝin por vi antaŭ Dio. Feliĉa estas tiu, kiu ne kondamnas sin en tio, kion li permesas.
23 Kaj tiu, kiu dubas, estas damnita, se li mangxas, cxar li mangxas ne el fido; cxar cxio, kio ne estas el fido, estas peko.

ĈAPITRO 15

1 Ni do, kiuj estas fortaj, devas elporti la malfortojn de la malfortuloj, kaj ne plaĉi al ni mem.
2 Ĉiu el ni plaĉu al sia proksimulo por sia bono por edifo.
3 Ĉar eĉ Kristo ne plaĉis al si mem; sed, kiel estas skribite: La malhonoroj de Viaj insultantoj falis sur min.
4 Çar çio, kio estis skribita antaŭe, estis skribita por nia lernado, por ke ni per pacienco kaj konsolo de la Skriboj havu esperon.
5 Nun la Dio de pacienco kaj konsolo donu al vi, ke vi estu sampensuloj unu al alia laŭ Kristo Jesuo;
6 por ke vi kun unu menso kaj unu busxo gloru Dion, la Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
7 Tial akceptu unu la alian, kiel ankaux Kristo nin akceptis al la gloro de Dio.
8 Nun mi diras, ke Jesuo Kristo estis servanto de la cirkumcido por la vero de Dio, por konfirmi la promesojn, faritajn al la patroj;
9 Kaj por ke la nacianoj gloru Dion pro Lia kompato; kiel estas skribite: Pro tio mi gloros Vin inter la nacianoj kaj kantos al Vian nomon.
10 Kaj denove li diris: GXoju, ho nacianoj, kun lia popolo.
11 Kaj denove: Gloru la Eternulon, ĉiuj nacianoj; kaj laŭdu Lin, ĉiuj popoloj.
12 Kaj denove Jesaja diras:Estos radiko de Jisxaj, kaj li levigxos por regxo super la nacianoj; Lin fidos la nacianoj.
13 Nun la Dio de espero plenigu vin per ĉia ĝojo kaj paco en kredado, por ke vi abundu en espero per la potenco de la Sankta Spirito.
14 Kaj mi mem ankaux estas konvinkita pri vi, miaj fratoj, ke vi ankaux estas plenaj de boneco, plenaj de cxia scio, kapablaj ankaux admoni unu la alian.
15 Tamen, fratoj, des pli kuraĝe mi skribis al vi iel, kiel memorigante vin, pro la graco, kiu estas donita al mi de Dio;
16 por ke mi estu servanto de Jesuo Kristo al la nacianoj, servante la evangelion de Dio, por ke la ofero de la nacianoj estu akceptebla, sanktigita de la Sankta Spirito.
17 Mi havas do pri kio mi povas fieri per Jesuo Kristo pri tio, kio apartenas al Dio.
18 Çar mi ne kura os paroli pri io ajn el tio, kion Kristo ne faris per mi, por obeigi la nacianojn per vorto kaj faro;
19 Per potencaj signoj kaj mirakloj, per la potenco de la Spirito de Dio; tiel ke de Jerusalem kaj ĉirkaŭe ĝis Iliriko, mi plene predikis la evangelion de Kristo.
20 Jes, tiel mi strebis prediki la evangelion, ne kie Kristo estis nomita, por ke mi ne konstruu sur la fundamento de alia homo;
21 Sed kiel estas skribite: Al kiuj li ne estis dirita, tiuj vidos; kaj tiuj, kiuj ne auxdis, komprenos.
22 Tial ankaux mi multe malhelpis veni al vi.
23 Sed nun ne havante plu lokon en ĉi tiuj partoj, kaj havante grandan deziron por ĉi tiuj multaj jaroj veni al vi;
24 Kiam mi vojagxos en Hispanujon, mi venos al vi; cxar mi fidas vidi vin dum mia vojagxo, kaj esti kondukata de vi tien, se mi antauxe iom satigxos de via anaro.
25 Sed nun mi iras al Jerusalem, por servi al la sanktuloj.
26 Ĉar la Makedonujoj kaj la Aĥajaanoj bonvolis fari iun donacon por la malriĉaj sanktuloj, kiuj estas en Jerusalem.
27 Vere tio placxis al ili; kaj iliaj ŝuldantoj ili estas. Ĉar se la nacianoj fariĝis partoprenantoj de siaj spiritaj aferoj, ilia devo ankaŭ estas servi al ili en karnaj aferoj.
28 Kiam do mi faros tion kaj sigelos al ili ĉi tiun frukton, mi venos per vi en Hispanujon.
29 Kaj mi estas certa, ke, kiam mi venos al vi, mi venos en la pleneco de la beno de la evangelio de Kristo.
30 Nun mi petegas vin, fratoj, pro la Sinjoro Jesuo Kristo kaj pro la amo al la Spirito, ke vi batalu kune kun mi en viaj preĝoj al Dio por mi;
31 por ke mi estu savita de tiuj, kiuj ne kredas al Judujo; kaj por ke mia servo, kiun mi faras al Jerusalem, estu akceptata de la sanktuloj;
32 por ke mi venu al vi kun gxojo laux la volo de Dio, kaj ke mi refresxigxu kun vi.
33 Nun la Dio de paco estu kun vi ĉiuj. Amen.

ĈAPITRO 16

1 Mi rekomendas al vi nian fratinon Febe, kiu estas servanto de la eklezio, kiu estas en Kenkrea;
2 ke vi akceptu sxin en la Sinjoro, kiel decas al sanktuloj, kaj ke vi helpu sxin en kiaj aferoj, kiujn sxi bezonas de vi; cxar sxi estis helpanto de multaj, kaj ankaux de mi.
3 Salutu Priskilon kaj Akvilan miajn helpantojn en Kristo Jesuo;
4 kiuj pro mia vivo demetis siajn kolojn; al kiuj ne nur mi dankas, sed ankaŭ ĉiujn ekleziojn de la nacianoj.
5 Tiel same salutu la eklezion, kiu estas en ilia domo. Salutu mian amatan Epeneto, kiu estas la unuaaĵo de la Aĥaja por Kristo.
6 Salutu Maria, kiu donis al ni multe da laboro.
7 Salutu Andronikon kaj Junjan, miajn parencojn kaj miajn kunkaptitojn, kiuj estas famaj inter la apostoloj, kiuj ankaŭ estis en Kristo antaŭ mi.
8 Salutu Ampliason mian amaton en la Sinjoro.
9 Salutu Urbanon, nian helpanton en Kristo, kaj Stahxison mian amatan.
10 Salutu Apelon aprobitan en Kristo. Salutu tiujn, kiuj estas el la domo de Aristobulo.
11 Salutu Herodionon, mian parencon. Salutu tiujn, kiuj estas el la domo de Narciso, kiuj estas en la Sinjoro.
12 Salutu Trifenan kaj Trifosan, kiuj laboras en la Sinjoro. Salutu la amatan Persis, kiu multe laboris en la Sinjoro.
13 Salutu Rufoson, elektitan en la Sinjoro, kaj lian patrinon kaj la mian.
14 Salutu Asinkriton, Flegonon, Hermason, Patrobason, Hermeson, kaj la fratojn, kiuj estas kun ili.
15 Salutu Filologon kaj Julian kaj Nereon kaj lian fratinon kaj Olimpason kaj ĉiujn sanktulojn, kiuj estas kun ili.
16 Salutu unu la alian per sankta kiso. La eklezioj de Kristo vin salutas.
17 Nun mi petegas vin, fratoj, atentu tiujn, kiuj kaŭzas dividojn kaj ofendojn kontraŭ la doktrino, kiun vi lernis; kaj eviti ilin.
18 Çar tiuj, kiuj estas tiaj, servas ne al nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed al sia ventro; kaj per bonaj vortoj kaj justaj paroloj trompas la korojn de la simplaj.
19 Çar via obeemo venis al çiuj homoj. Mi do ĝojas pro vi; sed tamen mi volas, ke vi estu saĝaj pri bono kaj simplaj pri malbono.
20 Kaj baldaŭ la Dio de paco premos Satanon sub viaj piedoj. La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. Amen.
21 Salutas vin Timoteo, mia laborkunulo, kaj Lucio kaj Jason kaj Sosipatro, miaj parencoj.
22 Mi Tercio, kiu skribis ĉi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro.
23 Vin salutas Gajo, mia gastiganto, kaj de la tuta eklezio. Salutas vin Erasto, la ĉambelano de la urbo, kaj Kvarto, frato.
24 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiuj. Amen.
25 Nun al Tiu, kiu havas potencon vin firmigi laŭ mia evangelio kaj la predikado de Jesuo Kristo, laŭ la malkaŭo de la mistero, kiu estis kaŭita de post la komenco de la mondo,
26 Sed nun estas elmontrita, kaj per la Skriboj de la profetoj, laux la ordono de la eterna Dio, konata al cxiuj nacioj por la obeado de fido;
27 Al Dio sola sagxa, estu gloro per Jesuo Kristo por cxiam. Amen. (Skribita al la romianoj el Korinto, kaj sendita de Phebe servanto de la eklezio ĉe Kenkrea.)

1 Korintanoj

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, vokita esti apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, kaj Sostenes, nia frato,
2 al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, al tiuj, kiuj estas sanktigitaj en Kristo Jesuo, vokitaj por esti sanktuloj, kun ĉiuj, kiuj en ĉiu loko vokas la nomon de Jesuo Kristo, nia Sinjoro, ilia kaj nia;
3 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
4 Mi ĉiam dankas mian Dion pro vi, pro la graco de Dio, kiu estas donita al vi de Jesuo Kristo;
5 ke en cxio vi ricxigxas per Li, en cxia parolo kaj en cxia scio;
6 same kiel la atesto de Kristo konfirmiĝis en vi;
7 tiel ke vi malantauxen sen donaco; atendante la alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo:
8 kiu ankaux vin konfirmos gxis la fino, por ke vi estu senriprocxaj en la tago de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
9 Fidela estas Dio, per kiu vi estis vokitaj al la kunuleco de Sia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro.
10 Nun mi petegas vin, fratoj, per la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi ĉiuj parolu la samon, kaj ke ne estu malpartioj inter vi; sed por ke vi estu perfekte kunigitaj en la sama menso kaj en la sama juĝo.
11 Ĉar pri vi, miaj fratoj, estas anoncite al mi la el la domo de Ĥloe, ke estas inter vi malpacoj.
12 Nun tion mi diras, ke çiu el vi diras: Mi estas de Pauxlo; kaj mi de Apolos; kaj mi el Kefas; kaj mi de Kristo.
13 Ĉu Kristo estas dividita? ĉu Paŭlo estis krucumita por vi? aux cxu vi baptigxis en la nomo de Pauxlo?
14 Mi dankas Dion, ke mi baptis neniun el vi, krom Krispo kaj Gajo;
15 Por ke neniu diru, ke mi baptis en mia propra nomo.
16 Kaj mi baptis ankaux la familion de Stefanas; krom tio mi ne scias, cxu mi baptis iun alian.
17 CXar Kristo sendis min ne por bapti, sed por prediki la evangelion; ne kun sagxeco de vortoj, por ke la kruco de Kristo ne vagigxu.
18 Ĉar la predikado de la kruco estas malsaĝeco por la pereantoj; sed por ni, kiuj estas savitaj, ĝi estas la potenco de Dio.
19 Ĉar estas skribite: Mi pereigos la saĝecon de la saĝuloj, kaj la prudenton de la prudentuloj Mi neniigos.
20 Kie estas la saĝulo? kie estas la skribisto? kie estas la disputanto de ĉi tiu mondo? cxu Dio ne malsagxigis la sagxon de cxi tiu mondo?
21 Ĉar post kiam en la saĝeco de Dio la mondo per saĝeco ne konis Dion, bonvolis al Dio per la malsaĝeco de predikado savi la kredantojn.
22 Ĉar la Judoj postulas signon, kaj la Grekoj serĉas saĝon;
23 Sed ni predikas Kriston krucumitan, por la Judoj falilon, kaj por la Grekoj malsagxecon;
24 Sed al la vokitoj, Judoj kaj Grekoj, Kristo la potenco de Dio kaj la sagxeco de Dio.
25 Ĉar la malsaĝeco de Dio estas pli saĝa ol homoj; kaj la malforteco de Dio estas pli forta ol homoj.
26 Ĉar vi vidas vian vokon, fratoj, ke ne multaj saĝuloj laŭ la karno, ne multaj potenculoj, ne multaj nobeloj, estas vokitaj;
27 Sed Dio elektis la malsagxajxojn de la mondo, por hontigi la sagxulojn; kaj Dio elektis la malfortajn aferojn de la mondo, por konfuzi la potencajn;
28 Kaj Dio elektis malnoblajn aferojn de la mondo kaj malestimatajn, jes, kaj ne ekzistas, por neniigi la ekzistantajn;
29 Por ke neniu karno fieru antaux Li.
30 Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu el Dio farigxis al ni sagxo kaj justeco kaj sanktigo kaj elacxeto;
31 por ke, kiel estas skribite: Kiu fieras, tiu fieru en la Sinjoro.

ĈAPITRO 2

1 Kaj mi, fratoj, kiam mi venis al vi, ne venis kun ekscelenco de parolo aŭ de saĝeco, anoncante al vi la ateston de Dio.
2 Ĉar mi decidis scii nenion inter vi, krom Jesuo Kristo kaj tiu krucumita.
3 Kaj mi estis kun vi en malforteco kaj timo kaj tremo.
4 Kaj mia parolo kaj mia predikado estis ne kun allogaj vortoj de homa saĝeco, sed en pruvo de la Spirito kaj potenco;
5 por ke via fido staru ne en la sagxeco de homoj, sed en la potenco de Dio.
6 Tamen ni parolas saĝecon inter la perfektaj; tamen ne la saĝecon de ĉi tiu mondo, nek de la estroj de ĉi tiu mondo, kiuj neniiĝas;
7 Sed la saĝecon de Dio ni parolas en mistero, la kaŝitan saĝon, kiun Dio starigis antaŭ la mondo por nia gloro;
8 Kion neniu el la princoj de ĉi tiu mondo konis; ĉar se ili tion konus, ili ne krucumus la Sinjoron de gloro.
9 Sed kiel estas skribite: Okulo ne vidis, nek orelo auxdis, kaj ne eniris en la koron de homo, tion, kion Dio pretigis por tiuj, kiuj Lin amas.
10 Sed Dio ilin malkasxis al ni per Sia Spirito; cxar la Spirito esploras cxion, ecx la profundajn aferojn de Dio.
11 Ĉar kiu homo scias la aferojn de homo, krom la spirito de homo, kiu estas en li? tiel same la aferojn de Dio konas neniu, krom la Spirito de Dio.
12 Nun ni ricevis ne la spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu estas de Dio; por ke ni sciu la aferojn, kiuj estas donataj al ni de Dio.
13 Kion ni ankaux parolas, ne en la vortoj, kiujn instruas homa sagxeco, sed kiujn instruas la Sankta Spirito; komparante spiritajn aferojn kun spiritaj.
14 Sed la natura homo ne akceptas la aferojn de la Spirito de Dio; ĉar ili estas por li malsaĝeco; kaj li ne povas ilin koni, ĉar ili estas spirite jugeblaj.
15 Sed tiu, kiu estas spirita, juĝas ĉion, tamen li mem estas juĝata de neniu.
16 Ĉar kiu konis la menson de la Sinjoro, ke Li instruu Lin? Sed ni havas la menson de Kristo.

ĈAPITRO 3

1 Kaj mi, fratoj, ne povis paroli al vi kiel al spiritaj, sed kiel al karnaj, kiel al infanetoj en Kristo.
2 Mi nutris vin per lakto, ne per viando; cxar gxis nun vi ne povis elporti, kaj ankoraux nun vi ne povas.

3 Ĉar vi estas ankoraŭ karnaj; ĉar dum estas inter vi jxaluzo kaj malpaco kaj disputoj, ĉu vi ne estas karnaj, kaj iras kiel homoj?
4 Ĉar dum oni diras: Mi estas de Paŭlo; kaj alia: Mi estas el Apolos; ĉu vi ne estas karnaj?
5 Kiu do estas Pauxlo, kaj kiu estas Apolos, krom servistoj, per kiuj vi kredis, kiel la Sinjoro donis al cxiu?
6 Mi plantis, Apolos akvumis; sed Dio donis la kreskon.
7 Tial nek la plantanto, nek la akvumanto estas; sed Dio, kiu donas la kreskon.
8 Nun la plantanto kaj la akvumanto estas unu; kaj ĉiu ricevos sian propran rekompencon laŭ sia laboro.
9 Ĉar ni estas kunlaborantoj kun Dio; vi estas la kultivado de Dio, vi estas la konstruaĵo de Dio.
10 Laŭ la graco de Dio, kiu estas donita al mi, kiel saĝa majstrokonstruisto, mi metis la fundamenton, kaj alia konstruas sur ĝi. Sed ĉiu atentu, kiel li konstruas sur ĝi.
11 Çar neniu povas meti alian fundamenton ol tiu metita, kiu estas Jesuo Kristo.
12 Sed se iu konstruas sur ĉi tiu fundamento oron, arĝenton, multekostajn ŝtonojn, lignon, fojnon, pajlon;
13 La faro de ĉiu homo estos elmontrita; ĉar la tago ĝin anoncos, ĉar ĝi estos malkaŝita per fajro; kaj la fajro elprovos la laboron de ĉiu, kia ĝi estas.
14 Se restas la laboro de iu, kiun li konstruis sur ĝi, li ricevos rekompencon.
15 Se la laboro de iu estos forbruligita, li suferos perdon; sed li mem estos savita; tamen tiel kiel per fajro.
16 Ĉu vi ne scias, ke vi estas la templo de Dio, kaj ke la Spirito de Dio loĝas en vi?
17 Se iu malpurigas la templon de Dio, tiun Dio detruos; cxar sankta estas la templo de Dio, kiu templo vi estas.
18 Neniu sin trompu. Se iu el vi sxajnas esti sagxa en cxi tiu mondo, li farigxu malsagxulo, por ke li estu sagxa.
19 Çar la sa o de çi tiu mondo estas malsa o çe Dio. Ĉar estas skribite: Li prenas la saĝulojn en ilia ruzo.
20 Kaj ankaux:La Eternulo scias, ke la pensoj de la sagxuloj estas vantaj.
21 Tial neniu fieru pri homoj. Ĉar ĉio estas via;
22 ĉu Paŭlo, ĉu Apolos, ĉu Kefas, ĉu la mondo, ĉu vivo, ĉu morto, ĉu estaĵoj, ĉu estontaj; ĉiuj estas viaj;
23 Kaj vi apartenas al Kristo; kaj Kristo estas de Dio.

ĈAPITRO 4

1 Tiel rigardu nin homo kiel servantojn de Kristo kaj administrantojn de la misteroj de Dio.
2 Cetere estas postulate ĉe administrantoj, ke homo estu trovita fidela.
3 Sed ĉe mi estas tre malgranda afero, ke mi estu juĝata pro vi aŭ laŭ homa juĝo; jes, mi ne juĝas min mem.
4 Ĉar mi nenion scias per mi mem; tamen mi ne estas per tio pravigita; sed kiu min juĝas, tiu estas la Sinjoro.
5 Tial jugxu nenion antaux la tempo, gxis venos la Sinjoro, kiu enlumigos la kasxitajn aferojn de mallumo kaj elmontros la decidojn de la koroj; kaj tiam cxiu havos lauxdon de Dio.
6 Kaj ĉi tion, fratoj, mi transdonis en figuron al mi mem kaj al Apolos pro vi; por ke vi lernu en ni ne pensi pri homoj pli ol tio, kio estas skribita, por ke neniu el vi ŝvelu unu kontraŭ alia.
7 Ĉar kiu diferencigas vin de alia? kaj kion vi havas, kion vi ne ricevis? nun se vi gxin ricevis, kial vi fieras, kvazaux vi gxin ne estus ricevinta?
8 Nun vi estas sataj, nun vi estas ricxaj, vi regxis kiel regxoj sen ni; kaj mi volas al Dio, ke vi regxu, por ke ni ankaux regxu kun vi.
9 Ĉar mi opinias, ke Dio elmetis nin, la apostolojn, la lastajn, kvazaŭ destinite al morto; ĉar ni fariĝas spektaklo por la mondo kaj por anĝeloj kaj por homoj.
10 Ni estas malsaĝuloj pro Kristo, sed vi estas saĝaj en Kristo; ni estas malfortaj, sed vi estas fortaj; vi estas honorindaj, sed ni estas malestimataj.
11 Ecx gxis la nuna horo ni malsatas kaj soifas, kaj estas nudaj kaj batataj, kaj ne havas certan logxejon;
12 Kaj laborante, laborante per niaj propraj manoj; insultitaj, ni benas; persekutitaj, ni ĝin suferas:
13 Kalumniinte, ni petegas; ni farigxis kiel malpurajxo de la mondo, kaj ni estas la malpurajxo de cxio gxis la nuna tago.
14 Tion mi skribas ne por hontigi vin, sed kiel miaj amataj filoj mi avertas vin.
15 Ĉar kvankam vi havas dek mil instruistojn en Kristo, tamen vi ne havas multajn patrojn; ĉar en Kristo Jesuo mi vin naskis per la evangelio.
16 Tial mi petas vin, estu sekvantoj de mi.
17 Tial mi sendis al vi Timoteon, kiu estas mia amata filo kaj fidela en la Sinjoro, kiu rememorigos vin pri miaj vojoj, kiuj estas en Kristo, kiel mi instruas ĉie en ĉiu eklezio.
18 Nun iuj sxveligxis, kvazaux mi ne volus veni al vi.
19 Sed mi baldaŭ venos al vi, se la Sinjoro volos kaj scios, ne la parolon de la ŝvelinitaj, sed la potencon.
20 Ĉar la regno de Dio estas ne en vorto, sed en potenco.
21 Kion vi volas? ĉu mi venos al vi kun vergo aŭ en amo kaj en spirito de mildeco?

ĈAPITRO 5

1 Oni ofte raportas, ke estas inter vi malcxasteco, kaj tia malcxasteco, kia estas ne tiom nomata inter la nacianoj, ke oni havu la edzinon de sia patro.
2 Kaj vi ŝveliĝis, kaj ne prefere funebris, por ke tiu, kiu faris ĉi tiun faron, estu forprenita el inter vi.
3 Ĉar vere mi, kiel forestanta en korpo, sed ĉeesta en spirito, jam juĝis, kvazaŭ mi ĉeestus, pri Tiu, kiu tiel faris ĉi tiun faron;
4 En la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiam vi kunvenos, kaj mia spirito, kun la potenco de nia Sinjoro Jesuo Kristo,
5 por transdoni tian homon al Satano por la detruo de la karno, por ke la spirito estu savita en la tago de la Sinjoro Jesuo.
6 Via gloro ne estas bona. Ĉu vi ne scias, ke iom da fermentaĵo fermentigas la tutan mason?
7 Elpurigu do la malnovan fermentajxon, por ke vi estu nova maso, kiel vi estas macoj. Ĉar eĉ Kristo, nia Pasko, estas oferita por ni;
8 Tial ni faru la feston, ne per malnova fermentaĵo, nek per fermentaĵo de malico kaj malvirteco; sed kun la macoj de sincereco kaj vero.
9 Mi skribis al vi en epistolo, ke vi ne kuniĝu kun malĉastuloj;

10 Tamen ne entute kun la malcxastuloj de cxi tiu mondo, aux kun aviduloj, aux rabemuloj, aux kun idolanoj; ĉar tiam vi devas eliri el la mondo.
11 Sed nun mi skribis al vi, ke vi ne akompanu, se iu, nomata frato, estas malcxastulo aux avidulo aux idolano aux rabisto aux drinkulo aux rabisto; kun tia ne ne manĝi.
12 Ĉar kion mi devas fari, por juĝi ankaŭ tiujn, kiuj estas ekstere? ĉu vi ne juĝas la internen?
13 Sed tiuj, kiuj estas ekster Dio, juĝas. Forigu do el inter vi tiun malpiulon.

ĈAPITRO 6

1 Ĉu iu el vi, havante aferon kontraŭ alia, aŭdacas juĝi antaŭ la maljustuloj, kaj ne antaŭ la sanktuloj?
2 Ĉu vi ne scias, ke la sanktuloj juĝos la mondon? kaj se la mondo estos juĝita de vi, ĉu vi estas malindaj juĝi la plej malgrandajn aferojn?
3 Ĉu vi ne scias, ke ni juĝos anĝelojn? kiom pli da aferoj, kiuj apartenas al ĉi tiu vivo?
4 Se do vi havas jugxojn pri aferoj rilate al cxi tiu vivo, jugxu tiujn, kiuj estas malplej estimataj en la eklezio.
5 Mi parolas al via honto. Ĉu estas tiel, ke ne ekzistas inter vi saĝulo? ĉu ne, kiu povas juĝi inter siaj fratoj?
6 Sed frato procesas kontraux frato, kaj tion antaux la nekredantoj.
7 Nun estas do inter vi tute kulpo, ĉar vi juĝas unu kun la alia. Kial vi ne prefere malpravas? kial vi prefere ne lasas vin trompi?
8 Ne, vi faras malbonon kaj trompas, kaj tion viaj fratoj.
9 Ĉu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu: nek malĉastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek virinetoj, nek mistraktantoj de si kun la homoj,
10 Nek sxtelistoj, nek aviduloj, nek ebriuloj, nek insultantoj, nek rabemuloj, heredos la regnon de Dio.
11 Kaj tiaj estis iuj el vi; sed vi estas lavitaj, sed vi estas sanktigitaj, sed vi estas pravigitaj en la nomo de la Sinjoro Jesuo kaj per la Spirito de nia Dio.
12 Çio estas permesata al mi, sed çio ne konvenas;
13 Mangxoj por la ventro, kaj la ventro por mangxajxoj; sed Dio pereigos kaj gxin kaj ilin. Nun la korpo estas ne por malcxasteco, sed por la Sinjoro; kaj la Sinjoro por la korpo.
14 Kaj Dio levis la Sinjoron, kaj ankaux nin levos per Sia propra potenco.
15 Ĉu vi ne scias, ke viaj korpoj estas membroj de Kristo? cxu do mi prenu la membrojn de Kristo, kaj faros ilin membroj de malcxastulino? Dio gardu.
16 Kio? ĉu vi ne scias, ke tiu, kiu kuniĝas kun malĉastistino, estas unu korpo? ĉar du, li diras, estos unu karno.
17 Sed tiu, kiu aliĝas al la Sinjoro, estas unu spirito.
18 Forkuru de malcxasteco. Ĉiu peko, kiun homo faras, estas ekster la korpo; sed kiu malcxastas, tiu pekas kontraux sia korpo.
19 Kio? ĉu vi ne scias, ke via korpo estas la templo de la Sankta Spirito, kiu estas en vi, kiun vi havas de Dio, kaj vi ne apartenas al vi?
20 Ĉar vi estas aĉetitaj per prezo; gloru do Dion en via korpo kaj en via spirito, kiuj apartenas al Dio.

ĈAPITRO 7

1 Nun pri tio, pri kio vi skribis al mi: Estas bone por viro ne tuŝi virinon.
2 Tamen, por eviti malcxasteco, cxiu viro havu sian edzinon, kaj cxiu virino havu sian propran edzon.
3 La edzo donu al la edzino konvenan bonfaron, kaj same la edzino al la edzo.
4 La edzino ne havas potencon pri sia korpo, sed la edzo;
5 Ne fraŭdu unu la alian, krom kun konsento por kelka tempo, por ke vi dediĉu vin al fastado kaj preĝado; kaj kunvenu denove, por ke Satano ne tentu vin pro via nekontenteco.
6 Sed tion mi parolas per permeso, kaj ne per ordono.
7 Ĉar mi volus, ke ĉiuj homoj estu kiel mi mem. Sed ĉiu havas sian propran donacon de Dio, unu tiel, kaj alia poste.
8 Mi do diras al la fraŭloj kaj vidvinoj: Estas bone por ili, se ili restas same kiel mi.
9 Sed se ili ne povas teni, ili edziĝu; ĉar estas pli bone edziĝi ol bruligi.
10 Kaj al la edziĝintaj mi ordonas, tamen ne mi, sed la Sinjoro: La edzino ne foriru de sia edzo;
11 Sed se ŭi foriros, ŭi restu senedziga, aŭ repacigu al sia edzo; kaj la edzo ne forsendu sian edzinon.
12 Sed al la ceteraj parolas mi, ne la Sinjoro: Se iu frato havas nekredantan edzinon, kaj ŝi bonvolas loĝi kun li, li ne forigu ŝin.
13 Kaj la virino, kiu havas nekredantan edzon, kaj se al li bonvolas loĝi kun ŝi, ŝi ne forlasu lin.
14 Ĉar la nekredanta edzo estas sanktigita de la edzino, kaj la nekredanta edzino estas sanktigita de la edzo; alie viaj filoj estus malpuraj; sed nun ili estas sanktaj.
15 Sed se la nekredanto foriras, tiu foriru. Frato aŭ fratino ne estas en sklaveco en tiaj okazoj; sed Dio nin vokis al paco.
16 Ĉar kio vi scias, ho edzino, ĉu vi savos vian edzon? aux kiel vi scias, ho viro, cxu vi savos vian edzinon?
17 Sed kiel Dio disdonis al cxiu, kiel la Eternulo cxiun vokis, tiel li iru. Kaj tiel mi ordonas en ĉiuj eklezioj.
18 Ĉu iu estas nomata cirkumcidita? li ne estu necirkumcidita. Ĉu iu estas vokita en necirkumcido? li ne estu cirkumcidita.
19 Cirkumcido estas nenio, kaj necirkumcido estas nenio, sed la observado de la ordonoj de Dio.
20 CXiu restu en la sama voko, per kiu li estis vokita.
21 Ĉu vi estas vokita estante sklavo? ne zorgu pri ĝi; sed se vi povas esti liberigita, uzu ĝin prefere.
22 Ĉar tiu, kiu estas vokita en la Sinjoro, estante sklavo, estas liberulo de la Sinjoro; same ankaŭ tiu, kiu estas vokita, estante libera, estas sklavo de Kristo.
23 Vi estas aĉetataj per prezo; ne estu sklavoj de homoj.
24 Fratoj, cxiu, en kiu li estas vokita, en gxi restu cxe Dio.
25 Nun pri virgulinoj mi ne havas ordonon de la Eternulo; tamen mi donas mian juĝon, kiel homo, kiu akiris kompaton de la Sinjoro por esti fidela.
26 Mi do supozas, ke tio estas bona por la nuna mizero, mi diras, ke estas bone por homo esti tia.
27 Çu vi estas ligita al edzino? serĉu ne esti malligita. Ĉu vi estas liberigita de edzino? ne serĉu edzinon.
28 Sed se vi edzi os, vi ne pekis; kaj se virgulino edzigxas, sxi ne pekis. Tamen tiaj havos suferon en la karno; sed mi vin indulgas.

29 Sed ĉi tion mi diras, fratoj: la tempo estas mallonga; restas, ke ambaŭ, kiuj havas edzinojn, estu kvazaŭ ili ne havus;
30 Kaj la plorantoj, kvazaŭ ili ne plorus; kaj tiuj, kiuj ĝojas, kvazaŭ ili ne ĝojus; kaj la aĉetantoj, kvazaŭ ili ne posedis;
31 Kaj tiuj, kiuj uzas cxi tiun mondon, kvazaux ne arogante gxin; cxar la formo de cxi tiu mondo forpasas.
32 Sed mi volas vin sen zorge. Tiu, kiu estas fraŭla, zorgas pri la aferoj, kiuj apartenas al la Sinjoro, kiel li povas plaĉi al la Eternulo;
33 Sed tiu, kiu estas edziĝinta, zorgas pri la aferoj de la mondo, kiel li povas plaĉi al sia edzino.
34 Ankaŭ estas diferenco inter edzino kaj virgulino. La fraŭla virino zorgas pri la aferoj de la Sinjoro, por ke ŝi estu sankta kaj en korpo kaj en spirito; sed la edziĝinta zorgas pri la aferoj de la mondo, kiel ŝi povas plaĉi al sia edzo.
35 Kaj tion mi parolas por via profito; ne por ke mi ĵetu kaptilon sur vin, sed por tio, kio estas bela, kaj por ke vi atentu la Sinjoron sen distro.
36 Sed se iu opinias, ke li kondutas malbone al sia virgulino, se sxi preterpasas la floron de sia agxo, kaj tion postulas, li faru tion, kion li volas, li ne pekas; ili edzigxu.
37 Tamen tiu, kiu staras firme en sia koro, havante nenian bezonon, sed havas potencon super sia propra volo, kaj tiel dekretis en sia koro, ke li konservos sian virgulinon, faras bone.
38 Tial tiu, kiu edzinigas sxin, faras bone; sed kiu ne edzinigas sxin, tiu faras pli bone.
39 La edzino estas ligita per la legxo dum la tuta vivo de sia edzo; sed se ŝia edzo mortis, ŝi rajtas edziĝi kun kiu ŝi volas; nur en la Sinjoro.
40 Sed ŝi estas pli feliĉa, se ŝi tiel restas, laŭ mia juĝo; kaj mi opinias ankaŭ, ke mi havas la Spiriton de Dio.

ĈAPITRO 8

1 Nun rilate al ofertajxoj al idoloj, ni scias, ke ni cxiuj havas scion. Scio ŝveligas, sed amo edifikas.
2 Kaj se iu opinias, ke li scias ion, li ankora nenion scias, kiel li devus scii.
3 Sed se iu amas Dion, tiu estas konata de li.
4 Rilate do la mangxadon de tiuj, kiuj estas oferataj al idoloj, ni scias, ke idolo estas nenio en la mondo, kaj ke ne ekzistas alia Dio krom unu.
5 Ĉar kvankam ekzistas tiuj, kiuj estas nomataj dioj, ĉu en la ĉielo, ĉu sur la tero, (kiel estas multaj dioj kaj multaj sinjoroj),
6 Sed por ni estas nur unu Dio, la Patro, el kiu estas cxio, kaj ni en li; kaj unu Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu estas ĉio, kaj ni per li.
7 Tamen ne estas en ĉiu homo tiu scio; kaj ilia konscienco, estante malforta, estas malpura.
8 Sed manĝaĵo ne rekomendas nin al Dio; nek, se ni ne manĝas, ni estas des pli malbonaj.
9 Sed gardu vin, por ke ĉi tiu via libereco ne fariĝu falilo por la malfortuloj.
10 Ĉar se iu vidos vin, kiu havas scion, sidantan ĉe manĝo en la templo de idolo, la konscienco de malfortulo ne kuraĝiĝos manĝi tion, kio estas oferata al idoloj;
11 Kaj per via scio pereos la malforta frato, pro kiu Kristo mortis?
12 Sed kiam vi tiel pekas kontraŭ la fratoj kaj vundas ilian malfortan konsciencon, vi pekas kontraŭ Kristo.
13 Tial, se viando ofendigas mian fraton, mi ne mangxos viandon dum la mondo staros, por ke mi ne ofendu mian fraton.

ĈAPITRO 9

1 Ĉu mi ne estas apostolo? ĉu mi ne estas libera? ĉu mi ne vidis Jesuon Kriston nian Sinjoron? ĉu vi ne estas mia faro en la Eternulo?
2 Se mi ne estas apostolo por aliaj, tamen sendube mi estas por vi; ĉar la sigelo de mia apostoleco vi estas en la Sinjoro.
3 Mia respondo al tiuj, kiuj min ekzamenas, estas jena:
4 Ĉu ni ne rajtas manĝi kaj trinki?
5 Ĉu ni ne rajtas gvidi fratinon, edzinon, same kiel aliajn apostolojn, kaj kiel la fratojn de la Sinjoro kaj Kefas?
6 Aŭ nur mi kaj Barnabas, ĉu ni ne rajtas ĉesi labori?
7 Kiu iam militas per siaj propraj postenoj? kiu plantas vinbergxardenon kaj ne mangxas el gxiaj fruktoj? aux kiu pasxtas sxafojn kaj ne mangxas el la lakto de la sxafoj?
8 Ĉu mi diras ĉi tion kiel homo? aux ankaux la legxo ne diras tiel?
9 Ĉar estas skribite en la instruo de Moseo: Ne buŝu la buŝon de la bovo, kiu tretas la grenon. Ĉu Dio zorgas pri bovoj?
10 Aŭ ĉu li tion diras entute pro ni? Pro ni, sendube, jen estas skribite: ke la pluganto plugu kun espero; kaj ke tiu, kiu draŝas en espero, estu partoprenanto de sia espero.
11 Se ni semis al vi spiritajn aferojn, ĉu estas granda afero, se ni rikoltos viajn karnaĵojn?
12 Se aliaj partoprenas en ĉi tiu potenco super vi, ĉu ni ne prefere? Tamen ni ne uzis ĉi tiun potencon; sed suferu ĉion, por ke ni ne malhelpu la evangelion de Kristo.
13 Ĉu vi ne scias, ke tiuj, kiuj servas pri sanktaj aferoj, vivas el la temploj? kaj tiuj, kiuj atendas la altaron, partoprenas kun la altaro?
14 Tiel same la Sinjoro ordonis, ke tiuj, kiuj predikas la evangelion, vivu el la evangelio.
15 Sed mi uzis nenion el ĉi tiuj aferoj; kaj mi ne skribis ĉi tion, por ke oni faru al mi tiel;
16 Ĉar kvankam mi predikas la evangelion, mi havas nenion pri kio fieri; ĉar neceso estas metita sur mi; jes, ve al mi, se mi ne predikos la evangelion!
17 Ĉar se mi faras ĉi tion volonte, mi havas rekompencon; sed se kontraŭ mia volo, la evangelio estas komisiita al mi.
18 Kio do estas mia rekompenco? Vere, ke, kiam mi predikas la evangelion, mi senpage faru la evangelion de Kristo, por ke mi ne misuzu mian potencon en la evangelio.
19 Ĉar kvankam mi estas libera de ĉiuj, mi tamen servis min al ĉiuj, por ke mi gajnu des pli.
20 Kaj al la Judoj mi farigxis kiel Judo, por ke mi gajnu la Judojn; al tiuj, kiuj estas sub la legxo, kiel sub la legxo, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la legxo;
21 al tiuj, kiuj estas sen legxo, kiel sen legxo (ne estante sen legxo al Dio, sed sub la legxo al Kristo), por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen legxo.
22 Al la malfortuloj mi farigxis kiel malforta, por ke mi povu gajni la malfortulojn;
23 Kaj tion mi faras pro la evangelio, por ke mi estu tie partoprenanto kun vi.

24 Ĉu vi ne scias, ke tiuj, kiuj kuras en vetkuro, ĉiuj kuras, sed unu ricevas la premion? Kuru do, por ke vi akiru.
25 Kaj ĉiu, kiu strebas al la regado, estas modera en ĉio. Nun ili faras ĝin por akiri putreblan kronon; sed ni estas neputreble.
26 Tial mi tiel kuras, ne tiel malcerte; do mi batalas, ne kiel batanto de la aero;
27 Sed mi tenas sub mia korpo kaj submetas gxin, por ke ne iel, predikinte al aliaj, mi mem estu forpelita.

ĈAPITRO 10

1 Cetere, fratoj, mi ne volas, ke vi ne sciu, ke ĉiuj niaj patroj estis sub la nubo kaj ĉiuj trairis la maron;
2 Kaj ĉiuj baptiĝis al Moseo en la nubo kaj en la maro;
3 Kaj ĉiuj manĝis la saman spiritan manĝaĵon;
4 Kaj ĉiuj trinkis la saman spiritan trinkaĵon; ĉar ili trinkis el tiu spirita Roko, kiu ilin sekvis; kaj tiu Roko estis Kristo.
5 Sed pri multaj el ili Dio ne plaĉis, ĉar ili estis renversitaj en la dezerto.
6 Sed ĉi tiuj aferoj estis niaj ekzemploj, por ke ni ne deziru malbonaĵojn, kiel ili ankaŭ deziris.
7 Kaj ne estu idolanoj, kiel iuj el ili; kiel estas skribite: La popolo sidiĝis, por manĝi kaj trinki, kaj leviĝis por ludi.
8 Kaj ni ne malcxastu, kiel iuj el ili faris, kaj falis en unu tago dudek tri mil.
9 Kaj ni ne provu Kriston, kiel ankaux iuj el ili tentis, kaj estis ekstermitaj de serpentoj.
10 Kaj ne murmuru, kiel ankaux iuj el ili murmuris, kaj estis ekstermitaj de la detruanto.
11 Kaj cxio cxi tio okazis al ili kiel ekzemploj; kaj ili estas skribitaj por nia admono, sur kiu venis la finoj de la mondo.
12 Tial tiu, kiu opinias, ke li staras, gardu sin, ke li ne falu.
13 Nenia tento vin kaptis krom tia, kiu estas komuna al homo; sed fidela estas Dio, kiu ne lasos vin esti tentataj pli ol ol vi povas; sed kun la tento ankaŭ faros vojon por eskapi, por ke vi povu ĝin elteni.
14 Tial, miaj amataj, forkuru de idolkulto.
15 Mi parolas kiel al saĝuloj; juĝu, kion mi diras.
16 La kaliko de beno, kiun ni benas, ĉu ne estas la komuneco de la sango de Kristo? La pano, kiun ni rompas, ĉu ne estas la komuneco de la korpo de Kristo?
17 Ĉar ni, estante multaj, estas unu pano kaj unu korpo; ĉar ni ĉiuj estas partoprenantoj de tiu unu pano.
18 Jen Izrael laux la karno: CXu tiuj, kiuj mangxas el la oferoj, ne estas partoprenantoj de la altaro?
19 Kion mi do diras? ke la idolo estas io, aŭ tio, kio estas oferata al idoloj, estas io?
20 Sed mi diras, ke tion, kion oferas la nacianoj, ili oferas al demonoj, kaj ne al Dio; kaj mi ne volas, ke vi havu kunulecon kun demonoj.
21 Vi ne povas trinki la kalikon de la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne povas partopreni en la tablo de la Sinjoro kaj en la tablo de demonoj.
22 CXu ni incigas la Eternulon? ĉu ni estas pli fortaj ol li?
23 Çio estas permesata por mi, sed çio ne konvenas; çio estas permesata por mi, sed ne çio edifas.
24 Neniu serĉu sian propran, sed ĉiu la riĉaĵon de alia.
25 Kion ajn estas vendita en ruino, tiuj manĝas, ne demandante pro konscienco;
26 Ĉar al la Eternulo apartenas la tero kaj ĝia pleneco.
27 Se iu el la nekredantoj invitas vin al festeno, kaj vi pretas iri; kion ajn estas metita antaŭ vi, manĝu, nenian demandon pro konscienco.
28 Sed se iu diros al vi: Ĉi tio estas oferata al idoloj, ne manĝu pro tiu, kiu ĝin prezentis, kaj pro konscienco; ĉar al la Eternulo apartenas la tero kaj ĝia pleneco;
29 Konscienco, mi diras, ne la via, sed de la alia; ĉar kial mia libereco estas juĝata laŭ la konscienco de alia homo?
30 Çar se mi per graco estas partoprenanto, kial oni malbonon pri mi estas pro tio, pri kio mi dankas?
31 Cxu do vi mangxas, aux trinkas, aux kion ajn vi faras, cxion faru al la gloro de Dio.
32 Ne donu ofendon, nek al la Judoj, nek al la nacianoj, nek al la eklezio de Dio;
33 Kiel mi plaĉas al ĉiuj homoj en ĉio, serĉante ne mian propran profiton, sed la profiton de multaj, por ke ili estu savitaj.

ĈAPITRO 11

1 Estu sekvantoj de mi, kiel mi ankaux estas de Kristo.
2 Nun mi vin laŭdas, fratoj, ke vi memoras Min en ĉio kaj observas la leĝojn, kiel Mi ilin transdonis al vi.
3 Sed mi volas, ke vi sciu, ke la kapo de cxiu homo estas Kristo; kaj la kapo de virino estas la viro; kaj la kapo de Kristo estas Dio.
4 Ĉiu homo, preĝanta aŭ profetanta, havante la kapon kovrita, malhonoras sian kapon.
5 Sed ĉiu virino, kiu preĝas aŭ profetas kun la kapo nekovrita, malhonoras sian kapon; ĉar tio estas eĉ unu, kvazaŭ ŝi estus razita.
6 Cxar se la virino ne estas kovrita, sxi ankaux estu tondigita;
7 Ĉar viro ja ne devas kovri sian kapon, ĉar li estas bildo kaj gloro de Dio; sed virino estas la gloro de viro.
8 Ĉar viro ne estas el virino; sed la virino de la viro.
9 Kaj la viro ne estis kreita por la virino; sed la virino por la viro.
10 Tial la virino devas havi potencon sur sia kapo pro la anĝeloj.
11 Tamen ne estas viro sen virino, nek virino sen viro, en la Eternulo.
12 Ĉar kiel virino estas de viro, tiel ankaŭ viro estas de virino; sed ĉio de Dio.
13 Juĝu en vi mem: ĉu estas dece, ke virino preĝu al Dio nekovrita?
14 Çu eç la naturo mem ne instruas al vi, ke se homo havas longajn harojn, tio estas por li honto?
15 Sed se virino havas longajn harojn, tio estas por sxi gloro; cxar sxiaj haroj estas donitaj al sxi kiel kovrilo.
16 Sed se iu ŝajnas disputi, ni ne havas tian kutimon, nek la eklezioj de Dio.
17 Nun per tio, kion mi anoncas al vi, mi vin ne laŭdas, ke vi kunvenas ne por pli bona, sed por malbono.
18 Çar antaŭ çio, kiam vi kunvenas en la eklezio, mi aŭdas, ke estas inter vi malpartioj; kaj mi parte kredas ĝin.
19 Çar devas esti ankaŭ herezoj inter vi, por ke tiuj, kiuj estas aprobitaj, montri u inter vi.
20 Kiam do vi kunvenas en unu lokon, tio ne estas por mangxi la Sinjoran vespermangxon.
21 Ĉar manĝante, ĉiu prenas antaŭ la alia sian propran vespermanĝon; kaj unu malsatas, kaj alia estas ebria.

22 Kio? ĉu vi ne havas domojn por manĝi kaj trinki? aŭ vi malŝatas la eklezion de Dio, kaj hontigas tiujn, kiuj ne havas? Kion mi diru al vi? ĉu mi laŭdu vin en ĉi tio? Mi ne laŭdas vin.
23 Ĉar mi ricevis de la Sinjoro tion, kion ankaŭ mi transdonis al vi, ke la Sinjoro Jesuo prenis panon en la sama nokto, en kiu li estis perfidata;
24 Kaj doninte dankon, li rompis ĝin, kaj diris: Prenu, manĝu; ĉi tio estas mia korpo, kiu estas rompita pro vi;
25 Tiel same li prenis ankaŭ la kalikon, vespermanĝinte, dirante: Ĉi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango;
26 Ĉar ĉiufoje, kiam vi manĝas ĉi tiun panon kaj trinkas ĉi tiun kalikon, vi anoncas la morton de la Sinjoro, ĝis li venos.
27 Tial ĉiu, kiu manĝos ĉi tiun panon kaj trinkos ĉi tiun kalikon de la Sinjoro, malindde, estos kulpa pri la korpo kaj sango de la Sinjoro.
28 Sed homo ekzamenu sin, kaj tiel li mangxu el tiu pano kaj trinku el tiu kaliko.
29 Çar tiu, kiu mangxas kaj trinkas malindigne, mangxas kaj trinkas kondamnon al si mem, ne rekonante la korpon de la Sinjoro.
30 Tial multaj estas malfortaj kaj malsanaj inter vi, kaj multaj dormas.
31 Ĉar se ni volus juĝi nin mem, ni ne estus juĝitaj.
32 Sed kiam ni estas jugxataj, ni estas punitaj de la Sinjoro, por ke ni ne estu kondamnitaj kun la mondo.
33 Tial, miaj fratoj, kiam vi kunvenas por mangxi, restu unu por la alia.
34 Kaj se iu malsatas, li mangxu hejme; ke vi ne kunvenu al kondamno. Kaj la ceterajn mi ordigos, kiam mi venos.

ĈAPITRO 12

1 Nun pri spiritaj donacoj, fratoj, mi ne volas, ke vi ne sciu.
2 Vi scias, ke vi estis nacianoj, forportitaj al ĉi tiuj mutaj idoloj, kiel vi estis kondukataj.
3 Tial mi donas al vi kompreni, ke neniu, parolanta per la Spirito de Dio, nomas Jesuon anatemita; kaj ke neniu povas diri, ke Jesuo estas la Sinjoro, krom per la Sankta Spirito.
4 Nun ekzistas diversaj donacoj, sed la sama Spirito.
5 Kaj estas diferencoj de administradoj, sed la sama Sinjoro.
6 Kaj estas diversaj agoj, sed estas la sama Dio, kiu faras ĉion en ĉiuj.
7 Sed la elmontro de la Spirito estas donita al cxiu por profito.
8 Çar al unu estas donita de la Spirito la vorto de sa o; al alia la vorto de scio per la sama Spirito;
9 al alia fido per la sama Spirito; al alia la donoj de resanigo per la sama Spirito;
10 al alia la farado de mirakloj; al alia profetaĵo; al alia prudento de spiritoj; al alia diversaj specoj de lingvoj; al alia la interpreto de lingvoj:
11 Sed çion çi tio faras tiu unu kaj la sama Spirito, dividante al çiu aparte, kiel li volas.
12 Ĉar kiel la korpo estas unu, kaj havas multajn membrojn, kaj ĉiuj membroj de tiu unu korpo, estante multaj, estas unu korpo, tiel ankaŭ estas Kristo.
13 Ĉar per unu Spirito ni ĉiuj estas baptitaj en unu korpon, ĉu ni estas Judoj, ĉu naciaj, ĉu ni estas sklavoj, ĉu liberaj; kaj ĉiuj estas trinkigitaj al unu Spirito.
14 Ĉar la korpo estas ne unu membro, sed multaj.
15 Se la piedo diros: Ĉar mi ne estas la mano, mi ne estas el la korpo; ĉu do ĝi ne estas de la korpo?
16 Kaj se la orelo diros: Ĉar mi ne estas la okulo, mi ne estas el la korpo; ĉu do ĝi ne estas de la korpo?
17 Se la tuta korpo estus okulo, kie estis la aŭdado? Se la tuto estus aŭdado, kie estis la odoro?
18 Sed nun Dio metis la membrojn cxiun el ili en la korpon, kiel Li volis.
19 Kaj se ili ĉiuj estus unu membro, kie estis la korpo?
20 Sed nun ili estas multaj membroj, tamen nur unu korpo.
21 Kaj la okulo ne povas diri al la mano:Mi vin ne bezonas; nek la kapo al la piedoj:Mi ne bezonas vin.
22 Ne, des pli tiuj membroj de la korpo, kiuj ŝajnas esti pli malfortaj, estas necesaj;
23 Kaj tiujn membrojn de la korpo, kiujn ni opinias malpli honorindaj, al tiuj ni donas pli abundan honoron; kaj niaj nebonegaj partoj havas pli abundan belecon.
24 Ĉar niaj belaj partoj ne bezonas;
25 por ke ne estu skismo en la korpo; sed ke la membroj havu la saman zorgon unu por la alia.
26 Kaj ĉu unu membro suferas, ĉiuj membroj kun ĝi suferas; aŭ unu membro estu honorata, ĉiuj membroj ĝojas kun ĝi.
27 Nun vi estas la korpo de Kristo, kaj aparte membroj.
28 Kaj Dio starigis iujn en la eklezio, unue apostolojn, due profetojn, trie instruistojn, poste miraklojn, poste donacojn de resanigoj, helpojn, registarojn, diversajn lingvojn.
29 Ĉu ĉiuj estas apostoloj? ĉu ĉiuj estas profetoj? ĉu ĉiuj estas instruistoj? ĉu ĉiuj mirakloj estas?
30 CXu havas cxiujn donojn de resanigo? ĉu ĉiuj parolas per lingvoj? ĉu ĉiuj interpretas?
31 Sed fervore deziru la plej bonajn donacojn; kaj tamen mi montras al vi vojon pli bonegan.

ĈAPITRO 13

1 Kvankam mi parolas per la lingvoj de homoj kaj anĝeloj, kaj ne havus amon, mi fariĝas kiel sonanta kupro aŭ tintanta cimbalo.
2 Kaj kvankam mi havus la doton de profetado kaj komprenus ĉiujn misterojn kaj ĉian scion; kaj kvankam mi havas tutan fidon, por ke mi povus forigi montojn, kaj ne havu amon, mi estas nenio.
3 Kaj se mi donus cxiujn miajn havajxojn por nutri malricxulojn, kaj se mi donus mian korpon por bruligi, kaj ne havus amon, tio ne utilos al mi.
4 La amo longe toleras kaj estas bonkora; karitato ne envias; la karitato ne fanfaronas, ne ŝveliĝas,
5 Ne agas malbone, ne serĉas sian propran, ne koleriĝas, ne faras malbonon;
6 Ne ĝojas pri maljusteco, sed ĝojas pri la vero;
7 Portas ĉion, ĉion kredas, ĉion esperas, ĉion eltenas.
8 Amo neniam mankas; sed se estas profetajxoj, ili malsukcesos; ĉu estas lingvoj, ili ĉesos; ĉu ekzistas scio, ĝi malaperos.
9 Ĉar ni parte scias, kaj parte ni profetas.
10 Sed kiam venos tio, kio estas perfekta, tiam tio, kio estas parte, estos forigita.
11 Kiam mi estis infano, mi parolis kiel infano, mi komprenis kiel infano, mi pensis kiel infano; sed kiam mi fariĝis viro, mi forigis infanajn aferojn.

12 Ĉar nun ni vidas tra vitro, mallume; sed tiam vizaĝ-alvide: nun mi scias parte; sed tiam mi scios, kiel ankaux mi estas konata.
13 Kaj nun restas fido, espero, amo, ĉi tiuj tri; sed la plej granda el tiuj estas karitato.

ĈAPITRO 14

1 Sekvu amon, kaj deziru spiritajn donacojn, sed prefere por ke vi profetu.
2 Ĉar kiu parolas per lingvo, tiu parolas ne al homoj, sed al Dio; ĉar neniu lin komprenas; tamen en la spirito li parolas misterojn.
3 Sed la profetanto parolas al homoj por edifo kaj admono kaj konsolo.
4 Kiu parolas per lingvo, tiu sin edifikas; sed kiu profetas, tiu edifas la eklezion.
5 Mi deziras, ke vi ĉiuj parolu per lingvoj, sed prefere, ke vi profetu; ĉar pli granda estas tiu, kiu profetas, ol tiu, kiu parolas per lingvoj, se li ne interpretas, por ke la eklezio ricevu edifon.
6 Nun, fratoj, se mi venos al vi parolante per lingvoj, por kio mi utilos al vi, se mi ne parolos al vi, ĉu per revelacio, ĉu per scio, ĉu per profetado, ĉu per doktrino?
7 Kaj ecx la senvivaj sonoj, cxu flapto aux harpo, se ili ne distingas en la sonoj, kiel oni ekscios, kio estas flutata aux harpata?
8 Ĉar se la trumpeto donas necertan sonon, kiu preparos sin al la batalo?
9 Tiel same vi, se vi ne elparolas per la lango vortojn facile kompreneblajn, kiel oni ekscios, kio estas dirita? ĉar vi parolos en la aeron.
10 Estas, eble, tiom da specoj de voĉoj en la mondo, kaj neniu el ili estas sensignifa.
11 Tial se mi ne scias la signifon de la vocxo, mi estos barbaro por tiu, kiu parolas, kaj tiu, kiu parolas, estos barbaro por mi.
12 Tiel same vi, ĉar vi estas fervoraj pri spiritaj donacoj, serĉu, ke vi superu por la edifo de la eklezio.
13 Tial tiu, kiu parolas en nekonata lingvo, preĝu, por ke li interpretu.
14 Ĉar se mi preĝas per lingvo, mia spirito preĝas, sed mia prudento estas senfrukta.
15 Kio do estas? Mi preĝos kun la spirito, kaj mi ankaŭ preĝos kun la prudento; mi kantos kun la spirito, kaj mi kantos ankaŭ kun la prudento.
16 Alie, kiam vi benos per la spirito, kiel tiu, kiu okupas la ĉambron de la neklerulo, diros Amen ĉe via danko, ĉar li ne komprenas, kion vi diras?
17 Ĉar vi ja bone dankas, sed la alia ne estas edifita.
18 Mi dankas mian Dion, Mi parolas per lingvoj pli ol vi ĉiuj;
19 Tamen en la eklezio mi preferas paroli kvin vortojn kun mia prudento, por ke per mia voĉo mi instruu ankaŭ aliajn, ol dek mil vortojn en nekonata lingvo.
20 Fratoj, ne estu infanoj en prudento; tamen en malico estu infanoj, sed en prudento estu viroj.
21 En la legxo estas skribite: Per alilingvaj kaj aliaj lipoj Mi parolos al cxi tiu popolo; kaj tamen ili ne volas aŭskulti Min, diras la Eternulo.
22 Tial la lingvoj estas signo, ne por la kredantoj, sed por la nekredantoj; sed la profetado servas ne por la nekredantoj, sed por la kredantoj.
23 Se do la tuta eklezio kunvenis en unu lokon, kaj ĉiuj parolos per lingvoj, kaj envenos nelernuloj aŭ nekredantoj, ĉu ili ne diros, ke vi estas frenezaj?
24 Sed se ĉiuj profetas, kaj envenas nekredanto aŭ neklerulo, li estas konvinkita pri ĉiuj, li estas juĝata de ĉiuj;
25 Kaj tiel estas elmontritaj la sekretoj de lia koro; kaj tiel faligante sian vizagxon, li adorklinigxos al Dio, kaj raportos, ke Dio estas en vi de vero.
26 Kiel do, fratoj? kiam vi kunvenas, ĉiu el vi havas psalmon, havas doktrinon, havas langon, havas revelacion, havas signifon. Ĉio estu farita por edifo.
27 Se iu parolas en nekonata lingvo, estu duope, aux maksimume triope, kaj tio kompreneble; kaj oni interpretu.
28 Sed se ne estas interpretisto, li silentu en la eklezio; kaj li parolu al si kaj al Dio.
29 La profetoj parolu du aŭ tri, kaj la alia juĝu.
30 Se io estas malkasxata al alia, kiu sidas, la unua silentu.
31 Ĉar vi ĉiuj povas profeti unu post la alia, por ke ĉiuj lernu kaj ĉiuj estu konsolitaj.
32 Kaj la spiritoj de la profetoj estas submetitaj al la profetoj.
33 Ĉar Dio ne estas la aŭtoro de konfuzo, sed de paco, kiel en ĉiuj eklezioj de la sanktuloj.
34 Viaj virinoj silentu en la eklezioj; cxar al ili ne estas permesate paroli; sed ili estas ordonite esti sub obeemo, kiel ankaŭ diras la leĝo.
35 Kaj se ili volas lerni ion, ili demandu siajn edzojn hejme; cxar estas honte por virinoj paroli en la eklezio.
36 Kio? venis la vorto de Dio el vi? aŭ ĝi venis nur al vi?
37 Se iu opinias sin profeto aŭ spirita, tiu agnosku, ke tio, kion mi skribas al vi, estas la ordonoj de la Sinjoro.
38 Sed se iu estas malklera, tiu estu malklera.
39 Tial, fratoj, deziru profeti, kaj ne malpermesu paroli per lingvoj.
40 Ĉio estu farita dece kaj en ordo.

ĈAPITRO 15

1 Cetere, fratoj, mi anoncas al vi la evangelion, kiun mi predikis al vi, kiun vi ankaŭ ricevis, kaj en kiu vi staras;
2 Per kiu vi ankaux estas savitaj, se vi memoras tion, kion mi predikis al vi, krom se vi vane kredis.
3 Ĉar mi antaŭ ĉio transdonis al vi tion, kion mi ankaŭ ricevis, ke Kristo mortis pro niaj pekoj laŭ la Skriboj;
4 kaj ke li estis enterigita, kaj ke li releviĝis la trian tagon laŭ la Skriboj;
5 kaj ke li aperis al Kefas, poste al la dek du;
6 Post tio li estis vidita de pli ol kvincent fratoj samtempe; el kiuj la plej granda parto restas ĝis nun, sed iuj endormiĝis.
7 Post tio li aperis al Jakobo; poste de ĉiuj apostoloj.
8 Kaj laste li ankaux estis vidita de mi, kiel de naskita ekstertempe.
9 Ĉar mi estas la plej malgranda el la apostoloj, kiu ne taŭgas esti nomata apostolo, ĉar mi persekutis la eklezion de Dio.
10 Sed per la graco de Dio mi estas tio, kio mi estas; kaj Lia graco, kiu estis donacita al mi, ne estis vana; sed mi

laboris pli abunde ol ili cxiuj; tamen ne mi, sed la graco de Dio, kiu estis kun mi.
11 Tial, ĉu estis mi, ĉu ili, tiel ni predikas, kaj tiel vi kredis.
12 Sed se Kristo estas predikata, ke li relevigxis el la mortintoj, kiel iuj el vi diras, ke ne ekzistas relevigxo de la mortintoj?
13 Sed se ne ekzistas releviĝo de la mortintoj, do Kristo ne releviĝis;
14 Kaj se Kristo ne relevigxis, do vana estas nia predikado, kaj vana estas ankaux via fido.
15 Jes, kaj ni estas trovitaj falsaj atestantoj de Dio; ĉar ni atestis pri Dio, ke Li relevis Kriston;
16 Çar se la mortintoj ne relevi as, do Kristo ne relevi as;
17 Kaj se Kristo ne relevigxos, via fido estas vana; vi estas ankora en viaj pekoj.
18 Tiam ankaŭ tiuj, kiuj endormiĝis en Kristo, pereas.
19 Se nur en ĉi tiu vivo ni havas esperon en Kristo, ni estas la plej mizeraj el ĉiuj homoj.
20 Sed nun Kristo relevigxis el la mortintoj, kaj farigxis unuaajxo de la dormantoj.
21 Ĉar ĉar per homo venis morto, per homo venis ankaŭ la releviĝo de la mortintoj.
22 Ĉar kiel en Adam ĉiuj mortas, tiel same en Kristo ĉiuj vivos.
23 Sed ĉiu laŭ sia propra ordo: Kristo la unuaaĵo; poste tiuj, kiuj apartenas al Kristo, ĉe lia alveno.
24 Tiam venos la fino, kiam li transdonos la regnon al Dio, la Patro; kiam li detruos ĉian regadon kaj ĉian aŭtoritaton kaj potencon.
25 Ĉar li devas regi, ĝis li metos ĉiujn malamikojn sub siajn piedojn.
26 La lasta malamiko, kiu estos ekstermita, estas la morto.
27 Ĉar ĉion Li metis sub liajn piedojn. Sed kiam li diras, ke ĉio estas submetita al li, estas evidente, ke li estas esceptata, kiu ĉion submetis al li.
28 Kaj kiam ĉio estos submetita al li, tiam ankaŭ la Filo mem submetiĝos al Tiu, kiu submetis ĉion al li, por ke Dio estu ĉio en ĉio.
29 Alie, kion faros tiuj, kiuj estas baptitaj pro mortintoj, se la mortintoj tute ne relevigxas? kial ili do estas baptitaj pro la mortintoj?
30 Kaj kial ni staras en danĝero ĉiuhore?
31 Mi protestas per via gxojo, kiun mi havas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro, ke mi mortas cxiutage.
32 Se laû homa maniero mi batalis kontraû bestoj en Efeso, por kio mi profitas, se la mortintoj ne relevi as? ni manĝu kaj trinku; ĉar morgaŭ ni mortos.
33 Ne trompu; malbonaj paroloj malbonigas la bonstatojn.
34 Vekigxu al justeco, kaj ne peku; cxar iuj ne konas Dion; tion mi parolas por via honto.
35 Sed iu diros: Kiel la mortintoj relevigxas? kaj kun kia korpo ili venas?
36 Ho malsaĝulo, tio, kion vi semas, ne viviĝas, se ĝi ne mortas;
37 Kaj tion, kion vi semas, vi semas ne la estontan korpon, sed nudan grenon, eble el tritiko aŭ el iu alia greno;
38 Sed Dio donas al ĝi korpon, kiel Li volis, kaj al ĉiu semo sian propran korpon.
39 Ne cxiu karno estas la sama karno; sed estas unu speco de homa karno, alia karno de bestoj, alia de fisxoj, kaj alia de birdoj.
40 Ankaŭ estas ĉielaj korpoj kaj teraj korpoj; sed la gloro de la ĉiela estas unu, kaj la gloro de la teraj estas alia.
41 Estas unu gloro de la suno, kaj alia gloro de la luno, kaj alia gloro de la steloj; ĉar unu stelo diferencas de alia stelo en gloro.
42 Tiel ankaux estas la relevigxo de la mortintoj. Ĝi estas semata en putreco; ĝi leviĝas en senputreco:
43 Ĝi estas semata en malhonoro; ĝi leviĝas en gloro; en malforteco ĝi estas semata; ĝi estas levita en potenco:
44 Ĝi estas semata natura korpo; ĝi estas levita spirita korpo. Estas natura korpo, kaj estas spirita korpo.
45 Kaj tiel estas skribite: La unua homo Adam farigxis viva animo; la lasta Adamo fariĝis viviganta spirito.
46 Tamen tio ne estis unue, kio estas spirita, sed tio, kio estas natura; kaj poste tio, kio estas spirita.
47 La unua homo estas el la tero, tera; la dua homo estas la Eternulo el la cxielo.
48 Kia estas la teraj, tiaj estas ankaŭ la teraj; kaj kiel la ĉielaj, tiaj estas ankaŭ la ĉielaj.
49 Kaj kiel ni portis la bildon de la surtera, ni portos ankaŭ la bildon de la ĉiela.
50 Nun tion mi diras, fratoj, ke karno kaj sango ne povas heredi la regnon de Dio; kaj putreco ne heredas senputrecon.
51 Jen mi montras al vi misteron; Ni ne ĉiuj dormos, sed ni ĉiuj estos ŝanĝitaj,
52 En momento, en la ekbrilo de okulo, ĉe la lasta trumpeto; ĉar la trumpeto sonos, kaj la mortintoj releviĝos neputreble, kaj ni ŝanĝiĝos.
53 Ĉar ĉi tiu putrema devas surmeti senputrecon, kaj ĉi tiu mortema devas surmeti senmortecon.
54 Kiam do cxi tiu putrema surmetos senputrecon, kaj cxi tiu mortema surmetos senmortecon, tiam plenumigxos la skribita diro:La morto estas englutita en venko.
55 Ho morto, kie estas via piko? Ho tombo, kie estas via venko?
56 La pikilo de morto estas peko; kaj la forto de peko estas la legxo.
57 Sed danko estu al Dio, kiu donas al ni la venkon per nia Sinjoro Jesuo Kristo.
58 Tial, miaj amataj fratoj, estu firmaj, nemoveblaj, ĉiam abundaj en la faro de la Sinjoro, ĉar vi scias, ke via laboro ne estas vana en la Sinjoro.

ĈAPITRO 16

1 Nun pri la kolekto por la sanktuloj, kiel mi ordonis al la eklezioj de Galatujo, tiel same vi faru.
2 En la unua tago de la semajno çiu el vi rezervu çe li, kiel Dio sukcesigis al li, por ke ne estu kunvenoj, kiam mi venos.
3 Kaj kiam mi venos, kiun vi aprobos per viaj leteroj, tiujn mi sendos, por venigi vian liberalecon al Jerusalem.
4 Kaj se estos konvene, ke mi ankaux iru, ili iru kun mi.
5 Nun mi venos al vi, kiam mi trapasos Makedonujon;
6 Kaj eble mi restos, jes, kaj vintros kun vi, por ke vi kondukos min sur mian vojaon kien ajn mi iros.
7 Ĉar nun mi ne vidos vin sur la vojo; sed mi fidas resti kun vi, se la Sinjoro permesos.
8 Sed mi restos en Efeso ĝis Pentekosto.
9 Ĉar granda kaj efika estas malfermita al mi, kaj estas multaj kontraŭuloj.

10 Sed se Timoteo venos, zorgu, ke li estu kun vi sen timo; cxar li faras la faron de la Sinjoro, kiel mi ankaux.
11 Neniu do malestimu lin; sed konduku lin en paco, por ke li venu al mi; cxar mi atendas lin kun la fratoj.
12 Pri nia frato Apolos, mi forte petis, ke li venu al vi kun la fratoj; sed li venos kiam li havos oportunan tempon.
13 Viglu, staru firme en la fido, foriru kiel homoj, estu fortaj.
14 Ĉiuj viaj aferoj estu farataj kun amo.
15 Mi petas vin, fratoj, (vi konas la domon de Stefanas, ke ĝi estas la unuaaĵo de la Aĥaja, kaj ke ili sin dependigis de la servado de la sanktuloj,)
16 por ke vi submetigxu al tiaj kaj al cxiu, kiu helpas kun ni kaj laboras.
17 Mi ĝojas pri la veno de Stefanas kaj Fortunato kaj Aĥaiko; ĉar tion, kio mankis al vi, ili provizis.
18 Ĉar ili refreŝigis mian spiriton kaj la vian; rekonu do tiujn, kiuj estas tiaj.
19 La eklezioj de Azio vin salutas. Akvila kaj Priskila multe salutas vin en la Sinjoro, kun la eklezio, kiu estas en ilia domo.
20 Ĉiuj fratoj vin salutas. Salutu unu la alian per sankta kiso.
21 La saluto de mi Pauxlo per mia propra mano.
22 Se iu ne amas la Sinjoron Jesuo Kristo, li estu Anathema Maranatha.
23 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.
24 Mia amo estu kun vi cxiuj en Kristo Jesuo. Amen. (La unua epistolo al la Korintanoj estis skribita de Filipi fare de Stephanas kaj Fortunatus kaj Aĥaiko kaj Timoteo.)

2 Korintanoj

ĈAPITRO 1

1 Paŭlo, apostolo de Jesuo Kristo laŭ la volo de Dio, kaj nia frato Timoteo, al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, kun ĉiuj sanktuloj, kiuj estas en la tuta Aĥaja;
2 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
3 Benata estu Dio, la Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de kompatemoj kaj la Dio de cxia konsolo;
4 kiu konsolas nin en nia tuta aflikto, por ke ni povu konsoli tiujn, kiuj estas en ia mizero, per la konsolo, per kiu ni mem estas konsolitaj de Dio.
5 Ĉar kiel la suferoj de Kristo abundas en ni, tiel ankaŭ nia konsolo abundas en Kristo.
6 Kaj ĉu ni suferas, tio estas por via konsolo kaj savo, kiu estas efika en la eltenado de la samaj suferoj, kiujn ni ankaŭ suferas; aŭ ĉu ni estas konsolitaj, tio estas por via konsolo kaj savo.
7 Kaj nia espero pri vi estas firma, sciante, ke kiel vi estas partoprenantoj en la suferoj, tiel vi estos ankaux en la konsolo.
8 Ĉar ni ne volas, fratoj, ke vi ne sciu pri nia mizero, kiu venis al ni en Azio, ke ni estis premitaj ekstermezure, superforta, tiel ke ni malesperis eĉ pri la vivo;
9 Sed ni havis la juĝon de morto en ni mem, por ke ni fidu ne nin mem, sed Dion, kiu levas la mortintojn;
10 kiu nin savis el tiel granda morto kaj savas; al kiu ni fidas, ke Li ankoraux savos nin;
11 Vi ankaux kunhelpas per pregxo por ni, por ke pro la donaco, donita al ni per multaj homoj, danko estu donata de multaj pro ni.
12 Ĉar nia ĝojo estas ĉi tio, la atesto de nia konscienco, ke en simpleco kaj pia sincereco, ne kun karna saĝeco, sed per la graco de Dio, ni kondutis en la mondo, kaj pli abunde al vi.
13 Ĉar ni skribas al vi nenion alian, krom tio, kion vi legas aŭ agnoskas; kaj mi fidas, ke vi rekonos gxis la fino;
14 kiel ankaŭ vi parte konfesis al ni, ke ni estas via ojo, same kiel vi ankaŭ estas nia en la tago de la Sinjoro Jesuo.
15 Kaj en ĉi tiu fido mi intencis veni al vi antaŭe, por ke vi havu duan utilon;
16 kaj preterpasi vin en Makedonujon, kaj reveni el Makedonujo al vi, kaj esti kondukata el vi sur mian vojon al Judujo.
17 Kiam do mi tiel pensis, ĉu mi uzis malpezecon? aŭ la aferojn, kiujn mi intencas, ĉu mi celas laŭ la karno, por ke ĉe mi estu jes jes kaj ne ne?
18 Sed ĉar Dio estas vera, nia vorto al vi ne estis jes kaj ne.
19 Ĉar la Filo de Dio, Jesuo Kristo, kiu estis predikita inter vi de ni, eĉ de mi kaj Silvano kaj Timoteo, ne estis jes kaj ne, sed en li estis jes.
20 Ĉar ĉiuj promesoj de Dio en li estas jes, kaj en li Amen, al la gloro de Dio per ni.
21 Nun Tiu, kiu nin fortikigas kun vi en Kristo kaj sanktoleis nin, estas Dio;
22 kiu ankaux nin sigelis kaj donis en niajn korojn la ardaron de la Spirito.
23 Cetere mi vokas Dion kiel ateston sur mia animo, ke por indulgi vin mi ankora ne venis al Korinto.
24 Ne ĉar ni regas super via fido, sed estas helpantoj de via ĝojo; ĉar per fido vi staras.

ĈAPITRO 2

1 Sed tion mi decidis kun mi mem, ke mi ne revenu al vi en malfeliĉo.
2 Ĉar se mi vin malĝojigas, kiu do estas tiu, kiu min ĝojigas, krom tiu, kiu estas malĝojigita de mi?
3 Kaj tion mi skribis al vi, por ke, veninte, mi ne havu malgxojon de tiuj, pri kiuj mi devas gxoji; fidante vin ĉiuj, ke mia ĝojo estas la ĝojo de vi ĉiuj.
4 Ĉar pro multe da mizero kaj kora angoro mi skribis al vi kun multaj larmoj; ne por ke vi ĉagreniĝu, sed por ke vi sciu la amon, kiun mi havas al vi pli abunde.
5 Sed se iu kaŭzis ĉagrenon, li ne ĉagrenis min, sed parte, por ke mi ne tro ŝarĝu vin ĉiujn.
6 Al tia homo sufiĉas ĉi tiu puno, kiu estis farita de multaj.
7 Tial male vi prefere lin pardonu kaj konsoli, por ke tia homo ne estu englutita de troa malgxojo.
8 Tial mi petegas vin, ke vi konfirmu vian amon al li.
9 Ĉar ankaŭ por tio mi skribis, por ke mi sciu la pruvon pri vi, ĉu vi estas obeemaj en ĉio.
10 Al kiu vi ion pardonas, mi ankaux pardonas;
11 Por ke Satano ne profitu de ni, ĉar ni ne ignoras Liajn intencojn.
12 Cetere, kiam mi venis al Troas, por prediki la evangelion de Kristo, kaj pordo malfermigxis al mi de la Sinjoro,
13 Mi ne havis trankvilon en mia spirito, cxar mi ne trovis mian fraton Titon; sed adiauxinte ilin, mi iris de tie en Makedonujon.
14 Nun danko estu al Dio, kiu ĉiam igas nin triumfi en Kristo, kaj ĉie elmontras per ni la odoron de Sia scio.
15 Çar ni estas por Dio agrabla odoro de Kristo, en la savitoj kaj en la pereantoj;
16 Al unu ni estas odoro de morto al morto; kaj al la alia la odoro de vivo al vivo. Kaj kiu sufiĉas por ĉi tiuj aferoj?
17 Ĉar ni estas ne kiel multaj, kiuj malbonigas la vorton de Dio; sed kiel sincere, sed kiel de Dio, antaŭ Dio ni parolas en Kristo.

ĈAPITRO 3

1 Ĉu ni denove komencas rekomendi nin mem? aŭ ĉu ni bezonas, kiel iuj aliaj, rekomendajn epistolojn al vi, aŭ rekomendajn leterojn de vi?
2 Vi estas nia epistolo skribita en niaj koroj, konata kaj legata de ĉiuj homoj;
3 Ĉar vi estas klare deklaritaj kiel la epistolo de Kristo, servita de ni, skribita ne per inko, sed per la Spirito de la vivanta Dio; ne en ŝtonaj tabeloj, sed en karnaj tabeloj de la koro.
4 Kaj tian fidon ni havas per Kristo al Dio;
5 Ne, ke ni suficxas per ni mem por pensi ion kiel pri ni mem; sed nia sufiĉo estas de Dio;
6 kiu ankaux faris nin kapablaj servantoj de la nova interligo; ne de la litero, sed de la spirito; ĉar la litero mortigas, sed la spirito vivigas.
7 Sed se la administrado de morto, skribita kaj gravurita sur sxtonoj, estis glora, tiel ke la Izraelidoj ne povis fikse rigardi la vizagxon de Moseo pro la gloro de lia vizagxo; kiu gloro estis forigota:

8 Kiel la administrado de la spirito ne estos sufiĉe glora?
9 Ĉar se la administrado de kondamno estas gloro, des pli la administrado de justeco superas en gloro.
10 Çar eç tio, kio fari is gloro, havis nenian gloron en çi tiu rilato, pro la superega gloro.
11 Ĉar se tio, kio estas forigita, estis glora, des pli tio, kio restas, estas glora.
12 Ĉar do ni havas tian esperon, ni uzas grandan klarecon de parolo;
13 Kaj ne kiel Moseo, kiu metis kurtenon sur lian vizagxon, por ke la Izraelidoj ne povis fikse rigardi la finon de tio, kio estas aboliciita;
14 Sed ilia menso estis blindigita; ĉar ĝis la nuna tago restas la sama vualo neforigita en la legado de la malnova testamento; kiu vualo estas forigita en Kristo.
15 Sed gxis la nuna tago, kiam Moseo estas legata, la vualo estas sur ilia koro.
16 Sed kiam ĝi turniĝos al la Eternulo, la vualo estos forigita.
17 Nun la Sinjoro estas tiu Spirito; kaj kie estas la Spirito de la Sinjoro, tie estas libereco.
18 Sed ni ĉiuj, kun la vizaĝo malfermita, rigardante kiel en spegulo la gloron de la Sinjoro, estas ŝanĝitaj en la saman bildon de gloro al gloro, kiel per la Spirito de la Sinjoro.

ĈAPITRO 4

1 Tial, ĉar ni havas ĉi tiun servon, kiel ni ricevis kompaton, ni ne senfortiĝas;
2 Sed vi forlasis la kaŝitajn aferojn de malhonesteco, ne irante en ruzeco, nek traktante la vorton de Dio trompe; sed per elmontro de la vero rekomendante nin al la konscienco de ĉiu homo antaŭ Dio.
3 Sed se nia evangelio estas kaŝita, ĝi estas kaŝita por la perditaj;
4 en kiuj la dio de ĉi tiu mondo blindigis la mensojn de la nekredantoj, por ke la lumo de la glora evangelio de Kristo, kiu estas la bildo de Dio, ne lumu al ili.
5 Ĉar ni predikas ne nin mem, sed Kriston Jesuon, la Sinjoron; kaj ni mem viaj servantoj pro Jesuo.
6 Ĉar Dio, kiu ordonis al la lumo brili el mallumo, lumis en niajn korojn, por doni la lumon de la scio de la gloro de Dio sur la vizaĝo de Jesuo Kristo.
7 Sed ni havas ĉi tiun trezoron en argilaj vazoj, por ke la majesto de la potenco estu de Dio, kaj ne de ni.
8 CXiuflanke ni estas konsternitaj, sed ne premataj; ni estas perpleksaj, sed ne en malespero;
9 Persekutita, sed ne forlasita; faligita, sed ne detruita;
10 cxiam portante en la korpo la morton de la Sinjoro Jesuo, por ke la vivo ankaux de Jesuo elmontrigxu en nia korpo.
11 Ĉar ni, kiuj vivas, estas ĉiam transdonitaj al morto pro Jesuo, por ke la vivo ankaŭ de Jesuo elmontriĝu en nia morta karno.
12 Do la morto laboras en ni, sed la vivo en vi.
13 Ni havantaj la saman spiriton de fido, kiel estas skribite: Mi kredis, kaj tial mi parolis; ni ankaŭ kredas, kaj tial parolas;
14 sciante, ke tiu, kiu levis la Sinjoron Jesuo, ankaŭ nin levos per Jesuo, kaj prezentos nin kun vi.
15 Çar çio estas pro vi, por ke la abunda graco per la danko de multaj redonu al la gloro de Dio.
16 Tial ni ne senfortiĝas; sed kvankam nia ekstera homo pereas, tamen la interna homo renoviĝas ĉiutage.
17 Ĉar nia malpeza aflikto, kiu estas nur momenta, faras por ni multe pli superan kaj eternan pezon de gloro;
18 Dum ni rigardas ne la vidataĵon, sed la nevidatan, çar la vidataĵo estas tempaj; sed la aferoj, kiuj ne estas vidataj, estas eternaj.

ĈAPITRO 5

1 Ĉar ni scias, ke se nia surtera domo de ĉi tiu tabernaklo estis dissolvita, ni havas konstruaĵon de Dio, domon ne manfaritan, eternan en la ĉielo.
2 Ĉar pri tio ni ĝemas, fervore dezirante esti vestita per nia domo, kiu estas el la ĉielo;
3 Se tiel estas vestite, ni ne estos trovitaj nudaj.
4 Ĉar ni, kiuj estas en ĉi tiu tabernaklo, ĝemas ŝarĝitaj; ne pro tio, ke ni volas esti senvestitaj, sed survestitaj, por ke la morteco estu englutita de vivo.
5 Kaj tiu, kiu faris nin por la sama afero, estas Dio, kiu ankaŭ donis al ni la ŝarĝon de la Spirito.
6 Tial ni ĉiam estas fidindaj, sciante, ke dum ni estas hejme en la korpo, ni forestas de la Sinjoro;
7 (Ĉar ni iras per fido, ne per vido:)
8 Ni estas certaj, mi diras, kaj prefere ni volas foresti de la korpo kaj ĉeesti kun la Sinjoro.
9 Tial ni penas, por ke ni estu akceptataj de Li, cxu cxeestantaj aux forestantaj.
10 Ĉar ni ĉiuj devas aperi antaŭ la tribunala seĝo de Kristo; por ke cxiu ricevu la faritajxojn en sia korpo, laux tio, kion li faris, cxu gxi estas bona aux malbona.
11 Sciante do la teruron de la Eternulo, ni persvadas homojn; sed ni estas elmontritaj al Dio; kaj mi fidas, ke ankaŭ montri os en viaj konsciencoj.
12 Ĉar ni ne denove rekomendas nin al vi, sed donas al vi okazon por fieri pro ni, por ke vi havu ion por respondi al tiuj, kiuj fieras en aspekto, kaj ne en koro.
13 Ĉar ĉu ni estas frenezaj, tio estas al Dio; aŭ ĉu ni estas sobraj, tio estas pro via afero.
14 Ĉar la amo de Kristo nin devigas; ĉar ni tiel juĝas, ke se unu mortis por ĉiuj, tiam ĉiuj mortis;
15 Kaj ke li mortis por ĉiuj, por ke la vivantoj ne vivu de nun por si mem, sed por Tiu, kiu mortis por ili kaj releviĝis.
16 Tial ni de nun konas neniun laŭ la karno; jes, kvankam ni konis Kriston laŭ la karno, tamen nun ni ne plu konas Lin.
17 Se do iu estas en Kristo, li estas nova kreitaĵo; jen ĉio fariĝis nova.
18 Kaj ĉio estas de Dio, kiu repacigis nin al Si per Jesuo Kristo, kaj donis al ni la servon de repaciĝo;
19 Tio estas, ke Dio estis en Kristo, repacigante la mondon al Si, ne kulpigante al ili iliajn kulpojn; kaj transdonis al ni la vorton de repaciĝo.
20 Nun ni estas ambasadoroj por Kristo, kvazaux Dio vin petegis per ni; ni petas vin anstataux Kristo, repacigu kun Dio.
21 Ĉar Li faris pekon pro ni tiun, kiu ne konis pekon; por ke ni fariĝu justeco de Dio en li.

ĈAPITRO 6

1 Ni do, kiel kunlaborantoj kun li, petegas vin ankaux, ke vi ne ricevu vane la gracon de Dio.
2 (Ĉar li diras: Mi aŭdis vin en tempo favorata, kaj en la tago de savo Mi vin helpis; jen nun estas la tempo favora; jen nun estas la tago de savo.)
3 Senkulpigante en io ajn, por ke la servado ne estu kulpigita;
4 Sed en ĉio aprobante nin kiel servantojn de Dio, en multe da pacienco, en afliktoj, en bezonoj, en mizeroj,
5 En batoj, en malliberejoj, en tumultoj, en laboroj, en observoj, en fastoj;
6 Per pureco, per scio, per pacienco, per bonkoreco, per la Sankta Spirito, per neŝajna amo,
7 Per la vorto de vero, per la potenco de Dio, per la armaĵo de justeco dekstre kaj maldekstre,
8 Per honoro kaj malhonoro, per malbona famo kaj bona famo: kiel trompantoj, kaj tamen veraj;
9 Kiel nekonata, kaj tamen bone konata; kiel mortantaj, kaj jen ni vivas; kiel punita, kaj ne mortigita;
10 Kiel malĝoja, tamen ĉiam ĝoja; kiel malriĉaj, tamen riĉigante multajn; kvazaŭ havante nenion, kaj tamen posedante ĉion.
11 Ho vi Korintanoj, nia buŝo estas malfermita al vi, nia koro estas vastigita.
12 Vi ne estas streĉitaj en ni, sed vi estas streĉitaj en viaj internaĵoj.
13 Nun pro rekompenco pro tio (mi parolas kiel al miaj filoj), vi ankaux estu pligrandigitaj.
14 Ne estu maljuste kunjugitaj kun nekredantoj; ĉar kian kunecon havas justeco kun maljusteco? kaj kian komunecon havas lumo kun mallumo?
15 Kaj kian konkordon havas Kristo kun Malbonulo? aux kian parton havas tiu, kiu kredas kun malfidulo?
16 Kaj kian interkonsenton havas la templo de Dio kun idoloj? ĉar vi estas la templo de la vivanta Dio; kiel diris Dio: Mi logxos en ili kaj iros en ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo.
17 Tial eliru el inter ili, kaj estu apartaj, diras la Eternulo, kaj ne tusxu la malpurajxon; kaj mi vin akceptos,
18 Kaj estos por vi Patro, kaj vi estos Miaj filoj kaj filinoj, diras la Sinjoro, la Plejpotenca.

ĈAPITRO 7

1 Havante do ĉi tiujn promesojn, amataj, ni purigu nin de ĉia malpureco de la karno kaj spirito, perfektigante la sanktecon en la timo antaŭ Dio.
2 Akceptu nin; ni maljustigis neniun, ni koruptis neniun, ni trompis neniun.
3 Mi ne parolas ĉi tion por kondamni vin; ĉar mi antaŭe diris, ke vi estas en nia koro, por morti kaj vivi kun vi.
4 Granda estas mia kuragxo pri vi, granda estas mia gloro pri vi; mi estas plena de konsolo, mi tre gxojas en nia tuta aflikto.
5 Çar, kiam ni venis en Makedonujon, nia karno ne havis ripozon, sed ni maltrankvili is çie; ekstere estis bataloj, interne estis timoj.
6 Tamen Dio, kiu konsolas la faligitajn, konsolis nin per la veno de Tito;
7 Kaj ne nur per lia veno, sed per la konsolo, per kiu li estis konsolita en vi, kiam li rakontis al ni vian fervoran deziron, vian funebron, vian fervoran menson al mi; tiel ke mi des pli ĝojis.
8 Ĉar kvankam mi vin malĝojigis per letero, mi ne pentas, kvankam mi pentis;
9 Nun mi gxojas, ne pro tio, ke vi malgxojis, sed pro tio, ke vi malgxojis gxis pento; cxar vi malgxojigxis laux Dio, por ke vi per ni ricevu difekton.
10 Ĉar pia malĝojo elfaras penton al savo, kiun oni ne pentu; sed la malĝojo de la mondo elfaras morton.
11 Ĉar jen ĉi tiu sama afero, ke vi malĝojis laŭ pia speco, kian zorgemon ĝi faris en vi, jes, kian liberiĝon de vi mem, jes, kian indignon, jes, kian timo, jes, kian furiozan deziron, jes, kian fervoron, jes, kia venĝo! En ĉio vi aprobis vin esti klaraj en ĉi tiu afero.
12 Tial, kvankam mi skribis al vi, mi tion faris ne pro lia kaŭzo, kiu faris la malbonon, nek pro lia kaŭzo, kiu suferis malbonon, sed por ke nia zorgo pri vi aperu al vi antaŭ Dio.
13 Tial ni konsoliĝis pro via konsolo; jes, kaj des pli ni ĝojis pro la ĝojo de Tito, ĉar lia spirito estis refreŝigita de vi ĉiuj.
14 Çar se mi fanfaronis pri vi pri io al li, mi ne hontas; sed kiel ni cxion parolis al vi en vero, tiel same nia fanfaronado, kiun mi faris antaux Tito, estas trovita vero.
15 Kaj lia interna korinklino estas pli abunda al vi, dum li rememoras la obeemon de vi ĉiuj, kiel kun timo kaj tremo vi lin akceptis.
16 Mi do ĝojas, ke mi fidas vin pri ĉio.

ĈAPITRO 8

1 Cetere, fratoj, ni faras al vi sciojn pri la graco de Dio, donacita al la eklezioj de Makedonujo;
2 Kiel ke en granda provo de aflikto la abundo de ilia ĝojo kaj ilia profunda malriĉeco abundis ĝis la riĉeco de ilia malavareco.
3 Ĉar laŭ ilia potenco, mi atestas, jes, kaj preter sia potenco ili mem volis;
4 Petante nin kun multe da petego, ke ni ricevu la donacon kaj prenu sur nin la kunulecon de la servado al la sanktuloj.
5 Kaj tion ili faris, ne kiel ni esperis, sed unue donis sin mem al la Sinjoro, kaj al ni per la volo de Dio.
6 Tiel, ke ni deziris Titon, ke kiel li komencis, tiel li ankaux finu en vi la saman gracon.
7 Tial, kiel vi abundas en cxio, en fido kaj parolo kaj scio kaj en cxia diligenteco kaj en via amo al ni, zorgu, ke vi ankaux abundu en cxi tiu graco.
8 Mi parolas ne per ordono, sed per okazo de aliuloj singarde, kaj por pruvi la sincerecon de via amo.
9 Ĉar vi konas la gracon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke kvankam li estis riĉa, tamen pro vi li malriĉiĝis, por ke vi per sia malriĉeco riĉiĝu.
10 Kaj ĉi tie mi donas mian konsilon; ĉar ĉi tio konvenas al vi, kiuj antaŭe komencis ne nur fari, sed ankaŭ antaŭeniri antaŭ unu jaro.
11 Nun faru gxin; por ke kiel estis preteco al volo, tiel fariĝu ankaŭ el tio, kion vi havas.
12 Çar se estas unue volontulo, i estas akceptata laŭ tio, kion homo havas, kaj ne laŭ tio, kion li ne havas.
13 Ĉar mi ne volas diri, ke aliaj homoj estu trankviligitaj, kaj vi ŝarĝitaj;

14 Sed per egaleco, por ke nun en ĉi tiu tempo via abundo estu provizo por ilia manko, por ke ankaŭ ilia abundo estu provizo por via manko, por ke estu egaleco;
15 Kiel estas skribite: Tiu, kiu multon kolektis, havis nenion; kaj tiu, kiu kolektis malmulte, ne havis mankon.
16 Sed danko estu al Dio, kiu metis la saman fervoran zorgon en la koron de Tito por vi.
17 Ĉar ja li akceptis la admonon; sed estante pli antaŭen, li memvole iris al vi.
18 Kaj ni sendis kun li la fraton, kies laŭdo estas en la evangelio en ĉiuj eklezioj;
19 Kaj ne nur tio, sed kiu ankaŭ estis elektita el la eklezioj por vojaĝi kun ni kun ĉi tiu graco, kiu estas administrata de ni al la gloro de la sama Sinjoro, kaj deklaro de via preta menso;
20 Evitante ĉi tion, por ke neniu nin kulpigu pri ĉi tiu abundo, kiun ni administras;
21 Provizante honestajn aferojn, ne nur antaŭ la Sinjoro, sed ankaŭ antaŭ homoj.
22 Kaj ni sendis kun ili nian fraton, kiun ni ofte pruvis diligenta en multaj aferoj, sed nun multe pli diligenta, pro la granda fido, kiun mi havas al vi.
23 Ĉu iu demandas Titon, li estas mia kunulo kaj kunhelpanto pri vi; aŭ niaj fratoj estas demanditaj, ili estas la senditoj de la eklezioj kaj la gloro de Kristo.
24 Tial vi montru al ili kaj antaŭ la eklezioj la pruvon de via amo kaj de nia fanfaronado pro vi.

ĈAPITRO 9

1 Ĉar pri la servado al la sanktuloj, estas superflue por mi skribi al vi:
2 Ĉar mi konas la senpripensecon de via menso, pro kiu mi fanfaronas pri vi antaŭ la Makedonanoj, ke la Aĥaja estis preta antaŭ unu jaro; kaj via fervoro incitis tre multajn.
3 Tamen mi sendis la fratojn, por ke nia fanfaronado pri vi ne estu vana pro tio; por ke, kiel mi diris, vi estu pretaj;
4 Por ke se Makedonujoj venos kun mi, kaj trovos vin nepreparitaj, ni (por ke ni ne diru, vi) hontus pri tiu sama memfida fanfaronado.
5 Tial mi opiniis necese admoni la fratojn, ke ili iru antaŭ vi al vi, kaj antaŭfaru vian donacon, pri kiu vi antaŭe rimarkis, por ke tiu estu preta, kiel afero de malavareco, kaj ne kiel de avideco. .
6 Sed ĉi tion mi diras: Kiu ŝpare semas, tiu ankaŭ ŝpare rikoltos; kaj kiu abunde semas, tiu ankaŭ abunde rikoltos.
7 Ĉiu, kiel li intencas en sia koro, tiel li donu; ne kontraŭvole aŭ nepre; ĉar Dio amas ĝojan donanton.
8 Kaj Dio povas abundigi al vi cxian gracon; por ke vi, havantaj cxiam cxian suficxecon en cxio, abundu por cxia bona laboro;
9 (Kiel estas skribite: Li disvastigis, Li donis al malricxuloj; Lia justeco restas eterne.
10 Nun tiu, kiu donas semon al la seminto, donas panon por via nutrado, kaj multigu vian semitan semon, kaj plimultigu la fruktojn de via justeco;)
11 riĉiĝinte en ĉio al ĉia boneco, kiu kaŭzas per ni dankon al Dio.
12 Ĉar la administrado de ĉi tiu servo ne nur savas la mankon de la sanktuloj, sed abundas ankaŭ per multaj dankoj al Dio;
13 Dum per la eksperimento de ĉi tiu administrado ili gloras Dion pro via konfesita submetiĝo al la evangelio de Kristo, kaj pro via liberala disdono al ili kaj al ĉiuj homoj;
14 Kaj per ilia pregxo por vi, kiuj sopiras al vi pro la treega graco de Dio en vi.
15 Danko estu al Dio pro Lia nedirebla donaco.

ĈAPITRO 10

1 Nun mi, Paŭlo, petegas vin per la mildeco kaj mildeco de Kristo, kiu antaŭ vi estas humila, sed forestante, estas kuraĝa al vi;
2 Sed mi petegas vin, ke mi ne kuragxu, kiam mi cxeestas, kun tiu konfido, per kiu mi opinias kuragxa kontraux iuj, kiuj pensas pri ni kvazaux ni irus laux la karno.
3 Ĉar kvankam ni iras en la karno, ni ne militas laŭ la karno;
4 (Ĉar la armiloj de nia militado ne estas karnaj, sed potencaj per Dio por la detruo de fortikaĵoj;)
5 Dejxetante imagojn kaj cxiun altajxon, kiu sin altigas kontraux la kono de Dio, kaj kaptante cxiun penson al la obeado de Kristo;
6 Kaj prete venĝi ĉian malobeon, kiam via obeemo plenumiĝos.
7 Ĉu vi rigardas la aferojn laŭ la ekstera aspekto? Se iu fidas al si, ke li apartenas al Kristo, li denove pensu pri si, ke kiel li apartenas al Kristo, tiel same ni al Kristo.
8 Ĉar kvankam mi fierus iom pli pri nia aŭtoritato, kiun la Sinjoro donis al ni por edifo, kaj ne por via pereo, mi ne hontus;
9 Por ke mi ne ŝajnu, ke mi vin terurigus per leteroj.
10 Ĉar liaj leteroj, ili diras, estas pezaj kaj potencaj; sed lia korpa ĉeesto estas malforta, kaj lia parolo malestima.
11 Tia pensu tion, ke, kiaj ni estas lauxvorte per literoj, kiam ni forestas, tiaj ni estos ankaux en ago, kiam ni cxeestas.
12 Ĉar ni ne kuraĝas fari nin laŭ la nombro, aŭ kompari nin kun iuj, kiuj sin rekomendas;
13 Sed ni ne fieros pri aferoj sen nia mezuro, sed laŭ la mezuro de la regulo, kiun Dio disdonis al ni, mezuron por atingi eĉ vi.
14 Ĉar ni ne etendiĝas super nia mezuro, kvazaŭ ni ne atingus vin; ĉar ĝis vi ankaŭ ni alvenis, predikante la evangelion de Kristo;
15 ne fanfaronante pri aferoj sen nia mezuro, tio estas pri laboroj de aliaj homoj; sed havante esperon, kiam via fido pligrandiĝos, ke ni estos abunde plivastigitaj de vi laŭ nia regulo,
16 prediki la evangelion en la regionoj preter vi, kaj ne fanfaroni pri la vico de alia homo, pretigitaj al niaj manoj.
17 Sed kiu fieras, tiu fieru en la Sinjoro.
18 Ĉar ne tiu, kiu sin rekomendas, estas aprobita, sed tiu, kiun la Sinjoro rekomendas.

ĈAPITRO 11

1 Ho volus, ke vi iom tolerus kun mi en mia malsagxeco, kaj efektive toleru min.
2 Ĉar mi ĵaluzas pri vi per pia ĵaluzo; ĉar mi edzinigis vin al unu edzo, por ke mi prezentu vin kiel ĉastan virgulinon al Kristo.

3 Sed mi timas, ke, kiel la serpento trompis Evon per sia ruzo, tiel viaj mensoj ne malboniĝu de la simpleco, kiu estas en Kristo.
4 Ĉar se tiu, kiu venos, predikas alian Jesuon, kiun ni ne predikis, aŭ se vi ricevas alian spiriton, kiun vi ne ricevis, aŭ alian evangelion, kiun vi ne akceptis, vi povus bone toleri lin.
5 Ĉar mi supozas, ke mi ne estis malmulta malantaŭ la plej ĉefaj apostoloj.
6 Sed kvankam mi estas malĝentila en parolo, tamen ne en scio; sed ni tute elmontriĝis inter vi en ĉio.
7 Çu mi faris malbonon, humiligante min, por ke vi estu altigitaj, çar mi senpage predikis al vi la evangelion de Dio?
8 Mi rabis aliajn eklezioj n, prenante de ili salajron, por servi al vi.
9 Kaj kiam mi ĉeestis kun vi kaj mankis, mi estis ŝarĝita al neniu; ĉar tion, kio mankis al mi, la fratoj, kiuj venis el Makedonujo, provizis; ĉu mi konservos min.
10 Kiel la vero de Kristo estas en mi, neniu malhelpos min de ĉi tiu fanfaronado en la regionoj de la Aĥaja.
11 Kial? ĉar mi ne amas vin? Dio scias.
12 Sed tion, kion mi faras, tion mi faros, por ke mi ekstermu okazon de tiuj, kiuj deziras okazon; por ke en kio ili fieras, ili trovigxu same kiel ni.
13 Ĉar tiaj estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, aliformiĝantaj en apostolojn de Kristo.
14 Kaj nenia miro; ĉar Satano mem aliformiĝas en anĝelon de lumo.
15 Tial ne estas granda afero, se ankaŭ liaj servantoj aliformiĝas kiel servantoj de justeco; kies fino estos laux iliaj faroj.
16 Mi denove diras: Neniu opiniu min malsagxulo; se alie, tamen kiel malsaĝulo akceptu min, por ke mi iom fieru min.
17 Tion, kion mi parolas, mi tion diras ne laux la Sinjoro, sed kvazaux malsagxe, en cxi tiu fido de fanfaronado.
18 Vidante, ke multaj fieras laux la karno, mi ankaux fieros.
19 Ĉar vi ĝoje toleras malsaĝulojn, ĉar vi mem estas saĝaj.
20 Ĉar vi suferas, se iu vin sklavigas, se iu vin formanĝas, se iu prenas de vi, se iu sin altigas, se iu batas vin sur la vizaĝon.
21 Mi parolas pri malhonoro, kvazaux ni estus malfortaj. Tamen, en kio ajn iu estas kuragxa, (mi parolas malsagxe), mi ankaux estas kuragxa.
22 Ĉu ili estas Hebreoj? same mi. Ĉu ili estas Izraelidoj? CXu ili estas idaro de Abraham? same mi.
23 Ĉu ili estas servantoj de Kristo? (Mi parolas kiel malsaĝulo) Mi estas pli; en laboroj pli abundaj, en strioj supermezuraj, en malliberejoj pli oftaj, en mortoj ofte.
24 El la Judoj kvinfoje mi ricevis kvardek batojn krom unu.
25 Trifoje mi estis batita per vergoj, unu fojon mi estis sxtonmortigita, trifoje mi suferis sxiprompajxon, nokton kaj tagon mi estis en la profundo;
26 En oftaj vojaĝoj, en danĝeroj de akvoj, en danĝeroj de rabistoj, en danĝeroj de miaj samlandanoj, en danĝeroj de la nacioj, en danĝeroj en la urbo, en danĝeroj en la dezerto, en danĝeroj en la maro, en danĝeroj inter mensogaj fratoj;
27 En laco kaj doloro, en oftaj rigardoj, en malsato kaj soifo, en oftaj fastoj, en malvarmo kaj nudeco.
28 Krom tio, kio estas ekstere, kio venas sur min ĉiutage, la zorgado de ĉiuj eklezioj.
29 Kiu estas malforta, kaj mi ne estas malforta? kiu ofendiĝas, kaj mi ne brulas?
30 Se mi bezonas gloron, mi gloros pri la aferoj, kiuj koncernas miajn malfortojn.
31 La Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, benata por eterne, scias, ke mi ne mensogas.
32 En Damasko, la reganto sub la reĝo Aretas gardis la urbon de la Damaskenoj kun garnizono, dezirante kapti min;
33 Kaj tra fenestro en korbo mi estis mallevita de la muro, kaj mi eskapis de liaj manoj.

ĈAPITRO 12

1 Sendube ne konvenas al mi glori. Mi venos al vizioj kaj revelacioj de la Eternulo.
2 Mi konis viron en Kristo antaŭ pli ol dek kvar jaroj (ĉu en la korpo, mi ne povas diri; aŭ ĉu el la korpo, mi ne povas diri: Dio scias;) tia homon, kaptitan ĝis la tria ĉielo.
3 Kaj mi konis tian homon (ĉu en la korpo, ĉu ekster la korpo, mi ne povas diri: Dio scias;)
4 kiel li estis kaptita en la paradizon, kaj auxdis nedireblajn vortojn, kiujn al homo ne estas permesate eldiri.
5 Pri tia mi fieros; tamen mi ne fieros pri mi mem, sed pri miaj malfortoj.
6 Ĉar kvankam mi dezirus fieri, mi ne estos malsaĝa; cxar mi diros la veron; sed nun mi ne faru, por ke neniu pensu pri mi pli ol tio, kion li vidas, ke mi estas, aux ke li auxdas pri mi.
7 Kaj por ke mi ne supermezure pro la abundo de la malkasxoj, estis donita al mi dorno en la karno, la angxelo de Satano, por frapi min, por ke mi ne estu supermezuta.
8 Pro tio mi trifoje petegis la Sinjoron, ke ĝi foriru de mi.
9 Kaj li diris al mi: Mia graco suficxas por vi; cxar mia forto perfektigxas en malforteco. Tre volonte do mi prefere fieros pri miaj malfortaĵoj, por ke la potenco de Kristo ripozu sur mi.
10 Tial mi ĝojas en malfortaĵoj, riproĉoj, bezonoj, persekutoj, mizeroj pro Kristo; ĉar kiam mi estas malforta, tiam mi estas forta.
11 Mi farigxis malsagxulo en la gloro; vi devigis min; ĉar mi devus esti laŭdata de vi; ĉar en nenio mi estas malantaŭ la plej ĉefaj apostoloj, kvankam mi estas nenio.
12 Vere la signoj de apostolo estis faritaj inter vi en cxia pacienco, en signoj kaj mirakloj kaj potencaj faroj.
13 Ĉar kio estas en kio vi estis pli malaltaj ol aliaj eklezioj, krom ke mi mem ne estis ŝarĝa por vi? pardonu min ĉi tion malĝuste.
14 Jen la trian fojon mi estas preta veni al vi; kaj mi ne estos sxargxa por vi; cxar mi sercxas ne la vian, sed vin; cxar la infanoj devas amasigi ne por la gepatroj, sed la gepatroj por la infanoj.
15 Kaj mi tre volonte elspezos kaj elspezos por vi; kvankam ju pli abunde mi amas vin, des malpli mi estas amata.
16 Sed estu tiel, mi ne ŝarĝis vin; tamen, estante ruza, mi kaptis vin per ruzo.
17 Çu mi akiris vin per iu el tiuj, kiujn mi sendis al vi?
18 Mi petis Titon, kaj kun li mi sendis fraton. Ĉu Tito gajnis de vi? ĉu ni ne iris en la sama spirito? ĉu ni ne iris en la samaj paŝoj?
19 Denove, cxu vi opinias, ke ni senkulpigas nin antaux vi? ni parolas antaŭ Dio en Kristo; sed ni faras ĉion, amataj, por via edifo.

20 Ĉar mi timas, ke, kiam mi venos, mi ne trovos vin tia, kiaj mi volus, kaj ke mi troviĝos al vi tia, kia vi ne volus; por ke ne estu disputoj, envioj, koleroj, malpacoj, kalumnoj, flustroj, ŝvelaĵoj, tumultoj:
21 Kaj por ke, kiam mi revenos, mia Dio min humiligos inter vi, kaj ke mi priploros multajn, kiuj jam pekis, kaj ne pentis pro la malpureco kaj malcxasteco kaj malcxasteco, kiujn ili faris.

ĈAPITRO 13

1 Jen la trian fojon mi venas al vi. En la buŝo de du aŭ tri atestantoj ĉiu vorto estu firmigita.
2 Mi diris al vi antaŭe, kaj antaŭdiros al vi, kvazaŭ mi ĉeestus, la duan fojon; kaj forestante nun, mi skribas al tiuj, kiuj ĝis nun pekis, kaj al ĉiuj aliaj, ke, se mi revenos, mi ne indulgos;
3 Ĉar vi serĉas pruvon, ke Kristo parolas en mi, kiu por vi ne estas malforta, sed forta en vi.
4 Ĉar kvankam li estis krucumita pro malforteco, tamen li vivas per la potenco de Dio. Ĉar ni ankaŭ estas malfortaj en li, sed ni vivos kun li per la potenco de Dio al vi.
5 Ekzamenu vin mem, cxu vi estas en la fido; pruvu vin mem. Ĉu vi mem ne scias, ke Jesuo Kristo estas en vi, se vi ne estas malaprobitaj?
6 Sed mi fidas, ke vi scios, ke ni ne estas malprudentaj.
7 Nun mi pregxas al Dio, ke vi ne faru malbonon; ne por ke ni ŝajnu aprobitaj, sed por ke vi faru tion, kio estas honesta, kvankam ni estas kiel malprudentaj.
8 Çar ni povas fari nenion kontraŭ la vero, sed por la vero.
9 Ĉar ni ĝojas, kiam ni estas malfortaj, kaj vi estas fortaj; kaj ankaŭ tion ni deziras, eĉ vian perfektecon.
10 Tial mi skribas ĉi tion forestante, por ke, ĉeestinte, mi ne uzu akrecon, laŭ la potenco, kiun la Sinjoro donis al mi por edifo, kaj ne por pereo.
11 Fine, fratoj, adiaŭ. Estu perfekta, estu bona konsolo, estu unumensa, vivu en paco; kaj la Dio de amo kaj paco estos kun vi.
12 Salutu unu la alian per sankta kiso.
13 Ĉiuj sanktuloj vin salutas.
14 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj la amo al Dio kaj la komuneco de la Sankta Spirito estu kun vi ĉiuj. Amen. (La dua epistolo al la Korintanoj estis skribita de Filipi, urbo de Makedonio, fare de Tito kaj Lucas.)

Galatoj

ĈAPITRO 1

1 Paŭlo, apostolo (ne de homoj, nek de homo, sed de Jesuo Kristo, kaj Dio, la Patro, kiu lin levis el la mortintoj;)
2 Kaj cxiujn fratojn, kiuj estas kun mi, al la eklezioj de Galatujo;
3 Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo,
4 kiu sin donis pro niaj pekoj, por savi nin el ĉi tiu nuna malbona mondo, laŭ la volo de Dio kaj nia Patro;
5 Al kiu estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.
6 Mi miras, ke vi estas tiel baldaux forigitaj de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al alia evangelio;
7 Kiu ne estas alia; sed estas iuj, kiuj vin ĝenas, kaj volas perverti la evangelion de Kristo.
8 Sed kvankam ni, aŭ anĝelo el la ĉielo, predikus al vi alian evangelion ol tiu, kiun ni predikis al vi, tiu estu anatemita.
9 Kiel ni antaŭe diris, tiel mi diras denove: Se iu predikas al vi alian evangelion ol tiu, kiun vi ricevis, li estu anatemita.
10 Ĉar ĉu mi nun persvadas homojn aŭ Dion? aŭ ĉu mi celas plaĉi al homoj? ĉar se mi ankoraŭ plaĉus al homoj, mi ne estus la servanto de Kristo.
11 Sed mi atestas al vi, fratoj, ke la evangelio, kiu estis predikita de mi, ne estas homo.
12 Çar mi in ricevis nek de homo, nek estis instruita al mi, sed per la malkasxo de Jesuo Kristo.
13 Ĉar vi aŭdis pri mia konduto en la pasinta tempo en la Juda religio, ke mi ekstermezure persekutis la eklezion de Dio kaj malŝparis ĝin;
14 Kaj en la Juda religio profitis pli ol multaj miaj egaluloj en mia propra nacio, estante pli treege fervora pri la tradicioj de miaj patroj.
15 Sed kiam plaĉis al Dio, kiu apartigis min el la ventro de mia patrino kaj vokis min per Sia graco,
16 por malkaŝi en mi Sian Filon, por ke mi lin prediku inter la nacioj; tuj mi ne interkonsiliĝis kun karno kaj sango:
17 Kaj mi ne supreniris Jerusalemon al tiuj, kiuj estis apostoloj antaŭ mi; sed mi iris en Arabion, kaj denove revenis Damaskon.
18 Tiam post tri jaroj mi supreniris al Jerusalem, por vidi Petron, kaj mi restis kun li dek kvin tagojn.
19 Sed alian el la apostoloj mi vidis neniun, krom Jakobo, frato de la Sinjoro.
20 Nun, kion mi skribas al vi, jen antaŭ Dio, mi ne mensogas.
21 Poste mi venis en la regionojn de Sirio kaj Kilikio;
22 kaj estis vizaĝe nekonata de la eklezioj de Judujo, kiuj estis en Kristo;
23 Sed ili nur auxdis, ke Tiu, kiu persekutis nin en la pasintaj tempoj, nun predikas la fidon, kiun li iam pereigis.
24 Kaj ili gloris Dion en mi.

ĈAPITRO 2

1 Kaj post dek kvar jaroj mi iris denove kun Barnabas en Jerusalemon, kaj mi prenis kun mi ankaux Titon.
2 Kaj mi supreniris per malkasxo, kaj sciigis al ili tiun evangelion, kiun mi predikas inter la nacianoj, sed aparte al tiuj, kiuj havis reputacion, por ke mi iel ne kuru, aux kuris, vane.
3 Sed nek Tito, kiu estis kun mi, estante Greko, estis devigita cirkumcidi;
4 Kaj tio pro malveraj fratoj nekonscie venigitaj, kiuj eniris sekrete, por kaŝobservi nian liberecon, kiun ni havas en Kristo Jesuo, por ke ili sklavigu nin;
5 al kiuj ni cedis submetite, ne dum unu horo; por ke la vero de la evangelio restu ĉe vi.
6 Sed el tiuj, kiuj ŝajnis esti iom, (kio ajn ili estis, tio ne gravas por mi: Dio akceptas neniun personon;) ĉar tiuj, kiuj ŝajnis esti iom en konferenco, aldonis nenion al mi;
7 Sed male, kiam ili vidis, ke la evangelio de la necirkumcido estas konfidita al mi, kiel la evangelio de la cirkumcido estis al Petro;
8 (Ĉar tiu, kiu efike agis en Petro al la apostolado de la cirkumcido, tiu estis potenca en mi al la nacianoj;)
9 Kaj kiam Jakobo, Kefaso kaj Johano, kiuj ŝajnis kolonoj, rimarkis la gracon, kiu estis donita al mi, ili donis al mi kaj Barnabas la dekstrajn manojn de kunuleco; ke ni iru al la nacioj, kaj ili al la cirkumcido.
10 Nur ili volis, ke ni memoru la malricxulojn; la samon, kion mi ankaŭ volis fari.
11 Sed kiam Petro venis al Antiohxia, mi kontrauxstaris al li vizagxon, cxar li estis riprocxinda.
12 Ĉar antaŭ ol iuj venis de Jakobo, li manĝis kun la nacianoj; sed kiam ili venis, li retiriĝis kaj apartiĝis, timante la cirkumcidon.
13 Kaj la aliaj Judoj same malklarigis kun li; tiel ke ankaŭ Barnabas estis forportita de ilia kalumnio.
14 Sed vidante, ke ili ne iras juste laŭ la vero de la evangelio, mi diris al Petro antaŭ çiuj: Se vi, estante Judo, vivas laŭ la maniero de nacianoj, kaj ne kiel la Judoj, kial vi devigas; la nacianoj vivi kiel la Judoj?
15 ni, kiuj estas laŭ naturo Judoj, kaj ne pekuloj inter la nacianoj,
16 sciante, ke homo ne estas pravigita per la faroj de la legxo, sed per la fido al Jesuo Kristo, ecx ni kredis al Jesuo Kristo, por ke ni estu pravigitaj per la fido de Kristo, kaj ne per la faroj de la legxo. cxar per la faroj de la legxo neniu karno estos pravigita.
17 Sed se, dum ni celas esti pravigxi per Kristo, ni mem ankaux estas trovitaj pekuloj, cxu do Kristo estas servanto de peko? Dio gardu.
18 Ĉar se mi rekonstruas tion, kion mi detruis, mi faras min krimulo.
19 Çar mi per la le o mortis al la le o, por ke mi vivu al Dio.
20 Kun Kristo mi estas krucumita; tamen mi vivas; tamen ne mi, sed Kristo vivas en mi; kaj la vivon, kiun mi nun vivas en la karno, mi vivas per la fido al la Filo de Dio, kiu min amis kaj donis sin por mi.
21 Mi ne malsukcesigas la gracon de Dio; cxar se justeco venas per la legxo, tiam Kristo vane mortis.

ĈAPITRO 3

1 Ho malsagxaj Galatoj, kiu vin sorcxis, por ke vi ne obeu la veron, antaux kies okuloj Jesuo Kristo estas evidente elmetita, krucumita inter vi?
2 Nur cxi tion mi volas lerni de vi:CXu vi ricevis la Spiriton per la faroj de la legxo, aux per la auxdado de fido?
3 Ĉu vi estas tiel malsaĝaj? komencinte en la Spirito, ĉu vi nun perfektiĝis per la karno?

4 Ĉu vi vane suferis tiom da aferoj? se ĝi estus ankoraŭ vana.
5 Tiu do, kiu donas al vi la Spiriton kaj faras signojn inter vi, ĉu li faras tion per la faroj de la leĝo aŭ per la aŭdado de fido?
6 Tiel same Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto.
7 Sciu do, ke tiuj, kiuj estas de fido, estas la filoj de Abraham.
8 Kaj la Skribo, antaŭvidinte, ke Dio pravigos la naciojn per fido, predikis antaŭ la evangelio al Abraham, dirante: Per vi estos benitaj ĉiuj nacioj.
9 Tial tiuj, kiuj estas de fido, estas benitaj kun la fidela Abraham.
10 Ĉar ĉiuj, kiuj estas el la faroj de la leĝo, estas sub la malbeno; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu ne persistas en ĉio, kio estas skribita en la libro de la leĝo, por plenumi ilin.
11 Sed ke neniu estas pravigita per la legxo antaux Dio, tio estas evidente; cxar: La justulo vivos per fido.
12 Kaj la legxo ne estas el fido; sed: La homo, kiu ilin plenumas, vivos en ili.
13 Kristo nin elacxetis de la malbeno de la legxo, farigxis por ni malbeno; cxar estas skribite:Malbenita estas cxiu, kiu pendas sur arbo;
14 por ke la beno de Abraham venu sur la nacianojn per Jesuo Kristo; por ke ni ricevu la promeson de la Spirito per fido.
15 Fratoj, mi parolas laŭ homa maniero; Kvankam ĝi estas nur interligo de homo, tamen se ĝi estas konfirmita, neniu nuligas aŭ aldonas al ĝi.
16 Nun al Abraham kaj lia idaro estis faritaj la promesoj. Li ne diras:Kaj al semoj, kiel al multaj; sed kiel de unu: Kaj al via idaro, kiu estas Kristo.
17 Kaj ĉi tion mi diras, ke la interligo, kiu estis konfirmita antaŭe de Dio en Kristo, la leĝo, kiu estis kvarcent tridek jarojn poste, ne povas nuligi, por ke ĝi senvalidigu la promeson.
18 Ĉar se la heredaĵo estas el la leĝo, ĝi ne plu estas el promeso; sed Dio ĝin donis al Abraham per promeso.
19 Kial do servas la legxo? Ĝi estis aldonita pro krimoj, ĝis venos la semo, al kiu la promeso estis farita; kaj ĝi estis ordonita de anĝeloj en la mano de peranto.
20 Nun peranto ne estas peranto de unu, sed Dio estas unu.
21 Ĉu do la leĝo kontraŭas la promesojn de Dio? Dio gardu; ĉar se estus donita leĝo, kiu povus doni vivon, vere justeco estus per la leĝo.
22 Sed la Skribo konkludis ĉion sub peko, por ke la promeso per fido al Jesuo Kristo estu donita al la kredantoj.
23 Sed antaŭ ol la fido venis, ni estis gardataj sub la leĝo, sxlositaj al la fido, kiu poste estos malkaŝita.
24 Tial la legxo estis nia lernejestro, por konduki nin al Kristo, por ke ni pravigxu per fido.
25 Sed post la veno de tiu fido, ni ne plu estas sub lernejestro.
26 Ĉar vi ĉiuj estas filoj de Dio per fido al Kristo Jesuo.
27 Ĉar ĉiuj el vi, kiuj baptiĝis en Kristo, surmetis Kriston.
28 Ne estas Judo nek Greko, ekzistas nek sklavo nek libera, ekzistas nek viro nek ino; cxar vi cxiuj estas unu en Kristo Jesuo.
29 Kaj se vi apartenas al Kristo, tiam vi estas idaro de Abraham, kaj heredantoj laux la promeso.

ĈAPITRO 4

1 Nun mi diras, ke la heredanto, dum li estas infano, nenion diferencas de sklavo, kvankam li estas sinjoro de ĉio;
2 Sed estas sub gvidantoj kaj estroj ĝis la tempo difinita de la patro.
3 Tiel same ni, kiam ni estis infanoj, estis en sklaveco sub la elementoj de la mondo;
4 Sed kiam venis la pleneco de la tempo, Dio elsendis Sian Filon, faritan el virino, kreitan sub la leĝo,
5 por elacxeti tiujn, kiuj estis sub la legxo, por ke ni ricevu la adopton de filoj.
6 Kaj ĉar vi estas filoj, Dio elsendis la Spiriton de Sia Filo en viajn korojn, kriante: Aba, Patro!
7 Tial vi estas jam ne sklavo, sed filo; kaj se filo, tiam heredanto de Dio per Kristo.
8 Tamen, kiam vi ne konis Dion, vi servis al tiuj, kiuj nature ne estas dioj.
9 Sed nun, post kiam vi konas Dion, aŭ pli ĝuste estas konataj de Dio, kiel vi returnas vin al la malfortaj kaj almozuloj, al kiuj vi deziras denove esti en sklaveco?
10 Vi observas tagojn kaj monatojn kaj tempojn kaj jarojn.
11 Mi timas vin, ke mi vane laboremus al vi.
12 Fratoj, mi petas vin, estu kiel mi; cxar mi estas tia, kia vi estas; vi tute ne difektis min.
13 Vi scias, kiel pro karna malforteco mi unue predikis al vi la evangelion.
14 Kaj mian tenton, kiu estis en mia karno, vi ne malestimis, nek malsxatis; sed akceptis min kiel angxelon de Dio, kiel Kriston Jesuon.
15 Kie do estas la beno, pri kiu vi parolis? ĉar mi atestas al vi, ke, se estus eble, vi elŝiris viajn proprajn okulojn kaj donus ilin al mi.
16 CXu do mi farigxis via malamiko, cxar mi diras al vi la veron?
17 Ili fervore influas vin, sed ne bone; jes, ili forpelus vin, por ke vi influu ilin.
18 Sed estas bone esti fervora ĉiam en bono, kaj ne nur kiam mi ĉeestas kun vi.
19 Miaj infanetoj, pri kiuj mi denove naskodoloras, ĝis Kristo formiĝos en vi,
20 Mi deziras nun cxeesti cxe vi kaj sxangxi mian vocxon; ĉar mi dubas pri vi.
21 Diru al mi, vi, kiuj volas esti sub la leĝo, ĉu vi ne aŭdas la leĝon?
22 Ĉar estas skribite, ke Abraham havis du filojn, unu de sklavino, la duan de liberino.
23 Sed tiu, kiu estis el la sklavino, estis naskita laŭ la karno; sed tiu de la liberulino estis promeso.
24 Kiuj aferoj estas alegorio; ĉar ĉi tiuj estas la du interligoj; tiu de la monto Sinaj, kiu naskas al sklaveco, kiu estas Agar.
25 Çar çi tiu Agar estas la monto Sinaj en Arabujo, kaj respondas al la nuna Jerusalem, kaj estas sklavigita kun siaj infanoj.
26 Sed Jerusalem, kiu estas supre, estas libera, kiu estas la patrino de ni ĉiuj.
27 Ĉar estas skribite: Ĝoju, senfrukta, kiu ne naskas; ekbruu kaj kriu, vi, kiu ne naskas;
28 Nun ni, fratoj, kiel Isaak, estas filoj de promeso.
29 Sed kiel tiam la naskita laux la karno persekutis tiun, kiu estis naskita laux la Spirito, tiel ankaux estas nun.

30 Tamen kion diras la Skribo? Forpelu la sklavinon kaj ŝian filon, ĉar la filo de la sklavino ne estos heredanto kun la filo de la liberulino.
31 Do, fratoj, ni estas filoj ne de sklavino, sed de liberuloj.

ĈAPITRO 5

1 Staru do firme en la libereco, per kiu Kristo nin liberigis, kaj ne estu denove implikitaj per la jugo de sklaveco.
2 Jen mi, Pauxlo, diras al vi, ke se vi cirkumcidigxos, Kristo nenion utilos al vi.
3 Cxar mi denove atestas al cxiu cirkumcidita, ke li estas sxuldanto por plenumi la tutan legxon.
4 Kristo estas senutila por vi, kiu ajn el vi estas pravigita per la leĝo; vi falis de graco.
5 Ĉar ni per la Spirito atendas la esperon de justeco per fido.
6 Ĉar en Jesuo Kristo nek cirkumcido havas nenion, nek necirkumcido; sed fido, kiu funkcias per amo.
7 Vi bone kuris; kiu malhelpis vin, ke vi ne obeu la veron?
8 Ĉi tiu konvinkiĝo ne venas de Tiu, kiu vin vokas.
9 Iom da fermentaĵo fermentigas la tutan mason.
10 Mi fidas vin per la Sinjoro, ke vi ne anims alie; sed kiu vin ĝenas, tiu portos sian juĝon, kiu ajn li estas.
11 Kaj mi, fratoj, se mi ankoraŭ predikas cirkumcidon, kial mi ankoraŭ suferas persekutadon? tiam ĉesis la ofendo de la kruco.
12 Mi dezirus, ke ili eĉ ekstermu ilin, kiuj vin ĝenas.
13 Ĉar, fratoj, vi estas vokitaj al libereco; nur ne uzu liberecon por okazo al la karno, sed per amo servu unu la alian.
14 Çar la tuta le o estas plenumita en unu vorto, eç en çi tio; Amu vian proksimulon kiel vin mem.
15 Sed se vi mordas kaj formanĝas unu la alian, gardu vin, ke vi ne pereu unu de la alia.
16 Tion mi do diras: Iradu en la Spirito, kaj la volupton de la karno vi ne plenumos.
17 Ĉar la karno voluptas kontraŭ la Spirito, kaj la Spirito kontraŭ la karno;
18 Sed se vi estas kondukataj de la Spirito, vi ne estas sub la legxo.
19 Nun la faroj de la karno estas evidentaj, kiuj estas ĉi tiuj; Adulteco, malĉasteco, malpureco, lasciveco,
20 Idolkulto, sorĉado, malamo, malpaco, imitaĵoj, kolero, malpaco, ribeloj, herezoj,
21 Envioj, murdoj, ebrioj, diboĉadoj, kaj similaĵoj; pri kiuj mi antaŭe diras al vi, kiel mi jam diris al vi, ke tiuj, kiuj faras tiajn agojn, ne heredos la regnon de Dio.
22 Sed la frukto de la Spirito estas amo, ĝojo, paco, pacienco, mildeco, boneco, fido,
23 Mildeco, modereco; Kontraux tiaj ne ekzistas legxo.
24 Kaj tiuj, kiuj apartenas al Kristo, krucumis la karnon kun la agoj kaj voluptoj.
25 Se ni vivas en la Spirito, ni ankaux iradu en la Spirito.
26 Ni ne aspiru vanan gloron, incitante unu la alian, enviante unu la alian.

ĈAPITRO 6

1 Fratoj, se iu estas trafita en kulpo, vi, kiuj estas spiritaj, restarigu tian en la spirito de mildeco; konsiderante vin, por ke vi ne estu tentata.
2 Portu unu la alian la sxargxojn, kaj tiel plenumu la legxon de Kristo.
3 Ĉar se iu opinias sin io, kiam li estas nenio, li trompas sin.
4 Sed ĉiu provu sian propran faron, kaj tiam li havos ĝojon pri si sola, kaj ne pri alia.
5 Ĉar ĉiu portos sian propran ŝarĝon.
6 Kiu estas instruita en la vorto, tiu interparolu kun tiu, kiu instruas en ĉiuj bonaĵoj.
7 Ne trompu; Dio ne estas mokata; cxar kion ajn homo semas, tion li ankaux rikoltos.
8 Ĉar kiu semas al sia karno, tiu el la karno rikoltos putron; sed kiu semas al la Spirito, tiu el la Spirito rikoltos eternan vivon.
9 Kaj ni ne lacigxu per bonfarado; cxar gxustatempe ni rikoltos, se ni ne lacigxos.
10 Kiel do ni havas ŝancon, ni faru bonon al ĉiuj homoj, precipe al tiuj, kiuj estas el la familio de fido.
11 Vi vidas, kiel grandan leteron mi skribis al vi per mia propra mano.
12 Kiuj volas fari belan aperon en la karno, ili devigas vin cirkumcidi; nur por ke ili ne suferu persekuton pro la kruco de Kristo.
13 Ĉar nek tiuj mem, kiuj estas cirkumciditaj, observas la leĝon; sed deziras cirkumcidi vin, por ke ili fieru pri via karno.
14 Sed Dio gardu min, ke mi fieru, krom en la kruco de nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu la mondo estas krucumita al mi, kaj mi al la mondo.
15 Ĉar en Kristo Jesuo nek cirkumcido, nek necirkumcido, sed nova kreitaĵo.
16 Kaj ĉiuj, kiuj iras laŭ ĉi tiu regulo, paco estu sur ili kaj kompato kaj sur la Izraelo de Dio.
17 De nun neniu min ĝenu; ĉar mi portas en mia korpo la signojn de la Sinjoro Jesuo.
18 Fratoj, la graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen. (Al la Galatoj skribita el Romo.)

Efesanoj

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, apostolo de Jesuo Kristo laux la volo de Dio, al la sanktuloj, kiuj estas en Efeso, kaj al la fideluloj en Kristo Jesuo;
2 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu benis nin per ĉiuj spiritaj benoj en la ĉielaj lokoj en Kristo;
4 kiel Li elektis nin en li antaŭ la fondo de la mondo, por ke ni estu sanktaj kaj senkulpaj antaŭ Li en amo;
5 antaŭdestininte nin al la adopto de infanoj per Jesuo Kristo al si, laŭ la bonvolo de Lia volo,
6 Por la lauxdo de la gloro de Lia graco, en kiu Li akceptis nin en la amato.
7 en kiu ni havas elacxeton per lia sango, la pardonon de pekoj, laŭ la riçeco de lia graco;
8 En kio Li abundis rilate ni en cxia sagxo kaj prudento;
9 koniginte al ni la misteron de sia volo, laŭ sia bonvolo, kiun li intencis en si mem;
10 por ke en la dispensado de la pleneco de tempoj li kunvenigu en unu cxion en Kristo, kaj kiuj estas en la cxielo, kaj kiuj estas sur la tero; eĉ en li:
11 En kiu ankaŭ ni akiris heredon, estante antaŭdestinitaj laŭ la intenco de Tiu, kiu faras ĉion laŭ la intenco de sia propra volo;
12 por ke ni estu lauxdaj de Lia gloro, kiu unue fidis Kriston.
13 al kiu vi ankaux fidis, post kiam vi auxdis la vorton de la vero, la evangelion de via savo;
14 Kiu estas la ŝarĝo de nia heredaĵo ĝis la elaĉeto de la aĉetita posedaĵo, por la laŭdo de Lia gloro.
15 Tial mi ankaux, auxdinte pri via fido al la Sinjoro Jesuo kaj amo al cxiuj sanktuloj,
16 Ne ĉesu danki pro vi, menciante vin en miaj preĝoj;
17 por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de gloro, donu al vi spiriton de sagxeco kaj malkasxo en la kono de Li;
18 La okuloj de via prudento estas lumigitaj; por ke vi sciu, kia estas la espero de Lia voko, kaj kia estas la riĉeco de la gloro de Lia heredo ĉe la sanktuloj,
19 Kaj kia estas la treegeco de Lia potenco al ni, kiuj kredantoj, laŭ la agado de Lia potenca potenco?
20 kiun Li faris en Kristo, kiam li relevis lin el la mortintoj kaj starigis lin dekstre en la cxielaj lokoj;
21 Ege pli ol ĉia regado, kaj potenco, kaj potenco, kaj regado, kaj ĉia nomo, kiu estas nomata, ne nur en ĉi tiu mondo, sed ankaŭ en la estonta;
22 kaj cxion metis sub liajn piedojn, kaj donis lin kiel estron super cxio al la eklezio;
23 kiu estas Lia korpo, la pleneco de Tiu, kiu plenigas ĉion en ĉio.

ĈAPITRO 2

1 Kaj vin Li vivis, kiuj estis mortintaj pro kulpoj kaj pekoj;
2 en kiu vi iradis en la pasinta tempo laux la irado de cxi tiu mondo, laux la princo de la potenco de la aero, la spirito, kiu nun agas en la filoj de malobeo;
3 Inter kiuj ankaux ni cxiuj en la pasintaj tempoj konversaciis en la voluptoj de nia karno, plenumante la dezirojn de la karno kaj de la menso; kaj estis nature la filoj de kolero, same kiel aliaj.
4 Sed Dio, kiu estas riĉa je kompato, pro Sia granda amo, per kiu Li nin amis,
5 Ecx kiam ni estis mortintaj en pekoj, vivigis nin kune kun Kristo (per graco vi estas savitaj;)
6 kaj levis nin kune, kaj sidigis nin kune en la cxielaj lokoj en Kristo Jesuo;
7 por ke en la estontaj tempoj li montru la treegan ricxecon de sia graco en sia boneco al ni per Kristo Jesuo.
8 Ĉar per graco vi estas savitaj per fido; kaj tio ne de vi mem: ĝi estas donaco de Dio;
9 Ne pro faroj, por ke neniu fanfaronu.
10 Çar ni estas Lia faro, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn Dio difinis antaŭe, por ke ni iradu en ili.
11 Tial memoru, ke vi jam estas nacianoj en la karno, kiuj estas nomataj Necirkumcido per tio, kio estas nomata Cirkumcido en la karno manfarita;
12 ke en tiu tempo vi estis sen Kristo, estante fremduloj de la komunumo de Izrael, kaj fremduloj de la interligoj de promeso, ne havantaj esperon, kaj sen Dio en la mondo;
13 Sed nun en Kristo Jesuo vi, kiuj kelkfoje estis malproksimaj, estas proksimigitaj per la sango de Kristo.
14 Cxar Li estas nia paco, kiu ambaux faris unu kaj detruis la mezan muron de disigo inter ni;
15 aboliciinte en sia karno la malamikecon, la legxon de ordonoj en la legxoj; ĉar fari en si el du unu novan homon, tiel farante pacon;
16 kaj por ke li repacigu ambaux al Dio en unu korpo per la kruco, mortiginte per tio la malamikecon;
17 Kaj venis kaj predikis pacon al vi, kiuj estis malproksime, kaj al la proksimaj.
18 Ĉar per li ni ambaŭ havas aliron per unu Spirito al la Patro.
19 Nun vi estas jam ne fremduloj kaj fremduloj, sed kuncivitanoj kun la sanktuloj kaj el la domo de Dio;
20 kaj estas konstruitaj sur la fundamento de la apostoloj kaj profetoj, Jesuo Kristo mem estante la ĉefa angula ŝtono;
21 en kiu la tuta konstruo taŭge kunmetita kreskas al sankta templo en la Sinjoro;
22 en kiu vi ankaux estas kunkonstruitaj kiel logxejo de Dio per la Spirito.

ĈAPITRO 3

1 Tial mi, Paŭlo, la malliberulo de Jesuo Kristo por vi nacianoj,
2 Se vi aŭdis pri la dispensado de la graco de Dio, kiu estas donita al vi al vi;
3 kiel ke per malkasxo li konigis al mi la misteron; (kiel mi skribis antaŭe per malmultaj vortoj,
4 Per kio, kiam vi legas, vi komprenu mian scion en la mistero de Kristo)
5 Kiu en aliaj epokoj ne estis konita al la homidoj, kiel estas nun malkasxite al Liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj per la Spirito;

6 por ke la nacianoj estu kunheredantoj kaj el la sama korpo, kaj partoprenantoj de lia promeso en Kristo per la evangelio;
7 pri kio mi farigxis servanto, laux la donaco de la graco de Dio, donita al mi per la efika agado de Lia potenco.
8 Al mi, kiu estas malpli granda ol la plej malgranda el ĉiuj sanktuloj, estas donita ĉi tiu graco, ke mi prediku inter la nacianoj la neesploreblan riĉecon de Kristo;
9 Kaj por ke ĉiuj homoj vidu, kio estas la kunuleco de la mistero, kiu de la komenco de la mondo estis kaŝita en Dio, kiu kreis ĉion per Jesuo Kristo;
10 por ke nun al la princlandoj kaj auxtoritatoj en la cxielaj lokoj estu konata de la eklezio la multoblan sagxon de Dio,
11 Laŭ la eterna intenco, kiun Li intencis en Kristo Jesuo, nia Sinjoro;
12 en kiu ni havas kuragxon kaj aliron kun fido per la fido al li.
13 Tial mi deziras, ke vi ne senfortiĝu pro miaj afliktoj pro vi, kiu estas via gloro.
14 Tial mi klinas miajn genuojn antaŭ la Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo;
15 El kiu estas nomita la tuta familio en la ĉielo kaj la tero,
16 por ke li donu al vi, laux la ricxeco de sia gloro, fortigi vin per sia Spirito en la interna homo;
17 por ke Kristo logxu en viaj koroj per fido; ke vi, enradikiĝintaj kaj baziĝintaj en amo,
18 povu kompreni kun ĉiuj sanktuloj, kio estas la larĝo kaj longo kaj profundo kaj alto;
19 kaj koni la amon de Kristo, kiu superas la scion, por ke vi plenigxu de la tuta pleneco de Dio.
20 Nun al Tiu, kiu povas fari tre abunde super ĉio, kion ni petas aŭ pensas, laŭ la potenco, kiu agas en ni,
21 Al li estu la gloro en la eklezio per Kristo Jesuo en ĉiuj jarcentoj, eterne. Amen.

ĈAPITRO 4

1 Mi do, la malliberulo de la Sinjoro, petegas vin, ke vi iradu indaj je la voko, per kiu vi estas vokitaj;
2 Kun ĉia humileco kaj mildeco, kun pacienco, tolerante unu la alian en amo;
3 Penante konservi la unuecon de la Spirito en la ligo de paco.
4 Estas unu korpo kaj unu Spirito, kiel vi estas vokitaj en unu espero de via voko;
5 Unu Sinjoro, unu fido, unu bapto,
6 Unu Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kaj per ĉiuj, kaj en vi ĉiuj.
7 Sed al ĉiu el ni estas donita graco laŭ la mezuro de la dono de Kristo.
8 Tial li diras: Kiam li supreniris alten, li kondukis kaptitojn kaj donis donacojn al homoj.
9 (Nun, kiam li supreniris, kio estas, krom ke li ankaŭ malsupreniris unue en la malsuprajn partojn de la tero?
10 Tiu, kiu malsupreniris, estas ankaŭ tiu, kiu supreniris malproksimen super ĉiuj ĉieloj, por plenigi ĉion.)
11 Kaj li donis kelkajn, apostolojn; kaj iuj, profetoj; kaj iuj, evangeliistoj; kaj iuj, pastroj kaj instruistoj;
12 Por la perfektigo de la sanktuloj, por la laboro de la servado, por la edifo de la korpo de Kristo;
13 ĝis ni ĉiuj venos en la unueco de la fido kaj de la scio de la Filo de Dio, al homo perfekta, ĝis la mezuro de la staturo de la pleneco de Kristo;
14 ke ni de nun ne plu estu infanoj, ĵetitaj tien kaj reen, kaj ĉirkaŭportataj de ĉiu vento de doktrino, de la ruzo de homoj kaj ruza ruzo, per kiu ili insidas por trompi;
15 Sed parolante la veron en amo, kresku en li en ĉio, kiu estas la kapo, Kristo;
16 de kiu la tuta korpo konvene kunligita kaj kunpremita per tio, kion provizas cxiu artiko, laux la efika laboro en la mezuro de cxiu parto, pligrandigas la korpon al la edifo de si en amo.
17 Ĉi tion mi do diras kaj atestas en la Sinjoro, ke vi de nun ne iras, kiel iras aliaj nacianoj, en la vanteco de sia menso;
18 havante la komprenon mallumigita, fremdiĝintaj de la vivo de Dio pro la nescio, kiu estas en ili, pro la blindeco de ilia koro;
19 kiuj preterpasinte la senton, sin transdonis al malcxasteco, por fari cxian malpurecon kun avideco.
20 Sed vi ne tiel lernis Kriston;
21 Se tiel vi lin aŭdis, kaj estis instruitaj de li, kiel la vero estas en Jesuo;
22 por ke vi forpusxigu rilate la antauxan konduton la maljunulon, kiu malvirtigxis laux la trompemaj voluptoj;
23 Kaj renovigiĝu en la spirito de via menso;
24 Kaj ke vi surmetu la novan homon, kiu estas kreita laux Dio en justeco kaj vera sankteco.
25 Tial forigante mensogon, cxiu parolu veron kun sia proksimulo; cxar ni estas membroj unu de la alia.
26 Koleru, kaj ne peku; la suno ne subiru sur vian koleron;
27 Kaj ne donu lokon al la diablo.
28 Ŝtelisto ne plu ŝtelu;
29 Nenia malpura parolo eliru el via busxo, sed tio, kio estas bona por edifado, por ke gxi donu gracon al la auxskultantoj.
30 Kaj ne malĝoju la Sanktan Spiriton de Dio, per kiu vi estas sigelitaj ĝis la tago de elaĉeto.
31 CXiu maldolcxeco kaj kolero kaj kolero kaj kriado kaj malbonagado estu forigita de vi, kun cxia malico;
32 Kaj estu bonkoraj unu al alia, bonkoraj, pardonantaj unu la alian, kiel Dio pro Kristo pardonis al vi.

ĈAPITRO 5

1 Estu do sekvantoj de Dio, kiel karaj infanoj;
2 Kaj iradu en amo, kiel ankaux Kristo nin amis kaj donis sin por ni oferdonon kaj oferon al Dio por agrabla odorajxo.
3 Sed malcxasteco kaj cxia malpureco aux avideco ne unu fojon estu nomataj inter vi, kiel decas por sanktuloj;
4 Nek malpurajxo, nek malsagxa parolado, nek mokado, kiuj ne konvenas; sed prefere danko.
5 Cxar vi scias, ke neniu malcxastulo, nek malpurulo, nek avidulo, kiu estas idolano, havas ian heredon en la regno de Kristo kaj Dio.
6 Neniu vin trompu per vanaj vortoj; cxar pro tio venas la kolero de Dio sur la filojn de malobeo.
7 Ne estu do partoprenantoj kun ili.
8 Ĉar vi iam estis mallumo, sed nun vi estas lumo en la Sinjoro; iru kiel filoj de lumo;
9 (Ĉar la frukto de la Spirito estas en ĉia bono kaj justeco kaj vero;)

10 Provante tion, kio estas akceptebla al la Sinjoro.
11 Kaj ne partoprenu kun la senfruktaj faroj de mallumo, sed prefere riproĉu ilin.
12 Ĉar estas honte eĉ paroli pri tio, kio estas farita de ili sekrete.
13 Sed cxio, kio estas riprocxa, elmontrigxas per la lumo; cxar cxio, kio elmontras, estas lumo.
14 Tial li diras: Vekigxu, dormanto, kaj levigxu el la mortintoj, kaj Kristo lumigos al vi.
15 Gardu do, ke vi iru prudente, ne kiel malsaĝuloj, sed kiel saĝaj;
16 Elaĉetante la tempon, ĉar la tagoj estas malbonaj.
17 Tial ne estu malprudentaj, sed komprenantaj, kia estas la volo de la Sinjoro.
18 Kaj ne ebriigxu per vino, en kiu estas troo; sed estu plenigitaj de la Spirito;
19 Parolante al vi mem per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, kantante kaj melodiante en via koro al la Eternulo;
20 Dankante ĉiam pro ĉio al Dio kaj la Patro en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo;
21 Submetiĝinte unu al alia en la timo antaŭ Dio.
22 Edzinoj, submetu vin al viaj propraj edzoj, kiel al la Sinjoro.
23 Ĉar la edzo estas kapo de edzino, kiel Kristo estas kapo de la eklezio; kaj li estas la savanto de la korpo.
24 Tial kiel la eklezio estas submetita al Kristo, tiel la edzinoj estu en cxio al siaj propraj edzoj.
25 Edzoj, amu viajn edzinojn, kiel ankaux Kristo amis la eklezion kaj sin donis por gxi;
26 por ke li ĝin sanktigu kaj purigu per lavo de akvo per la vorto,
27 por ke li prezentu gxin al si gloran eklezion, ne havantan makulon, nek sulkon, nek ion tian; sed ke ĝi estu sankta kaj sendifekta.
28 Tiel la homoj devas ami siajn edzinojn kiel siajn proprajn korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu amas sin.
29 Çar neniu ankoraŭ malamis sian propran karnon; sed nutras kaj flegas ĝin, kiel la Sinjoro la eklezio;
30 Ĉar ni estas membroj de lia korpo, de lia karno, kaj de liaj ostoj.
31 Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon kaj aligxos al sia edzino, kaj ili ambaux estos unu karno.
32 Tio estas granda mistero; sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio.
33 Tamen ĉiu el vi aparte amu sian edzinon same kiel sin mem; kaj la edzino vidas, ke ŝi respektu sian edzon.

ĈAPITRO 6

1 Infanoj, obeu viajn gepatrojn en la Sinjoro, ĉar tio estas ĝuste.
2 Honoru vian patron kaj vian patrinon; (kiu estas la unua ordono kun promeso;)
3 Por ke estu al vi bone, kaj por ke vi longe vivu sur la tero.
4 Kaj, ho patroj, ne koleru viajn infanojn, sed edukigu ilin en la instruado kaj admono de la Eternulo.
5 Sklavoj, estu obeemaj al viaj mastroj laŭ la karno, kun timo kaj tremo, en soleco de via koro, kiel al Kristo;
6 Ne kun okulservo, kiel homoj plaĉaj; sed kiel la servantoj de Kristo, farante la volon de Dio el la koro;
7 Servado kun bona volo, kiel al la Sinjoro, kaj ne al homoj;
8 sciante, ke kian ajn bonon, kiun iu faras, tion li ricevos de la Sinjoro, ĉu li estas sklavo, ĉu libera.
9 Kaj, sinjoroj, faru al ili la saman aferojn, ne atentante minacojn, sciante, ke via Majstro ankaŭ estas en la ĉielo; kaj ne estas respekto de personoj ĉe li.
10 Fine, miaj fratoj, fortiĝu en la Sinjoro kaj en la potenco de Lia forto.
11 Surmetu la tutan armaĵon de Dio, por ke vi povu stari kontraŭ la ruzaĵoj de la diablo.
12 Çar ni luktas ne kontraŭ karno kaj sango, sed kontraŭ regantoj, kontraŭ potencoj, kontraŭ regantoj de la mallumo de çi tiu mondo, kontraŭ spirita malvirteco sur la altaj lokoj.
13 Tial prenu al vi la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago kaj, farinte ĉion, stari.
14 Staru do, havante viajn lumbojn ĉirkaŭzonitajn per vero, kaj surportante la kirason de justeco;
15 Kaj viaj piedoj ŝuu per la preparado de la evangelio de paco;
16 Antaŭ ĉio, prenante la ŝildon de fido, per kiu vi povos estingi ĉiujn fajrajn sagojn de la malpiuloj.
17 Kaj prenu la kaskon de savo kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio;
18 Çiam pre ante per çia pre o kaj petego en la Spirito, kaj rigardante tion kun çia persisto kaj petego por çiuj sanktuloj;
19 Kaj por mi, ke eldiro estu donita al mi, por ke mi kuragxe malfermu mian busxon, por konigi la misteron de la evangelio;
20 Por kio mi estas ambasadoro en katenoj, por ke en ĝi mi kuraĝe parolu, kiel mi devas paroli.
21 Sed por ke vi ankaŭ sciu miajn aferojn, kaj kiel mi faras, Tiĥiko, amata frato kaj fidela servanto en la Sinjoro, sciigos al vi ĉion;
22 kiun mi sendis al vi por la sama celo, por ke vi sciu niajn aferojn, kaj por ke li konsolu viajn korojn.
23 Paco al la fratoj, kaj amo kun fido, de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
24 Graco estu kun ĉiuj, kiuj amas nian Sinjoron Jesuo Kristo en sincereco. Amen. (Al la Efesanoj skribita de Romo, de Tychicus.)

Filipianoj

ĈAPITRO 1

1 Paŭlo kaj Timoteo, la servantoj de Jesuo Kristo, al ĉiuj sanktuloj en Kristo Jesuo, kiuj estas en Filipi, kun la episkopoj kaj diakonoj;
2 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
3 Mi dankas mian Dion pro ĉiu rememoro pri vi,
4 Ĉiam en ĉiu mia preĝo por vi ĉiuj petegante kun ĝojo,
5 Por via kunuleco en la evangelio de la unua tago ĝis nun;
6 Fidante pri tio mem, ke tiu, kiu komencis bonan laboron en vi, gxin plenumos gxis la tago de Jesuo Kristo;
7 Kiel konvenas al mi pensi tion pri vi ĉiuj, ĉar mi havas vin en mia koro; ĉar kaj en miaj katenoj, kaj en la defendo kaj konfirmo de la evangelio, vi ĉiuj estas partoprenantoj de mia graco.
8 Ĉar Dio estas mia atesto, kiel forte mi sopiras al vi ĉiuj en la internaĵoj de Jesuo Kristo.
9 Kaj ĉi tion mi preĝas, ke via amo abundu ankoraŭ pli kaj pli en scio kaj en ĉia juĝo;
10 por ke vi aprobu aferojn bonegajn; por ke vi estu sinceraj kaj senkulpe ĝis la tago de Kristo;
11 plenaj de la fruktoj de justeco, kiuj estas per Jesuo Kristo, al la gloro kaj lado de Dio.
12 Sed mi volus, ke vi komprenu, fratoj, ke la aferoj, kiuj okazis al mi, defalis prefere por la progreso de la evangelio;
13 tiel ke miaj katenoj en Kristo estas evidentaj en la tuta palaco kaj en ĉiuj aliaj lokoj;
14 Kaj multaj el la fratoj en la Sinjoro, fidindaj pro miaj katenoj, estas multe pli kuraĝaj paroli la vorton sen timo.
15 Iuj ja predikas Kriston ecx de envio kaj malpaco; kaj iuj ankaŭ de bona volo:
16 Unu predikas Kriston de malpaco, ne sincere, supozante aldoni aflikton al miaj katenoj;
17 Sed la alia de amo, sciante, ke mi estas starigita por la defendo de la evangelio.
18 Kio do? tamen ĉiumaniere, ĉu en ŝajnigo, ĉu en vero, Kristo estas predikita; kaj mi pri tio gxojas, jes, kaj gxojos.
19 Ĉar mi scias, ke ĉi tio turniĝos al mia savo per via preĝo kaj la provizado de la Spirito de Jesuo Kristo;
20 Laŭ mia fervora atendo kaj mia espero, ke en nenio mi hontos, sed ke kun tuta kuraĝo, kiel ĉiam, tiel ankaŭ nun Kristo estos grandigita en mia korpo, ĉu per vivo, ĉu per morto.
21 Ĉar por mi vivi estas Kristo, kaj morti estas gajno.
22 Sed se mi vivas en la karno, tio estas la frukto de mia laboro; sed kion mi elektos, mi ne scias.
23 Cxar mi estas en mizero inter du, havante deziron foriri kaj esti kun Kristo; kio estas multe pli bona:
24 Tamen resti en la karno estas por vi pli bezona.
25 Kaj havante ĉi tiun fidon, mi scias, ke mi restos kaj restos ĉe vi ĉiuj por via antaŭenigo kaj ĝojo de fido;
26 por ke via gxojo estu por mi pli abunda en Jesuo Kristo per mia reveno al vi.
27 Nur via konversacio estu kiel konvenas al la evangelio de Kristo; por ke ĉu mi venos kaj vidos vin, aŭ ĉu mi forestos, mi aŭdu pri viaj aferoj, por ke vi staru firme en unu spirito, kun unu menso batalante kune por la fido. de la evangelio;
28 Kaj en nenio terurita de viaj malamikoj; tio estas por ili evidenta signo de pereo, sed por vi de savo kaj tiu de Dio.
29 Ĉar al vi estas donite pro Kristo, ne nur kredi al li, sed ankaŭ suferi pro li;
30 havante la saman konflikton, kiun vi vidis en mi, kaj nun auxdas esti en mi.

ĈAPITRO 2

1 Se do estas ia konsolo en Kristo, se ia konsolo de amo, se ia kunuleco de la Spirito, se ia intesto kaj kompatemo,
2 Plenumu mian gxojon, ke vi estu samideanoj, havante la saman amon, estante unukonsentaj, unupensaj.
3 Nenio estu farata per malpaco aux vantajxo; sed en humileco de menso ĉiu estimu alian pli bone ol sin mem.
4 Ne rigardu cxiu sian propran, sed cxiu ankaux la aferojn de aliaj.
5 Estu en vi ĉi tiu menso, kiu estis ankaŭ en Kristo Jesuo;
6 kiu, estante en la formo de Dio, opiniis ne rabo esti egala kun Dio;
7 Sed senfamigis sin, kaj prenis sur lin la formon de sklavo, kaj farigxis simila al homoj;
8 Kaj trovite kiel homo, li sin humiligis, kaj farigxis obeema gxis morto, ecx la morto de kruco.
9 Tial Dio ankaŭ alte altigis lin, kaj donis al li nomon, kiu estas super ĉiu nomo;
10 por ke ĉe la nomo de Jesuo klini u ĉiu genuo, pri la ĉielaj aferoj kaj sur la tero kaj sub la tero;
11 Kaj por ke cxiu lango konfesu, ke Jesuo Kristo estas Sinjoro, al la gloro de Dio, la Patro.
12 Tial, mia amato, kiel vi ĉiam obeis, ne nur en mia ĉeesto, sed nun des pli en mia foresto, faru vian propran savon kun timo kaj tremo.
13 Ĉar estas Dio, kiu agas en vi kaj la volon kaj la faron laŭ Sia bonvolo.
14 Faru ĉion sen murmuroj kaj disputoj;
15 por ke vi estu neriproĉeblaj kaj sendanĝeraj, filoj de Dio, senriproĉaj, meze de malrekta kaj perversa nacio, inter kiu vi lumas kiel lumoj en la mondo;
16 Tenante la vorton de vivo; por ke mi gxoju en la tago de Kristo, ke mi ne vane kuris, nek vane laboris.
17 Jes, kaj se mi estas oferata pro la ofero kaj servo de via fido, mi ĝojas kaj ĝojas kun vi ĉiuj.
18 Pro tio ankaux vi gxoju, kaj gxoju kun Mi.
19 Sed mi fidas en la Sinjoro Jesuo, ke li baldaŭ sendos Timoteon al vi, por ke mi ankaŭ estu bona konsolo, kiam mi konos vian staton.
20 Ĉar mi havas neniun similan, kiu nature zorgos pri via stato.
21 Ĉar ĉiuj serĉas siajn proprajn, ne tion, kio apartenas al Jesuo Kristo.
22 Sed vi scias la pruvon pri li, ke kiel filo kun la patro, li servis kun mi en la evangelio.
23 Lin do mi esperas sendi baldau, tuj kiam mi vidos, kiel iros kun mi.
24 Sed mi fidas al la Sinjoro, ke mi ankaŭ baldaŭ venos.
25 Tamen mi supozis, ke estas necese sendi al vi Epafroditon, mian fraton kaj laborkunulon kaj kunsoldaton, sed vian senditon, kaj tiu, kiu servis al miaj bezonoj.
26 Ĉar li sopiris al vi ĉiuj, kaj estis plena de malĝojo, ĉar vi aŭdis, ke li estis malsana.

27 Çar ja li estis malsana ¸is la morto; sed Dio kompatis lin; kaj ne nur sur li, sed ankaŭ sur mi, por ke mi ne havu malĝojon post malĝojo.
28 Mi do sendis lin des pli zorge, por ke, kiam vi lin revidos, vi ĝoju, kaj por ke mi estu des malpli malĝoja.
29 Akceptu lin do en la Eternulo kun tuta gxojo; kaj tenu tian reputacion:
30 Çar pro la laboro de Kristo li estis proksima al la morto, ne koncerne sian vivon, por satigi vian mankon de servo al mi.

ĈAPITRO 3

1 Fine, miaj fratoj, ĝoju en la Sinjoro. Skribi al vi la samajn aferojn, por mi ja ne estas malĝoje, sed por vi estas sekure.
2 Gardu vin kontraŭ hundoj, gardu vin kontraŭ malbonaj laboristoj, gardu vin kontraŭ la koncizo.
3 Ĉar ni estas la cirkumcido, kiuj adoras Dion en la spirito kaj ĝojas en Kristo Jesuo, kaj ne fidas la karnon.
4 Kvankam mi ankaŭ povus havi fidon al la karno. Se iu alia opinias, ke li havas tion, kion li povas fidi en la karno, mi plie;
5 Cirkumcidita la okan tagon, el la raso de Izrael, el la tribo de Benjamen, Hebreo el la Hebreoj; rilate al la legxo, Fariseo;
6 Pri fervoro, persekuti la eklezion; pri la justeco, kiu estas en la legxo, senriprocxa.
7 Sed tion, kio estis por mi gajno, tion mi taksis perdo pro Kristo.
8 Jes sendube, kaj mi opinias ĉion kiel perdo pro la ekscelenco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro;
9 kaj trovi u en li, ne havante mian propran justecon, kiu estas el la le o, sed tion, kio estas per la fido al Kristo, la justecon, kiu estas de Dio per fido;
10 por ke mi konu Lin, kaj la potencon de lia releviĝo, kaj la kunulecon de liaj suferoj, konforma al lia morto;
11 Se iel mi povus atingi la relevigxon de la mortintoj.
12 Ne kvazaux mi jam atingus, nek estis jam perfektaj; sed mi sekvas, se mi povas ekkapti tion, por kio mi ankaux estas kaptita de Kristo Jesuo.
13 Fratoj, mi ne opinias, ke mi ekkaptis; sed ĉi tion mi faras, forgesante tion, kio estas malantaŭe, kaj etendante al la antaŭaj;
14 Mi premas al la marko por la premio de la alta voko de Dio en Kristo Jesuo.
15 Ni do, kiuj estas perfektaj, estu tiel pensataj;
16 Tamen, kion ni jam atingis, ni sekvu la sama regulo, ni pripensu la samon.
17 Fratoj, estu sekvantoj de mi, kaj atentu tiujn, kiuj iras tiel, kiel vi havas nin kiel ekzemplon.
18 (Ĉar multaj promenas, pri kiuj mi ofte diris al vi, kaj nun eĉ plorante diras al vi, ke ili estas malamikoj de la kruco de Kristo;
19 kies fino estas pereo, kies Dio estas ilia ventro, kaj kies gloro estas en ilia honto, kiuj pensas pri la teraj aferoj.)
20 Ĉar nia konduto estas en la ĉielo; de kie ankaŭ ni atendas la Savanton, la Sinjoron Jesuo Kristo;
21 kiu ŝanĝos nian malnoblan korpon, por ke ĝi estu formita kiel lia glora korpo, laŭ la laboro, per kiu li povas eĉ submeti ĉion al si.

ĈAPITRO 4

1 Tial, miaj amataj kaj sopirataj fratoj, mia ĝojo kaj krono, do staru firme en la Sinjoro, mia amata.
2 Mi petegas Eŭodiason, kaj Mi petas Sintiĥon, ke ili estu samaj en la Sinjoro.
3 Kaj mi petegas vin ankaû, vera jug-kunulo, helpu tiujn virinojn, kiuj laboris kun mi en la evangelio, ankaû kun Klemento kaj kun aliaj miaj kunlaborantoj, kies nomoj estas en la libro de vivo.
4 Ĝoju en la Eternulo ĉiam; kaj denove mi diras: Ĝoju.
5 Via modereco estu konata de ĉiuj homoj. La Sinjoro estas proksima.
6 Gardu vin pri nenio; sed en cxio, per pregxo kaj petego kun danko, viaj petoj estu sciigitaj al Dio.
7 Kaj la paco de Dio, kiu superas ĉian komprenon, konservos viajn korojn kaj mensojn en Kristo Jesuo.
8 Fine, fratoj, kio ajn estas vera, kio ajn honesta, kio ajn justa, kio ajn pura, kio ajn aminda, kio ajn fama; se estas ia virto, kaj se estas ia laŭdo, pripensu ĉi tiujn aferojn.
9 Tion, kion vi lernis kaj ricevis kaj auxdis kaj vidis en mi, faru; kaj la Dio de paco estos kun vi.
10 Sed mi tre ĝojis pri la Sinjoro, ke nun finfine via zorgo pri mi refloris; pri kio vi ankaux zorgis, sed mankis al vi okazo.
11 Ne, ke mi parolas pri manko; cxar mi lernis, en kia ajn stato mi estas, per tio esti kontenta.
12 Mi scias, kiel humili i, kaj mi scias abundi; çie kaj en çio mi estas instruita kaj sati i kaj malsati, kaj abundi kaj suferi bezonon.
13 Mi povas ĉion fari per Kristo, kiu min fortigas.
14 Tamen vi bone faris, ke vi komunikigxis kun mia aflikto.
15 Nun vi ankaux, Filipianoj scias, ke en la komenco de la evangelio, kiam mi foriris el Makedonujo, neniu eklezio parolis kun mi pri doni kaj ricevi, krom vi nur.
16 Çar eç en Tesaloniko vi denove sendis al mia bezono.
17 Ne pro tio, ke mi deziras donacon; sed mi deziras frukton, kiu abundas por vi.
18 Sed mi havas ĉion, kaj abundas; mi estas sata, ricevinte de Epafrodito la aferojn, kiuj estis senditaj de vi, agrablan odoron, oferon akcepteblan, plaĉan al Dio.
19 Sed mia Dio savos cxiujn viajn bezonojn laux Sia ricxeco en gloro per Kristo Jesuo.
20 Nun al Dio kaj Patro estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.
21 Salutu ĉiun sanktulon en Kristo Jesuo. La fratoj, kiuj estas kun mi, vin salutas.
22 CXiuj sanktuloj vin salutas, precipe tiuj, kiuj estas el la domo de Cezaro.
23 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiuj. Amen. (Al la Filipianoj skribita de Romo, de Epafrodito.)

Kolosanoj

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, apostolo de Jesuo Kristo laux la volo de Dio, kaj Timoteo, nia frato,
2 Al la sanktuloj kaj fidelaj fratoj en Kristo, kiuj estas en Koloso:Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
3 Ni dankas Dion kaj Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ĉiam preĝante por vi;
4 Ĉar ni aŭdis pri via fido al Kristo Jesuo kaj pri la amo, kiun vi havas al ĉiuj sanktuloj,
5 pro la espero, kiu estas konservita por vi en la cxielo, pri kiu vi antauxe auxdis en la vorto de la vero de la evangelio;
6 kiu venis al vi, kiel en la tuta mondo; kaj donas frukton, kiel ankaŭ en vi, de post la tago, kiam vi aŭdis pri tio, kaj konis la gracon de Dio en vero;
7 Kiel vi ankaux eksciis de Epafras, nia kara kunservisto, kiu estas por vi fidela servanto de Kristo;
8 kiu ankaŭ anoncis al ni vian amon en la Spirito.
9 Tial ni ankaŭ, de post la tago, kiam ni tion aŭdis, ne çesas pre i por vi kaj deziri, ke vi pleni u de la scio de lia volo en çia sa o kaj spirita kompreno;
10 por ke vi iradu indaj je la Sinjoro je cxio placxado, fruktodonaj en cxia bona faro, kaj pligrandigante en la scio de Dio;
11 Fortigite per cxia forto, laux Lia glora potenco, al cxia pacienco kaj pacienco kun gxojo;
12 Dankante la Patron, kiu konvenigis nin partopreni en la heredaĵo de la sanktuloj en lumo;
13 kiu nin savis el la potenco de mallumo, kaj transkondukis nin en la regnon de Sia kara Filo;
14 en kiu ni havas elacxeton per lia sango, la pardonon de pekoj;
15 kiu estas la bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito de ĉiu kreitaĵo;
16 Ĉar per li estis kreitaj ĉio, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero, videblaj kaj nevideblaj, ĉu ili estas tronoj, ĉu regadoj, ĉu princlandoj, ĉu potencoj; ĉio estis kreita de li kaj por li;
17 Kaj li estas antaŭ çio, kaj per li çio konsistas.
18 Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kiu estas la komenco, la unuenaskito el la mortintoj; por ke en ĉio li havu la superecon.
19 Çar la Patro bonvolis, ke en li lo u çia pleneco;
20 Kaj, farinte pacon per la sango de sia kruco, per li repacigi cxion al si; per li, mi diras, ĉu ili estas aferoj surteraj, ĉu aferoj en la ĉielo.
21 Kaj vi, kiuj iam estis fremdigitaj kaj malamikoj en via menso per malbonaj faroj, tamen nun li repacigis;
22 En la korpo de lia karno per morto, por prezenti vin sanktaj kaj neriprocĉeblaj kaj neriprocĉeblaj antaŭ Li;
23 Se vi dauxros en la fido bazitaj kaj fiksitaj, kaj ne forigxos de la espero de la evangelio, kiun vi auxdis, kaj kiu estis predikita al cxiu kreitajxo, kiu estas sub la cxielo; pri kio mi, Pauxlo, farigxis ministro;
24 kiuj nun ĝojas pri miaj suferoj pro vi, kaj plenigas tion, kio estas malantaŭ la afliktoj de Kristo, en mia karno pro lia korpo, kiu estas la eklezio;
25 pri kio mi farigxis servanto, laux la ordono de Dio, kiu estas donita al mi por vi, por plenumi la vorton de Dio;
26 Eĉ la mistero, kiu estis kaŝita de jarcentoj kaj generacioj, sed nun elmontrita al liaj sanktuloj;
27 al kiuj Dio volus sciigi, kio estas la ricxeco de la gloro de cxi tiu mistero inter la nacianoj; kiu estas Kristo en vi, la espero de gloro;
28 kiun ni predikas, avertante ĉiun homon kaj instruante ĉiun homon en ĉia saĝeco; por ke ni prezentu ĉiun homon perfekta en Kristo Jesuo;
29 Pri kio mi ankaux laboras, kverelante laux Lia faro, Kiu laboras en mi forte.

ĈAPITRO 2

1 Ĉar mi volus, ke vi sciu, kian grandan konflikton mi havas kontraŭ vi kaj kontraŭ ili en Laodikea, kaj por ĉiuj, kiuj ne vidis mian vizaĝon en la karno;
2 por ke iliaj koroj estu konsolitaj, kunligitaj en amo, kaj al cxia ricxeco de plena certeco de kompreno, al la agnosko de la mistero de Dio kaj de la Patro kaj de Kristo;
3 En kiu estas kasxitaj cxiuj trezoroj de sagxo kaj scio.
4 Kaj tion mi diras, por ke neniu vin trompu per allogaj vortoj.
5 Ĉar kvankam mi forestas en la karno, tamen mi estas kun vi en la spirito, ĝojante kaj rigardante vian ordon kaj la firmecon de via fido al Kristo.
6 Kiel vi do ricevis Kriston Jesuon, la Sinjoron, tiel iradu en li;
7 Enradikigitaj kaj konstruitaj en li, kaj fortikigitaj en la fido, kiel vi estas instruitaj, abunde en ĝi per danko.
8 Gardu vin, ke neniu vin rabu per filozofio kaj vana trompo, laux la tradicio de homoj, laux la rudimentoj de la mondo, kaj ne laux Kristo.
9 Ĉar en li loĝas korpe la tuta pleneco de la Dieco.
10 Kaj vi estas kompletaj en li, kiu estas la estro de ĉia regado kaj potenco;
11 en kiu vi ankaux estas cirkumciditaj per la cirkumcido farita senmane, demetante la korpon de la pekoj de la karno per la cirkumcido de Kristo;
12 enterigitaj kun li en bapto, en kiu vi ankaux levigxis kun li per la fido al la agado de Dio, kiu lin levis el la mortintoj.
13 Kaj vin, estante malvivaj pro viaj pekoj kaj la necirkumcido de via karno, li vivigis kune kun li, pardoninte al vi ĉiujn kulpojn;
14 Viŝante la skribon de leĝoj, kiu estis kontraŭ ni, kiu estis kontraŭa al ni, kaj deprenis ĝin de la vojo, najlante ĝin al sia kruco;
15 Kaj prirabinte princlandojn kaj auxtoritatojn, li faris el ili malkasxe, triumfante super ili en gxi.
16 Neniu do juĝu vin pri manĝo aŭ trinkaĵo, aŭ pri festotago, aŭ pri novluno, aŭ pri sabato;
17 kiuj estas ombro de estontaj aferoj; sed la korpo estas de Kristo.
18 Neniu trompu vin pri via rekompenco per propra-vola humileco kaj adorado de anĝeloj, entrudiĝante en tion, kion li ne vidis, vane ŝveligita de sia karna menso;
19 Kaj ne tenante la Kapon, el kiu la tuta korpo per artikoj kaj katenoj, havante nutraĵon servis kaj kunligiĝis, pligrandiĝas kun la kresko de Dio.
20 Tial, se vi estas mortintaj kun Kristo pro la rudimentoj de la mondo, kial, kvazaŭ vivantaj en la mondo, vi estas submetitaj al leĝoj?
21 (Ne tuŝu; ne gustumu; ne manipulu;

22 Kiuj ĉiuj pereos kun la uzado de la ordonoj kaj doktrinoj de homoj?
23 Kiuj aferoj havas ja elmontron de sagxeco en voladorado kaj humileco kaj neglektado de la korpo; ne en iu honoro al la satigo de la karno.

ĈAPITRO 3

1 Se vi do levigxis kun Kristo, sercxu tion, kio estas supre, kie Kristo sidas dekstre de Dio.
2 Amu viajn aferojn supre, ne sur la tero.
3 Ĉar vi mortis, kaj via vivo estas kaŝita kun Kristo en Dio.
4 Kiam aperos Kristo, kiu estas nia vivo, tiam vi ankaux aperos kun li en gloro.
5 Mortigu do viajn membrojn, kiuj estas sur la tero; malĉasteco, malpureco, senmezura korinklino, malbona senhaveco, kaj avideco, kiu estas idolkulto;
6 Pro tio venas la kolero de Dio sur la filojn de malobeo;
7 En kiu vi ankaux iradis kelkan tempon, kiam vi logxis en ili.
8 Sed nun vi ankaux forigis cxion cxi tion; kolero, kolero, malico, blasfemo, malpura komunikado el via buŝo.
9 Ne mensogu unu al alia, ĉar vi forigis la maljunulon kun liaj faroj;
10 Kaj surmetu la novan homon, kiu estas renovigita en scio laŭ la bildo de Tiu, kiu Lin kreis;
11 Kie ekzistas nek Greko nek Judo, cirkumcido nek necirkumcido, Barbaro, Skito, sklavo nek libera; sed Kristo estas ĉio kaj en ĉio.
12 Surmetu do, kiel elektitoj de Dio, sanktaj kaj amataj, intestojn de kompatemo, bonkoreco, humileco, mildeco, pacienco;
13 Tolerante unu la alian, kaj pardonante unu la alian, se iu havas malpacon kontraux iu; kiel Kristo pardonis al vi, tiel ankaux vi faru.
14 Kaj antaŭ ĉio ĉi surmetu amon, kiu estas la ligo de perfekteco.
15 Kaj la paco de Dio regu en viaj koroj, al kiu vi ankaux estas vokitaj en unu korpo; kaj estu dankaj.
16 La vorto de Kristo loĝu en vi riĉe en ĉia saĝeco; instruante kaj admonante unu la alian per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, kantante kun graco en viaj koroj al la Sinjoro.
17 Kaj cxion, kion vi faras per vorto aux faro, cxion faru en la nomo de la Sinjoro Jesuo, dankante per li Dion kaj la Patron.
18 Edzinoj, submetu vin al viaj propraj edzoj, kiel decas en la Sinjoro.
19 Edzoj, amu viajn edzinojn, kaj ne estu maldolcxaj kontraux ili.
20 Infanoj, obeu viajn gepatrojn en ĉio; ĉar ĉi tio plaĉas al la Sinjoro.
21 Patroj, ne koleru viajn infanojn, por ke ili ne senkuraĝiĝu.
22 Sklavoj, obeu en ĉio al viaj sinjoroj laŭ la karno; ne kun okulservo, kiel homoj plaĉaj; sed en simpleco de koro, timante Dion;
23 Kaj kion ajn vi faras, faru tion elkore, kiel al la Sinjoro, kaj ne al homoj;
24 sciante, ke de la Sinjoro vi ricevos la rekompencon de la heredaĵo; ĉar vi servas al la Sinjoro Kristo.
25 Sed kiu faras malbonon, tiu ricevos pro la malbono, kiun li faris;

ĈAPITRO 4

1 Majstroj, donu al viaj servantoj tion, kio estas justa kaj egala; sciante, ke vi ankaux havas Majstron en la cxielo.
2 Daŭru en preĝado, kaj viglu en la sama kun danko;
3 Preĝante ankaŭ por ni, ke Dio malfermu al ni pordon de parolo, por paroli la misteron de Kristo, pro kiu mi ankaŭ estas katenita;
4 por ke mi tion elmontru, kiel mi devas paroli.
5 Iradu en sagxeco al la eksteruloj, elacxetante la tempon.
6 Via parolo estu ĉiam kun graco, spicita per salo, por ke vi sciu, kiel vi devas respondi al ĉiu.
7 Mian tutan staton Tiĥiko rakontos al vi, kiu estas amata frato kaj fidela servanto kaj kunservisto en la Sinjoro;
8 kiun mi sendis al vi por la sama celo, por ke li konu vian staton kaj konsolu viajn korojn;
9 kun Onesimo, fidela kaj amata frato, kiu estas unu el vi. Ili konigos al vi ĉion, kio okazas ĉi tie.
10 Salutas vin Aristarĥo, mia kunkaptito, kaj Marko, la filo de fratino de Barnabas, (tuŝante tiun, kiun vi ricevis ordonojn; se li venas al vi, akceptu lin;)
11 Kaj Jesuo, kiu estas nomata Justo, kiuj estas el la cirkumcido. Nur ĉi tiuj estas miaj kunlaborantoj por la regno de Dio, kiuj estis por mi konsolo.
12 Epafras, kiu estas unu el vi, servanto de Kristo, salutas vin, ĉiam fervore laborante por vi en preĝoj, por ke vi staru perfektaj kaj kompletaj en la tuta volo de Dio.
13 Çar mi atestas pri li, ke li havas grandan fervoron por vi, kaj por tiuj, kiuj estas en Laodikea, kaj por tiuj en Hierapolis.
14 Luko, la amata kuracisto, kaj Demas, salutas vin.
15 Salutu la fratojn, kiuj estas en Laodikea, kaj Nimfason, kaj la eklezion, kiu estas en lia domo.
16 Kaj kiam ĉi tiu epistolo estos legita inter vi, faru, ke ĝi estu legata ankaŭ en la eklezio de Laodikeano; kaj ke vi same legu la epistolon el Laodikea.
17 Kaj diru al Arĥipo: Gardu vin pri la servo, kiun vi ricevis en la Sinjoro, por ke vi plenumu ĝin.
18 La saluto per la mano de mi Pauxlo. Memoru miajn ligilojn. Graco estu kun vi. Amen. (Verkita de Romo ĝis Kolosanoj fare de Tiĥiko kaj Onesimo.)

1 Tesalonikanoj

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj, kiu estas en Dio la Patro kaj en la Sinjoro Jesuo Kristo:Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
2 Ni ĉiam dankas Dion pro vi ĉiuj, menciante vin en niaj preĝoj;
3 memorante senĉese vian laboron de fido kaj laboro de amo kaj pacienco de espero en nia Sinjoro Jesuo Kristo antaŭ Dio kaj nia Patro;
4 sciante, amataj fratoj, vian elekton de Dio.
5 Ĉar nia evangelio venis al vi ne nur per vorto, sed ankaŭ per potenco kaj la Sankta Spirito kaj en multe da certigo; kiel vi scias, kiaj homoj ni estis inter vi pro vi.
6 Kaj vi farigxis sekvantoj de ni kaj de la Sinjoro, ricevinte la vorton en multe da aflikto, kun gxojo de la Sankta Spirito;
7 Tiel vi estis ekzemploj por ĉiuj, kiuj kredas en Makedonujo kaj la Aĥaja.
8 Ĉar de vi el'sond'iĝ'is la parol'o de la Sinjor'o ne nur en Makedon'uj'o kaj Aĥ'a'j'o, sed ankaŭ ĉie dis'vast'iĝ'is via fido al Di'o; tiel ke ni bezonas nenion paroli.
9 Cxar ili mem montras pri ni, kian eniron ni havis cxe vi, kaj kiel vi deturnis sin al Dio de idoloj, por servi al la vivanta kaj vera Dio;
10 kaj atendi Sian Filon el la cxielo, kiun Li relevis el la mortintoj, Jesuon, kiu nin savis de la venonta kolero.

ĈAPITRO 2

1 Ĉar vi mem, fratoj, scias nian eniron al vi, ke ĝi ne estis vana;
2 Sed ecx post tio, ke ni jam suferis kaj honte petegis, kiel vi scias, en Filipi, ni kuragxis en nia Dio paroli al vi la evangelion de Dio kun multe da malpaco.
3 Ĉar nia admono estis ne el trompo, nek el malpureco, nek el ruzo;
4 Sed kiel Dio permesis al ni konfidi la evangelion, tiel same ni parolas; ne kiel plaĉaj al homoj, sed Dio, kiu provas niajn korojn.
5 Ĉar nek iam ajn ni uzis flatajn vortojn, kiel vi scias, nek mantelon de avideco; Dio estas atestanto:
6 Nek de homoj ni sercxis gloron, nek de vi, nek de aliaj, kiam ni povus esti sxargxaj, kiel la apostoloj de Kristo.
7 Sed ni estis mildaj inter vi, kiel vartistino flegas siajn infanojn;
8 Do vin kore dezirante, ni volis transdoni al vi ne nur la evangelion de Dio, sed ankaŭ niajn proprajn animojn, ĉar vi estis por ni karaj.
9 Ĉar vi memoras, fratoj, nian laboron kaj laboradon; ĉar laborante nokte kaj tage, ĉar ni ne volis esti ŝarĝitaj al neniu el vi, ni predikis al vi la evangelion de Dio.
10 Vi estas atestantoj, kaj ankaŭ Dio, kiel sankte kaj juste kaj neriproçe ni kondutis inter vi kredantoj;
11 Kiel vi scias, kiel ni admonis kaj konsolis kaj admonis ĉiun el vi, kiel patro liaj infanoj,
12 por ke vi iradu indaj je Dio, kiu vin vokis al Sia regno kaj gloro.
13 Pro tio ankaŭ ni senĉese dankas Dion, ĉar, kiam vi ricevis la vorton de Dio, kiun vi aŭdis de ni, vi ricevis ĝin ne kiel la vorton de homoj, sed kiel ĝi estas en la vero, la vorton de Dio, kiu efektive. laboras ankaŭ en vi, kiuj kredas.
14 Ĉar vi, fratoj, fariĝis sekvantoj de la eklezioj de Dio, kiuj en Judujo estas en Kristo Jesuo;
15 kiuj mortigis la Sinjoron Jesuo kaj siajn proprajn profetojn, kaj nin persekutis; kaj ili ne plaĉas al Dio, kaj estas kontraŭaj al ĉiuj;
16 malpermesante al ni paroli al la nacianoj, por ke ili estu savitaj, por ke ili ĉiam plenigu siajn pekojn; ĉar la kolero venis sur ilin ĝis la ekstremo.
17 Sed ni, fratoj, forprenite de vi por mallonga tempo en la ĉeesto, ne en la koro, des pli multe klopodis vidi vian vizaĝon kun granda deziro.
18 Tial ni deziris veni al vi, mi, Pauxlo, unufoje kaj denove; sed Satano malhelpis nin.
19 Ĉar kio estas nia espero, aŭ ĝojo, aŭ krono de ĝojo? Ĉu vi eĉ ne estas antaŭ nia Sinjoro Jesuo Kristo ĉe lia alveno?
20 Ĉar vi estas nia gloro kaj ĝojo.

ĈAPITRO 3

1 Tial, kiam ni ne povis plu teni, ni opiniis, ke estas bone resti sola en Ateno;
2 kaj sendis Timoteon, nian fraton kaj servanton de Dio, kaj nian kunlaboranton en la evangelio de Kristo, por vin fortigi kaj konsoli vin pri via fido;
3 por ke neniu estu kortuŝita de ĉi tiuj afliktoj; ĉar vi mem scias, ke al ĝi ni estas destinitaj.
4 Ĉar vere, kiam ni estis kun vi, ni antaŭe diris al vi, ke ni suferos; kiel okazis, kaj vi scias.
5 Tial, kiam mi ne povis plu teni, mi sendis, por koni vian fidon, por ke la tentanto ne tentis vin, kaj nia laboro estu vana.
6 Sed nun, kiam Timoteo venis de vi al ni, kaj anoncis al ni bonan sciigon pri via fido kaj amo, kaj ke vi ĉiam rememoras nin, dezirante tre vidi nin, kiel ni ankaŭ vin vidi;
7 Tial, fratoj, ni konsoliĝis pri vi en nia tuta mizero kaj mizero per via fido;
8 Ĉar nun ni vivas, se vi staros firme en la Sinjoro.
9 Ĉar kian dankon ni povas redoni al Dio pro vi, pro la tuta ĝojo, per kiu ni ĝojas pro vi antaŭ nia Dio;
10 Nokte kaj tage preĝante treege, por ke ni vidu vian vizaĝon kaj perfektigu tion, kio mankas al via fido?
11 Nun Dio mem kaj nia Patro kaj nia Sinjoro Jesuo Kristo direktas nian vojon al vi.
12 Kaj la Eternulo plimultigu vin kaj abundigu en amo unu al alia kaj al ĉiuj homoj, kiel ni faras al vi;
13 gxis la fino li fortikigu viajn korojn neriprocxeblajn en sankteco antaux Dio, nia Patro, cxe la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo kun cxiuj Siaj sanktuloj.

ĈAPITRO 4

1 Cetere do ni petegas vin, fratoj, kaj admonas vin per la Sinjoro Jesuo, ke kiel vi ricevis de ni, kiel vi devas iri kaj plaĉi al Dio, tiel vi abundu ĉiam pli.
2 Ĉar vi scias, kiajn ordonojn ni donis al vi per la Sinjoro Jesuo.
3 Cxar jen estas la volo de Dio, via sanktigo, ke vi detenu vin de malcxasteco;

4 por ke ĉiu el vi sciu posedi sian vazon en sanktigo kaj honoro;
5 Ne en la volupteco de konkomo, kiel la nacianoj, kiuj ne konas Dion;
6 por ke neniu preteriru kaj trompu sian fraton en ia afero; ĉar la Eternulo estas la venĝanto de ĉiuj tiaj, kiel ni ankaŭ antaŭdiris al vi kaj atestis.
7 Ĉar Dio vokis nin ne al malpureco, sed al sankteco.
8 Kiu do malŝatas, tiu malŝatas ne homon, sed Dion, kiu ankaŭ donis al ni Sian sanktan Spiriton.
9 Sed pri la frata amo vi ne bezonas, ke mi skribu al vi; ĉar vi mem estas instruitaj de Dio ami unu la alian.
10 Kaj vi ja tion faras al ĉiuj fratoj, kiuj estas en la tuta Makedonujo;
11 Kaj ke vi stud'u est'i kviet'a'j kaj far'i vi'a'n entrepren'o'n kaj labor'i per vi'a'j man'o'j, kiel ni ordon'is al vi;
12 por ke vi iradu honeste rilate al la eksteruloj, kaj por ke vi manko de nenio.
13 Sed mi ne volas, ke vi ne sciu, fratoj, pri la dormantoj, por ke vi ne malgxoju, kiel aliaj, kiuj ne havas esperon.
14 Ĉar se ni kredas, ke Jesuo mortis kaj releviĝis, tiel ankaŭ tiujn, kiuj dormas en Jesuo, Dio venigos kun li.
15 Ĉar ĉi tion ni diras al vi per la vorto de la Sinjoro, ke ni, kiuj vivas, kiuj restas ĝis la alveno de la Sinjoro, ne malhelpos la dormantojn.
16 Çar la Sinjoro mem malsupreniros de la çielo kun krio, kun voço de la arkian elo, kaj kun la trumpeto de Dio; kaj la mortintoj en Kristo levi os unue;
17 Tiam ni, kiuj estas vivantaj kaj restintoj, estos kaptitaj kune kun ili en la nuboj, por renkonti la Eternulon en la aero; kaj tiel ni estos ĉiam kun la Eternulo.
18 Tial konsolu unu la alian per ĉi tiuj vortoj.

ĈAPITRO 5

1 Sed pri la tempoj kaj la tempoj, fratoj, vi ne bezonas, ke mi skribu al vi.
2 Ĉar vi mem scias perfekte, ke la tago de la Sinjoro venas kiel ŝtelisto en la nokto.
3 Ĉar kiam oni diros: Paco kaj sekureco; tiam venos sur ilin subita pereo, kiel naskodoloro sur gravedulino; kaj ili ne savigxos.
4 Sed vi, fratoj, ne estas en mallumo, por ke tiu tago trafus vin kiel ŝtelisto.
5 Vi ĉiuj estas filoj de lumo kaj filoj de tago; ni ne estas el la nokto, nek el mallumo.
6 Tial ni ne dormu, kiel la aliaj; sed ni rigardu kaj estu sobraj.
7 Ĉar tiuj, kiuj dormas, dormas en la nokto; kaj la ebriuloj estas ebriaj en la nokto.
8 Sed ni, kiuj estas de la tago, estu sobraj, surmetante la kirason de fido kaj amo; kaj por kasko, la espero de savo.
9 Ĉar Dio destinis nin ne por kolero, sed por akiri savon per nia Sinjoro Jesuo Kristo;
10 kiu mortis por ni, por ke, ĉu ni vekiĝu, ĉu ni dormu, ni vivu kune kun li.
11 Tial konsolu vin kune kaj edigu unu la alian, kiel vi ankaux faras.
12 Kaj ni petegas vin, fratoj, koni tiujn, kiuj laboras inter vi kaj estas super vi en la Sinjoro, kaj vin admonas;
13 Kaj estimi ilin tre alte en amo pro ilia laboro. Kaj estu en paco inter vi.
14 Nun ni admonas vin, fratoj, avertu la malregulojn, konsolu la malfortulojn, subtenu la malfortulojn, paciencu rilate cxiujn.
15 Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon pro malbono; sed ĉiam sekvu tion, kio estas bona, kaj inter vi kaj al ĉiuj homoj.
16 Ĝoju ĉiam;
17 Preĝu senĉese.
18 En cxio danku; cxar cxi tio estas la volo de Dio en Kristo Jesuo pri vi.
19 Ne estingu la Spiriton.
20 Ne malsxatu profetajxojn.
21 Pruvu ĉion; tenu tion, kio estas bona.
22 Detenu vin de cxia aspekto de malbono.
23 Kaj la Dio mem de paco sanktigu vin tute; kaj mi petas Dion, ke via tuta spirito kaj animo kaj korpo estu konservitaj senriproĉaj ĝis la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
24 Fidela estas Tiu, kiu vin vokas, kiu ankaux faros.
25 Fratoj, preĝu por ni.
26 Salutu ĉiujn fratojn per sankta kiso.
27 Mi admonas vin per la Sinjoro, ke ĉi tiu epistolo estu legata al ĉiuj sanktaj fratoj.
28 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. Amen. (La unua epistolo al la Tesalonikanoj estis skribita el Ateno.)

2 Tesalonikanoj

ĈAPITRO 1

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, nia Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo;
2 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
3 Ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, kiel decas, ĉar via fido treege kreskas, kaj abundas la amo de ĉiu el vi ĉiuj unu al la alia;
4 Por ke ni mem fieru pri vi en la eklezioj de Dio pro via pacienco kaj fido en ĉiuj viaj persekutoj kaj afliktoj, kiujn vi suferas;
5 kiu estas evidenta signo de la justa juĝo de Dio, por ke vi estu rigardataj indaj je la regno de Dio, pro kiu vi ankaŭ suferas;
6 Ĉar estas juste ĉe Dio repagi aflikton al tiuj, kiuj vin ĝenas;
7 Kaj al vi, kiuj estas maltrankvilaj, ripozu kun ni, kiam la Sinjoro Jesuo malkasxigxos el la cxielo kun Siaj potencaj angxeloj;
8 En flama fajro venĝante kontraŭ tiuj, kiuj ne konas Dion, kaj kiuj ne obeas la evangelion de nia Sinjoro Jesuo Kristo;
9 Kiu estos punita per eterna pereo for de la vizagxo de la Eternulo kaj de la gloro de Lia potenco;
10 Kiam li venos, por esti glorata en Siaj sanktuloj, kaj esti admirata ĉe ĉiuj kredantoj (ĉar nia atesto inter vi estis kredita) en tiu tago.
11 Tial ankaŭ ni ĉiam preĝas por vi, por ke nia Dio konsideru vin indaj je ĉi tiu voko, kaj plenumu la tutan volon de Lia boneco kaj la laboron de fido kun potenco;
12 por ke la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu glorata en vi, kaj vi en li, laux la graco de nia Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo.

ĈAPITRO 2

1 Nun ni petegas vin, fratoj, per la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj per nia kunvenado al li;
2 por ke vi ne baldaux skuigxu en la menso, nek maltrankviligxu, nek per spirito, nek per vorto, nek per letero, kiel de ni, kiel la tago de Kristo alproksimigxis.
3 Neniu vin trompu neniel; cxar tiu tago ne venos, se ne venos antauxe defalo, kaj ne malkasxigxos tiu homo de peko, la filo de pereo;
4 kiu kontraŭstaras kaj altigas sin super ĉio, kio estas nomata Dio aŭ adorata; tiel ke li kiel Dio sidas en la templo de Dio, montrante sin, ke li estas Dio.
5 Ĉu vi ne memoras, ke, kiam mi estis ankoraŭ kun vi, mi diris al vi ĉi tion?
6 Kaj nun vi scias, kio retenas, por ke li estu malkasxita en sia tempo.
7 Ĉar la mistero de maljusteco jam funkcias;
8 Kaj tiam malkasxigxos tiu Malbonulo, kiun la Eternulo ekstermos per la spirito de Sia busxo kaj pereigos per la brilo de Sia veno;
9 Ecx tiu, kies veno estas laux la agado de Satano kun cxia potenco kaj signoj kaj mensogaj mirakloj,
10 Kaj kun ĉia trompo de maljusteco ĉe la pereantoj; cxar ili ne ricevis la amon al la vero, por ke ili estu savitaj.
11 Kaj pro tio Dio sendos al ili fortan trompon, por ke ili kredu mensogon;
12 por ke estu damnitaj ĉiuj, kiuj ne kredis al la vero, sed ŝatis maljustecon.
13 Sed ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj amataj de la Sinjoro, ĉar Dio vin elektis de la komenco por savo per sanktigo de la Spirito kaj kredo al la vero;
14 al kio Li vokis vin per nia evangelio, por la akiro de la gloro de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
15 Tial, fratoj, staru firme, kaj konservu la tradiciojn, kiujn vi estas instruitaj, ĉu per vorto, ĉu per nia epistolo.
16 Nun nia Sinjoro Jesuo Kristo mem, kaj Dio, nia Patro, kiu nin amis, kaj donis al ni eternan konsolon kaj bonan esperon per graco,
17 Konsolu viajn korojn, kaj fortikigu vin per cxia bona vorto kaj laboro.

ĈAPITRO 3

1 Fine, fratoj, preĝu por ni, por ke la vorto de la Sinjoro libere fluu kaj estu glorata, kiel estas ĉe vi;
2 Kaj por ke ni estu savitaj de malraciaj kaj malvirtaj homoj, cxar ne cxiuj homoj havas fidon.
3 Sed fidela estas la Eternulo, kiu vin fortikigos kaj vin gardos de malbono.
4 Kaj ni fidas la Sinjoron pri vi, ke vi faras kaj faros tion, kion ni ordonas al vi.
5 Kaj la Sinjoro direktu viajn korojn al la amo de Dio kaj al la pacienco atendanta Kriston.
6 Nun ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi foriru de cxiu frato, kiu iradas senorde, kaj ne laux la tradicio, kiun li ricevis de ni.
7 Ĉar vi mem scias, kiel vi devas sekvi nin; ĉar ni ne kondutis malorde inter vi;
8 Kaj panon de neniu ni mangxis vane; sed laboris per laboro kaj laboro nokte kaj tage, por ke ni ne estu ŝarĝaj al neniu el vi;
9 Ne pro tio, ke ni ne havas potencon, sed por fari nin ekzemplo por vi por sekvi nin.
10 Ĉar eĉ kiam ni estis kun vi, ĉi tion ni ordonis al vi: se iu ne volas labori, li ankaŭ ne manĝu.
11 Ĉar ni aŭdas, ke estas iuj, kiuj senorde iras inter vi, tute ne laborantaj, sed okupataj.
12 Nun tiujn, kiuj estas tiaj, ni ordonas kaj admonas per nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke ili trankvile laboru kaj mangxu sian propran panon.
13 Sed vi, fratoj, ne lacigxu per bonfarado.
14 Kaj se iu ne obeas nian vorton per ĉi tiu epistolo, notu tiun homon, kaj ne akompanu lin, por ke li hontu.
15 Tamen ne rigardu lin kiel malamikon, sed admonu lin kiel fraton.
16 Nun la Sinjoro de paco mem donu al vi pacon ĉiam per ĉiuj rimedoj. La Sinjoro estu kun vi ĉiuj.
17 La saluto de Pauxlo per mia propra mano, kiu estas la signo en cxiu epistolo; tiel mi skribas.
18 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiuj. Amen. (La dua epistolo al la Tesalonikanoj estis skribita el Ateno.)

1 Timoteo

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, apostolo de Jesuo Kristo per la ordono de Dio, nia Savanto, kaj Sinjoro Jesuo Kristo, kiu estas nia espero;
2 Al Timoteo, mia propra filo en la fido:Graco, kompato kaj paco de Dio, nia Patro, kaj Jesuo Kristo, nia Sinjoro.
3 Kiel mi petegis vin, ke vi restu ankoraŭ en Efeso, kiam mi iris en Makedonion, por ke vi admu al iuj, ke ili ne instruu alian doktrinon;
4 Kaj ne atentu fabelojn kaj senfinajn genealogiojn, kiuj faras demandojn, prefere ol pian edifon, kiu estas en fido;
5 Nun la fino de la ordono estas amo el pura koro kaj el bona konscienco kaj el fido neŝajniga;
6 De kiuj iuj deflankiĝis, deflankiĝis al vana sonorado;
7 dezirante esti instruistoj de la leĝo; komprenante nek kion ili diras, nek pri kio ili asertas.
8 Sed ni scias, ke la legxo estas bona, se iu gxin uzas lauxleĝe;
9 sciante tion, ke la leĝo estas farita ne por justulo, sed por malpiuloj kaj malobeemaj, por malpiuloj kaj pekuloj, por malsanktuloj kaj malpuruloj, por mortigintoj de patroj kaj mortigintoj de patrinoj, por mortigintoj;
10 Por malĉastuloj, por tiuj, kiuj malpurigas sin per la homaro, por ŝtelistoj, por mensogantoj, por falsĵuritoj, kaj se estas io kontraŭa al sana doktrino;
11 Laŭ la glora evangelio de la benita Dio, kiu estis konfidita al mia konfido.
12 Kaj mi dankas Kriston Jesuon, nian Sinjoron, kiu min kapabligis, pro tio, ke li opiniis min fidela, metante min en la servadon;
13 kiu estis antauxe blasfemanto kaj persekutanto kaj malbonulo;
14 Kaj la graco de nia Sinjoro estis tre abunda kun fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo.
15 Jen estas fidela diro, kaj inda je cxia akcepto, ke Kristo Jesuo venis en la mondon, por savi pekulojn; el kiuj mi estas ĉefo.
16 Tamen pro tio mi akiris kompaton, por ke en mi unue Jesuo Kristo elmontru ĉian paciencon, kiel modelo por tiuj, kiuj poste kredos al li por eterna vivo.
17 Nun al la Reĝo eterna, senmorta, nevidebla, la sola saĝa Dio, estu honoro kaj gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.
18 Ĉi tiun ordonon mi komisias al vi, filo Timoteo, laŭ la profetaĵoj, kiuj estis antaŭ vi, por ke vi militu per ili bonan militon;
19 Tenante fidon kaj bonan konsciencon; kiujn iuj forĵetinte rilate al la fido ruinigis;
20 el kiuj estas Himeneo kaj Aleksandro; kiujn mi transdonis al Satano, por ke ili lernu ne blasfemi.

ĈAPITRO 2

1 Mi do admonas, ke antaŭ ĉio estu faritaj por ĉiuj petegoj, preĝoj, propetoj kaj dankoj;
2 Por reĝoj kaj por ĉiuj, kiuj havas aŭtoritaton; por ke ni konduku trankvilan kaj pacan vivon en ĉia pieco kaj honesteco.
3 Ĉar ĉi tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio, nia Savanto;
4 kiu volas, ke ĉiuj homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero.
5 Ĉar estas unu Dio, kaj unu peranto inter Dio kaj homoj, la homo Kristo Jesuo;
6 kiu donis sin elacxeton por cxiuj, por esti atestita gxustatempe.
7 por kio mi estas destinita predikanto kaj apostolo (mi parolas la veron en Kristo, kaj ne mensogas;) instruisto de la nacianoj en fido kaj vero.
8 Mi do volas, ke homoj preĝu ĉie, levante sanktajn manojn, sen kolero kaj dubo.
9 Tiel same, ke virinoj ornamas sin per modestaj vestoj, kun honto kaj sobreco; ne kun broditaj haroj aŭ oro aŭ perloj aŭ multekostaj vestaĵoj;
10 Sed (tio konvenas al virinoj konfesantaj pion) kun bonaj faroj.
11 La virino lernu en silento kun ĉia submetiĝo.
12 Sed mi ne permesas al virino instrui, nek uzurpi auxtoritaton super viro, sed esti en silento.
13 Ĉar Adam unue formiĝis, poste Eva.
14 Kaj Adam ne estis trompita, sed la virino trompita estis en la krimo.
15 Tamen ŝi estos savita en la naskado, se ili daŭros en fido kaj amo kaj sankteco kun sobreco.

ĈAPITRO 3

1 Jen vera diro: Se iu deziras la oficon de episkopo, li deziras bonan laboron.
2 Episkopo do estu senriproĉa, edzo de unu edzino, vigla, sobra, bonkonduta, gastama, instruata;
3 Ne donace al vino, ne batanto, ne avida de malpura profito; sed pacienca, ne batalema, ne avida;
4 Tiu, kiu regas bone sian propran domon, havante siajn infanojn en submetiĝo kun ĉia seriozeco;
5 (Ĉar se iu ne scias regi sian propran domon, kiel li zorgu pri la eklezio de Dio?)
6 Ne novulo, por ke, estante levita de fiero, li ne falu en la kondamnon de la diablo.
7 Cetere li devas havi bonan raporton pri tiuj, kiuj estas ekstere; por ke li ne falu en malhonoron kaj kaptilon de la diablo.
8 Tiel same la diakonoj devas esti seriozaj, ne dulangaj, ne donacitaj al multe da vino, ne avidaj de malpura gajno;
9 Tenante la misteron de la fido en pura konscienco.
10 Kaj ĉi tiuj ankaŭ unue estu elprovitaj; tiam ili uzu la oficon de diakono, estante trovitaj senriproĉaj.
11 Tiel same iliaj edzinoj devas esti seriozaj, ne kalumniantoj, sobraj, fidelaj en ĉio.
12 La diakonoj estu la edzoj de unu edzino, regante bone siajn infanojn kaj siajn domojn.
13 Ĉar tiuj, kiuj bone uzis la oficon de diakono, aĉetas al si bonan gradon kaj grandan kuraĝon en la fido, kiu estas en Kristo Jesuo.
14 Ĉi tion mi skribas al vi, esperante veni al vi baldaŭ;
15 Sed se mi malfruos, por ke vi sciu, kiel vi devas konduti en la domo de Dio, kiu estas la eklezio de la vivanta Dio, la kolono kaj bazo de la vero.
16 Kaj sendispute granda estas la mistero de pieco: Dio estis elmontrita en la karno, pravigita en la Spirito, vidita de angxeloj, predikita al la nacianoj, kredita en la mondo, ricevita supren en gloron.

ĈAPITRO 4

1 Nun la Spirito eksplicite diras, ke en la lastaj tempoj iuj foriros de la fido, atentante delogajn spiritojn kaj doktrinojn de demonoj;
2 Malvero parolas en hipokriteco; havante sian konsciencon bruligitan per varma fero;
3 malpermesante edziĝi, kaj ordonante deteni sin de manĝaĵoj, kiujn Dio kreis, por ke ili estu akceptataj kun danko de tiuj, kiuj kredas kaj konas la veron.
4 Ĉar çiu kreitaîo de Dio estas bona, kaj nenio rifuzinda, se in estas akceptata kun danko;
5 Ĉar ĝi estas sanktigita per la vorto de Dio kaj preĝo.
6 Se vi memorigos la fratojn pri tio, vi estos bona servanto de Jesuo Kristo, nutrata per la vortoj de fido kaj bona doktrino, al kiuj vi atingis.
7 Sed rifuzu fabelojn profanajn kaj maljunulinojn, kaj pli bone ekzercu vin al pieco.
8 Ĉar korpa ekzercado malmulte utilas; sed pieco utilas al ĉio, havante promeson pri la nuna vivo kaj pri la estonta.
9 Ĉi tio estas fidela diro kaj inda je ĉia akcepto.
10 Ĉar do ni laboras kaj suferas malhonoron, ĉar ni fidas la vivantan Dion, kiu estas la Savanto de ĉiuj homoj, precipe de la kredantoj.
11 Tion ordonu kaj instruu.
12 Neniu malestimu vian junecon; sed vi estu ekzemplo de la kredantoj, en vorto, en parolo, en amo, en spirito, en fido, en pureco.
13 GXis mi venos, zorgu pri legado, admono, doktrino.
14 Ne neglektu la donacon, kiu estas en vi, kiu estis donita al vi per profetado, kun la surmetado de la manoj de la pastrejo.
15 Meditu pri ĉi tiuj aferoj; donu vin tute al ili; por ke via profito aperu al ĉiuj.
16 Gardu vin pri vi kaj pri la doktrino; restu en ili; ĉar farante tion vi savos kaj vin mem kaj tiujn, kiuj vin aŭdas.

ĈAPITRO 5

1 Ne riprocxu maljunulon, sed pregxu lin kiel patron; kaj la pli junaj viroj kiel fratoj;
2 La maljunulinoj kiel patrinoj; la pli junaj kiel fratinoj, kun tuta pureco.
3 Honoru vidvinojn, kiuj efektive estas vidvinoj.
4 Sed se iu vidvino havas infanojn aŭ nevojn, ili lernu unue montri piecon hejme kaj repagi al siaj gepatroj; ĉar tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio.
5 Nun tiu, kiu estas vere vidvino kaj dezerta, fidas Dion, kaj restas en petegoj kaj preĝoj nokte kaj tage.
6 Sed tiu, kiu vivas en plezuro, estas morta dum ŝi vivas.
7 Kaj ĉi tion donu prizorgon, por ke ili estu senriproĉeblaj.
8 Sed se iu ne zorgas pri siaj propraj, kaj precipe por siaj domanoj, li malkonfesis la fidon, kaj estas pli malbona ol malfidulo.
9 Vidvino ne estu enkalkulita malpli ol sesdekjara, kiu estis edzino de unu viro;
10 Bone raportite pri bonaj faroj; se ŝi edukis infanojn, se ŝi gastigis fremdulojn, se ŝi lavis la piedojn de la sanktuloj, se ŝi liberigis la afliktitojn, se ŝi diligente sekvis ĉiun bonan laboron.
11 Sed la pli junaj vidvinoj rifuzas; cxar kiam ili komencis abomenadi kontraux Kristo, ili edzigxos;
12 havante kondamnon, ĉar ili forĵetis sian unuan fidon.
13 Kaj ankaŭ ili lernas esti senlaboremaj, vagante de domo al domo; kaj ne nur mallaboremaj, sed ankaŭ ŝerculoj kaj okupantoj, parolante tion, kion ili ne devus.
14 Mi do volas, ke la pli junaj virinoj edziĝu, nasku infanojn, gvidu la domon, ne donu okazon al la kontraŭulo paroli malhonoron.
15 Ĉar iuj jam deflankiĝis post Satano.
16 Se iu kredanto havas vidvinojn, ili helpu ilin, kaj la eklezio ne estu kulpigita; por ke ĝi helpu la efektivajn vidvinojn.
17 La maljunuloj, kiuj bone regas, estu rigardataj indaj je duobla honoro, precipe tiuj, kiuj laboras en la vorto kaj doktrino.
18 Ĉar la Skribo diras: Ne buŝumu la bovon, kiu tretas la grenon. Kaj: La laboristo estas inda je sia rekompenco.
19 Kontraŭ maljunulo ricevu ne akuzon, sed antaŭ du aŭ tri atestantoj.
20 La pekantoj riprocxu antaux cxiuj, por ke ankaux aliaj timu.
21 Mi admonas vin antaŭ Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo kaj la elektitaj angxeloj, ke vi observu tion, ne preferante unu antaŭ la alia, farante nenion per parteco.
22 Sur neniun metu la manojn subite, kaj ne partoprenu en la pekoj de aliaj homoj; konservu vin pura.
23 Ne plu trinku akvon, sed uzu iom da vino pro via stomako kaj viaj ofte malfortoj.
24 La pekoj de iuj homoj estas antauxe malfermitaj, antauxe irante al jugxo; kaj kelkajn virojn ili sekvas.
25 Tiel same ankaux la bonaj faroj de iuj estas elmontritaj antauxe; kaj tiuj, kiuj estas alie, ne povas esti kaŝitaj.

ĈAPITRO 6

1 CXiuj servantoj, kiuj estas sub la jugo, rigardu siajn sinjorojn indajn je cxia honoro, por ke la nomo de Dio kaj Lia doktrino ne estu blasfemataj.
2 Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ili ne malsxatu ilin, cxar ili estas fratoj; sed prefere servu al ili, ĉar ili estas fidelaj kaj amataj, partoprenantoj de la profito. Tiujn aferojn instruu kaj admonu.
3 Se iu instruas alie, kaj ne konsentas al sanigaj vortoj, ecx al la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la doktrino, kiu estas laux pieco;
4 Li estas fiera, scianta nenion, sed ŝatanta pri demandoj kaj malpacoj de vortoj, el kio venas envio, malpaco, insultado, malbonaj supozoj,
5 Perversaj disputoj de homoj malvirtaj kaj senveraj, supozante, ke gajno estas pieco; de tiaj foriru vin.
6 Sed pieco kun kontenteco estas granda gajno.
7 Ĉar ni nenion alportis en çi tiun mondon, kaj estas certe, ke ni nenion povas elporti.
8 Kaj havante mangxajxon kaj vestajxon, ni estu kontentaj per tio.
9 Sed tiuj, kiuj volas ricxigxi, falas en tenton kaj kaptilon, kaj en multajn malsagxajn kaj malutilajn voluptojn, kiuj dronigas homojn en pereo kaj pereo.
10 Ĉar la amo al mono estas la radiko de çia malbono, kiun dum kelkaj avidis, ili eraris de la fido, kaj trapikis sin per multaj mal ojoj.
11 Sed vi, ho homo de Dio, forkuru ĉi tion; kaj sekvu justecon, piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon.

12 Batalu la bonan batalon de fido, kaptu la eternan vivon, al kiu vi ankaux estas vokita, kaj konfesis bonan konfeson antaux multaj atestantoj.
13 Mi ordonas al vi antaŭ Dio, kiu vivigas ĉion, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu antaŭ Poncio Pilato atestis bonan konfeson;
14 ke vi observu ĉi tiun ordonon senmakula, neriproĉebla, ĝis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo;
15 Kion li montros en sia tempo, kiu estas la benata kaj sola Potenculo, la Regxo de la regxoj kaj la Sinjoro de la sinjoroj;
16 kiu nur havas senmortecon, loĝante en la lumo, al kiu neniu povas alproksimiĝi; kiun neniu vidis nek povas vidi; al kiu estu honoro kaj potenco eternaj. Amen.
17 Admonu al la ricxuloj en cxi tiu mondo, ke ili ne estu fieraj, nek fidu necertan ricxecon, sed la vivantan Dion, kiu donas al ni ricxe cxion por gxui;
18 ke ili faru bonon, ke ili estu ricxaj je bonaj faroj, pretaj disdoni, volonte interkomunikigantaj;
19 Provigante por si bonan fundamenton por la estonta tempo, por ke ili ekkaptu la eternan vivon.
20 Ho Timoteo, gardu tion, kio estas konfidita al via fido, evitante profanajn kaj vanajn babiladon kaj kontraŭstarojn de scienco malvere tiel nomata;
21 kiujn iuj, konfesante, eraris pri la fido. Graco estu kun vi. Amen. (La unua al Timoteo estis skribita el Laodicea, kiu estas la plej ĉefa urbo de Phrygia Pacatiana.)

2 Timoteo

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, apostolo de Jesuo Kristo laux la volo de Dio, laux la promeso de vivo, kiu estas en Kristo Jesuo,
2 Al Timoteo, mia amata filo: Graco, kompato kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro.
3 Mi dankas Dion, kiun mi servas de miaj prapatroj kun pura konscienco, ke mi senĉese rememoras vin en miaj preĝoj nokte kaj tage;
4 tre dezirante vidi vin, memorante viajn larmojn, por ke mi plenigxu de gxojo;
5 Kiam mi rememorigas la neŝajnan fidon, kiu estas en vi, kiu loĝis unue en via avino Lois kaj via patrino Eŭnike; kaj mi estas konvinkita, ke ankaŭ en vi.
6 Tial mi rememorigas vin, ke vi vekas la donacon de Dio, kiu estas en vi per la surmetado de miaj manoj.
7 Ĉar Dio ne donis al ni spiriton de timo; sed de potenco, kaj de amo, kaj de sana menso.
8 Ne hontu do pri la atesto de nia Sinjoro, nek pri mi lia kaptito; sed vi partoprenu en la afliktoj de la evangelio laux la potenco de Dio;
9 kiu nin savis, kaj vokis nin per sankta voko, ne laŭ niaj faroj, sed laŭ sia propra intenco kaj graco, kiu estis donita al ni en Kristo Jesuo antaŭ la komenco de la mondo;
10 Sed nun estas elmontrita per la apero de nia Savanto Jesuo Kristo, kiu abolis la morton kaj elportis vivon kaj senmortecon per la evangelio;
11 por kio mi estas destinita predikanto kaj apostolo kaj instruisto de la nacianoj.
12 Pro tio mi ankaux suferas tion; tamen mi ne hontas; cxar mi scias, al kiu mi kredis, kaj estas konvinkita, ke li povas observi tion, kion mi konfidis al li por tiu tago.
13 Tenu firme la formon de sanaj vortoj, kiujn vi auxdis pri mi, en fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo.
14 Tiun bonon, kiu estis komisiita al vi, konservu per la Sankta Spirito, kiu loĝas en ni.
15 Tion vi scias, ke forturnis sin de mi cxiuj, kiuj estas en Azio; el kiuj estas Phygelus kaj Hermogenes.
16 La Eternulo korfavoru la domon de Onesiforo; cxar li ofte refresxigis min kaj ne hontis pri mia cxeno;
17 Sed kiam li estis en Romo, li sercxis min tre diligente kaj trovis min.
18 La Sinjoro donu al li, ke li trovu kompaton de la Sinjoro en tiu tago; kaj pri kiom da aferoj li servis al mi en Efeso, vi scias tre bone.

ĈAPITRO 2

1 Vi do, mia filo, fortiĝu en la graco, kiu estas en Kristo Jesuo.
2 Kaj tion, kion vi auxdis pri mi inter multaj atestantoj, tion transdonu al fidelaj homoj, kiuj povos instrui ankaux aliajn.
3 Vi do elportas malmolecon, kiel bona soldato de Jesuo Kristo.
4 Neniu batalanto implikas sin kun la aferoj de ĉi tiu vivo; por ke li plaĉu al tiu, kiu elektis lin por esti soldato.
5 Kaj se iu ankaŭ batalas por majstroj, li tamen ne estas kronita, se li ne malpacas laŭle e.
6 La laboranta kultivisto devas esti la unua partoprenanto de la fruktoj.
7 Konsideru tion, kion mi diras; kaj la Eternulo donu al vi komprenon pri ĉio.
8 Memoru, ke Jesuo Kristo el la idaro de David leviĝis el la mortintoj laŭ mia evangelio;
9 En kio mi suferas, kiel malbonfaranto, gxis katenoj; sed la vorto de Dio ne estas ligita.
10 Tial mi elportas ĉion pro la elektitoj, por ke ili ankaŭ akiru la savon, kiu estas en Kristo Jesuo kun eterna gloro.
11 Fidela estas diro: Ĉar se ni mortis kun li, ni ankaŭ vivos kun li;
12 Se ni suferas, ni ankaux regxos kun li; se ni malkonfesos lin, li ankaux nin malkonfesos;
13 Se ni ne kredas, tamen li restas fidela; li ne povas rifuzi sin.
14 Pri tio rememorigu ilin, admonante ilin antaŭ la Sinjoro, ke ili disputu ne pri vortoj senutila, sed por malbono de la aŭdantoj.
15 Pensu montri vin aprobita al Dio, laboristo, kiu ne devas honti, ĝuste disiganta la vorton de vero.
16 Sed evitu malhonorajn kaj vanajn babiladojn;
17 Kaj ilia vorto manĝos kiel kankro; el kiuj estas Himeneo kaj Fileto;
18 kiuj pri la vero eraris, dirante, ke la relevigxo jam pasis; kaj renversi la fidon de iuj.
19 Tamen la fundamento de Dio staras, havante ĉi tiun sigelon:La Eternulo konas Liajn. Kaj:Foriru de maljusteco ĉiu, kiu nomas la nomon de Kristo.
20 Sed en granda domo estas ne nur vazoj oraj kaj argxentaj, sed ankaŭ el ligno kaj el tero; kaj unuj por honori, kaj aliaj por malhonori.
21 Se do iu sin purigas de ĉi tiuj, li estos ilo por honoro, sanktigita kaj taŭga por la uzado de la sinjoro, kaj preta por ĉiu bona laboro.
22 Kaj forkuru de junaj voluptoj; sed sekvu justecon, fidon, amon, pacon, kun tiuj, kiuj vokas la Sinjoron el pura koro.
23 Sed malsagxajn kaj neklerajn demandojn evitas, sciante, ke ili faras genrajn malpacojn.
24 Kaj la servanto de la Eternulo ne devas malpaci; sed estu milda al ĉiuj homoj, instruata, pacienca,
25 En mildeco instruante tiujn, kiuj kontrauxstaras; se Dio eble donos al ili penton al la agnosko de la vero;
26 kaj por ke ili resaniĝu el la kaptilo de la diablo, kiuj estas kaptitaj de li laŭ lia volo.

ĈAPITRO 3

1 Tion sciu ankaŭ, ke en la lastaj tagoj venos danĝeraj tempoj.
2 Ĉar homoj estos amantoj de si mem, avidaj, fanfaronuloj, fieraj, blasfemantoj, malobeemaj al gepatroj, maldankemaj, malsanktaj,
3 Sen natura korinklino, paŭzorompintoj, malveraj akuzantoj, senkontentaj, ferocaj, malestimantoj de la bonuloj,
4 Perfiduloj, kapricoj, altanimaj, amantoj de plezuroj pli ol amantoj de Dio;
5 Havante figuron de pieco, sed neante ĝian potencon;
6 Ĉar tiaspecaj estas tiuj, kiuj ŝteliras en domojn, kaj kaptas malsaĝajn virinojn, ŝarĝitajn de pekoj, forkondukatajn de diversaj voluptoj;

7 Ĉiam lernanta, Kaj neniam povante veni al la scio de la vero.
8 Kaj kiel Jannes kaj Jambres kontraŭstaris al Moseo, tiel ankaŭ ĉi tiuj rezistas la veron: viroj malvirtaj, malaprobitaj rilate la fido.
9 Sed ili ne plu iros; cxar ilia malsagxeco montrigxos al cxiuj homoj, kiel ankaux ilia.
10 Sed vi plene konis mian doktrinon, vivmanieron, celon, fidon, paciencon, amon, paciencon,
11 Persekutoj, suferoj, kiuj venis al mi en Antiohxia, en Ikonio, en Listra; kiajn persekutojn mi suferis; sed el ili ĉiuj savis min la Eternulo.
12 Jes, kaj ĉiuj, kiuj volas vivi pie en Kristo Jesuo, suferos persekuton.
13 Sed malbonaj homoj kaj trompantoj pli kaj pli malboniĝos, trompantaj kaj trompantaj.
14 Sed persistu en la aferoj, pri kiuj vi lernis kaj pri kio vi estas certa, sciante, pri kiu vi ilin lernis;
15 Kaj ke de la infaneco vi konas la sanktajn Skribojn, kiuj povas fari vin sagxa al savo per la fido, kiu estas en Kristo Jesuo.
16 Ĉiu Skribo estas inspirita de Dio, kaj utilas por instruado, por admono, por korekto, por instruado pri justeco;
17 por ke la homo de Dio estu perfekta, plene provizita por ĉiuj bonaj faroj.

ĈAPITRO 4

1 Mi do admonas vin antaŭ Dio, kaj antaŭ la Sinjoro Jesuo Kristo, kiu ju os la vivantojn kaj la mortintojn, çe lia apero kaj lia regno;
2 prediku la vorton; estu tuj en sezono, ekster sezono; riprocxu, admonu, admonu per cxia pacienco kaj doktrino.
3 Ĉar venos tempo, kiam ili ne toleros sanan doktrinon; sed laux siaj voluptoj ili amasigos al si instruistojn, havante jukantajn orelojn;
4 Kaj ili deturnus siajn orelojn de la vero kaj turnos sin al fabeloj.
5 Sed vi rigardu en ĉio, elportu afliktojn, faru la laboron de evangeliisto, faru plenan pruvon pri Via servado.
6 Ĉar nun mi estas preta por esti oferata, kaj la tempo de mia foriro alproksimiĝas.
7 Mi batalis bonan batalon, mi finis mian konduton, mi konservis la fidon;
8 De nun estas konservita por mi krono de justeco, kiun la Sinjoro, la justa juĝisto, donos al mi en tiu tago; kaj ne nur al mi, sed ankaŭ al ĉiuj, kiuj amas lian aperon.
9 Faru Vian diligentecon, por baldaŭ veni al mi;
10 Ĉar Demas min forlasis, amante ĉi tiun mondon, kaj foriris al Tesaloniko; Crescens al Galatujo, Tito al Dalmatio.
11 Nur Luko estas kun mi. Prenu Markon, kaj alkonduku lin kun vi; ĉar li utilas al mi por la servado.
12 Kaj Tiĥikon mi sendis al Efeso.
13 La mantelon, kiun mi lasis ĉe Troas ĉe Karpo, kunportu, kiam vi venos, kaj la librojn, sed precipe la pergamenojn.
14 Aleksandro, la kupristo, faris al mi multe da malbono; la Eternulo rekompencu lin laŭ liaj faroj;
15 Kontraux kiu ankaux vi gardu; ĉar li forte kontraŭstaris niajn vortojn.
16 Ĉe mia unua respondo neniu staris kun mi, sed ĉiuj min forlasis;
17 Tamen la Eternulo staris kun mi kaj fortigis min; por ke per mi la predikado estu plene konata, kaj por ke ĉiuj nacianoj aŭdu; kaj mi estis savita el la buŝo de la leono.
18 Kaj la Eternulo savos min de cxiu malbona faro, kaj gardas min por Sia cxiela regno; al li estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.
19 Salutu Priska kaj Akvilan kaj la domon de Oneziforo.
20 Erasto logxis en Korinto; sed Trofimon mi lasis malsanan en Mileto.
21 Faru Vian diligenton, por veni antaŭ la vintro. Salutas vin Eŭbulo kaj Pudens kaj Linus kaj Klaŭdia kaj ĉiuj fratoj.
22 La Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Graco estu kun vi. Amen. (La dua epistolo al Timoteo, ordonita la unua episkopo de la eklezio de la Efesanoj, estis skribita el Romo, kiam Paŭlo estis alportita antaŭ Nerono la duan fojon.)

Tito

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, servanto de Dio kaj apostolo de Jesuo Kristo, laux la fido de la elektitoj de Dio kaj la agnosko de la vero, kiu estas laux pieco;
2 kun espero de eterna vivo, kiun Dio, kiu ne povas mensogi, promesis antaŭ la komenco de la mondo;
3 Sed li en konvenaj tempoj elmontris Sian vorton per predikado, kiu estas konfidita al mi laux la ordono de Dio, nia Savanto;
4 Al Tito, mia propra filo laŭ la komuna fido: Graco, kompato kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, nia Savanto.
5 Tial mi lasis vin en Kreto, por ke vi ordigu la mankojn, kaj starigu presbitulojn en ciu urbo, kiel Mi difinis al vi;
6 Se iu estas senriproĉa, edzo de unu edzino, havanta fidelajn filojn, ne akuzitajn pri tumulto aŭ neregebla.
7 Ĉar episkopo devas esti senriproĉa, kiel administranto de Dio; ne memvola, ne baldaŭ kolera, ne donata al vino, neniu batisto, ne donata al malpura gajno;
8 Sed amanto de gastamo, amanto de bonuloj, sobra, justa, sankta, modera;
9 Tenante firme la fidelan vorton, kiel li estas instruita, por ke li povu per sana doktrino admoni kaj konvinki la kontrauxulojn.
10 Ĉar estas multaj neregeblaj kaj vantaj parolantoj kaj trompantoj, precipe el la cirkumcido;
11 kies buŝoj devas esti fermitaj, Kiuj renversas tutajn domojn, instruante aferojn, kion ili ne devas, pro malpura profito.
12 Unu el ili, eç propra profeto, diris: La Kretoj estas çiam mensoguloj, malbonaj bestoj, malrapidaj ventroj.
13 Çi tiu atesto estas vera. Tial akre riproĉu ilin, por ke ili estu sanaj en la fido;
14 ne atentante Judajn fabelojn kaj ordonojn de homoj, kiuj deturnas sin de la vero.
15 Por la puruloj ĉio estas pura; sed por la malpuruloj kaj nekredantoj nenio estas pura; sed eĉ ilia menso kaj konscienco estas malpurigita.
16 Ili konfesas, ke ili konas Dion; sed en faroj ili malkonfesas lin, estante abomenaj kaj malobeemaj, kaj malaprobindaj por ĉiu bona faro.

ĈAPITRO 2

1 Sed vi parolu tion, kio fariĝas sana doktrino;
2 ke la maljunuloj estu sobraj, seriozaj, moderemaj, sanaj en fido, en amo, en pacienco.
3 Tiel same la maljunulinoj, ke ili estu en konduto kiel decas, ne malveraj akuzantoj, ne multe da vino, instruantoj de bono;
4 por ke ili instruu la junulinojn esti sobraj, ami siajn edzojn, ami siajn infanojn,
5 esti prudentaj, ĉastaj, hejmgardantoj, bonaj, obeemaj al siaj propraj edzoj, por ke la vorto de Dio ne estu blasfemita.
6 Ankaŭ junuloj admonas esti sobraj.
7 En ĉio montrante al vi modelon de bonaj faroj;
8 Bonan parolon, kiu ne estas kondamnebla; por ke tiu, kiu estas kontraŭulo, hontu, havante nenion malbonan por diri pri vi.
9 Admonu la servistojn, ke ili estu obeemaj al siaj propraj sinjoroj kaj plaĉi al ili en ĉio; ne respondante denove;
10 Ne rabante, sed montrante cxian bonan fidelecon; por ke ili ornamu la doktrinon de Dio, nia Savanto, en ĉio.
11 Ĉar la graco de Dio, kiu alportas savon, aperis al ĉiuj homoj,
12 Instruante nin, ke, neante malpiecon kaj mondajn voluptojn, ni vivu sobre, juste kaj pie en ĉi tiu nuna mondo;
13 atendante tiun benitan esperon kaj la gloran aperon de la granda Dio kaj nia Savanto Jesuo Kristo;
14 kiu sin donis por ni, por elacxeti nin de cxia maljusteco kaj purigi al Si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj.
15 Tion parolu kaj admonu kaj riprocxu kun cxia auxtoritato. Neniu vin malestimu.

ĈAPITRO 3

1 Memoru ilin, ke ili estu submetitaj al regantoj kaj auxtoritatoj, obei al magistratoj, esti pretaj al cxia bona laboro;
2 por malbondiri neniun, por esti ne malpaculoj, sed mildaj, montrante ĉian mildecon al ĉiuj homoj.
3 Cxar ni mem ankaux estis kelkfoje malsagxaj, malobeemaj, trompitaj, servantaj al diversaj voluptoj kaj voluptoj, vivantaj en malico kaj envio, malamaj kaj malamantaj unu la alian.
4 Sed post tio aperis la bonkoreco kaj amo de Dio, nia Savanto al la homoj,
5 Ne per faroj de justeco, kiujn ni faris, sed laŭ Sia kompatemo li savis nin per la lavo de regenerado kaj renovigo de la Sankta Spirito;
6 kiun Li abunde verŝis sur nin per Jesuo Kristo, nia Savanto;
7 por ke, pravigite per Lia graco, ni estu heredantoj laux la espero de eterna vivo.
8 Tio estas fidela diro, kaj tion mi volas, ke vi konstante aserti, por ke tiuj, kiuj kredis al Dio, zorgu por konservi bonajn farojn. Ĉi tiuj aferoj estas bonaj kaj utilaj al homoj.
9 Sed evitu malsagxajn demandojn kaj genealogiojn kaj disputojn kaj malpacojn pri la legxo; ĉar ili estas senutilaj kaj vanaj.
10 Homo, kiu estas herezulo post la unua kaj dua admono, forpusxu;
11 sciante, ke tiu, kiu estas tia, subfosas kaj pekas, estante kondamnita de si mem.
12 Kiam mi sendos al vi Artemason aŭ Tiĥikon, klopodu veni al mi en Nikopolon, ĉar mi decidis tie vintri.
13 Venigu Zenason, la leĝiston, kaj Apoloson diligente sur ilian vojaĝon, por ke nenio manku al ili.
14 Kaj ankaŭ niaj lernu konservi bonajn farojn por necesaj uzoj, por ke ili ne estu senfruktaj.
15 CXiuj, kiuj estas kun mi, vin salutas. Salutu tiujn, kiuj nin amas en la fido. Graco estu kun vi ĉiuj. Amen. (Ĝi estis skribita al Tito, ordinita la unua episkopo de la eklezio de la Kretoj, el Nicopolis de Makedonio.)

Filemono

ĈAPITRO 1

1 Pauxlo, malliberulo de Jesuo Kristo, kaj Timoteo, nia frato, al Filemono, nia amata kaj kunlaboranto,
2 Kaj al nia amata Apfio, kaj al nia kunsoldato Arkipo, kaj al la eklezio en via domo;
3 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
4 Mi dankas mian Dion, ĉiam menciante Vin en miaj preĝoj,
5 Aŭdante pri via amo kaj fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al ĉiuj sanktuloj;
6 por ke la komuniko de via fido fariĝu efika per la agnosko de ĉiu bonaĵo, kiu estas en vi en Kristo Jesuo.
7 Ĉar ni havas grandan ĝojon kaj konsolon pro via amo, ĉar la internaĵoj de la sanktuloj estas refreŝigitaj de vi, frato.
8 Tial, kvankam mi multe kuraĝus en Kristo ordoni al vi tion, kio estas oportuna,
9 Tamen pro amo mi prefere petas vin, estante tia, kiel Pauxlo la maljunulo, kaj nun ankaux malliberulo de Jesuo Kristo.
10 Mi petegas Vin pro mia filo Onezimo, kiun mi naskis en miaj katenoj;
11 kiu antaŭe estis por vi senutila, sed nun profita por vi kaj por mi;
12 kiun mi resendis; vi do akceptu lin, tio estas, miajn internaĵojn;
13 kiun mi dezirus reteni ĉe mi, por ke anstataŭ vi li servu al mi en la katenoj de la evangelio;
14 Sed sen via menso mi nenion farus; ke via profito estu ne kvazaux nepre, sed volonte.
15 Çar eble li do foriris por kelka tempo, por ke vi lin akceptu por çiam;
16 Ne nun kiel sklavo, sed pli ol sklavo, frato amata, precipe por mi, sed kiom pli por vi, kaj en la karno kaj en la Sinjoro?
17 Se vi do konsideras min kunulo, akceptu lin kiel min mem.
18 Se li faris al vi maljustajxon aux sxuldas al vi, tion pro mi;
19 Mi, Pauxlo, skribis gxin per mia propra mano, mi gxin repagos; kvankam mi ne diras al vi, kiel vi ankaux sxuldas al mi ecx al vi mem.
20 Jes, frato, lasu min ĝoji pri vi en la Sinjoro; refreŝigu miajn internaĵojn en la Eternulo.
21 Fidante pri via obeemo, mi skribis al vi, sciante, ke vi ankaux faros pli ol mi diras.
22 Sed ankaŭ pretigu al mi loĝejon; ĉar mi fidas, ke per viaj preĝoj mi estos donita al vi.
23 Tie salutas vin Epafras, mia kunkaptito en Kristo Jesuo;
24 Marko, Aristarĥo, Demas, Luko, miaj kunlaborantoj.
25 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen.

Hebreoj

ĈAPITRO 1

1 Dio, kiu en diversaj tempoj kaj en diversaj manieroj parolis en la pasinta tempo al la patroj per la profetoj,
2 Ĉu en ĉi tiuj lastaj tagoj parolis al ni per Sia Filo, kiun Li starigis heredonto de ĉio, per kiu Li ankaŭ kreis la mondojn;
3 kiu, estante la brilo de sia gloro, kaj la bildo de sia persono, kaj cxion subtenanta per la vorto de sia potenco, puriginte niajn pekojn per si mem, sidigxis dekstre de la majesto supre;
4 fariĝinte tiom pli bona ol la anĝeloj, ĉar li ricevis per heredaĵo pli bonegan nomon ol ili.
5 Ĉar al kiu el la anĝeloj li iam diris: Vi estas mia Filo, ĉu mi vin naskis hodiaŭ? Kaj denove:Mi estos por li Patro, kaj li estos por mi Filo?
6 Kaj denove, kiam li enkondukas la unuenaskiton en la mondon, li diras:Kaj ĉiuj angxeloj de Dio adorklinigxu al li.
7 Kaj pri la anĝeloj li diras: Kiu faras siajn anĝelojn spiritoj kaj siajn servantojn flamo de fajro.
8 Sed al la Filo li diras: Via trono, ho Dio, estas por cxiam kaj eterne; sceptro de justeco estas la sceptro de Via regno.
9 Vi amis justecon kaj malamis maljustecon; tial Dio, via Dio, sanktoleis vin per oleo de ĝojo pli ol viaj kunuloj.
10 Kaj: Vi, Sinjoro, en la komenco fondis la teron; kaj la ĉielo estas la faroj de Viaj manoj;
11 Ili pereos; sed vi restas; kaj ili ĉiuj maljuniĝos kiel vesto;
12 Kaj kiel veston Vi faldu ilin, kaj ili ŝanĝiĝos;
13 Sed al kiu el la angxeloj li iam diris: Sidu dekstre de mia mano, gxis mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?
14 Çu ili ne çiuj estas spiritoj servantaj, senditaj, por servi al tiuj, kiuj estos heredantoj de savo?

ĈAPITRO 2

1 Tial ni devas pli fervore atenti la aferojn, kiujn ni auxdis, por ke ni iam ajn lasu ilin forgliti.
2 Ĉar se la vorto dirita de anĝeloj estis fidela, kaj ĉiu krimo kaj malobeo ricevis justan rekompencon;
3 Kiel ni savigxos, se ni neglektas tiel grandan savon; kiu unue komencis esti parolata de la Sinjoro, kaj estis konfirmita al ni de tiuj, kiuj lin auxdis;
4 Ankaŭ Dio atestante ilin, kaj per signoj kaj mirakloj, kaj per diversaj mirakloj, kaj donacoj de la Sankta Spirito, laŭ Sia volo?
5 Ĉar al la anĝeloj Li ne submetis la estontan mondon, pri kiu ni parolas.
6 Sed iu ie atestis, dirante: Kio estas homo, ke vi lin memoras? aux ho filo de homo, ke vi lin vizitu?
7 Vi faris lin iom pli malalta ol la angxeloj; Vi kronis lin per gloro kaj honoro, kaj starigis lin super la faroj de Viaj manoj;
8 Vi submetis ĉion sub liajn piedojn. Ĉar li submetis ĉion al li, li lasis nenion, kio ne estas submetita al li. Sed nun ni ankoraŭ ne vidas ĉion submetitan al li.
9 Sed ni vidas Jesuon, kiu estis malaltigita iom pli malalta ol la anĝeloj pro la sufero de morto, kronitan per gloro kaj honoro; ke li per la graco de Dio gustumu morton por ĉiu homo.
10 Ĉar konvenis al tiu, por kiu ĉio estas, kaj per kiu ĉio estas, alkondukante multajn filojn al gloro, perfektigi per suferoj la estron de ilia savo.
11 Ĉar kaj la sanktiganto kaj la sanktigantoj ĉiuj estas el unu; pro tio li ne hontas nomi ilin fratoj;
12 dirante: Mi proklamos Vian nomon al miaj fratoj, meze de la eklezio mi kantos al Vi.
13 Kaj denove mi fidos lin. Kaj denove: Jen mi kaj la infanoj, kiujn Dio donis al mi.
14 Ĉar do la infanoj estas partoprenantoj de karno kaj sango, li ankaŭ mem ankaŭ partoprenis en ili; por ke per morto li pereigu tiun, kiu havis la potencon de morto, tio estas, la diablon;
15 Kaj savu tiujn, kiuj pro timo de morto estis dum sia tuta vivo sklavoj.
16 Ĉar vere li ne prenis sur lin la naturon de anĝeloj; sed li prenis sur lin la idaron de Abraham.
17 Tial en cxio li devis esti similita al siaj fratoj, por ke li estu kompatema kaj fidela cxefpastro en aferoj de Dio, por fari repacigon por la pekoj de la popolo.
18 Ĉar pro tio, ke li mem suferis, estante tentata, li povas helpi tiujn, kiuj estas tentataj.

ĈAPITRO 3

1 Tial, sanktaj fratoj, partoprenantoj de la ĉiela voko, konsideru la Apostolon kaj Ĉefpastron de nia konfeso, Kriston Jesuon;
2 kiu estis fidela al Tiu, kiu lin elektis, kiel ankaux Moseo estis fidela en sia tuta domo.
3 Ĉar ĉi tiu homo estis rigardata inda je pli da gloro ol Moseo, ĉar tiu, kiu konstruis la domon, havas pli da honoro ol la domo.
4 Ĉar ĉiu domo estas konstruata de iu homo; sed tiu, kiu konstruis ĉion, estas Dio.
5 Kaj Moseo vere estis fidela en sia tuta domo, kiel servanto, por atesto pri tio, kio estis dirota;
6 Sed Kristo kiel filo super sia domo; kies domo ni estas, se ni tenas firme ĝis la fino la fidon kaj la ĝojon de la espero.
7 Tial (kiel diras la Sankta Spirito: Hodiaŭ se vi aŭdos lian voĉon,
8 Ne obstinigu viajn korojn, kiel en incitigo, en tago de tento en la dezerto;
9 Kiam viaj patroj provis min kaj elprovis min Kaj vidis miajn farojn dum kvardek jaroj.
10 Tial mi ĉagreniĝis kontraŭ tiu generacio, kaj diris: Ili ĉiam eraras en sia koro; kaj Miajn vojojn ili ne konis.
11 Tial Mi jxuris en Mia kolero: Ili ne eniros en Mian ripozejon.)
12 Gardu vin, fratoj, por ke ne estu en iu el vi malbona koro de nekredemo, forirante de la vivanta Dio.
13 Sed admonu unu la alian ĉiutage, dum ĝi estas nomata Hodiaŭ; por ke neniu el vi estu malmoligita per la trompo de peko.
14 Ĉar ni fariĝas partoprenantoj de Kristo, se ni tenas la komencon de nia fido firma ĝis la fino;
15 Dum estas dirite: Hodiaux, se vi auxskultas lian vocxon, ne obstinigu viajn korojn, kiel en la incitigo.
16 Cxar iuj, auxdinte, incitis; sed ne cxiujn, kiuj eliris el Egiptujo per Moseo.
17 Sed kontraux kiu li malgxojis dum kvardek jaroj? ĉu ne estis kun tiuj, kiuj pekis, kies kadavroj falis en la dezerton?

18 Kaj al kiu li jxuris, ke ili ne eniros en lian ripozejon, krom al tiuj, kiuj ne kredas?
19 Do ni vidas, ke ili ne povis eniri pro nekredemo.

ĈAPITRO 4

1 Ni do timu, ke, restinte al ni promeso pri eniro en lian ripozejon, iu el vi ŝajnu maltrafi ĝin.
2 Ĉar al ni la evangelio estis predikita same kiel al ili;
3 Ĉar ni, kiuj kredantoj, eniras en ripozon, kiel li diris: Kiel Mi ĵuris en Mia kolero, ĉu ili eniros en Mian ripozejon, kvankam la faroj estis finitaj de la fondo de la mondo.
4 Ĉar li parolis en iu loko de la sepa tago jene: Kaj Dio ripozis en la sepa tago de ĉiuj Siaj faroj.
5 Kaj sur cxi tiu loko denove: Se ili eniros en Mian ripozejon.
6 Ĉar do restas, ke iuj devas eniri ĝin, kaj tiuj, al kiuj ĝi estis unue predikita, ne eniris pro nekredemo;
7 Kaj li limigis unu tagon, dirante en David:Hodiaŭ post tiom da tempo; kiel estas dirite:Hodiaux, se vi auxskultas lian vocxon, ne obstinigu viajn korojn.
8 Ĉar se Jesuo estus doninta al ili ripozon, tiam li ne parolus pri alia tago.
9 Restas do ripozo por la popolo de Dio.
10 Ĉar kiu eniris en sian ripozejon, tiu ankaŭ ĉesis de siaj faroj, kiel Dio faris de siaj.
11 Ni laboru do por eniri en tiun ripozejon, por ke neniu falu laŭ la sama ekzemplo de nekredemo.
12 Ĉar la vorto de Dio estas rapida kaj potenca kaj pli akra ol ĉiu glavo dutranĉa, trapikanta ĝis la disigo de animo kaj spirito kaj artikoj kaj medolo;
13 Kaj ne ekzistas kreitajxo, kiu ne montrigxas antaux Li; sed cxio estas nuda kaj malfermita al la okuloj de Tiu, kun kiu ni devas fari.
14 Ĉar do ni havas grandan ĉefpastron, kiu transiris en la ĉielon, Jesuon, la Filon de Dio, ni tenu firme nian konfeson.
15 Çar ni ne havas çefpastron, kiu ne povas tuŝi la senton de niaj malfortoj; sed estis en ĉio tentata kiel ni, tamen sen peko.
16 Ni do kuragxe venu al la trono de graco, por ke ni akiru kompaton kaj trovu gracon por helpi en tempo de bezono.

ĈAPITRO 5

1 Çar çiu çefpastro prenita el inter homoj estas destinita por homoj en aferoj de Dio, por ke li oferu kaj donacojn kaj oferojn pro pekoj;
2 Kiu povas kompati la malklerulojn kaj la malproksimulojn; ĉar ankaŭ li mem estas ĉirkaŭita de malforteco.
3 Kaj pro tio li devas, kiel por la popolo, tiel ankaux por si mem, oferi pro pekoj.
4 Kaj neniu prenas al si tiun ĉi honoron, krom tiu, kiu estas vokita de Dio, kiel Aaron.
5 Tiel ankaŭ Kristo ne gloris sin, por fari i çefpastro; sed tiu, kiu diris al li:Vi estas mia Filo, hodiaux mi vin naskis.
6 Kiel li diras aliloke: Vi estas pastro por eterne laux la ordo de Melkicedek.
7 Kiu en la tagoj de sia karna, kiam li faris preĝojn kaj petegojn kun forta kriado kaj larmoj al Tiu, kiu povis savi lin de morto, kaj estis aŭdita en sia timo;
8 Kvankam li estis Filo, li tamen lernis obeadon per tio, kion li suferis;
9 Kaj perfektigite, li farigxis la auxtoro de eterna savo por cxiuj, kiuj lin obeas;
10 Nomite de Dio cxefpastro laux la ordo de Melkicedek.
11 pri kiu ni havas multajn aferojn por diri, kaj malfacile elparolendaj, ĉar vi estas aŭdeblaj.
12 Ĉar kiam por la tempo vi devus esti instruistoj, vi bezonas, ke oni denove instruu vin, kiuj estas la unuaj principoj de la orakoloj de Dio; kaj farigxis tiaj, kiuj bezonas lakton, kaj ne fortan viandon.
13 Ĉar ĉiu, kiu uzas lakton, estas mallerta en la vorto de justeco, ĉar li estas infaneto.
14 Sed forta mangxajxo apartenas al la plenkreskuloj, ecx al tiuj, kiuj pro la uzo havas la prudenton ekzercita por distingi kaj bonon kaj malbonon.

ĈAPITRO 6

1 Forlasante do la principojn de la doktrino de Kristo, ni iru al la perfekteco; ne meti denove la fundamenton de pento de malvivaj faroj kaj de fido al Dio,
2 Pri la doktrino pri baptoj kaj pri surmetado de manoj kaj pri relevigxo de mortintoj kaj pri eterna jugxo.
3 Kaj tion ni faros, se Dio permesos.
4 Ĉar estas neeble por tiuj, kiuj iam estis iluminitaj, kaj gustumis la ĉielan donacon, kaj fariĝis partoprenantoj de la Sankta Spirito;
5 kaj gustumis la bonan vorton de Dio kaj la potencojn de la estonta mondo,
6 Se ili falos, por renovigi ilin denove al pento; vidante, ke ili denove krucumis al si la Filon de Dio, kaj hontigis lin.
7 Ĉar la tero, kiu trinkas de la pluvo, kiu ofte venas sur ĝin, kaj produktas herbojn taŭgajn por tiuj, per kiuj ĝi estas prilaborata, ricevas benon de Dio;
8 Sed tio, kio portas dornojn kaj dornojn, estas forpuŝita kaj estas proksima al malbeno; kies fino estas forbruligota.
9 Sed, amataj, ni estas konvinkitaj pri vi pli bonaj aferoj, kaj aferoj, kiuj akompanas savon, kvankam ni tiel parolas.
10 Ĉar Dio ne estas maljusta, por forgesi vian laboron kaj laboradon de amo, kiujn vi montris al Lia nomo, per tio, ke vi servas al la sanktuloj kaj servas.
11 Kaj ni deziras, ke ĉiu el vi montru la saman diligentecon ĝis la plena certigo de espero ĝis la fino;
12 por ke vi estu ne maldiligentaj, sed sekvantoj de tiuj, kiuj per fido kaj pacienco heredas la promesojn.
13 Ĉar kiam Dio promesis al Abraham, ĉar li ne povis ĵuri per pli granda, li ĵuris per Si mem;
14 dirante: Mi benos vin, kaj Mi multigos vin.
15 Kaj tiel, post kiam li pacience eltenis, li akiris la promeson.
16 Ĉar homoj ja ĵuras per la pli granda; kaj ĵuro por konfirmo estas por ili fino de ĉiu malpaco.
17 En kio Dio, volante pli abunde montri al la heredantoj de promeso la neŝanĝeblecon de Sia konsilo, konfirmis ĝin per ĵuro;
18 por ke per du neŝanĝeblaj aferoj, en kiuj estis neeble al Dio kuŝi, ni havu fortan konsolon, kiuj forkuris por rifuĝejo, por ekkapti la esperon, kiu estas antaŭ ni;
19 Kiun esperon ni havas kiel ankron de la animo, kaj certan kaj firman, kaj kiu eniras en tion, kio estas interne de la kurteno;

20 Kien la antauxirinto por ni eniris, Jesuo, farigxis cxefpastro por cxiam laux la ordo de Melkicedek.

ĈAPITRO 7

1 Ĉar ĉi tiu Melkicedek, reĝo de Salem, pastro de Dio Plejalta, kiu renkontis Abrahamon, revenintan de la buĉo de la reĝoj, kaj benis lin;
2 Al kiu ankaux Abraham donis dekonon de cxio; unue estante Reĝo de justeco, kaj poste ankaŭ Reĝo de Salem, kiu estas Reĝo de paco;
3 Sen patro, sen patrino, sen deveno, havante nek komencon de tagoj nek finon de vivo; sed similigite al la Filo de Dio; restas pastro konstante.
4 Nun rigardu, kiel granda estis ĉi tiu viro, al kiu eĉ la patriarko Abraham donis la dekonon de la militakiro.
5 Kaj vere tiuj, kiuj estas el la filoj de Levi, kiuj ricevas la pastran oficon, havas ordonon preni dekonaĵojn de la popolo laŭ la leĝo, tio estas, de siaj fratoj, kvankam ili eliros el la lumboj de Abraham. :
6 Sed tiu, kies deveno ne estas kalkulita el ili, ricevis dekonon de Abraham, kaj benis Tiun, kiu havis la promesojn.
7 Kaj sen ĉiu kontraŭdiro la malpli bona estas benita de la pli bona.
8 Kaj ĉi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonaĵojn; sed tie li akceptas ilin, pri kiuj estas atestite, ke li vivas.
9 Kaj kiel mi povas diri, ankaux Levi, kiu ricevas dekonajxon, pagis dekonajxon en Abraham.
10 Ĉar li estis ankoraŭ en la lumboj de sia patro, kiam Melkicedek renkontis lin.
11 Se do perfekteco estus per la Levida pastreco (ĉar sub ĝi la popolo ricevis la leĝon), kia bezono estis, ke alia pastro leviĝu laŭ la ordo de Melkicedek, kaj ne estu nomita laŭ la ordo de Aaron?
12 Cxar la pastreco sxangxita, estas necese ankaux sxangxo de la legxo.
13 Ĉar tiu, pri kiu ĉi tio estas dirita, apartenas al alia tribo, pri kiu neniu servis ĉe la altaro.
14 Ĉar estas evidente, ke nia Sinjoro devenis el Judujo; pri kiu tribo Moseo nenion parolis pri pastraro.
15 Kaj estas ankoraŭ multe pli evidenta, çar, kiel simila al Melkicedek, staras alia pastro;
16 kiu farigxis ne laux la legxo de karna ordono, sed laux la potenco de senfina vivo.
17 Çar li atestas: Vi estas pastro por çiam laŭ la ordo de Melkicedek.
18 Çar vere estas nuligo de la antaŭa ordono pro ia malforteco kaj malutilo.
19 Çar la le o faris nenion perfektan, sed la enkonduko de pli bona espero faris; per kiu ni alproksimiĝas al Dio.
20 Kaj ĉar ne sen ĵuro li fariĝis pastro;
21 (Ĉar tiuj pastroj estis faritaj sen ĵuro; sed ĉi tio kun ĵuro de tiu, kiu diris al li: La Eternulo ĵuris kaj ne pentos: Vi estas pastro por ĉiam laŭ la ordo de Melkicedek;)
22 Tiel Jesuo fariĝis garantiisto de pli bona interligo.
23 Kaj ili vere estis multaj pastroj, ĉar ili ne rajtis resti pro morto;
24 Sed ĉi tiu, ĉar li restas ĉiam, havas neŝanĝeblan pastrecon.
25 Tial li povas ankaux savi gxis la fino tiujn, kiuj per li venas al Dio, cxar li cxiam vivas, por propetadi por ili.
26 Cxar tia cxefpastro farigxis por ni, kiu estas sankta, sendanĝera, senmakula, apartigita de pekuloj kaj pli alta ol la ĉielo;
27 kiu ne bezonas cxiutage, kiel tiuj cxefpastroj, oferi oferojn unue pro siaj pekoj, poste pro la popoloj; cxar tion li faris unufoje, oferinte sin.
28 Çar la le o faras çefpastrojn homojn malfortajn; sed la vorto de la jxuro, kiu estis ekde la legxo, faras la Filon, kiu estas konsekrita por eterne.

ĈAPITRO 8

1 Nun el la aferoj, kiujn ni parolis, jen la sumo: tian ĉefpastron ni havas, kiu estas sidigita dekstre de la trono de la majesto en la ĉielo;
2 Servisto de la sanktejo kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis la Eternulo, kaj ne homo.
3 Ĉar ĉiu ĉefpastro estas destinita por oferi donacojn kaj oferojn; tial estas necese, ke ĉi tiu ankaŭ havu ion por oferi.
4 Ĉar se li estus sur la tero, li ne estus pastro, ĉar ekzistas pastroj, kiuj ofertas donacojn laŭ la leĝo;
5 kiuj servas al la ekzemplo kaj ombro de la cxielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita de Dio, kiam li estis faronta la tabernaklon; cxar: Vidu, li diras, ke vi faru cxion laux la modelo, montrita al vi sur la monto.
6 Sed nun li akiris pli bonegan servadon, kiom ankaŭ li estas peranto de pli bona interligo, kiu estis starigita sur pli bonaj promesoj.
7 Ĉar se tiu unua interligo estus senriproĉa, tiam neniu loko estus serĉata por la dua.
8 Ĉar li kulpigis ilin, li diras: Jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi faros novan interligon kun la domo de Izrael kaj kun la domo de Jehuda;
9 Ne konforme al la interligo, kiun Mi faris kun iliaj patroj en la tago, kiam Mi prenis ilin per la mano, por elkonduki ilin el la lando Egipta; cxar ili ne restis en Mia interligo, kaj Mi ilin ne atentis, diras la Eternulo.
10 Ĉar jen estas la interligo, kiun Mi faros kun la domo de Izrael post tiuj tagoj, diras la Eternulo; Mi metos Miajn leĝojn en ilian menson kaj skribos ilin en ilian koron; kaj Mi estos por ili Dio, kaj ili estos por Mi popolo;
11 Kaj ili ne instruu çiu sian proksimulon, kaj çiu sian fraton, dirante: Konu la Eternulon, çar çiuj min konos, de la plej malgranda is la plej granda.
12 Cxar Mi kompatos ilian maljustecon, Kaj iliajn pekojn kaj malbonagojn Mi ne plu rememoros.
13 Dirante: Novan interligon Li malnovigis la unuan. Nun tio, kio kadukiĝas kaj maljuniĝas, estas preta malaperi.

ĈAPITRO 9

1 Vere do la unua interligo havis ankaŭ ordonojn pri dia servo kaj mondan sanktejon.
2 Ĉar estis farita tabernaklo; la unua, en kiu estis la kandelabro kaj la tablo kaj la panoj de propono; kiu estas nomata la sanktejo.
3 Kaj post la dua kurteno, la tabernaklo, kiu estas nomata la Plejsanktejo el ĉiuj;
4 kiu havis la oran incensujon kaj la keston de interligo çirkaûe tegitaj per oro, en kiu estis la ora poto, kiu havis la manaon, kaj la bastonon de Aaron, kiu bur is, kaj la tabeloj de la interligo;

5 Kaj super ĝi la keruboj de gloro, ombrante la fermopaĵon; pri kiu ni nun ne povas paroli aparte.
6 Kaj kiam ĉi tio estis tiel aranĝita, la pastroj ĉiam eniris en la unuan tabernaklon, plenumante la servon de Dio.
7 Sed en la duan eniris la ĉefpastro sola unufoje ĉiujare, ne sen sango, kiun li oferis por si kaj pro la eraroj de la popolo;
8 La Sankta Spirito ĉi tio signas, ke la vojo al la plejsanktejo el ĉiuj ankoraŭ ne estis elmontrita, dum la unua tabernaklo ankoraŭ staris;
9 Kiu estis figuro por la nuna tempo, en kiu estis ofertitaj kaj donacoj kaj oferoj, kiu ne povis perfektigi tiun, kiu faris la servadon, koncerne la konsciencon;
10 kiuj staris nur en mangxajxoj kaj trinkajxoj kaj diversaj lavadoj kaj karnaj legxoj, starigitaj al ili gxis la tempo de la reformado.
11 Sed Kristo, estante cxefpastro de estontaj bonajxoj, venis per tabernaklo pli granda kaj pli perfekta, ne manfarita, tio estas, ne el cxi tiu konstruajxo;
12 Nek per la sango de kaproj kaj bovidoj, sed per sia propra sango li eniris unufoje en la sanktejon, akirinte eternan elacxeton por ni.
13 Çar se la sango de bovoj kaj kaproj kaj la cindro de bovidino, asperganta la malpuran, sanktigas por la purigado de la karno;
14 Kiom pli la sango de Kristo, kiu per la eterna Spirito oferis sin senmakula al Dio, purigos vian konsciencon de malvivaj faroj, por servi al la vivanta Dio?
15 Kaj pro tio li estas la peranto de la nova interligo, por ke per morto, por elacxeto de la krimoj, kiuj estis sub la unua testamento, tiuj, kiuj estas vokitaj, ricevu la promeson de eterna heredo.
16 Ĉar kie estas testamento, ankaŭ nepre devas esti la morto de la testamentinto.
17 Ĉar testamento estas forta post la morto de homoj; alie ĝi tute ne havas forton dum la testamentinto vivas.
18 Tiamaniere nek la unua testamento estis dediĉita sen sango.
19 Çar, kiam Moseo parolis çiun ordonon al la tuta popolo laŭ la le o, li prenis la sangon de bovidoj kaj kaproj kun akvo kaj rugxa lano kaj hisopo, kaj aspergis la libron kaj la tutan popolon;
20 dirante: Ĉi tio estas la sango de la interligo, kiun Dio ordonis al vi.
21 Kaj li aspergis per sango kaj la tabernaklon kaj cxiujn vazojn de la servado.
22 Kaj preskaŭ çio estas purigita per sango laŭ la le o; kaj sen sangoverŝado ne estas pardono.
23 Estis do necese, ke la modeloj de la aferoj en la ĉielo estu purigitaj per ĉi tiuj; sed la ĉielaj aferoj mem kun pli bonaj oferoj ol ĉi tiuj.
24 Ĉar Kristo ne eniris en la sanktejojn, faritajn per manoj, kiuj estas la figuroj de la verulo; sed en la ĉielon mem, por aperi nun antaŭ Dio por ni;
25 Ankoraŭ ne ke li oferu sin ofte, kiel la ĉefpastro eniras ĉiujare en la sanktejon kun sango de aliaj;
26 Ĉar tiam li devis ofte suferi ekde la fondo de la mondo; sed nun unufoje en la fino de la mondo li aperis, por forigi la pekon per la ofero de si.
27 Kaj kiel estas destinite al homoj morti unufoje, sed poste la juĝo;
28 Tial Kristo iam estis oferata, por porti la pekojn de multaj; kaj al tiuj, kiuj atendas Lin, li aperos la duan fojon sen peko por savo.

ĈAPITRO 10

1 Ĉar la leĝo, havanta ombron de estontaj bonaĵoj, kaj ne la bildon mem de la aferoj, neniam povas per tiuj oferoj, kiujn ili oferis ĉiujare, ĉiam perfektigi la alvenantojn.
2 Cxu do ili ne cxesus esti oferataj? ĉar ke la adorantoj iam purigitaj ne plu havus konsciencon pri pekoj.
3 Sed en tiuj oferoj estas denove rememoro pri pekoj ĉiujare.
4 Ĉar ne estas eble, ke la sango de bovoj kaj kaproj forigus pekojn.
5 Tial, veninte en la mondon, li diras: Oferon kaj oferon vi ne volis, sed korpon vi preparis al mi;
6 Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne ŝatis.
7 Tiam mi diris:Jen mi venas (en la volumo de la libro estas skribite pri mi), por plenumi Vian volon, ho Dio.
8 Supre, kiam li diris: Oferojn kaj oferojn kaj bruloferojn kaj pekoferojn vi ne volis, kaj vi ne volis; kiuj estas ofertitaj de la leĝo;
9 Tiam li diris: Jen mi venas, por plenumi Vian volon, ho Dio. Li forprenas la unuan, por starigi la duan.
10 Per tiu ĉi volo ni estas sanktigitaj per la ofero de la korpo de Jesuo Kristo unufoje por ĉiam.
11 Kaj ĉiu pastro staras ĉiutage, servante kaj oferante ofte la samajn oferojn, kiuj neniam povas forigi pekojn;
12 Sed ĉi tiu, oferinte unu oferon pro pekoj por ĉiam, sidiĝis dekstre de Dio;
13 De nun atendante, ĝis liaj malamikoj fariĝos benketo por liaj piedoj.
14 Çar per unu ofero Li perfektigis por çiam la sanktigitajn.
15 Pri kio ankaŭ la Sankta Spirito estas atestanto por ni; ĉar post tio li antaŭe diris:
16 Jen la interligo, kiun Mi faros kun ili post tiuj tagoj, diras la Eternulo: Mi metos Miajn instruojn en ilian koron, kaj en ilian menson Mi skribos ilin;
17 Kaj iliajn pekojn kaj malbonagojn Mi ne plu rememoros.
18 Nun kie estas pardonado de ĉi tiuj, ne plu estas ofero pro peko.
19 Havante do, fratoj, kuraĝon eniri en la sanktejon per la sango de Jesuo,
20 per nova kaj viva vojo, kiun Li konsekris por ni, per la kurteno, tio estas, lia karno;
21 kaj havante cxefpastron super la domo de Dio;
22 Ni alproksimiĝu kun vera koro en plena fido, havante niajn korojn aspergita de malbona konscienco, kaj niaj korpoj lavitaj per pura akvo.
23 Ni tenu firme la konfeson de nia fido senŝanceliĝe; (ĉar li estas fidela, kiu promesis;)
24 Kaj ni konsideru unu la alian, por inciti al amo kaj al bonaj faroj;
25 ne forlasante la kunvenadon de ni, kiel estas la moro de iuj; sed admonante unu la alian; kaj des pli, kiom vi vidas, ke la tago alproksimiĝas.
26 Ĉar se ni volonte pekas, post kiam ni ricevis la scion de la vero, ne plu restas ofero pro pekoj;
27 Sed ia timiga atendo de juĝo kaj fajra kolero, kiu formanĝos la kontraŭulojn.

28 Kiu malsxatis la instruon de Moseo, tiu mortis senkompate sub du aux tri atestantoj;
29 Pri kiom pli granda puno, vi supozu, estos rigardata inda tiu, kiu piedpremis la Filon de Dio kaj taksis la sangon de la interligo, per kiu li estis sanktigita, malsankta, kaj faris malbonon al la; Spirito de graco?
30 Ĉar ni konas Tiun, kiu diris: Al Mi apartenas venĝo; Mi repagos, diras la Eternulo. Kaj denove: La Eternulo juĝos Sian popolon.
31 Estas terure fali en la manojn de la vivanta Dio.
32 Sed rememorigu la antaŭajn tagojn, en kiuj, post kiam vi lumiĝis, vi suferis grandan batalon de afliktoj;
33 Parte, dum vi estis rigardataj de malhonoroj kaj afliktoj; kaj parte, dum vi farigxis kunuloj de tiuj, kiuj estis tiel uzataj.
34 Ĉar vi kompatis min en miaj katenoj, kaj ĝoje prenis la rabadon de viaj havaĵoj, sciante en vi mem, ke vi havas en la ĉielo pli bonan kaj daŭran havon.
35 Ne forjxetu do vian fidon, kiu havas grandan rekompencon.
36 Ĉar vi bezonas paciencon, por ke, plenuminte la volon de Dio, vi ricevu la promeson.
37 Çar ankoraŭ iom da tempo, kaj la venanto venos, kaj ne prokrastos.
38 Nun la justulo vivos per fido; sed se iu retiriĝos, mia animo ne ĝojos pri li.
39 Sed ni ne estas el tiuj, kiuj retiriĝas al pereo; sed de tiuj, kiuj kredas al la savo de la animo.

ĈAPITRO 11

1 Nun la fido estas la substanco de aferoj esperataj, la pruvo de aferoj ne vidataj.
2 Ĉar per ĝi la pliaĝuloj akiris bonan famon.
3 Per la fido ni komprenas, ke la mondoj estis enkadrigitaj per la vorto de Dio, tiel ke la vidatajxoj ne estis faritaj el la aperantaj.
4 Per la fido Habel oferis al Dio pli bonegan oferon ol Kain, per kiu li akiris ateston, ke li estas justa, ke Dio atestas pri siaj donacoj; kaj per ĝi li ankoraŭ parolas, estante mortinta.
5 Per la fido HXanohx estis translokigita, por ke li ne vidu morton; kaj ne trovigxis, cxar Dio lin transdonis; cxar antaux lia transdono li havis cxi tiun ateston, ke li placxis al Dio.
6 Sed sen fido estas neeble plaĉi al Li;
7 Per la fido Noa, avertite de Dio pri aferoj ankoraŭ ne vidataj, kortuŭita de timo, pretigis arkeon por la savo de sia domo; per kiu li kondamnis la mondon, kaj fariĝis heredanto de la justeco, kiu estas per fido.
8 Per la fido Abraham obeis, kiam li estis vokita por eliri al loko, kiun li poste ricevos kiel heredaĵon; kaj li eliris, ne sciante kien li iris.
9 Per la fido li loĝis en la lando de promeso, kiel en fremda lando, loĝante en tabernakloj kun Isaak kaj Jakob, la heredantoj kun li de la sama promeso;
10 Çar li atendis urbon, kiu havas fundamentojn, kies konstruanto kaj kreinto estas Dio.
11 Per fido ankaux Sara mem ricevis forton gravedi, kaj naskis infanon, kiam sxi maljunigxis, cxar sxi jugxis fidela tiu, kiu promesis.
12 Tial tie elkreskis ecx unu, kaj li kvazaux mortinto, tiom multe kiel la steloj de la cxielo, kaj kiel la sablo sur la bordo de la maro sennombraj.
13 Ĉi tiuj ĉiuj mortis en fido, ne ricevinte la promesojn, sed vidinte ilin malproksime, kaj konvinkiĝis pri ili, kaj ĉirkaŭprenis ilin, kaj konfesis, ke ili estas fremduloj kaj pilgrimantoj sur la tero.
14 Ĉar tiuj, kiuj diras tiajn aferojn, deklaras klare, ke ili serĉas landon.
15 Kaj vere, se ili rememorus tiun landon, el kie ili eliris, ili havus eblecon reveni.
16 Sed nun ili deziras pli bonan landon, tio estas, ĉielan; tial Dio ne hontas esti nomata ilia Dio, ĉar Li pretigis por ili urbon.
17 Per la fido Abraham, kiam li estis elprovita, oferis Isaak; kaj tiu, kiu ricevis la promesojn, oferis sian solenaskitan filon;
18 pri kiu estis dirite: En Isaak estos nomata via idaro;
19 konsiderante, ke Dio povis levi lin eç el la mortintoj; de kie ankaŭ li akceptis lin en figuro.
20 Per la fido Isaak benis Jakobon kaj Esavon pri la estontaj aferoj.
21 Per la fido Jakob, kiam li estis mortanto, benis ambaŭ filojn de Jozef; kaj adorklinigxis, apogante sur la supro de sia bastono.
22 Per la fido Jozef, kiam li mortis, menciis pri la foriro de la Izraelidoj; kaj donis ordonon pri liaj ostoj.
23 Per la fido Moseo, kiam li naskiĝis, estis kaŝita de siaj gepatroj tri monatojn, ĉar ili vidis, ke li estas konvena infano; kaj ili ne timis la ordonon de la reĝo.
24 Per la fido Moseo, kiam li estis aĝa, rifuzis esti nomata filo de la filino de Faraono;
25 elektante prefere suferi aflikton kun la popolo de Dio, ol ĝui la plezurojn de peko dum tempo;
26 estimante la malhonoron de Kristo pli granda riĉeco ol la trezoroj en Egiptujo, ĉar li atentis la rekompencon de la rekompenco.
27 Per la fido li forlasis Egiptujon, ne timante la koleron de la reĝo;
28 Per fido li faris la Paskon kaj la aspergon de sango, por ke tiu, kiu ekstermis la unuenaskiton, ne tusxu ilin.
29 Per la fido ili trapasis la Rugxan Maron kvazaux sekteron; kion la Egiptoj intencis fari, dronis.
30 Per la fido la muroj de Jerihxo falis, post kiam ili cxirkauxis cxirkaux sep tagoj.
31 Per la fido la malcxastistino Rahxab ne pereis kun la nekredantoj, kiam sxi akceptis la spionojn en paco.
32 Kaj kion mi diru plu? cxar mankus al mi la tempo por rakonti pri Gedeon kaj Barak kaj SXimsxon kaj Jiftahx; ankaŭ de David kaj de Samuel kaj de la profetoj;
33 Kiuj per fido subigis regnojn, faris justecon, akiris promesojn, fermis la buŝon de leonoj,
34 Estingis la fajrobrigado, forkuris de la glavo, el malforteco fortiĝis, fortiĝis en batalo, forkuris la armeojn de fremduloj.
35 Virinoj ricevis siajn mortintojn revivigitaj; kaj aliaj estis turmentitaj, ne akceptante savon; por ke ili ricevu pli bonan releviĝon:
36 Kaj aliaj estis provataj de kruelaj mokoj kaj skurĝoj, jes, krome de katenoj kaj malliberigo;
37 Ili estis sxtonmortigitaj, segitaj, tentataj, mortigitaj de glavo; estante malriĉa, afliktita, turmentita;

38 (Je kiuj la mondo ne estis inda;) ili vagis en dezertoj kaj sur montoj kaj en kavernoj kaj kavernoj de la tero.
39 Kaj ĉiuj ĉi tiuj, ricevinte bonan famon per fido, ne ricevis la promeson;
40 Dio provizis ion pli bonan por ni, por ke ili sen ni ne perfektigxu.

ĈAPITRO 12

1 Tial, ĉar ni ankaŭ estas ĉirkaŭitaj de tiel granda nubo da atestantoj, ni forĵetu ĉian pezon, kaj la pekon, kiu tiel facile trafas nin, kaj ni kuru kun pacienco la vetkuron, kiu estas metita antaŭ ni;
2 rigardante al Jesuo, la aŭtoro kaj fininto de nia fido; kiu pro la gxojo, kiu estis metita antaux li, elportis la krucon, malsxatante la honton, kaj sidigxis dekstre de la trono de Dio.
3 Ĉar konsideru tiun, kiu elportis tian kontraŭdiron de pekuloj kontraŭ si, por ke vi ne laciĝu kaj senfortiĝu en viaj mensoj.
4 Vi ankoraux ne rezistis gxis sango, batalante kontraux peko.
5 Kaj vi forgesis la admonon, kiu parolas al vi kiel al infanoj: Mia filo, ne malsxatu la punon de la Sinjoro, nek senfortigxu, kiam vi estas riprocxata de li;
6 Ĉar kiun la Sinjoro amas, Li punas kaj skurĝas ĉiun filon, kiun li akceptas.
7 Se vi elportas punon, Dio agas kun vi kiel kun filoj; cxar kia filo estas tiu, kiun la patro ne punas?
8 Sed se vi estas sen puno, el kiu ĉiuj partoprenas, tiam vi estas bastardoj, kaj ne filoj.
9 Krome ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin korektis, kaj ni respektis ilin;
10 Ĉar ili ja dum kelke da tagoj punis nin laŭ sia propra volo; sed li por nia profito, por ke ni partoprenu en Lia sankteco.
11 Nun neniu puno nuntempe ŝajnas esti ĝoja, sed malĝoja; tamen poste ĝi donas pacan frukton de justeco al tiuj, kiuj estas per ĝi ekzercitaj.
12 Tial levu la manojn pendantajn kaj la malfortajn genuojn;
13 Kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke la lama ne deturniĝu de la vojo; sed prefere ĝi resanigu.
14 Sekvu pacon kun ĉiuj homoj, kaj sanktecon, sen kiuj neniu vidos la Eternulon;
15 zorge rigardante, por ke neniu manku al la graco de Dio; por ke ia radiko de maldolĉaĵo, elkreskanta, ne ĝenu vin, kaj per tio multaj ne malpuriĝu;
16 Por ke ne estu iu malcxastulo aux malhonoro, kiel Esav, kiu por unu mangxo vendis sian unuenaskitecon.
17 Ĉar vi scias, ke poste, kiam li volis heredi la benon, li estis forpuŝita; ĉar li ne trovis lokon de pento, kvankam li zorge serĉis ĝin kun larmoj.
18 Ĉar vi ne venis al la monto tuŝebla kaj bruligita per fajro, nek al nigreco kaj mallumo kaj ventego;
19 Kaj sono de trumpeto kaj vocxo de vortoj; tiu vocxo la auxdantoj petegis, ke la vorto ne estu plu dirita al ili;
20 (Ĉar ili ne povis toleri tion, kio estis ordonita; Kaj se eĉ besto ektuŝos la monton, ĝi estos ŝtonumita aŭ trapikita per sago;
21 Kaj tiel terura estis la vido, ke Moseo diris: Mi tre timas kaj tremas;
22 Sed vi venis al la monto Cion kaj al la urbo de la vivanta Dio, la ĉiela Jerusalemo, kaj al sennombra anaro da anĝeloj;
23 Al la ĝenerala asembleo kaj eklezio de la unuenaskitoj, kiuj estas skribitaj en la ĉielo, kaj al Dio, la Juĝanto de ĉiuj, kaj al la spiritoj de justuloj perfektigitaj;
24 Kaj al Jesuo, la interulo de la nova interligo, kaj al la sango de aspergado, kiu parolas pli bonajn aferojn ol tiu de Habel.
25 Gardu vin, ke vi ne rifuzu tiun, kiu parolas. Ĉar se ne saviĝis tiuj, kiuj forpuŝis Tiun, kiu parolis sur la tero, des pli ni ne saviĝos, se ni deturnas nin de Tiu, kiu parolas el la ĉielo;
26 kies voĉo do skuis la teron; sed nun li promesis, dirante: Ankoraŭ unu fojon mi skuas ne nur la teron, sed ankaŭ la ĉielon.
27 Kaj ĉi tiu vorto: Ankoraŭ unu fojon signifas la forigon de la skuitaj, kiel de la faritajxoj, por ke la neskueblaj restu.
28 Tial ni ricevante regnon nesxangeblan, ni havu gracon, per kiu ni servu Dion akcepteble kun respektego kaj pia timo;
29 Ĉar nia Dio estas fajro konsumanta.

ĈAPITRO 13

1 Daŭru la frata amo.
2 Ne forgesu gastigi fremdulojn; ĉar per tio iuj gastigis anĝelojn nekonscie.
3 Memoru tiujn, kiuj estas katenitaj, kiel kun ili ligitaj; kaj tiuj, kiuj suferas suferojn, kiel vi mem estante en la korpo.
4 La edziĝo estas honorinda en ĉiuj, kaj la lito senmakula; sed malĉastulojn kaj adultulojn Dio juĝos.
5 Via konduto estu sen avideco; kaj estu kontenta pri tio, kion vi havas; ĉar li diris: Mi neniam forlasos vin kaj ne forlasos vin.
6 Por ke ni kuraĝe diru: La Eternulo estas mia helpanto, kaj mi ne timos, kion faros al mi homo.
7 Memoru tiujn, kiuj regas super vi, kiuj parolis al vi la vorton de Dio; kies fido sekvas, konsiderante la finon de sia konversacio.
8 Jesuo Kristo estas la sama hieraŭ kaj hodiaŭ kaj por ĉiam.
9 Ne estu kondukataj de diversaj kaj strangaj doktrinoj. Ĉar estas bone, ke la koro estu fortikigita per graco; ne kun mangxajxoj, kiuj ne profitis al tiuj, kiuj tie okupis.
10 Ni havas altaron, pri kiu ili ne rajtas mangxi, kiuj servas al la tabernaklo.
11 Ĉar la korpoj de tiuj bestoj, kies sango estas alportita en la sanktejon de la ĉefpastro pro peko, estas forbruligitaj ekster la tendaro.
12 Tial ankaux Jesuo, por sanktigi la popolon per sia propra sango, suferis ekster la pordego.
13 Ni eliru do al li ekster la tendaron, portante lian malhonoron.
14 Ĉar ĉi tie ni ne havas daŭran urbon, sed ni serĉas venonton.
15 Per li do ni alportu la gloron al Dio konstante, tio estas, la frukton de niaj lipoj dankantaj Lian nomon.
16 Sed fari bonon kaj komuniki, ne forgesu; cxar tiaj oferoj placxas al Dio.
17 Obeu tiujn, kiuj regas super vi, kaj submetu vin; cxar ili zorgas pri viaj animoj, kiel tiuj, kiuj devas doni konton, por

ke ili faru tion kun gxojo, ne kun malgxojo; cxar tio estas senutila por vi.
18 Preĝu por ni; ĉar ni fidas, ke ni havas bonan konsciencon, volante vivi honeste en ĉio.
19 Sed prefere mi petegas vin, ke vi faru tion, por ke mi des pli frue estu redonita al vi.
20 Nun la Dio de paco, kiu revenigis el la mortintoj nian Sinjoron Jesuo, la grandan paŝtiston de la ŝafoj, per la sango de la eterna interligo,
21 Perfektigu vin en cxiu bona faro, por plenumi Lian volon, farante en vi tion, kio placxas al Li, per Jesuo Kristo; al kiu estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.
22 Kaj mi petegas vin, fratoj, toleru la vorton de admono; ĉar mi skribis al vi leteron per malmultaj vortoj.
23 Sciu, ke nia frato Timoteo estas liberigita; kun kiu, se li venos baldaŭ, mi vidos vin.
24 Salutu ĉiujn, kiuj regas super vi, kaj ĉiujn sanktulojn. Salutas vin la Italujo.
25 Graco estu kun vi cxiuj. Amen.

Jakobo

ĈAPITRO 1

1 Jakobo, servanto de Dio kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, al la dek du triboj, kiuj estas disjxetitaj, saluton.
2 Miaj fratoj, konsideru tion ĉia ĝojo, kiam vi falas en diversajn tentojn;
3 sciante tion, ke la provado de via fido produktas paciencon.
4 Sed la pacienco havu sxian perfektan faron, por ke vi estu perfektaj kaj plenaj, sen manko de nenio.
5 Se al iu el vi mankas sagxo, tiu petu Dion, kiu donas al cxiuj malavare kaj ne riproĉas; kaj oni donos al li.
6 Sed li petu en fido, nenio ŝanceliĝanta. Ĉar tiu, kiu ŝanceliĝas, estas kiel ondo de la maro pelata de vento kaj ĵetita.
7 Ĉar tiu homo ne pensu, ke li ricevos ion de la Sinjoro.
8 Duanima homo estas malstabila en ĉiuj siaj vojoj.
9 La malaltranga frato ĝoju pro tio, ke li estas altigita;
10 Sed ricxulo, pro tio, ke li malaltigxis, cxar kiel floro de herbo li forpasos.
11 Ĉar la suno jam leviĝas kun arda varmego, sed ĝi velkas la herbon, kaj ĝia floro falas, kaj la graco de ĝia formo pereas;
12 Feliĉa estas la homo, kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovata, li ricevos la kronon de vivo, kiun la Sinjoro promesis al tiuj, kiuj lin amas.
13 Neniu diru, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; ĉar Dio ne povas esti tentata per malbono, kaj Li tentas neniun;
14 Sed ĉiu estas tentata, kiam li estas forigita de sia volupto kaj allogata.
15 Tiam, kiam la volupto gravediĝis, ĝi naskas pekon; kaj la peko, kiam ĝi estas finita, naskas morton.
16 Ne eraru, miaj amataj fratoj.
17 Ĉiu bona donaco kaj ĉiu perfekta donaco estas de supre, kaj devenas de la Patro de lumoj, ĉe kiu ne estas ŝanĝiĝemo, nek ombro de turniĝo.
18 Laux Sia volo Li naskis nin per la vorto de vero, por ke ni estu kiel unuaajxo de Liaj kreitajxoj.
19 Tial, miaj amataj fratoj, ĉiu estu rapida por aŭdi, malrapida por paroli, malrapida por kolero;
20 Ĉar la kolero de homo ne faras la justecon de Dio.
21 Tial forigu ĉian malpuraĵon kaj superfluon de malbono, kaj akceptu kun mildeco la engreftitan vorton, kiu povas savi viajn animojn.
22 Sed estu plenumantoj de la vorto, kaj ne nur aŭskultantoj, trompante vin mem.
23 Ĉar se iu estas aŭskultanto de la vorto, kaj ne plenumanto, li similas al homo, kiu rigardas sian naturan vizaĝon en spegulo;
24 Ĉar li rigardas sin kaj foriras, kaj tuj forgesas, kia homo li estis.
25 Sed kiu rigardas la perfektan leĝon de libereco kaj restas en ĝi, estante ne forgesema aŭskultanto, sed faranto de la laboro, tiu estos benita en sia faro.
26 Se iu inter vi sxajnas religia, kaj ne bridas sian langon, sed trompas sian propran koron, la religio de cxi tiu estas vana.
27 Religio pura kaj senmakula antaŭ Dio kaj la Patro estas jena: viziti orfojn kaj vidvinojn en ilia mizero, kaj gardi sin senmakula for de la mondo.

ĈAPITRO 2

1 Miaj fratoj, ne havu la fidon al nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Sinjoro de gloro, kun respekto de personoj.
2 Çar se en vian kunvenon venos viro kun ora ringo, en belaj vestoj, kaj envenis ankaŭ malriçulo en malbonaj vestoj;
3 Kaj vi respektas tiun, kiu portas la gajan veston, kaj diru al li: Sidu cxi tie en bona loko; kaj diru al la malriĉulo: Staru tie, aŭ sidiĝu ĉi tie sub mia piedbenketo;
4 CXu do vi ne estas partiaj en vi mem, kaj farigxis jugxantoj de malbonaj pensoj?
5 Auxskultu, miaj amataj fratoj, cxu Dio ne elektis la malricxulojn de cxi tiu mondo ricxaj je fido, kaj heredantoj de la regno, kiun Li promesis al tiuj, kiuj Lin amas?
6 Sed vi malsxatis la malricxulojn. CXu ne premas vin ricxuloj kaj tiras vin antaux la tribunalaj segxoj?
7 Ĉu ili ne blasfemas tiun indan nomon, per kiu vi estas vokitaj?
8 Se vi plenumas la reĝan leĝon laŭ la Skribo: Amu vian proksimulon kiel vin mem, vi agu bone;
9 Sed se vi respektas homojn, vi faras pekon, kaj estas konvinkitaj pri la legxo kiel malobeantoj.
10 Ĉar kiu observos la tutan leĝon, kaj tamen en unu punkto ofendas, tiu estas kulpa pri ĉio.
11 Ĉar tiu, kiu diris: Ne adultu, diris ankaŭ: Ne mortigu. Nun se vi ne adultas, tamen se vi mortigas, vi fariĝis malobeo de la leĝo.
12 Tiel parolu, kaj tiel faru, kiel tiuj, kiuj estos jugxataj per la legxo de libereco.
13 Çar tiu havos ju on sen kompato, kiu ne faris kompaton; kaj kompato ĝojas kontraŭ la juĝo.
14 Kion utilos, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon kaj ne havas farojn? ĉu la fido povas savi lin?
15 Se frato aŭ fratino estas nuda kaj sen ĉiutaga manĝaĵo,
16 Kaj unu el vi diris al ili: Foriru en paco, estu varmitaj kaj plenigitaj; tamen vi ne donas al ili tion, kio estas necesa por la korpo; kion ĝi profitas?
17 Tiel same la fido, se ĝi ne havas farojn, estas morta, estante sola.
18 Jes, iu povas diri: Vi havas fidon, kaj mi havas farojn; montru al mi vian fidon sen viaj faroj, kaj mi montros al vi mian fidon per miaj faroj.
19 Vi kredas, ke estas unu Dio; vi faras bone; ankaux la demonoj kredas kaj tremas.
20 Sed ĉu vi scios, ho vantulo, ke fido sen faroj estas malviva?
21 Çu nia patro Abraham ne estis pravigita per faroj, kiam li oferis sian filon Isaak sur la altaro?
22 Ĉu vi vidas, kiel la fido agis kun liaj faroj, kaj per faroj la fido perfektiĝis?
23 Kaj plenumigxis la Skribo, kiu diras: Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel justeco; kaj li estis nomata Amiko de Dio.
24 Vi do vidas, ke per faroj homo praviĝas, kaj ne nur per fido.
25 Tiel same, cxu ankaux la malcxastistino Rahxab ne pravigis per faroj, kiam sxi akceptis la senditojn kaj forsendis ilin alie?

26 Ĉar kiel la korpo sen la spirito estas malviva, tiel ankaŭ la fido sen faroj estas malviva.

ĈAPITRO 3

1 Miaj fratoj, ne estu multaj majstroj, sciante, ke ni ricevos la pli grandan kondamnon.
2 Ĉar en multaj aferoj ni ĉiuj ofendas. Se iu ne ofendas per vorto, tiu estas homo perfekta, kaj kapabla ankaŭ bridi la tutan korpon.
3 Jen ni metas mordetojn en la buŝon de la ĉevaloj, por ke ili obeu al ni; kaj ni turnas ilian tutan korpon.
4 Jen ankaux la sxipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel grandaj kaj estas pelataj de furiozaj ventoj, tamen ili turnigxas per tre malgranda stirilo, kien ajn la estro volas.
5 Tiel same la lango estas malgranda membro, kaj fanfaronas pri grandaj aferoj. Jen kiel granda afero ekbruligas malgranda fajro!
6 Kaj la lango estas fajro, mondo de maljusteco; tia estas la lango inter niaj membroj, ke ĝi malpurigas la tutan korpon kaj ekbruligas la vojon de la naturo; kaj ĝi estas ekbruligita de la infero.
7 Çar çiu speco de bestoj kaj birdoj kaj serpentoj kaj aĵoj en la maro estas malsovaĝigita kaj malsova ita de la homoj;
8 Sed la langon neniu povas malsovaĝigi; ĝi estas neregebla malbono, plena de mortiga veneno.
9 Per tio ni benas Dion, la Patron; kaj per tio ni malbenas homojn, kiuj estas kreitaj laux la bildo de Dio.
10 El la sama buŝo eliras beno kaj malbeno. Miaj fratoj, ĉi tiuj aferoj ne devus esti tiel.
11 CXu fonto eligas sur la sama loko dolcxan akvon kaj maldolcxan?
12 Ĉu la figarbo, miaj fratoj, povas doni olivajn berojn? ĉu vito, figoj? do neniu fonto povas doni salan akvon kaj freŝan.
13 Kiu inter vi estas sagxa kaj sciigita? li montru el bona konversacio siajn farojn kun mildeco de saĝo.
14 Sed se vi havas amaran envion kaj malpacon en viaj koroj, ne fieru, kaj ne mensogu kontraŭ la vero.
15 Ĉi tiu saĝeco ne devenas de supre, sed estas surtera, malĉasta, diabla.
16 Ĉar kie estas envio kaj malpaco, tie estas konfuzo kaj ĉiu malbona faro.
17 Sed la sagxeco, kiu estas de supre, estas unue pura, poste paca, milda kaj facile petegebla, plena de kompato kaj bonaj fruktoj, sen partio kaj sen hipokriteco.
18 Kaj la frukto de justeco estas semata en paco de tiuj, kiuj faras pacon.

ĈAPITRO 4

1 De kie venas militoj kaj bataloj inter vi? ĉu ne el viaj voluptoj ili militas en viaj membroj?
2 Vi deziras kaj ne havas; vi mortigas kaj deziras havi, kaj ne povas akiri; vi batalas kaj militas, sed vi ne havas, ĉar vi ne petas.
3 Vi petas, kaj ne akceptas, cxar vi mispetas, por ke vi konsumu gxin pro viaj voluptoj.
4 Vi adultuloj kaj adultulinoj, ĉu vi ne scias, ke la amikeco de la mondo estas malamikeco al Dio? kiu do volas esti amiko de la mondo, tiu estas malamiko de Dio.
5 Ĉu vi pensas, ke la Skribo vane diras:La spirito, kiu loĝas en ni, deziras envion?
6 Sed li donas pli da graco. Tial li diras: Dio rezistas al la fieruloj, sed al la humiluloj donas gracon.
7 Submetu vin do al Dio. Rezistu al la diablo, kaj li forkuros de vi.
8 Alproksimiĝu al Dio, kaj Li alproksimiĝos al vi. Purigu viajn manojn, pekuloj; kaj purigu viajn korojn, vi duoblaj animoj.
9 Estu afliktita kaj ploru kaj ploru; Via rido aligxu al funebro, kaj via gxojo al malgxojo.
10 Humilu vin antaux la Eternulo, Kaj Li vin altigos.
11 Ne parolu malbonon unu pri la alia, fratoj. Kiu parolas malbonon pri sia frato kaj juĝas sian fraton, tiu parolas malbonon pri la leĝo kaj juĝas la leĝon; sed se vi juĝas la leĝon, vi estas ne plenumanto de la leĝo, sed juĝisto.
12 Estas unu leĝdonanto, kiu povas savi kaj pereigi: kiu vi estas, kiu juĝas alian?
13 Iru nun, vi, kiuj diras: Hodiaŭ aŭ morgaŭ ni iros en tian urbon, kaj ni restos tie unu jaron, kaj ni aĉetos kaj vendos kaj akiros gajnon;
14 sed vi ne scias, kio estos la morgauxa tago. Por kio estas via vivo? Ĝi estas eĉ vaporo, kiu aperas por iom da tempo, kaj poste malaperas.
15 Por tio vi devas diri: Se la Sinjoro volas, ni vivos, kaj ni faros tion aŭ tion.
16 Sed nun vi gxojas pro viaj fanfaronoj; cxia tia gxojo estas malbona.
17 Tial, kiu scias bonfari kaj ne faras, tiu estas peko.

ĈAPITRO 5

1 Iru nun, ricxuloj, ploru kaj ploru pro viaj mizeroj, kiuj venos sur vin.
2 Via ricxeco malbonigxis, kaj viaj vestoj malpurigxis.
3 Viaj oro kaj argxento estas skankitaj; kaj ilia rusto estos atesto kontraux vi kaj mangxos vian karnon kiel fajro. Vi amasigis trezorojn kune por la lastaj tagoj.
4 Jen krias la salajro de la laboristoj, kiuj rikoltis viajn kampojn, kiu estas de vi retenita de fraŭdo, kaj la krioj de la rikoltantoj venis en la orelojn de la Eternulo Cebaot.
5 Vi vivis en plezuro sur la tero, kaj vi estis malgajaj; vi nutris viajn korojn, kiel en tago de buĉado.
6 Vi kondamnis kaj mortigis justulojn; kaj li ne rezistos al vi.
7 Paciencu do, fratoj, gxis la alveno de la Sinjoro. Jen, la kultivisto atendas la altvaloran frukton de la tero, kaj havas longan paciencon pri ĝi, ĝis li ricevos la fruan kaj malfruan pluvon.
8 Estu ankaux paciencaj; fortikigu viajn korojn, ĉar alproksimiĝas la alveno de la Eternulo.
9 Ne koleru unu kontraŭ la alia, fratoj, por ke vi ne estu kondamnitaj; jen la juĝisto staras antaŭ la pordo.
10 Prenu, miaj fratoj, la profetojn, kiuj parolis en la nomo de la Sinjoro, kiel ekzemplon de suferado kaj pacienco.
11 Jen ni opinias feliĉaj tiujn, kiuj eltenas. Vi aŭdis pri la pacienco de Ijob, kaj vi vidis la finon de la Eternulo; ke la Eternulo estas tre kompatema kaj favorkora.
12 Sed antaŭ ĉio, miaj fratoj, ne ĵuru, nek per la ĉielo, nek per la tero, nek per alia ĵuro; sed via jes estu jes; kaj via ne, ne; por ke vi ne falu en kondamnon.

13 Ĉu iu el vi estas afliktita? li preĝu. Ĉu iu estas gaja? li kantu psalmojn.
14 Ĉu iu estas malsana inter vi? li voku la plejagxulojn de la eklezio; kaj ili preĝu pri li, ŝmirante lin per oleo en la nomo de la Eternulo;
15 Kaj la preĝo de fido savos la malsanulon, kaj la Sinjoro relevos lin; kaj se li faris pekojn, ili estos pardonitaj al li.
16 Konfesu viajn kulpojn unu al la alia, kaj preĝu unu por la alia, por ke vi resaniĝu. La efika fervora preĝo de virtulo multe utilas.
17 Elija estis homo submetita al similaj pasioj kiel ni, kaj li fervore pregxis, ke ne pluvu; kaj ne pluvis sur la teron en la dauxro de tri jaroj kaj ses monatoj.
18 Kaj li denove pregxis, kaj la cxielo donis pluvon, kaj la tero donis sian frukton.
19 Fratoj, se iu el vi eraras de la vero, kaj iu lin konvertas;
20 Li sciu, ke tiu, kiu konvertas pekulon de la eraro de sia vojo, savos animon de morto kaj kasxos multegon da pekoj.

1 Petro

ĈAPITRO 1

1 Petro, apostolo de Jesuo Kristo, al la fremduloj disĵetitaj tra Ponto, Galatujo, Kapadokio, Azio kaj Bitinio,
2 Elektitaj laŭ la antaŭscio de Dio, la Patro, per sanktigo de la Spirito, al obeado kaj aspergado de la sango de Jesuo Kristo:Graco al vi kaj paco pligrandiĝu.
3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu laux Sia abunda kompato denove naskis nin al viva espero per la relevigxo de Jesuo Kristo el la mortintoj;
4 Al heredaĵo neputrebla kaj senmakula, kaj ne forvelkanta, rezervita por vi en la ĉielo;
5 kiuj estas garditaj de la potenco de Dio per fido al savo preta malkasxigxi en la lasta tempo.
6 pro kio vi tre ĝojas, kvankam nun por kelka tempo, se necese, vi estas en pezeco pro multnombraj tentoj;
7 por ke la provo de via fido, estante multe pli valora ol el oro pereanta, kvankam ĝi estas elprovita per fajro, troviĝu por laŭdo kaj honoro kaj gloro ĉe la apero de Jesuo Kristo;
8 Kiun, ne vidinte, vi amas; en kiu, kvankam nun vi lin ne vidas, tamen kredante, vi ĝojas kun ĝojo nedirebla kaj plena de gloro;
9 Ricevante la finon de via fido, ecx la savon de viaj animoj.
10 Pri kiu savo demandis kaj diligente esploris la profetoj, kiuj profetis pri la graco, kiu venos al vi;
11 serĉante, kian aŭ kian tempon la Spirito de Kristo, kiu estis en ili, signifis, kiam ĝi antaŭe atestis la suferojn de Kristo kaj la estontan gloron.
12 Al kiuj estis malkasxite, ke ne al si, sed al ni ili servis la aferojn, kiuj nun estas raportitaj al vi de tiuj, kiuj predikis al vi la evangelion per la Sankta Spirito, sendita el la cxielo; kiujn aferojn la anĝeloj deziras rigardi.
13 Tial zonu la lumbojn de via menso, estu sobraj, kaj esperu gxis la fino la gracon, kiu estos alportita al vi cxe la malkasxo de Jesuo Kristo;
14 Kiel obeemajn infanojn, ne agante vin laŭ la antaŭaj voluptoj en via nescio;
15 Sed kiel tiu, kiu vin vokis, estas sankta, tiel vi estu sanktaj en ĉia konduto;
16 Ĉar estas skribite: Estu sanktaj; ĉar mi estas sankta.
17 Kaj se vi vokas la Patron, kiu senrespekto de personoj juĝas laŭ la faro de ĉiu, pasigu la tempon de via fremdulo ĉi tie kun timo;
18 Ĉar vi scias, ke vi ne estis elaĉetitaj per putreblaj aferoj, kiel arĝento kaj oro, el via vana konduto, ricevita laŭ tradicio de viaj patroj;
19 Sed kun la multekosta sango de Kristo, kiel de ŝafido sendifekta kaj senmakula;
20 kiu vere estis antaŭdifinita antaŭ la fondo de la mondo, sed montriĝis por vi en ĉi tiuj lastaj tempoj,
21 kiuj per li kredas al Dio, kiu lin levis el la mortintoj kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero estu en Dio.
22 Ĉar vi purigis viajn animojn, obeante la veron per la Spirito al neŝajniga amo al la fratoj, zorgu, ke vi amu unu la alian per pura koro fervore;
23 Renaskite, ne el putrema semo, sed el neputrema, per la vorto de Dio, kiu vivas kaj restas eterne.
24 Ĉar ĉiu karno estas kiel herbo, Kaj la tuta gloro de homo kiel floro de herbo. Sekigxas herbo, kaj gxia floro forfalas;
25 Sed la vorto de la Eternulo restas eterne. Kaj ĉi tiu estas la vorto, kiu estas predikita al vi per la evangelio.

ĈAPITRO 2

1 flankenigante do ĉian malicon kaj ĉian ruzon kaj hipokritecon kaj enviojn kaj ĉiajn malbonajn parolojn,
2 Kiel novnaskitaj infanetoj, deziru la sinceran lakton de la vorto, por ke vi per tio kresku;
3 Se vi gustumis, ke la Sinjoro estas favorkora.
4 al kiu venante, kiel al viva ŝtono, vere malpermesita de homoj, sed elektita de Dio, kaj altvalora;
5 Vi ankaux, kiel viglaj sxtonoj, estas konstruitaj kiel spirita domo, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo.
6 Tial ankaŭ estas enhavite en la Skribo: Jen mi metas en Cion angulan ŝtonon, elektitan, multevaloran; kaj kiu fidas al li, tiu ne estos hontigita.
7 Al vi do, kiuj kredas, li estas multekosta;
8 kaj sxtono de falpusxigxo kaj roko de falpusxigxo por tiuj, kiuj falpusxigxas pro la vorto, malobeemaj; por kio ili ankaux estis destinitaj.
9 Sed vi estas generacio elektita, reĝa pastraro, nacio sankta, popolo propra; por ke vi montru la laŭdojn de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en sian mirindan lumon;
10 kiuj antaŭe ne estis popolo, sed nun estas popolo de Dio; kiuj ne akiris kompaton, sed nun akiris kompaton.
11 Amataj, mi petegas vin kiel fremduloj kaj pilgrimantoj, detenu vin de karnaj voluptoj, kiuj militas kontraŭ la animo;
12 Havante vian konduton honesta inter la nacianoj, por ke, dum ili parolas kontraŭ vi kiel malbonfarantoj, per viaj bonaj faroj, kiujn ili vidos, ili gloru Dion en la tago de puno.
13 Submetu vin al cxiu legxo de homo pro la Eternulo; cxu al la regxo, kiel superulo;
14 Aŭ al regantoj, kiel al tiuj, kiuj estas senditaj de li, por la puno de malbonfarantoj kaj por la laŭdo de la bonfarantoj.
15 Ĉar tia estas la volo de Dio, ke per bonfarado vi silentigu la nescion de malsaĝuloj;
16 Kiel liberaj, kaj ne uzante vian liberecon kiel mantelon de malico, sed kiel la servantoj de Dio.
17 Honoru ĉiujn homojn. Amu la fratecon. Timu Dion. Honoru la reĝon.
18 Servistoj, submetigxu al viaj sinjoroj kun cxia timo; ne nur al la bonuloj kaj mildaj, sed ankaŭ al la malbonuloj.
19 Ĉar ĉi tio estas dankinda, se homo pro konscienco antaŭ Dio elportas malĝojon, suferante maljuste.
20 Ĉar kia gloro estas, se, kiam vi estas batataj pro viaj kulpoj, vi pacience elportas? sed se, kiam vi faras bone kaj suferas pro tio, vi tion pacience prenas, tio estas akceptebla de Dio.
21 Ĉar eĉ por tio vi estis vokitaj, ĉar ankaŭ Kristo suferis pro ni, lasante al ni ekzemplon, por ke vi sekvu liajn paŝojn;
22 Kiu ne faris pekon, Kaj ruzo ne troviĝis en lia buŝo;
23 kiu, kiam li estis insultata, ne insultis plu; kiam li suferis, li ne minacis; sed konfidis sin al Tiu, kiu juĝas juste;
24 kiu mem portis niajn pekojn en sia korpo sur la arbo, por ke ni, estante malvivaj al pekoj, vivu al justeco; per kies batoj vi sanigxis.

25 Ĉar vi estis kiel ŝafoj erarvagantaj; sed nun revenis al la Paŝtisto kaj Episkopo de viaj animoj.

ĈAPITRO 3

1 Tiel same, edzinoj, estu submetitaj al viaj propraj edzoj; por ke, se iu ne obeas la vorton, ili ankaux sen la vorto estu gajnitaj per la parolo de la edzinoj;
2 Dum ili rigardas vian ĉastan parolon kunigitan kun timo.
3 kies ornamo ne estu tiu ekstera ornamo de plektado de la haroj kaj de oro surhavado aŭ de surmetado de vestaĵoj;
4 Sed ĝi estu la kaŝita homo de la koro, en tio, kio ne estas putrema, eĉ la ornamo de milda kaj trankvila spirito, kiu estas multekosta antaŭ Dio.
5 Ĉar tiel en la antikva tempo ankaŭ la sanktaj virinoj, kiuj fidis Dion, sin ornamis, estante submetitaj al siaj propraj edzoj;
6 Kiel Sara obeis Abrahamon, nomante lin sinjoro; kies filinoj vi estas, dum vi faras bone kaj ne timas per ia miro.
7 Tiel same, edzoj, loĝu kun ili laŭ scio, donante honoron al la edzino, kiel al la pli malforta vazo, kaj kiel kunheredantoj de la graco de vivo; ke viaj preĝoj ne estu malhelpataj.
8 Fine, estu ĉiuj samanimaj, kompatante unu la alian, amu kiel fratoj, estu kompatindaj, estu ĝentilaj;
9 Ne redonante malbonon pro malbono, nek insultadon pro insultado; sed male benon; sciante, ke vi estas al tio vokitaj, por ke vi heredu benon.
10 Ĉar kiu amas vivon kaj vidos bonajn tagojn, tiu detenu sian langon kontraŭ malbono Kaj siajn lipojn, por ke ili ne parolu ruzon;
11 Li evitu malbonon kaj faru bonon; li sercxu pacon kaj sekvu gxin.
12 Ĉar la okuloj de la Eternulo estas super la virtuloj, Kaj Liaj oreloj estas malfermitaj al iliaj preĝoj; Sed la vizaĝo de la Eternulo estas kontraŭ tiuj, kiuj faras malbonon.
13 Kaj kiu estas tiu, kiu damaĝos vin, se vi estas sekvantoj de bono?
14 Sed se vi suferas pro justeco, felicxaj vi estas; kaj ne timu ilian teruron, kaj ne maltrankviligxu;
15 Sed sanktigu la Sinjoron, Dion, en viaj koroj; kaj estu ĉiam pretaj doni respondon al ĉiu homo, kiu demandas al vi kialon de la espero, kiu estas en vi, kun mildeco kaj timo;
16 havante bonan konsciencon; por ke, dum ili parolas malbonon pri vi, kiel pri malbonfarantoj, ili hontu, kiuj malvere akuzas vian bonan konduton en Kristo.
17 Çar pli bone estas, se la volo de Dio, ke vi suferu pro bonfarado, ol pro malbonfarado.
18 Ĉar ankaŭ Kristo unufoje suferis pro pekoj, la justulo pro la maljustuloj, por konduki nin al Dio, mortigita en la karno, sed vivigita de la Spirito;
19 Per kio ankaux li iris kaj predikis al la spiritoj en malliberejo;
20 kiuj iam estis malobeemaj, kiam iam la pacienco de Dio atendis en la tagoj de Noa, dum la arkeo estis preparo, en kiu malmultaj, tio estas, ok animoj estis savitaj per akvo.
21 La simila figuro, pri kiu eĉ bapto nun savas nin (ne la forigo de la malpuraĵo de la karno, sed la respondo de bona konscienco al Dio) per la releviĝo de Jesuo Kristo;
22 kiu iris en la cxielon kaj estas dekstre de Dio; anĝeloj kaj aŭtoritatoj kaj potencoj submetitaj al li.

ĈAPITRO 4

1 Ĉar do Kristo suferis pro ni en la karno, armu vin same per la sama menso; ĉar tiu, kiu suferis en la karno, ĉesis de peko;
2 por ke li vivu plu la reston de sia tempo en la karno ne laux la voluptoj de homoj, sed laux la volo de Dio.
3 Ĉar la tempo pasinta de nia vivo povas sufiĉi al ni, por fari la volon de la nacianoj, kiam ni iradis en laciveco, voluptoj, troo da vino, diboĉadoj, bankedoj kaj abomenindaj idolkultoj;
4 En kio ili opinias strange, ke vi ne kuras kun ili ĝis la sama tumulto, parolante pri vi malbonon;
5 Kiu donos konton al Tiu, kiu estas preta jugxi la vivulojn kaj la mortintojn.
6 Ĉar pro tio ankaŭ la evangelio estis predikita al la mortintoj, por ke ili estu juĝataj laŭ homoj en la karno, sed vivu laŭ Dio en la spirito.
7 Sed la fino de cxio alproksimigxis; estu do sobraj, kaj viglu por la pregxo.
8 Kaj antaŭ ĉio havu fervoran amon inter vi; ĉar amo kovros la multegon da pekoj.
9 Uzu gastamon unu al la alia sen ĉagreno.
10 Kiel ĉiu ricevis la donacon, tiel ankaŭ servu unu al alia, kiel bonaj administrantoj de la multnombra graco de Dio.
11 Se iu parolas, li parolu kiel la orakolojn de Dio; se iu servas, li faru tion laŭ la kapablo, kiun donas Dio, por ke Dio en ĉio estu glorata per Jesuo Kristo, al kiu estu laŭdo kaj regado por ĉiam kaj eterne. Amen.
12 Amataj, ne pensu pri la fajra elprovo, kiu vin provas, kvazaŭ io stranga okazus al vi;
13 Sed ĝoju, ĉar vi estas partoprenantoj de la suferoj de Kristo; por ke kiam lia gloro malkasxigxos, vi ankaux gxoju kun treega gxojo.
14 Se vi estas riprochataj pro la nomo de Kristo, felicxaj vi estas; cxar la spirito de gloro kaj de Dio ripozas sur vi;
15 Sed neniu el vi suferu kiel mortiginto, aŭ kiel ŝtelisto, aŭ kiel malbonfaranto, aŭ kiel okupanto en aferoj de aliaj homoj.
16 Sed se iu suferas kiel kristano, li ne hontu; sed li gloru Dion pro tio.
17 Ĉar venis la tempo, ke juĝo devas komenciĝi ĉe la domo de Dio; kaj se ĝi unue komenciĝos ĉe ni, kia estos la fino por tiuj, kiuj ne obeas la evangelion de Dio?
18 Kaj se la virtulo apenaŭ saviĝos, kie aperos la malpiulo kaj la pekulo?
19 Tial tiuj, kiuj suferas laŭ la volo de Dio, transdonu al li la gardadon de sia animo en bonfarado, kiel al fidela Kreinto.

ĈAPITRO 5

1 La presbitulojn, kiuj estas inter vi, mi admonas, kiuj estas ankaŭ pliaĝuloj, kaj atestanto de la suferoj de Kristo, kaj ankaŭ partoprenanto de la malkasxita gloro;
2 Pasxtu la gregon de Dio, kiu estas inter vi, rigardante gxin, ne per devigo, sed volonte; ne pro malpura gajno, sed pro preta menso;
3 Nek kiel sinjoroj super la heredaĵo de Dio, sed estante ekzemploj por la grego.
4 Kaj kiam aperos la çefpaŭtisto, vi ricevos ne forvelkantan kronon de gloro.

5 Tiel same, vi pli junaj, submetu vin al la pliagxuloj. Jes, vi ĉiuj estu submetitaj unu al alia, kaj vestu vin per humileco; ĉar Dio rezistas al la fieruloj kaj donas gracon al la humiluloj.
6 Humiliĝu do sub la potenca mano de Dio, por ke Li altigu vin ĝustatempe;
7 Ĵetu sur lin vian tutan zorgon; ĉar li zorgas pri vi.
8 Estu sobra, vigla; ĉar via kontraŭulo la diablo, kiel leono blekeganta, ĉirkaŭiras, serĉante, kiun li povas formanĝi;
9 kiuj rezistas firme en la fido, sciante, ke la samaj afliktoj estas plenumitaj en viaj fratoj, kiuj estas en la mondo.
10 Sed la Dio de ĉia graco, kiu nin vokis al Sia eterna gloro per Kristo Jesuo, post kiam vi iom suferis, vin perfektigas, fortikigas, fortigas, fortikigas.
11 Al Li estu gloro kaj regado por cxiam kaj eterne. Amen.
12 Per Silvano, fidela frato al vi, kiel mi supozas, mi skribis mallonge, admonante kaj atestante, ke ĉi tio estas la vera graco de Dio, en kiu vi staras.
13 Salutas vin la eklezio en Babel, elektita kune kun vi; kaj ankaŭ mia filo Marcus.
14 Salutu unu la alian per kiso de amo. Paco estu kun vi ĉiuj, kiuj estas en Kristo Jesuo. Amen.

La Dua Epistolo de Petro

ĈAPITRO 1

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo Kristo, al tiuj, kiuj akiris kiel ni same altvaloran fidon per la justeco de Dio kaj nia Savanto Jesuo Kristo;
2 Graco kaj paco multiĝu al vi per la scio pri Dio kaj pri Jesuo, nia Sinjoro,
3 Kiel Lia dia potenco donis al ni ĉion, kio rilatas al vivo kaj pieco, per la scio de Tiu, kiu nin vokis al gloro kaj virto;
4 Per kiuj estas donitaj al ni tre grandaj kaj altvaloraj promesoj, por ke per ĉi tiuj vi partoprenu en la dia naturo, savinte de la putreco, kiu estas en la mondo, pro volupto.
5 Kaj krom tio, donante ĉian diligentecon, aldonu al via fido virton; kaj al virto scio;
6 Kaj al scio modereco; kaj al modereco pacienco; kaj al pacienco pieco;
7 Kaj al pieco frata boneco; kaj al frata bonkoreco karitato.
8 Ĉar se ĉi tio estas en vi kaj abundas, ili igas vin, ke vi ne estos senfruktaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro Jesuo Kristo.
9 Sed tiu, al kiu mankas ĉi tiuj aferoj, estas blinda kaj ne povas vidi malproksime, kaj forgesis, ke li estis purigita de siaj malnovaj pekoj.
10 Tial prefere, fratoj, zorgu por certigi vian vokon kaj elekton; ĉar se vi faras ĉi tion, vi neniam falos;
11 Ĉar tiel estos abunde donita al vi eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo.
12 Tial mi ne malzorgos rememorigi vin ĉiam pri ĉi tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias, kaj estas firmigitaj en la nuna vero.
13 Jes, mi opinias, ke konvenas, dum mi estas en ĉi tiu tabernaklo, instigi vin rememorigante vin;
14 sciante, ke baldaŭ mi devos forigi ĉi tiun mian tabernaklon, kiel nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi.
15 Cetere mi klopodos, ke vi povu post mia forpaso çiam memorigi çi tiujn aferojn.
16 Ĉar ni ne sekvis ruze elpensitajn fabelojn, kiam ni konigis al vi la potencon kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed ni estis okulaj atestantoj de lia majesto.
17 Ĉar li ricevis de Dio la Patro honoron kaj gloron, kiam venis al li tia voĉo el la bonega gloro: Ĉi tiu estas Mia Filo amata, en kiu Mi havas plezuron.
18 Kaj ĉi tiun voĉon, kiu venis el la ĉielo, ni aŭdis, kiam ni estis kun li sur la sankta monto.
19 Kaj ni havas pli certan profetan vorton; pri kio vi faras bone, ke vi zorgu, kiel lumon, kiu lumas en malluma loko, ĝis la tagiĝo leviĝos, kaj la taga stelo leviĝos en viaj koroj;
20 sciante tion unue, ke neniu profetajxo de la Skribo estas de ia privata signifo.
21 Ĉar la profetaĵo ne venis en la antikva tempo per la volo de homo; sed sanktaj homoj de Dio parolis, movataj de la Sankta Spirito.

ĈAPITRO 2

1 Sed ankaŭ estis falsaj profetoj inter la popolo, kiel ankaŭ estos falsaj instruistoj inter vi, kiuj sekrete enportos kondamnajn herezojn, malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin aĉetis, kaj venigos sur sin rapidan pereon.
2 Kaj multaj sekvos siajn malbonajn vojojn; pro kiu la vojo de la vero estos malbonparolata.
3 Kaj per avideco ili per ŝajnigaj vortoj bonfaros de vi;
4 Ĉar se Dio ne indulgis la angxelojn, kiuj pekis, sed jxetis ilin en Gehenon kaj transdonis ilin en katenojn de mallumo, por esti rezervitaj por jugxo;
5 kaj ne indulgis la malnovan mondon, sed savis Noan la okan personon, predikanton de justeco, venigante la diluvon sur la mondon de malpiuloj;
6 Kaj cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora, kondamnis ilin per renverso, farante ilin ekzemplo por tiuj, kiuj poste vivos malpiaj;
7 Kaj savis la justan Loton, ĉagrenitan pro la malpura konduto de la malvirtuloj;
8 (Ĉar tiu justulo, loĝanta inter ili, vidante kaj aŭdante, ĝenis sian justan animon de tago al tago per iliaj kontraŭleĝaj agoj;)
9 La Eternulo scias savi la piulojn el la tentoj, Kaj rezervi la maljustulojn ĝis la tago de la juĝo por esti puno;
10 Sed ĉefe tiuj, kiuj iras laŭ la karno en la volupto de malpureco kaj malŝatas la regadon. Ili estas supozemaj, memvolaj, ili ne timas paroli malbonon pri dignoj.
11 sed anĝeloj, kiuj estas pli grandaj en potenco kaj forto, ne faras kontraŭ ili insultan akuzon antaŭ la Sinjoro.
12 Sed ĉi tiuj, kiel naturaj brutoj, faritaj por esti prenitaj kaj ekstermitaj, parolas malbone pri aferoj, kiujn ili ne komprenas; kaj tute pereos en sia propra putreco;
13 Kaj ili ricevos la rekompencon de maljusteco, kiel tiuj, kiuj opinias plezuro tumulti en la tago. Makuloj ili estas kaj makuloj, movante sin per siaj propraj trompoj dum ili festenas kun vi;
14 havante okulojn plenajn de adulto, kaj kiuj ne povas ĉesi de peko; forlogante malstabilajn animojn: koron ili ekzercis kun avidaj praktikoj; malbenitaj infanoj:
15 kiuj forlasis la ĝustan vojon kaj erarvagis, sekvante la vojon de Bileam, filo de Bosor, kiu amis la salajron de maljusteco;
16 Sed estis riproĉita pro sia malbonago; Muta azeno, parolanta per homa voĉo, malpermesis la frenezon de la profeto.
17 Tio estas putoj senakvaj, nuboj portataj de ventego; al kiu la nebulo de mallumo estas rezervita por ĉiam.
18 Ĉar kiam ili parolas grandajn ŝvelajn vortojn de vantaĵo, ili allogas per la voluptoj de la karno, per multe da senbrideco, tiujn, kiuj estis puraj, saviĝis de tiuj, kiuj vivas en eraro.
19 Dum ili promesas al ili liberecon, ili mem estas sklavoj de putreco; cxar al kiu homo estas venkita, al tiu li estas sklavigita.
20 Çar se, kiam ili savi is de la malpuri oj de la mondo per la kono de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili denove estas implikitaj en i kaj venkitaj, la lasta fino estas por ili pli malbona ol la komenco.
21 Ĉar pli bone estus por ili ne koni la vojon de justeco, ol, post kiam ili ekkonis, deturni sin de la sankta ordono al ili transdonita.

22 Sed okazis al ili laŭ la vera proverbo: La hundo denove revenis al sia vomaĵo; kaj la porkino, kiu estis lavita, al ŝi ruliĝas en la koto.

ĈAPITRO 3

1 Ĉi tiun duan epistolon, amataj, mi nun skribas al vi; en ambaŭ, pri kiuj mi vekas viajn purajn mensojn per rememoro:
2 por ke vi memoru la vortojn, kiuj estis antaŭe diritaj de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon de ni, la apostoloj de la Sinjoro kaj Savanto;
3 sciante unue, ke venos en la lastaj tagoj mokantoj, irantaj laŭ siaj voluptoj,
4 kaj dirante: Kie estas la promeso de lia veno? cxar de kiam la patroj ekdormis, cxio restas kiel de la komenco de la kreado.
5 Ĉar ili volonte ne scias, ke per la vorto de Dio la ĉielo estis de antikva tempo, kaj la tero staranta el la akvo kaj en la akvo;
6 Per kio la tiama mondo, estante superverŝita de akvo, pereis;
7 Sed la cxielo kaj la tero, kiuj estas nun, per la sama vorto estas konservitaj, rezervitaj por fajro por la tago de jugxo kaj pereo de malpiuloj.
8 Sed, amataj, ne sciu ĉi tiun unu aferon, ke unu tago estas ĉe la Sinjoro kiel mil jaroj, kaj mil jaroj kiel unu tago.
9 La Eternulo ne estas malrapida pri Sia promeso, kiel iuj opinias malrapideco; sed paciencas al ni, ne volante, ke iu pereu, sed ke ĉiuj venu al pento.
10 Sed la tago de la Eternulo venos kiel ŝtelisto en la nokto; en kiu la cxielo forpasos kun granda bruo, kaj la elementoj fandigxos per arda varmego, ankaux la tero kaj la faroj, kiuj estas sur gxi, estos forbruligitaj.
11 Pro tio, ke ĉio ĉi solviĝos, kiaj personoj vi devas esti en ĉia sankta konduto kaj pieco;
12 Atendante kaj rapidante la alvenon de la tago de Dio, en kiu la cxielo, brulanta, dissolvigxos, kaj la elementoj fandigxos per arda varmego?
13 Tamen ni laŭ Lia promeso atendas novajn çielojn kaj novan teron, en kiuj lo as justeco.
14 Tial, amataj, ĉar vi atendas tiajn aferojn, diligentu, ke vi estu trovitaj de li en paco, senmakulaj kaj senriproĉaj.
15 Kaj rigardu, ke la pacienco de nia Sinjoro estas savo; kiel ankaŭ nia amata frato Paŭlo laŭ la saĝeco donita al li skribis al vi;
16 kiel ankaŭ en ĉiuj liaj epistoloj, parolante en ili pri ĉi tio; en kio estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj, kiujn la nelernuloj kaj malstabiluloj detruas, kiel ili faras ankaŭ la aliajn Skribojn, por sia propra detruo.
17 Vi do, amataj, ĉar vi scias ĉi tion antaŭe, gardu vin, ke vi ankaŭ, forkondukitaj de la eraro de la malpiuloj, ne falu de via propra firmeco.
18 Sed kresku en graco kaj en la scio de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. Al Li estu gloro nun kaj eterne. Amen.

La Unua Epistolo de Johano

ĈAPITRO 1

1 Tio, kio estis de la komenco, kion ni aŭdis, kion ni vidis per niaj okuloj, kion ni rigardis, kaj niaj manoj manipulis, el la Vorto de vivo;
2 (Ĉar la vivo elmontriĝis, kaj ni ĝin vidis, kaj atestas, kaj anoncas al vi tiun eternan vivon, kiu estis ĉe la Patro kaj montriĝis al ni;)
3 Tion, kion ni vidis kaj aŭdis, ni deklaras al vi, por ke vi ankaŭ havu kunulecon kun ni; kaj vere nia kunuleco estas kun la Patro kaj kun Lia Filo Jesuo Kristo.
4 Kaj ĉi tion ni skribas al vi, por ke via ĝojo estu plena.
5 Jen do la anonco, kiun ni auxdis pri li, kaj anoncas al vi, ke Dio estas lumo, kaj en li tute ne estas mallumo.
6 Se ni diras, ke ni havas kunulecon kun Li kaj iras en mallumo, ni mensogas, kaj ne faras la veron;
7 Sed se ni iras en la lumo, kiel li estas en la lumo, ni havas kunulecon unu kun la alia, kaj la sango de Jesuo Kristo, lia Filo, nin purigas de cxia peko.
8 Se ni diras, ke ni ne havas pekon, ni trompas nin mem, kaj la vero ne estas en ni.
9 Se ni konfesas niajn pekojn, li estas fidela kaj justa, por pardoni al ni niajn pekojn kaj purigi nin de ĉia maljusteco.
10 Se ni diras, ke ni ne pekis, ni faras lin mensoganto, kaj lia vorto ne estas en ni.

ĈAPITRO 2

1 Infanetoj miaj, ĉi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas advokaton ĉe la Patro, Jesuon Kriston, la justan;
2 Kaj Li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne nur pro niaj, sed ankaŭ pro la pekoj de la tuta mondo.
3 Kaj per tio ni scias, ke ni konas Lin, se ni observas liajn ordonojn.
4 Kiu diras:Mi Lin konas kaj ne observas Liajn ordonojn, tiu estas mensoganto, kaj la vero ne estas en li.
5 Sed kiu observas lian vorton, en li vere perfektiĝis la amo de Dio; per tio ni scias, ke ni estas en li.
6 Kiu diras, ke li restas en li, tiu mem devas tiel iradi, kiel li iradis.
7 Fratoj, mi skribas al vi nenian novan ordonon, sed malnovan ordonon, kiun vi havis de la komenco. La malnova ordono estas la vorto, kiun vi auxdis de la komenco.
8 Denove, novan ordonon mi skribas al vi, kio estas vera en li kaj en vi; ĉar la mallumo jam forpasis, kaj la vera lumo nun lumas.
9 Kiu diras, ke li estas en la lumo, kaj malamas sian fraton, tiu estas en mallumo eç nun.
10 Kiu amas sian fraton, tiu restas en la lumo, kaj ne ekzistas en li okazo de falpusxigxo.
11 Sed kiu malamas sian fraton, tiu estas en mallumo kaj iras en mallumo, kaj ne scias kien li iras, ĉar tiu mallumo blindigis liajn okulojn.
12 Mi skribas al vi, infanetoj, ĉar viaj pekoj estas pardonitaj al vi pro lia nomo.
13 Mi skribas al vi, patroj, ĉar vi konas Tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribas al vi, junuloj, ĉar vi venkis la malbonulon. Mi skribas al vi, infanetoj, ĉar vi konas la Patron.
14 Mi skribis al vi, patroj, ĉar vi konas Tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribis al vi, junuloj, ĉar vi estas fortaj, kaj la vorto de Dio restas en vi, kaj vi venkis la malbonulon.
15 Ne amu la mondon, nek la aferojn, kiuj estas en la mondo. Se iu amas la mondon, la amo de la Patro ne estas en li.
16 Çar çio, kio estas en la mondo, la dezirego de la karno kaj la dezirego de la okuloj kaj la fiereco de vivo, ne estas de la Patro, sed estas de la mondo.
17 Kaj la mondo forpasas kaj gxia dezirego; sed kiu faras la volon de Dio, tiu restas eterne.
18 Infanetoj, estas la lasta tempo; kaj kiel vi auxdis, ke antikristo venos, ecx nun estas multaj antikristoj; per kio ni scias, ke estas la lasta fojo.
19 Ili eliris de ni, sed ili ne estis el ni; cxar se ili estus el ni, ili sendube restus cxe ni; sed ili eliris, por ke ili montrigxu, ke ili ne estas cxiuj el ni.
20 Sed vi havas unkcion de la Sanktulo, kaj vi scias ĉion.
21 Mi skribis al vi ne pro tio, ke vi ne scias la veron, sed ĉar vi ĝin scias, kaj ke neniu mensogo estas el la vero.
22 Kiu estas mensoganto krom tiu, kiu neas, ke Jesuo estas la Kristo? Li estas antikristo, kiu neas la Patron kaj la Filon.
23 Kiu malkonfesas la Filon, tiu ne havas la Patron; (sed) kiu agnoskas la Filon, tiu havas ankaux la Patron.
24 Tio do restu en vi, kion vi auxdis de la komenco. Se tio, kion vi aŭdis de la komenco, restos en vi, vi ankaŭ restos en la Filo kaj en la Patro.
25 Kaj jen estas la promeso, kiun Li promesis al ni, la eternan vivon.
26 Tion mi skribis al vi pri tiuj, kiuj vin delogas.
27 Sed la sanktoleado, kiun vi ricevis de li, restas en vi, kaj vi ne bezonas, ke iu vin instruu; vi, vi restos en li.
28 Kaj nun, infanetoj, restu en li; por ke, kiam li aperos, ni havu fidon, kaj ne hontu antaŭ li ĉe lia veno.
29 Se vi scias, ke li estas justa, vi scias, ke çiu, kiu faras justecon, estas naskita de li.

ĈAPITRO 3

1 Jen kian amon la Patro donis al ni, por ke ni estu nomataj filoj de Dio; tial la mondo nin ne konas, ĉar ĝi ne konis Lin.
2 Amataj, nun ni estas filoj de Dio, kaj ankoraux ne montrigxis, kio ni estos; sed ni scias, ke kiam li aperos, ni estos kiel li; ĉar ni vidos lin tia, kia li estas.
3 Kaj ĉiu, kiu havas ĉi tiun esperon al li, sin purigas, kiel li estas pura.
4 Ĉiu, kiu faras pekon, ankaŭ malobeas la leĝon; ĉar peko estas malobeo de la leĝo.
5 Kaj vi scias, ke li montrigxis, por forigi niajn pekojn; kaj en li ne estas peko.
6 Kiu restas en li, tiu ne pekas; kiu pekas, tiu lin ne vidis, nek konas.
7 Infanetoj, neniu vin trompu; kiu faras justecon, tiu estas justa, kiel li estas justa.
8 Kiu pekas, tiu estas el la diablo; ĉar la diablo pekas de la komenco. Por tio la Filo de Dio estis elmontrita, por ke li pereigu la farojn de la diablo.

9 Kiu estas naskita de Dio, tiu ne faras pekon; cxar lia idaro restas en li; kaj li ne povas peki, cxar li estas naskita de Dio.
10 En tio evidentiĝas la filoj de Dio kaj la filoj de la diablo: kiu ne faras justecon, ne estas de Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton.
11 Ĉar jen estas la anonco, kiun vi aŭdis de la komenco, ke ni amu unu la alian.
12 Ne kiel Kain, kiu estis de tiu malvirtulo, kaj mortigis sian fraton. Kaj kial li mortigis lin? Ĉar liaj faroj estis malbonaj, kaj justaj de lia frato.
13 Ne miru, miaj fratoj, se la mondo vin malamas.
14 Ni scias, ke ni pasis de morto al vivo, ĉar ni amas la fratojn. Kiu ne amas sian fraton, tiu restas en morto.
15 Kiu malamas sian fraton, tiu estas mortiginto; kaj vi scias, ke neniu mortiginto havas eternan vivon restantan en li.
16 Per ĉi tio ni perceptas la amon de Dio, ĉar Li demetis Sian vivon por ni; kaj ni devas demeti nian vivon por la fratoj.
17 Sed kiu havas la bonon de ĉi tiu mondo kaj vidas sian fraton havi bezonon kaj fermas antaŭ li siajn internaĵojn de kompato, kiel restas en li la amo de Dio?
18 Infanetoj miaj, ni ne amu per vorto, nek per lango; sed en faro kaj en vero.
19 Kaj per tio ni scias, ke ni estas el la vero, kaj ni certigos nian koron anta Li.
20 Ĉar se nia koro nin kondamnas, Dio estas pli granda ol nia koro, kaj ĉion scias.
21 Amataj, se nia koro ne kondamnas nin, tiam ni havas fidon al Dio.
22 Kaj kion ajn ni petas, ni ricevas de Li, ĉar ni observas Liajn ordonojn kaj faras tion, kio plaĉas al Li.
23 Kaj jen estas Lia ordono: Ke ni kredu al la nomo de Lia Filo Jesuo Kristo, kaj amu unu la alian, kiel Li ordonis al ni.
24 Kaj kiu observas Liajn ordonojn, tiu loĝas en li, kaj tiu en li. Kaj per tio ni scias, ke li restas en ni per la Spirito, kiun Li donis al ni.

ĈAPITRO 4

1 Amataj, ne kredu al cxiu spirito, sed provu la spiritojn, cxu ili estas el Dio; cxar multaj falsaj profetoj eliris en la mondon.
2 Jen vi konu la Spiriton de Dio: Ĉiu spirito, kiu konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno, estas de Dio;
3 Kaj ĉiu spirito, kiu ne konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno, ne estas de Dio; kaj ĉi tiu estas tiu spirito de antikristo, pri kiu vi aŭdis, ke ĝi venos; kaj eĉ nun jam ĝi estas en la mondo.
4 Vi estas el Dio, infanetoj, kaj ilin venkis; cxar pli granda estas tiu, kiu estas en vi, ol tiu, kiu estas en la mondo.
5 Ili estas el la mondo; tial ili parolas pri la mondo, kaj la mondo ilin auxskultas.
6 Ni estas el Dio; kiu konas Dion, tiu nin auxskultas; kiu ne estas de Dio, tiu ne aŭskultas nin. Per ĉi tio ni konas la spiriton de vero kaj la spiriton de eraro.
7 Amataj, ni amu unu la alian; cxar la amo estas de Dio; kaj ĉiu, kiu amas, estas naskita de Dio kaj konas Dion.
8 Kiu ne amas, tiu ne konas Dion; ĉar Dio estas amo.
9 En ĉi tio elmontriĝis la amo de Dio al ni, ĉar Dio sendis Sian solenaskitan Filon en la mondon, por ke ni vivu per li.
10 Jen estas la amo, ne ke ni amis Dion, sed ke Li amis nin, kaj sendis Sian Filon, kiel repacigon pro niaj pekoj.
11 Amataj, se Dio tiel amis nin, ni ankaux devas ami unu la alian.
12 Neniu iam vidis Dion. Se ni amas unu la alian, Dio loĝas en ni, kaj Lia amo perfektiĝas en ni.
13 Per ĉi tio ni scias, ke ni loĝas en li, kaj li en ni, ĉar li donis al ni el Sia Spirito.
14 Kaj ni vidis kaj atestas, ke la Patro sendis la Filon, por esti la Savanto de la mondo.
15 Kiu konfesos, ke Jesuo estas la Filo de Dio, Dio restas en li, kaj li en Dio.
16 Kaj ni konis kaj kredis la amon, kiun Dio havas al ni. Dio estas amo; kaj kiu restas en amo, tiu restas en Dio, kaj Dio en li.
17 Jen nia amo perfektigxis, por ke ni havu kuragxon en la tago de jugxo; cxar kia li estas, tiel ni estas en cxi tiu mondo.
18 Ne estas timo en amo; sed perfekta amo elpelas timon; cxar timo havas turmenton. Kiu timas, tiu ne perfektiĝas en amo.
19 Ni amas lin, ĉar li amis nin la unua.
20 Se iu diras: Mi amas Dion, kaj malamas sian fraton, li estas mensoganto; cxar kiu ne amas sian fraton, kiun li vidis, kiel li povas ami Dion, kiun li ne vidis?
21 Kaj la jenan ordonon ni havas de li: Kiu amas Dion, amu ankaux sian fraton.

ĈAPITRO 5

1 Ĉiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Kristo, estas naskita de Dio;
2 Per tio ni scias, ke ni amas la filojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj observas Liajn ordonojn.
3 Ĉar jen estas la amo de Dio, ke ni observas Liajn ordonojn; kaj Liaj ordonoj ne estas malfacilaj.
4 Ĉar ĉio, kio estas naskita de Dio, venkas la mondon; kaj ĉi tiu estas la venko venkanta de la mondo, nia fido.
5 Kiu estas tiu, kiu venkas la mondon, krom tiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Filo de Dio?
6 Ĉi tiu estas tiu, kiu venis per akvo kaj sango, Jesuo Kristo; ne nur per akvo, sed per akvo kaj sango. Kaj estas la Spirito, kiu atestas, ĉar la Spirito estas vero.
7 Ĉar tri estas, kiuj atestas en la ĉielo, la Patro, la Vorto kaj la Sankta Spirito; kaj ĉi tiuj tri estas unu.
8 Kaj tri estas, kiuj atestas sur la tero, la Spirito kaj la akvo kaj la sango; kaj tiuj tri konsentas en unu.
9 Se ni akceptas la ateston de homoj, la atesto de Dio estas pli granda; ĉar ĉi tiu estas la atesto de Dio, kiun Li atestis pri Sia Filo.
10 Kiu kredas al la Filo de Dio, tiu havas en si la ateston; kiu ne kredas al Dio, tiu faris lin mensoganto; ĉar li ne kredas la ateston, kiun Dio donis pri sia Filo.
11 Kaj jen estas la atesto, ke Dio donis al ni eternan vivon, kaj ĉi tiu vivo estas en sia Filo.
12 Kiu havas la Filon, tiu havas vivon; kaj kiu ne havas la Filon de Dio, tiu ne havas vivon.
13 Tion mi skribis al vi, kiuj kredas al la nomo de la Filo de Dio; por ke vi sciu, ke vi havas eternan vivon, kaj por ke vi kredu al la nomo de la Filo de Dio.
14 Kaj jen la fido, kiun ni havas al li, ke, se ni petas ion laŭ lia volo, li aŭskultas nin;

15 Kaj se ni scias, ke li nin auxskultas, kion ajn ni petas, ni scias, ke ni havas la petojn, kiujn ni petis de Li.
16 Se iu vidos sian fraton peki pekon, kiu ne estas al morto, li petu, kaj li donos al li vivon por tiuj, kiuj pekas ne al morto. Estas peko al morto: mi ne diras, ke li preĝos por ĝi.
17 Ĉiu maljusteco estas peko; kaj ekzistas peko ne al morto.
18 Ni scias, ke iu ajn naskita de Dio ne pekas; sed la naskito de Dio sin gardas, kaj la malvirtulo lin ne tusxas.
19 Kaj ni scias, ke ni estas de Dio, kaj la tuta mondo kusxas en malvirteco.
20 Kaj ni scias, ke la Filo de Dio venis, kaj donis al ni komprenon, por ke ni konu la Verulon, kaj ni estas en la Verulo, en Lia Filo Jesuo Kristo. Ĉi tiu estas la vera Dio, kaj eterna vivo.
21 Infanetoj, gardu vin de idoloj. Amen.

Dua Johano

ĈAPITRO 1

1 La pliaĝulo al la elektita sinjorino kaj ŝiaj infanoj, kiujn mi amas en la vero; kaj ne nur mi, sed ankaŭ ĉiuj, kiuj konas la veron;
2 Pro la vero, kiu loĝas en ni kaj estos kun ni eterne.
3 Graco estu kun vi, kompato kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, la Filo de la Patro, en vero kaj amo.
4 Mi tre ĝojis, ke mi trovis viajn filojn irantajn en la vero, kiel ni ricevis ordonon de la Patro.
5 Kaj nun mi petas vin, sinjorino, ne kvazaŭ mi skribis al vi novan ordonon, sed tiun, kiun ni havis de la komenco, ke ni amu unu la alian.
6 Kaj ĉi tio estas amo, ke ni iradu laŭ Liaj ordonoj. Jen la ordono: Ke, kiel vi aŭdis de la komenco, vi iradu en ĝi.
7 Ĉar multaj trompantoj eniris en la mondon, kiuj ne konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno. Ĉi tio estas trompanto kaj antikristo.
8 Atentu al vi, ke ni ne perdu tion, kion ni faris, sed ke ni ricevu plenan rekompencon.
9 Kiu pekas kaj ne restas en la doktrino de Kristo, tiu ne havas Dion. Kiu restas en la doktrino de Kristo, tiu havas kaj la Patron kaj la Filon.
10 Se iu venas al vi, kaj ne alportas ĉi tiun doktrinon, ne akceptu lin en vian domon, kaj ne ordonu al li Dion:
11 Ĉar tiu, kiu admonas al li, ke Dio rapidu, partoprenas en liaj malbonaj agoj.
12 Havante multajn aferojn por skribi al vi, mi ne volis skribi per papero kaj inko; sed mi fidas veni al vi kaj paroli vizagxon kontraux vizagxo, por ke nia gxojo estu plena.
13 Salutas vin la filoj de via fratino elektita. Amen.

Tria Johano

ĈAPITRO 1

1 La pliagxulo al la amata Gajo, kiun mi amas en la vero.
2 Amataj, mi deziras super cxio, ke vi sukcesu kaj estu sana, kiel via animo prosperu.
3 Ĉar mi tre ĝojis, kiam la fratoj venis kaj atestis pri la vero, kiu estas en vi, kiel vi iras en la vero.
4 Mi ne havas pli grandan gxojon ol auxdi, ke miaj infanoj iras en vero.
5 Amataj, cxion, kion vi faras al la fratoj kaj al fremduloj, vi fidele faras;
6 kiuj atestis pri via amo antaux la eklezio; kiujn se vi kondukos sur ilia vojagxo laux pia speco, vi faros bone;
7 Ĉar pro lia nomo ili eliris, prenante nenion el la nacianoj.
8 Ni do devas akcepti tiajn, por ke ni estu kunhelpantoj al la vero.
9 Mi skribis al la eklezio; sed Diotrefes, kiu amas havi la superecon inter ili, nin ne akceptas.
10 Tial, se mi venos, mi rememoros liajn farojn, kiujn li faras, parolante kontraŭ ni per malicaj vortoj; kaj ne kontenta pri tio, kaj li mem ne akceptas la fratojn, kaj malpermesas tiujn, kiuj volas, kaj elpelas ilin el la eklezio.
11 Amataj, sekvu ne tion, kio estas malbona, sed tion, kio estas bona. Kiu faras bonon, tiu estas de Dio; sed kiu faras malbonon, tiu ne vidis Dion.
12 Demetrio havas bonan raporton pri ĉiuj homoj kaj pri la vero mem; jes, kaj ni ankaŭ atestas; kaj vi scias, ke nia atesto estas vera.
13 Mi havis multajn aferojn por skribi, sed mi ne volas skribi al vi per inko kaj plumo;
14 Sed mi fidas, ke mi baldaŭ vidos vin, kaj ni parolos vizaĝon kontraŭ vizaĝo. Paco estu al vi. Niaj amikoj vin salutas. Salutu la amikojn laŭnome.

Jude

ĈAPITRO 1

1 Judas, la servanto de Jesuo Kristo kaj frato de Jakobo, al tiuj, kiuj estas sanktigitaj kaj konservitaj de Dio la Patro
en Jesuo Kristo, kaj estas nomita:

2 Graco al vi kaj paco kaj amo multiĝu.

3 Amataj, kiam mi klopodis skribi al vi pri la ĝenerala savo, estis al mi necese
skribante al vi kaj admonante vin fervore batali por la fido iam donita al la sanktuloj
estis transdonita.

4 Ĉar estas iuj homoj, kiuj enŝteliris senkonscie, kiuj estas antaŭdestinitaj por ĉi tiu juĝo, malbonaj;
homoj, kiuj ŝanĝas la gracon de nia Dio al libereco kaj la sola Sinjoro Dio kaj nia Sinjoro Jesuo Kristo
rezignis

5 Mi do memorigos al vi, kvankam vi iam sciis, ke la Sinjoro, post kiam Li forsendis la popolon
savis Egiptujon, poste pereigis la nekredantojn.

6 Kaj la anĝelojn, kiuj ne konservis sian unuan pozicion, sed forlasis sian propran loĝejon, Li havas en eternaj ĉenoj sub
mallumo tenis ĝis la juĝo de la granda tago.

7 Same kiel Sodom kaj Gomora kaj la urboj ĉirkaŭ ili en la sama maniero, fordonante sin al malĉasteco kaj
sekvis fremdan karnon, estu metita kiel ekzemplo, dum ili suferas la venĝon de eterna fajro.

8 Tiel same ĉi tiuj malpuraj sonĝantoj malpurigas la karnon, malŝatas la regadon kaj parolas malbonon pri digno.

9 Sed Mihxael la arkianxelo, kiam li disputadis kun la diablo, ke li disputadis pri la korpo de Moseo, ne faris;
ne kuraĝis fari kontraŭ li kalumnian akuzon, sed diris: La Eternulo vin riproĉu.

10 Sed ili malbone parolas pri aferoj, kiujn ili ne scias; sed tion, kion ili konas de naturo, kiel brutoj, per tio ili detruas sin.

11 Ve al ili! cxar ili iris laux la vojo de Kain kaj avide kuris post la eraro de Bileam pro tio
rekompenco, kaj pereis en la kontraŭdiro de Core.

12 Ĉi tiuj estas makuloj en viaj festoj de amo, kiam ili festenas kun vi, manĝante sin sen timo: nuboj;
ĉu ili estas senakvaj, portataj de vento; arboj, kies frukto velkas, sen fruktoj, dufoje mortaj, al la
radikoj elradikigitaj;

13 Furiozaj ondoj de la maro, sxauxmante sian honton; vagantaj steloj, al kiuj la mallumo de la
mallumo estas konservita por ĉiam.

14 Kaj Ĥanoĥ, la sepa de Adam, ankaŭ profetis pri ili kaj diris: Jen, la Eternulo venas kun dek miloj da
liaj sanktuloj,

15 por fari juĝon kontraŭ ĉiuj kaj kondamni ĉiujn malbonajn inter ili pri ĉiuj iliaj malbonaj agoj;
kiujn ili malbone faris, kaj pri ĉiuj siaj severaj paroloj, kiujn malvirtaj pekuloj parolis kontraŭ li.

16 Ĉi tiuj estas murmurantoj, plenduloj, kiuj iras laŭ siaj voluptoj; kaj iliaj buŝoj parolas grandan eksciton
vortoj, kun admiro por homoj profiteblaj.

17 Sed, amataj, memoru la vortojn antaŭe diritajn de la apostoloj de nia Sinjoro Jesuo Kristo;

18 Kiel ili diris al vi, ke en la lasta tempo devas esti mokantoj, kiuj laŭ siaj propraj malvirtuloj
voluptoj devas iri.

19 Tiuj estas tiuj, kiuj disigas sin, sensuale, sen la Spirito.

20 Sed vi, amataj, konstruu vin sur via plej sankta fido, dum vi preĝas en la Sankta Spirito;

21 Konservu vin en la amo de Dio, dum vi atendas la kompaton de nia Sinjoro Jesuo Kristo ĝis la
eterna vivo.

22 Kaj kun iuj havu kompaton, kio faras diferencon;

23 Kaj aliaj savu kun timo, eltirante ilin el la fajro; malamas eĉ la veston makulitan de la karno.

24 Kaj al Tiu, kiu povas gardi vin de falo kaj prezenti vin senriproĉa antaŭ la vizaĝo de sia gloro
starigita kun granda ĝojo,

25 Al la sola saĝa Dio, nia Savanto, estu gloro kaj majesto, regado kaj potenco, nun kaj eterne. Amen

Revelacio

ĈAPITRO 1

1 La Revelacio de Jesuo Kristo, kiun Dio donis al li, por montri al Siaj servantoj aferojn, kiuj baldau devas okazi; kaj li sendis kaj montris tion per sia anĝelo al sia servanto Johano;
2 kiu atestis pri la vorto de Dio kaj pri la atesto de Jesuo Kristo kaj pri ĉio, kion li vidis.
3 Felicxaj estas tiu, kiu legas, kaj tiuj, kiuj auxdas la vortojn de cxi tiu profetajxo kaj observas tion, kio estas en gxi skribitaj, cxar la tempo alproksimigxis.
4 Johano al la sep eklezioj, kiuj estas en Azio:Graco al vi kaj paco de Tiu, kiu estas kaj estis kaj venos; kaj de la sep Spiritoj, kiuj estas antaŭ lia trono;
5 kaj de Jesuo Kristo, kiu estas la fidela atestanto, kaj la unuenaskito el la mortintoj, kaj la princo de la reĝoj de la tero. al Tiu, kiu nin amis kaj lavis nin de niaj pekoj en sia propra sango,
6 kaj faris nin reĝoj kaj pastroj por Dio kaj Lia Patro; al li estu gloro kaj regado por cxiam kaj eterne. Amen.
7 Jen li venas kun nuboj; kaj cxiu okulo lin vidos, kaj ankaux tiuj, kiuj lin trapikis; kaj cxiuj gentoj de la tero ploros pri li. Eĉ tiel, Amen.
8 Mi estas Alfao kaj Omega, la komenco kaj la fino, diras la Sinjoro, kiu estas, kiu estis kaj venos, la Plejpotenca.
9 Mi, Johano, kiu ankaux estas via frato kaj kunulo en la aflikto kaj en la regno kaj pacienco de Jesuo Kristo, estis en la insulo nomata Patmos, pro la vorto de Dio kaj pro la atesto de Jesuo Kristo.
10 Mi estis en la Spirito en la tago de la Eternulo, kaj mi auxdis malantaux mi grandan vocxon, kvazaux de trumpeto;
11 dirante: Mi estas la Alfa kaj la Omega, la unua kaj la lasta; kaj: Kion vi vidas, skribu en libron, kaj sendu tion al la sep eklezioj, kiuj estas en Azio; al Efeso kaj Smirno kaj Pergamo kaj Tiatira kaj Sardes kaj Filadelfio kaj Laodikea.
12 Kaj mi turnis min, por vidi la vocxon, kiu parolis kun mi. Kaj turninte, mi vidis sep orajn kandelingojn;
13 Kaj meze de la sep kandelabroj unu simila al la Filo de homo, vestita per vesto ĝis la piedo, kaj zonita ĉirkaŭ la brusto per ora zono.
14 Lia kapo kaj liaj haroj estis blankaj kiel lano, kiel neĝo; kaj liaj okuloj estis kiel flamo de fajro;
15 Kaj liaj piedoj estis kiel delikata kupro, kvazaŭ ili brulis en forno; kaj lia vocxo kiel la bruo de multaj akvoj.
16 Kaj li havis en sia dekstra mano sep stelojn; kaj el lia busxo eliris akra dutrancxa glavo; kaj lia aspekto estis kiel la suno brilas en sia forto.
17 Kaj kiam mi vidis lin, mi falis al liaj piedoj kiel mortinta. Kaj li metis sur min sian dekstran manon, dirante al mi: Ne timu; Mi estas la unua kaj la lasta:
18 Mi estas la vivanta kaj la mortinta; kaj jen mi vivas por eterne, Amen; kaj havu la ŝlosilojn de la infero kaj de la morto.
19 Skribu tion, kion vi vidis, kaj tion, kio estas, kaj tion, kio estos poste;
20 La misteron de la sep steloj, kiujn vi vidis en mia dekstra mano, kaj de la sep oraj kandelabroj. La sep steloj estas la angxeloj de la sep eklezioj; kaj la sep kandelabroj, kiujn vi vidis, estas la sep eklezioj.

ĈAPITRO 2

1 Al la anĝelo de la eklezio en Efeso skribu; Tiele diras tiu, kiu tenas la sep stelojn en sia dekstra mano, kiu iras meze de la sep oraj kandelabroj;
2 Mi scias viajn farojn kaj vian laboron kaj vian pacienccon, kaj kiel vi ne povas elporti tiujn, kiuj estas malbonaj;
3 Kaj vi toleris kaj paciencis, kaj pro mia nomo laboris kaj ne senfortigxis.
4 Tamen mi havas ion kontraŭ vi, çar vi forlasis vian unuan amon.
5 Memoru do, de kie vi falis, kaj pentu, kaj faru la unuajn farojn; alie mi venos al vi rapide kaj forigos vian kandelabron el lia loko, se vi ne pentos.
6 Sed tion vi havas, ke vi malamas la farojn de la Nikolaitoj, kiujn mi anka malamas.
7 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj; Al la venkanto mi donos manĝi el la arbo de vivo, kiu estas meze de la paradizo de Dio.
8 Kaj al la anĝelo de la eklezio en Smyrna skribu; Tion diras la unua kaj la lasta, kiu estis mortinta kaj viva;
9 Mi konas Viajn farojn kaj aflikton kaj malriĉecon (sed vi estas riĉa) kaj mi konas la blasfemon de tiuj, kiuj diras, ke ili estas Judoj, kaj ne estas, sed estas la sinagogo de Satano.
10 Ne timu tion, kion vi suferos; jen la diablo jxetos iujn el vi en malliberejon, por ke vi estu elprovataj; kaj vi havos aflikton dek tagojn; estu fidela ĝis morto, kaj mi donos al vi kronon de vivo.
11 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj; La venkanto ne estos vundita de la dua morto.
12 Kaj al la anĝelo de la eklezio en Pergamo skribu; Tion diras tiu, kiu havas la akran glavon kun dutrancxoj;
13 Mi konas Viajn farojn, kaj kie vi loĝas, kie estas la seĝo de Satano; kaj vi tenas firme mian nomon kaj ne malkonfesis mian fidon, eĉ en tiuj tagoj, en kiuj Antipas estis mia fidela martiro, kiu estis mortigita inter vi, kie Satano. loĝas.
14 Sed mi havas kontraŭ vi kelkajn aferojn, çar vi havas tie tiujn, kiuj tenas la doktrinon de Bileam, kiu instruis al Balak jxeti falilon antaŭ la Izraelidojn, mangxi idoferojn kaj malcxasti.
15 Tiel same havas vi ankaux tiujn, kiuj tenas la doktrinon de la Nikolaitoj, kion mi malamas.
16 Pentu; alie mi venos al vi rapide kaj batalos kontraŭ ili per la glavo de mia buŝo.
17 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj; Al la venkanto Mi donos manĝi el la kaŝita manao, kaj Mi donos al li blankan ŝtonon, kaj en la ŝtono novan nomon skribitan, kiun neniu konas krom tiu, kiu ĝin ricevas.
18 Kaj al la anĝelo de la eklezio en Tiatira skribu; Tion diras la Filo de Dio, kiu havas siajn okulojn kiel flamo de fajro, kaj liaj piedoj estas kiel delikata kupro;
19 Mi konas Viajn farojn kaj amon kaj servon kaj fidon kaj vian pacienccon kaj viajn farojn; kaj la lasta esti pli ol la unua.
20 Tamen mi havas kontraŭ vi kelkajn aferojn, çar vi permesas al tiu virino Izebel, kiu nomas sin profetino, instrui kaj delogi miajn servantojn malcxasti kaj mangxi idoferojn.
21 Kaj mi donis al sxi spacon por penti pri sxia malcxasteco; kaj ŝi ne pentis.

22 Jen Mi jxetos sxin en liton, kaj tiujn, kiuj adultas kun sxi, en grandan aflikton, se ili ne pentos pri siaj faroj.
23 Kaj sxiajn filojn Mi mortigos per morto; kaj ĉiuj eklezioj scios, ke mi estas tiu, kiu esploras la internaĵojn kaj la korojn; kaj mi donos al ĉiu el vi laŭ viaj faroj.
24 Sed al vi mi diras, kaj al la ceteraj en Tiatira, ĉiuj, kiuj ne havas ĉi tiun doktrinon, kaj kiuj ne konas la profundon de Satano, kiel ili parolas; Mi ne metos sur vin alian sxargxon.
25 Sed tion, kion vi jam havas, retenu ĝis mi venos.
26 Kaj al kiu venkantos kaj gardas Miajn farojn ĝis la fino, al tiu Mi donos potencon super la nacioj;
27 Kaj li regos ilin per fera vergo; kiel la vazojn de potisto ili estos rompitaj al tremo; same kiel mi ricevis de mia Patro.
28 Kaj mi donos al li la matenstelon.
29 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

ĈAPITRO 3

1 Kaj al la anĝelo de la eklezio en Sardes skribu; Tion diras tiu, kiu havas la sep Spiritojn de Dio kaj la sep stelojn; Mi scias viajn farojn, ke vi havas nomon, ke vi vivas kaj estas mortinta.
2 Gardu vin, kaj fortigu la restintajn, kiuj estas pretaj por morti; cxar mi ne trovis viajn farojn perfektaj antaux Dio.
3 Memoru do, kiel vi ricevis kaj auxdis, kaj tenu firme, kaj pentu. Se do vi ne rigardos, Mi venos sur vin kiel ŝtelisto, kaj vi ne scios, je kioma horo mi venos sur vin.
4 Vi havas en Sardes malmultajn nomojn, kiuj ne malpurigis siajn vestojn; kaj ili iros kun mi en blankaj vestoj, ĉar ili estas indaj.
5 La venkanto, tiu estos vestita per blankaj vestoj; kaj mi ne ekstermos lian nomon el la libro de vivo, sed mi konfesos lian nomon antaŭ mia Patro kaj antaŭ Liaj anĝeloj.
6 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.
7 Kaj al la anĝelo de la eklezio en Filadelfia skribu; Tion diras la sanktulo, la verulo, tiu, kiu havas la ŝlosilon de David, tiu, kiu malfermas, kaj neniu fermas; kaj fermas, kaj neniu malfermas;
8 Mi konas Viajn farojn; jen mi metis antaŭ vi pordon malfermitan, kaj neniu povas ĝin fermi; ĉar vi havas iom da forto, kaj observis Mian vorton kaj ne malkonfesis mian nomon.
9 Jen Mi faros el la sinagogo de Satano tiujn, kiuj diras, ke ili estas Judoj kaj ne estas, sed mensogas; jen Mi igos ilin veni kaj adorklinigxi antaux viaj piedoj, kaj scii, ke mi vin amis.
10 Ĉar vi observis la vorton de mia pacienco, mi ankaŭ vin gardos kontraŭ la horo de tento, kiu venos sur la tutan mondon, por provi la loĝantojn sur la tero.
11 Jen mi rapide venas; tenu tion, kion vi havas, por ke neniu prenu vian kronon.
12 La venkanton Mi faros kolonon en la templo de mia Dio, kaj li ne plu eliros; kaj Mi skribos sur li la nomon de mia Dio kaj la nomon de la urbo de mia Dio, kiu estas la nova Jerusalem. , kiu malsupreniras el la cxielo de mia Dio; kaj mi skribos sur li Mian novan nomon.
13 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.
14 Kaj al la anĝelo de la eklezio de Laodikean skribu; Tion diras la Amen, la fidela kaj vera atestanto, la komenco de la kreado de Dio;
15 Mi scias viajn farojn, ke vi estas nek malvarma nek varma; Mi volus, ke vi estus malvarma aŭ varma.
16 Tial, ĉar vi estas varmeta, kaj nek malvarma nek varmega, mi elsputos vin el mia buŝo.
17 Çar vi diras: Mi estas ricxa, kaj mi havas havon, kaj mi bezonas nenion; kaj ne scias, ke vi estas mizera kaj mizera kaj malriĉa kaj blinda kaj nuda;
18 Mi konsilas al vi acxeti de mi oron elprovitan per fajro, por ke vi ricxigxu; kaj blankaj vestoj, por ke vi estu vestita, kaj por ke ne aperu la honto de via nudeco; kaj sxmiru viajn okulojn per okulario, por ke vi vidu.
19 Kiun ajn mi amas, mi riprocxas kaj punas; estu do fervora, kaj pentu.
20 Jen mi staras ĉe la pordo kaj frapas; se iu aŭdas mian voĉon kaj malfermas la pordon, mi eniros al li kaj manĝos kun li, kaj li kun mi.
21 Al la venkanto mi donos sidi kun mi sur mia trono, kiel mi ankaux venkis kaj sidigxis kun mia Patro sur Lia trono.
22 Kiu havas orelon, tiu auxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

ĈAPITRO 4

1 Post tio mi rigardis, kaj jen pordo malfermiĝis en la ĉielo; kaj la unua voĉo, kiun mi aŭdis, estis kvazaŭ de trumpeto parolanta kun mi; kiu diris:Suprenu ĉi tien, kaj mi montros al vi tion, kio devas esti poste.
2 Kaj tuj mi estis en la spirito; kaj jen trono starigxis en la cxielo, kaj unu sidanta sur la trono.
3 Kaj la Sidanto aspektis kiel sxtono de jaspiso kaj sardino; kaj cxielarko cxirkaux la trono estis en la vido kiel smeraldo.
4 Kaj ĉirkaŭ la trono estis dudek kvar seĝoj; kaj sur la seĝoj mi vidis dudek kvar presbitojn sidantajn, vestitajn per blankaj vestoj; kaj ili havis sur siaj kapoj orajn kronojn.
5 Kaj el la trono eliris fulmoj kaj tondroj kaj voĉoj; kaj antaŭ la trono brulis sep fajraj lampoj, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio.
6 Kaj antaŭ la trono estis vitra maro simila al kristalo; kaj meze de la trono kaj ĉirkaŭ la trono estis kvar kreitaĵoj plenaj de okuloj antaŭe kaj malantaŭe.
7 Kaj la unua besto estis kiel leono, kaj la dua besto estis kiel bovido, kaj la tria besto havis vizaĝon kiel homon, kaj la kvara besto estis kiel fluganta aglo.
8 Kaj la kvar bestoj havis cxiu el ili ses flugilojn cxirkaux si; kaj ili estis plenaj de okuloj interne; kaj ili ne ripozis tage kaj nokte, dirante:Sankta, sankta, sankta, Sinjoro, Dio la Plejpotenca, kiu estis kaj estas kaj venos.
9 Kaj kiam tiuj bestoj donos gloron kaj honoron kaj dankon al la Sidanto sur la trono, kiu vivas eterne kaj eterne,
10 La dudek kvar presbiteroj falas antaux la Sidanto sur la trono, kaj adorklinigxas al Tiu, kiu vivas por cxiam kaj eterne, kaj jxetas siajn kronojn antaux la trono, dirante:
11 Vi estas inda, ho Sinjoro, ricevi gloron kaj honoron kaj potencon; ĉar Vi kreis ĉion, kaj por Via volo ili estas kaj estis kreitaj.

ĈAPITRO 5

1 Kaj mi vidis en la dekstra mano de la Sidanto sur la trono libron skribitan interne kaj malantauxe, sigelitan per sep sigeloj.
2 Kaj mi vidis fortan angxelon, proklamantan per lauxta vocxo:Kiu estas inda malfermi la libron kaj malligi gxiajn sigelojn?
3 Kaj neniu en la cxielo, nek sur la tero, nek sub la tero, povis malfermi la libron, nek rigardi gxin.
4 Kaj mi multe ploris, cxar trovigxis neniu inda malfermi kaj legi la libron, nek rigardi gxin.
5 Kaj unu el la presbiteroj diris al mi: Ne ploru; jen la Leono de la tribo de Jehuda, la Radiko de David, venkis por malfermi la libron kaj malligi iajn sep sigelojn.
6 Kaj mi rigardis, kaj jen meze de la trono kaj de la kvar bestoj, kaj meze de la presbiteroj, staris Ŝafido kvazaŭ mortigita, havanta sep kornojn kaj sep okulojn, kiuj estas la sep Spiritoj. de Dio sendita sur la tutan teron.
7 Kaj li venis kaj prenis la libron el la dekstra mano de la Sidanto sur la trono.
8 Kaj kiam li prenis la libron, la kvar bestoj kaj dudek kvar presbiteroj falis antaux la SXafido, havantaj cxiu el ili harpojn kaj orajn pelvojn plenajn de odorajxoj, kiuj estas la pregxoj de la sanktuloj.
9 Kaj ili kantis novan kanton, dirante: Vi estas inda preni la libron kaj malfermi gxiajn sigelojn; cxar vi estis mortigita, kaj vi elacxetis nin al Dio per via sango el cxiu gento kaj lingvo kaj popolo; kaj nacio;
10 Kaj faris nin al nia Dio reĝoj kaj pastroj, kaj ni reĝos sur la tero.
11 Kaj mi rigardis, kaj mi aŭdis la voĉon de multaj anĝeloj ĉirkaŭ la trono kaj la bestoj kaj la pliaĝuloj;
12 dirante per lauxta vocxo: Inda estas la SXafido, kiu estis mortigita, ricevi potencon kaj ricxecon kaj sagxon kaj forton kaj honoron kaj gloron kaj benon.
13 Kaj çiu kreitaîo, kiu estas en la çielo kaj sur la tero, kaj sub la tero, kaj tiaj, kiuj estas en la maro, kaj çio, kio estas en ili, mi aûdis dirantan: Beno kaj honoro kaj gloro kaj potenco estu; al la Sidanto sur la trono, kaj al la Ŝafido por ĉiam kaj eterne.
14 Kaj la kvar bestoj diris: Amen. Kaj la dudek kvar presbiteroj falis kaj adorklinigxis al Tiu, kiu vivas por cxiam kaj eterne.

ĈAPITRO 6

1 Kaj mi vidis, kiam la SXafido malfermis unu el la sigeloj, kaj mi auxdis kvazaux la bruon de tondro, unu el la kvar bestoj dirantan: Venu kaj vidu.
2 Kaj mi vidis, kaj jen blanka ĉevalo; kaj la sidanta sur li havis pafarkon; kaj krono estis donita al li; kaj li eliris venkante kaj venkante.
3 Kaj kiam li malfermis la duan sigelon, mi auxdis la duan beston dirantan: Venu kaj vidu.
4 Kaj eliris alia cxevalo, kiu estis rugxa; kaj al tiu, kiu sidis sur gxi, estis donita potenco preni pacon de la tero, kaj ke ili mortigu unu la alian; kaj estis donita al li granda glavo.
5 Kaj kiam li malfermis la trian sigelon, mi auxdis la trian beston dirantan: Venu kaj vidu. Kaj mi rigardis, kaj jen nigra ĉevalo; kaj tiu, kiu sidis sur li, havis en la mano paron da pesilon.
6 Kaj mi auxdis vocxon meze de la kvar kreitajxoj dirantan: Mezuron da tritiko por denaro, kaj tri mezurojn da hordeo por denaro; kaj ne difektu la oleon kaj la vinon.
7 Kaj kiam li malfermis la kvaran sigelon, mi auxdis la vocxon de la kvara besto dirantan: Venu kaj vidu.
8 Kaj mi rigardis, kaj jen pala ĉevalo; kaj lia nomo, kiu sidis sur li, estis Morto, kaj Infero sekvis kun li. Kaj estis donita al ili potenco super la kvara parto de la tero, por mortigi per glavo kaj per malsato kaj per morto kaj per la bestoj de la tero.
9 Kaj kiam li malfermis la kvinan sigelon, mi vidis sub la altaro la animojn de la mortigitoj pro la vorto de Dio kaj pro la atesto, kiun ili faris;
10 Kaj ili kriis per lauxta vocxo, dirante: GXis kiam, ho Eternulo, sankta kaj vera, Vi ne jugxos kaj ne vengxos nian sangon kontraux la logxantoj sur la tero?
11 Kaj blankaj roboj estis donitaj al ĉiu el ili; kaj estis dirite al ili, ke ili ripozu ankoraŭ iom da tempo, ĝis plenumiĝos ankaŭ iliaj kunservistoj kaj iliaj fratoj, kiuj estos mortigitaj, kiel ili estis.
12 Kaj mi rigardis, kiam li malfermis la sesan sigelon, kaj jen estis granda tertremo; kaj la suno fariĝis nigra kiel sakaĵo el haroj, kaj la luno fariĝis kiel sango;
13 Kaj la steloj de la cxielo falis sur la teron, kiel figarbo jxetas siajn maltempajn figojn, kiam sxi estas skuita de forta vento.
14 Kaj la cxielo foriris kiel skribrulajxo, kiam gxi estas kunrulita; kaj çiu monto kaj insulo estis elŷovitaj de siaj lokoj.
15 Kaj la reĝoj de la tero kaj la granduloj kaj la riĉuloj kaj la ĉefoj kaj la fortuloj kaj ĉiu sklavo kaj ĉiu liberulo kaŝis sin en la kavoj kaj en la rokoj de la montoj;
16 Kaj li diris al la montoj kaj rokoj: Falu sur nin, kaj kasxu nin for de la vizao de la Sidanto sur la trono kaj de la kolero de la SXafido;
17 Ĉar venis la granda tago de Lia kolero; kaj kiu povos stari?

ĈAPITRO 7

1 Kaj post tio mi vidis kvar anĝelojn starantajn sur la kvar anguloj de la tero, tenantaj la kvar ventojn de la tero, por ke la vento ne blovu sur la teron, nek sur la maron, nek sur iun arbon.
2 Kaj mi vidis alian angxelon suprenirantan de la oriento, havantan la sigelon de la vivanta Dio; kaj li kriis per lauxta vocxo al la kvar angxeloj, al kiuj estis donite vundi la teron kaj la maron;
3 dirante: Ne difektu la teron, nek la maron, nek la arbojn, gxis ni sigelos la servantojn de nia Dio sur ilia frunto.
4 Kaj mi auxdis la nombron de la sigelitoj; kaj estis sigelitaj cent kvardek kvar mil el cxiuj triboj de la Izraelidoj.
5 El la tribo de Jehuda estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Ruben estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Gad estis sigelitaj dek du mil.
6 El la tribo de Aser estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Neptalim estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Manase estis sigelitaj dek du mil.
7 El la tribo de Simeon estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Levi estis sigelitaj dek du mil. El la tribo de Isahxar estis sigelitaj dek du mil;

8 El la tribo de Zabulon estis sigelitaj dek du miloj. El la tribo de Jozef estis sigelitaj dek du mil. El la tribo de Benjamen estis sigelitaj dek du mil.
9 Post tio mi vidis, kaj jen granda homamaso, kiun neniu povis kalkuli, el ĉiuj nacioj kaj gentoj kaj popoloj kaj lingvoj, staris antaŭ la trono kaj antaŭ la Ŝafido, vestita per blankaj roboj kaj palmoj. en iliaj manoj;
10 kaj kriis per lauxta vocxo, dirante: Savo al nia Dio, kiu sidas sur la trono, kaj al la SXafido.
11 Kaj ĉiuj anĝeloj staris ĉirkaŭ la trono kaj ĉirkaŭ la presbiteroj kaj la kvar bestoj, kaj jxetis sin antaŭ la trono vizaĝe, kaj adorkliniĝis al Dio;
12 dirante: Amen: beno kaj gloro kaj sagxeco kaj danko kaj honoro kaj potenco kaj potenco estu al nia Dio por cxiam kaj eterne. Amen.
13 Kaj unu el la presbiteroj respondis, dirante al mi: Kio estas tiuj, kiuj estas vestitaj per blankaj roboj? kaj de kie ili venis?
14 Kaj mi diris al li: Sinjoro, vi scias. Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj estas tiuj, kiuj eliris el granda aflikto, kaj lavis siajn robojn kaj blankigis ilin en la sango de la Ŝafido.
15 Tial ili estas antaux la trono de Dio, kaj servas al Li tage kaj nokte en Lia templo; kaj la Sidanto sur la trono logxos inter ili.
16 Ili ne plu malsatos kaj ne plu soifos; nek la suno lumos sur ilin, nek ia varmego.
17 Cxar la SXafido, kiu estas meze de la trono, pasxtos ilin kaj kondukos ilin al vivaj akvaj fontoj; kaj Dio forvisxos cxiujn larmojn el iliaj okuloj.

ĈAPITRO 8

1 Kaj kiam li malfermis la sepan sigelon, farigxis silento en la cxielo cxirkaux duonhoro.
2 Kaj mi vidis la sep anĝelojn, kiuj staris antaŭ Dio; kaj al ili estis donitaj sep trumpetoj.
3 Kaj alia anĝelo venis kaj staris ĉe la altaro, havante oran incensilon; kaj estis donita al li multe da incenso, por ke li oferu ĝin kun la preĝoj de ĉiuj sanktuloj sur la ora altaro, kiu estis antaŭ la trono.
4 Kaj la fumo de la incenso, kiu venis kun la preĝoj de la sanktuloj, supreniris antaŭ Dio el la mano de la anĝelo.
5 Kaj la angxelo prenis la incensujon kaj plenigis gxin per fajro de la altaro kaj jxetis gxin sur la teron; kaj farigxis vocxoj kaj tondroj kaj fulmoj kaj tertremo.
6 Kaj la sep angxeloj, havantaj la sep trumpetojn, sin pretigis por sonigi.
7 La unua anĝelo trumpetis, kaj venis hajlo kaj fajro, miksitaj kun sango, kaj ili estis jxetitaj sur la teron; kaj triono de la arboj forbrulis, kaj la tuta verda herbo forbrulis.
8 Kaj la dua anĝelo trumpetis, kaj kvazaŭ granda monto brulanta per fajro estis ĵetita en la maron; kaj triono de la maro fariĝis sango;
9 Kaj la triono de la kreitaĵoj, kiuj estis en la maro kaj havis vivon, mortis; kaj la tria parto de la ŝipoj estis detruitaj.
10 Kaj la tria anĝelo trumpetis, kaj falis el la ĉielo granda stelo, brulanta kvazaŭ lampo, kaj ĝi falis sur trionon de la riveroj kaj sur la fontojn de la akvo;
11 Kaj la nomo de la stelo estas absinto; kaj triono de la akvo farigxis absinto; kaj multaj homoj mortis pro la akvoj, ĉar ili maldolĉiĝis.
12 Kaj la kvara anĝelo trumpetis, kaj triono de la suno estis frapita, kaj triono de la luno kaj triono de la steloj; tiel kiel triono de ili mallumiĝis, kaj la tago ne lumis eĉ trionon de ĝi, kaj la nokto same.
13 Kaj mi rigardis, kaj auxdis angxelon flugantan tra la mezo de la cxielo, dirantan per lauxta vocxo: Ve, ve, ve, al la logxantoj de la tero pro la aliaj vocxoj de la trumpeto de la tri angxeloj, kiuj estas; ankoraŭ soni!

ĈAPITRO 9

1 Kaj la kvina anĝelo trumpetis, kaj mi vidis stelon fali de la ĉielo sur la teron; kaj al li estis donita la ŝlosilo de la abismo.
2 Kaj li malfermis la abismon; kaj levigxis fumo el la puto, kiel fumo de granda forno; kaj la suno kaj la aero mallumiĝis pro la fumo de la kavo.
3 Kaj el la fumo eliris akridoj sur la teron; kaj al ili estis donita potenco, kiel la skorpioj de la tero havas potencon.
4 Kaj estis ordonite al ili, ke ili ne difektu la herbon de la tero, nek ian verdaĵon, nek ian arbon; sed nur tiuj homoj, kiuj ne havas la sigelon de Dio en la frunto.
5 Kaj al ili estis donite, ke ili ne mortigu ilin, sed ke ili estu turmentitaj kvin monatojn; kaj ilia turmento estis kiel turmento de skorpio, kiam li batas homon.
6 Kaj en tiuj tagoj homoj sercxos morton, kaj gxin ne trovos; kaj deziros morti, kaj morto forkuros de ili.
7 Kaj la formoj de la akridoj similis al ĉevaloj pretigitaj por la batalo; kaj sur iliaj kapoj estis kvazaŭ kronoj kiel oro, kaj iliaj vizaĝoj estis kiel vizaĝoj de homoj.
8 Kaj ili havis harojn kiel haroj de virinoj, kaj iliaj dentoj estis kiel dentoj de leonoj.
9 Kaj ili havis surbrustajxojn, kvazaux ferajn kirasojn; kaj la sono de iliaj flugiloj estis kiel la bruo de ĉaroj de multaj ĉevaloj kurantaj al batalo.
10 Kaj ili havis vostojn similajn al skorpioj, kaj estis pikiloj en iliaj vostoj; kaj ilia potenco estis vundi homojn kvin monatojn.
11 Kaj ili havis reĝon super ili, kiu estas la angxelo de la abismo, kies nomo en la Hebrea lingvo estas Abadon, sed en la greka lingvo lia nomo estas Apolion.
12 Unu ve estas pasinta; kaj jen venos du veoj pliaj poste.
13 Kaj la sesa anĝelo trumpetis, kaj mi aŭdis voĉon el la kvar kornoj de la ora altaro, kiu estas antaŭ Dio;
14 dirante al la sesa angxelo, kiu havis la trumpeton:Malligu la kvar angxelojn, kiuj estas ligitaj en la granda rivero Euxfrato.
15 Kaj la kvar angxeloj estis malligitaj, kiuj estis pretaj por horo kaj tago kaj monato kaj jaro, por mortigi trionon de la homoj.
16 Kaj la nombro de la militistaro de la rajdistoj estis ducent mil; kaj mi auxdis ilian nombron.
17 Kaj tiel mi vidis la cxevalojn en la vizio, kaj la sidantaj sur ili, havantajn kirasojn el fajro kaj jacinto kaj sulfuro; kaj la kapoj de la cxevaloj estis kiel kapoj de leonoj; kaj el iliaj buŝoj eliris fajro kaj fumo kaj sulfuro.
18 Per tiuj tri triono de la homoj estis mortigita, de la fajro, kaj de la fumo, kaj de la sulfuro, kiu eliris el ilia buŝo.
19 Ĉar ilia forto estas en ilia buŝo kaj en iliaj vostoj; ĉar iliaj vostoj similis al serpentoj kaj havis kapojn, kaj per ili ili doloras.

20 Kaj la ceteraj homoj, kiuj ne estis mortigitaj de ĉi tiuj plagoj, ankoraŭ ne pentis pri la faroj de siaj manoj, por ke ili ne adorkliniĝu al demonoj kaj idoloj el oro kaj argxento kaj kupro kaj sxtono kaj ligno; nek povas vidi, nek aŭdi, nek iri;
21 Ili ne pentis pri siaj murdoj, nek pri siaj sorcxoj, nek pri sia malcxasteco, nek pri siaj sxteloj.

ĈAPITRO 10

1 Kaj mi vidis alian potencan anĝelon malsuprenirantan de la ĉielo, vestitan per nubo; kaj ĉielarko estis sur lia kapo, kaj lia vizaĝo estis kiel la suno, kaj liaj piedoj kiel kolonoj de fajro;
2 Kaj li havis en sia mano libreton malfermitan; kaj li metis sian dekstran piedon sur la maron kaj sian maldekstran piedon sur la teron;
3 Kaj kriis per lauxta vocxo, kiel kiam leono muegas; kaj kiam li kriis, sep tondroj eligis siajn vocojn.
4 Kaj kiam la sep tondroj eligis sian vocxon, mi estis skribonta; kaj mi auxdis vocxon el la cxielo dirantan al mi: Sigelu tion, kion eldiris la sep tondroj, kaj ne skribu.
5 Kaj la angxelo, kiun mi vidis stari sur la maro kaj sur la tero, levis sian manon al la cxielo;
6 kaj îuris per Tiu, kiu vivas por çiam kaj eterne, kiu kreis la çielon kaj tion, kio estas en i, kaj la teron, kaj tion, kio estas en i, kaj la maron, kaj tion, kio estas en i, ke estos tempo. ne plu:
7 Sed en la tagoj de la vocxo de la sepa angxelo, kiam li komencos soni, la mistero de Dio estos finita, kiel Li diris al Siaj servantoj, la profetoj.
8 Kaj la voço, kiun mi aûdis el la çielo, denove parolis al mi, kaj diris: Iru kaj prenu la libreton, kiu estas malfermita, en la manon de la an elo, kiu staras sur la maro kaj sur la tero.
9 Kaj mi iris al la anĝelo, kaj diris al li: Donu al mi la libreton. Kaj li diris al mi:Prenu kaj mangxu; kaj gxi maldolcxigos vian ventron, sed en via busxo gxi estos dolcxa kiel mielo.
10 Kaj mi prenis la libreton el la mano de la anĝelo kaj formanĝis ĝin; kaj gxi estis en mia busxo dolcxa kiel mielo; kaj kiam mi gxin mangxis, mia ventro maldolcxigxis.
11 Kaj li diris al mi: Vi devas denove profeti antaŭ multaj popoloj kaj nacioj kaj lingvoj kaj reĝoj.

ĈAPITRO 11

1 Kaj estis donita al mi kano simila al vergo; kaj la anĝelo staris, dirante: Leviĝu, kaj mezuru la templon de Dio kaj la altaron kaj tiujn, kiuj en ĝi adoras.
2 Sed la korton, kiu estas ekster la templo, forlasu, kaj ne mezuru; cxar gxi estas donita al la nacianoj; kaj la sanktan urbon ili piedpremos kvardek du monatojn.
3 Kaj Mi donos auxtoritaton al miaj du atestantoj, kaj ili profetos mil ducent sesdek tagojn, vestite per sakajxo.
4 Tio estas la du olivarboj kaj la du kandelabroj starantaj antaû la Dio de la tero.
5 Kaj se iu volas difekti ilin, fajro eliras el ilia buŝo kaj formanĝas iliajn malamikojn; kaj se iu volas difekti ilin, tiam li devas esti mortigita.
6 Ĉi tiuj havas potencon fermi la ĉielon, por ke ne pluvu en la tagoj de ilia profetado;
7 Kaj kiam ili finos sian ateston, la besto, kiu supreniras el la abismo, militos kontraŭ ili kaj venkos ilin kaj mortigos ilin.
8 Kaj iliaj kadavroj kuŷos sur la strato de la granda urbo, kiu spirite estas nomata Sodom kaj Egiptujo, kie ankaû nia Sinjoro estis krucumita.
9 Kaj el la popoloj kaj gentoj kaj lingvoj kaj nacioj vidos siajn kadavrojn dum tri tagoj kaj duono, kaj ne permesos, ke iliaj kadavroj estu metita en tombojn.
10 Kaj la logxantoj sur la tero gxojos pri ili kaj gxojos, kaj sendos donacojn unu al la alia; ĉar ĉi tiuj du profetoj turmentis la loĝantojn sur la tero.
11 Kaj post tri tagoj kaj duono la Spirito de vivo de Dio eniris en ilin, kaj ili staris sur siaj piedoj; kaj granda timo falis sur tiujn, kiuj ilin vidis.
12 Kaj ili auxdis grandan vocxon el la cxielo dirantan al ili:Suprenu cxi tien. Kaj ili supreniris en la ĉielon en nubo; kaj iliaj malamikoj ilin rigardis.
13 Kaj en tiu sama horo farigxis granda tertremo, kaj dekono de la urbo falis, kaj en la tertremo estis mortigitaj sep mil homoj; kaj la restintoj ektimis, kaj donis gloron al la Dio de la cxielo.
14 Pasis la dua veo; kaj jen la tria veo venas rapide.
15 Kaj la sepa anĝelo trumpetis; kaj estis grandaj voĉoj en la ĉielo, dirante: La regnoj de ĉi tiu mondo fariĝis regnoj de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo; kaj li reĝos por ĉiam kaj eterne.
16 Kaj la dudek kvar presbiteroj, kiuj sidis anta Dio sur siaj seoj, jxetis sin vizagxaltere kaj adorklinigxis al Dio;
17 dirante: Ni dankas Vin, ho Sinjoro, la Plejpotenca, kiu estas kaj estis kaj venos; cxar vi prenis al vi vian grandan potencon kaj regxis.
18 Kaj ekkoleris la nacioj, kaj venis Via kolero, kaj la tempo de la mortintoj, por ke ili estu jugxataj, kaj por ke Vi donu rekompencon al Viaj servantoj, la profetoj, kaj al la sanktuloj, kaj al tiuj, kiuj timas Vian nomon; malgranda kaj granda; kaj devas pereigi tiujn, kiuj ruinigas la teron.
19 Kaj la templo de Dio malfermigxis en la cxielo, kaj aperis en lia templo la kesto de Lia interligo; kaj farigxis fulmoj kaj vocxoj kaj tondroj kaj tertremo kaj granda hajlo.

ĈAPITRO 12

1 Kaj aperis granda miraklo en la cxielo; virino vestita per la suno, kaj la luno sub ŝiaj piedoj, kaj sur ŝia kapo krono el dek du steloj;
2 Kaj sxi, estante graveda, kriis, naskodolore, kaj doloris por naski.
3 Kaj aperis alia mirindaîo en la çielo; kaj jen granda rugxa drako, havanta sep kapojn kaj dek kornojn, kaj sep kronojn sur siaj kapoj.
4 Kaj lia vosto tiris trionon de la steloj de la cxielo kaj jxetis ilin sur la teron; kaj la drako staris antaux la virino, kiu estis naskota, por formangxi sian infanon, kiam gxi naskigxos.
5 Kaj sxi naskis viran infanon, kiu estis reganto de cxiuj popoloj per fera vergo; kaj sxia infano estis kaptita al Dio kaj al Lia trono.
6 Kaj la virino forkuris en la dezerton, kie ŷi havas lokon pretigitan de Dio, por ke oni tie nutru al ŷin mil ducent sesdek tagojn.

7 Kaj estis milito en la ĉielo: Miĥael kaj liaj anĝeloj batalis kontraŭ la drako; kaj batalis la drako kaj liaj anĝeloj,
8 Kaj ne venkis; kaj ilia loko ne trovigxis plu en la cxielo.
9 Kaj estis elĵetita la granda drako, tiu malnova serpento, nomata Diablo kaj Satano, kiu trompas la tutan mondon;
10 Kaj mi aŭdis laŭtan voĉon dirantan en la ĉielo: Nun venis savo kaj forto kaj la regno de nia Dio kaj la potenco de Lia Kristo; kaj nokto.
11 Kaj ili venkis lin per la sango de la Ŝafido kaj per la vorto de sia atesto; kaj ili ne amis sian vivon gxis la morto.
12 Tial gxoju, ho cxielo, kaj vi, kiuj logxas en ili. Ve al la loĝantoj de la tero kaj de la maro! cxar la diablo malsupreniris al vi, havante grandan koleron, cxar li scias, ke li havas nur mallongan tempon.
13 Kaj kiam la drako vidis, ke li estas jxetita sur la teron, li persekutis la virinon, kiu naskis la viran infanon.
14 Kaj al la virino estis donitaj du flugiloj de granda aglo, por ke ŝi flugu en la dezerton, en sian lokon, kie ŝi estas nutrata por tempo kaj tempoj kaj duontempo de la vizaĝo de la serpento.
15 Kaj la serpento elĵetis el sia buŝo akvon kiel inundo post la virino, por ke li forportu ŝin el la diluvo.
16 Kaj la tero helpis la virinon, kaj la tero malfermis sian buŝon, kaj englutis la inundon, kiun la drako elĵetis el sia buŝo.
17 Kaj la drako ekkoleris kontraŭ la virino, kaj iris por fari militon kontraŭ la restintoj de ÿia idaro, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj havas la ateston de Jesuo Kristo.

ĈAPITRO 13

1 Kaj mi staris sur la sablo de la maro, kaj mi vidis beston levigxi el la maro, havantan sep kapojn kaj dek kornojn, kaj sur siaj kornoj dek kronojn, kaj sur liaj kapoj la nomon de blasfemo.
2 Kaj la besto, kiun mi vidis, similis al leopardo, kaj ĝiaj piedoj estis kiel piedoj de urso, kaj lia buŝo kiel buŝo de leono; kaj la drako donis al li sian potencon kaj sian seĝon kaj grandan aŭtoritaton.
3 Kaj mi vidis unu el liaj kapoj kvazaŭ mortvunditan; kaj lia mortiga vundo resanigxis; kaj la tuta mondo miris post la besto.
4 Kaj ili adorklinigxis al la drako, kiu donis auxtoritaton al la besto; kaj ili adorklinigxis al la besto, dirante:Kiu similas al la besto? kiu povas fari militon kun li?
5 Kaj estis donita al li buŝo, parolanta grandajn aferojn kaj blasfemojn; kaj estis donita al li povo daŭri kvardek du monatojn.
6 Kaj li malfermis Sian busxon por blasfemo kontraux Dio, por blasfemi Lian nomon kaj Lian tabernaklon kaj la logxantojn en la cxielo.
7 Kaj estis donite al li fari militon kontraŭ la sanktuloj kaj venki ilin; kaj potenco estis donita al li super ĉiuj gentoj kaj lingvoj kaj nacioj.
8 Kaj ĉiuj, kiuj loĝas sur la tero, adorkliniĝos al Li, kies nomoj ne estas skribitaj en la libro de vivo de la Ŝafido mortigita de post la fondo de la mondo.
9 Se iu havas orelon, tiu auxdu.
10 Kiu kondukas en kaptitecon, tiu iros en kaptitecon; Kiu mortigas per glavo, tiu devas esti mortigita per glavo. Jen la pacienco kaj la fido de la sanktuloj.
11 Kaj mi vidis alian beston suprenirantan el la tero; kaj li havis du kornojn kiel sxafido, kaj li parolis kiel drako.
12 Kaj li ekzercas la tutan potencon de la unua besto antaŭ si, kaj igis la teron kaj la loĝantojn sur ĝi adori la unuan beston, kies mortiga vundo resaniĝis.
13 Kaj li faras grandajn miraklojn, tiel ke li malsuprenirigas fajron el la cxielo sur la teron antaux la homoj;
14 Kaj trompas la logxantojn sur la tero per tiuj mirakloj, kiujn li havis potencon fari antaux la okuloj de la besto; dirante al la logxantoj sur la tero, ke ili faru idolon al la besto, kiu havis la vundon de glavo kaj vivis.
15 Kaj li havis auxtoritaton vivigi la bildon de la besto, por ke la bildo de la besto parolu kaj faru, ke cxiuj, kiuj ne adorklinigxos al la bildo de la besto, estu mortigitaj.
16 Kaj Li igis ĉiujn, de malgrandaj ĝis grandaj, riĉuloj kaj malriĉuloj, liberaj kaj sklavoj, ricevi markon en ilia dekstra mano aŭ sur ilia frunto;
17 Kaj por ke neniu povu acxeti aux vendi, krom tiu, kiu havis la markon aux la nomon de la besto aux la numeron de lia nomo.
18 Jen la saĝo. Kiu havas prudenton kalkulu la nombron de la besto, ĉar ĝi estas la nombro de homo; kaj lia nombro estas Sescent sesdek ses.

ĈAPITRO 14

1 Kaj mi rigardis, kaj jen Ŝafido staris sur la monto Cion, kaj kun li cent kvardek kvar mil, havantaj la nomon de lia Patro skribita sur ilia frunto.
2 Kaj mi auxdis vocxon el la cxielo, kiel vocxon de multaj akvoj, kaj kiel vocxon de granda tondro; kaj mi auxdis vocxon de harpistoj harpantaj per siaj harpoj;
3 Kaj ili kantis kvazaux novan kanton antaux la trono kaj antaux la kvar bestoj kaj la presbiteroj; kaj neniu povis lerni tiun kanton krom la cent kvardek kvar mil, kiuj estis elacxetitaj de la tero.
4 Ĉi tiuj estas tiuj, kiuj ne malpuriĝis kun virinoj; ĉar ili estas virgulinoj. Ĉi tiuj estas tiuj, kiuj sekvas la Ŝafidon kien ajn li iras. Tiuj ĉi estis elaĉetitaj el inter homoj, estante la unuaaĵoj por Dio kaj por la Ŝafido.
5 Kaj en ilia busxo trovigxis neniu ruzo; cxar ili estas senkulpaj antaux la trono de Dio.
6 Kaj mi vidis alian angxelon flugi en la mezo de la cxielo, havantan la eternan evangelion por prediki al la logxantoj sur la tero kaj al cxiu nacio kaj familio kaj lango kaj popolo;
7 dirante per lauxta vocxo: Timu Dion, kaj donu al Li gloron; cxar venis la horo de Lia jugxo; kaj adorklinigxu al Tiu, kiu faris la cxielon kaj la teron kaj la maron kaj la fontojn de akvo.
8 Kaj sekvis alia anĝelo, dirante: Falis, falis Babel, tiu granda urbo, ĉar ŝi trinkigis ĉiujn naciojn el la vino de la kolero de sia malĉasteco.
9 Kaj la tria angxelo sekvis ilin, dirante per lauxta vocxo: Se iu adoras la beston kaj lian bildon, kaj ricevas lian markon sur sia frunto aux en sia mano,
10 Li trinkos el la vino de la kolero de Dio, kiu estas elverŝita senmiksaĵo en la kalikon de Lia kolero; kaj li estos turmentata per fajro kaj sulfuro antaŭ la sanktaj anĝeloj kaj antaŭ la Ŝafido;
11 Kaj la fumo de ilia turmento levigxas por cxiam kaj eterne; kaj ili ne havas ripozon tage nek nokte, kiuj adoras

la beston kaj lian bildon, kaj kiu ajn ricevas la markon de lia nomo.
12 Jen la pacienco de la sanktuloj; jen tiuj, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj la fidon de Jesuo.
13 Kaj mi auxdis vocxon el la cxielo dirantan al mi: Skribu: Felicxaj estas la mortintoj, kiuj de nun mortas en la Sinjoro; Jes, diras la Spirito, por ke ili ripozu de siaj laboroj; kaj iliaj faroj sekvas ilin.
14 Kaj mi rigardis, kaj jen blanka nubo, kaj sur la nubo sidis simila al la Filo de homo, havanta sur sia kapo oran kronon, kaj en la mano akran rikoltilon.
15 Kaj alia anĝelo eliris el la templo, kriante per laŭta voĉo al la Sidanto sur la nubo: Enŝovu vian rikoltilon, kaj rikoltu; ĉar venis la tempo, por ke vi rikoltu; ĉar la rikolto de la tero estas matura.
16 Kaj la sidanta sur la nubo jxetis sian rikoltilon sur la teron; kaj la tero estis rikoltita.
17 Kaj alia angxelo eliris el la templo, kiu estas en la cxielo, havanta ankaux akran rikoltilon.
18 Kaj el la altaro eliris alia anĝelo, kiu havis potencon super fajro; kaj kriis per lauxta krio al tiu, kiu havis la akran rikoltilon, dirante: Enmetu vian akran rikoltilon, kaj kolektu la grapojn de la vinberarbo de la tero; ĉar ŝiaj vinberoj estas plene maturaj.
19 Kaj la anĝelo enŝovis sian rikoltilon en la teron, kaj deprenis la vinberbranĉojn de la tero kaj jxetis ĝin en la grandan vinpremejon de la kolero de Dio.
20 Kaj la vinpremejo estis piedpremata ekster la urbo, kaj sango eliris el la vinpremejo gxis la bridoj de la cxevaloj, en la dauxro de mil sescent stadioj.

ĈAPITRO 15

1 Kaj mi vidis alian signon en la cxielo, grandan kaj mirindan, sep angxelojn havantajn la sep lastajn plagojn; ĉar en ili pleniĝas la kolero de Dio.
2 Kaj mi vidis kvazaux vitran maron miksitan kun fajro; kaj tiuj, kiuj venkis super la besto kaj super lia bildo kaj super lia marko kaj super la nombro de lia nomo, staras sur la vitra maro. , havante la harpojn de Dio.
3 Kaj ili kantas la kanton de Moseo, la servanto de Dio, kaj la kanton de la Ŝafido, dirante: Grandaj kaj mirindaj estas Viaj faroj, ho Eternulo, Dio Plejpotenca; justaj kaj veraj estas Viaj vojoj, ho Reĝo de sanktuloj.
4 Kiu ne timos Vin, ho Eternulo, kaj ne gloros Vian nomon? ĉar Vi sola estas sankta; ĉar ĉiuj nacioj venos kaj adorkliniĝos antaŭ Vi; cxar Viaj jugxoj estas elmontritaj.
5 Kaj post tio mi rigardis, kaj jen malfermigxis la templo de la tabernaklo de atesto en la cxielo;
6 Kaj el la templo eliris la sep angxeloj, havantaj la sep plagojn, vestitaj per bisino pura kaj blanka, kaj havantaj la brustojn zonitajn per oraj zonoj.
7 Kaj unu el la kvar bestoj donis al la sep anĝeloj sep orajn pelvojn, plenajn de la kolero de Dio, kiu vivas por ĉiam kaj eterne.
8 Kaj la templo plenigxis de fumo de la gloro de Dio kaj de Lia potenco; kaj neniu povis eniri en la templon, gxis la sep plagoj de la sep angxeloj plenumigxis.

ĈAPITRO 16

1 Kaj mi auxdis grandan vocxon el la templo dirantan al la sep angxeloj: Iru, kaj elversxu sur la teron la pelvojn de la kolero de Dio.
2 Kaj la unua iris, kaj elverÿis sian pelvon sur la teron; kaj brua kaj dolora ulcero falis sur la homojn, kiuj havis la markon de la besto, kaj sur tiujn, kiuj adorklinigxis al lia bildo.
3 Kaj la dua anĝelo elverŝis sian pelvon sur la maron; kaj ĝi fariĝis kiel sango de mortinto; kaj ĉiu vivanta animo mortis en la maro.
4 Kaj la tria anĝelo elverŝis sian pelvon sur la riverojn kaj la fontojn de akvo; kaj ili fariĝis sango.
5 Kaj mi aŭdis la an elon de la akvoj dirantan: Vi estas justa, ho Eternulo, kiu estas kaj estis kaj estos, çar Vi tiel ju is.
6 Ĉar ili verŝis la sangon de sanktuloj kaj profetoj, kaj sangon Vi donis al ili trinki; ĉar ili estas indaj.
7 Kaj mi auxdis alian el la altaro dirantan: Tiel, Sinjoro, Dio Plejpotenca, veraj kaj justaj estas Viaj jugxoj.
8 Kaj la kvara anĝelo elverŝis sian pelvon sur la sunon; kaj estis donita al li potenco bruligi homojn per fajro.
9 Kaj la homoj brulbrulis pro granda varmego, kaj blasfemis la nomon de Dio, kiu havas auxtoritaton super cxi tiuj plagoj; kaj ili ne pentis, por doni al Li gloron.
10 Kaj la kvina anĝelo elverŝis sian pelvon sur la seĝon de la besto; kaj lia regno estis plena de mallumo; kaj ili mordis sian langon pro doloro,
11 kaj blasfemis la Dion de la cxielo pro iliaj doloroj kaj ulceroj, kaj ne pentis pri siaj faroj.
12 Kaj la sesa anĝelo elverŝis sian pelvon sur la grandan riveron Eŭfrato; kaj gxia akvo elsekigxis, por ke estu preta la vojo de la regxoj de la oriento.
13 Kaj mi vidis tri malpurajn spiritojn, similajn al ranoj, eliri el la buŝo de la drako kaj el la buŝo de la besto kaj el la buŝo de la falsa profeto.
14 Ĉar ili estas la spiritoj de demonoj, farantaj miraklojn, kiuj iras al la reĝoj de la tero kaj de la tuta mondo, por kolekti ilin al la batalo de tiu granda tago de Dio Ĉiopova.
15 Jen mi venas kiel ŝtelisto; Feliĉa estas tiu, kiu viglas kaj gardas siajn vestojn, Por ke li ne iru nuda kaj ili ne vidu lian honton.
16 Kaj li kolektis ilin en lokon nomatan en la Hebrea lingvo Armagedono.
17 Kaj la sepa anĝelo elverŝis sian pelvon en la aeron; kaj aŭdiĝis granda voĉo el la templo de la ĉielo, de la trono, dirante:Estas.
18 Kaj estis vooj kaj tondroj kaj fulmoj; kaj estis granda tertremo, tia, kia ne estis de kiam la homoj estis sur la tero, tiel forta, kaj tiel granda.
19 Kaj la granda urbo estis dividita en tri partojn, kaj la urboj de la nacioj falis; kaj la granda Babel rememoris anta Dio, por doni al i la pokalon de la vino de la flama kolero.
20 Kaj ĉiu insulo forkuris, kaj la montoj ne troviĝis.
21 Kaj falis sur la homojn el la cxielo granda hajlo, cxiu sxtono pezon de talento; kaj la homoj blasfemis Dion pro la plago de la hajlo; cxar gxia plago estis treege granda.

ĈAPITRO 17

1 Kaj venis unu el la sep anĝeloj, kiuj havis la sep pelvojn, kaj parolis kun mi, dirante al mi: Venu ĉi tien; Mi montros al vi la juĝon de la granda malĉastulino, kiu sidas sur multaj akvoj;
2 Kun kiu la regxoj de la tero malcxastis, Kaj la logxantoj de la tero ebriigxis per la vino de sxia malcxasteco.
3 Kaj li forportis min en la spirito en la dezerton; kaj mi vidis virinon sidantan sur skarlata besto, plena de nomoj de blasfemo, havanta sep kapojn kaj dek kornojn.
4 Kaj la virino estis vestita per purpura kaj skarlata koloro, kaj ornamita per oro kaj multekostaj sxtonoj kaj perloj, havante en la mano oran kalikon plenan de abomenajxoj kaj malpurajxo de sia malcxasteco;
5 Kaj sur ŝia frunto estis skribita nomo: MISTERO, BabilON LA GRANDA, LA PATRINO DE LA MALĈASTISTINOJ KAJ DE LA ABOMENADOJ DE LA TERO.
6 Kaj mi vidis la virinon ebria de la sango de la sanktuloj kaj de la sango de la martiroj de Jesuo; kaj kiam mi vidis ŝin, mi miris kun granda admiro.
7 Kaj la anĝelo diris al mi: Kial vi miris? Mi rakontos al vi la misteron de la virino kaj de la besto, kiu sxin portas, kiu havas la sep kapojn kaj dek kornojn.
8 La besto, kiun vi vidis, estis, kaj ne estas; kaj ili supreniros el la abismo kaj iros en pereon; kaj miros la logxantoj sur la tero, kies nomoj ne estis skribitaj en la libro de vivo de post la fondo de la mondo, kiam ili vidos la beston, kiu estis, kaj ne estas, kaj tamen estas.
9 Kaj jen la menso, kiu havas saĝon. La sep kapoj estas sep montoj, sur kiuj sidas la virino.
10 Kaj estas sep reĝoj: kvin falis, kaj unu estas, kaj la alia ankoraŭ ne venis; kaj kiam li venos, li devas daŭri mallongan tempon.
11 Kaj la besto, kiu estis kaj ne ekzistas, ecx estas la oka, kaj estas el la sep, kaj iras en pereon.
12 Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis, estas dek reĝoj, kiuj ankoraŭ ne ricevis regnon; sed ricevu potencon kiel reĝoj unu horon kun la besto.
13 Ĉi tiuj havas unu menson, kaj ili donos sian potencon kaj forton al la besto.
14 Ĉi tiuj militos kontraŭ la Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos ilin; ĉar li estas Sinjoro de sinjoroj kaj Reĝo de reĝoj; kaj tiuj, kiuj estas kun li, estas vokitaj kaj elektitaj kaj fidelaj.
15 Kaj li diris al mi: La akvoj, kiujn vi vidis, kie sidas la malcistino, estas popoloj kaj homamasoj kaj nacioj kaj lingvoj.
16 Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis sur la besto, ili malamos la malcxastistinon, kaj faros sxin dezerta kaj nuda, kaj mangxos sxian karnon kaj forbruligos sxin per fajro.
17 Çar Dio enmetis en ilian koron plenumi Sian volon kaj interkonsenti, kaj doni ilian regnon al la besto, is plenumi os la vortoj de Dio.
18 Kaj la virino, kiun vi vidis, estas tiu granda urbo, kiu regas super la reoj de la tero.

ĈAPITRO 18

1 Kaj post tio mi vidis alian angxelon malsuprenirantan el la cxielo, havantan grandan potencon; kaj la tero estis lumigita per Lia gloro.
2 Kaj li forte kriis per forta vocxo, dirante: Falis, falis Babel, la granda, kaj farigxis logxejo de demonoj kaj forto de cxiu malpura spirito kaj kagxo de cxiu malpura kaj malaminda birdo.
3 Ĉar ĉiuj nacioj trinkis el la vino de la kolero de ŝia malĉasteco, kaj la reĝoj de la tero malĉastis kun ŝi, kaj la komercistoj de la tero riĉiĝis pro la abundo de ŝiaj bongustaĵoj.
4 Kaj mi auxdis alian vocxon el la cxielo, dirantan: Eliru el sxi, mia popolo, por ke vi ne partoprenu en sxiaj pekoj kaj por ke vi ne ricevu el sxiaj plagoj.
5 Ĉar ŝiaj pekoj atingis la ĉielon, Kaj Dio rememoris ŝiajn malbonagojn.
6 Rekompencu al sxi same, kiel sxi rekompencis vin, kaj duobligu al sxi duoblon laux sxiaj faroj;
7 Kiom ŝi gloris sin kaj bonguste vivis, tiom da turmento kaj malĝojo donu al ŝi; ĉar ŝi diras en sia koro: Mi sidas reĝino, kaj mi ne estas vidvino, kaj mi ne vidos malĝojon.
8 Tial en unu tago venos ŝiaj plagoj, morto kaj funebro kaj malsato; kaj ŝi estos tute forbruligita per fajro; ĉar forta estas la Sinjoro, la Eternulo, kiu ŝin juĝas.
9 Kaj la reĝoj de la tero, kiuj malĉastis kaj bongustas kun ŝi, priploros ŝin kaj lamentos pri ŝi, kiam ili vidos la fumon de ŝia brulado;
10 Starante malproksime pro timo de ŝia turmento, dirante: Ve, ve, tiu granda urbo Babel, tiu potenca urbo! cxar en unu horo venis Via jugxo.
11 Kaj la komercistoj de la tero ploros kaj funebros pri ŝi; ĉar neniu plu aĉetas ilian komercaĵon;
12 La komercajxo el oro kaj argxento kaj multekostaj sxtonoj kaj perloj kaj bisino kaj purpuro kaj silko kaj rugxa teksajxo kaj cxia via ligno kaj cxiaj vazoj el eburo kaj cxiaj vazoj el plej valora ligno. , kaj el kupro kaj fero kaj marmoro,
13 kaj cinamo kaj odoraĵoj kaj ŝmiraĵoj kaj olibano kaj vino kaj oleo kaj delikata faruno kaj tritiko kaj brutoj kaj ŝafoj kaj ĉevaloj kaj ĉaroj kaj sklavoj kaj animoj de homoj.
14 Kaj la fruktoj, kiujn via animo deziris, foriris de vi, kaj ĉio, kio estis bongusta kaj bona, foriris de vi, kaj vi ilin ne plu trovos.
15 La komercistoj de ĉi tiuj aferoj, kiujn ŝi riĉiĝis, staros malproksime pro timo de ŝia turmento, plorante kaj plorante;
16 kaj dirante: Ve, ve, tiu granda urbo, kiu estis vestita per bisino, purpuro, kaj rugxa teksajxo, kaj ornamita per oro kaj multekostaj sxtonoj kaj perloj!
17 Cxar en unu horo tiel granda ricxeco neniigxis. Kaj ĉiu ŝipestro kaj la tuta anaro en ŝipoj kaj maristoj kaj ĉiuj, kiuj komercis sur la maro, staris malproksime,
18 Kaj ili ekkriis, vidante la fumon de ŝia brulado, dirante: Kia urbo similas al ĉi tiu granda urbo?
19 Kaj ili jxetis polvon sur siajn kapojn, kaj kriis, plorante kaj lamentante, dirante: Ve, ve, tiu granda urbo, en kiu ricxigxis cxiuj, kiuj havis sxipojn en la maro pro sxia multekosta! cxar en unu horo sxi farigxos dezerta.
20 GXoju pri sxi, ho cxielo, kaj sanktaj apostoloj kaj profetoj; cxar Dio vin vengxis kontraux sxi.
21 Kaj forta angxelo prenis sxtonon similan al granda muelŝtono, kaj ĵetis ĝin en la maron, dirante: Tiel per perforto estos deĵetita Babel la granda urbo, kaj jam ne estos trovita.

22 Kaj vocxo de harpistoj kaj muzikistoj kaj flutistoj kaj trumpetistoj jam ne plu auxdigxos en vi; kaj neniu metiisto, de kia ajn metio li estas, estos plu trovita en vi; kaj bruo de muelŝtono jam ne plu estos aŭdata en vi;
23 Kaj lumo de kandelo jam ne plu lumos en vi; kaj la vocxo de la fiancxo kaj de la fiancxino jam ne plu auxdigxos en vi; cxar viaj komercistoj estis la granduloj de la tero; cxar per Viaj sorcxoj cxiuj nacioj estis trompitaj.
24 Kaj en ŝi troviĝis la sango de profetoj kaj sanktuloj kaj de ĉiuj, kiuj estis mortigitaj sur la tero.

ĈAPITRO 19

1 Kaj post tio mi auxdis grandan vocxon de multe da popolo en la cxielo, dirantan: Haleluja; Savo kaj gloro kaj honoro kaj potenco al la Eternulo, nia Dio;
2 Cxar veraj kaj justaj estas Liaj jugxoj; cxar Li jugxis la grandan malcxastistinon, kiu malcxastis la teron per sia malcxasteco, kaj vengxis la sangon de Siaj sklavoj per sxia mano.
3 Kaj denove ili diris: Haleluja. Kaj ŝia fumo leviĝis por ĉiam kaj eterne.
4 Kaj la dudek kvar presbiteroj kaj la kvar bestoj falis malsupren kaj adorklinigxis al Dio, la Sidanta sur la trono, dirante: Amen; Aleluja.
5 Kaj vocxo eliris el la trono, dirante: Gloru nian Dion, cxiuj Liaj servantoj, kaj vi, kiuj Lin timas, de la malgrandaj gxis la grandaj.
6 Kaj mi auxdis kvazaux vocxon de granda homamaso kaj kvazaux vocxon de multaj akvoj kaj kvazaux vocxon de potencaj tondroj, dirantan: Haleluja, cxar la Sinjoro, la Plejpotenca, regas.
7 Ni gxoju kaj gxoju, kaj donu al Li honoron; cxar venis la edzigxo de la SXafido, kaj lia edzino sin pretigis.
8 Kaj estis donite al ŝi, ke ŝi estu vestita per bisino, pura kaj blanka; ĉar la bisino estas la justeco de la sanktuloj.
9 Kaj li diris al mi: Skribu: Felicxaj estas tiuj, kiuj estas vokitaj al la edzigxa vespermangxo de la SXafido. Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj estas la veraj vortoj de Dio.
10 Kaj mi falis antaŭ liaj piedoj, por adorkliniĝi al li. Kaj li diris al mi:Gardu, ke vi ne faru tion; mi estas via kunservisto kaj el viaj fratoj, kiuj havas la ateston de Jesuo; adoru Dion; cxar la atesto de Jesuo estas la spirito de profetado.
11 Kaj mi vidis la cxielon malfermitan, kaj jen blanka cxevalo; kaj tiu, kiu sidis sur li, estis nomata Fidela kaj Vera, kaj en justeco li juĝas kaj militas.
12 Liaj okuloj estis kiel fajra flamo, kaj sur lia kapo estis multaj kronoj; kaj li havis nomon skribitan, kiun konis neniu krom li mem.
13 Kaj li estis vestita per vesto trempita en sango; kaj lia nomo estas Vorto de Dio.
14 Kaj la armeoj, kiuj estis en la cxielo, sekvis lin sur blankaj cxevaloj, vestitaj per bisino, blanka kaj pura.
15 Kaj el lia buŝo eliris akra glavo, por ke per ĝi li frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera vergo;
16 Kaj li havas sur sia vesto kaj sur sia femuro nomon skribitan: REGXO DE REGXOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ.
17 Kaj mi vidis anĝelon starantan en la suno; kaj li ekkriis per lauxta vocxo, dirante al cxiuj birdoj, kiuj flugas en la mezo de la cxielo:Venu kaj kolektigxu al la vespermangxo de la granda Dio;
18 por ke vi manĝu la karnon de reĝoj kaj la karnon de estroj kaj la karnon de herooj kaj la karnon de ĉevaloj kaj de tiuj, kiuj sidas sur ili, kaj la karnon de ĉiuj homoj, liberaj kaj sklavoj, ambaŭ; malgranda kaj granda.
19 Kaj mi vidis la beston kaj la reĝojn de la tero kaj iliajn armeojn, kolektitajn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la ĉevalo kaj kontraŭ lia armeo.
20 Kaj la besto estis kaptita, kaj kun li la falsa profeto, kiu faris antaŭ li signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto, kaj tiujn, kiuj adorkliniĝis al lia bildo. Tiuj ambaŭ estis jxetitaj vivaj en fajran lagon brulantan per sulfuro.
21 Kaj la restintoj estis mortigitaj per la glavo de la Sidanto sur la ĉevalo, kiu glavo eliris el lia buŝo; kaj ĉiuj birdoj satiĝis per sia karno.

ĈAPITRO 20

1 Kaj mi vidis angxelon malsuprenirantan de la cxielo, havantan la sxlosilon de la abismo kaj grandan cxenon en sia mano.
2 Kaj li kaptis la drakon, tiun malnovan serpenton, kiu estas la Diablo kaj Satano, kaj ligis lin por mil jaroj;
3 Kaj jxetu lin en la abismon, kaj sxlosu lin, kaj sigelu sur lin, por ke li ne plu trompu la naciojn, gxis la mil jaroj estos plenumitaj;
4 Kaj mi vidis tronojn, kaj ili sidiĝis sur ili, kaj juĝo estis donita al ili; kaj mi vidis la animojn de tiuj, kiuj estis senkapigitaj pro la atesto de Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj kiuj ne adorkliniĝis al la besto; nek Lia bildo, nek Lian markon ne ricevis sur iliaj fruntoj nek en iliaj manoj; kaj ili vivis kaj regxis kun Kristo mil jarojn.
5 Sed la ceteraj mortintoj ne vivis denove, gxis la mil jaroj finigxis. Ĉi tio estas la unua resurekto.
6 Feliĉa kaj sankta estas tiu, kiu partoprenas en la unua releviĝo; sur tiaj la dua morto ne havas potencon, sed ili estos pastroj de Dio kaj de Kristo, kaj reĝos kun li mil jarojn.
7 Kaj kiam la mil jaroj finiĝos, Satano estos liberigita el sia malliberejo;
8 Kaj eliros, por trompi la naciojn, kiuj estas sur la kvar flankoj de la tero, Gog kaj Magog, por kunvenigi ilin por milito; kies nombro estas kiel la sablo de la maro.
9 Kaj ili supreniris sur la largxo de la tero, kaj cxirkauxis la tendaron de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro malsupreniris de Dio el la cxielo kaj formangxis ilin.
10 Kaj la diablo, kiu ilin trompis, estis jxetita en la lagon de fajro kaj sulfuro, kie estas la besto kaj la falsa profeto, kaj estos turmentitaj tage kaj nokte por cxiam kaj eterne.
11 Kaj mi vidis grandan blankan tronon, kaj la Sidanton sur ĝi, de kies vizaĝo forkuris la tero kaj la ĉielo; kaj ne trovigxis loko por ili.
12 Kaj mi vidis la mortintojn, malgrandajn kaj grandajn, starantajn antaŭ Dio; kaj la libroj estis malfermitaj; kaj alia libro estis malfermita, kiu estas la libro de vivo; kaj la mortintoj estis jugxataj el tio, kio estis skribita en la libroj, laux iliaj faroj.
13 Kaj la maro transdonis la mortintojn, kiuj estis en ĝi; kaj la morto kaj SXeol transdonis la mortintojn, kiuj estis en ili; kaj ili estis jugxataj cxiu laux siaj faroj.

14 Kaj la morto kaj Geheno estis jxetitaj en la fajran lagon. Ĉi tiu estas la dua morto.
15 Kaj kiu ajn ne trovigxis skribita en la libro de vivo, tiu estis jxetita en la fajran lagon.

ĈAPITRO 21

1 Kaj mi vidis novan cxielon kaj novan teron; cxar la unua cxielo kaj la unua tero forpasis; kaj ne estis plu maro.
2 Kaj mi, Johano, vidis la sanktan urbon, la novan Jerusalemon, malsuprenirantan de Dio el la cxielo, pretigitan kiel fiancxino ornamita por sia edzo.
3 Kaj mi auxdis grandan vocxon el la cxielo dirantan:Jen la tabernaklo de Dio estas kun homoj, kaj Li logxos kun ili, kaj ili estos Lia popolo, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio.
4 Kaj Dio forvisxos cxiujn larmojn el iliaj okuloj; kaj ne plu estos morto, nek malgxojo, nek kriado, kaj ne plu estos doloro; cxar la antauxaj aferoj forpasis.
5 Kaj la Sidanto sur la trono diris: Jen mi faras cxion nova. Kaj li diris al mi: Skribu, ĉar ĉi tiuj vortoj estas veraj kaj fidelaj.
6 Kaj li diris al mi: Farigxis. Mi estas Alfao kaj Omega, la komenco kaj la fino. Al la soifanto Mi donos senpage el la fonto de la akvo de vivo.
7 La venkanto heredos ĉion; kaj mi estos lia Dio, kaj li estos mia filo.
8 Sed la timemaj kaj nekredantoj kaj la abomenindaj kaj mortigintoj kaj malcxastuloj kaj sorcxistoj kaj idolanoj kaj cxiuj mensoguloj havos sian parton en la lago, kiu brulas per fajro kaj sulfuro; tio estas la dua morto.
9 Kaj venis al mi unu el la sep anĝeloj, kiuj havis la sep pelvojn plenajn de la sep lastaj plagoj, kaj parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tien, mi montros al vi la fianĉinon, la edzinon de la Ŝafido.
10 Kaj li forkondukis min en la spirito sur grandan kaj altan monton, kaj montris al mi tiun grandan urbon, la sanktan Jerusalemon, malsuprenirantan el la cxielo for de Dio;
11 havante la gloron de Dio; kaj sxia lumo estis kiel sxtono tre altvalora, kiel jaspistono, klara kiel kristalo;
12 Kaj havis muron grandan kaj altan, kaj havis dek du pordegojn, kaj ĉe la pordegoj dek du anĝelojn, kaj nomojn skribitajn sur ĝi, kiuj estas la nomoj de la dek du triboj de la Izraelidoj;
13 oriente tri pordegoj; norde tri pordegoj; sude tri pordegoj; kaj okcidente tri pordegoj.
14 Kaj la muro de la urbo havis dek du fundamentojn, kaj en ili la nomojn de la dek du apostoloj de la Ŝafido.
15 Kaj tiu, kiu parolis kun mi, havis oran kanon, por mezuri la urbon kaj gxiajn pordegojn kaj gxian muron.
16 Kaj la urbo estis kvadrata, kaj la longo estis same granda kiel la larĝo; kaj li mezuris la urbon per la kano, dek du mil stadiojn. La longo kaj la larĝo kaj la alteco de ĝi estas egalaj.
17 Kaj li mezuris gxian muron, cent kvardek kvar ulnojn, laux la mezuro de homo, tio estas de la angxelo.
18 Kaj la konstruajxo de gxia muro estis el jaspiso; kaj la urbo estis pura oro, kiel klara vitro.
19 Kaj la fundamentoj de la muro de la urbo estis ornamitaj per ĉiaj multekostaj ŝtonoj. La unua fundamento estis jaspo; la dua, safiro; la tria, kalcedonio; la kvara, smeraldo;
20 la kvina, sardonikso; la sesa, sardio; la sepa, krizolito; la oka, berilo; la naŭa, topazo; la deka, krizopraso; la dekunua, jacinto; la dekdua, ametisto.
21 Kaj la dek du pordegoj estis dek du perloj; ĉiu pordego estis el unu perlo; kaj la strato de la urbo estis pura oro, kvazaŭ travidebla vitro.
22 Kaj mi vidis nenian templon en gxi; cxar la Sinjoro, la Dio la Plejpotenca, kaj la SXafido estas gxia templo.
23 Kaj la urbo ne bezonis la sunon, nek la lunon, por brili en ĝi; ĉar la gloro de Dio lumigis ĝin, kaj la Ŝafido estas ĝia lumo.
24 Kaj la nacioj de la savitoj iros en gxia lumo; kaj la regxoj de la tero alportas en gxin sian gloron kaj honoron.
25 Kaj gxiaj pordegoj tute ne estos sxlositaj tage, cxar tie ne estos nokto.
26 Kaj ili alportos en gxin la gloron kaj la honoron de la nacioj.
27 Kaj neniel eniros en gxin io, kio malpurigas, nek cxio, kio faras abomenindajxon, nek faras mensogon; sed tiuj, kiuj estas skribitaj en la libro de vivo de la SXafido.

ĈAPITRO 22

1 Kaj li montris al mi puran riveron de akvo de vivo, klara kiel kristalo, elirantan el la trono de Dio kaj de la Ŝafido.
2 Meze de ĝia strato kaj ambaŭflanke de la rivero estis la arbo de vivo, kiu donis dek du fruktojn kaj donis siajn fruktojn ĉiumonate; kaj la folioj de la arbo estis por resanigo de; la nacioj.
3 Kaj ne plu estos malbeno; sed la trono de Dio kaj de la Ŝafido estos en ĝi; kaj liaj servantoj servu al li;
4 Kaj ili vidos lian vizagxon; kaj lia nomo estos sur ilia frunto.
5 Kaj tie ne estos nokto; kaj ili bezonas nenian kandelon, nek lumon de la suno; ĉar Dio la Sinjoro lumigas al ili, kaj ili reĝos por ĉiam kaj eterne.
6 Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj diroj estas fidelaj kaj veraj; kaj la Sinjoro, la Dio de la sanktaj profetoj, sendis Sian angxelon, por montri al Siaj servantoj la aferojn, kiuj baldaux farigxas.
7 Jen mi rapide venas; feliĉa estas tiu, kiu observas la dirojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro.
8 Kaj mi, Johano, vidis tion kaj auxdis. Kaj auxdinte kaj vidinte, mi falis, por adorklinigxi antaux la piedoj de la angxelo, kiu montris al mi cxi tion.
9 Tiam li diris al mi:Gardu, ke vi ne faru tion; ar mi estas via kunservisto kaj kun viaj fratoj la profetoj, kaj el tiuj, kiuj observas la dirojn de i tiu libro: adoru Dion.
10 Kaj li diris al mi: Ne sigelu la dirojn de la profetajxo de cxi tiu libro; cxar la tempo alproksimigxis.
11 Kiu estas maljusta, tiu estu ankoraux maljusta; kaj kiu estas malpura, tiu estu ankoraux malpura; kaj kiu estas justulo, tiu estu ankoraux justa; kaj kiu estas sankta, tiu estu ankoraux sankta.
12 Kaj jen mi venas rapide; kaj mia rekompenco estas kun mi, por doni al ĉiu laŭ sia faro.
13 Mi estas Alfa kaj Omega, la komenco kaj la fino, la unua kaj la lasta.
14 Felicxaj estas tiuj, kiuj plenumas Liajn ordonojn, por ke ili havu rajton pri la arbo de vivo kaj eniru tra la pordegoj en la urbon.

15 Cxar ekstere estas hundoj kaj sorcxistoj kaj malcxastuloj kaj mortigistoj kaj idolanoj kaj cxiu, kiu amas kaj mensogas.
16 Mi, Jesuo, sendis mian angxelon, por atesti al vi tion en la eklezioj. Mi estas la radiko kaj idaro de David, Kaj la hela kaj matena stelo.
17 Kaj la Spirito kaj la fianĉino diras: Venu. Kaj tiu, kiu aŭdas, diru:Venu. Kaj la soifanto venu. Kaj kiu volas, tiu prenu libere la akvon de vivo.
18 Ĉar mi atestas al ĉiu homo, kiu aŭdas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro: Se iu aldonos al ĉi tiuj aferoj, Dio aldonos al li la plagojn, kiuj estas skribitaj en ĉi tiu libro;
19 Kaj se iu forprenos el la vortoj de la libro de ĉi tiu profetaĵo, Dio forprenos sian parton el la libro de vivo kaj el la sankta urbo kaj el la skribitaĵoj en ĉi tiu libro.
20 Tiu, kiu atestas tion, diras: Mi venas rapide. Amen. Eĉ tiel, venu, Sinjoro Jesuo.
21 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiuj. Amen.